

71
لرد کردن

ایران

ومسئله ایران

ترجمه علی جواهر کلام

Call No. _____

Acc. No. _____

Date _____

CENTRAL LIBRARY
THE UNIVERSITY OF KASHMIR

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of 10 Paise will be levied for each day, if the book is kept beyond that date.

S. NO. 1651

H

21650

Date _____

Call No. _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

CENTRAL LIBRARY
THE UNIVERSITY OF KASHMIR

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of 10 Paise will be levied for each day, if the book is kept beyond that date.

✓

ایران
و
مسئله ایران

تألیف

لرد کرزن

ترجمه

علی جواهر کلام

چاپ سوم

حق طبع محفوظ است

شماره ثبت وزارت فرهنگ و هنر ۲۰/۳۰۴۱ بتاریخ ۴۶/۶/۱۱

KASHMIR UNIVERSITY
LIBRARY

Acc. No. 89928

Date

955
K 967

انتشارات ابن سینا

دو هزار نسخه از این کتاب به سرمایه انتشارات ابن سینا در چاپ داورپناه

بسال ۱۳۴۷ بطبع رسید

فهرست مندرجات

از صفحه	تا صفحه	
۱	۳	۱- مقدمه مترجم
۴	۵	۲- شرح حال مؤلف
۶	۱۳	۳- مسافرت بایران
۱۳	۲۱	۴- از پاریس به قوچان
۲۱	۲۶	۵- امیرالامراء ایلخانی
۲۶	۳۰	۶- کلات نادری
۳۰	۳۳	۷- کرزن درسیستان
۳۳	۴۳	۸- » در مشهد
۴۳	۱۱۴	۹- تهران دارالخلافه عظمی

آ - عمارات سلطنتی تهران - بازارهای تهران -

جمعیت تهران - اطراف تهران - جنوب تهران.

ب - خاندان سلطنتی ناصرالدین شاه - حرمسرا

مظفرالدین ولیعهد - سلطان مسعود ظل السلطان -

کامران میرزا - برادران پادشاه .

پ - شورای دولتی

ت - وزیران ایران

از صفحه تا صفحه

ث - طرز حکومت ایران - تقسیمات ایران -
 طرز تعیین حاکمها - مداخل - مستخدمین دولتی
 القاب و حقوق مأمورین ایران - امور قضائی.
 ج - بنگاههای اروپائی در ایران - پست - تلگراف
 مطبوعات - ضرابخانه سلطنتی - بانک - راهها -
 فرهنگ و آموزش و پرورش.

۱۰- بسمت جنوب

۱۲۷ ۱۱۴

آ - کویرلوت - یزد - کرمان - کاشان - قم
 ب - اصفهان

۱۳۸ ۱۲۷

نقارهخانه - مسجد شیخ لطفالله - مسجد شاه -
 عالی قاپو - چهل ستون - چهارباغ - مسجد جمعه
 بازار اصفهان - اطراف اصفهان - جلفا.

۱۵۱ ۱۳۸

پ - دارالعلم شیراز
 ملاقات با والی فارس - بازار شیراز - مسجد جمعه
 مسجد نو - مسجد وکیل - باغهای شیراز -
 مزار سعدی و حافظ - اطراف شیراز - قره باغ
 مرودشت - ایلات فارس

۱۶۴ ۱۵۱ ۱۱- بنادر جنوب و خلیج فارس

بندر عباس - بندر بوشهر - بندر لنگه - خلیج فارس
 جزیره هنگام - بندر هرمز - بندر مینو

۱۷۵ ۱۶۴

۱۲- تنگه هرمز - بلوچستان ایران
 بندر گوادر - بحرین

۱۸۷ ۱۷۶

۱۳- خوزستان

فهرست مندرجات

از صفحه	تا صفحه	
		اوضاع عمومی خوزستان - اهواز - بندر ناصری - شوشتر
۱۸۷	۱۹۰	۱۴ - کردستان - کرمانشاه
۱۹۰	۱۹۷	۱۵ - آذربایجان
		تبریز - اردبیل - ارومیه - مراغه
۱۹۷	۲۰۵	۱۶ - مازندران - استرآباد
		شهرهای مازندران :
		اشرف - فرح آباد - ساری - بارفروش - مشهدسر
۲۰۵	۲۰۷	۱۷ - گیلان
		انزلی - رشت
۲۰۷	۲۱۳	۱۸ - لرستان
		خرم آباد فیلی - پشت کوه - دزفول - خاك بختیاری
۲۱۴	۲۲۲	۱۹ - همسایه های ایران
		روس - انگلیس
۲۲۲	۲۲۵	۲۰ - آیا ایران اصلاح می شود
۲۲۵	۲۳۱	۲۱ - نیروی دریائی ایران
۲۳۲	۲۴۶	۲۲ - ارتش ایران
		آموزگاران انگلیسی - آموزگاران فرانسوی
		چگونگی ارتش ایران - شماره ارتش ایران
		بنگاه های نظامی ایران - رژه ارتش
۲۴۶	۲۵۲	۲۳ - راه آهن ایران
۲۵۲	۲۵۹	۲۴ - دارائی ایران
		مالیات مستقیم ارضی - املاك خالصه - گمرک - مصادره - پیشکش
		عید نوروز و عید مولود - پیشکش های فوق العاده

از صفحه تا صفحه

- ۲۵- منابع ثروت ایران ۲۵۹ ۲۷۸
- جمعیت - زمین‌های زراعتی - اراضی اربابی
گندم و جو - برنج - شکر - پنبه - ابریشم
توتون و تنباکو - تریاک - گیاه‌های صنعتی
طبی - چوب‌های ساختمانی - گلها و میوه‌ها
تاک - دام‌ها - ماهی - پوست و پشم - کانه‌ها
- ۲۶- صنایع ایران ۲۷۸
- قالی - شال کرمان
- ۲۷- راه بوشهر ۲۷۹ ۲۹۴
- کازرون - کماریج - کنار تخته - دالیکی - برازجان - خوشاب - قمشه (شهرضا)
ایزدخواست - آباد - دشت مرغاب .

فهرست تصاویر

مربوط بمطالب صفحه

- ۱- لردکرزن مؤلف کتاب ۵
- ۲- ایلخان قوچان ۲۱
- ۳- دروازه دولت (تهران) ۴۸
- ۴- شمس العماره (تهران) ۵۵
- ۵- مظفرالدین میرزا ولیعهد ۶۸
- ۶- ناصرالدین شاه ۷۰
- ۷- پارك مسعودیه ظل السلطان (تهران) ۸۶
- ۸- کاروانسرا و کجاوه ۱۰۱
- ۹- شاگردان مدرسه نظام (تهران) ۱۱۳
- ۱۰- میدان شاه اصفهان ۱۲۹
- ۱۱- برج کبوتر اصفهان ۱۳۴
- ۱۲- کلیسای ارامنه جلفا ۱۳۶
- ۱۳- سوار نظام ظل السلطان در تنگه الله اکبر شیراز ۱۳۹
- ۱۴- شیخ مزعل برادر خزعل ۱۷۸
- ۱۵- مسجد کبود تبریز ۱۹۲
- ۱۶- خوانین بختیاری ۲۰۷
- ۱۷- حسینقلی خان والی پشت کوه و پسرش ۲۰۹
- ۱۸- خوانین بختیاری ۲۱۱
- ۱۹- رضاقلی خان و خوانین لرستان ۲۱۳
- ۲۰- شهر ایزدخواست ۲۹۱

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

CENTRAL LIBRARY
THE UNIVERSITY OF KASHMIR

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of 10 Paise will be levied for each day, if the book is kept beyond that date.

لرد کرزن مؤلف کتاب

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

CENTRAL LIBRARY
THE UNIVERSITY OF KASHMIR

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of 10 Paise will be levied for each day, if the book is kept beyond that date.

مقدمه مترجم - چاپ سوم

بنام خدا

از زمان هرودوت (پدر تاریخ) تا امروز دانشمندان و محققان بیگانه صدها کتاب و رساله بزبانهای گوناگون در باره ایران نوشته‌اند و البته ملتی که هفت هزار سال تاریخ هنری دارد و سه هزار سال درمهم ترین نقطه جهان پرچمدار فرهنگ و تمدن بوده شایسته چنین مقامی است که فرهنگ پژوهان و محققان صدها کتاب و رساله در باره سرزمین ایران و ملت ایران و نوابغ ایران بنگارند و راجع باین قسمت برجسته دنیا به تحقیق و مطالعه بپردازند .

کتابها و رساله‌هایی که بیگانگان راجع بایران نوشته‌اند گرچه همه در باره ایران است ولی موضوع آن تنوع دارد یکی جغرافیای ایران را نگاشته دیگری تاریخ سومی سیاست چهارمی فرهنگ و هنر و همینطور هر مؤلفی مطابق ذوق خود موضوعی را برگزیده و کمتر مؤلفی توانسته است که همه چیز را در طی يك تألیف گرد آورد .

از میان این مؤلفان نادر که تألیف جامع و کاملی در باره ایران نوشته‌اند یکی هم لرد کرزن است که در اواخر قرن ۱۹ میلادی بعنوان خبرنگار تایمز بایران آمده ششماه سراسر ایران را گردش کرده و پس از مراجعت دوسال تمام به بحث و تحقیق پرداخته و کتابی بنام ایران و مسئله ایران در دو مجلد و قریب ۱۳۰۰ صفحه بزبان انگلیسی تألیف کرده است . خوشبختانه خود کرزن هم محقق هم دانشمند هم وارد بمسائل خاورمیانه بوده و هم بانواع وسایل تحقیق دسترسی داشته است از آنرو کتابش پس از یکقرن هنوز هم تازگی دارد و قابل استفاده است . نهم مطالب این کتاب از تحقیقات علمی و تاریخی در باره ایران - شهرهای ایران - مردم ایران -

محصولات ایران - گذشته و حال ایران (البته عصر کرزن) تنظیم شده و هر کس میداند که تحقیقات دقیق علمی هیچگاه کهنه نمیشود .

مندرجات کتاب کرزن از نظر کلی بسه قسمت زیر تقسیم میگردد :

۱- جغرافیا و تاریخ و مشخصات شهرهای ایران که در حال حاضر هیچ يك از مؤلفان خودی و بیگانه نتوانسته اند با این اسلوب و با این طرز جامع مطالب مورد نظر را جمع آوری کنند و اگر هم مؤلفی چنین عملی انجام داده شاید منتشر نشده و اگر هم منتشر شده نگارنده از آن اطلاع ندارد .

۲- اوضاع سیاسی ایران و روابط بازرگانی - سیاسی و اجتماعی ایران با همسایگان بویژه روس و انگلیس در ظرف قرن نوزده میلادی که بطور مبسوط شرح داده شده است .

۳- شرح حال زمامداران و رجال آن روز ایران - طرز رفتار آنان با مردم ایران وضع حکومت آن روزه هم قسمت مهمی از این کتاب را تشکیل میدهد .

مطالعه این بخش اخیر مخصوصاً برای جوانان و حتی سالخوردگان عصر حاضر هم ضروری و هم سودمند است چون با مطالعه این قسمت متوجه خواهند شد که اعلیحضرت رضاشاه کبیر و شاهنشاه آریامهر در ظرف چهل و چند سال چگونه از صفر بلکه از زیر صفر شروع به فعالیت فرموده اند و بر روی آن مبانی پوسیده انباشته از جهل و فقر و بیماری ایران امروزی را بوجود آورده اند که بگواهی دوست و دشمن بصورت يك کشور مترقی نمونه در آمده است .

باری نسخه انگلیسی کتاب ایران و مسئله ایران اکنون بسیار کمیاب و گران است و هر کس بآن دسترس ندارد از آن گذشته کتاب بزبان انگلیسی و تا حدی با اسلوب ادبی تألیف شده و هر فارسی زبانی که انگلیسی کامل نداند نمیتواند از آن بهره مند شود لذا من برای تعمیم فایده در سال ۱۳۲۱ کتاب نامبرده را بطور تلخیص ترجمه کردم و آن ترجمه در سال ۱۳۲۲ در مجله راه آهن منتشر شد و چون مطالب آن با حسن استقبال عموم مواجه گردید لذا جناب ابراهیم رضائی مدیر لایق و دانش پرور مؤسسه مطبوعاتی ابن سینا که در سراسر ایران و سایر ممالک فارسی زبان حسن شهرت دارند بچاپ مجدد آن مبادرت کردند و آنرا بصورت کتاب در آوردند سپس در مدت کوتاهی بچاپ دوم آن اقدام شد ولی با کمال تأسف قسمتی از چاپ دوم دچار آتش -

سوزی شد و اینک بخواست خداوند چاپ سوم آن انتشار می یابد .

در پایان خوانندگان گرام را لزوماً یاد آور میشود :

۱- گرچه این ترجمه رسماً بطور تلخیص معرفی شده ولی سعی کرده ام که هیچ يك از مسائل اصولی و موضوعهای مهم را ترجمه نکرده رد نشوم و در تجدید چاپ هر يك از مجلدات مخصوصاً در این چاپ سوم مطالب بسیاری بر ترجمه های سابق افزوده ام و در عین حال تا آنجا که امکان داشته امانت در ترجمه را رعایت کرده ام و زحمات و مساعی مؤلف را بقدر مقدور مورد توجه قرار داده ام که حقی از وی ضایع نشود .

۲- چنانکه خود مؤلف نیز یاد آور شده کتاب نامبرده مانند دستکار هر بشری خالی از عیب و نقص نیست و بالملازمه ترجمه آن نیز چنان است از آنرو قبلاً از وقوع این قبیل اشتباهات معذرت میطلبم .

۳- کرزن بطوری که مشهور است از سیاستمداران محافظه کار عصر ویکتوریا بوده و بالطبع چنان سیاستمداری ناچار در مسائل سیاسی نظرهای خاصی ابراز میدارد اما از حسن اتفاق کرزن موقع تألیف این کتاب در زمره ارباب مطبوعات بوده و بعنوان خبرنگار تایمز بایران آمده و علی الظاهر آنقدرها در غرقاب سیاست غوطه ور نشده معذک آنچه را که درباره سیاست نگاشته باید با تأمل و دقت زیاده تری مورد توجه واقع شود .

مؤسسه مطبوعاتی ابن سینا در نظر دارد که بوسیله این جانب ترجمه متن کامل کتاب را با تحشیه و تعلیق لازم در دسترس خوانندگان و علاقه مندان قرار دهد و امید است که بیاری خداوند آن منظور هم عملی گردد .

تهران خرداد ۱۳۴۳ - علی جواهر کلام

شرح حال مؤلف

جرج ناتانیل کرزن بتاريخ ۱۱ ژانویه ۱۸۵۹ متولد شد پس از طی تحصیلات ابتدائی و متوسطه دوره عالی دانشگاه نامی اکسفورد را گذراند پدرش بارون سکار - سدیل از مردان نامی انگلستان است .

کرزن پس از تکمیل تحصیلات برای کسب معلومات عینی یکبار بعنوان جهانگرد سراسر جهان را گردش کرد و در اواسط سلطنت ناصرالدین شاه بعنوان خبرنگار تایمز بایران آمد و کتابی بنام ایران و مسئله ایران در دو مجلد تألیف کرد کرزن علاوه بر جهانگردی سراسر دنیا مسافرت‌هایی هم به ممالک آسیائی کرده است که از آن جمله ایران - هند - افغانستان - سیام - هندوچین - کره و آسیای مرکزی میباشد. کرزن در سال ۱۸۸۵ بسمت معاون خصوصی لرد سالیسبوری نخست وزیر بریتانیا تعیین شد و سال بعد بنماینده گی مجلس عوام انتخاب گردید در سال ۱۸۹۱ معاون وزیر امور هند بود و در سالهای ۹۸ - ۱۸۹۵ معاون وزارت امور خارجه بریتانیا شد و در سال ۱۸۹۹ نایب السلطنه هندوستان گردید کمی پیش از ورود او به هند در مرزهای شمال غربی هندوستان شورش‌هایی برپا شد و مردم آن نواحی استقلال داخلی میخواستند کرزن تقاضای آنان را برآورد و با این حسن تدبیر شورش را مرتفع ساخت . کرزن در سال ۱۹۰۳ که نایب السلطنه هند بود مسافرتی به خلیج فارس کرد .

معمولا دوره فرمانفرمائی آنروز هند پنج سال بود ولی کرزن بواسطه حسن سلوك بطور استثناء هفت سال در هندوستان نایب السلطنه بود و در سال ۱۹۰۵ بانگلستان بازگشت و بریاست دانشگاه اکسفورد و عضویت مجلس لردها نایل آمد و تا مدتی به مطالعه و تحقیق و تألیف و اصلاح اوضاع دانشگاه اکسفورد پرداخت و در سال ۱۹۱۵ مجدداً وارد سیاست شد و در کابینه اسکویث مهردادار خاص سلطنتی

گردید و در سال ۱۹۱۶ رئیس اداره هواپیمائی شد و بعد از پایان جنگ اول جهانی وزیر امور خارجه انگلستان گردید و البته در آن هنگام موضوع صلح با آلمان مذاکره باملیون ترك- شناسائی رژیم جدید شوروی از مسائل مهمی بود که وزیر امور خارجه بریتانیای آن روز با آن دشواری‌ها مواجه بود کرزن در سال ۱۹۲۴ از سیاست کناره‌گیری کرد و بمطالعات علمی مشغول شد.

کرزن از ابتدای جوانی علیل المزاج بود ولی این علت مزاج هیچگاه او را از انجام کارهای دشوار مانند مسافرت بسراسر جهان و فرمانفرمائی هند و وزارت امور خارجه بریتانیا باز نداشت سرانجام کرزن در اثر آن همه مجاهدت بیمار بستری شد و در ماه مارس سال ۱۹۲۵ در لندن درگذشت.

کرزن بواسطه انجام خدمات مهم فرهنگی بالقاب و عناوین معتبر معمول بریتانیا مانند لرد - بارون - ارل - ویسکونت ارتقاء یافت ولی چون پسر نداشت تمام عناوین و القاب رسمی او به برادرزاده‌اش انتقال یافت فقط عنوان (بارون) طبق مقررات انگلیس‌ها به دختر بزرگش لیدی آیرن کرزن رسید.

تألیفات کرزن بقرار زیر است :

۱- روسیه و آسیای مرکزی ۱۸۸۹

۲- ایران و مسئله ایران ۱۸۹۲

۳- مسائل خاور دور ۱۸۹۴

۴- داستانهای مسافرت ۱۹۲۳

۵- حکومت بریتانیا در هند ۱۹۲۵

کرزن در سال ۱۸۹۵ با دختری امریکائی بنام ماریا ویکتوریالیترا که پدرش از میلیاردرها بود ازدواج کرد و از این ازدواج سه دختر بوجود آمد همسر نخستین کرزن در سال ۱۹۰۶ درگذشت و کرزن در سال ۱۹۱۷ با دختری از اهالی بوئنس آیریس (آمریکای جنوبی) همسر شد اما از این ازدواج دوم فرزندی پیدا نکرد.

مسافرت بایران

در پائیز سال ۱۸۸۹ بنا به تقاضای روزنامه تایمز برای تهیه اخبار و مطالب مربوط بمسائل روز آن روزنامه عازم ایران شدم ولی همینکه وارد ایران شدم دریافتم که اطلاعات عمومی ما مردم انگلستان درباره این کشور کهن سال و مردم با استعداد آن بسیار ناچیز است از آنرو بفرافتادم که کتاب جامعی درباره ایران از نظر کلی تألیف کنم تا خوانندگان انگلیسی زبان از جهات بسیاری با ایران و مردم ایران آشنا گردند البته انجام این کار چندان آسان نبود زیرا همانطور که گفته شد تا این تاریخ کتاب جامع مستند و متقدمی که شامل کلیه مسائل مربوط بایران باشد در دسترس نیست هر چند که بیش از دویست سیصد کتاب بزبانهای مختلف فرنگی در باره ایران تألیف شده ولی عیب کار در این است که مؤلف هر يك از این کتابها در باره مسئله خاصی بحث کرده است و هیچ يك از این دویست سیصد کتاب نمیتواند خواننده را از وضع گذشته و حال ایران آگاه سازد. عیب دیگر آنکه مؤلفان این دویست سیصد کتاب هر کدام با نظر و غرض خاصی به يك موضوع بخصوص پرداخته اند و شاید بعضی ها هم در تهیه تألیف خود از راه درستی منحرف شده و بی جهت انتقاد کرده اند بد گفته اند تهمت زده اند و خلاصه اینکه تألیفات موجوده نمیتوانست از هر جهت مورد استفاده واقع شود و لذا من مجبور بودم علاوه بر مشهودات عینی و کسب اطلاعات لازم از افراد صالح مطالب مستند مهمی تهیه کنم و در انجام این امر نیز بامشکلات بسیاری مواجه شدم چون در ایران مانند تمام کشورهای شرقی آمار نیست - روزنامه نیست - مجله نیست - ادارات و مؤسساتی که قابل اعتماد باشد وجود ندارد گفته ها و نوشته های اشخاص غالباً از روی حدس و خیال تهیه میشود و همینکه اطلاعات نامبرده با قرائن و امارات تطبیق میگردد عدم صحت آن بنظر میرسد پس ملاحظه میکنید که تهیه کتاب جامعی مانند این کتاب تا چه حد دشوار

میباشد فرض که مسافری مانند من بخواهد از شهرهای دور و نزدیک ایران دیدن کند و آنچه را که می بیند یادداشت بردارد با گرفتاریهای ناگفتنی مواجه میشود چون در کشوری مانند ایران که راه آهن نیست راه شوسه نیست بندر نیست لنگرگاه نیست امنیت نیست (بخصوص برای مسافران خارجی) وسائل نقلیه معمول ممالك مترقی نیست حرکت از نقطه ای بنقطه دیگر ملازم تحمل مشقات فراوان و خطرات بسیار میباشد مسافری مانند من که بخواهد باراهنمائی رساله ها و کتابهایی که مسافران خارجی نوشته اند سرتاسر این کشور پهناور را دیدن کند باید چند بار استر و الاغ کتاب و رساله با خود بردارد از کوه های بلند پر برف و یخ - دشت های سوزان - دره های هولناک سوار بر چارپا بگذرد و هر آن و هر لحظه منتظر حمله راهزنان باشد با تمام این مشکلات من توانستم شش ماه تمام در ایران راه پیمائی کنم و علاوه بر مطالب عادی که برای روزنامه تایمز فرستادم راجع بتاریخ - جغرافی - سیاست - حکومت داخلی - شهرها - بناها - بازرگانی - دارائی - ارتش گذشته و حال و حتی آینده ایران (البته تا آنجا که منابع اطلاعات من یاری میکند) مطالبی جمع آوری کنم و پس از بازگشت از ایران سه سال تمام به تحقیق و مطالعه مشغول بودم و این تألیف را پیش از طبع بایران فرستادم و با مساعدت پر ارزش انگلیسی های مقیم ایران مطالب کتاب را مجدد تصحیح کردم. رؤسای بانک شاهنشاهی ایران - کنسولگری های انگلیس مقیم ایران - بازرگانان و افراد با معلومات اروپائی مقیم ایران نیز همه نوع در تکمیل این کتاب با من کمک کردند انجمن جغرافیائی پادشاهی انگلستان و مؤسسات و مقامات علمی هم در انجام این منظور همه نوع اشتراك مساعی داشتند تا این کتاب بصورتی که امروز در دسترس خواننده قرار گرفته تکمیل شده است در اینجا گفته ولتر نویسنده فرانسوی را یاد آور میشوم که میگوید :

« ای خواننده اگر چه من در تهیه این مجموعه زحمت بسیار متحمل شده ام اما خشنودم که مطالعه این مجموعه تو را از خواندن کتابهای بسیاری بی نیاز می سازد. »

این گفتار ولتر در باره کتاب من کاملاً مصداق دارد چون تا کنون تألیفی که همه چیز ایران را شامل باشد نه بزبان انگلیسی و نه بزبانهای دیگر تهیه نشده است من مخصوصاً سعی کرده ام در این کتاب تاریخ ارتباط ایران با ممالك اروپا و بطور ویژه آغاز ارتباط انگلستان و ایران را تا عصر حاضر اگر چه فهرست مانند باشد

باطلاع خوانندگان برسانم هنگامی که این کتاب بچاپ میرسید من نایب السلطنه هند شدم اما تأیید میکنم که تهیه این کتاب پیش از تعیین منصب نامبرده بوده است و لذا باید در نظر گرفت که آنچه در این کتاب نوشته‌ام نظر شخصی و خصوصی خود من است و با سیاست کلی دولت بریتانیا و حکومت هند ارتباط ندارد.

من ادعا ندارم که کتاب من خالی از نقص و اشتباه است اما میتوانم اطمینان بدهم که آنچه ممکن بوده برای جلوگیری از وقوع اشتباهات کوشیده‌ام و امیدوارم کتاب من زمینه مناسبی برای محققان و ایران شناسان قرار گیرد تا بتوانند این دایره را توسعه بدهند و معلومات کاملتری به علاقه‌مندان ایران تقدیم دارند.

مردم ایران - مردم ایران از طایفه هندو آریا و هم نژاد با ما انگلیس‌ها میباشند

سه هزار سال پیش دسته‌ای از آنان در ایران سکونت گزیدند و دسته دیگر باروپا آمدند زبان و فرهنگ اصیل ایران هنوز هم بعد از سه هزار سال با زبان و فرهنگ اروپائی و مخصوصاً انگلیسی‌ها ارتباط و شباهت کامل دارد و مردم ایران نخستین ملت موحد یکتاپرست بشمار می‌آیند پیامبر بزرگ آنها زرتشت طریقه یکتا پرستی را تعلیم داد و هنوز هم عده‌ای از این یکتا پرستان بنام پارسیان در هندوستان با افتخار و سربلندی زندگی میکنند کمتر انگلیسی است که از دبستان تا دانشگاه نام ایران و مردم ایران را نشنیده باشد داریوش بزرگ کورش بزرگ خشایارشا از شاهنشاهان جهانگیر و جهاندار دنیای قدیم بودند هم اکنون علاوه بر کتب تاریخ الواح و نبشته‌ها و مجسمه‌ها و بناهای عالی و آثار شگفت‌آور این شاهنشاهان بزرگ در تخت جمشید هر علاقه‌مند به فرهنگ و هنر را به شگفت می‌آورد و بی اختیار عظمت مقام ایران و ایرانیان را در برابر چشم بیننده مجسم می‌سازد پس از سلسله هخامنشیان با اینکه ایران دچار حمله اسکندر شد اما تمدن و فرهنگ اصیل ایران مغلوب نگشت و بفاصله کوتاهی دست اجانب از ایران کوتاه شد کراسوس طمع کار زبون ایرانیان گردید و الرین امپراتور روم روی پای اسب شاهنشاه ساسانی افتاد ژولین امپراتور دیگر روم در جنگ با ایرانیان هلاک شد انوشیروان و خسرو پرویز تا پشت دروازه بیزانس پیش رفتند حمله و هجوم تازی‌ها هم نتوانست این مردم باهوش مستد را در خود مستحیل سازد بلکه شاهنشاهان ایران مانند عضدالدوله باتسخیر مرکز خلافت آنروز (بغداد) تفوق نژادی خود را ثابت کرد رومانوس دیو جانس امپراتور بیزانس بدست البارسلان

پادشاه ایران اسیر شد شاه عباس بزرگ متحد نامی اروپائیان را همه میشناسیم که چگونه اروپائیان را از حملات ترکان عثمانی آسوده خاطر ساخت البته این پیروزی ها و افتخارات همه ناشی از استعداد و لیاقت فطری مردم ایران است که چنان پادشاهانی بوجود آورده اند و حکماء و دانشمندانی مثل ابن سینا - رازی - غزالی در خود پرورده اند سعدی - حافظ - فردوسی - خیام و صدها حکیم و سخنور نامی همه از ایران برخاسته اند و نام مردم ایران را در سراسر جهان مشهور ساخته اند مردم ایران اگر چه در حال حاضر بواسطه ظلم و فقر و جهل و حکومت های استبدادی و فرمانروایان بیدادگر ملتی عقب افتاده بشمار می آیند اما قلب ایرانی - مغز ایرانی - فکر ایرانی تغییر ناپذیر مانده است يك مرد ثروتمند ایرانی که دارای درشکه روسی است و از آن سواری میگیرد يك بازرگان ایرانی که ساعت ساخت فرانسه در جیب دارد حتی يك دهقان جاهل ایرانی که قبایش از پارچه بافت منچستر میباشد در عین حال بتمام معنی ایرانی دوره داریوش و کورش کبیر است همان مناعت طبع همان مهمان نوازی همان رشادت همان مردانگی دوران داریوش و کورش در نهاد او نهفته است و اگر سرپرست لایقی پیدا کند همگام با تمدن جدید پیش میرود و مجد و عظمت دیرین را تجدید میکند در عظمت مقام ایرانیان همینقدر کافی است که بگوئیم این کشور با تمام مصائب و بدبختی هائی که دامنگیر آن شده دوهزار و پانصدسال مستقل مانده است و کمتر کشوری در عالم یافت میشود که در برابر این همه حوادث پایداری کرده و مستقل مانده باشد همینکه مسافر غربی وارد ایران میشود و از کنار شهرهای خرابه روستاهای بی سکنه میگذرد عظمت و اقتدار باستانی این کشور کهن سال را بخاطر میآورد که روزگاری همه جای آن آباد بوده و چندین برابر جمعیت امروزه را بخوبی قوت و غذا میداده است و اکنون باین روز سیاه افتاده است که روزها و شب های متوالی از بیابانها و دره ها و کوه های آن میگذریم يك برگ سبز يك حیوان اهلی يك روستای سر سبز و خرم مشاهده نمیکنیم و همینکه بعد از فرسخ ها راه پیمائی بروستائی میرسیم چند کلبه بیقواره کثیف گلی و تعدادی مردم افسرده ناتوان را می بینیم که سخت ترین وضع زندگی را میگذرانند زنان و دختران زیبای شهری و روستائی ایران که دارای و جاهت و ملاححت بی مثل و مانند شرقی هستند در اثر ازدواج های قبل از موقع و بچه دار شدن پیش از وقت و زحمات طاقت فرسا و زندگی پر مشقت مانند

شهرهای باستانی ایران درهم شکسته بنظر میآیند و فقط با چشمان دقیق میتوان از آن اندامهای رنجور و پشت های از زحمت خمیده آثار زیبائی اصلی را درك کرد این بدبختی ها که نصیب مردم لایق و شایسته ایران گردیده بیش از هر چیز معلول فساد حکومت های ستمگر است که مخصوصاً بعد از نادر و کریم خان بر ایران استیلاء یافته اند خرافات مذهبی و افکار باطله و موهومات که آن هم نتیجه حکومت های استبدادی است عامل دیگری از تباهی حال مردم ایران میباشد مسافر غربی که آن کوه های پر گیاه و آن روستاهای آباد و آن چهره های بشاش و خندان ممالک غرب را دیده همینکه باین مناظر زننده و هولناك برخورد میکند تضاد عجیبی میان شرق و غرب در نظرش مجسم میگردد آری باستانی تکه باریکی از کرانه دریای خزر که هوای مرطوب و سبزه و گیاهی دارد بقیه خاک ایران شوره زار - خشك - سوزان و بی آب و علف است اما در ادوار باستانی با مجاهدت مردم ایران در همان قطعات خشك و بایر و سوزان هم شهرها و آبادی ها و قنات ها و مزرعه های احداث شده بود که آثار فرسوده آن هنوز باقی میباشد و در اثر ناامنی ها قتل و غارت ها بیدادگری ها قنات ها خشك شده سدها شکسته مردم کار آمد آن نواحی یا بدست عمال جور و ستم هلاک شده اند و یا مانند پارسیان یار و دیار را ترك کرده سر زمین نیاکان را وداع گفته اند.

علاقه مندان بایران - از روزگارهای باستان تا عصر حاضر هیچ کشور شرقی مانند ایران مورد علاقه جهانگیران - جهانگشایان - محققان و مورخان قرار نگرفته است از زمان هرودوت تا اکنون که اواخر قرن نوزده میلادی میباشد ده ها و صدها محقق و متتبع و سیاست مدار رنج سفر را بر خود تحمل کرده و باین سرزمین سحرانگیز و افسانه پرور قدم گذارده اند و از فرهنگ و تمدن و علم و ادب و سلحشوری و میهن دوستی مردم این کشور کتابها نوشته اند داستانها گفته اند ارمغانها بکشور خود برده اند که مطالعه آن مطالب شیرین و لذت بخش هیچگاه از مد نمیافتد خواندن شرح حال شاهنشاهان بزرگ ایران - قهرمانان ملی ایران - هنرمندان و دانشمندان ایران - سخنوران و شاعران روح پرور ایران - داستانهای عاشقانه ایرانیان - محاورات و ضرب المثل های ایران و خلاصه همه چیز ایران از زشت و زیبا برای مردم جهان جالب و جذاب میباشد. این جهانگردان و محققان خوش بختانه دیدنی ها و شنیدنی های

مربوط بایران را چه پیش از اسلام و چه بعد از اسلام بانظم و ترتیب خاص ضبط کرده‌اند که هم اکنون مورد استفاده می‌باشد از نویسندگان و مورخان پیش از اسلام نوشته‌های هرودوت و کزنفون و چند جهانگرد و سیاستمدار و پزشک یونانی و رومی از هر جهت قابل استفاده است و اما بعد از اسلام مقدم بردیگران تحقیقات رابی بن یا مین یهودی اسپانیولی مورد توجه می‌باشد و بعد از او نوبت بابن بطوطه مراکشی می‌رسد که در سفرنامه پرارزش خود ایران بعد از مغول را با دقت شایان تحسین برای خوانندگان تشریح میکند مارکوپولورا نیز باید در نظر بگیریم که او هم اطلاعات بالنسبه جالبی درباره ایران می‌دهد هنگامی که حکومت ونیس (ایتالی) در اروپا مرکز بازرگانی و جهانگردی جهان شده بود بازرگانان و جهانگردان ونیسی از این کشور نامی دیدن کرده‌اند و اطلاعات مفیدی درباره ایران و مردم ایران گرد آورده‌اند که برای مطالعه علاقه‌مندان بایران بسیار سودمند است همین قسم موقعی که آوازه شهرت تیمور لنگ در سراسر اروپا برخاسته بود هنری سوم پادشاه کاستیل (اسپانی) کلاویجو سفیر کاردان دانشمند خود را بدربار ایران فرستاد تا شکست سلطان عثمانی را به تیمور تبریک گوید و آن جهانگشای خونخوار را برای اتحاد با پادشاهان اروپا دعوت کند کلاویجو کتابی درباره ایران آنروز تألیف کرده که هنوز بعد از گذشت چندان قرن تازگی خود را از دست نداده است سپس در ایران حکومت مستقل با قدرت و عظمتی از میان خود ایرانیان تشکیل یافت که مانند حکومت دوره هخامنشیان و ساسانیان شهرت ایران را عالمگیر ساخت این حکومت با اقتدار نامی همان حکومت خاندان صفوی می‌باشد که پس از قرنی تمامیت ارضی و استقلال کامل ایران را تجدید کرد مخصوصاً در زمان شاه عباس کبیر که سراسر اروپا از بیم هجوم ترکان عثمانی قرار و آرام نداشت و دربار شیعی مذهب ایران پناهگاه سیاستمداران اروپائی شده بود و از شاهنشاهان آنروز ایران برای مقاومت در برابر عثمانیان یاری می‌جستند در آن ایام از غالب ممالک اروپا نمایندگان سیاسی - رجال فرهنگی و مذهبی - بازرگانان و جهانگردان بسیاری بایران آمده‌اند و کتابهائی درباره ایران تألیف کرده‌اند که از آن جمله سفرنامه‌های تاورنیه و شاردن فرانسوی اهمیت فوق‌العاده دارد دربار آنروز ایران که نسبت بامور مذهبی تساهل عاقلانه‌ای پیش گرفته بود مبلغان و کشیشان فرقه‌های مختلف مسیحی را با گرمی و مهربانی فوق‌العاده پذیرفت و از همان تاریخ

روابط فرهنگی ایران با دنیای غرب آغاز شد تألیفات و آثار نفیسی از همان دعاة مسیحی درباره ایران بجا مانده است که حقایق مهمی را درباره وضع ایران آنروز بما ارائه میدهد این حسن رابطه و استقرار وضع رضایت بخش تا دوران شاهسلطان حسین برقرار ماند اما در اثر بی کفایتی پادشاه نامبرده اوضاع کشور برهم خورد و با حمله و هجوم افغانها سلسله صفویه منقرض گردید در زمان نادرشاه و کریم خان زند هم حکومت ثابت بادوامی در ایران پدید نیامد و بالطبع آن مؤسسات عالی فرهنگی اروپائی و آن روابط مستحکم بازرگانی و سیاسی ایران با ممالک فرنگ دچار اختلال گردید تا آنکه بالاخره حکومت ترکمان نژاد قاجار بر ایران دست یافت آغاز حکومت این خاندان مقارن با بسط قدرت و جهانگشائی دربار پترزبورگ بود که در اثر ضعف و نادانی و ندانم کاری فرمانروایان ایران قسمت های مهمی از خاک ایران بدست تزارها افتاد و دولت و ملت ایران در اثر این شکست ها و دوری و مهجوری از دنیای متمدن سیر نزولی خود را شروع کرد.

و اما انگلیس ها - انگلیس ها علاوه بر اینکه در متون کتب تاریخی مکرر در مکرر با نام ایران و بزرگان ایران آشنائی پیدا کرده اند چون مردم تاجر پیشه ای هستند برای دادوستد کالاهای شرقی و غربی از دیر زمانی متوجه ایران بوده اند زیرا ایران بواسطه موقع مهم بازرگانی خویش شاهراه شرق و غرب محسوب میگردد و اینطور که تاریخ نشان میدهد ادوارد اول پادشاه انگلستان سفیر تام الاختیاری برای برقرار ساختن روابط بازرگانی و سیاسی نزد ارغون خان پادشاه مغول بدربار ایران روانه کرد و سه قرن بعد از آن الیزابت ملکه انگلستان نامه ای برای شاه تهماسب پادشاه دوم صفوی ارسال داشت و در قرن ۱۷ میلادی روابط بازرگانی بالنسبه مهمی میان ایران و انگلستان از راه دریای خزر برقرار گردید و پس از آنکه انگلیسی ها به خلیج فارس آمدند ارتباط ایران و انگلستان کاملتر گردید و هر چند در زمان نادرشاه و کریم خان هم این ارتباط برقرار بود اما از اول قرن ۱۹ میلادی ارتباط ایران و انگلستان بطور ثابت و رسمی پایدار ماند و اگرچه از آغاز قرن ۱۹ میلادی تا تاریخ تألیف این کتاب بر اثر پاره ای اشتباهات روابط ایران و انگلیس بایک جنگ و دو قطع رابطه مختل شد ولی آن جریانات زودگذر بود و مجدد روابط سیاسی و بازرگانی ایران و انگلیس به نحو مطلوب تجدید شد که هنوز هم ادامه دارد استقرار روابط

دیپلوماسی میان ایران و انگلیس باعث گردید که دانشمندان و محققان انگلیسی تحقیقات جامعی در باره ایران انجام دهند که از آن جمله کشف خطوط میخی تاق بستان کرمانشاه توسط رالینسن سرگرد دانشمند انگلیسی انجام پذیرفت و دیگر تاریخ مفصل ایران است که سرجان مالکم نماینده انگلستان در دربار ایران از آغاز تشکیل شاهنشاهی ایران تا زمان فتحعلیشاه قاجار تألیف کرده است و پس از سرجان مالکم نیز محققان انگلیسی کتابهای مفصلی درباره ایران نوشته‌اند که من از آن تألیفات برای تهیه کتاب خودم استفاده کردم.

چگونه از پاریس به قوچان رسیدم

حرکت از پاریس - اواخر سپتامبر سال ۱۸۸۹ با ترن اوریان اکسپرس از پاریس عازم استانبول شدم عجب اینکه ترن سریع السیر فرانسه همینکه بخاک بالکان رسید ناگهان از تندی افتاد در ایستگاه استانبول تمام گرفتاری‌های شرقی از قبیل بی‌نظمی، رشوه‌طلبی - تأخیر ورود - سخت‌گیری‌های بی‌مورد - مزاحمت مأموران بی‌اطلاع نفهم باستقبال من آمد از طرف سفارت کبرای بریتانیا چند نفر مأمور برای همراهی بامن بایستگاه آمده بودند من هم گذرنامه پیک سیاسی و حامل مراسلات رسمی بودم اما هیچ یک از این تجهیزات قانونی مؤثر واقع نشد و تعرض و اعتراض بسیار نابجای مأموران ترك مثل تگرگ بر سر من فرو میریخت چمدانهای که با نظم و ترتیب خاص چیده بودم در يك چشم بهم زدن بصورت يك توده کالاهای بازار مکاره شرق بروی هم انباشته شد و پس از یک ساعت و نیم معطلی و کاوش فقط چهار ساعت كوچك بغلی از میان آن توده درهم و برهم بدست مأموران افتاد من این چهار ساعت را برای دوستان ایرانی ارمغان می‌بردم و بر طبق هر مقرراتی چهار ساعت جیبی در چندین چمدان بزرگ (آنهم نه برای فروش) ارزش گمرکی ندارد ولی برای اینکه زودتر از شر ترکان راحت شوم هرچه گفتند دادم و از گمرک بیرون آمدم مدت توقف من در استانبول دوسه روزی بیش نشد و با یکی از کشتیهای کمپانی انگلیسی «آرم سترنگ» بطرف باتوم حرکت کردم . این کمپانی قریب سی کشتی در دریای مدیترانه و دریای سیاه بکار انداخته است. بعضی از آنها تا چهار هزار تن ظرفیت دارند .

دریای سیاه مانند همیشه گرفتار طوفان سختی بود علمای مربوط معتقد هستند که چون دریای سیاه مخرجی جز بسفر ندارد باین جهت موجهای کوه پیکر از دهانه بسفر بازگشته و سطح دریا را متلاطم میسازند کشتی ما نامش (ترکیش) و دو هزار تن ظرفیت داشت و پنج شبانه روز با موجها و طوفانهای سخت مقاومت کرده سلامت به بندر باتوم رسید.

باتوم - این بندر روسی تا یازده سال پیش جزء خاک عثمانی بود ولی در کنفرانس برلن بروسها واگذار گردید از آنموقع تا کنون خیلی آباد شده و قریب سی هزار جمعیت پیدا کرده است که از تمام ملت‌های روی زمین تشکیل مییابد. باتوم يك بندر کاملاً شرقی میباشد کوچه‌های کثیف، خانه کاه گلی و حصیری بهداری اهالی بی‌اندازه پست مالاریا بسیار فراوان است ولی دادوستد هر نوع کالا بویژه حمل و نقل نفت به بندر باتوم اهمیت زیادی میدهد. چنانکه در سال ۱۸۸۹ ششصد هزار تن نفت از این بندر بخارج حمل شد. روسها استحکامات نظامی جدیدی در اطراف باتوم ساخته‌اند و خارجیها بلکه خود اهالی باتوم هم از دیدن آن ممنوع شده‌اند. یکرشته راه آهن بسیار عالی باتوم را بتفلیس پایتخت گرجستان و از تفلیس ببادکوبه متصل میکند پنج هزار و اگون نفتکش مرتباً این ماده گران بهای معدنی (نفت) را از بادکوبه بباتوم میرسانند. در دو طرف خط آهن جنگلهای انبوه - تپه‌های سبز - چمن‌ها - مزرعه‌ها چشم مسافر را نور و قوت میدهد از باتوم تا تفلیس دویست و بیست میل راه داریم وسط راه تونل سرخ از شاهکارهای مهندسی میباشد درازی این تونل سه میل و پهنای آن نود متر میشود و بر فراز تپه‌ای واقع گشته که سه هزار پا ارتفاع دارد. در ایستگاههای وسط راه گرجی‌های سروپا برهنه - تاتارها - ترکها با کلاههای پاپاخ، داغستانیها، لزگیها شاه بلوط و گیلاس و جوجه می‌فروشند این مردم روزی اسباب و حشت و اضطراب سراسر آسیا بودند بویژه تاتارها و مغولان که همین روسیه را زیر سم ستوران افکنده تامسکو رفتند و در آنجا از کله آدمها بناها ساختند اکنون ورق برگشته و این قبایل جنگجو کاملاً مطیع و زیر دست روسها گشته‌اند.

تفلیس - این شهر یکی از ایستگاههای مهم شرق و غرب است تاچندی قبل

جزء متصرفات ایران بود و اکنون در دست روسها افتاده مهمانخانه لندن از مهمانخانه های درجه اول تفلیس و مرکز دید و بازدید و ملاقات اشخاص مهم خارجی و داخلی است. چون کار مهمی نداشتم سه روز در تفلیس توقف کرده و با راه آهن بطرف بادکوبه حرکت کردم. منظره های زیبای راه باتوم و تفلیس در این راه کمتر است و پس از پیمودن چندین میل راه کرانه های دریای خزر نمایان میگردد.

بادکوبه - مهمترین بندرهای واقع در کنار دریای خزر از داخل و خارج آن آثار و علائم نفت نمایان است. بوی قیرو نفت خام که کلیه سرمایه داران جهان را مات و مدهوش کرده از درو دیوار بادکوبه استشمام میگردد این شهر هم مانند تفلیس جزء خاک ایران بوده و در قرن حاضر (قرن نوزدهم) بتصرف روسها درآمد در شهر بادکوبه يك کمپانی کشتی رانی انگلیسی بنام مرکوری دایر گشته است نقشه مسافرت من چنین بود که از راه عشق آباد و قوچان بمرز ایران برسم لذا بایکی از کشتی های مرکوری از بادکوبه بطرف بندر «اوزون آدا» از نواحی تر کمن نشینی بحر خزر حرکت نمودم خوشبختانه ده روز پیش از حرکت ماطوفان سختی در دریای خزر پدید آمده بود و از اینرو موقع مسافرت ما کاملاً آرام و بیحرکت شد ناوچه ظریف کمپانی از روی سطح نیلگون بی سروصدای دریا مانند ترن تندرو عبور کرده ما را به بندر اوزون آدا رسانید.

اوزون آدا - اگر ایستگاه و ترن این بندر را برداریم کوچکترین اثری از تمدن جدید در اینجا نیست زوارهای سنی و شیعه مسلمان از وجود راه آهن استفاده کرده خود را به کربلا و نجف و مشهد و مکه می‌رسانند. ایستگاه راه آهن خیلی تماشائی است مسافرین شرقی به گمان اینکه بلیت راه آهن هم چانه زدن می‌خواهد جلوی گیشه می‌ایستند و برای تخفیف قیمت دلیل‌ها می‌آورند یکی میگفت که خرجی من تمام شده از من کم بگیرید دیگری دلیلش این بود که لاغر اندام است سومی خود را دعاگوی دولت روس میدانست و تخفیف کلی تقاضا داشت مأمورین روس هم که با روحیه این اتباع جدید آشنا شده اند ابتداء قیمت واقعی بلیت را چند برابر گفته و پس از استماع دلیل‌های منطقی، تخفیف لازم را قائل میشوند. من نیز جزء مسافران شرقی براه افتادم ترن ما از میان ریگستان قرم و صحراهای بی آب و علف می‌گذشت.

چندین قرن پیش پرندگان هم بزحمت از این دشتهای هولناک گذر میکردند اکنون در اثر پیشرفت تمدن اروپا لکوموتیوهای بادپیما هزار مسافر و انواع کالاها را در مدت کوتاهی با کمال راحتی بمنزل میرساند خلاصه مسافتی که سابق برای این در ظرف چهل روز با مخاطرات زیاد طی میشد اکنون نود ساعته پایان می یابد و بشهر عشق-آباد میرسد.

عشق آباد - یا خانه دوستی، مهمترین شهر ترکستان روس است و تا دریای خزر سیصد میل مسافت دارد ایستگاه عشق آباد مانند ایستگاه اوزون آدا از زوارهای شیعه و سنی پر بود بیشتر اینان مسلمانان شیعه قفقاز میباشند و همپای من بزیارت قبر حضرت امام رضا علیه السلام امام هشتم شیعیان میآمدند مزار مقدس چنانکه میدانیم در شهر مشهد از شهرهای مهم خراسان واقع میباشد اینک پیش از اینکه راجع بعشق-آباد چیزی بگوئیم مختصری از حالات ژنرال کوروپاتکین فرمانده کل قوا و استاندار روس در آسیای مرکزی شرح میدهیم.

کوروپاتکین در سال ۱۸۴۸ متولد و در سن هیجده سالگی وارد خدمت نظام گردید. سپس برای تکمیل تحصیلات بفرانسه رفته و جزء قشون کشی های آفریقا با قشون فرانسه همراه بوده یکسال تمام در الجزایر اقامت داشت آنگاه بروسیه باز آمد و در جنگ روس و عثمانی هنر نمائی بسیار نمود و بعد از آن بکاشغر رفته یعقوب بیك پادشاه آنجا را از انگلیسها برگرداند و مطیع روسها نمود و بعد از آن بنا به خواهش شاه ناتوان ایران از امپراطور روسیه، مأمور سرکوبی ترکمن ها گشت و قسمت مهمی از نقاط ترکمن نشین ایران را برای روسیه مسخر ساخت و در نتیجه بعد از آن راین وزارت جنگ روسیه و کارشناس امور آسیای مرکزی تعیین گردید و پس از دو سال بسمت فرمانده کل قوای روس در آسیای مرکزی و استاندار این بخش های مهم منصوب گشت. این سردار نامی روس علاوه بر اطلاعات نظامی تألیفات مهمی نیز دارد که از آنجمله کتاب موسوم بتجهیزات شرقی و کتاب جنگ روس و عثمانی و کتاب آسیای مرکزی است ولی مهمترین از تمام تألیفات وی یادداشت های مربوط به تسخیر ایران و تصرف هندوستان میباشد که در آرشیو محرمانه وزارت امور خارجه و وزارت جنگ دولت روسیه موجود است. دولت روس بقدری نسبت باین نقشه ها و یادداشت ها اعتماد پیدا کرده که مانند وصیت نامه پتر کبیر آنرا گرامی

میشمارد. یکی از اقدامات جدید کوروپاتکین آنکه اقامت اروپائیان را در نواحی آسیای مرکزی ممنوع داشته و کلیه آنانرا بجای دیگر منتقل نموده است حتی پیرمرد بازرگانی که یگانه انگلیسی مقیم این صفحات بود و از دیر زمانی در آن نقاط بسر میبرد از فرمان نامبرده معاف نگشت.

از عشق آباد روس تا قوچان

همینکه وارد عشق آباد شدم بانو کر ایرانی که کلنل استوارت کنسول مقیم مشهد باستقبال من فرستاده بود ملاقات کردم این اولین مرد ایرانی بود که او را در عشق آباد دیدم يك دستگاه چادر و چند اسب و قاطر هم در مرز ایران انتظار ورود مرا داشت. کلنل استوارت میخواست یکی دو نفر از انگلیسها با هندیهای مقیم مشهد را هم به پیشواز من بفرستد اما کنسول روس بآنان روادید نمیداد چه نمیخواست بیگانگانی که در ایران بوده اند بعشق آباد بیایند باری من نزد حاکم عشق آباد رفته و تقاضای روادید نمودم حاکم میگفت که برای این منظور به پترزبورگ تلگراف کردم و بایستی منتظر جواب تلگراف باشم ولی همینکه باو گفتم وقت توقف در شهر کثیف پر گرد و خاک عشق آباد را ندارم فوری دستور داد وسایل حرکت مرا فراهم سازند باین شرط که در وسط راه هیچ جا نمانم و یکسر بایران بروم من هم باو قول دادم همین کار را میکنم تعجب در این است که حاکم نامهربان عشق آباد نه پیشنهاد مساعدت کرد و نه مساعدتی نمود اگر چه بهترین مساعدت او این بود که مرا در عشق آباد پر گرد و خاک معطل نکرد صبح زود از عشق آباد حرکت کردیم و بواسطه ندانستن زبان روسی و نبودن مترجم چند مرتبه راه را گم کردیم و دوباره پیدا نمودیم.

راه عشق آباد و قوچان - در سال ۱۸۸۱ دولت نالایق ایران که نتوانست يك مشت تر کمن صحرا نشین را مطیع کند و عموی شاه و سپاهیان او بدست تر کمن ها مغلوب گشتند ناچار قبله عالم و شاه شاهان از دولت روس درخواست نمود شر این تر کمنها را رفع نمایند روسها هم فوری دست بکار شده در مدت مختصری تر کمنهای مسلح را ده نشین ساختند و قسمتی از اراضی تر کمن نشین ایران را ضمیمه

خاك روسيه نمودند و خواه ناخواه باهمسايه نادان ضعيف خود (ایران) نزديكتر شدند و برای اينكه ايالت خراسان را بيشتر تحت نفوذ و قدرت نظامی خود قرار دهند نقشه راه عشق آباد و قوچان را پيش كشيدند بخشی از اين راه در خاك روسيه و بخش ديگر در خاك ايران ميباشد. روسها در ضمن انعقاد قرارداد مرزی و لاکوههای بلند و مرتفع سرحدی را در مرز خودشان انداختند سپس سرچشمه رودخانهها را نیز جزء خاك روسيه ثبت کردند که هر وقت اراده نمایند آب را از دههای ايران قطع کنند و در نتیجه محصول خراسان را تباه سازند بعلاوه ضمن پيمان مرزی قرار شد که روسها جاده عشق آباد را تا مرز ايران به هزينه خود و ايرانيان بخشی از مرز تا قوچان را بخرج خويش بسازند روسها در ظرف چند ماه سی ميل راهی را که در خاك خودشان بود شوسه کردند ولی در قسمت مربوط بايران مدتی کار معوق ماند بالاخره سفير روس مقيم تهران میخی به مغز شاه و صدر اعظم گذارده و بنای چکش زدن را گذارد که اگر راه را نسازيد قشون میآوريم شاه و صدر اعظم مثل همیشه از اين تهديد سفير روس هراسيده يك مهندس اتریشی موسوم به ژنرال گاسیکرخان را مأمور انجام اين مهم نمودند عزيمت اين مهندس از تهران تا قوچان ششماه طول کشيد و همینکه شروع بکار نمود پولش تمام گشته و ناچار راه سازی تعطيل شد همان موقع انگلیسها امتياز کشتی رانی رود کارون را از دولت ايران گرفتند و روسها که از اين بابت عصبانی بودند تعویق ساختمان راه را بهانه کرده چهار اسبه بر شاهنشاه ايران تاخت آوردند شاهنشاه ناتوان تقصيرها را بگردن ژنرال اتریشی انداخت که باعث تعویق گشته در صورتی که ژنرال بیچاره پول نداشت و اگر باو اعتبار میدادند آن کار را بخوبی تمام میکرد باوجود اين شاهنشاه ايران برای رضایت خاطر روسها ژنرال اتریشی را به تهران احضار نمود ولی پيش از اينکه ژنرال از قوچان حرکت کند در وسط راه ناخوش شده مرد و اکنون قبر آنمرد غریب اروپائی در سر راه زوار خراسان باقی ميباشد پس از اين عزل و مرگ ژنرال اتریشی حاجی ملک التجار مأمور ساختمان راه قوچان گشت و سالهاست که مشغول اين کار شده و البته هيچوقت هم انجام نميدهد زیرا نه پول و نه مهندس و نه نقشه و نه مصالح و نه ميل انجام آن را دارد .

ده باجگیران - در نزدیکی مرز ایران دهی بنام باجگیران هست که متعلق بروسهامیباشد در داخل مرز ایران هم ده خرابه دیگری به همین نام وجود دارد روسها که از ضعف و بدبختی همسایه ناتوان خود ایران آگهی دارند کوچکترین قوه‌ای در مرز ایران نگذاشته‌اند آنها میدانند ایران نه حال هجوم نه قوه دفاع دارد بنابراین چرا سربازان خود را در مرز ایران معطل بگذارند در مرز ایران نه آب و نه سبزی و نه روشنائی بود اهل ده خواب بودند ما هم آنها را بیدار نکردیم و از پشت کلبه‌های خاکی آنها گذشته رو به قوچان رفتیم از باجگیران تا قوچان ۴۸ میل راه بیش نیست و دو منزل داریم یکی «دوبادام» و دیگری «امام‌قلی» که در سر راه واقع شده‌اند همانطور که سواره میرفتیم پلهای خشتی از آثار مهندسی ملك التجار دیده میشد که طاقت عبور اسب را نداشت ناچار از کنار پل میگذشتیم نزدیک دوبادام صدای شیون و گریه شنیدیم معلوم شد یکی دو دهقان بدبخت ایرانی که برای خار کردن بالای کوه رفته بودند بدره پرت شده‌اند من (لرد کرزن) چند قرانی به زن و بچه این دهاتی‌ها داده بزودی از ماتم سرا عبور نمودیم.

دوبادام يك ده کوچکی است که قریب سی‌خانه گلی دارد يك وقتی تر کمن ها در این نقاط ابه داشتند و زن و مرد زوار ایرانی را اسیر کرده بدوبادام می‌آوردند هنوز هم آثار ابه‌های آنان باقی است و مردم ایران از آن وحشت دارند در صورتی که خود تر کمنها مثل حیوان باربر مطیع روسها شده‌اند از دوبادام بطرف امام‌قلی رفتیم، کدخدای ده پیشواز ما آمده و اصرار نمود که بخانه او برویم من هم پیشنهاد او را پذیرفته بخانه‌اش رفتم اما بقدری آنجا را کثیف و آلوده دیدم که رغبت نکردم در آنجا بمانم و با وجود خستگی و سرمای سخت آن شب را زیر چادر گذرانیدم حال باید در نظر گرفت وقتی که خانه کدخدای ده آنقدر کثیف و آلوده و ناراحت باشد روستائیان تیره روز آن قریه در چه لانه‌های مخوف و مرگ‌زا بسر می‌برند تعجب در این است که با این همه بدبختی و ناراحتی باز هم روستائیان ایلخانی میتوانند محصولی بدست بیاورند.

باری بامدادان نوکران من خبر دادند که چاپار یا سفیر کبیر ایلخان پادشاه كوچك قوچان از آمدن من باخبر شده و اینك می‌خواهد بداند که من کی به قوچان می‌روم تا مراسم استقبال را ترتیب بدهد جناب سفیر ایلخانی ریش بلندی داشت که با

حنا قرمز شده بود و علاوه بر ریش و سبیل ابروان خود را نیز قرمز کرده بود و شاید این کار برای تشریفات ورود من انجام یافته بود جناب سفیر هنگام صحبت مرتب بریش و سبیل خویش دست میکشید و معلوم بود که بآن پشم‌های رنگین علاقه فراوانی دارد من به سفیر ایلخانی گفتم فردا یکساعت پیش از ظهر وارد قوچان میشوم او هم تعظیمی نموده از جا برخاست که برود و به پادشاه بی تاج و تخت قوچان این مژده را برساند پس از رفتن او ما ناهار خوردیم و کمی استراحت کردیم و آماده حرکت شدیم عده زیادی زوار رشتی همراه ما بودند که به مشهد مشرف میشدند واقعاً این راه آهن ماوراء قفقاز خیلی به شیعیان ایران کمک کرده است چون باسانی از رشت ببادکوبه و از آنجا به عشق آباد و از عشق آباد به مشهد میروند و امام هشتم را زیارت میکنند.

در هر حال قافله ما با چاووش و قاری راه افتاد چاووش مرثیه میخواند و قاری قرآن تلاوت میکرد و زوار از مرد وزن میگریستند در میان همه آنها فقط من کافر بودم و یکی از نوکرانم هم سنی مذهب بود زوار شیعه اطمینان میدادند که بخاطر آنان خداوند هم من و هم نوکر من را به بهشت میبرد چون هر چه باشد جزء قافله زوار درآمده‌ام.

باری من طوری حرکت کردم که سر ساعت یازده بکاروانسرای مجاور قوچان رسیدم اما هر چه نظر انداختم نه درشکه پادشاه قوچان نه سوار و نه یدک و نه گارد احترامی دیدم که باستقبال من آمده باشند در فرنگستان هیچ مهم نیست که باستقبال مسافر بیایند یا نیایند ولی در شرق آنهم ایران برای يك مسافر انگلیسی بسیار ناگوار است که از او استقبال نکنند باین جهت من هم خشمگین شدم و از زوار شیعه خدا حافظی کرده در کاروانسرا ماندم و دو نفر از نوکران متعدد خود را نزد ایلخانی روانه کردم که تا درشکه خودت را با سوار و یدک نفرستی به شهر نخواهم آمد چندی پیش همین اتفاق برای یکی دیگر از مسافران انگلیسی روی داد که مدتی در کاروانسرا بامید درشکه ایلخانی معطل ماند ولی بالاخره فهمید که ایلخانی شب پیش در باده گساری و عیاشی افراط کرده و تمام روز را بحال مستی در خواب رفته و از یاد میهمان محترم خویش غافل مانده است در هر حال نیمساعت بیشتر طول نکشید که درشکه و سوارها و

يدك هاى ايلخانى رسيد و عذر ها خواستند كه پير مرد چاپار گفته بود جناب شما يك ساعت بعد از ظهر ميآييد نه يكساعت پيش از ظهر بنابر اين حضرت ايلخانى كه اين اشتباه پير مرد چاپار را فهميده قطعاً او را چوب و فلـك ميـكند من همينكه دانستم سوء نيتي در كار نبوده فوري سوار درشكه شدم و باگارد احترام و يدك ها و سوارها رو به شهر تاختم و پير مرد چاپار يا سفير كبير ايلخانى را از زحمت چوب و فلـك نجات دادم .

قوچان - امير الامراء - شجاع الدوله - ايلخانى كبير

قوچان - بخشي از ايالات شمال شرقي ايران و از توابع خراسان بطول شصت ميل و عرض پنجاه و نه ميل در شمال كوه شاه جهان واقع شده است (قله شاه جهان قريب ده هزار پا از سطح دريا مرتفع است) اين ناحيه حاصل خيز نه فقط انبار غله و حبوبات خراسان بلكه قسمت مهمي از ايران است غالباً در نواحى قوچان از يك تخم صد تخم برداشت ميشود و بعضى تا صد و پنجاه تخم هم گفته اند روسهاى مجاور قوچان بيشتر از خود ايرانيان از محصول آن ناحيه بهره ميبرند و اگر دولت جنگجوئى بخواهد بداخل آسيای غربى لشكر بكشد تنها قوچان ميتواند تا مدت زيادى خواربار و علوفه آنرا تأمين كند جمعيت سراسر قوچان را از صد تا دويست هزار ميگويند كه از ايل كرد - زعفرانلو - تركهاى گرانيلى و عده كمى فارس تشكيل مى يابد .

پایتخت و حاكم نشين قوچان شهر قوچان داراي دوازده هزار جمعيت است جـد ايلخانى فعلى برج و باروئى در اطراف شهر ساخته ولى در ايام فتحعلى شاه كردهاى قوچان ياغى شدند فتحعلى شاه بمحاصره شهر پرداخت اما كارى از پيش نبرد و بالاخره پسرش عباس ميرزا شهر را گشود و در نتيجه برج و باروى قوچان در اثر گلوله هاى توپ و تفنگ از هم ريخت و زمين لرزه هاى پى در پى مزيد بر علت شد بقسمى كه اكنون از برج و باروى شهر جز آثار خرابه چيز ديگرى به چشم نميخورد در بيرون شهر چند يخچال و دو كوره آجرپزى بمسافر خير مقدم ميگويد

علاوه بر آن باغ ایلخانی هم در همان اطراف دیده میشود این باغ بواسطه درختان انبوه میوه دار بیشتر به يك بیشه كوچك و یا بوستان و جالیز شباهت دارد وقتی که ناصرالدین بزیارت مشهد میرفت در این باغ توقف کرد و برای پذیرائی ناصرالدین يك سكوی گلی در وسط باغ ساختند و سرپرده شاهانه را روی آن سكوی گلی نصب نمودند سكوی مزبور چند روز و چند شب افتخار پذیرائی قبله عالم را داشت. بیرون باغ هم دو سه سكوی گلی دیگر پابرجاست که بنام تخت شاه خوانده میشود فتحعلی شاه جد ناصرالدین هنگام محاصره بی نتیجه شهر قوچان روی این سکوهای گلی چادر زده بود و باین جهت تا کنون عنوان تخت جانشین داریوش را محفوظ داشته. قدری دورتر از تخت شاه (تپه نادر) واقع گشته که در ماه ژوئن ۱۸۴۷ میلادی برابر ۱۱۶۰ هجری قمری محل سرپرده نادر بوده و در همان سرپرده نادر بقتل رسیده است. در داخل شهر يك بازار تنگ و تاریک و يك مسجد و دو منار مشاهده شد چون مسلمانان شیعه مسیحیان را بمعبد خود راه نمیدهند من در قوچان نیز مانند دیگر شهرهای ایران بدیدن دیوار و گنبد مسجد اکتفاء کردم.

وزیری که در زمان فتحعلی شاه بقوچان آمده اظهار میدارد یکی از سربازان نادر شصت صفحه قرآن بخط بدیع کوفی از سر قبر تیمور غارت کرده و برای مزار امامزاده در قوچان هدیه آورده بود. طول هر يك از آن ورقهای قرآن دوازده قدم و عرضشان هشت قدم بوده و من متأسفم که موفق بدیدن این اوراق نفیس نگشتم.

ورود بقوچان - همینکه نزدیک شهر قوچان رسیدم ساعتی نگذشت که صدای نعل اسبان بلند شد گماشتگان ایلخان باستقبال آمدند و مرا با احترام بشهر بردند و در خانه مجللی که برایم آماده کرده بودند جا دادند. اتاقها با قالیهای عالی فرش شده حیاط و حوض و باغچه دیوارهای گچ کاری پنجره های تالار با شیشه های رنگارنگ آراسته بود سماور روسی روی میز میجوشید. چندین قطعه عکس با سمه ای امپراتور روسیه و اعضای خاندان سلطنتی روس با تصویر عیسی و مریم و حواریون و پاپ رم و امثال آن مانند رنگ آمیزی های درهم و برهم شرقی بالای تالار نصب بود. بلافاصله پس از ورود نوکرهای دیگر ایلخان برای خوشباش و تعارف آمده وقت ملاقات را تعیین کردند قرار شد ساعت پنج بعد از ظهر بدیدن ایلخان برویم.

ساعت دیدار - همینکه ساعت دیدار فرارسید من فراک رسمی پوشیده سیلندر بسر نهادم عده زیادی از نوکرهای من و نوکرهای ایلخان در جلو و عقب راه افتادند و با يك جلال و عظمت فوق العاده بدر ارك رسیدم. سردر ارك را مانند سردر ویلاهای ایتالی با آهك و گچ بطرز بدیع برجسته‌ای كنده‌کاری کرده بودند. در دالان عده‌ای گارد احترام رژه رفتند دیوانخانه با حوض بزرگ و فواره و باغچه‌های پهن و دراز مانند دیوانخانه سایر شهرهای ایران دیده شد آنگاه از میان صف پیشخدمتان و قراولان گذشته باتاق كوچکی داخل شدم و از آنجا باتاق بزرگ دیگر كه میان آن چندین میز چیده و روی آن مقداری ظروف بلور و بارفتن گذاشته بودند (ایرانیان عشق غربی به ظروف بلور و بارفتن دارند) يك تختخواب آهنین با تشك مخمل گوشه تالار بیکار افتاده بود بعد از این تالار باتاق پذیرائی رسیدیم ایلخان با مترجم و يك میرزا و يك سید و یکی از پسرهای خود كه چهارده سال بیش نداشت انتظار مرا میکشید و چندین صندلی و يك میز دراز برای تشریفات ما نهاده بودند.

ایلخان کیست ؟ سیصد سال پیش كه شمال شرقی ایران مورد حمله و هجوم دائمی تاتارها بود شاه عباس نقشه تازه‌ای بنظرش رسید و پانزده هزار خانوار كرد را كه از چهار ایل زعفرانلو - کیوانلو - شاه‌دلو - امانلو تشكيل می‌یافت بشمال شرقی ایران کوچ داد تا جلوگیری از تاتار نموده و ضمناً از شماره و نفوذ كردها در كردستان كاسته شود كردهای مزبور میان چناران و استرآباد اقامت كردند و بر حسب دستور شاه تامدتی از پرداخت مالیات و عوارض دیوانی معاف بودند معذلك كردها آرام نمیگرفتند و هر چند وقت يكبار برضد شاه شورش میكردند.

نادر شاه برای آرام كردن آنان تدبیری بكار برده با دختر والی قوچان ازدواج نمود اما این عقد و عروسی هم مؤثر واقع نگشت و در غیبت نادر كردها شورش نمودند نادر بقسمی بر آشفست كه تصمیم بقتل عام آنان گرفت ولی پیش از اجرای این تصمیم در بیرون شهر قوچان در سال ۱۷۴۷ میلادی برابر ۱۱۶۰ هجری قمری بقتل رسید. كردها مجدداً در سال ۱۸۳۱ میلادی برابر ۱۲۴۸ هجری قمری برضد فتحعلی شاه قیام كردند فتحعلی خود بتسخیر قوچان شتافته كاری از پیش نبرد و پسرش عباس آنجا را مسخر كرد كه تا كنون با كم و بیشی طغیان و عصیان زیر نظر پادشاهان

قاجار میباشند. کردها در قوچان و بجنورد و در گز پراکنده‌اند و در قتل و غارت از تر کمنهای مجاور خود دست کمی ندارند با این فرق که کردها بر عکس تر کمانان رشید، خوش قامت و خوشرو هستند.

ایلخان فعلی - امیر حسین خان شجاع الدوله امیر الامراء والی قوچان

از فرزندان محمد حسین خان والی بزرگ میباشد که در شیروان حکومت میکرد. پس از محمد حسین خان پسرش امیر گناه خان ایلخان شد ولی رضاقلی پسر امیر گناه خان پدرش را خلع کرده خود منصوب شد و با فتحعلی شاه مخالفت کرده بدست عباس میرزا گرفتار گردید رضاقلی هنگام اسارت و تبعید در میامی بدرود حیات گفت و پسرش سام خان والی گشت امیر حسین خان فرزند سام خان است و شصت و چند سال از عمرش میگذرد در سال ۷-۱۸۵۶ میلادی برابر ۴-۱۲۷۳ هجری قمری در جنگهای هرات شرکت داشت و پس از آن با والی خراسان مخالفت نمود و به طهران احضار شده است اما جان خود را با پرداخت چند هزار لیره باز خرید و سر جای خود باز گشت پس از چندی دوباره جنب و جوشی کرده و مجدد باجی بشاه پرداخت و اکنون روزگاری بخوشی و ناخوشی میگذراند و هر چند بایل خود حکمفرمای مطلق بوده اما ایجاد پست و تلگراف و رخنه تمدن اروپا روز بروز از قدرت وی کاسته و بر نیروی حکومت مرکزی شاه میافزاید بعلاوه پسر بزرگش ابوالحسن خان با پدر کشمکشهایی نمود زن پدر خود را زیر مش و لگد کشت باوجود این از طرف شاه بحکومت چناران تعیین شد و دختر وزیر خراسان را ازدواج نمود و البته ایلخان از این پیش آمدها دل خوشی ندارد.

باری امیر الامراء یالرد لردهای ایران سرداری سیاهی در بر و شمشیر مرصعی در کمر داشت عینک آبی زده بود تکمه‌های الماس سرداری او چون چراغ برق میزد موهای ریش و سرش مانند تمام اعیان شرق بزور رنگ و حنا مشکی مینمود. صحبت ما قریب دو ساعت طول کشید و مطالبی بمیان آمد که تکرار آن در اینجا مورد ندارد. روی هم رفته ایلخان مرد زرننگ چیز فهمی است گاه گاه مانند بچه‌ها و گاهی مثل فلاسفه سخن میراند حس کنجکاو که طبیعی ایرانیان میباشند در این پیر مرد شدت دارد و پیوسته از من میپرسید:

ایلخان قوچان

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

- شما چه مقصودی دارید ؟
- چرا بقوچان آمدید ؟
- هزینه سفر شما را دولت میدهد ؟
- جای تعجب است که ایرانیان از مسافرتهاى علمى اروپائیان بی خبرند . باور
نمیدارند که شخصى برای کسب اطلاع پول خرج کند و سفر برود .
- من نیز بنوبه خویش از ایلیخان پرسشهای نمودم و پاسخهای شنیدم مثلاً پرسیدم
چند رعیت دارید ؟
- ما آمار نداریم ، ظاهراً چهل هزار خانوار رعیت من هستند از هر خانواری
سالى يك تومان پول و يك سرباز میگیرم .
- خوب اگر روسها بخراسان حمله کنند چه خواهید کرد ؟
- این محال است .
- مگر روسها آخال تپه را نگرفتند ؟
- خراسان غیر از آخال تپه است ما برای امام رضا دفاع خواهیم کرد .
- همینکه حرف ایلیخان پیرباینجا رسید من نگاهی بعکسهای امپراتور روسیه و
خاندان سلطنتی قیصر در بالای تالار انداخته یاد نامه‌ای افتادم که چندی پیش همین
سردار میهن پرست ایرانی به سرحداران روسی نوشته در آن چنین اظهار کرده بود :
- « مگر يك مسیح دیگری از آسمان فرود بیاید و ملتى بپا کی و درستی روسها
تربیت نماید » کار که باینجا کشید من موضوع صحبت را تغییر دادم .
- خوب در ایران راه آهن هست .
- ایلیخان که در تمام عمر راه آهن ندیده در جواب من واماند بعد گفتم از
انگلستان تا امریکا هشت روز راه است لرد لردهای ایران پس از شنیدن موضوع راه
امریکا و انگلستان اظهار حیاتی کرده گفت :
- معلوم میشود از انگلستان تا امریکا هشتاد فرسخ بیش نیست که روزی
ده فرسخ و هشت روزه میروند .
- من شغل خود را برای امیرالامراء شرح دادم که در مجلس شورای ملی انگلستان
عضویت دارم ، ایلیخان تا آنوقت نام مجلس و مشورت را نشنیده بود لذا سری تکان

داده گفت آری شما هم حاکم هستید ، ولی چند هزار خانوار رعیت دارید ؟
صبح دیگر خان والی ببازدید من آمد یکساعت زیبا خدمتشان اهداء نمودم
و چون ارقام لاتینی روی ساعت را نمیدانست روی صفحه را با ارقام فارسی نگاشتم
خیلی خوشحال شد و مرا بشام دعوت نمود .

قابهای پلو - چلو - املت های ایرانی - ران و کله بره - مرغ - جوجه - شراب
قوچان - کاسه های شربت مانند دریاچه و قاشق های چوب گلابی ساخت خونسار
چون کرجی های زیبا میان قدح ها شنا میکرد .

کلات نادری - من تصمیم گرفتم از قوچان بکلات نادری بروم این قلعه
بقدری با اهمیت معرفی شده که در بهار ۱۸۸۹ یکی از نمایندگان مجلس مبعوثان
انگلیس از دولت استیضاح کرد که آیا کلات نادری دست ایرانیان و یا در دست
روسها میباشد اگر من قصد خود را ابراز میکردم البته عده ای جاسوسان ایرانی و
روسی اطراف مرا احاطه میکردند و کارم مشکوکیتر میشد و چه بسا که مخاطراتی روی
میداد گرچه نظر من خیلی ساده و فقط در حدود کسب اطلاعات علمی دور میزد .
راه از قوچان بمشهد و کلات دو قسمت میشود و با آنکه من عازم کلات بودم
نظر بملاحظات فوق اظهار داشتم که به مشهد میروم بدبختانه امیرالامراء قوچان
اصرار ورزید که باید تا مشهد سوار کالسکه وی بشوم و گر نه ساعت مرا پس
میدهد بالاخره برای رفع محذور قرار شد تا منزل اول با کالسکه امیر رفته و سپس
کاروان خود را دنبال کنم با این شرط غائله مرتفع گردید. امیرالامراء پیاده بمشایعت
من آمد کالسکه چهار اسبه ساخت روسیه را که البته از مسکو برای خان داده اند
وسط خیابان نگاهداشتند . خان قوچان شخصاً مرا سوار کرد و چند قدمی هم پیاده
دنبال من آمد ما هم برخلاف منظور بطرف مشهد حرکت کردیم ولی همینکه به
منزل اول رسیدیم کالسکه و سواران والی قوچان را مرخص کرده و با همراهان بسمت
کلات نادری کوچیدیم اما همراهان من که باید بخوانندگان معرفی شوند عبارت
بودند از :

۱- رمضانعلی خان افغان که خود را از نژاد ایرانی میدانست و معتقد بود
پدرانش با نادر یا با احمد شاه دورانی از ایران با افغان رفته اند . رمضانعلی با کنسول

انگلیس از هند به مشهد آمده و مرد با جرئت رشید و کاردانی می باشد . نسبت به انگلیسها عقیده مخصوصی ابراز میکند که غیر از آنها کس دیگر لیاقت آقائی و حکومت این جهان را ندارد .

۲- گریگوری ارمنی جلفائی که من او را از ژنرال « مالکین » عاریه کردم و برای ترجمه فارسی و انگلیسی بسیار بدرد میخورد اما میان راه تهران و مشهد ناخوش شده مرد .

۳- شکرالله میر آخور ایرانی که از عشق آباد همراه من آمده است .

۴- نوباد گلادی تر کمن با چند سوار تر کمن دیگر که سوار اسبهای سفید دم حنائی هستند و پیشاپیش کاروان حرکت میکنند . این تر کمنهای وفادار در مرزهای ایران و افغان میزیستند و همینکه روسها بنواحی آنان دست یافتند داوطلبانه تابعیت بریتانیا را قبول کردند و از دست فاتحین آسیا فرار کرده بما پناهنده شدند .

من هیچوقت از مسافرت با کاروان خسته نمیشدم و همینکه بجوی آب یا سایه درختی میرسیدیم بارها را بزمین می انداختند زین اسبها را برمی داشتند ، چارپایان روی خاک غلط میخوردند فوری خورجینها و مفرشها باز میشد سرآورده نصب میگردید سماور بجوش میآمد آنوقت بود که بهترین مشروبات جهان با يك استکان چای گرم صحرائی برابری نمیکرد . آشپزها اجاق موقت می ساختند ، دیگها سربار میرفت منهم مشغول تهیه یادداشت های روزانه میگشتم . مهترها چارپایان را تیمار میکردند ، علوفه میدادند تا ساعت نه بعد از ظهر بیاوبرو وقال و قیل دوام داشت ولی از نه بعد همه چیز ساکت میماند مگر زنگ گردن قاطرها که میان تاریکی صحرا موزيك ملایم دلنوازی مینواخت ، گاه هم اسبها شیهه میکشیدند دیگر هیچ تا چهار بعد از نصف شب که کاروان خط سیر خود را از سر میگرفت .

هر قدر بکلات نزدیک میشدیم اخبار مختلف بما میرسید بعضی میگفتند شما را راه نمیدهند بعضی میگفتند اجازه لازم است باید از والی خراسان دستور برسد . ممکن بود من از قوچان تلگراف کرده و بوسیله کنسول مشهد اجازه بخواهم ولی میدانستم گرفتار مشکلات دیگری خواهم شد باری همینکه از دره عبور کرده به دربند ارغونشاه (که یکی از دروازه های قلعه کلات است) نزدیک شدیم کسی متعرض

ما نگشت و مثل این بود که جاننداری در آنجا نیست ولی ناگاه از پشت سر بانگ و فریاد مردی بلند شد که لباس ژنده دربرداشت و دنبال فریاد وی چند تن دیگر هم نعره کنان رسیدند اینها لباسهای پاره پاره در برداشتند اغلبشان پابرهنه بودند فقط از تکمه‌های شیر و خورشید که بزحمت روی کتلهای تیکه تیکه مندرس بند شده بود دانستیم که با سربازان شاهنشاه ایران مواجه شده‌ایم. هرچه آنها داد زدند من آهسته صحبت کردم و بآنان فهماندم که نسبت به قلعه قبله عالم قصد بدی ندارم منظورم تماشای قلعه است و بس. آنها که ملایمت مرا دیدند از خشم و تغییر خود کاسته زبان بملایمت گشوده گفتند ما فهمیدیم شما انگلیسی هستید و اگر روسی بودید حتماً شما را میکشتم. من هنوز نفهمیده‌ام که چگونه سربازان غیور شاهنشاه از مسافت دور انگلیسی بودن مرا تشخیص داده و از کشتن من صرف‌نظر کردند، بهر حال بعد از اعلان متارکه و رفع خصومت قرار شد فرستاده‌ای نزد خان کلات روانه کرده اجازه ورود بخواهیم. خان کلات در ده مجاور قلعه اقامت داشت و شکرالله میرآخور مأمور انجام این سفارت فوق‌العاده گردید زیرا ایرانی بود و کمتر مورد سوءظن واقع میگشت. شکرالله رفت ما با سربازان دوست شدیم آنها برای ما درد دل کردند که مدتی است حقوق نگرفته‌اند آنها را سه ماهه فرستاده‌اند اکنون پنج سال است بدون حقوق در این قلعه محبوسند ضمناً از من میپرسیدند آیا راست است که ظل‌السلطان رخت فرنگی پوشیده و از بوشهر بلندن رفته است. یکی از سربازان که ظاهراً سرجوخه بود بمن گفت چندی پیش يك افسر روسی برای دیدن قلعه آمد او را عقب راندیم افسر روسی مرتبه دوم با سیصد ترکمن آمد باز هم رانده شد بعد از آب کلات مذمت کردند که همه آنها ناخوش شده‌اند.

تاكتيك ایرانی - یکساعت ونیم منتظر جواب خان بودیم تا شکرالله میرآخور برگشت و فرمان خان را ابلاغ نمود که باید بوالی خراسان تلگراف کرده اجازه بخواهیم. اشکال تازه آنکه میرزا یافت نمیشد میگفتند فقط يك مرد باسواد هست که آنهم زیر کیف وافور مدهوش افتاده ولی با اصرار و جدیت من بهوش آمد و در ظرف نیم ساعت يك تلگراف دو سطری تهیه نمود. تلگرافی که با این زحمت نوشته شد بدست شکرالله دادیم که به تلگرافخانه برد پس از لحظه‌ای شکرالله با نوکر خان بازآمده گفت میگویند سیم پاره شده است من بنوکر خان گفتم اگر

چنین است من بیایم سیم را وصل کنم . نو کرخان گفت نه خیر سیم روی زمین افتاده پاره نشده پس در اینصورت مخابرات کلات و مشهد قطع نیست . نو کرخان بلا تأمل گفت شما باید به تهران تلگراف کنید سیم آنجا خراب است در صورتیکه از کلات به تهران خط مستقیمی نمیباشد و باید از راه کلات و مشهد به تهران تلگراف کنند . من که این دروغهای آشکار و بی پایه را از نو کرخان شنیدم باو گفتم باید اربابت جواب قطعی بدهد که تلگراف مرا میپذیرد یا نمیپذیرد ، ضمناً گریگور را برای دریافت آخرین پاسخ نزد خان روانه کردم و بمحض اینکه از کنار دربند رد شدیم یکی از سواران ایرانی اسب خود را مهمیز زده بطرف سربازان دوید و فریاد کشید که کسی را بقلعه راه ندهید و با این تاکتیک ایرانی از ورود بقلعه محروم ماندیم عجب آنکه پس از ورود به مشهد معلوم شد خان درستکار قلعه بوالی خراسان گزارش داده که ویس کنسول انگلیس با عده مردمان مسلح بقلعه هجوم آورده و سربازان دلیر شاهنشاه هم از قلعه دفاع کردند !

داستان قلعه کلات - بعقیده داستان نویسان ایرانی (فردوسی) جنگ رستم و افراسیاب در کنار این قلعه واقع شد و (فرود) برادر کیخسرو در این قلعه بدست طوس کشته شد . آنچه مسلم است چنگیز خان از این قلعه اطلاع داشته و ارغونشاه یا ارغوان شاه نواده هلاکو و پسر آباقا خان پس از کشمکش با سلطان احمد عموی خود و شکست خوردن از عموباین قلعه پناهند . ارغون شاه از سلاطین مسیحی متعصب ایران بود که مسلمانها را از کارهای مهم دولتی اخراج مینمود و تاکنون یکی از پنج دروازه کلات بنام دربند ارغونشاه شهرت دارد . نادرشاه که از مردمان همین نواحی بوده بخوبی از موقعیت مهم قلعه باخبر بود و همینکه از فتح هند برگشت این قلعه را مستحکم نمود و ذخایر و غنائم خود را در آنجا جمع کرد و پس از قتل نادر و هرج و مرج ایران اوضاع قلعه رو بخرابی نهاد تاکنون که از نظر نظامی هم چندان اهمیتی ندارد زیرا اگر روسها بخواهند بخراسان حمله کنند راههای هموار مناسبتری دارند که به عبور از قلعه کلات احتیاجی نمیباشد مگر اینکه ایرانیان از فراز قلعه کلات بخاک روسیه حمله کرده راه آهن ترکستان و ماوراء بحر خزر را قطع نمایند و البته چنین استعدادی برای ایرانیها میسر نیست در هر حال قلعه بر فراز صخره بنا شده راه آن منحصر به يك تنگه و پنج دربند است . اول دربند ارغون

در شمال ، دوم دربند نفتادر جنوب ، سوم دربند کوشستانی در جنوب شرقی ، چهارم دربند چوب بست در مغرب ، پنجم دربند ده شاه در شمال غربی . میگویند که برای هر پنج دربند پاسبان و قراولانی گماشته اند در صورتی که قراولان و پاسبانان منحصر بهمان ژنده پوشان مجاور دربند ارغونشاه و دربند نفتا میباشند. پائین قلعه دو ده ویرانه است که عده ای تر کمان جلایر و چند خانوار کرد و عرب در آنجا هستند و شماره مجموع آنان به هزار نمیرسد يك برج سنگی بنام مقبره نادر و چند بنای خرابه مشهور بایوان نادری و عمارت نادری در اطراف ده نزدیک قلعه دیده میشود .

لرد کرزن در سیستان

تقسیم سیستان - يك قطعه از استان مجاور خراسان و افغانستان بنام سیستان موسوم است . سیستان یا ساگاستان (مغرب آن سجستان) سرزمین ساگها از دیر زمانی در تاریخ ایران مشهور میباشد و پاره از جغرافی نویسان و مورخین ایران آنرا کشور نیمروز یا شهرستان (نمرود) نوشته اند . میگویند زال پدر رستم و نواده پنجم جمشید اهل سیستان بوده است . قسمتی از شاهکارهای فردوسی مربوط به سیستان و مردمان سیستان است تصور میرود که اسکندر بزرگ از سیستان گذشته به هند رفت و موقع مراجعت از راه کرمان عبور نمود. در دوره ساسانی ها بزرگترین معبد های زرتشتی در سیستان بنا شده بود و ایرانیان ، سیستان و آذربایجان را از اماکن مقدس میدانستند . در قرن سوم میلادی ساگها از شمال به سیستان رو آوردند و چندی در آنجا اقامت کردند اما ، پادشاهان ساسانی آنانرا اخراج نمودند . یزدگرد آخرین پادشاه تیره روز ساسانی از بیم عربها به سیستان گریخته بمرور رفت و در آنجا روزش بسر رسید .

یعقوب لیث صفاری از قهرمانان سیستان است که پس از استیلای عربها استقلال ایران را تجدید نموده و در مدت کمی از کابل تا شیراز را مسخر نمود و افسوس که امپراطوری بزرگ یعقوب دیر نپائید و پس از مرگ وی متلاشی شد . یعقوب لیث یکی از مردان برجسته نادرالوجود آسیا میباشد او شمشیر و خامه را باهم توأم نمود و در عین حال که سیاستمدار کامل العیاری بوده سرباز نامداری هم محسوب میگشت . اصطخری سیستان بعد از اسلام را بخوبی توصیف میکند او خودش

شهرهای پرجمعیت، ده‌های آباد سیستان را دیده و شرحی از معدنهای طلای آنجا مینویسد بدبختانه این ناحیه حاصلخیز بدست چنگیز و تیمور بسختی ویران گردید در زمان صفویه کم‌کم به سیستان توجهی شد و خاندانی بنام کیانی از طرف پادشاهان صفوی در آنجا حکومت یافتند کیانی‌ها خود را از نژاد کیقباد میدانستند و تازمان نادر بطور وراثت در آن نواحی فرمانروائی داشتند. بعد از قتل نادرشاه احمد خان ابدالی تمام سیستان و قسمتی از افغانستان را متصرف گشته سلسله دورانی را تشکیل داد پس از مرگ احمد سیستان خراج‌گزار تیمور جانشین وی بود همینکه تیمور مرد سلسله دورانی منقرض شد و نواحی سیستان گاه در دست ایران و زمانی تابع کابل می‌ماند تا آنکه در سال ۱۸۵۱ میلادی برابر ۱۲۶۸ هجری قمری علی خان حاکم سیستان از مرگ دوست محمدخان استفاده کرده بیرق ایران را برافراشت و خود را تابع ایران معرفی کرد. دولت ایران هم به پاداش این خدمت یکی از شاهزاده خانمهای سلطنتی را بعقد ازدواج علیخان درآورد چیزی از این مقدمه نگذشت که جنگ انگلیس و ایران و صلح پاریس و تخلیه هرات انجام یافت دولت ایران بر طبق عهدنامه پاریس متعهد شده بود که از دعاوی خود در هرات و افغان چشم‌پوشد و در صورت بروز اختلاف با همسایه افغانی خود قضیه را به حکمیت دولت انگلیس واگذار کند باوجود چنین تعهدی افغانها با انگلیس و انگلیسها با ایران اعتراض داشتند که چرا قضیه سیستان تصفیه نمیشود و ایران از آنجا دست برنمیدارد یا لااقل حکمیت دوستانه انگلیس را نمی‌پذیرد. البته حکومت هند بیشتر مأمور حل اختلاف بود و بواسطه قرب جوار با ایران و افغان به سیستان توجه میکرد در سال ۱۸۶۳ میلادی برابر ۱۲۸۰ هجری قمری شیرعلی جانشین دوست محمدخان داستان سیستان و مداخله ایران را پیش کشید ایران نیز ادعاهای خود را مطرح کرده دادخواهی نمود. حکومت هند از این مشاجرات بتنگ آمده حاکمیت را بشمشیر واگذار نمود که هر کس زورش بیشتر است طبعاً پیشتر است ایرانیها منتظر همین اجازه بودند و از خدا میخواستند که انگلیس‌ها خود را کنار بکشند و در سال ۱۸۶۵ میلادی برابر ۱۲۸۲ هجری قمری دولت ایران با زور شمشیر تمام سیستان را متصرف شد شیرعلی از این تجاوز خشمگین شده دنباله شکایتها را تعقیب کرد که باید دولت ایران از سیستان برود البته ایران هم دعاوی متقابل خود را در دست داشت و برخ افغانها میکشید این بود که

حکومت هندوستان با اجازه و تصویب لندن دوباره موضوع حکمیت عقل و منطق را تجدید نمود که مبادا میان ایران و افغان جنگ و جدال در گیرد و اسباب زحمت طرفین بشود در سال ۱۸۷۲ میلادی برابر ۱۲۸۹ هجری قمری کمیسیون رسیدگی تحت ریاست سرگلد سمید به سیستان آمد و از طرف ایران هم شخصی بنام میرزا معصومعلی خان مأمور رسیدگی شد افغانها هم يك نماینده ای فرستادند ادعاهای طرفین بقدری ساده و در عین حال مشکل بود که برای کمیسیون حکمیت تولید زحمت کرد. ایرانیها میگفتند سیستان از قدیم مال ما بوده حال هم دردست ماست و آنرا پس نمیدهیم افغانها میگفتند از زمان احمد شاه ابدالی تا چند سال پیش سیستان از آن افغانها شده است بالاخره سرگلد سمید چنین مصلحت دید که از سیستان به تهران برود و در آنجا قضیه را تسویه نماید و پس از ورود بتهران گلدسمید چنین اظهار عقیده کرد که سیستان بسو بخش تقسیم میشود سیستان خاص و سیستان دور افتاده بخش اول بدست ایران و بخش دوم از آن افغانها باشد ایرانیها از این تقسیم رنجیدند که دولت انگلیس سهمیه بهتر را بافغانها داده زیرا افغان باج گزار هند و هند مستعمره انگلیسهاست افغانها اوقاتشان تلخ بود که چرا سیستان (آنها) را به ایران پس دادند ولی حاکم قضیه سر گلدسمید توجهی باین گله گزاریها نکرده رأی خویش را اعلام داشت و نظر خود را مجری نمود.

سیستان خاص یا سیستان ایران قریب ۹۵۰ میل مربع میشود و ۴۵ هزار جمعیت دارد که بیست هزار نفر آن سیستانی یعنی نژادخالص آریائی میباشد و ده هزار بلوچ و پانزده هزار ایرانی کنونی هستند سیستانیهای خالص به لهجه فارسی قدیم ایران صحبت میدارند و از حیث شکل و قامت و هیکل نمونه کامل آریا میباشند.

شهر عمده سیستان ایران سه کوه و نصرت آباد یا نصر آباد است در سال ۱۸۷۲ میلادی برابر ۱۲۸۹ هجری قمری آبادی سه کوه منحصر به هزار و دویست کلبه تاریك گلی بوده که بیشتر به مغاره های عصر حجر شباهت داشته است و اتفاقاً نصف این کلبه های گلی سه کوه هم بی سکنه مانده بود بهر حال این آبادی (سه کوه) ویرانه روی سه تپه بناگشته و از آنرو آنرا سه کوه میگویند. شخصی بنام نایب الحکومه از طرف امیر علم خان فرماندار قاین در نصرت آباد اقامت میکند امیر علم خان از رؤسای ایلات عرب و حکمران قاین و سیستان است مطابق احکام رسمی دولت ایران

هزار سرباز باید همیشه در سیستان بماند و انشاءالله (اگر خدا بخواهد) هر دو سال يك دست لباس و هر سال دو تومان پول و شش بار گندم باین مرزداران قبله عالم مرحمت میشود آنها هم بطور توارث در مرز اقامت دارند و پیش از آنکه بمرز داری بپردازند مشغول دعا گوئی هستند .

مرکز حکمرانی سیستان افغان چخانتوره است که از نظر آبادی و کثرت نفوس برادر ارشد (سه کوه) ایران بشمار میآید .

سیستان از نقاط بسیار حاصلخیز ایران و یکی از انبارهای غله آسیاست رود هیرمند، دریاچه هامون ، خاک پر قوت و کشاورزان زحمتکش سیستان از منابع مهم تولید ثروت بشمار میآید و اگر مختصر توجهی بوضع سیستان بشود ممکن است همین سیستان موجب رفاه سراسر مردم ایران گردد اما افسوس که فقر و نادانی مردم و غفلت و بیدادگری حکومت های ایران و افغان این گنجینه مواد غذایی را بویرانه هول انگیزی تبدیل کرده است تا آنجا که همین اهالی بالنسبه معدود سیستان هم قوت و غذای حسابی پیدا نمیکند .

لرد گرزن در مشهد

مشهد - در زبان عربی این واژه بمعنای محل شهادت (کشته شدن و یا دیدن است) و در اصطلاح شیعیان بمدفن امامها و امامزاده هائی که شهید شده اند اطلاق میشود که از آنجمله مشهد علی در نجف و مشهد حسین در کربلا و مشهد رضا در طوس میباشد. بعقیده شیعه ها همینکه مأمون خلیفه عباسی بمرو آمد امام هشتم شیعیان علی بن موسی الرضا در طوس بود. مأمون از روی حسادت یا هر چه آنحضرت را با انگور مسموم و شهید کرد. جسد حضرت را از طوس به سناباد قریه واقع در پانزده میلی طوس آورده بخاک سپردند و از آنروز سناباد به مشهد موسوم گردید. ابن بطوطه جهانگرد نامی شرقی در سال ۱۳۳۰ میلادی برابر با ۷۳۱ هجری قمری به مشهد آمده و بقعه امام رضا را بسیار عالی و مجلل توصیف میکند. شاهرخ پسر کوچک تیمور و زنش گوهرشاد خانم بقعه را تعمیر و ترمیم نمودند. مسجد گوهرشاد خانم در جنب صحن تا کنون آباد و پا برجاست در زمان صفویه عمارت و آبادی شهر مشهد رو بفرزونی نهاد چه که آن پادشاهان از روی ضدیت با سنی ها مشهد را کعبه ایرانیان قرار دادند. شاه عباس از اصفهان تا مشهد پیاده بزیارت رفت و عظمت آنرا چند برابر کرد معذک در زمان صفویه هم این شهر از حمله و هجوم ازبک های تورانی محفوظ نبود حتی در زمان شاه عباس و شاه تهماسب و شاه محمد خدا بنده چندین بار بیاد یغما و تاراج از بکان رفت و در زمان محمود و اشرف افغان نیز ویران گردید اما بدست نادر شاه دوباره آباد شد. با آنکه نادر طبعاً بانفوذ روحانی شیعه موافقتی نداشت اما برای اینکه مشهد نزدیک پای تخت (کلات نادری) و مقرایل افشار بود در آبادی و تزیین آن اهتمام نمود و برای خودش مقبره عالی در آن شهر بنا کرد.

پس از مرگ نادر شهر مشهد بدست شاهرخ نواده کور نادر افتاده و پیوسته

رو بخرابی میرفت و بالاخره آغا محمدخان قاجار شاهرخ نابینا را بطور فجیعی از پا در آورد. شهر مشهد مانند تمام شهرهای ایران بادیوارهای بلند و ضخیم گلی محصور گشته است. کلفتی این دیوارهای گلی در پائین نه پا و در بالا چهارپا بوده اما حالا چنان نیست و سروه ته آن فرو ریخته است. پنج دروازه این دیوارهای گلی را میشکافد. محیط شهر را از شش تا چهار میل میگویند از بناها و آثار مشهور شهر مشهد یکی خیابان طویلی است که قریب دو میل امتداد دارد و دو دروازه مشهد بنام بالا خیابان و پائین خیابان بآن منسوب میشود. خیابان مشهد بمنزله شانزلیزه پاریس است و محل تفریح و گردش گاه و باعث افتخار اهالی شهر میباشد. در همین خیابان جوی آبی جریان دارد که بمصرف نوشیدن - شست و شو کردن - وضو گرفتن - زباله ریختن و رخت آب کشیدن میرسد، بعلاوه مدفن حیوانات سقط شده هم هست در اطراف جوی درختهایی کاشته اند.

در شهر مشهد مخصوصاً در این خیابان غالب نژادهای آسیائی مانند افغانی - سنی - هندی شیعه - هندو - ازبک - ترکمن - بلوچ - عرب - قفقازی - ترکستانی - بربری - درویش - سید - ملا - تاجر - میرزا لاینقطع در آمد و شد هستند و مثل آنست که موقع حرف زدن دادمیز نندودعوا میکنند. از خیابان به بازار و از آنجا بقبرستان های مشهد میرسیم که شماره آن از محله زنده ها بیشتر است. سنگتراشان و قبرکن ها و مأمورین متوفیات باشوق و شعف تامی مشغول کارند.

باتمام این بدبختی ها و بدی آب و قبرستانهای زیاد و خانه های غیر صحی که غالباً از سطح خیابانها هم گود ترا افتاده اوضاع بهداشت مشهد بهتر از تهران میباشد و میزان مرگ و میر آنجا بالنسبه به تهران خیلی کمتر است بعقیده خانیکوف چون شهر مشهد بواسطه کوههای بلند از بادهای ناخوشی آور محفوظ مانده لذا هوایش سالم تر است اما آب مشهد دارای سولفات زیادی است بقسمی که تیغ صورت تراش من يك شب در آب مانده مانند زغال سیاه گشت.

همینکه از خیابان و بازار بگذریم به در مسجد و بست مقدس میرسیم. بست یعنی جائی که اگر گناهکاری بآن نزدیک گردد از تعقیب محفوظ می ماند ولی نامسلمانان از این نعمت محروم هستند و نمیتوانند وارد بست مقدس شوند در صورتیکه حیوانات

از آن بهره‌مند میشوند و پس از ورود به بست از هر تصرفی مصون میمانند. تمام بقعه‌های متبرکه ایران و مسجدها بست است، پس از آن اصطبل شاه و خانواده سلطنتی هم دارای همین مزیت عالی میباشد و بعد میدان توپخانه و توپ مروارید ارك تهران هم جزء اماکن بستی منظور میگردد. بگفته «شاردن» آشپزخانه شاه هم بست بوده ولی صحت این قول تأیید نمیشود.

بست مشهد بوسیله زنجیر بلند درازی تشخیص داده شده که پس از بوسیدن و زیارت آن به صحن میرسند طول صحن قریب ۱۶۰ متر و پهنای آن نزدیک به هشتاد متر است. در اطراف صحن مقبره مردمان دولتمند صف کشیده است آنها پول زیادی خرج کرده و جای مقدسی برای مدفن خویش تهیه کرده‌اند. ایوانهای عالی کاشی کاری اطراف صحن بطرز بدیعی جلوه دارد. کتیبه‌های ایوانها با آیات قرآن بخط جلی کوفی منقش میباشد. تاریخ یکی از این کتیبه‌ها ۱۰۵۹ هجری قمری بامر و در زمان شاه عباس دوم و تاریخ کتیبه ایوان دوم ۱۰۸۵ هجری قمری بامر و در زمان شاه سلطان حسین میباشد وسط صحن سقاخانه طلاجا دارد. چند گلدسته و جای اذان در این صحن است یکی از گلدسته‌ها را شاه تهماسب و یا شاه اسماعیل و گلدسته دیگری را نادر ساخته و با همان طلاهایی که از هند به غارت آورده مزین نموده است.

مرقد امام در وسط حرم است. کف حرم را با سنگ مرمر و روی سنگ‌های مرمرقالی‌های نفیس فرش کرده‌اند. گنبد طلا بالای حرم استوار گشته و در و دیوار حرم با جواهرات گرانبها (جیقه‌ها - بازو بندها - گردن بندها - شمشیرهای مرصع - سپرهای جواهر نشان و خنجرها) تزیین شده است. یکی از درهای حرم نقره و دیگری طلا و جواهر نشان و در سوم با پرده مروارید دوزی مزین میباشد. در طلای جواهر نشان را فتحعلی شاه تقدیم نموده است. ضریح اول حرم را شاه تهماسب و ضریح دوم را نادر شاه ساخته و در اطراف ضریح لوحه‌های زیارت نامه آویخته‌اند، زوار با گریه و آه و ناله وزاری و شیون مشغول دعا خواندن و مناجات کردن میشوند و پس از پایان زیارت در و دیوار و زمین و آستان و آستانه را میبوسند فقط آخوندها و سیدها تحت تأثیر نرفته‌اند و از بوسیدن زمین معافند. قبر هرون الرشید پدر مأمون و قبر عباس میرزا پسر فتحعلی شاه هم در این بقعه است ولی شیعیان خاص و خالص جز بضریح حضرت امام رضا بهیچ چیز توجه نمیکنند.

شرح این جزئیات
در سندهای سرکار
مجلس کلاه سرملایان
شبه گذشته
در دیون حرم
درین فرمونه
بلی آقا کرد
تألیف
۱۵/۳/۷۲

از صحن امام رضا بمدرسه تازه سازی میروید که از پول میرزا جعفر نامی از بازرگانان مشهور ایران ساخته شده و دارای موقوفه‌های بسیار میباشد. میرزا جعفر تمام ثروت خود را از هند تحصیل کرده و در مشهد صرف نمود. بیمارستان حضرتی- مهمانخانه- آشپزخانه حضرتی- کتابخانه حضرتی در اطراف صحن است. در مهمانخانه شبانه روزی سی من برنج پلومی پزند و برای هر زائری اعتبار سه روز شام و ناهار مجانی منظور میگردد. عده این مهمانان گرسنه امام هشتم بطور متوسط روزی پانصد تا ششصد نفر میشود.

خانیکف معتقد است که کتابخانه حضرتی در زمان شاهرخ فرزند امیر تیمور تأسیس گشته زیرا يك قرآن خطی در زمان پادشاه مزبور بکتابخانه اهداء شده و قبل از آن اثر دیگری بر وجود کتابخانه موجود نیست. شاه عباس و شاه سلطان حسین و عجیب‌تر از همه نادر شاه بیسواد کتب نفیسه بسیاری بکتابخانه امام اهداء کرده‌اند. در سال ۱۸۵۸ میلادی برابر ۱۲۷۵ هجری قمری این کتابخانه دارای ۳۶۵۴ جلد کتاب و قرآن بوده از آنجمله ۱۰۴۱ قرآن (۱۸۹ قرآن چاپی ۸۵۲ قرآن خطی پاره از مجلدات آن بسیار نفیس و مذهب) ۲۹۹ کتاب دعا ۱۴۶ کتاب مذهبی و انواع کتابهای دیگر.

این جواهرات و اثاث و فرشها و کتابهای قیمتی و بطور کلی اموال منقول بقعه امام رضا مکرر در مکرر نه تنها بدست ازبکان و افغانان سنی بلکه بدست خود فرمانروایان شیعه غارت و سرقت شده است. مثلاً نصرالله میرزا و نادر میرزا پسران شاهرخ کور مقداری قالی و شمعدان و طلا آلات حرم را ربودند از آنجمله گوی طلای بزرگی بوزن ۴۲۰ پوند^۱ روی گنبد نصب بوده و بدست نادر میرزا سرقت شده است.

درآمد نقدی و جنسی آستانه - بنا بگفته «فرایزر» در زمان شاه سلطان حسین درآمد سالانه آستانه به پانزده هزار تومان میرسید و در حال حاضر (زمان مسافرت لرد کرزن بایران) بالغ بر شصت هزار تومان (قریب هفده هزار لیره) نقد و ده هزار خروار غله میگردد. املاك موقوفه امام رضا که عبارت از خانه - حمام - دکان - کاروانسرا - مزرعه - باغ - آسیاب و غیره است در سرتاسر ایران پراکنده و

۱- هر پوند انگلیسی برابر است با ۴۵۴ گرم.

در تحت نظر متولی باشی اداره میشود. معمولاً متولی باشی از میان روحانی های درجه اول ایران انتخاب میشد و باوالی خراسان از حیث شئونات و نفوذ همسری داشت بلکه از او هم بالاتر میزد.

ناصرالدین شاه برای نخستین بار توانست که تولیت را به برادر خود رکن - الدوله والی خراسان تفویض کند. بعد از متولی باشی عده زیادی متولی و خادم و قرآن خوان و کفش دار و غیره در آستانه کار میکنند که شماره آنان قریب ده هزار میشود. بیشتر اینها در صحن و حرم باستقبال زوار آمده با گریه و آه و ناله و شیون دعا میخوانند و قال و قیل زیادی راه میاندازند. هنگامی که من در مشهد بودم بهار این ماتم سرائی ها رسید و با روزهای شهادت امام حسن و امام رضا پی در پی تصادف کرد چه شب ها که من از صدای داد و فریاد و شیون و ناله و گریه عزاداران تا صبح خوابم نبرد و با تعزیه داران همانا له میگذشتم جمعیت ثابت شهر مشهد را چهل و پنج هزار نفر میگویند ولی سالانه یکصد هزار زوار بآنجا میآید و همیشه از پنج تا هشت هزار زوار در آنجا مقیم است (مطابق سرشماری ۱۹۸۱ جمعیّت شهر مشهد تا شعاع شش کیلومتری ۴۷۱، ۱۷۶ نفر بوده است) در هر حال شهر مشهد مرکز تعصبات و انقلاب های مذهبی است هر روز يك نوع معجزه تازه ای درست میکنند و هیجان غریبی برپا میشود ولی نسبت بفرنگیان آزاری نمیرسانند بشرط اینکه آنها هم برخلاف مقررات تعصبی آنها کاری نکنند.

اکنون بذکر پاره ای از ممیزات شهر مشهد میپردازیم:

۱- صیغه خانه - صیغه خانه یا فاحشه خانه های شرعی جایگاه های مخصوصی است که زوار در آنجاها بخوش گذرانی میپردازند باین معنی که زوار بیچاره پس از پیمودن کویرهای سوزان - ریگزارها - نمکسارها - ده های ویران - شهرهای خراب با پای پیاده و یا قاطر سوار به مشهد میرسد و چشمش بآن همه جواهرات و طلا آلات و کاشی کاریها و مرمر سازیها و چراغها و فواره ها و حوض ها میافتد بی اختیار روحش تازه میشود و زندگانی را از سر میگیرد و در خود وجد و نشاط بی اندازه احساس میکند آنوقت است که پس از رفع خستگی و کوفتگی بفکر تجدید فراش و خوشگذرانی میافتد و باز دواج موقت یا هم بستری با صیغه اقدام میکند. صیغه یا زوجه های سفری

از يك ساعت تا نود و نه سال تحت اختیار و تصرف زوار میباشد، فقط ملایباید قرارداد را تدوین کرده مزد و مدت و سایر شرایط معامله را صریحاً بنویسد و حق الزحمه خویش را دریافت داشته زن و شوهر را بهم بسپارد. شوهر زوار هم تمتع کافی از محبوبه خویش بر گرفته کنترات را فسخ میکند و سوقاتی های لازم جهت زوجه یا زوجه های دائمی خود تهیه کرده و بوطن میرود. خوشبختانه برای صیغه ها جریان زوار قطع نمیشود و همینکه این همسر رخت سفر بربست چندین همسر تازه به مشهد میرسند اگر چه موضوع صیغه در همه شهرهای ایران معمول میباشد اما در هیچ جا مانند مشهد اینقسم رواج ندارد و آنهم برای کثرت آمد و رفت زوار است!

۲- یهودیان تازه مسلمان - بطوری که مشهور است و «دکتروولف» نیز تقریباً شاهد قضیه بوده در سال ۱۸۳۸ میلادی برابر ۱۲۵۱ هجری قمری يك زن جهود فقیری که دستش پیس بوده و یا زخم دیگری داشته برای مداوا پیش یکی از اطبای مسلمان میرود. طبیب مسلمان دستور میدهد سگی را بکشد و دستش را در خون گرم سگ آغشته کند. زن بدبخت بهودی دستور طبیب را اجراء مینماید و ظاهراً این پیش آمد در روز دهم ذیحجه یعنی عید قربان مسلمانان اتفاق میافتد شیعیان متعصب شهر مشهد قضیه را باهانت و تحقیر عید قربان تعبیر کرده بفاصله چند دقیقه سی و پنج بهودی را میکشند. سایر یهودیان مشهد از ترس جان بخانه ملاها پناه آورده و دین اسلام را می پذیرند. پرواضح است که چنین ایمانی از هر گونه ارزش معنوی مبری است و برای فرار از کشته شدن میباشد. این بی ایمانی تا کنون هم در اخلاف آنان اثر کرده در باطن یهودی و در ظاهر مسلمان مانده اند.

۳- کارخانه ها - میگویند همینکه امیر تیمور شام را گشود عده زیادی از اسلحه سازان دمشق را بخراسان آورد تا این صنعت در آنجا ترقی کند. پیش از آنهم شمشیرها و خنجرهای خراسانی در تمام آسیا شهرت داشت اما اکنون که اسلحه گرم متداول گشته اصولاً شمشیر سازی در خراسان و همه جای آسیا منسوخ گشته است.

منسوجات پشمی و ابریشمی خراسان (مشهد) شهرت پیشین را ازدست داده و خیلی از بخارا عقب است فقط کارخانه های قالی بافی باعتبار و اهمیت سابق باقی است و بر سایر محصولات برتری دارد. نقشه قالیها از روی سلیقه و ذوق عالی شرقی و بهتر از همه با رنگ های ثابت طبیعی مزین میگردد.

در تمام شهرچهل دستگاه قالی بافی، ششصد و پنجاه کارگر ابریشم کاری و سیصد و بیست دستگاه شال بافی بکار بود.

يك موقعی بازارهای مشهد بواسطه قالیهای ترکمن - جواهرات شرقی و اسلحه های قدیم شهرت بسیار داشت اما اکنون از آن اعتبار افتاده و کلیه موجودی بازار را بروسیه و اروپا برده اند فقط پاره سکه های قدیمی مغول و حتی اشکانیان را میتوان در بازار بدست آورد. شگفت تر آنکه در شهر مشهد با وجود قرب جوار به نیشابور و معدن فیروزه، فیروزه خوب یافت نمیشود زیرا بهترین فیروزه نیشابور را از همان سرمعدن به نقاطی میبرند که بیشتر پول بدهند و برای خرید و فروش زوار تهی دست چیز قابلی به مشهد نمیرسد.

۴- کنسولگریهای روس و انگلیس - نظر بموقع مذهبی این شهر فرنگی ها کمتر در آنجا آمد و شد داشتند و بفکر تأسیس نمایندگی نبودند. مأمورین انگلیسی گاه گاهی از آنجا گذشته و مدت کوتاهی اقامت میکردند تا آنکه در سال ۱۸۸۱ میلادی برابر ۱۲۷۰ هجری قمری میان روس و ایران پیمانی بسته شد در ماده هفتم این پیمان چنین ذکر شده بود که برای رفع مزاحمت ترکمن ها دولت روس میتواند در شهرهای مرکزی خراسان نماینده (آگنت) داشته باشد. هفت سال پس از امضای این قرارداد یعنی در سال ۱۸۸۸ روسها بمقاد ماده نامبرده تشبث کرده در صدور تأسیس سر کنسولگری در مشهد بر آمدند در صورتی که نه مشهد شهر مرزی بوده و نه در پیمان اسمی از کنسول و سر کنسول برده شده است معذک روسها برای «لاسوف» کنسول رشت که از مأمورین سیاسی زبردست و متخصص در امور ایران بشمار میرفت اکز کواتور^۱ خواستند که به مشهد انتقال یابد گرچه ناصرالدین از این خواهش

۱- مانند آگرمان درخواست هائی است که برای تعیین کنسول از دولتی بدولت دیگر ارسال میگردد.

ناگهانی غیرمنتظره‌ها بر آشفت و در قبول آن تردید داشت اما از تهدید و وعید آنان بیشتر بر آشفته و تن به قضا داد. لاسوف باچند قزاق روسی به مشهد آمدند و برای نخستین بار سال ۱۸۸۹ میلادی برابر ۱۳۰۷ هجری قمری پرچم سیاسی يك دولت غیرمسلمان در مشهد مقدس افراشته گردید پس از آن البته خواهش انگلیس ها هم پذیرفته شد و بعد از کنسولگری روس، کنسولگری انگلیس تأسیس یافت.

۵- در اطراف مشهد - در اطراف شهر چیز دیدنی یافت نمیشود مگر بقعه خواجه ربیع که بقول مشهور مصاحب امام رضا بوده است^۱. در اطراف بقعه باغ مصفائی ترتیب داده‌اند مردم شهر برای گردش بآنجا میروند فتحعلی خان قاجار پدر آقا محمد خان مؤسس سلسله قاجاریه بامر نادر در اینجا کشته شده و پهلوی خواجه ربیع بخاک رفته است. در مقابل آقا محمد خان هم لاشه نادر را از خاک بیرون کشیده و مقبره ویرا که در وسط شهر مشهد بامر نادر بنا گردید با خاک یکسان نمود. کله نادر را با کله کریم خان زند بامر آقا محمد خان به تهران بردند و در آستانه عمارت تخت مرمر چال کردند تا فرمانروایان قاجار هر صبح و شام جمجمه دشمنان خویش را لگد کوب کنند و در جائی که سابق آرامگاه فاتح هند و ناپلئون شرق بوده اکنون چغندر و شلغم می کارند!

دیگر از نقاط اطراف شهر مشهد خرابه طوس است که هنگامی بسیار آباد و اکنون ویرانه‌ای بیش نیست از آثار فعلی خرابه‌های طوس معلوم است که از بناهای عرب میباشد در وسط آن مسجد خرابه باقی مانده که میان مردم به عمارت نقاره‌خانه مشهور شده در صورتی که چنان نیست فقط در خود شهر مشهد عمارت نقاره‌خانه برپا مانده که هنگام غروب آفتاب مرکز دهل نوازی میگردد.

گرچه فردوسی شاعر شهیر ایران در طوس بخاک رفت ولی در اثر کشمکش های مذهبی و سیاسی آثار قبرش محو شد و بمزرعه گندم تبدیل یافته است^۲.

۱- ربیع بن ختم (بروزن حسین) از صحابه علی علیه السلام بوده و موقع فتح خراسان بطوس آمده و در آنجا وفات کرده است بنابراین چگونه ممکن است مصاحب حضرت امام رضا باشد؟ (ع - ج).

۲- حالا در همین جا آرامگاه خوبی ساخته شده (ع.ج).

ملاقات با والی - محمد تقی میرزا - رکن الدوله (ستون حکومت) برادر
قبله عالم - متولی باشی - والی خراسان .

این شاهزاده بزرگ چندین بار بفرمانفرمائی خراسان آمده و معزول گشته است.
بعضی ها علت معزولی او را دوستی زیاد با روسها میدانند. بعضی میگویند برادر
تاجدارش از دیگری پول بیشتری گرفته و او را احضار نموده است ولی فعلا وی
والی خراسان و در ارگ شهر مشهد اقامت دارد . ارگ در جنوب غربی شهر واقع
و بمیدان رژه متصل است . دور ارگ را دیوار و برج و بارو کشیده اند . در میان
دو برج دروازه ارگ و بالای آن شیر و خورشید بزرگی نقش کرده اند همین که
از دروازه بگذریم به دالان تاریک درازی وارد میشویم و از آنجا بحیاط دیوانخانه
و از آنجا بباغ کوچک و از باغ کوچک بباغ بزرگی میرسیم که مقر حکمرانی برادر
قبله عالم است .

خواجه سرایان - فراشان - غلام پیشخدمتان - گماشتگان سیاه و سپید گله گله
دسته دسته در این رهگذرها لول میخورند و همینکه ما را میدیدند تا زانو خم شده
تعظیم میکردند و عده ای از همان گروه رنگارنگ پیشاپیش و دنبال ما در حرکت
بودند و جزء راهنمایان و ملتزمان باما همراه میشدند تا آنکه بالاخره به تالار بزرگ
و محل جلوس شاهزاده والی خراسان رسیدیم .

شاهزاده والی کلاه پوست بخارا بر سر سرداری ماهوت دربر و دستکشهای
سفیدی در دست داشت و اگر چه بخوش تر کیبی ناصرالدین نیست اما سیمای مطبوعی
دارد قدش کوتاه تنه اش چاق و موهای سرش فلفل نمکی است .

صحبت ما با شاهزاده والی خیلی سرد و خشک و بی مزه اتفاق افتاد ابتدا
من پرسیدم آیا در ایران راه آهن دایر میشود شاهزاده گفت این دیگر بسته بخداست
خدای بزرگ است البته اگر خدا بخواهد دایر میشود و اگر بشود اول میان تهران
و قم دایر میگردد بعد من پرسیدم آیا ایرانیان از پذیرائی های گرم فرنگیان مخصوصاً
انگلیسها از قبله عالم باخبرند؟ او گفت از کجا باخبر بشوند؟ اگر سفرنامه شاه چاپ
بشود مردم میفهمند بعد نوبت سخن سرائی شاهزاده شد و با غرور و افتخار بمن
خبر داد که در خراسان معدن طلا و نقره و مس زیاد است و بهمین موضوع ملاقات

و مذاکرات بی سروته ما پایان پذیرفت .

رو به تهران

دارالخلافة عظمی - جایگاه قبله عالم - پایگاه تخت طاووس

تهران - نام تهران تازگی ندارد چون در یکی از نوشته‌های تئودوس یونانی ضمن گفته‌های « تانرورا » نام تهران برده شده است و آنرا از توابع راجیس یا شهر ری ذکر کرده‌اند بعضی از محققان این تهران را با محلی واقع در نزدیکی یزد یا اصفهان اشتباه میکنند چون آن دو محل را هم تاهران یا تایران ضبط کرده‌اند عجب اینکه مسعودی و استخری دو جغرافی نویس نامی مسلمان از تهران چیزی نگفته‌اند اما یاقوت حموی در معجم البلدان و در معجم الادباء تهران را به بدی یاد کرده میگوید مردم تهران مجاور شهرری مانند جانوران نیمه وحشی در پستوهای زیرزمین زندگی میکنند و همیشه با همسایه ها در جنگ و ستیزند . پس از یاقوت حمدالله مستوفی قزوینی مؤلف کتاب نزهة القلوب شرحی از آب و هوای فرح بخش تهران ستایش کرده و باغهای پرمیوه تهران را نمونه‌ای از باغ فردوس میداند .

نخستین نویسنده و جهانگرد فرنگی که از تهران گذشته روی دی کلاویجو نماینده اسپانی در پیشگاه امیر تیمور میباشد که بسال ۱۴۱۴ میلادی برابر ۸۰۷ هجری به تهران آمده و گرچه از آب زیاد و میوه فراوان تعریف کرده اما این نقطه را شهری تب خیز و نا سالم میداند . در زمان پادشاهان صفوی کم کم شهر تهران شهرتی پیدا کرد چون سلاطین نامبرده خود را از اولاد حضرت حمزة بن موسی الکاظم علیه السلام میدانستند و مزار آن امامزاده در نزدیکی شهر تهران بود . لذا هر چندگاه برای زیارت قبر جدشان به تهران میآمدند . شاه طهماسب صفوی گذشته از این نظر اساساً تهران را دوست داشت و خیلی زیاد بآنجا سرمیزد . شاه عباس هم تا چندی همین رویه را تعقیب کرد اما اتفاقاً موقعی از میوه‌های لذیذ تهران مقدار زیادی تناول کرده سخت بیمار شد و قسم یاد کرد که دیگر به تهران نیاید از اینرو خانی را که طرف بیمیلی بود بفرمانداری تهران گماشته و از آنجا رفت . پیترو دولاوال ایتالیائی که در سال ۱۶۱۸ میلادی برابر ۱۰۲۸ هجری به تهران آمده میگوید این شهر از خیلی

شهرها بزرگتر است اما آدم ندارد جمعیتش نسبت بمساحتش خیلی کم است ولی بیش از هر شهر ایران آب و باغ میوه دارد. خیابانهای تهران سایه دار و خنک است. چنارهای تهران بقدری کلفت است که يك چنار را سه مرد بغل میگیرند شگفت تر اینکه در این شهر يك عمارت آبرومند نیست حتی خانه خان فرماندار هم چنگی بدل نمیزند. سر توماس هربرت انگلیسی که در سال ۱۶۲۷ میلادی برابر ۱۰۳۸ هجری تهران را دیده مینویسد این شهر در میان جلگه ای بنا شده هزار خانه و چند بازار دارد خانه ها را از آجر ساخته اند بازارهای تهران برعکس بازارهای دیگر سرگشاده است. تاکستانها - باغها - چشمه ها - جویبارها و از همه بالاتر زنان ماهر وی تهران دامنگیر رهگذران میشوند و با اینکه کم و بیش رو بسته اند با همان چشم و ابروی باز تماشاچی را پابند میزنند.

باری نخستین کاخ مهمی که در تهران بنا شد بامر و دستور شاه سلیمان صفوی بود و شاه سلطان حسین ایلچی عثمانی را در همین کاخ پذیرائی نمود. دو نویسنده و جهانگرد نامی فرانسه «تاورنیه» و «شاردن» اولی تهران را ندیده و چیزهائی نوشته و دومی که از تهران گذشته آنرا شهر کوچک و بی اهمیتی میداند. در فتنه افغان شهر تهران خراب شد، تاکستانها و باغهای آنرا ویران ساختند و بلبلان غزلخوانش را که آنطور از جهانگردان دلربائی میکردند بال و پر کردند. پس از ظهور نادر مجدداً تهران نام و نشانی یافت. پادشاه افشار در همین شهر تاریخی ملاهای بزرگ شیعه را جمع آوری کرده و اتحاد اسلام و رفع اختلافات شیعی و سنی را بآنان پیشنهاد نمود و در همین شهر رضا قلی میرزا فرزند رشید نادر کور شده و همین جا هم بگور رفت کریم خان زند بمناسبت هائی در تهران قلعه و ارگ دولتی بنا کرد و علی مراد خان زند هم چندی در آن قلعه و ارگ اقامت نمود و بالاخره در سال ۱۷۸۸ میلادی برابر ۱۲۰۳ هجری زمان آقا محمد شاه پایتخت ایران گردید. آقا محمد ابتدا که فقط برمازندان و گرگان استیلاء داشت شهر ساری را مرکز و پایتخت خود قرار داد اما کم کم کارش بالا گرفت و برای مراقبت یاغیان فارس و عراق به تهران آمد و بیشتر نظرش این بود که بمرزهای روسیه نزدیک باشد و برای دفاع از حملات آنها خود را آماده سازد گرچه برای فتحعلی شاه هیچ يك از جهات مزبور موجود نبود اما او هم روش عمورا تصدیق نموده در تهران ماند. سر اوئیویر انگلیسی هنگام

مرگ آقا محمد در تهران بوده کلیه مساحت آنرا قریب دو میل و جمعیتش را کمتر از ۱۵ هزار نفر میداند (۱۷۹۷ میلادی برابر ۱۲۱۲) آنچه که مسلم است آغا محمد قاجار که جز يك ایلخان صحراگردی بیش نبود برای انتخاب و آباد کردن پایتخت نه وقت داشت نه سلیقه نه استعداد نه ذوق و نه فکر خلاصه آنکه تهران آقا محمد خان تهران خوبی نبود. ژنرال گاردان فرانسوی که در سال ۱۸۰۷ میلادی برابر ۱۲۲۲ هجری به تهران آمده جمعیت آنجا را پنجاه هزار نفر مینویسد و بنا بگفته موریه انگلیسی که همان تهران را دیده جمعیتش شصت هزار نفر میشده است با این قید که بواسطه بدی آب و هوا در موقع تابستان شهر خالی میشد و مردم بکوههای اطراف فرار میکردند و در زمستان باز میآمدند.

تهران فتحعلی شاه - جهانگردان و نویسندگان که آن هنگام از تهران عبور کرده اند مساحت آنرا بیش از پنج میل ننوشته اند و جمعیتش را هم قریب شصت هزار نفر دانسته اند که اکثرشان را سپاهی ها و درباریها تشکیل میدادند. دورتادور شهر يك دیوار گلی بلندی کشیده بودند که بلندی آن بیست قدم بیشتر بوده و به فاصله های غیرمعین در میان دیوارها برجهای بلند ضخیمی از گل برپا بود که هیچگونه ارزش دفاعی نداشت ولی برای بد قواره کردن شهر نقش مهمی را بازی مینمود و پای دیوارها چاله های بنام خندق کنده بودند. فقط دروازه های شهر که شماره آن از شش نمیکداشت بطور زیبائی کاشی کاری داشت. کوچه های شهر باریک و کثیف و تاریک و یگانه عمارت مهم داخل شهر ارگی بود که کریم خان زند آنرا ساخته بود. دیگر مسجدی که فتحعلی شاه آنجا را بنا کرد بعلاوه در شش کیلومتری شهر روی يك تپه خشک و بی آب و علفی فتحعلی شاه يك عمارت ییلاقی بنام قصر قاجار ساخت که از هر گونه صنایع ظریفه و زیبائی معماری بی بهره بود. بالا تر از این قله زیبای دماوند بر فراز شهر تاریک و کثیف تهران نمایان و در اطراف شهر دشت های سیاه و خشک و سوزان کشیده میشد.

پس از مرگ فتحعلی شاه و آمدن محمد شاه باز هم تهران تغییری نکرد و فقط در دوره ناصرالدین شاه که جایگاه قبله عالم رنگ فرنگی مآبی بخود گرفت. **تهران ناصرالدین شاه -** در سال ۱۸۷۱ میلادی برابر ۱۲۸۸ هجری در شهر

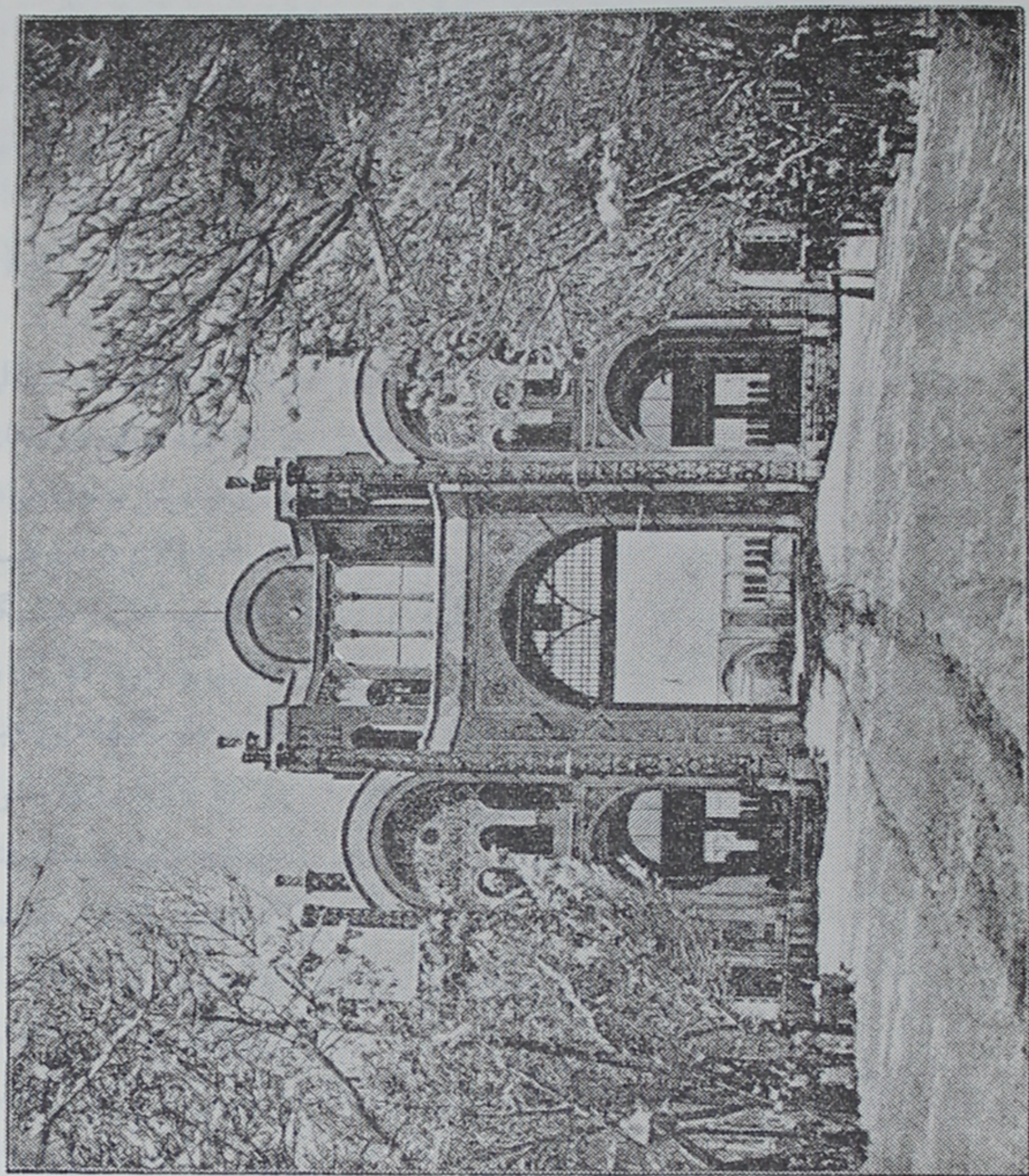
تهران و غالب شهرهای ایران قحطی سختی پدید آمد کمیته خیریه انگلستان مبالغی اعانه برای ایران فرستاده و قسمتی از وجوه همین اعانه صرف آبادی تهران گردید باین معنی که برای کار دادن بکارگران و هنرپیشگان مشغول خرابی ساختمان تهران شدند لذا آن چاله‌های قدیمی دور تهران را پر کردند، دیوارهای گلی و برجهای بد قواره را خراب نمودند و نقشه تهران تازه از روی نقشه پاریس قبل از جنگ آلمان طرح گشت. مساحت شهر قریب پانزده میل و شماره دروازه‌ها بدوازه رسید با این فرق که کاشی‌ها و دروازه‌های تازه مانند کاشی‌های قدیم عالی نبود و در غالب جاها نقش رستم و دیو سپید و یار رستم و اسفندیار را نمایش میداد. خندق‌های تازه و برج و باروهای جدید تهران گرچه به تقلید شهرهای فرنگ ساخته شده اما آن ارزش نظامی را ندارد و از نظر دفاع و استحکام جالب توجه نمیباشد ولی البته از چاله‌های پست و بلند و دیوارهای گلی زمان فتحعلی شاه خیلی بهتر است و لااقل صورت ظاهری بشهر میدهد.

من در تهران چه دیدم - اول چیزی که پس از مشاهده نقش رستم و دروازه تهران توجه مرا جلب کرد پاسبانها و قراولان و دروازه بانها بودند که با لباسهای رسمی در دالان پایتخت قبله عالم کشیک میدادند و همینکه از دروازه گذشتم مثل این بود که دوباره از شهر بیرون رفته و در صحرا افتاده‌ام، زیرا از خانه و آبادی و بازار و جمعیت تا مدت مدیدی خبر نبود، پایه شهر تهران را خیلی عالی برداشته‌اند از اینرو پایتخت هم مانند خود کشور خیلی وسیع و در عین حال کم جمعیت میباشد بالاخره پس از طی مسافت بسیاری باآبادی رسیدم صدای زنگ و آگون اسبی بگوשמ خورد. عمامه‌های رنگارنگ، کلاه‌های پوستی، زنهای سیاه پوش در میان همه آنها تک و توك کلاه فرنگی، خانه‌های گلی، دیوارهای بلند، حرمسراها، درشکه‌های فرم قدیم يك نقاشی درهم و برهمی را مجسم میساخت و مرا بیاد خیابان‌های (پرا) و (گالاتا) در استانبول میآورد که در آنجا هم مانند اینجا چراغ را برای استعمال گاز ساخته اما با نفت میسوزانند خلاصه آنکه هم تهران و هم استانبول در نظر من به يك مرد شرقی شبیه است که بخواهد لباس فرنگی تن کند و در عین حال شرقی بودنش بخوبی آشکار می‌گردد.

مرکز تهران جدید میدان توپخانه است. درازی این میدان بیش از سیصد متر و پهنایش قریب یکصد متر میشود و در بخش شمال و جنوب این میدان چندین اتاق كوچك يك طبقه ساخته و توپچیان در آنجا منزل دارند. در بخش شرق عمارت بانك شاهنشاهی ایران میباشد در وسط میدان يك حوض آب چند مجسمه سرباز و چندین توپ کهنه زنگ زده پوشیده روی چرخهای موریانه خورده بحال اسفناکی افتاده است و همین توپ و توپچی هاست که این نام بزرگ را بآن میدان داده و آنجا را به خانه توپ ملقب ساخته است.

اکنون همین میدان توپخانه را مرکز قرار داده برای تماشای شهر حرکت میکنیم اول از دروازه جنوب غربی گذشته بخيابانی میرسیم که آنرا خیابان الماسیه میگویند زیرا یکی از سردرهای عمارت قبله عالم که بطرز زیبایی آینه کاری شده در این خیابان واقع است و تیکه های آینه آن مانند الماس میدرخشد. از خیابان الماسیه به پارك سلطنتی و عمارت وزارت جنگ میرسیم که تفصیل آنرا ضمن عمارت سلطنتی خواهیم گفت، از آنجا بمیدان دیگری میرسیم که میدان شاه نام دارد و در وسط این میدان هم حوض بزرگ پر از آب دیده میشود. از مشخصات عمده آن توپ مروارید و نقاره خانه میباشد اما توپ مروارید که کم و بیش جنبه مذهبی هم پیدا کرده است عبارت از يك توپ کهنه دراز ته پر برنجی است که مانند خواهران کوچکترش (توپهای میدان توپخانه) بیکار روی چرخهای پوشیده لمیده است. درباره ساختمان و وجه تسمیه این توپ عقاید مختلفی اظهار میدارند. بعضیها میگویند این توپ را نادر شاه از هند آورده و آنرا مروارید بند کرده بوده دیگران معتقدند که کریم خان آنرا ساخت در جنب امامزاده مشهور شیراز (شاه چراغ) مستقر ساخت و در نتیجه مجاورت آنمکان جنبه تقدس پیدا کرد سپس آقا محمد خان آن را به تهران آورد. «سرپرتر آرگ» انگلیسی می نویسد این همان توپی است که شاردن هم در اصفهان دیده بود. جهانگیر خان وزیر صنایع ایران برای من (لرد کرزن) نقل کرد که در سال ۱۶۲۲ میلادی برابر ۱۰۳۲ هجری انگلیس ها و ایرانیها بجزیره هرمز حمله کرده و پرتقالی ها را از آنجا راندند و همین توپ کذائی را که اکنون در این میدان افتاده به یغما گرفتند، در هر حال تهرانیها مخصوصاً زنها باین توپ عقیده دارند و از آن حاجت میخواهند و در روزهای معین زیر آن رفته

دورش طواف میکنند . عده‌ای قراول هم نگاهبان و یا متولی های این توپ هستند جیره و حقوق دولتی آنان منحصر بحق الزحمه ایست که از زوارهای با ایمان توپ مقدس دریافت می‌دارند ، اما نقاره‌خانه که در انتهای میدان واقع شده عبارت از بالاخانه‌ایست که هنگام غروب آفتاب و در نیمه شب‌های ماه رمضان در آنجا طبل و دهل و نا و نی میزنند. نقاره زدن منحصر بتهران نیست در همه شهرهای بزرگ ایران نقاره زدن رسم است بعضی میگویند این عادت از ایرانیان زرتشتی بایرانیان مسلمان رسیده که وقت غروب آفتاب ساز بزنند ولی این عادت در دربار مغولان هند هم معمول بوده و ممکن است از ایران بآنجا رفته باشد. اگرچه صدای نقاره بسیار دلخراش و نا موزون است اما انسان کم کم بشنیدن آن عادت میکند . تاورنیه و شاردن فرانسوی از صدای نقاره اصفهان مخصوصاً در نیمه‌های شب خیلی شکایت داشتند در طرف جنوب شرقی میدان توپخانه دروازه دیگری است که بخایبان ناصریه و شمس‌العماره و بازار و مسجد شاه منتهی میگردد و شرح آنرا بتفصیل خواهیم نگاشت . در قسمت شمال غربی دروازه دیگری است که بخایبان دولت یا خایبان سفیران اتصال مییابد . تمام سفارتخانه‌ها بجز سفارت روس در این خایبان است . میدان دیگری موسوم به میدان مشق در همین خایبان واقع شده . این میدان هم دروازه‌های چندی دارد اما به بلندی و زیبائی دروازه‌های میدان توپخانه نمیرسد از کنار میدان مشق سمت بالا میرویم در اطراف خایبان درختهای سایه‌دار تنومند صف کشیده‌اند و این خود نمونه کاملی از حاصلخیزی خاک تهران میباشد که در مدت کمی اینگونه درختان بزرگ بیار می‌آورد . همینکه بانتهای خایبان میرسیم طرف دست چپ عمارت سفارت انگلیس واقع شده و حروف اول نام ملکه ویکتوریا را بالای سر درجاری کرده‌اند. دیوارهای سفارت از نرده‌های چوبی است باغ سفارت از زیادی درخت مانند بیشه انبوهی بنظر می‌آید و سه طرف آنرا بنا ساخته‌اند که بیشتر بمعماری گوتیک شباهت دارد . سفارت روس سابقاً در قسمت جنوب تهران بود همینکه در سال ۱۸۲۸ میلادی برابر ۱۲۴۴ هجری سفیر کبیر روس «گریبایدف» بدست مردم تهران کشته شد روسها از جنوب شهر حرکت کرده در نزدیکی ارك سلطنتی منزل گرفتند تا در امان قبله عالم بمانند . کلیسای آرامنه و کلیسای مبلغین پروتستان آمریکائی در نزدیکی سفارت انگلیس واقع است و مناره‌های هر دو کلیسا

دروازه دولت تهران

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

از دور نمایان میباشد کارکنان سفارت برای ادای فریضه بهر دو کلیسا میروند.

عمارات سلطنتی - ارك تهران عبارت از يك قلعه بی استحکامی است که با دیوارهای گلی محصور گشته و کلیه عمارات سلطنتی در میان این دیوارها قرار دارد این عمارت‌ها که پاره از یادگارهای دوره فتحعلی شاه و پاره مربوط بزمان ناصرالدین شاه بوده از چند باب حیاط بزرگ تشکیل مییابد و مانند همه حیاطهای عالی شرقی دارای حوض بزرگ، درختهای چنار و کم و بیش فواره است و البته جزئیات آن طول و تفصیلی نخواهد داشت مگر یکی دو ساختمان که از نظر محتویات آن (نه از نظر شاهکار معماری) قابل یادداشت خواهد بود از اینقرار :

۱ - **حیاط تخت مرمر** که بلافاصله بعد از ارگ واقع شده و در قسمت شمالی آن تالاری بنام تالار تخت مرمر مشاهده میشود شاه شاهان و یا قبله عالم روزهای نوروز روی آن تخت جلوس میکنند این عادت از زمان کوروش و داریوش و خشایارشا میان پادشاهان ایران معمول بوده که روز نوروز را جشن بگیرند و اکنون هم همین کار را میکنند ولی این تخت مرمر مربوط با نروژها نیست بلکه کریم خان زند سنگ آنها را از معدنهای یزد بیرون کشیده و بشکل تخت در آورده است و این که آن را تخت میگوئیم با اصطلاح شرقیان همراهی نموده ایم زیرا بنظر فرنگیها این مبل سنگی به تخت شبیه نیست و عبارت از سکوی مرمری است که آنرا روی ستونهای کوتاه مرمری بالای شانههای جن و دیو و پری نصب کرده اند و برای بالارفتن بر این سکو دو پله كوچك ساخته اند که بر تارك دو شیر بزرگ نصب گشته و پادشاه پادشاهان هر بار قدمهای خود را بر فرق شیران نهاده و به بساط مروارید دوزی که در وسط گسترده اند جلوس میکند. دو ستون دراز مرمر روبروی تالار بر پاست سقف تالار آینه کاری و در و دیوار آنها با عکس پادشاهان و شاهزادگان قاجار نقاشی کرده اند. اطراف تالار تخت اتاقهای پذیرائی مهمانهای سیاسی و وزیران و افسران ارشد است که آنجا ها هم همان تصویرهای نقاشی خاندان قاجار مشاهده میشود. پرده های بسیار کلفت جلوی تالار آویزان شده و آنها را از چشم راهگذران محفوظ میدارد علاوه بر حوض بزرگ وسط حیاط يك حوض دیگر هم با دو سه فواره بلافاصله جلوی تالار قرار دارد که روزهای سلام آب فواره ها جستن نموده سپس در مقابل قبله عالم سر فرود میآورد.

۴- عمارات موزه - همینکه از حیاط تخت مرمر میگذریم بدالانی میرسیم که جمجمه نادر و کریم خان زند را در آستان آن دفن کرده‌اند باین معنی که آقا محمد خان قاجار برای کینه جوئی از رقیبان مرده خود فرمان دادگور نادر و کریم خان را شکافته جمجمه آنانرا در آستان این حیاط خاك کنند تا هر روز خودش و بازماندگانش کله‌های دشمن را لگدکوب سازند و با پاشنه پا ازمغز حریفان انتقام بکشند ! ! باری ناصرالدین شاه که در سال ۱۸۷۳ میلادی برابر ۱۲۹۰ هجری از فرنگستان بازگشت بفکر ساختن موزه افتاد و با ذوق و سلیقه شرقی انباری برای جا دادن چیزهای گرانبها بنا نمود که بیشتر بمغاره علاءالدین کتاب الف لیله شباهت دارد . مثلاً درعین حال که گرانبهاترین گوهرهای شرقی را در یکی از زوایای این موزه می‌بینید فوری همانجا پهلوی آن تیکه جواهر يك مسواك كوچك بی قدر و قیمتی را خواهید دید که بیش از دو سه قران ارزش ندارد ، کله حیواناتی که شاه شکار کرده - آلات عادی موسیقی کار سويس - ظرفهای چینی - عکسهای رنگین مجله‌های انگلیسی و بسیاری چیزهای دیگر بدون رعایت هیچ نظم و ترتیبی باصدها اشیاء گرانبها قاطی و پاطی شده است بهر حال در اطراف اتاق جعبه آینه‌های عالی کار گذاشته و پشت آنها خرمن خرمن جواهرات پیاده - تراشیده و نتراشیده روی هم توده شده است . در میان این جعبه آینه‌ها ، جعبه آینه مروارید غلطان چشم‌بیننده را خیره میکند . شمشیر امیر تیمور ، شمشیر شاه اسمعیل ، شمشیر آقا محمد خان ، زره شاه عباس که بطرز شگفتی بجواهر نفیسه مرصع هستند از نفایس عمده این موزه است تاجهای صفویه ، تاج فتحعلی شاه ، جعبه محمد شاه ، تاج سلام نوروز ، قلیانهای جواهر نشان ، خنجرهای مرصع ، ظروف بسیار زیبای طلا و نقره بانگین‌های بسیار عالی ، سردوشیهای الماس ، انفیه دانه‌های مرصع ، تابلوهای نقاشی ، کاشی‌های معرق که ازهر جواهری زیباتر است و بسیاری از شاهکارهای نفیس ساخته دست طبیعت و انسان در زیر سقف این بنای محقر ریخته است و اینك قبل از بیرون آمدن از موزه لازم میدانم پاره‌ای از نفایس بی نظیر این موزه را بتفصیل بنگارم :

اول - کره جواهر : این کره را بامر ناصرالدین شاه ساخته‌اند خود کره از زر ناب است و ۷۵ پوند وزن دارد ۵۱۳۶۶ تیکه جواهرهای گوناگون بوزن ۳۶۵۶ گرم در ساختن آن بکار برده‌اند که تخمیناً يك میلیون لیره میارزد . بقدری سنگهای قیمتی

آن درخشنده است که چشم را میزند و پیدا کردن اماکن جغرافیائی را مشکل میسازد. در این کره مرصع دریاها از زمرد، افریقا از یاقوت سرخ، هندوستان از یاقوت کبود، ایران از فیروزه، انگلستان و فرانسه از الماس طرح شده است.

دوم - سه قطعه جواهر گرانبهای بی مانند: یکی الماس مشهور بدریای نور برادر کوه نور که هر دو جزء جواهرهای محمد شاه هندی بوده و بدست نادر شاه افتادند. همینکه نادر کشته شد احمد شاه دورانی که جزء ملازمین نادر بود کوه نور را ربوده و با افغانستان گریخت و در آنجا کوه نور بدست شاه شجاع افتاد و طولی نکشید که (رونجت سدارسینگ) هندی مشهور به شیر پنجاب کوه نور را از شاه شجاع گرفته و به هند آورد و سپس بخاندان سلطنتی انگلستان انتقال یافت و اکنون در آنجا میباشد، اما دریای نور که ۱۸۶ قیراط وزن دارد قریب دویست هزار لیره میارزد و در نتیجه خود پسندی و نادانی فتحعلی شاه بهای آن بصد هزار لیره تنزل یافت باین قسم که فتحعلی شاه برای جاویدان کردن خود خواهی خویش دستور داد نامش را روی دریای نور کنده کاری نمایند و در نتیجه این کار آن گوهر بی مثل و مانند را معیوب ساخت. دیگر از جواهرهای قابل ذکر یک تیکه یاقوت درشت نتراشیده متعلق به «اورنگ زیب» است که اکنون روی تاج کیانی نصب کرده اند و بالاخره انگشتر بریلیان زیبائی است که ژرژ چهارم پادشاه انگلیس برای فتحعلی شاه فرستاده بود.

سوم - تخت یا صندلی مرصع پر قیمتی است که بالای اتاق موزه افتاده و در پاره اعیاد رسمی شاه روی آن می نشیند و یاقوتها و زمردهای عالی در آن بکار برده اند. چهارم - مجموعه عکسهای خاندان سلطنتی انگلستان که در سال ۱۸۷۳ بناصرالدین اهداء کرده بودند و با نگین های ممتاز نفیس قابهای آنرا تزیین نموده اند دست کارهای عاج - تابلوهای استادان نقاشی ایران مخصوصاً تابلوهای استاد بزرگ ابوالحسن خان غفاری ملقب به صنیع الملک - منبت کاریها و چیزهای دیگر این موزه هر یک در خور قلمفرسائی بسیار میباشد و از قرار این که بمن (لرد کرزن) گفتند علاوه بر این انبارها زیر زمین دیگری بنام خزانة در همان عمارت سلطنتی موجود است که محتویات آن از حیث گرانبهای دست کمی از اشیاء موزه ندارد. در هر حال

من بسیار متأسف شدم که چگونه ملت ایران در نهایت عسرت و بدبختی بسر میبرد و از نعمت بهداشت و فرهنگ و تمدن محروم مانده و این گنجهای گرانبها بدون هیچ گونه مصرف در این پستوها ب خاک رفته است . ای کاش پیش از آنکه يك پادشاه طمع کار شرقی یا يك فاتح شمالی بر این ذخیره های سنگین قیمت دست یابد بهای آنرا صرف ساختن راه ها - آباد کردن شهرها - حاصلخیز کردن زمینها ، آبیاری دشتهای و بستن سدها بکنند و این ملت با هوش را که در اثر جهالت اینگونه تیره روز گشته از نو زنده سازند!

تخت طاوس - دیگر از بناهای قابل ذکر عمارات سلطنتی اتاق شوری است که بواسطه تخت طاوس نه بواسطه انجمن شوری اهمیت بسیاری دارد . در باره تخت طاوس واصل و منشاء آن چیزهای زیاد گفته و نوشته اند . ابتداء تخت طاوس کنونی اتاق شوری را شرح داده و سپس عقاید دیگران را درباره آن میگویم . تخت طاوس تهران باصطلاح غربیان صفه یا سکوئی است که هفت پایه مرصع دارد روی تخت را از برگهای طلا پوشانده اند . بالای دوپله تخت دو سمندر ساخته اند . لبه های تخت کنده کاری شده و پاره اشعار فارسی نگاشته اند پشت تخت هم جواهر کاری است و در وسط آن درجائیکه تکیه میدهند ستاره جواهر نشان متحرکی تعبیه نموده اند که با دانه های الماس مزین میباشد . دو طرف ستاره دو مرغ كوچك قرار دارد که رو بستاره اند نکته جالب توجه آنکه كوچكترین نشانی از طاوس در این تخت نیست و دو مرغ مزبور به گنجشگ و یا بلبل شباهت کامل دارند . این بود تفصیل مختصری از تخت طاوس تهران اما درباره تخت طاوس هند که جهانگردان خارجی بویژه تاورنیه در ۱۶۶۵ میلادی برابر ۱۰۷۶ هجری آنرا در دهلی دیده بود چنین میگویند: تخت طاوس شش قدم ارتفاع و چهار قدم پهنا دارد پشتی تخت با مروارید و الماس مرصع است . روی خود تخت طاوس بزرگی از طلا ساخته اند چندین دانه یا قوت سرخ و مقدار زیادی مروارید بسر و سینه طاوس نصب است در دو طرف طاوس دو دسته گل به بلندی طاوسها دیده میشود که با انواع گوهرهای رنگا رنگ تزین شده و آینه مرصعی رو بروی محل جلوس پادشاه آویزان است و دوازده ستون مرصع تخت طاوس را نگاه میدارد . تیمور شاه هندی شروع بساختن آن کرده و در ایام پادشاهی شاه جهان با تمام رسید و قریب پانصد ملیون فرانك میارزد . جهانگرد دیگر فرانسه

موسوم به « برنیه » تختی را بنام تخت طاوس درهند دیده آنرا با شش پایه مرصع و دو طاوس بزرگ توصیف میکنند . سرجان مالکم انگلیسی معتقد است که نادر شاه از جواهرات هندوستان تخت تازه‌ای بنام تخت طاوس در ایران ساخت که شاید همین تخت طاوس فعلی باشد . کلنل فریزر معاصر فتحعلی شاه از قول پیر مرد کردی نقل میکند که هنگام کشته شدن نادر خود این پیر مرد کرد حاضر بوده و بنا بگفته او تخت طاوس نادر را شکسته و به غارت بردند اما آنچه را که من (لرد کرزن) خود از مردان مطلع تهران شنیدم آنکه فتحعلی شاه در اصفهان با زنی ماهرو بنام طاوس خانم ازدواج نموده و تخت طاوس فعلی تهران بدست استادان هنرپیشه اصفهان بافتخار آن جشن عروسی ساخته شد و شاید از جواهرهای تخت طاوس هند هم در ساختن آن مصرف کرده‌اند و خلاصه کلام آنکه تخت طاوس فعلی تهران غیر از تخت طاوس مشهور محمد شاه هندی میباشد زیرا تخت فعلی با توصیفی که تاورنیه و دیگر جهانگردان از تخت طاوس هند کرده‌اند تطبیق نمیکند بعلاوه در این تخت غیر از دو پرنده گنجشگ مانند چیز دیگری موجود نیست و اساساً حمل و نقل تخت طاوس با وسائل باربری آنروز بسیار مشکل بوده که همانطور درسته و دست نزده از هند بایران بیاید و پس از قتل نادر و انقلابات داخلی بدون کم و کسر باقی بماند اینک که صحبت‌های ما از تخت طاوس و اتاق موزه پایان رسید از کتابخانه سلطنتی و اسلحه خانه و اتاقهای یکنواخت دیگر عمارات سلطنتی بسرعت گذشته وارد حیاط گلستان میشویم . در اینجا بنا بعادت معمول حوض‌های بزرگ ، فواره ها و چنارها خودنمایی میکنند بعلاوه باغچه های مصفا بطور مطبوعی گل کاری شده و غیر از چنار و تبریزی درختهای سرو و صنوبر هم پهلوی یکدیگر ایستاده‌اند . جویهای آب را کاشی کاری کرده‌اند . در حوض ها غاز و قو و ماهی های طلائی شنا میکنند . پلهای کوچک آهن ، کوشک‌های قشنگ ، چراغها و مجسمه ها و گلدانها و بسیار چیزهای مطبوع این حیاط عالی را زینت داده است و از همین جهت است که مراسم سلام قبله عالم بیشتر در این سرا برگزار میشود و من نیز افتخار حضور یکی از این سلام ها را داشته و برای شما مختصری از مشهودات آنروز خود را نقل میکنم .

راهنما یا مأمور تشریفات مرا با تاقی برد که در اتاق مجاور آن پادشاه پادشاهان برای سلام جلوس میکرد . من از آنجا همه چیز را میدیدم در صحن حیاط مانند برج

بابل همه نوع اشخاص دیده میشد. افسران بالباسهای متنوع، فیلد مارشالهای متعدد بی سپاه، میرزاهای، آخوندها، فرنگیها، شاعرها و از همه بالاتر میر غضب باشی با لباس قرمز و مأمورین چوب و فلک با افزارهای کار خود در آمد و شد بودند. دسته - های موزیک نواهای ناموزون خود را بدون رعایت هیچ آهنگ و ترتیب مینواختند. شاهزادگان و رجال درباری با جبهه های ترمه کشمیری و یا کرمانی و شال و کلاه و چارق های قرمز خود را آماده شرفیابی میساختند. پوشیدن چارق های قرمز یکی از آئین جشن روز سلام میباشد فتحعلی شاه اصرار غریبی در انجام این مرسوم داشت بقسمی که خارجی ها را هم از آن معاف نمیکرد بالاخره دولت انگلیس ضمن پیمان مخصوصی که راجع بمسائل جاریه با دولت ایران منعقد ساخت موضوع چارق را هم یاد آور شد که نمایندگان انگلیس را از این رخت معذور دارند. باری در این اثناء رئیس تشریفات سلطنتی نزد من آمد این شخص که ظهیرالدوله لقب دارد از خاندان قاجار میباشد و اخیراً داماد پادشاه گشته و البته مقامی بس ارجمند یافته است. رئیس تشریفات لباس سفیدی پوشیده بود و روی آن شال و کلاه و جبه و چارق داشت بعلاوه عکس شاه را بگردن آویخته و عصای نقره که از رتبه عالی او حکایت میکرد در دست داشت. دیگر از اشخاص برجسته آنروز نایب السلطنه، وزیر جنگ پسر سوم شاه بود که فرمانده کل قوای ایران هم میباشد. پهلوی وزیر جنگ پیر مردی در لباس فیلد مارشال و پهلوی پیر مرد یک پسر بچه بلباس فیلد مارشال ایستاده بود. شخص اخیر همان عزیز السلطان غلام بچه محبوب ناصرالدین است که در سفرهای فرنگ هم با شاه ایران همراه بود. زیر دست این بچه فیلد مارشال افسران رنگا رنگ ایرانی صف کشیده بودند که لباس هر یک از آنان نمونه ای از لباس های نظامی یک یا چند کشور اروپائی میباشد. میان افسران ایرانی یکی دو افسر روس هم دیدم که سپاهیان قزاق شاه را تربیت میکنند. در وسط اینها پیر مرد ریش بلندی جلب توجه میکرد این شخص ایلخانی ایل قاجار است که یک موقعی مورد توجه پادشاهان این خاندان بوده و اکنون قرب و منزلتی ندارد. زیر دست او قوام الدوله وزیر امور خارجه و سردسته دیپلمات های ایران حضور داشت. یکمرتبه غرش توپ و نهیب قولر آقاسی باشی ورود شاه را اعلام کرد. حاضرین مثل مرده بی حرکت ماندند دست ها روی زانو، سرها پائین، چشم هانیم باز، دهان بسته همگی سر جای خود خشک شدند.

چیزی که بود دسته‌های موزیک به همان روش دیرین مخالف خوانی میکرد صدای توپ هم متوالیاً شنیده میشد ابتدا ایلخانی قاجار عرض شادباش گفت شاه هم با صدای غیرطبیعی پاسخ کوتاهی بوی داد سپس ملایا خطیب کلماتی چند بر زبان راند و بعد از او ملک الشعرای دربار قصیده عید را بعرض ملوکانه رسانید همینکه آخرین شعر قصیده را خواند قبله عالم از جا برخاسته و از دیده‌ها پنهان گشت ناگاه بیک چشم بهم زدن این قالب‌های بی جان بحرکت آمده پرهای کلاه و خودهای افسران و عمامه‌های آخوندان و کلاه‌های دراز امیران و وزیران منظره دریای خروشان را پدید ساخت و من تا دیر زمانی سرمست تماشای این صحنه زیبا بودم.

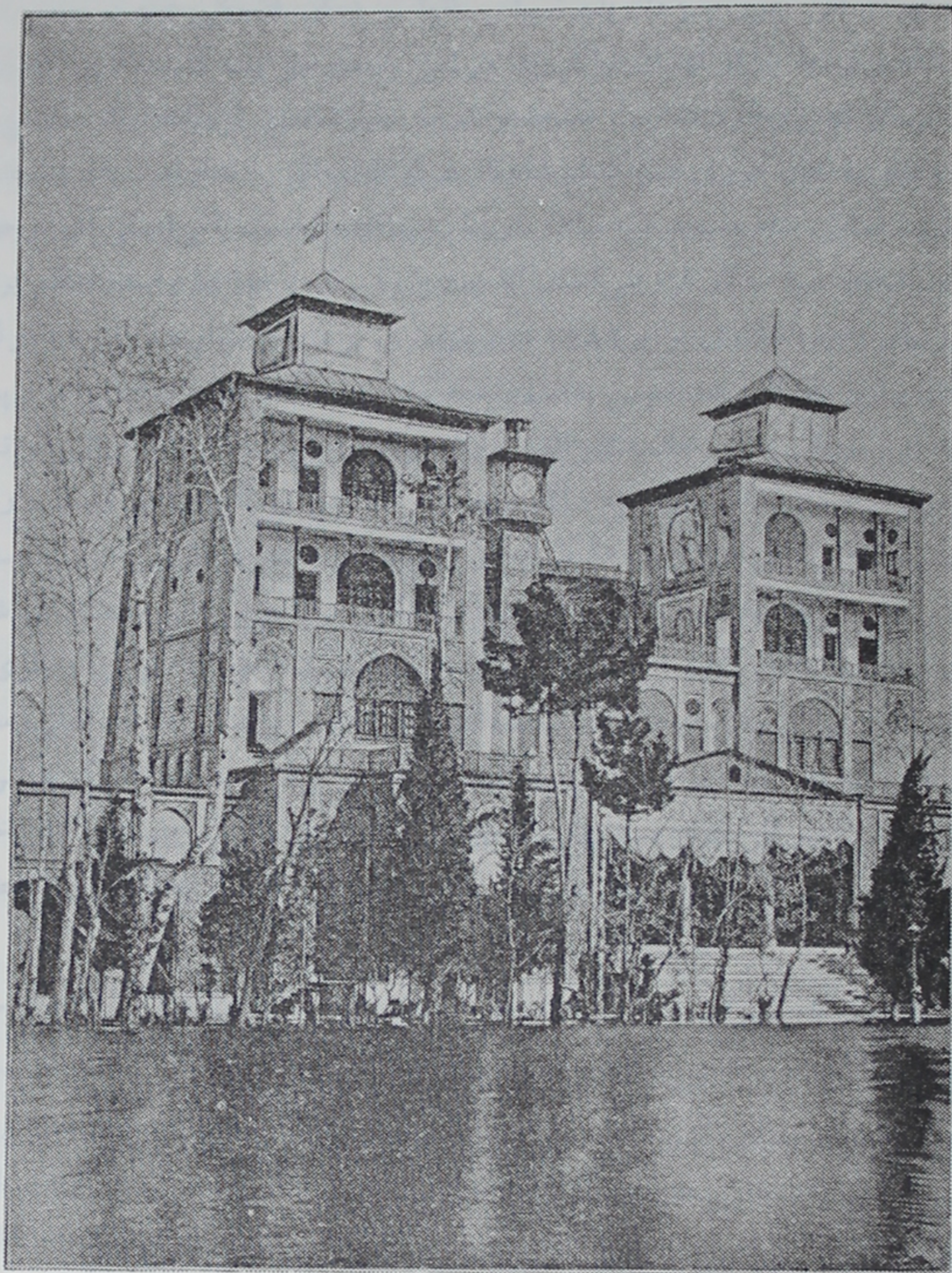
دیگر از عمارت‌های سلطنتی تهران که جلب توجه نمود نارنجستان است. جویها کاشی، حوض پر آب، درخت‌های نارنج در اطراف جویها منظره از سلیقه و نازک کاریهای شرقی را نمایش میداد.

از همین نارنج خانه است که به جایگاه ممنوع یعنی حرم سرا و اندرون قبله عالم وارد میشوند. چیزی که از آن مرکز اسرار (حرم سرا) دانستم آنکه چنار بزرگی در عمارت‌های اندرون بنام چنار عباس علی وجود دارد و در میان ساکنین آن خلوت خانه بچنار مقدس معرفی گشته و برای زیارت آن تشریفات و مراسم خاصی قائل هستند.

در قسمت شرقی گلستان ساختمان شمس العماره (آفتاب ساختمانها) بشکل دو برج سر با آسمان کشیده و بلندترین بناهای پایتخت است. پادشاه فعلی در بیست و پنج سال پیش این عمارت را بنا نمود. دورنمای این عمارت گرچه از خیابان و بازار فوق العاده با عظمت است اما درونش چنان نیست طرفی که روبه باغ مشرف گشته دارای ایوانها و پنجره‌ها و درهای عالی و قسمت مشرف بر خیابان دیوار آجری و کاشی کاری است. در وسط دو برج شمس العماره برج ساعت است که میان آن یک ساعت بزرگ عالی نصب کرده‌اند. ابتداءً من تصور کردم که شمس العماره با این معماری عجیب و غریب مقربانوان شاهانه است بعد معلوم شد اشتباه کرده‌ام. در این عمارت و بسیاری از عمارت‌های دیگر شاه ایران هدایای نفیس ممتاز و غیر ممتاز فرنگی رویهم ریخته است. از صد سال پیش تا بحال بزرگان اروپا برای جلب توجه پادشاه شیر و خورشید از کالسکه‌های مرصع گرفته تا اسباب بازیهای بچگانه همه

چیز به تهران فرستاده‌اند. پاره‌ای از این هدیه‌ها را اصلاً شاه شاهان ندیده و یکر است بانبار رفته و پاره دیگر که يك باریا دوبار افتخار دیدار قبله عالم را داشته آنها هم در اتاقهای شمس‌العماره و موزه و خوابگاه و غیره افتاده است، از آنجمله نساجی‌های گرانبهای «گوبلین» مصور به تصویر و نوس که از طرف لوئی فیلیپ فرانسه برای محمد شاه اهداء گردید. ملکه ویکتوریا يك ساعت بزرگ طاوس با اشکال متحرك برای امپراتور چین ارسال داشت ولی معلوم نیست که چرا امپراتور چین آنرا نپذیرفت یا بدستش نرسید و ساعت مزبور بدربار ایران آمد و اکنون در همان پستوهای عمارت درباری خزیده است. از شمس‌العماره تا تکیه دولت یا سیرك سلطنتی دالان کوتاهی است که ما را به محل نمایش (تراژدی مذهبی) هدایت میکند. شاه فعلی ایران موقع آمدن بلندن از عمارت (آلبرت هال) خوشش آمد و در نظر گرفت بنائی شبیه بآن بسازد و در واقع تکیه دولت تهران تقلیدی از «آلبرت هال» لندن میباشد. ابتداء میخواستند گنبدی روی آن بنا کنند ولی بفرمان شاه تبدیل بمیلله‌های آهن گردید. چنانکه میدانیم در آغاز ماه محرم سراسر ایران برای شهادت حضرت امام حسین علیه‌السلام یکپارچه عزاخانه میشود. تکیه دولت هم يك عزاخانه سلطنتی است. در وسط تکیه صفه بزرگ محل نمایش قرار گرفته در اطراف سکوه‌های بلند محل جلوس بانوان عزادار است و در بالا خانه‌ها و تاق نماها اعیان و اشراف و حرمسرای شاهانه پشت پرده‌های زنبوری قرار دارند. تعزیه خوانها از در مخصوصی لباس پوشیده به تخت تکیه می‌آیند. منبر بزرگ مرمری هم در یکی از زوایای تکیه دولت کار گذاشته‌اند که روضه خوان از آنجا شاه شاهان را دعا کند چون عزاداری محرم در شب و روز ماه محرم ادامه دارد تکیه را با چلچراغها و لامپها و قندیلها و مشعل‌های نفتی روشن میکنند. چندی تکیه را با الکتریک منور کردند ولی بعداً موقوف شد و همان چراغ‌های نفتی و شمع معمول گردید خلاصه آنکه چون ماه محرم در طهران نبودم بیش از این در آن موضوع صحبت نمیدارم. پس از دیدن تکیه و عبور مجدد از شمس‌العماره دیگر چیز مهمی در عمارت سلطنتی ندیدیم عمارتهای دربار از نظر شرقیان بسیار عالی و مجلل ساخته شده و البته با ذوق و سلیقه غربیان تفاوت‌های بسیار دارد.

معبد‌های تهران - نظر باینکه تهران شهر تازه‌ایست از حیث مسجدها و

شمس‌العماره تهران

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

مدرسه‌های قدیمی مجلل بسیار فقیر می‌باشد. در شهرهای بزرگ قدیمی شرق و ایران آثار مساجد مهمی موجود است که عظمت معماری و بانیان فکور آنرا مدلل می‌سازد اما در تهران این جور چیزها دیده نمی‌شود فقط در زمان فتحعلی شاه مسجدی بنام مسجد شاه در وسط بازار تهران بنا گردید در این مسجد جز يك گنبد طلای كوچك چیز جالب توجهی وجود ندارد. مسجد و مدرسه مادر شاه در نزدك ارك سلطنتی و مسجد و مدرسه خان مروی هیچکدام شاهکار فوق العاده‌ای را ندارند. يك مسجد و مدرسه نیم تمامی بنام مسجد سپه سالار در دست ساختمان است بانی اصلی آن مرحوم میرزا حسین خان سپه سالار قزوینی است که چندی وزیر امور خارجه و صدر اعظم ایران شد و در سال ۱۸۷۲ میلادی برابر ۱۲۸۹ هجری قمری راجع بامتياز «رویترا» بادولت انگلستان وارد مذاکره شد سپس به مشهد تبعید گشته و در آنجا بطور ناگهانی مرد پس از مرگ او برادرش یحیی خان مشیرالدوله بنابه وصیت سپه سالار وازدارائی او اتمام بنا را عهده دار گشت. مسجد سپه سالار صحن بزرگ و حوض گردی در وسط دارد. چهار مناره کاشی کاری بلند از يك طرف ایوان رو بآسمان رفته و در طرف مغرب شبستان مسجد دیده میشود. يك محراب و پنجاه ستون سنگی یگانه تزئین این شبستان میباشد. نزدك همین شبستان ساده عمارت کتابخانه و در قسمت آخر بنا حوض دیگری با میله‌های آهنی برای وضوی مؤمنان ساخته اند گرچه صحن و فضای مسجد خیلی وسیع و مناره‌های آن هم بلند است اما نه در مسجد سپه سالار و نه در مسجد شاه کوچکترین نمونه‌ای از صنایع ظریفه و معماریهای سابق ایران و شرق مشهود نیست و این خود دلیل بزرگی است که چگونه فکر و سلیقه بنائی و معماری ایران یکباره رو بانهطاط و پستی می‌رود.

بازارهای تهران - بازارهای تهران هم مثل سایر بناهای آن تازه است. بازارهای کهنه قدیمی از بین رفته و بازار جدید جایگیر آن شده است. از عمارت ارك گذشته بمیدان كوچك دیگری بنام سبزه میدان میرسیم. در آنجا هم مانند میدانهای دیگر حوض پر آبی با مرغابی‌های رنگا رنگ موجود است. از سبزه میدان وارد بازار میشویم گمان میکنم شرح و تفصیل بازارهای تهران لزومی ندارد هر فرنگی که با شرق سروکار داشته از روی کتاب یا برأی العین بازارهای شرق را بخوبی شناخته است. کاروانسراهای متعددی در اطراف بازار ساخته اند که انبار کالاهای گوناگون شرقی و

غربی میباشد. ایرانیان از شاه تا گدا عشق و علاقه زیادی به بلور و «بارفتن» دارند من (لرد کرزن) به خانه هریک از اشراف ایران رفتم بلور آلات بسیاری دیدم که روی میز و توی گنجینه مانند گرانبهاترین چیزها ذخیره کرده اند. با این ترتیب قصر بلور در نظر ایرانی ها بهترین ساختمانهای دنیا خواهد بود. بازار تهران از بسیاری از بازارهای شرق قشنگتر و از بازارهای شیراز و اصفهان و تبریز خیلی عالیتراست. دروغ - گوئی - چانه زدن - کشمکش خریدار و فروشنده - بی میلی دروغی خریدار بکالا - قهر و تعرض بفروشنده - قسم های طرفین - اظهار کمال ارادت بیجای فروشنده بخریدار و صدها جریان امثال آن از مشخصات بازار تهران است. اگر یک فرنگی بخواهد پاره کالاهای شرقی بخرد باید بدلال مراجعه کند دلالتها نقش عمده را در بازارهای تهران بازی میکنند و البته پیشروان این طبقه از طایفه بنی اسرائیلند آن موقع است که آقایان دلالتها مقداری قالی - قالیچه - پارچه قلابدوزی - آینه قاب های منبت کاری - مخمل - تافته - ترمه - شال کرمان و غیره روی الاغ بار کرده برای خریدار می آورند چه که در بازارهای تهران جای معینی برای نمایش کالاها وجود ندارد و قبلاً باید سفارش بدهند در بازارها و خیابانهای تهران برعکس بازارها و خیابانهای بنارس و بخارا و قاهره آن لباسهای بلند رنگارنگ و اشکال و الوان متنوع کمتر دیده میشود و فقط سه نوع عمامه متمایز رواج دارد. عمامه زرد حاجی، عمامه سفید ملا، عمامه سیاه سید و بقیه مردم کلاه های مختلف در سردارند و لباسشان مخلوطی از لباسهای شرقی و غربی میباشد و غالب لباس تیره رنگ میپوشند. سربازهای ایران در همه جای تهران آمد و شد دارند و در هر میدانی یک دسته موزیک مشغول نواختن است. تهرانی ها بیش از همه چیز به مارش شاهانه علاقه مندند. این مارش را «مسیو لمر» فرانسوی استاد موزیک تهران برای آنان ترکیب کرده است. در سال ۱۸۸۷ میلادی دولت انگلستان یک دست اسباب موزیک کامل که برای شصت نوازنده کافی بود بشاه ایران هدیه داد اما چون ایرانیان با اسباب موزیک فرانسه عادت دارند این هدیه هم در انبار ذخیره شد. بعد از سربازها پلیس تهران با لباس متحدالشکل سیاه جلب توجه عابریں را میکند. شماره کلیه پلیس های تهران به سیصد نفر میرسد که در تحت سرپرستی «کونت مونت فورت» اداره میشوند.

هنوز ادامه دارد

کونت مزبور ابتداءً در قشون ناپل افسر بوده سپس باتریش رفته و از آنجا بامپراطور اتریش یا بدلهخواه خود عازم ایران گشته و رئیس کل شهر بانی کشور است. شاطرهای شاهی هم جزء افراد قشونی یا لااقل گارد سلطنتی محسوب میگردند. شاطرها جوراب ساقه بلند سفید، شلوار سبز کوتاه، کت قرمز و پیراهن سفید در بر دارند. کلاه بلند و تاج مخصوصی بالای سرشان است و عصای کوتاهی در دست گرفته اند و همینکه قبله عالم حرکت میکند شاطرها با عجله تمام پیشاپیش او میدوند و مردم را از خط سیر همایونی برکنار میکنند. پاره‌ای تصور کرده اند که شاطرها هم از مخترعات ناصرالدین است ولی اشتباه رفته اند شاطر در زمان صفوی هم بوده و تقریباً همین مأموریت را عهده داشته است.

جمعیت تهران - در تهران سرشماری علمی بعمل نیامده (مطابق سرشماری که در تاریخ ۱۰/۱۲/۱۳۱۸ در تهران تا شعاع شش کیلومتری بعمل آمد جمعیت آن را ۵۴۰ ر ۰۸۷ نفر تعیین کردند ع ج).

ولی از روی میزان نان و آب و مسجد و حمام و امارات دیگر میتوان جمعیت آنرا تا دویست هزار و قدری بیشتر تخمین زد بعضی ها معتقدند که از ۱۷۵ هزار تجاوز نمیکند. بیست سال پیش جمعیت آنرا ۱۲۰ هزار نوشتند و اکنون تا دویست هزار رسیده است از این جمعیت تقریباً همگی مسلمان و شیعه اند فقط چهار هزار یهودی در پایتخت اقامت دارد. یهودیان تهران مانند یهودیان شیراز و اصفهان در معرض قتل عام و یغما نیستند اما با آنها خوش رفتاری هم نمیکند. یهودیها در تهران ده کنیسه و چند مدرسه دایر کرده اند بیشترشان دلال و تاجر و پزشک میباشند. شماره ارمنی های پایتخت قریب هزار نفر است و دارای دو نمازخانه اند. گبرها یا پارسیان چند صد نفر میشوند و بیشترشان با گبرهای یزد و کرمان داد و ستد میکنند. تا سال ۱۸۸۲ میلادی برابر ۱۳۰۰ هجری دولت ایران يك مالیات ننگ آوری بنام جزیه از پارسیان میگرفت ولی بوساطت دولت انگلستان این کار موقوف شد. گاردهای مخصوص سفارت انگلیس را تا چندی از میان پارسیان تهران انتخاب میکردند.

اما فرنگی های مقیم تهران تا سال ۱۸۵۱ منحصر بکارمندان سفارتخانه ها و چند نفر تاجر و چند افسر متخصص بود و دسته اخیر هم بواسطه نرسیدن حقوق مجبوراً

از ایران رفتند هنگامیکه من (لرد کرزن) در تهران اقامت داشتم شماره فرنگی های مقیم پایتخت به پانصد میرسید که باستثنای کارمندان رسمی سفارتها و چند بازرگان محترم بقیه از همان ولگردها و ماجراجوهای مشهور اروپا بودند که در تهران هم مانند قاهره و استامبول دنبال شکار بلند شده اند و کاری جز این درو آن درزدن و پول در آوردن ندارند.

نمایندگان سیاسی مقیم تهران - در پایتخت قبله عالم فقط يك سفارت کبری از طرف سلطان عثمانی و شش سفارت فرنگی دایر است، از اینقرار: سفارت انگلیس - روس - آلمان - فرانسه - اتریش - ایتالی، دولت هلند هم يك کارداری تعیین کرده و دربار پادشاهی منتظر ورود وزیر مختار بلژیک میباشد. در سال ۱۸۸۳ میلادی برابر ۱۳۰۱ هجری دولت اتازونی يك وزیر مقیم بدربار ایران فرستاد. باید دانست که غیر از نمایندگان روس و انگلیس و عثمانی سایر نمایندگان سیاسی کمترین مشغولیاتی در این شهر ندارند. ممکن است از طرف دولت متبوع خودشان بطور محترمانه باین شهر شرقی تبعید شده اند تا ضمناً در صدد استراحت و تجدید قوا بر آیند.

معایب و محسنات تهران - حال میخواستیم چند کلمه راجع به محسنات و معایب شهر تهران از نظر پایتخت بودن سخن برانیم. پاره ای به آغا محمد شاه قاجار اعتراض دارند که این شهر بی استعداد را مرکز حکومت داریوش و کورش نموده و پاره ای برخلاف حسن انتخاب او را ستایش میکنند. چیزی که هست باید موضوع را تفکیک نموده از جنبه صحت و سیاسی وضعیت شهر تهران را تحت مطالعه آورد. البته تهران از نظر صحت چندان شهر خوبی نیست. آبش کم است ولی این عیب منحصر به تهران نبوده تقریباً تمام شهرهای ایران کم آبند زیرا $\frac{۴}{۵}$ رودخانه های ایران در تابستان خشک میشود.

حاجی میرزا آقاسی وزیر محمد شاه کوشش کرد که آب جاجرود و کرج را بتهران برساند اقدام اولی بواسطه اعتراض دهقانان و رامین و بی آب ماندن مزارع جنوب تهران و اقدام دومی بوسیله عزل حاجی بی نتیجه ماند و تهران با تشنگی و برشتگی سابق باقی ماند. بیشتر آب نوشیدنی تهران بوسیله قناتهای است که از

کنار البرز سرچشمه میگیرد این رشته قناتها مسافت زیادی در جویهای گوناگون غلطیده و بیماری تیفوئید و اسهال و غیره را برای سکنه پایتخت بارمغان میفرستند. طریقهٔ تنظیف پایتخت از کثافات و فضولات غیر صحی ولی بهتر از سایر شهرهای ایران است. معمولاً درخانه های تهران یکی دو چاه بعمق ۱۵ تا ۲۰ متر میکنند و همینکه اینها پرشد چاههای دیگری حفر میکنند. چون خاک تهران رسوبی و قابل نفوذ میباشد سرایت محتویات این چاه ها بآبهای نوشیدنی و آب انبارهای خانگی و حوضها بدبختی های زیاد ایجاد میکند معذک تهران ۳۸۰۰ پا از سطح دریامرتفع میباشد. هوای زمستان و پائیز و بهار آن از این نظر قابل تمجید و در تابستان هم بیلاقیهای کوهستانی نزدیک در دسترس عموم قرار دارد.

حال از جنبهٔ سیاسی شهر تهران را انتقاد و بررسی می کنم. مخالفین می گویند پایتخت در معرض حمله مستقیم روسهاست در صورتی که از جلفای روس تا تهران پانصد میل مسافت میباشد و اگر دولت ایران نتواند در مسافت پانصد میل از خود دفاع کند هیچگاه موفق بجلو گیری دشمن نخواهد شد. راه دریای خزر ورشت و قزوین هم بواسطهٔ کوه های صعب العبوریکی از بهترین موقعیت های نظامی را برای تهران ایجاد مینماید. راه خراسان و عشق آباد که از راه جلفا و تبریز بسیار دورتر و از خطر برکنار می باشد بنا بر این تهران از جنبهٔ سیاسی پایتخت مناسبی است و چون سر راه شمال و جنوب و شرق و غرب کشور واقع شده می تواند چهار سمت را نگاهبانی کند و در موقع لزوم ممکن است دولت ایران بشهرهای دوردست مانند شیراز و غیره پناه برد، پس هرگاه پایتخت را از تهران بجای دیگر ببرند قطعاً بزیان سیاسی ایران و سود دیگران تمام میشود.

اطراف تهران - تهران با آنکه شهر تازه ایست در اطراف آن عمارتها و قصرهای مجلل سلطنتی بنا کرده اند؛ مهمترین این قصرها بقرار زیر است:

۱- نگارستان یا جایگاه تابلوهای نقاشی. این عمارت سابقاً خارج تهران بوده اکنون که شهر بزرگ شده توی تهران افتاده است پادشاه تاجرمنش فعلی بسیاری از اراضی این باغ سلطنتی را بمردم فروخته است این باغ و عمارت در روزگار فتحعلی

شاه بانی و مؤسس آن بسیار آباد بوده و حالا رو بخرابی می‌رود. آنموقع چندین ساختمان بنام کلاه فرنگی، استخرهای بزرگ، چنارهای بلند و بالاتر از همه حمام وصفه مرمرنگارستان عیش گاه پادشاه ایران بود (سرپرتر آر کر) در سال ۱۸۱۸ موفق بدیدن نگارستان شده و بحمام مرمر کذائی هم سرزده است. در وسط حمام حوض بزرگ کاشی و اطراف حوض صفه های مرمر سراشیب ساخته بودند که پادشاه پادشاهان پری پیکران عریان را از فراز صفه مرمر بدرون حوض میکشید. «سرپرتر» که آن حوض و صفه و حمام را مشاهده کرد با بیانی شاعرانه از آن خلوتگاه عشق توصیف نموده آن را فردوس برین میخواند. من (لرد کرزن) نیز که پس از چندین سال بتماشای آن باغ و حمام شورانگیز رفتم صدای قهقهه لعبتان ماه منظر از درودیوار بگوشم خورد و لحظه ای خود را در میان آن پری رویان افکنده بیاد روزگار خوش آنان سرمست شدم و سپس بحال طبیعی آمده بتماشای تابلوهای نقاشی نگارستان شتافتم. فتحعلی شاه عشق غریبی داشت که درودیوار ایران را با شکل خود و یک فوج پسرانش منقش سازد شکل فتحعلی شاه همیشه با تاج و ریش و شمشیر و سینه بند و بازو بند و قبای دراز و خنجر دیده میشود. در یکی از تابلوهای نگارستان فتحعلی شاه روی تخت طاوس نشسته پسرهایش که شماره آنان در این تابلو به پنجاه میرسد در اطراف تخت صف کشیده اند. نمایندگان انگلیس یعنی سر جان مالکم، سرهارفورد جونز، سرگور اوزلی در یکطرف و حریف فرانسوی آنها ژنرال گاردان در طرف دیگر ایستاده اند. انگلیس ها کلاه تاج خروس بر سر، کت قرمز، شلوار کوتاه سفید چارق قرمز (یا لباس اجباری دربار تهران) را پوشیده اند. این تابلوی عالی و تابلوی دیگر شبیه بآن از شاهکارهای محمد حسن خان نقاش باشی میباشد و باید انصاف داد که رنگ و روغن زدن يك چنین تابلوی رنگین نفیس در شهری مانند تهران که هوای بسیار خشکی دارد دلیل بزرگی به زبردستی و مهارت استادان ایرانی میباشد.

بهر حال در سال ۱۸۳۵ میلادی برابر ۱۲۵۱ هجری در یکی از اطاقهای همین عمارت نگارستان میرزا ابوالقاسم قایم مقام پسر میرزا بزرگ قایم مقام وزیر محمد شاه را بامر قبله عالم خفه کردند. شگفت آنکه سه تن از پادشاهان قاجار (فتحعلی - محمد - ناصرالدین) سه صدر اعظم خود را (حاجی ابراهیم قوام شیرازی - میرزا

ابوالقاسم قایم مقام - میرزا تقی خان امیر کبیر) هلاك نمودند . در صورتی که هر کدام از این صدر اعظم‌ها برای استقرار سلطنت ولی نعمت‌های خود کوششهای فراوان نموده بودند .

۲ - قصر قاجار عمارت ییلاقی واقع در دو میلی شمال تهران از دور بنای بلندی است که از میان درختان چنار و تبریزی سر بآسمان افراشته و در نظر ایرانیان مانند کاخ ورسای فرانسه و کاخ «وندسور» انگلستان بشمار می‌آید ، اما از نزدیک جز يك بنای ساده آجری و گلی بیش نیست و از هرگونه لطافت معماری بی بهره است . چند تابلوی نقاشی مانند تابلوهای نگارستان در این کاخ دیده می‌شود . حوضش آب ندارد، درختهایش روبخشکی و بنایش در حال ویرانی می‌باشد . در ایران نگهداری عمارات قدیمی معمول نیست و همینکه پادشاهی مرد بناهای او رو بخرابی می‌گذارد . يك وقتی این قصر آباد بوده فتحعلی شاه بانی این کاخ ییلاقی دسته‌ای از زنان خود را که تعدادشان به هفتصد میرسید در این عمارت می‌آورد و خود با دسته دیگر از بانوان برگزیده برای گذراندن تابستان به سلطانیة زنجان میرفت .

۳ - دوشان تپه یا تپه خرگوش - در مشرق پای تخت واقع است . از تهران تا دوشان تپه يك خیابان مشجر عالی ترتیب داده‌اند که پنج کیلومتر مسافت دارد بالای این تپه عمارت کوچکی ساخته‌اند و در دامنه آن باغ حیواناتی شبیه بیابان حیوانات اروپا میباشد . شماره حیوانات باغ کم، جایشان تنگ و شکمشان گرسنه است . اهمیت باغ حیوانات شاهنشاه از اینجا معلوم می‌شود که پادشاه سالی پنجاه تومان از قهوه‌چی دربان باغ مالیات می‌گیرد و اختیار ورود و نرخ ورودیه را در کف با کفایت آن قهوه‌چی می‌سپارد ! قصر فیروزه در جنوب دوشان تپه ، سرخ حصار در شمال و جاجرود در مشرق از شکارگاه‌ها و تفرج گاههای پادشاه است .

۴ - کاخ‌های شمیران - شمیران یا ده‌های واقع در کنار البرز محل ییلاقی مردمان پای تخت است . خوش بختانه تمام شمیران ملك شاه نیست . مردم تهران از هر طبقه می‌توانند در آنجاها عمارت و باغ داشته باشند . دهکده قلعه‌درنه کیلومتری شمال تهران از نقاط ییلاقی شمیران و محل تابستانی سفارت انگلیس است و ۷۰۰ پا مرتفع می‌باشد محمد شاه در سال ۱۸۳۵ میلادی برابر ۱۲۵۱ هجری قسمتی از اراضی قلعه را به «سرجان کمپبل» وزیر مختار انگلیس بخشید و قسمت دیگر را

ناصرالدین شاه داده است. اکنون صد خانوار در قلعه سکونت دارند و امور آنان بوسیله کدخدائی که سفارت انگلیس تعیین می کند اداره می شود. مالیات را هم همین کدخدا جمع کرده بدولت ایران می پردازد. در شمال غربی قلعه، زرگنده محل ییلاقی سفارت روس است. ترکها در تجریش سفارت ساخته اند. فرانسویان نزدیک سفارت عثمانی کرایه نشین هستند. آلمانها تا چندی در قلعه مستأجر انگلیسی ها بودند اخیراً به دزاشیب رفته اند. اتریشی ها در رستم آباد منزل گرفته اند. اقدسیه، نیاوران و سلطنت آباد از ییلاقهای سلطنتی است. سلطنت آباد بطرز عمارات سلطنتی انگلستان بامر ناصرالدین بنا گشته است با این تفاوت که در سلطنت آباد هفده دستگاه جداگانه برای اقامت بانوان حرم ساخته اند.

دماوند. از وسط شهر تهران قله مخروطی کوه دماوند بخوبی مشهود است. دماوند در سابق آتش فشانی می کرده و اکنون نیم خاموش است. گاهگاهی لوله از دود در فراز قله دیده می شود عجب آنکه شاردن و فرنگیان جهانگرد دیگر کمتر از دماوند سخن رانده اند ایرانی ها مانند ارمنی ها معتقدند که هیچ جاننداری بر فراز دماوند و آراغات بالا نرفته است، اما در سال ۱۸۳۶ میلادی برابر ۱۲۵۲ هجری «سرتامسن» انگلیسی این طلسم را شکست و بر قله دماوند صعود نمود و از آن هنگام کوه پیمائی دماوند یک کار عادی معمولی شده است کارمندان سفارت انگلیس غالباً در ایام تابستان بر فراز دماوند بالا میروند. راه قله نه مشکل است نه خطرناک فقط قدری خسته میکند ارتفاع آنرا از ۴۵۰۰ تا ۲۱۵۰۰ پا باختلاف درجات مینویسند اما ژنرال شیندلر ۱۹۴۰۰ پا می داند. همینکه به نوک کوه رسیدید ممکن است تا پانصد میل راه را تماشا کنید. دریای خزر مانند یک نوار آبی از پشت جنگل های انبوه مازندران نمایان می باشد صحراهای خشک کویر از طرفی کوه های مرتفع پر از برف از طرف دیگر منظره زیبائی را مجسم میکند. حجم متوسط قله قریب دویست متر و بوی گوگرد از اطراف آن بمشام می رسد.

جنوب تهران

شاه عبدالعظیم - ری - ورامین

یگانه راه آهن کشور از دروازه جنوبی بمسافت نه کیلومتر تا دهکده شاه -

مظفرالدين ميرزا وليعهد

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

عبدالعظیم امتداد می‌یابد. ابوالقاسم عبدالعظیم از سادات علوی از ترس متوکل عباسی بری آمده و مدتی در آنجا متواری بود تا آنکه در سال ۸۶۱ میلادی برابر ۲۴۷ هجری وفات نموده در محلی که فعلاً زیارتگاه است مدفون گردید. پیش از ابوالقاسم حمزه پسر امام موسی کاظم امام هفتم شیعیان نیز در آن نزدیکی‌ها بخاک رفته بود و اکنون سالی سیصد هزار زوار برای زیارت این دو امامزاده می‌آیند. گنبد طلا، مناره‌های کاشی و مطلای بلند، صحن وسیع و حوض بزرگ از مشخصات این مکان مقدس است. دیگر آنکه سربازار شاه عبدالعظیم زنجیردرازی کار گذارده‌اند هر گناهکاری که خود را بآن زنجیر رسانید در پناه امامزاده می‌ماند اگرچه آدم کشته باشد. مادام که آنطرف زنجیر نشسته کاملاً در امان خواهد بود.

ری - میان تهران و شاه عبدالعظیم خرابه‌های ری دیده می‌شود آیا این خرابه‌ها باقی مانده شهر ری عربها و راجیس هخامنشی‌ها و اشکانیان است؟ من نمی‌دانم. در (وندیدا) نام دو محل با اسم (راجیس) و (وارتا) ذکر شده که شاید همان ری و ورامین کنونی باشد. شهر راجیس که با نینوا و بابل آنروز همسری داشته و معاصر هم بوده بیش از یک میلیون جمعیت داشته است. در کتیبه‌های بیستون می‌خوانیم داریوش هخامنشی یاغیان مادر را در شهر راجیس دستگیر نموده و از همین شهر اسکندر کبیر دارای کدمان را تعقیب کرد.

سلوکوس مؤسس سلسله سلوکیدها راجیس را از نو ساخت و در سال ۲۵۰ قبل از میلاد پایتخت اشک اول گردید اما آنشهر ری که منسوب بعربهاست در زمان مغولها ویران گردید. مورخین ایرانی و عرب راجع بآبادی و عظمت این شهر چیزهائی نوشته‌اند که قابل تردید می‌باشد مثلاً یک نویسنده ایرانی که خود هم اهل ری بوده در اثر تعصب وطنخواهی چنین می‌گوید:

در ری ۹۶ برزن بوده و هر برزن ۴۶ کوی و هر کوی ۴۰ هزار خانه، هزار مسجد و هر مسجد هزار چراغ و قندیل طلا و نقره داشته است و مجموع نفوس شهر ری و توابع آن به ۸۰۰۰۳۹۶ نفر می‌رسید.

هرون الرشید در شهر ری بدنیا آمد و محمود غزنوی در سال ۱۰۲۷ میلادی برابر ۴۱۸ هجری آخرین فرمانروای آل بویه را در شهر ری منقرض کرد، سلجوقیان

مدتی درری اقامت داشتند، طغرل سلجوقی درری بخاک رفت. اصطخری نویسنده قرن دهم میلادی برابر قرن چهارم هجری ری را پس از بغداد اول شهر شرق نوشته است. در سال ۱۲۲۱ میلادی برابر ۶۱۸ هجری بنا بقول مشهور لشکریان چنگیز هفتصد هزار نفر از اهالی نامدار ری را کشتند و چندی بعد از او امیر تیمور بازمانده‌ها را از دم تیغ بیدریغ گذراند عجب آنکه شاهرخ و نواده او خلیل سلطان از اولاد تیمور مدتی درری اقامت نمودند. خلیل سلطان آخرین پادشاه تیموری در همین شهر ری بخاک رفته و برای عشق و علاقه به (دلشادالملک) یک امپراتوری پهناوری را بر باد داد.

«سرپرتر آر کر» در زمان فتحعلی شاه خرابه‌های ری را دیده و نقشه جامعی از آن ترسیم نموده بود ولی اکنون آن نقشه با خرابه‌ها تطبیق نمی‌کند زیرا بیشتر دیوارها و بناهای پابرجا فرو ریخته است مردم تهران هر وقت که محتاج به مصالح بنائی می‌شوند با کمال بی‌انصافی بیل و کلنگ برداشته سروقت این بناهای تاریخی می‌روند و گذشته از آجر و سنگ جهت پیدا کردن سکه‌ها و ظرفهای سفالین هم‌کنده - کاری می‌کنند البته تاکنون حفاری علمی در شهر ری اجراء نگردیده و اگر بشود ممکن است آثار نفیس مهمی پیدا شود.

در خرابه‌های شهریک برج بلند توخالی بارتفاع هفتاد و به حجم صد و بیست پا مانند منار بسطام و گرگان موجود است. بالای برج چیزهایی بخط کوفی نوشته بودند که اکنون خوانده نمی‌شود در مشرق این برج در کنار کوه برج خرابه دیگری است که آنهم فرو ریخته و کتیبه‌های خط کوفی آن بزحمت خوانده می‌شود. برج اولی را آرامگاه طغرل و یا مقبره سلطان خلیل می‌دانند و میان تهرانی‌ها به نقاره‌خانه یزید و یا برج یزید شهرت دارد.

در نزدیکی چشمه علی مجاور خرابه‌های ری روی کوه شکل یک اسب سواری را با نیزه حجاری کرده‌اند و ممکن است مربوط به دوره ساسانی باشد ولی چون پهلوی او شکل فتحعلی شاه را حجاری نموده‌اند شکل آن اسب سوار بخوبی معلوم نیست. فتحعلی شاه در اینجا نیزه‌ای بدست گرفته و بر سینه شیری فرو می‌کند قدری دورتر باز هم فتحعلی شاه را روی تخت حجاری کرده‌اند و مطابق معمول پسرانش

اطرافش ایستاده و بالای سرش شکارچیان و چترداران قرار دارند.
 برج گبرها یا قلعه خاموشان مانند برج بمبئی در نزدیکی چشمه علی و خرابه‌های
 ری واقع است. گبرهای ایران مرده‌های خود را در این برج افکنده بازان و
 لاشخوران را میهمانی می‌کنند.

در پنجاه میلی جنوب شرقی پایتخت قصبه ورامین واقع است. موقعی ورامین
 پایتخت و مرکز ایران بوده و هم‌اکنون مسجد سلطان ابوسعید فرزند سلطان محمد
 خدا بنده در ورامین است.

قلعه ایرج بمساحت ۱۸۰۰ متر در ۱۵۰۰ متر و بارتفاع بیست متر، آتشکده
 واقع در آسیا باد بارتفاع دویست پا و بدرازای ۳۵۰ پا و پهنی ۳۰۰ پا از آثار قدیمی
 ورامین میباشد.

خاندان پادشاهی - قریب صدسال است که خاندان قاجار (البته هنگام اقامت
 لرد کرزن در تهران) در این کشور حکومت می‌کنند. پادشاه فعلی چهارمین حکمران
 این خاندان میباشد. درباره نژاد و تبار قاجار کتابهای چندی بزبان فارسی نوشته‌اند
 و مختصری از آن بانگلیسی ترجمه شده است. مورخین ایرانی از روی اغراق
 سلسله نسب قاجار را به «یافت» فرزند حضرت نوح پیغمبر می‌رسانند ولی هیچگونه
 مدارک علمی برای اثبات مدعای خود نشان نمیدهند اما از روی اصول مسلم تاریخی
 از هفتصد سال پیش تابحال اوضاع زندگی قاجار روشن میباشد. مهمترین وقایع
 این قسمت آنکه یکی از سران قاجار از طرف پادشاهان چنگیزی در «ری» فرمانروا
 بود و تاکنار رود جیحون را در دست داشت در زمان امیر تیمور بعلت‌های سیاسی
 ایل قاجار بسوریه تبعید شدند و چندی بعد همه آنها یا قسمتی از آن خاندان بایران
 باز آمدند و در تأسیس سلسله صفویه مساعدت نمودند مورخین ایرانی میگویند مادر
 شاه اسمعیل صفوی از قاجاریه بوده این حرف را نمیشود پذیرفت چه که مادر شاه
 اسمعیل موسوم به مارتا دختر اوزون حسن است و مادر مارتا هم دسپوتیا دختر
 امپراتور مسیحی ترابزون می‌باشد.

در زمان شاه تهماسب پسر شاه اسمعیل بیاس خدمت‌های قاجار بخاندان صفویه
 یکی از امیران قجربحکومت قندهار و امیر دیگری از آنها بسفارت دربار قسطنطنیه

تعیین گردید و همین قسم از طرف صفویه بآنان همراهی میشد تا اینکه در ایام شاه عباس بزرگ به منتهای قدرت رسیدند و از حیث شماره و توانائی برای دولت وقت اسباب مزاحمت گشتند. ناچار بامر شاه عباس کبیر میان آنها تفرقه افتاد عده از قاجاریه را بعنوان جلوگیری از شرارت «لزگی» ها بداغستان فرستادند عده دیگر را برای مبارزه با تاتار به مرو و خراسان کوچ دادند.

و بقیه آنها در گرگان ماندند که خاندان پادشاهی ایران هم از همان دسته‌اند. فتحعلی خان جد آغا محمد از قاجاریه مقیم گرگان در زمان شاه طهماسب دوم بمقام سپه سالاری رسید و نزدیک بود کار طهماسب را یکسره کند که نادرقلیخان (بعدها نادرشاه افشار) پیش دستی نموده فتحعلی خان را نابود ساخت. پس از کشته شدن نادرشاه برادر زاده و جانشین او عادل شاه افشار آغامحمد خان را خطرناک تشخیص داد و مطابق معمول آن زمان ویرا اخته کرد اما این اقدام از کثرت نسل قاجار و فزونی عده آنها جلوگیری ننمود و بقسمی شماره آنها زیاد شد که در تاریخ دنیا بی سابقه می باشد. ایرانیها میگویند قجرها به پنج صفت از دیگران ممتازند: اول کثرت توالد و تناسل دوم علاقه بورزش و تیراندازی سوم خوش اندامی چهارم هوشیاری پنجم امساک و صرفه جوئی که این صفات کم و بیش در میان غالب ایلات کوچ نشین شرق وجود دارد.

ناصرالدین - ناصرالدین یعنی یاور آئین اسلام بتاریخ ۱۷ ژوئیه ۱۸۳۱ میلادی برابر سال ۱۲۴۷ هجری قمری متولد شده است و همینکه پدرش محمد شاه در سال ۱۸۳۴ میلادی برابر سال ۱۲۵۰ هجری قمری به تخت نشست فرزند سه ساله خود را بولیعه‌دی و فرمانروائی آذربایجان تعیین کرد.

در سال ۱۸۳۸ میلادی برابر ۱۲۵۴ یک هیئت مخصوصی تحت ریاست سر (الیس) برای انجام پاره امور سیاسی و بازرگانی از طرف دولت انگلستان بایران آمد کلنل ستورات بعنوان دبیر هیئت همراه آنان بود وی در قصبه (دران) از توابع ارومیه ناصرالدین ولیعهد را ملاقات کرده و درباره او چنین مینویسد:

«ولیعهد دولت ایران (ناصرالدین) مانند عمویش دور از ما و مقابل پنجره نشست این پسر بچه آرام که روزی فرمانروای ایران خواهد شد خیلی خجول و

محزون بنظر میرسید معذلك چهره بس زیبا دارد من تا کنون صورتی باین قشنگی ندیده بودم نو کرها بمحض ورود باتاق تا نزدیک زمین خم شده تعظیم میکردند و برای ما چائی و شربت و شیرینی میآوردند و لیهده ایران پس از صرف چائی برخاسته وضو گرفت و صورت ماهوش خود را که انشاءالله روزی ریشدار خواهد شد چندین مرتبه شست .

از قراری که شنیدیم این ولیعهد زیبا مورد بی مهری پدرش میباشد عباس میرزا برادر دیگر ناصرالدین نزد پدر و حتی مادر^۱ مقرب تر و محبوبتر است . محمد شاه بقدری نسبت بولیعهد خود (ناصرالدین) بیعلاقه شده که حقوق معمولی او را دیر بدیر میسرساند . شاهزاده ناچار مدیون گشته و هرروز مبلغی از نو کرها قرض میکند . گفتار کلنل ستوارت درباره بی مهری محمد شاه نسبت بناصرالدین و اظهار علاقه به عباس میرزا کاملاً صحیح است محمد شاه تا درجه به عباس توجه داشت که او را نایب السلطنه لقب داد همانطور که ناصرالدین هم پس از پادشاه شدن کامران میرزا پسر سوم خویش را بنایب السلطنه ملقب نمود . ناصرالدین این بی مهری پدر و توجه به برادر را با کمال دقت مراقب بود و بمحض اینکه پدر درگذشت و خود صاحب اختیار مطلق گردید برادر بیچاره را به عراق عرب تبعید نمود ، مدت تبعید و آوارگی برادر مدتها بطول انجامید و بعد از يك سلسله شفاعت ها عباس میرزا بایران برگشته و بطور انزوا در تهران ماند .

این وضع رفتار با برادران و پسران و نزدیکان در میان پادشاهان شرقی رواج کامل دارد و البته ایران هم سهم کاملی از آن میبرد علتش هم معلوم است . فساد محیط و اصطکاک منافع متنفذین زمینه هر گونه آشوب و قیام و حتی آدم کشی را مهیا میدارد لذا پادشاهان مستبد شرقی برای حفظ مقام خویش از انواع بیرحمی و قساوت نسبت به کسان و فرزندان دریغ ندارند چنانکه محمد شاه نیز موقع جلوس خود با عموها و کسان خویش بدتر از اینها رفتار کرد و همین که به پادشاهی رسید با مخالفت شدید يك اردو عمو و پسر عمو و خویش و قوم دور و نزدیک مواجه شد در نتیجه سیاست درباری خود را روی این سه اصل استوار ساخت :

«گور- کور- دور» یعنی عده از گردنکشان را در گور جای داده و عده را نابینا

و پاره را هم از ایران تبعید نمود.

در هر صورت مستربی نینک یکی دیگر از نویسندگان و جهان گردان انگلیسی که در سال ۱۸۵۱ میلادی برابر ۱۲۶۸ هجری قمری بایران آمده و ناصرالدین شاه را در اوایل سلطنت دیده است ویرا چنین توصیف می کند:

«ناصرالدین شاه اکنون بیست و دو سال دارد معذک پدرچند فرزند میباشد. چهره شاه خیلی شکسته و رنگ پریده بنظر می آید سیمایش اگر چه زننده و نامطبوع نیست ولی زیبائی هم ندارد شاه ایران سبیل نازکی گذاشته ولی ریشش باندازه سبیلش رشد نکرده و هر دو قسمت چندان بارور بنظر نمیرسد».

کنل ستوارت که در سن بچگی هنگام ولیعهدی ناصرالدین را دیده بود آنقسم از زیبائی و خوشگلی او تعریف می کرد ولی مستربی نینک چندسال بعد او را برعکس جلوه میدهد.

باری ناصرالدین گرچه مانند فتحعلی شاه و عباس میرزا خوش قواره و خوش هیكل نیست معذک اندام بر ازنده شاهانه دارد و برعکس فتحعلی شاه و محمد شاه ریش می تراشد و در این کار از پادشاهان صفویه پیروی می کند و با اینکه شصت ساله است در چابکی و چالاکی بر بسیاری از جوانان برتر است در سال ۱۸۸۹ میلادی در هنگام بازگشت از فرنگستان پادشاه سخت بیمار شد و نزدیک بود در تبریز وفات کند اما پزشکهای فرنگی او را معالجه کردند شگفت آنکه پس از چنان بیماری سخت بقدری نیرومند گردید که از هر جهت جوانتر می نماید. من (لرد کرزن) هنگام عبور از مشهد برادر کوچکش رکن الدوله والی خراسان را دیدم موهایش سفید و صورتش شکسته مینمود اما خود ناصرالدین که سه سال از او بزرگتر است خیلی جوانتر بنظر می رسد هر چند موهای سروسبیل را با کمک رنگ و حنا سیاه می کند.

۱- درباره کلمه شاه واصل و مأخذ آن اختلاف بسیار وجود داشت خوشبختانه در ایام اخیر که کلید خواندن و فهمیدن کتیبه های خطوط میخی کشف شد غالب مجهولات سابق معلوم گشته است از آن جمله کلمه شاه که بنا به تحقیق دانشمندان از (خشایاتیا) یا (خشاتایا) اقتباس شده و بمعنای فرمانرواست کلمات خشاتراپا - ساتراپا - خشاتراپوترا نیز از همین ریشه و دارای همان مفهوم می باشد.

ناصرالدین مانند تمام پادشاهان شرقی مخصوصاً سلاطین ایران بیشتر وقت را به شکار و گردش دور از پایتخت می گذراند پادشاهان ایران عشق مفرطی بشکار دارند قصه بهرام ساسانی و شکار گورخر مشهور است . سلاطین صفویه زندگی را در می و معشوقه و گردش منحصر می دانستند و البته ناصرالدین هم از آنان تقلید می کند او مانند فتحعلی شاه و عباس میرزا تیرانداز و چابک سوار خوبی است و از بیچگی این هنرها را آموخته و همه روزه بکار میبرد .

یکی از صفات معروف ناصرالدین مهربانی بفرنگیها و مهمان نوازی میباشد ||
 کمتر اروپائی پایتخت داریوش را بدون ملاقات دوستانه شاه ترك می کند . شاه از موقع مسافرت با اروپا و معاشرت با فرنگیها از تجملهای شرقی احتراز دارد سفر اول که بفرنگستان آمد جقه و شمشیرالماس و سردوشیهای برلیان داشت اما سفر دوم آن چیزها را نداشت . گاه اتفاق میافتد که ناصرالدین با لباس عادی عصائی در دست گرفته در خیابانهای تهران قدم میزند و من (لرد کرزن) خود یکمرتبه شاه را بهمان سادگی در خیابانهای تهران رؤیت کردم اما روزهای رسمی در کالسکه هشت اسبه آینه سوار می شود . گارد احترام شاهانه دنبال کالسکه سوارند این گارد احترام لباسهای مليله دوزی قرمزی پوشیده اند و تفنگهای کوتاه آنها در کیسههای ماهوت گلی روی دوششان است . شاطرها و فراشها با چماقهای نقره در جلو و اطراف کالسکه میدوند با اینهمه تجملات هریک از رعیتهای پادشاه میتواند فراش و شاطر را عقب زده بشخص شاه عریضه بدهد .

اماتحصیلات ومعلومات ناصرالدین- در ایران دوره تحصیلات بخواندن و

نوشتن زبان فارسی و قدری عربی خاتمه می یابد . ناصرالدین هم از این قانون کلی مستثنی نبوده و نزد آموزگاران ایرانی خواندن و نوشتن فارسی ، قدری عربی ، قدری شعر، قدری دعا و قرآن خواندن را آموخت و در سن شانزده سالگی دارای فرزند شد و هنوز هم در مکتب نزد استادان علم می آموخت که خود پدر گشت سال بعد یعنی در ۱۷ سالگی جانشین داریوش و کورش بود البته با این طرز تربیت و بدتر از همه معاشرت با درباریان متملق و چاپلوس و دروغگوی شرقی نتیجه خوبی

بدست نمی آمد تنها همان مصاحبت و ملازمت رجال شرقی که آفت جان و سعادت پادشاهان میباشد برای نابود کردن هر تربیت پسندیده کافی خواهد بود وای با این حال ناصرالدین بد از آب در نیامده کمتر بگفته های اعیان فاسد خود گوش میدهد پادشاه پس از ورود به تهران شروع به تحصیل زبان فرانسه کرد و عربی را تکمیل نمود و سپس قسمتی از اوقات خود را بمطالعه کتاب تخصیص داد و اکنون در فلسفه و تاریخ (البته شرقی) معلومات خوبی فرا گرفته است نقاشی هم میداند . ترکی آذربایجانی را از کودکی میدانسته و حال هم بآن زبان حرف میزند و بفارسی شعر میسراید . جدش فتحعلی شاه هم به فارسی شعر میگفت متملق های درباری بناصرالدین میگویند از سعدی و حافظ شاعر تر است اما تصور نمی رود که این گفته پوچ بگوش او فرو رفته باشد و خود را در شاعری همردیف آن استادان بداند . مشهور است که یکی از سخنوران دلیر ایرانی به فتحعلی شاه گفته بود شعرش خوب نیست شاه هم او را در اصطبل خاصه با ستوران زندانی کرد بار دیگر که فتحعلی شعر خود را بنظر سخنور رسانید و انتظار داشت که مورد تمجید قرار گیرد سخنور یکسر رو باصطبل رفت و بیادشاه حالی کرد که در عقیده او و شعر پادشاه تغییری رخ نداده است .

ناصرالدین بی اندازه تشنه اطلاعات تازه میباشد و از هر کس و هر جا خبر می گیرد . روزنامه های «تایمز» و «تان» را مرتباً برای او میخوانند و ترجمه میکنند و پاره وقایع مهم دنیا را شرح و تفصیل می دهند سفرنامه های چندی راجع بمسافرت های فرنگستان و کربلا و مشهد از شاه در دست است که اگر انشای خودش باشد شایان تعریف و تمجید میباشد هنگامی که ناصرالدین در لندن بود وقایع روزانه را برای دبیران خود دیکته میکرد و مجموعه همان وقایع روزانه بشکل کتاب در آمده و دردسترس مردم است .

ذوق و سلیقه - از صفات نیک ناصرالدین آنکه به طب جدید عقیده مند شده و سعی دارد ایرانیان هم از تحت تأثیر طب قدیم خارج شوند عباس میرزا جد ناصرالدین اول کسی بود که به پزشکان فرنگی اعتماد کرد و دکتر کورمیک انگلیسی را برای معالجه خانوادگی خویش استخدام نمود . پس از او پسرش محمد شاه که علیل المزاج هم بود دکتر «لابای» فرانسوی را بعنوان پزشک درباری انتخاب نمود

اینکه خبر نیست
بسی می گفته
روز ۲۰ و
فقط در سخنرانی
لکل کرده است
شاه
۷۲/۱۵

ناصرالدين شاه

Call No. _____

Acc. No. _____

Date _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

اکنون گرچه دکتر دیکسن طبیب سفارت انگلیس در میان اهالی تهران شهرت نیک یافته، اما پزشک رسمی پادشاه دکتر «تولوزان» فرانسوی است گذشته از این پادشاه ایران بی اندازه موزیک دوست است و بیش از همه آهنگهای نظامی را می پسندد. پیوسته دو دسته موزیک برای خدمتگزاری شاه آماده اند که مطابق دستور استادان فرانسوی و اتریشی مارشهای نظامی بنوازند بدبختانه علاقه مفراط شاه به شوخی های سخت و خطرناک و میل وافر به حیوانات اهلی و وحشی، بلهوسی و دمدم مزاجی او بسیاری از کارها و صفات نیکش را مستور می دارد. مثلاً همان بلهوسیهای کودکانه او سبب شد که هنگام مسافرت بفرنگستان در هر سفر چیزهای زیادی از هر قبیل اسباب بازی - ماشین آلات - اسلحه - مهمات - اسبابهای آبیاری - زراعت - مصالح ساختمان و غیره با پولهای گزاف خریداری نموده و بایران آورد اما پیش از آنکه این کالا به مقصد برسد ذوق و علاقه شاه بپایان رسیده و کالاها در انبار ضبط شد. شاه ایران از چیزهای تازه خوشش می آمد و این تمایل بزودی نابود گشته جای خود را به تمایل تازه دیگری میدهد که آنهم بجای اولی رفته و همین قسم روزی چند مرتبه عوض می شود. جای تأسف است که این جریان در امور مهم مملکتی هم سرایت کرده و اسباب تیره روزی ایرانیان شده است.

یکمرتبه تصمیم می گیرند تهران را با برق روشن کنند و برای انجام این نظر با سرعت عجیب و هزینۀ هنگفت اقدام میکنند اما پس از چند روز بخیال گاز میافتند و دنبال آن می روند و هر دو را ناتمام گذارده در صد چراغ های نفت برمی آیند تا اینکه با عجله و شتاب هرچه تمامتر جائی را برای تأسیس دانشکده فراهم می کنند و همینکه نزدیک به اتمام رسید از دانشکده منصرف شده ب فکر بیمارستان میرسند و چون ساختمان دانشکده مناسب بیمارستان نیست این بنای ناتمام را رها کرده بیمارستان را پی ریزی می کنند هنوز دیوارهای بیمارستان بالا نرفته ساختمان سربازخانه شروع می گردد و در اثر این تلون و تغییر همه کارها ناتمام و بی نتیجه می ماند و خزانه ملت تهیدست از این خالی ترمی شود این هفته تشکیل ارتش مدپروس است، این ماه اصلاحات دادگستری و ترجمه و تهیه قوانین، آن ماه اصلاحات و تشکیلات دیپلوماسی خلاصۀ کلام آنکه تمام ادارات دولتی ایران مانند لانه کبوتر پر از جوجه های رنگارنگی است که هنوز سر از تخم در نیاورده خفه

می‌شوند و اگر پدر آوردند در همان لانه تار یک می‌میرند و کمتر اتفاق افتاده که اصلاحاتی در ایران بدقت و اشتیاق آغاز گردیده و با همان شوق و مراقبت پایان رسد.

گفتیم که شاه فعلی ایران بسیار شوخ است و کار شوخی او گاه‌گاهی بجای خطر ناک می‌رسد. چندی پیش یک کرجی لاستیکی جزء سایر هدایا از فرنگستان برای شاه آوردند شاه هم اعیان و اشراف درباری را بیش از ظرفیت در کرجی سوار کرده و روی استخر باغ سلطنتی بآب انداخته و خود در کنار استخر بتماشا می‌ایستاد همینکه کرجی بوسط حوض می‌رسید کرجی بان بامر شاه سوراخ ناوچه را باز می‌نمود و کشتی پر آب شده یکمرتبه فرو می‌رفت اشراف ایرانی با آن جبهه‌ها و لباده‌های سنگین و گشاد میان استخر غوطه ور شده و شنا کردن نمی‌دانستند. شاه از اضطراب و جان کندن آنها حظی برده قاه قاه می‌خندید و معلوم نیست که چه موقع از این تفریح دست کشیده اشراف را نجات میداد همین قسم در روزهای برف و باران اعیان و اشراف ایرانی (که راه رفتن عادی برایشان مشکل است) باید در حضور شاه اسکی بازی کنند و یا سوار دوچرخه شده اینطرف و آنطرف برانند و چون از عهده این کار بر نمی‌آیند از زمین خوردن و آسیب دیدن آنان لذت می‌برد. ناصرالدین حیوانات را خیلی دوست دارد و گربه مقدم بر تمام این جانوران می‌باشد یکی از گربه‌های پادشاه که بسن تقاعد رسیده سالیانه ۴۰۰ لیره حقوق بازنشستگی دارد و در عمارت مناسبی تحت سرپرستی پرستاران آزموده شاه را دعا می‌کند و روزگار خوشی بسر می‌برد. یکی از گربه‌های محبوب پادشاه هنگامی باتاق صدر اعظم آمده روی دامن او خوابش برد همان موقع صدر اعظم برای انجام کار لازمی احضار شد بیچاره از ترس جبهه خود را آهسته در آورد و بدون جبهه بیرون رفت که مبادا از نشست و برخاست وی گربه محبوب پادشاه از خواب برخیزد و همین کار شایسته او بگوش ولی نعمتش رسیده بیش از پیش مقرب درگاه گردید. هم‌اکنون یکی از گربه‌های ارجمند شاه در قفس نقره روی قاطر سواری در ملازمت موکب همایونی از این شهر بآن شهر می‌رود این گربه‌ها از آشپزخانه شاهانه خوراکی‌های عالی جیره دارند و چندین مرد و زن خدمتگزار از خوان احسان گربه‌ها بهره‌مند شده از دولت سرشان تغذیه می‌کنند. شاه ایران بدیگر حیوانات هم مهر می‌ورزد همین روزها یکی از شیرهای دوشان تپه

زائیده و به امر شاه از دوشان تپه تا قصر سلطنتی تلگراف کشیده‌اند و ساعت بساعت از حالات مادرشیر و نوزادان بقبله عالم گزارش می‌دهند!

غلامعلی خان ملقب به عزیز السلطان - يك كرد بچه دوازده ساله از کسانی است که همیشه بیش از گربه‌ها و شیرها و آهوها مورد علاقه پادشاه میباشد و حتی از فرزندان بلاواسطه شاه هم محترمترو محبوبتر است عمه غلامعلی خان که کنیزك کردی بیش نبوده اکنون یکی از بانوان جلیل‌حرم‌سرای سلطنتی و خزانهدار خاص پادشاهی است و بهمان جهت شاه او را امین اقدس می‌گوید برادر امین اقدس یعنی پدر غلامعلی خلیان عزیز السلطان همراه شاه بلندن آمده بود من (لرد کرزن) او را در آنجا دیدم ظاهراً و باطناً جز يك مرد کرد دهاتی چیز دیگری نبود اما چه شد که وی و پسرش اینقسم طرف توجه شدند البته جهت ندارد کسانی که از اوضاع دربارهای شرق آگاهند از این پیش آمده‌ها عجب ندارند چه که توجه یا عدم توجه، سمپاتی‌انتهی پاتی يك پادشاه نسبت بیک نفر کافی است که خانواده‌ای بلکه شهرستانی آباد و یا برباد برود شرقی‌ها هم باین طرز کارها معتادند و آنرا جزء مقدرات حتمی الاجراء و سرنوشت تغییر ناپذیر فرض می‌کنند. باری توجه شاه بعزیز السلطان تا حدی است که اگر او ناخوش شود شاه دست از کار می‌کشد و امور کشور مختل می‌ماند چه بسا که پادشاه عزیز السلطان را برای اظهار لطف باعیان و اشراف بجای خود بمنزل آنان می‌فرستد و حتی در دید و بازدیدهای دیپلوماسی و خارجی‌ها هم این موضوع سابقه دارد و بیش از چند بار همین عزیز السلطان بسفارت انگلیس آمده و از طرف شاه ایران بوزیر مختار شادباش و یا تسلیمت گفت. عزیز السلطان با آنکه یازده سال بیش ندارد بدرجه عالی فیلد مارشال ایران ارتقاء یافته و از کلیه مزایا و افتخارات این منصب خطیر استفاده می‌کند تصویر بزرگی از ناصرالدین شاه مکرل بانواع جواهرهای گرانبها با زنجیرهای طلا بگردن عزیز السلطان آویخته و شمشیر و حمایل فیلد مارشالی در بردارد تا آنجا که من (لرد کرزن) تحقیق کرده و میدانم کلیه شایعات فرنگی‌ها درباره اساس و پایه عشق شاه به عزیز السلطان خالی از حقیقت میباشد و این هم یکی از هوسرانی‌های ساده و معمولی پادشاهان شرق است که نسبت بکسی بدون سبب اینقسم پابند می‌شوند غیر از این هر تصور دیگری

شود باطل و بی اساس خواهد بود. ناصرالدین با این آلودگی‌ها شخصاً به غالب کارهای مملکتی میرسد صبح زود از خواب برخاسته وزیران را احضار می‌کند و از جزئی و کلی می‌پرسد. وزیران این پادشاه مانند همه وزیران شرق هیچگونه تأمین جانی و مالی ندارند مخصوصاً وقتی که بحضور او میرسند مثل بید میلرزند آنموقع است که با يك امر شفاهی هستی و دارائی آنها نیست میگردد و یا اینکه با يك حرف و یا يك شعر بموقع چندین درجه ارتقاء رتبه میگیرند درعین حال که وزیران شرقی اینطور بدبخت هستند و هر ساعت جانشان در خطر می‌باشد فرمانروایان شرقی بدبخت‌تر از وزیران هستند. در شرق کسی نمی‌تواند پادشاه را راهنمایی کند یا نصیحت و دلالت نماید شاه نباید حرف کسی را بشنود و اگر هم کسی حرفی باو میزند حتماً مبالغه دروغ تملق و مطابق میل و برخلاف مصلحت پادشاه است و البته چنین فرمانروائی در میان چنین وزیرانی خوش بخت نخواهد شد کمترین تعارف این نوکرها بارباب خودشان آنست که ساعت بساعت قربان خاك قدمهای او بروند که از هر جواهری گرانبهاتر می‌باشد پوچ بودن این گفتار محتاج بتوضیح نیست و درعین حال مخاطراتی که از استعمال آن برای شاه و کشور و ملت روی میدهد بر همه کس آشکار است. علاوه بر بدبختی‌های عمومی شرقی پادشاه ایران دچار بدبختی بزرگتر دیگری هم میباشد و آن رقابت دولتهای شمالی و جنوبی در قلمرو شیر و خورشید و جلب رضایت این دو حریف قوی پنجه نیرومند است.

در هر صورت اگر رفتار و کردار شاه فعلی را بشاهان پیشین ایران مقایسه کنم ناصرالدین یکی از چند پادشاه نيك انگشت شمار این سرزمین تیره بخت می‌باشد گرچه کریم خان زند مهر بانتر و نیکوتر از ناصرالدین بود اما ناصرالدین نسبت به جد و پدر و سایر پادشاهان عادی ایران خیلی بهتر است و چنانکه میدانیم برعکس اسلاف خویش دارای عنوان مجلل خونخوار کله کن عزرائیل روی زمین و امثال آن نگردیده است ولی او هم بعبادت معمول صفحه‌های خونینی بر تاریخ سیاه این ملت تیره روز افزوده است مثلاً یکی از فرزندان لایق و رشید ایران میرزا تقی خان امیر کبیر که می‌توانست ایران را باوج عظمت برساند بدست همین پادشاه کشته شد امیر کبیر شوهر خواهر پادشاه بود و هیچگونه تقصیری جز اصلاح امور کشور در مدت بسیار کوتاه مرتکب نگردید. میگویند جوانی و بی تجربه بودن پادشاه هم در این کار

دخالت بسیار داشته است دیگر از کارهای ناپسند کشتار طایفه « بابیه » بود که بجرم سوء قصد نسبت بشاه عده زیادی از آنها را دومرتبه کشتار کردند. در مرتبه دوم میرزا آقاخان نوری اعتمادالدوله که سمت صدراعظمی شاه را داشت از نظر حسن سیاست!! سران بابیها را میان رجال و نمایندگان طبقات و اصناف تقسیم نمود که هر کدام از آنان بسهم خود خدمتی انجام دهند مثلاً وزیر امور خارجه وقت و وزیر دارائی وقت سردسته ملاها فرماندار تهران سردسته اصناف سردسته درویشان و غیره هر يك چند مقصر را بدست خودشان هلاك كردند. میگفتند که وجود اینان برای سعادت کشور و ملت و سلطنت زیان دارد و بهترین راه نابود کردن آنها همان است که طبقات مختلف در کشتار آنها همکاری نمایند! از این وقایع گذشته در سال ۱۸۷۸ میلادی برابر سال ۱۲۹۵ هجری قمری اتفاق ناگوار دیگری پیش آمد که نمونه کاملی از خود سری فرمانروایان شرق و سوء اداره حکومت آنروز ایران می باشد اجمال آن تفصیل چنین است که در آنروزها سربازان هنگ اصفهان مانند دیگر هنگهای ایران سه سال تمام بدون حقوق زیر اسلحه بودند نه مرخصشان می کردند نه پول می دادند اتفاقاً ناصرالدین برای زیارت بحضرت عبدالعظیم رفته بود عدهائی از سربازان اجتماع کرده و می خواستند مطابق معمول عرایض خود را بشاه بگویند فراموشی آنها را عقب راندند آنها دوباره هجوم کردند و شخص ناشناسی سنگی بکالسکه شاه زده شیشه آن را شکست که ناگاه خشم قبله عالم بشدت برافروخت و فرمان داد همه سربازان را دستگیر کنند بدبختانه یکی از درباریان بی انصاف هم بشاه فهماند که سربازها بابی هستند و قصد کشتن شاه را داشته اند همین گفته کافی بود که فوری ده نفر از سربازها را بدار آویخته جسدشان را توی کوچه های تهران انداختند و بسیاری از آنها را چوب زدند ولی بالاخره شاه عریضه آنها را مطالعه کرده و از خبط و خطای خویش آگاه گردید که دست بابی در کار نبوده و قصد شاه کشی نداشته اند این دفعه برای اصلاح خطای اول بگناه دیگری دست زد یعنی چندین هزار تومان از آن درباری فضول که سربازان را بابی گفته بود بزور چوب دریافت نمود و طلب سربازان را از همان محل قانونی پرداخته بهر کدامشان هم پنج تومان انعام داد. واقعه دیگر آنکه در سال ۱۸۶۱ میلادی برابر ۱۲۷۸ هجری قمری نان تهران کمیاب بود وعده ای از انبار داران و محتکرین مردم را شوراندند که گندم

خویش را گران بفروشد پادشاه وقت بدون توجه باصل قضیه کلانتر شهر را به دار آویخت و بعد معلوم شد کلانتر کاملاً بی گناه بوده ولی کار از کار گذشته بود. این پیش آمدها در کشورهای شرقی و مخصوصاً ایران سابقه طولانی دارد و هیچگاه اسباب شگفت خودشان نمی باشد چه باین کارها عادت کرده اند و آن را عیب نمی دانند و اگر هم عیب بشمارند میگویند چون تقدیر اینطور بوده باید بشود و چاره ای ندارد در اینصورت ناصرالدین نسبت بشاهان پیشین ایران مجسمه عدل و انصاف و مروت می باشد چه که در زمان او مثل ایام اسلاف و پدرانش شهرها را قتل عام نمی کنند. زنان و بچه های یک شهر را به سربازان نمی بخشند فرمان کور کردن مردمان یک ایالت را صادر نمی کنند و اگر هم کسی را سر میبرند نباید حتماً پیش چشم پادشاه باشد این تعدیلات مختصری که در ایران بعمل آمد قطعاً بواسطه اقامت و معاشرت فرنگی ها و رفتن شاه به اروپا و دیدن اوضاع دنیا از نزدیک می باشد نه تنها شاه تهران بلکه حکام ولایات هم آن قصابی ها و خون خواریه های سابق را تخفیف داده اند و خود را تا درجه ای مسئول مرکز میدانند در زمان صفویه رسم بود که هنگام عبور حرمسرا کوچه ها و خیابانها را قرق میکردند و اگر نرینه ای غافلگیر می شد و نمی توانست بسوراخی پناه برد خواهجه های حرمسرا با کارد و چاقو ریز ریزش می نمودند اما حالا چنان نیست و در موقع عبور حرمسرا مردها را تار و مار نمیکنند فقط باید چشمها را هم گذاشته پشت بکاروان حرم و رو بدیوار بایستند تا قافله خطرناک خط سیر خود را بپیماید گویند یکی دو سال پیش چندین عمه در عمارتهای سلطنتی مشغول کنندن راه آب بودند که یکمرتبه بزمین ممنوع یعنی صحن حرمسرا برخوردند ناصرالدین هیچیک از آنها را نکشت و البته این گذشت شاهانه نسبت بمردان اجنبی و صحن حرمسرا در ایران کم سابقه می باشد.

ناصرالدین یگانه و نخستین پادشاه ایران است که بدون قشون و برای گردش و سیاحت بخارج کشور خود سفر کرده است این سفرهای تاریخی فرنگ که بی اندازه در روحیات شاه و ملتش تأثیر نموده در سالهای ۱۸۷۳ میلادی برابر ۱۲۹۰ هجری قمری و ۱۸۷۸ میلادی برابر ۱۲۹۵ هجری قمری و ۱۸۸۹ میلادی برابر ۱۳۰۷ هجری قمری اتفاق افتاد. ملاها با این مسافرت شاهانه مخالف بودند مخصوصاً که شاه

(یکی از زندهای خود انیس الدوله) را همراه برد و گفتگوهای در ایران برخاست ناچار آن بانورا از مسکو برگردانند همینکه شاه از سفر دوم آمد مقدار زیادی اسباب بازی و مبل و چلچراغ و رخت و لباس و غیره خریده بایران آورد و همین کار سبب تحریک ملاها و بزرگان کشور گردید ولی ناصرالدین با حسن تدبیر و رفتارهای عاقلانه از بروز فتنه جلوگیری کرد و مسافرتهاى خود را سفرهای سیاسی و مذهبی قلمداد نمود که بنابعد عوت پادشاهان فرنگ و اتحاد با آنها برای حفظ خاک مقدس اسلام سفر میکند و جز این هیچ منظوری ندارد اگر هم نتیجه‌های نامبرده از سفرهای فرنگ عاید نمی‌شد بطور قطع تأثیر مهمی در ترقی و پیشرفت نسبی ایران داشته‌است اکنون (زمان تألیف کتاب ارد کرزن) که چهل و دو سال از سلطنت ناصرالدین گذشته کم و بیشی آثار تمدن اروپا در ایران نمودار است بواسطهٔ احداث سیم تلگراف امر شاه در سراسر مملکت مجری میشود. مردم با فرنگی‌ها نزدیک شده‌اند روزنامه میخوانند در طرز لباس و معاشرت و بالنتیجه اخلاق فرق کرده‌اند ایلات آرامند مالیات منظم می‌رسد سرکشان داخلی سرکوبی شده‌اند «سرکامپی» می‌گویند همینکه فتحعلی شاه در ۱۸۴۳ میلادی برابر ۱۲۵۰ هجری قمری درگذشت یکمرتبه سراسر ایران منقلب شد مدعیان زیادی به تخت نشستند ایلات یاغی بهم ریختند افسران انگلیسی محمد شاه را از تبریز بتهران آوردند و با کمک آنها کم‌کم شورش‌ها خوابید همینطور هنگام مرگ محمد شاه در ۱۸۴۸ میلادی برابر ۱۲۶۵ هجری قمری انقلابهای بزرگی در کرمان و خراسان و یزد و اصفهان و فارس واقع شد و ناصرالدین با مساعدت روسها و انگلیس‌ها حریفان را از میدان در کرده کار مملکت را منظم ساخت ولی اکنون ایرانیان تدریجاً متهمین و باتربیت شده‌اند و کارها روبراه است و تصور نمی‌رود از مرگ ناصرالدین شورش برپا شود و آن اوضاع سابق پیش بیاید .

شرقیابی حضور شاه - بنا بر خواهش سفارت انگلیس ناصرالدین مرا بحضور پذیرفت هنگامی که شاه به لندن آمده بود من بوی معرفی شدم و از سابق یکدیگر را میشناختیم . شاه وسط اتاق تخت طاوس ایستاده بود غیر از تخت مزبور که شرحش را بتفصیل نگاشتیم هیچگونه مبلی در آنجا دیده نمی‌شد شاه ایران کت و شلوار سیاهی در برداشت کتش یراق دوزی بود یقهٔ کت را پوست بره حاجی طرخان دوخته بودند

کلاه شاه هم از همان پوست بره بود و نشان شیر و خورشید الماس دست کار یکی از جواهر سازهای پاریس روی کلاه برق میزد. شاه ایران فرانسه میداند اما چنین شهرت دارد که مرد خجالت کشی است و کمتر بآن زبان صحبت میکند ناچار مترجم حاضر شد. پیش گفتم که جانشین کورش تشنه اطلاعات میباشد و بهر وسیله باشد خبر تحصیل می کند همینکه دانست از راه عشق آباد و قوچان آمده ام فوری شروع به استنطاق کرد :

عرضش چی است ؟

تا کجای ایران می رسد ؟

استحکامش چطور است ؟

راه قوچان چطور ؟

در سرحدات روس و ایران چه سر بازخانه هائی دیدید ؟

شهر عشق آباد چطور ؟

خوشبختانه من مطالعات زیادی در این خصوص داشتم و البته بهتر از هر افسر و مأمور ایرانی پاسخ دادم .

حرمسرا - یکی از موضوع های مهم در بارهای مشرق قضیه حرمسرا است این مطلب اسرار آمیز بر بسیاری از فرنگیها مجهول مانده چه که کمتر در دسترس متخصصین واقع می شود فقط پاره ای از زنان فرنگی توانسته اند از کنار دیوارهای بلند و پرده های ضخیم گذشته به قلعه بانوان پا بگذارند و آنهایی که موفق بودند در آن سرزمین شده اند چیزهای شگفت آوری نقل می کنند ، مطابق قانون اسلام ورود مرد بیگانه چه مسلمان ، چه مسیحی در اندرون ها اکیداً ممنوع است و فقط طبقات مخصوصی مانند پدر و مادر و یا برادر زن میتوانند آنجا بروند گاهی هم پزشک چه مسلمان ، چه مسیحی ، چه یهودی حق ورود پیدا می کند . حرمسرای فتحعلی شاه و دستگاه مجلل آن زمان در تاریخ شرق شهرت دارد . کلنل «دارویل» انگلیسی که در سال ۱۷۱۳ بایران آمده عده زنان فتحعلی شاه را هفتصد ، پسران را شصت و چهار و دختران را یکصد و بیست و پنج گفته است . کلنل «ستوارت» که در ۱۸۴۱ بایران آمده شماره زنان را یکهزار و پسران و دختران را یکصد و پنجاه میگوید «مستر بی-

نیگ» میگوید در سال ۱۸۳۴ که فتحعلی شاه در گذشت ۱۷۰ دختر، ۱۳۰ پسر، پانصد نوه و هشتصد زن از خود بیادگار گذاشت مادام دلافوا در همان تاریخ عدد زنها را ۷۰۰ و شماره اولادهای بلا فصل و نوادگان را هنگام مرگ پادشاه پنج هزار و ششصد میداند. صاحب ناسخ التواریخ مدعی است که فتحعلی شاه بیش از هزار زن اختیار نمود و قریب دویست و شصت فرزند دختر و پسر از این زنها بدنیا آورده اند اما هنگام مرگ پادشاه فقط یکصد و ده پسر و دختر بلا واسطه حیات داشتند. پسران فتحعلی شاه هم هر کدام مانند پدر خویش بارور بودند تنها شیخ علی میرزا پسر فتحعلی شاه شصت پسر چابک سوار داشت که هنگام مسافرت در رکاب وی حرکت میکردند با این کثرت و تعدد نسل حال و روز رعایای بدبخت ایران معلوم است. معمولاً تمام این شاهزادگان و شاهزاده خانمها از دولت حقوق میگیرند و گذشته از آن حکومت شهرهای ایران بدست شاهزادههاست و غالب آنها در یک شهرستان بالارث فرمانروا میباشند و مانند ملخهای گرسنه دسترنج دهقانهای ایران را میبلعند.

اما شاه فعلی (ناصرالدین) غیر از بانوان مطلقه و زنهای مرده شصت زن در حرم دارد بنا بآئین مذهب شیعه هر مردی میتواند چهار زن عقدی و هزارها صیغه بگیرد. از شصت بانوی حرم سه عقدی و بقیه صیغهاند. دو زن عقدی دخترعموهای شاه میباشند اولی شکوه السلطنه مادر مظفرالدین میرزای ولیعهد است اگرچه اسماً این بانوان عقدی هستند اما توجه پادشاه نسبت به صیغهها بیشتر است از آن جمله انیس الدوله دختر یک آسیابان شمیرانی که در یک روز بمو کب همایونی برخورد و شاه را دلباخته خود کرد و اکنون فرمانروای حرمسرا می باشد همین انیس الدوله بود که از میان تمام زنان شاه برای مسافرت فرنگستان انتخاب شده و تا مسکو همراه رفت سپس در نتیجه داد و بیداد آخوندها از مسکو بایران باز آمد. ناصرالدین در آغاز پادشاهی خود یک دختر دهاتی شمیرانی دیگری را هم دیده بقرار وی گردید و برخلاف رسوم و عادات درباری ایران دختر دهاتی را عقد کرد و پسرش را ولیعهد نمود اما بزودی این ولیعهد و مادرش وفات کردند دیگر از بانوان نامی حرمسرا عفت الدوله والدۀ ظل السلطان فرزند ارشد پادشاه است که دختر رضاقلی بیگ غلام بهمن میرزا پسر عباس میرزا است و دیگر منیر السلطنه دختر معمارباشی مادر نایب -

السلطنه پسر سوم پادشاه است سپس امین اقدس از يك خاندان كرد دهاتی عمه عزیز- السلطان مشهور می باشد امین اقدس سرپرست گربه های شاه بود و بعداً خزانه دار خاص شد و بقدری در نزد شاه مقرب میزیست که در سال ۱۸۹۰ برای انجام يك عمل جراحی بدون نتیجه روانه وین گردید و این نخستین زن ایرانی یا بانوی حرمسرا است که بدون شوهر بفرنگستان پا گذارده است. لباس بانوان حرم در ایام فتحعلی شاه شلوارهای بلند و گشاد مخمل و اطلس و کت های کوتاه مليله دوزی بوده اما حالا پیراهن و ژاکت و شلوارهای کوتاه هم میپوشند حجاب تهران بمراتب از استامبول سخت تر است بنابراین ماهم داستان ستارگان زمین شیر و خورشید را کوتاه کرده از این رهگذر می گذریم.

فرزندان شاه - ناصرالدین چهل فرزند پیدا کرده که در این تاریخ (تاریخ تألیف کتاب ارد کرزن) بیست تاي آنها زنده اند نه پسر یازده دختر فرزند ارشدش پسر چهل و چهار ساله و کوچکترین آنها دختری یکساله است دختران و پسران پادشاه لقب های مجللی دارند مانند سایه شاه، جانشین شاه، آفتاب کشور، ماه جهان، شکوفه عالم، گل ایران و امثال آن. بزرگترین دختر شاه بعقد ازدواج يکي از روحانیون بزرگ (امام جمعه تهران) در آمده است و سایرین هم به بزرگان ایران شوهر کرده اند داماد پادشاه چندان خوشبخت نیست زیرا از تعدد زوجات که همه مسلمانان بآن معتادند بی بهره می ماند و باید بهمان يك بانو اکتفا کند معمولاً مبالغ زیادی پول خرج می شود تا بشرف دامادی پادشاه مشرف شوند در مقابل بهر دختری سالی دوهزار لیره حقوق میدهند که بمنزله جهیز شاهزاده خانم است بانوان حرمسرای شاه نیز از سالی دویست لیره تا دوهزار لیره بتفاوت محبوبیت و مقامشان حقوق میگیرند.

مظفرالدین - ولیعهد ایران در سال ۱۸۵۳ میلادی برابر ۱۲۷۰ هجری قمری بدنیا آمده و دومین فرزند شاه است برادر بزرگترش سلطان مسعود میرزا ظل السلطان در ۱۸۵۰ متولد گردید ولی چون مادرش عقدی نبود بولیعهدي نرسید در میان خلفای عثمانی معمول است که اسن اولاد خانواده (البته پسران) بخلافت میرسند و مراعات حال مادر نمیشود اما در میان قاجاریه بشرافت خانوادگی مادر خیلی اهمیت میدهند در میان پادشاهان سابق ایران این تشریفات رسم نبود و معمولاً محبوبترین پسر شاه بجانشینی

انتخاب میگشت باین قسم که پادشاه از ترس فرزندان دیگر تا زمان مرگ نام جانشین خود را بکسی نمیگفت و دردم واپسین این رازنهان آشکار میگردد و چه خونریزیها و بد بختیهای ایجاد میکرد مادر ولیعهد فعلی دختر عموی پادشاه است همانطور که مادر عباس میرزا هم دختر عموی فتحعلی شاه بود و با اینکه محمد علی میرزای دولتشاه از عباس میرزا بزرگتر بود معذلک ولیعهدی به عباس رسید. ناصرالدین چنانکه قبلاً اشاره شد این ترتیب را برهم زد و فرزند يك دختر شمیرانی را بولیعهدی برگزید اما پس از مرگ آن مادر و فرزند مظفرالدین جانشین گشت ولیعهدان قاجار در تبریز اقامت دارند و حق مسافرت و معاشرتشان بسیار محدود و منوط با اجازه پادشاه است در نتیجه هنگامی که پادشاه میشوند از همه جا حتی کشور خود بیخبرند و آلت دست درباریان میمانند و طبعاً بواسطه طول توقف در آذربایجان تحت نفوذ همسایه شمالی خواهند بود.

دکترویلز از جهانگردان و دانشمندان انگلیس که پیش از من بآذربایجان آمده و مظفرالدین میرزای ولیعهد را دیده دربارۀ او چنین مینویسد:

«شاه آینده ایران بدنش ضعیف، فکرش خراب و در عین حال لجوج و ستمگر و بیکاره است» اما من که از نزدیک مظفرالدین را دیدم گفته‌های دکترویلز را تصدیق نمیکنم چیزی که هست مظفرالدین از عهده اداره کردن آذربایجان بر نمی‌آید و کارها بدست وزیرش امیر نظام بوده و هست. چندی پیش امیر نظام را بتهران احضار کردند و یکی از شاهزاده‌های جلاد و خونخوار را بمعاونت ولیعهد گماشتند که از کله‌کندن و دست و پا بریدن لذت‌ها میبرد. دربار تهران باصرار خارجی‌ها این جلاد را از تبریز احضار کرده و دوباره همان امیر نظام سابق را بمعاونت ولیعهد و فرمانروائی آذربایجان برگماشت و کارها بحال عادی برگشت.

مظفرالدین میرزا ولیعهد ایران مرد میانه بالای خوش سیمای ملایمی است. کمتر کسی از احساسات و تمایلات او آگاهی دارد زیرا بفرمان پدرش در زیر نظر امیر نظام گروسی امرار حیات می‌کند و در اجتماعات و مجالس عمومی راه نمی‌یابد. يك دسته نوکرهای مخصوص بعنوان ندیم و همسفر و هم صحبت پیوسته با او ملازمند غیر از اینها با هیچکس معاشرت نمی‌کند. در کارهای دولتی بی‌مداخله است و اگر چه

اسماً فرمانده آذربایجان شده اما کوچکترین اقدامی با رأی او صورت نمی پذیرد . (دکترویلز) در کتاب مشهور خود موسوم به « شش ماه در ایران » از ولیعهد ایران بدگوئی کرده و او را به جبن و نادانی و غیره نکوهیده اما من نمیتوانم درباره گفته های دکترا یا شایعات دیگر اظهار عقیده نمایم زیرا چنانکه گفته شد زندگانی شاه آینده ایران در نهایت انزوا و گوشه نشینی میگذرد بطور مسلم ولیعهد کنونی (زمان لرد کرزن) ایران برعکس سایر برادران با ملاها دلبستگی دارد و بیش از هر طبقه ملاهای شیخی را ستایش میکند شیخی ها از پیروان شیخ احمد احسائی و يك فرقه خاصی از شیعیانند مرشد فعلی آنها حاج محمد کریم خان مقیم کرمان است و تصور می رود که با جلوس مظفرالدین حزب شیخی در ایران پیشرفت نماید .

ناصرالدین از حیث هزینه زندگانی هم با ولیعهد خویش خوش رفتار نیست و سالانه فقط از پنجاه تا هفتاد هزار تومان بوی می پردازد که البته کفاف مخارج يك شاهزاده شرقی را نخواهد داد لذا ولیعهد ایران از وزیران و نزدیکان قرض میطلبد و بیش از همه مدیون امیر نظام گروسی وزیر آذربایجان میباشد ولیعهد در حال حاضر دوازده اولاد دارد که غالب آنها زن گرفته و یا شوهر کرده اند زوجه اول ولیعهد دختر میرزا تقی خان امیر کبیر بود مادر این خانم چنانکه میدانیم عزت الدوله خواهر ناصرالدین است و عیال ولیعهد دختر عمه او هم می شود معذک این ازدواج دیری نپائید و پس از پیدا شدن یکی دو فرزند متار که بعمل آمد زنان دیگر ولیعهد از صیغه ها و یکی دو عقدی است اوقات ولیعهد بیشتر در حرم سرا یا با سب سواری و تیراندازی میگذرد از قرار مشهور ولیعهد هم مثل سایر افراد خاندان سلطنتی تیرانداز و چابك سوار خوبی است و غیر از این هنر دیگری از وی نشنیدم .

سلطان مسعود میرزا ظل السلطان (سایه پادشاه) - ارشد فرزندان ناصرالدین در سال ۱۸۵۰ میلادی برابر ۱۲۶۷ هجری قمری بدنیا آمده و سه سال از ولیعهد بزرگتر است ولی چون مادرش عقدی نبوده بولیعهدی نرسیده است . ظل السلطان از ایام جوانی بفرمانداری تعیین گردید و ابتدا حاکم اصفهان و شیراز شد و چون مالیات شاه را بخوبی وصول کرده راهها را امن نمود محبوب دربار گردید معلوم است که برای تقرب نزد شاه همان وصول مالیات و امن کردن راه اهمیت بسیار دارد و توجه بحال رعایا و اینکه خوش یا ناخوشند در تهران تأثیری نمیکند لذا

ظل السلطان هم نزد پدر مورد توجه گشته و کردستان و لرستان و خوزستان هم ضمیمه فارس و اصفهان گردیده چندی بعد کرمانشاه و همدان و گلپایگان هم بآن اضافه گشت تا حدی که در قلمرو این شاهزاده هر سالی ششصد هزار لیره نقد و هفتاد و چهار هزار لیره جنس برای خزانه ایران جمع آوری می گشت (نرخ لیره را از قرار سه تومان حساب کنید) این مالیات از دویست و پنجاه هزار میل مربع یا دو پنجم سرزمین ایران بدست می آمد و قسمتی از آن بمصرف سپاهیان ظل السلطان می رسید که عده آنان بالغ بر بیست و یک هزار می شد این سپاهیان از روی نظام اتریشی تهیه شده و دارای کلاه خود آهنین و تفنگ های سیستم اتریشی بودند ظل السلطان لباس ژنرالی این سپاه را می پوشید و بیشتر عکسهای او با این لباس است از بیست و یک هزار تن سپاهیان ظل السلطان هفت هزار سواره و بقیه پیاده بودند چندین عراده توپ هم میان آنها دیده می شد پاره حدس می زدند که ظل السلطان با برادر و لیعهد خود قصد رقابت دارد و شاید روزی به تخت ایران جلوس کند و فراهم آوردن قشون هم برای مقدمات این کار می باشد در هر حال ظل السلطان بر عکس برادرش مظفرالدین وارد اجتماع است و در کارهای دولتی عامل مؤثری می باشد با فرنگی ها هم معاشرت می کند و از دوستی با انگلیسها دم می زند و خود را روشن فکر و طرفدار تمدن جدید می داند با این وصف در طرز حکومت و فرمانداری يك شاهزاده شرقی کامل است و از هر گونه خونریزی و جلادی باك ندارد مردم ایران از این هنر نمائی های او داستان بسیار نقل می کنند حسینقلی خان ایلخان بختیاری در سال ۱۸۸۲ میلادی برابر ۱۳۰۰ هجری قمری در اصفهان بامر شاهزاده هلاک شد این مرد نسبت بدولت ایران مطیع و وفادار بود و فقط در نتیجه سعایت درباریان بهلاکت رسید . ظل السلطان ویرا دوستانه به اصفهان دعوت نمود و پس از ورود بنوشیدن قهوه زهر آلود مأمورش ساخت . خان بختیاری از نوشیدن آن اباء کرده و بدست جلادان خفه شد چندی بعد از این واقعه کشتار بابیان در اصفهان آغاز گردید ضمناً دو نفر از تجار معتبر اصفهان که بایی شده بودند بطور فجیعی بامر ظل السلطان کشته شدند . همین پیش آمدها و سخت گیریها بقدری شدت یافت که توده ستم دیده ایران بجان آمده برضد شاهزاده شورش کردند و ناصرالدین در زمستان ۱۸۸۸ میلادی برابر سال ۱۳۰۶ هجری قمری او را بتهران خواسته از تمام منصب محروم ساخت و فقط پس از مدتی ویرا بحکومت اصفهان

گماشت و سپاهیان ظل السلطان نیز تار و مار گشته بعداً محدودی تنزل یافت در نتیجه ظل السلطان قدری ملایم و آرام گردید و با مردم بمدارا رفتار نمود.

ملاقات با ظل السلطان - این روزها (اوقات اقامت لرد کرزن) ظل السلطان در تهران است برای این آمده که مهرشاه را بخود جلب کند مبلغی پول نقد و چندین اسب پیشکش آورده و تا حدی هم موفق گشته است زیرا علاوه بر اصفهان حکومت یزد را هم باو داده اند من در عمارت مجلل مسعودیه که بنام اوشهرت یافته بملاقاتش رفتم در جلو خان عمارت کالسه که چهار اسبه سلطنتی ایستاده بود سردر بنا بسیار باشکوه سالنها و دالانها و راهروها آینه کاری قشنگی داشت مرا از چندین اطاق عبور دادند که بطور مسخره آمیزی مبله بود (نه شرقی و نه غربی) بالاخره بایوان سر پوشیده وسیعی رسیدیم يك طرف آن مقدار زیادی گلدانهای شمعدانی چیده و طرف دیگر دیوار با روزنامه های مصور روسی مستور بود. این عکسهای روزنامه سان ارتش امپراتوری، مجالس جشن پترزبورگ، امپراتور روس، ملکه روسیه، سرداران روسیه و غیره را نمایش می داد و بامر شاهزاده از روزنامه ها در آورده و بدیوار آویخته اند. در میان تصاویر روزنامه های روسی مقدار زیادی باسمه های رنگین زنان زیبا هم دیده میشد که با تصویر ژنرال های ریش بلند روسی درهم آمیخته و مجموعه غریبی تشکیل می داد.

ظل السلطان در وسط (کریدور) ایستاده انتظار مرا داشت سرداری ترمه کشمیری شلوار خاکستری رنگ و پوتین برقی پوشیده بود و پس از ورود مرا در صندلی مقابل جا داد خودش روی يك تخت خواب آهنی فیزی بالای توشك مخمل جلوس کرد و همینکه شروع بصحبت کردیم برادر هشت ساله اش با کت مخمل قرمز و تکمه های درشت الماس داخل شد شاهزاده برادر كوچك را در آغوش گرفت و باصمیمیت بوسید آنگاه سخن آغاز شد شاهزاده بعادت خانوادگی تند تند حرف میزد و در ضمن قاه قاه می خندید مجموع گفته های او اینکه انگلستان مرکز تمدن جهان است و «لرد سالیسبوری» بهترین رئیس الوزراهای دنیا میباشد آرزوی شاهزاده آنست که تا انگلستان هست سالیسبوری هم بماند! برعکس از «لرد راندولف چرچیل» خوشش نمی آید (لرد راندولف چرچیل پدر وینستون چرچیل فعلی وزیر دارائی لرد سالیسبوری بود و با وی همیشه مخالفت داشت و با اینکه عضو کابینه بود از رفتار کابینه انتقاد میکرد و

سرانجام هم از وزارت دارائی کنار رفته و بزودی درگذشت (ع ج) و او را وزیر شورش طلبی می خواند شاهزاده اظهار داشت که چندین روزنامه انگلیسی و روسی و آلمانی و فرانسه را مشترك است و مرتباً برای او ترجمه می کنند اما بیش از همه شیفته تمدن و حکومت انگلستان است دكترستاك انگلیسی در كتاب مشهور خود راجع بایران یاد آور شده كه ظل السلطان عین همین حرفها را كه بمن (لرد كرزن) گفته به مهمانهای روسی هم تحویل داده بود. قرائن دیگر هم برای اثبات صحت گفته دكترستاك در دست است چیزی كه هست چون مظفرالدین و امیر نظام در منطقه روسها و تحت نفوذ آنان در آمده اند ظل السلطان هم بانگلیسها متمایل می باشد ولی هر دو شاهزاده منتظر پیش آمد هستند كه بنفع خود با این یا با آن دمساز گردند.

ظل السلطان از پدرش تمجید بسیار نمود بعقیده او بهترین دوره سعادت ایرانیان دوره ناصرالدین شاه میباشد بعلاوه ملت ایران تشنه و گرسنه تمدن جدید میباشد شاه ایران بقدر کفایت آنها را از این نعمت های تازه بهره مند میسازد خلاصه شاهزاده ظل السلطان مرد تنومند کوتاه قد ورزیده ایست يك چشمش چپ است نسبت بشاهزاده ولیعهد مرد با اطلاع و کاری و با هوشی است. از ملاها بسختی تنفر دارد و اکنون كه قدرتش محدود گشته ظاهر الصلاح و آرام بنظر میرسد و از حیث رقابت با ولیعهد هم عامل مؤثری نخواهد بود و امید پیشرفت و موفقیت او بسیار ضعیف است این ایام كه بازوراسب و پول فرمانداری یزد را هم برای خود تحصیل کرده فرزندارشدهش جلال الدوله را بحكومت آن شهرستان فرستاده است.

۳- كامران میرزا جانشین شاه - امیر بزرگك - لرد اول - فرماندار تهران - وزیر جنگك - فرمانده كل قوا - نایب السلطنه - فرزند سوم پادشاه است من او را در عمارت زیبای امیریه ملاقات كردم و از مصاحبه این شاهزاده مطلب مهمی درك نكردم جز اینکه از رژه ارتش بدش می آید چون گرد و غبار سم اسبان حال شاهزاده وزیر جنگك را دگرگون می سازد. نایب السلطنه یگانه فرزند ناصرالدین است كه زبان فرانسه را میداند و بی كمك مترجم صحبت می دارد عجب آنكه با داشتن آنها همه القاب و عنوان و منصب كمترین نفوذی را در دستگاه سلطنتی دارا نیست. طبعاً هم مرد كار آمدی بنظر نمیرسد و بیشتر اوقات خویش را در عمارتهای مجلل تهران و شمیران به خوشگذرانی صرف می كند نخستین زوجه او دختر حسام السلطنه

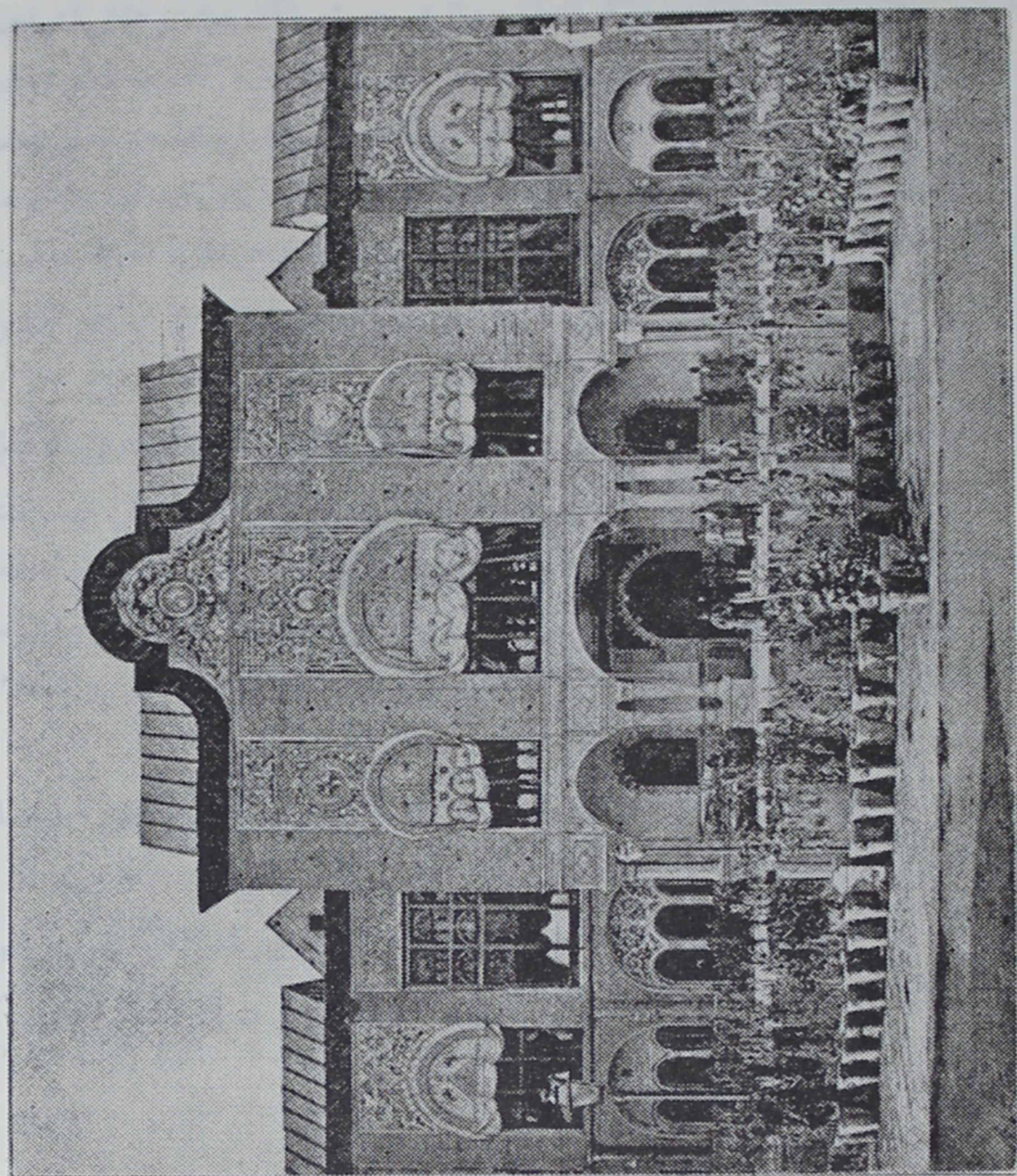
والی خراسان عموی پادشاه است که ایرانیها او را فاتح هرات لقب داده اند دیگر از شهرتهای برجسته نایب پادشاه آنکه روز تولد ناصرالدین بفرنگیهای مقیم تهران ناهار میدهد. این بود خلاصه حالات سه شاهزاده بزرگ ایران که فرزند بلاواسطه پادشاه میباشند و بقیه پسران ناصرالدین یا درگاهواره و یا زیردست الله اند.

برادران پادشاه - اهمیتی که می توان برای این طبقه از شاهزادگان ایران قائل شد فقط برادری پادشاه وقت است و الا از حیث سیاست و نفوذ کوچکترین مقامی را ندارند. برادر ارشد پادشاه عباس میرزای ملک آراد را و ایل جلوس ناصرالدین خیال سلطنت داشته است و یا اینکه او را باین گناه متهم ساختند. او قریب سی سال در عراق عرب آواره و تبعید بود تازگی به تهران آمده اسماً رئیس شورای دولتی و وزیر بازرگانی ایران است از زحمت تبعید و آوارگی درهم شکسته است و چنانکه گفتیم هیچ نوع امتیاز مخصوصی ندارد.

برادر دوم شاه - عبدالصمد میرزا عزالدوله وزیر عدلیه است این شاهزاده در سفر اول اروپا با برادر همراه بود و هنگام تاج گذاری امپراتور فعلی روس نماینده شاه ایران گشت زبانهای فرانسه و انگلیسی را بخوبی میداند فعلاً در شهر کوچک قزوین حکومت میکند.

برادر سوم محمد تقی میرزای رکن الدوله - والی خراسان بدوستی روسها شهرت دارد در هر حال کاری از او ساخته نیست و زیردست وزیران و پیشکاران خود اداره میشود.

شورای دولتی - همینکه ناصرالدین از مسافرت اول فرنگ بازگشت بخیالش رسید که مجلس شورائی بنام شورای دولتی تأسیس نماید و دستخطی راجع به تشکیل شوری صادر نمود این دستخط که مشتمل بر شش ماده است از همان روز پیدایش ملغی و فراموش گردید بر طبق ماده پنجم این فرمان تمام استانداران و فرمانداران با نظر شوری و تصویب شاه انتخاب میشوند محتاج بتوضیح نیست که حتی برای یکمرتبه هم این تصمیم اجراء نگردید زیرا شورای دولتی ایران نه هیئت مقننه و نه مجریه و نه عامل مؤثر قوه قضائیه است و هرگاه از طرف شاه اوامری ارجاع گردد با کمال میل و رضا و رغبت در انجام آن کوشش میکنند و در هر حال بدعاگوئی

پارک مسعودیہ ظل السلطان

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

و ثنا خوانی ولی نعمت خود مشغول میباشند البته کشور ایران از حکومت مشروطه فرسخ ها دور افتاده و مشکل است باین زودیها بمقصد برسد شورای دولتی فعلی هم اسماً و معناً از مجلس (دومای) روسها گرفته شده و از هر جهت با آن هیئت عالی! شباهت دارد اعضای این شوری عموماً از طرف شاه تعیین میشوند و شماره آنان ساعت بساعت تغییر میکند و در هر صورت از سی نفر بیشتر نخواهد شد وزیران ایران جزء این هیئت میآیند. حدود اختیارات آنها بیش از همکاران دیگر نمیشد با این وصف حکومت ایران را باید مطلقه تام الاختیار پادشاه دانست که تفصیل آنرا خواهیم نگاشت.

وزیران ایران - سرجان مالکم در تاریخ خود راجع به وزیران این کشور چنین مینویسد:

«يك دسته مردمانی که بظاهر خیلی مؤدب و در فن لفاظی ماهر باشند و زندگانی خود را از فاسد ترین راه ها تأمین نمایند بعنوان وزیر در ایران معرفی میشوند. اینان جز دسیسه و توطئه بر ضد یکدیگر کار دیگری نمیکند تا خود را جلو انداخته و حریف خویش را نابود سازند و در عین حال باید نسبت بیادشاه متملق و چاپلوس گردند و با این اسلحه کشنده (ضدیت با یکدیگر و متملق از شاه) امور مملکتی را اصلاح نمایند».

اکنون من (لرد کرزن) متأسفم که باید در مورد وزیران ناصرالدین هم همان عقیده و نظر سرجان ملکم را تصدیق نمایم با این فرق که مسافرت شاه و وزیران تا درجه از صورت ظاهر آن عملیات کاسته اما حقیقت امر مانند دوره مالکم بقوت خود باقی میباشد اینک مختصری از حالات وزیران و رجال سیاسی دربار ناصرالدین که بقرار وزیر میباشد:

۱- امین السلطان - میرزا علی اصغر خان صدراعظم

اروپائیان از عنوان صدراعظم به نخست وزیر تعبیر میکنند و در تعبیر خود اشتباه میروند زیرا فقط در حکومت مشروطه عنوان نخست وزیر مورد صحیحی پیدا میکند اما حکومت مطلق استبدادی با مقام نخست وزیری سازش ندارد پس بهتر آنکه صدراعظم را به بزرگترین وزیران پادشاه تعبیر کنیم که تا درجه با واقع مطابق باشد میرزا علی اصغر خان فعلی هم بزرگترین وزیران پادشاه ایران است و

با اینکه سی و چهار سال از عمرش میگذرد قسمت مهم امور سیاسی و غیره بدست او اداره میگردد . پدرش میرزا ابراهیم آبدار وجدش ارمنی بوده و فقط شخصیت و لیاقت امین السلطان او را باین مقام عالی رسانید است که اکنون علاوه بر شغل صدر اعظمی - وزارت کشور - دربار - گمرک - خزانة - ضرابخانه - امور خارجه هم با اوست بنادر خلیج فارس هم در تحت نظراین شخص قرار دارد من او را در عمارت مجلل صدر اعظمی که از بناهای سلطنتی تهران دست کم نداشت ملاقات کردم از قرار معلوم امین السلطان مقدار زیادی از ارث پدر و مقدار زیادتری هم از ممر عادی صدارت پول جمع کرده و یکی از رجال متمول ایران و شرق محسوب میگردد و گذشته از ثروت هنگفت هوش سرشار و زرنگی خارق العاده دارد . در سال ۱۸۸۹ میلادی برابر سال ۱۳۰۷ هجری قمری با ناصرالدین بفرنگستان آمد . اول صحبت او در موقع ملاقات تهران تمجید از انگلستان بود امین السلطان میگفت که سه چیز انگلستان توجه ویرا جلب نمود اول تمول لردها که هر يك برای خود پادشاهی هستند دوم معارف و تعلیمات عمومی که هر فردی از انگلیس میتواند فیلسوف باشد سوم جمعیت انبوه آن کشور که هردهی بقدر شهر و هر شهری باندازه پای تخت سکنه دارد امین السلطان سپس گفت : پس از دیدن این اوضاع بحال ایران گریه کردم و عقیده دارم که فقط با ساختن راهها و راه آهن ها میتوان کشور را ترقی داد .

امین السلطان دو پسر خود را معرفی کرد که بزرگتر آنها دوازده ساله است او میگفت که میخواهد فرزندان خویش را برای تحصیل باروپا بفرستد فقط مادرشان مخالفت میکند و نمیگذارد از او جدا شوند من (لرد کرزن) با امین السلطان در باره پاره از مسائل سیاسی گفتگو کردم که اظهار آن مناسب نیست ولی از هوش و فراست این صدر اعظم شرقی در شگفت ماندم اگر پادشاه از خیالات او حمایت کند و مفسد وزیران و درباریان در کار نباشد این مرد میتواند خدمات شایانی بایران انجام دهد .

۲- امین الدوله میرزا علی خان - وزیر پست ، وزیر اوقاف و وزیر وظایف مرد آزادی خواه روشن فکری است در سفر اول با ناصرالدین بفرنگ آمد ولی بسعایت امین السلطان از سرحد آلمان مرخص شده بایران بازگشت . امین الدوله را در پارك مجلل تهران ملاقات نمودم زبان فرانسه را بخوبی حرف میزند از اوضاع

ایران و جهان کاملاً اطلاع دارد نسبت به میهن خویش عشق و علاقه مفرطی ابراز میکند اما در عین حال از انجام هر گونه اصلاحاتی در اوضاع فعلی نومید میباشد.

۳- یحیی خان مشیرالدوله - برادر کوچک میرزا حسین خان سپه سالار قزوینی شوهر چهارم عزت الدوله خواهر ناصرالدین شاه میباشد. مدتی حاکم گیلان و مازندران و مدتی هم حاکم فارس بود چندی در غیاب شاه وزیر امور خارجه شد اکنون وزیر عدلیه و تجارت است. یحیی خان از تمام وزیران ایران متمدن تر است چند زبان خارجی میداند تحصیلاتش در خارجه بوده و از حیث فکرو سلیقه و عقیده و زندگی باروپائیان شبیه است منزل یحیی خان پشت مسجد سپه سالار واقع شده و در این روزها عروسی خانه است دختر مظفرالدین میرزا ولیعهد را برای پسر یحیی خان عروسی میکنند. من در این جشن عروسی حضور داشتم روز اول وزیران و روز دوم فرنگی‌ها و روز سوم درویشها و روز چهارم ملاها برای ناهار آمدند. من در روز پذیرائی آخوندها تماشا میکردم که چگونه دویست تن سید و ملا از غذاهای چرب و شیرین یحیی خان لذت میبردند. در نخستین ملاقات بمن اظهار داشت که اگر انگلیس‌ها نصف پولی را که در افغانستان مصرف میکنند در ایران خرج کنند راه هند بخوبی تأمین میشود آنچه مشهور است یحیی خان بروسها تمایل داشته و دارد و چندی هم در دربار پترسبورگ مأمور بوده ولی این مراتب مانع آن نیست که ویرا از بهترین و عالیترین وزیران کشور شیرو خورشید بدانیم.

۴- میرزا عباس خان - قوام الدوله اسماً وزیر امور خارجه است از تحصیلات و معلومات قدیم و جدید بهره ندارد در امور سیاسی صفر است و تمام کارها بدست میرزا علی اصغر خان صدراعظم انجام می‌یابد. قوام الدوله از درباریان قدیم ایران است و جز ثروت زیادی که از راههای عادی تهیه کرده شهرت و نامی را دارا نیست.

۵- حسنعلی خان امیر نظام از اهالی بیجار یکی از ده‌های کردستان واقع میان سنندج و کرمانشاه فعلاً وزیر ولیعهد و حاکم آذربایجان می‌باشد. زبان فرانسه را بخوبی می‌داند مدتی وزیر مختار ایران در پاریس بوده چندی هم در لندن اقامت داشته است و با اینکه هفتاد و پنج ساله است وظایف محوله را بخوبی انجام می‌دهد و در اثر لیاقت و کاردانی او تمام صفحات آذربایجان منظم و شورش کردها خوابیده است. در میان رجال شرقی کمتر کسی یافت میشود که جنبه مدیری (آدمینیستراتور) داشته

باشد و اگر در سرتاسر ایران مرد مدیری را بمعنی و مفهوم اروپا بخواهیم در شخص امیر نظام گروسی می‌یابیم احتمال قوی می‌رود که موقع جلوس ولیعهد امیر نظام صدر اعظم شود هرگاه چنین حسن تصادفی پیش آید موجب سعادت‌مندی ایرانیان خواهد بود.

۶- علیقلی خان مخبرالدوله - وزیر تلگراف و معادن پسرش صنیع‌الدوله داماد ولیعهد است از موقع تأسیس خط تلگراف هند و اروپا با انگلیس‌ها مربوط شده و نشانی هم دریافت داشته است ولی در امور سیاست مداخله ندارد شخصاً اهل عمل نیست.

جهانگیر خان ارمنی وزیر صنایع - محمد حسنخان اعتمادالسلطنه وزیر مطبوعات و روزنامه خوان و مترجم شاه - صاحب دیوان فتح‌الله خان شیرازی وزیر دوم ولیعهد از رجال طبقه دوم و معاونین وزیران محسوب میشوند.

شوری توی شوری - با آنکه کشور ایران با يك نوع حکومت استبدادی مطلق‌العنان بی‌نظیری اداره میگردد بجای يك مجلس شورای دولتی دو مجلس شوری دارد که این دومی را میتوان به مجلس شورای وزیران موسوم ساخت. اعضای دائمی این مجلس دوم عبارتند از نایب‌السلطنه پسر شاه و رئیس شوری - قوام‌الدوله - مخبرالدوله - امین‌الدوله - امین‌السلطان که همگی آنان بطور انفرادی و اجتماعی و توطئه و ضدیت و نفاق و دسته‌بندی گرفتار مانده‌اند و از عهده انجام کار خیری برنمی‌آیند.

طرز حکومت ایران - يك ضرب‌المثل قدیمی چنین میگوید:

«عادات و قوانین فارس‌ها و مآداها تغییر ناپذیر میباشد» و با آوردن این مثل مشهور هرچیز جاودانی را بقانون فارس تعبیر میکنند اگر بگوئیم از چندین قرن تا کنون این گفته (لا اقل از نظرتئوری) درست مانده است راه اغراق نرفته‌ایم. همین حرفهائی که کورش و داریوش درباره خود و رعایای خویش در کتیبه‌های تخت جمشید نگاشته‌اند همین امروز هم در ایران شایع میباشد. شاه ایران شاهنشاه - قبله عالم - قدر قدرت - فلك صولت - انجم حشم - خورشید کلاه و مانند آن عنوان و لقب دارد حرفش قانون و امرش مطاع - اختیارش نامحدود و برمال و جان رعیت‌های

خود حکومت مطلق میکند. شاه ایران يك تنه هم قوه مقننه و هم قوه مجریه و هم قوه قضائیه را تشکیل میدهد هرچیزی را میتواند صادره کند هر کس را میتواند بکشد یا ببخشد تمام اموال عمومی در قبضه قدرت شاه میباشد. امتیاز استخراج معدن ها - کشیدن راه آهن - احداث تلگراف و پست و هر نوع عملیات عمومی با امر و تصویب شاه انجام پذیر است نه ملاها نه مجلس شورای دولتی هیچکدام در مقابل اراده شاه مقاومت نمیکند با این وصف شاه فعلی ایران مانند پادشاهان عثمانی رئیس مذهبی نیست، زیرا مذهب شیعه حق سلطنت را منحصرأ در خاندان علی مقرر میدارد فقط پادشاهان صفوی تا اندازه ای از این اقتدار مذهبی بهره بردند و بقول شاردن آب وضو و غسل آنها را برای شفا میخوردند چه که آنها را از خاندان و اولاد حضرت پیغمبر میدانستند و البته نسبت بقاجاریه ترك چنین نظری را ندارند دیگر از چیزهائی که تا اندازه ای باعث محدودیت قدرت پادشاه فعلی و دیگر پادشاهان ایران شده موضوع ایلات است شاه ایران نمیتواند ایلخانی یا ایل بیکی یا حتی امیرقاین را از روی اراده تعیین کند بلکه در موارد مزبور کاملاً پیرو قانون توارث و تمایلات ایل میباشد از این دو مورد گذشته (مذهب شیعه و ایلات) شاه ایران در هیچ يك از کارهای خود بهیچ چیز مقید نمیشد.

تقسیمات ایران - کشور ایران از نظر اداری بطرز عجیبی تقسیم گشته و عجیب تر آنکه هر روزی این تقسیم قابل تغییر است، مثلاً هنگامی که عباس میرزا از تهران بخراسان رفت آذربایجان هم جزء خراسان بود یعنی عباس میرزا والی خراسان و آذربایجان بود و اداره این دو ایالت بدست او تفویض شد چندی بعد که ظل السلطان مورد توجه ناصرالدین گردید از شیراز تا کرمانشاه را باودادند و سنندج و آبادیه باوجود بعد مسافت و اختلاف مناطق بایک نظر و یک دستور حکمرانی میشد اکنون نیز همان ترتیب باقی است و با عزل و نصب فرماندهان طول و عرض و وسعت تقسیمات اداری ایران عوض می شود. گاه اتفاق افتاده که مساحتی بقدر تمام انگلستان را استان نامیده و در همان موقع چند ده كوچك خراب را هم استان لقب داده اند.

بهر حال در ایران حکمران ایالت را والی و حکمران شهرستان را حاکم

میگویند سپس در دهها نایبالحکومه و یا کدخدا میفرستند داروغه بمنزله رئیس شهر بانی و کلانتر بجای شهردار است. هر محله ممکن است يك کدخدا یا کلانتر داشته باشد رئیس ایلات به ایل بیکي یا ایل خانی موسوم است.

طرز تعیین حاکمها - معمولاً فرمانروائی استانها و شهرستانها بدست برادران و عموها و پسرهای پادشاه داده میشود و موقع تعیین آن شب عید نوروز اول سال ایرانیان است و کلیه این مأمورین چه فرزند شاه چه بیگانه تابع يك قانون کلی هستند و آن دادن تقدیمی میباشد باین معنی که هر شهری کتابچه دارد در این کتابچه مالیات بدهی آن شهر ثبت است کسی که میخواهد حاکم شهری بشود آن کتابچه را بادقت مطالعه کرده مبلغی بر آن میافزاید و آن افزایش را بخدمت شاه یا یکی از وزیران مقرب یا یکی از بانوان حرمسرا (بسته با اهمیت شهر است) میفرستد و فرمان حکومت را میگیرد شاه بخوبی میداند که مبلغ مندرج در کتابچه خیلی کمتر از مالیات مأخوذه است ولی او کار بحقیقت مطلب ندارد حق خود را دریافت داشته و فرمان مطلق (کارت بلانش) بحاکم میدهد حاکم که بشهر تازه وارد شد ضابط میفرستد او هم بدهی شهر و دهستان تابع را بمبلغ معین معامله کرده درصدد وصول برمیآید ضابطها حق دارند رعایا را چوب فلک کرده داغ و درفش نمایند تا مبلغ مطلوب را وصول نمایند آنچه که مشهور است شصت و شش درصد مالیات مأخوذه بکیسه شاه رفته و سی و چهار درصد میان حاکم و ضابط توزیع میشود و این در صورتی است که حاکم مرد درست کار با انصافی باشد و الا از این میزان هم تجاوز میکند.

معتمدالدوله فرهاد میرزا عموی پادشاه مدتها والی فارس بوده و تمام مردم از طرز رفتار او رضایت داشتند راههارا امن کرده بود در زمان او قتل و غارت واقع نمیکشت مالیات را عادلانه دریافت مینمود با این وصف سالیانه ده میلیون فرانك از اهالی فارس گرفته شش میلیون و نیم آنها بخرج میآورد در مقابل حکمران شهر ساوه هشتاد هزار فرانك از اهالی گرفته فقط بیست و پنج هزار فرانك آنها حساب میکرد بدبختی دیگر آنکه سال بسال نرخ پیشکشی بالا میرود و رجال طماع و حریص تهران چوب مزایده را زمین زده تقدیمی را اضافه میکنند آنموقع است که پادشاه نه منتظر

شب عید گشته نه مراعات حال پسر و برادر را میکند و فوری فرمان و کتابچه را بدست کسی میسپارد که مزایده را برده است همانطور که کتابچه بودجه مالیات است طومار بودجه دهستانها است در هر طوماری زمینهای مزروع ، گلهها ، حشمها ، باغها ، چشمهها ، قناتها و غیره ثبت است و از روی آن مالیات دیوانی بر آورد میشود اما چه بر آوردی که مکرر دهی خراب شده و از میان رفته است ولی چون نامش در طومار بوده مالیات معهود را از مجاورین آن ده گرفته اند خلاصه اینکه حاکم ضابط دارد ضابط هم چندین گماشته و تحصیلدار بخدمت می پذیرد و این مأمورین اخیر با انواع آلات و افزار لازم با دهقان ایرانی مواجه میشوند و در نتیجه عدهای خان و بیگ و شاهزاده در تهران و شهرهای بزرگ با کمال راحتی خوش میگذرانند و کلیه سکنه ایران در آتش جهل و فقر و بیماری میسوزند .

مداخل - سرآمد بدبختیها و فساد جامعه ایران کلمه مداخل است -
در زبان انگلیسی کلمه مترادفی برای مداخل یافت نمیشود مگر اینکه در معنای آن بتفصیل قائل گشته بگوئیم مداخل یعنی دزدی ، رشوه ، استفاده نامشروع ، حق العمل از هر عمل زشت - تقلب - تزویر - فریب و خلاصه بدست آوردن پول از هر راه بد .

مأمور ایرانی بقدری شیفته این کلمه است که اگر باو حقوق بسیار گزاف بدهند و بگویند مداخل ندارد فوری از آن کار صرف نظر میکند ، زیرا دامنه مداخل بی اندازه وسیع است و هیچگونه حد و حدودی ندارد . من نمیگویم مردمان کشورهای دیگر از طریق غیر مشروع استفاده نمیکنند و یا رشوه نمیگیرند البته همه جای دنیا رشوه و اختلاس وجود دارد اما بطور قطع در هیچ جای روی زمین دزدی و رشوه گیری و اختلاس مانند ایران آزاد و عمومی و بی خجالت نیست .

مداخل در تمام مراحل زندگی ایران راه یافته است باینقسم که شاه از والی ، والی از حاکم ، حاکم از ضابط ، ضابط از تحصیلدار مداخل میخواهد ؛ همینطور سرتیپ از سرهنگ ، سرهنگ از سرگرد تاسرباز ؛ همینقسم زن از شوهر ، شوهر از زن ، استاد از شاگرد ، شاگرد از استاد ، نوکر از آقا ، آقا از نوکر بانواع مختلف

برای آنکه آب را
در پشت دریا
بیاورند
۱۵/۳/۲۲

مداخل میبرد معلوم است در محیط و جامعه‌ای که فساد عمومی تا این درجه رسیده که دزدی صریح را جزء مقررات رسمی عمومی دولتی قلمداد کرده و آشکارا عمل میکنند حال و روز زیردستان تاجه اندازه تباه میباشد در نتیجه این طرز رفتار غالب شهرهای ایران خراب، ده‌ها ویران، قنات‌ها خشک، مزرعه‌ها بایر و دهاتی‌ها به بدترین روزگاران میکنند. در واقع دولت ایران عبارت از ماشینی است که بزور عمال خود آخرین شاهی دارائی رعیت را گرفته و صرف تعین و خوشگذرانی عده معدودی مینماید. این ماشین بشیر گاو شیرده کفایت نکرده علفش هم نمیدهد تا بمیرد یا قبل از مردن شیردانی را بشکند متصدی یا مستأجر يك شغل عمده دولتی اول باید وجه تقدیمی یا سرقفلی منصب را تهیه و تقدیم دارد دوم بعد از دریافت فرمان و ورود بمقر حکمرانی مالیات و عواید مستقیم شاه را برساند و برای وزیران و بزرگان تهران هم بطور مناسب و فراخور شئون و مقامشان هدیه‌هایی بفرستد سوم بطور منظم و مستمر رضایت خاطر رئیس مافوق خود را با دادن تقدیمی‌های لازم جلب کند چهارم آنکه برای روزهای سیاه بیکاری خویش ذخیره جمع نماید خلاصه آنکه این یغما و غارت از روی اصول تصاعدی بردوش ناتوان دهقان و کارگرایرانی تحمیل میگردد^۱.

یگانه راه تحصیل مال و منال در ایران تشبث بکارهای دولتی میباشد چه بسا مردمان پست فرومایه که بهمین وسیله‌های عادی دارای همه چیز گشتند در ایران يك مثل عمومی راجع باینگونه جریانات شهرت دارد:

«هرچه از دستت برمیآید در روز توانائی بکن مبادا فروگذار کنی که پشیمان خواهی شد و فرصت از دست میرود».

مأمورین مشاغل دولتی این مثل اخلاقی را شعار و سرمشق خود قرار میدهند و در ایام فرمانروائی آنچه بتوانند برای تحصیل پول بجا میآورند شگفت آنکه احساسات عمومی مردم ایران هم مخالف این اصل نیست و بقدری عمومیت و کلیت یافته که بمرور قرن‌ها در نهاد مردم سرشته شده و جزء عادات و رسوم عادی بلکه پسندیده بشمار میرود «هرچه می‌توانی در هنگام توانائی فروگذار نکن»

چه بسا خانه‌های عالی، تجملات اروپائی، گله‌گله نوکر و خدم و حشم و

املاك و باغها از عرق پیشانی و رنج بازوی بینوایان ایران فراهم گشته است و کمتر کسی بفکر آسایش یا لااقل زنده بودن این عوامل مؤثر تولید ثروت میباشد!

اکنون چند پرسش پیش میآید که چگونه مردم ایران تاب و تحمل این همه فشار و بدبختی را آورده بر علیه آن شورش نمیکند؟

دیگر آنکه علت عمده این فساد اخلاق اداری و سوء جریان امور دولتی چیست؟ چه شده است که مأمورین دولتی ایران اینگونه بی عاطفه و بیرحم و بی انصاف بار آمده اند و مانند گرگان آدمخوار از هیچ چیز مردم روگردان نیستند؟ و بالاخره آیا امیدی برای اصلاح امور اداری ایران بنظر میرسد؟ و اگر راه اصلاحی هست طرز اجراء و عمل آن چگونه میباشد؟

بهر حال چون ایران عملاً يك کشور دموکراسی بمعنای واقعی است و توده مردم طبعاً دموکرات میباشند لذا اشخاص هوشیار و با فکر که معمولاً باید محرك انقلاب باشند از پیشرفت و ترقیات خود نومید نیستند که دست بکار انقلاب شوند. پستی نسب - پستی سابقه شخصی مانع ترقی و رسیدن بمقامات عالیه دولتی نمیشد. در غالب کشورهای اروپا برای ارتقاء بمناصب خطیر بلکه غیر دولتی شرایط مهمی ضرورت دارد که از آنجمله شرافت حسبی و نسبی و چیزهای دیگر است در ایران چنین نیست. نخست وزیری که سفر اول باناصرالدین باروفا آمد نواده دلاکی (سلمانی) بیش نبود صدراعظم کنونی ایران هم نسبش شریف نیست. پدر صدراعظم از نوکرهای پست درباری بوده است. میرزا تقی خان امیر کبیر فرزند قربان نام آشپز گمنامی است و امثال این اتفاقات در تاریخ تشکیلات دولتی ایران بی شمار میباشد.

اما اینکه چرا آنقدر مأمورین ایران رشوه بگیر و رشوه بده شده اند بیشتر برای آنست که از ابتداء حقوق دادن بمستخدمین معمول نبوده بلکه مستخدمین علی الرسم چیزهائی دستی هم میدادند که سر شغلشان بمانند و زندگانی خویش را از طریق غارتگری تأمین نمایند و اینک بی مناسبت نیست که برای آشنا ساختن خوانندگان با اصلاحات اداری ایران تعریف مختصری از دو کلمه «مداخل» و «پیشکش» بنمائیم تا وجه اختلاف این دو موضوع کلی که همیشه مورد ابتلاء ایرانیان است معلوم گردد.

امام داخل در فصل پیش شرح داده شد که عبارت از هر گونه استفاده غیر مشروع در موقع اجرای مأموریت خواهد بود ولی پیشکش که سر قفلی و شیرینی هم از آن میتوان تعبیر کرد بدو بخش عمده تقسیم میگردد :

الف - پیشکشهای منظم و مستمر دارای موعد و محل مخصوص و درپاره موارد مبلغ و مقدار آن هم معین است مانند پیشکشهای شب نوروز بشاه ایران. در آنموقع هر استاندار هر وزیر هر ایلخانی باید مبلغ و یا مقدار معینی بحضور قبله عالم تقدیم کند. میزان این پیشکشیهای شب عید بسته بمقام فرستنده و یا تقاضاها و درخواستهای او از شاه میباشد «سرجان مالکم» میزان این پیشکشها را در زمان خود مساوی با $\frac{2}{5}$ بودجه کل کشور تخمین زده است و اگر مالیات سراسر ایران را در آنروز سه میلیون لیره بدانیم مقدار کل دریافتی فتحعلی شاه فقط در شب عید نوروز بالغ بر یک میلیون و دویست هزار لیره میشده است. شاه فعلی ایران (ناصرالدین) تقریباً یک سوم یا نصف مبلغ دریافتی پدر بزرگ خود را تحویل میگيرد و کسری آنرا بعنوانهای جدید تأمین می نماید.

دیگر از موارد تقدیم پیشکشیهای منظم موضوع خلعت بهاست در کلیه شهرهای ایران در خارج شهر محلی بنام خلعت پوشان ساخته اند پادشاه ایران در شب غید نوروز یا مواقع فوق العاده دیگر جبه و یا پالتو و یا ابادۀ فاخری جهت بزرگان کشور تهیه کرده و بوسیله مأمورین عالیرتبه مخصوص ارسال میدارد کسانی که حامل خلعت هستند معمولاً از میان شاهزادگان و یار جال نامی درباری انتخاب میشوند. صاحب خلعت بمحض اطلاع از مرحمتی ملو کانه بیرون شهر آمده و در محل مخصوص خلعت پوشان باستقبال می شتابد مردمان نامی و اعیان شهر هم همراه او هستند. تماشاچیان زیادی نیز دنبال آنها می روند و تقریباً تمام شهر خالی می شود. حامل خلعت جبه را در حضور عموم از بقچه بیرون کشیده بدوش شخص معهود می افکند. مردم دست می زنند مبارکباد می گویند شعراء قصیده می خوانند طبل و دهل و سرنا می زنند و با جلال و جبروت تازه صاحب خلعت بشهر برمی گردد. این جبه و یا پالتو از حیث پارچه و دوخت چندان مهم نیست ولی از نظر قدرت و معنویت هزاران تومان می ارزد چه که دارنده آن لا اقل تا یکسال دیگر در محل خود باقی و

صاحب اختیار خواهد بود این است که بلافاصله پس از ورود بشهر خلعت بهای لازم را بآورنده پرداخته بعلاوه سوقاتی ها و هدیه های مناسبی بوی می بخشد ، در بودجه ولایات ایران رقم خلعت بها (پیشکشی برای دریافت خلعت) یکی از ارقام رسمی هزینه منظور می گردد .

همینطور که شاه باستانداران و فرمانداران خلعت می دهد و خلعت بها میگیرد استانداران و فرمانداران هم بزیردستان و آنها هم به گماشتگان خویش خلعت میدهند منتهی هر شغلی و هر محلی ارزش مخصوص بخود را حفظ می کند (خلعت بهای خراسان هزار تومان است) بیشتر اوقات مأمورین دولتی ایران عریضه ها نوشته واسطه ها برمی انگیزند تا از بالا دستان خود خلعت گرفته و خلعت بها بدهند !

ب - پیشکش های غیر عادی و اتفاقی نیز چند قسم است :

اول پیشکش برای رفع تهمت و بخشش گناهان و جلوگیری از رسیدگی به شکایات مظلومین .

دوم نازشست شاه باینقسم که اگر شاه ایران جانور یا حیوانی را (دام - دد) بکشد سر آن پلنگ یا گوزن یا آهورا بنظر بزرگان و اعیان رسانیده برای اعلیحضرت همایونی نازشست می گیرند که شر چنین حیوان وحشی یا اهلی از سر مردم ایران کوتاه گشته و باید مبلغی بقبله عالم تقدیم دارند .

سوم حق دلالی پادشاه باینقسم که قبله عالم گاهگاهی سرحال بوده با اعیان و اشراف به بازار می روند و جنس مغازه ای را بقیمت های گران میان همراهان خود می فروشند و البته از این راه سود فراوانی بصاحب کالا می رسد ، او هم لااقل نصف منفعت را بعنوان حق دلالی بحضور همایونی هدیه می کند .

اینگونه پیشکش دادن و یا پیشکشی گرفتن جزء لوازم زندگانی مأمورین ایران می باشد چه که هر مأمور عالیرتبه ایرانی عده زیادی نوکر دارد و بهیچ کدام از آنان حقوق مرتب بلکه نامرتب هم نمی پردازد و همینکه میزان بدبختی و ناداری نوکر بحد اعلی رسید آنوقت است که ارباب سر لطف آمده ویرا مأمور می سازد که هدیه برای شخص بزرگی ببرد و با این اقدام عاقلانه چندین کار مهم انجام داده است یکی اینکه بوسیله دادن هدیه شخص بزرگ را از خود راضی کرده و یا مقام

خویش را تحکیم نموده است دیگر آنکه عادات و رسوم باستانی را تجدید نموده و بقول ایرانیان از خطر فراموشی محفوظ داشته است و بهتر از همه آنکه مستخدم بی جیره و مواجب او به نوائی رسیده و تا مدت مدیدی بدون حقوق کار پرافتخار سابق را ادامه می دهد. پس مأمورین ایرانی مانند شکارچی بسیار ماهری هستند که بوسیله پرتاب يك سنگ چند گنجشك (نه دو گنجشك) شکار می کنند.

مسیح در انجیل قیصر و بطور کلی پادشاهان و فرمانروایان را توصیه کرده و مسیحیان را مأمور ساخته است که مال خدا را بخدا و مال قیصر (پادشاه) را به قیصر بدهند یعنی در پرداخت مالیات و عوارض معموله دیوانی تسامح و تعلل روا ندارند اما در کشور شیروخورشید ایران این توصیه و دستور کمترین موردی پیدا نمی کند زیرا پادشاه کشور و بزرگان و همدستان او وسایل مؤثر بیشماری برای دریافت سهمیه خود آماده دارند و صدها برابر حق شرعی و قانونی خویش دریافت می کنند.

سوء اداره بتمام معنی و نتایج شوم آن - محتاج بیادآوری نیست که با اجرای این اصول فاسد کننده يك سوء اداره کاملی بتمام معنی در سراسر ایران حکمفرما گشته و آثار شوم و مخرب آن در کلیه مراحل اجتماعی و سیاسی و قضائی و مالی هویدا و آشکار می باشد. مردمان صالح درستکار کاملاً گوشه گیر و بیکاره و اگر هم از روی تصادف و اتفاق دستشان بجائی بند شود چون برخلاف چرخهای اداری عمومی حرکت می کنند یا بکلی متلاشی و خرد گشته و یا از کارهای مهم برکنار می مانند این خود طبیعی است که کیسه های دراز مأمورین دولتی ایران با افکار عالی سازش ندارد و یا این و یا آن يك کدام باید کوتاه بیایند و آنچه که تا کنون به تجربه رسیده بلندی فکر بزودی نابود گشته و درازی کیسه هم چنان جاویدان می ماند.

ای کاش بدبختی و فساد اداری ایران منحصر برشوه و یا پیشکشی و تعارف بود بدبختانه مفاسد اجتماعی مانند بیماریهای مزمن هر کدام عوارض کشنده خطرناک بیشماری برای پیکر ناتوان کشور تولید کرده اند مثلاً وجوهی که از طرف دولت برای نگاهبانی ارتش یا ساختمان راه یا پل و یا عمارت یا امور فرهنگی و بهداشتی و غیره پرداخت می گردد در آغاز با ارقام بالنسبه ضخیم و درشتی از کیسه دولت

بیرون می‌پرد ولی در بین راه بقدری از این دست بآن دست گشته و فشرده می‌شود که هنگام وصول به مقصد یا هیچ و یا مقدار کمی از وجوه اصلی باقی مانده است عجب آنکه پادشاه مملکت هم در عین با خبری یا بی‌خبری از این جریان کاملاً بی‌طرف می‌ماند و کمترین بازخواستی هم نسبت بمأمورین مسئول روا نمیدارد . اکنون موقع پاسخ به پرسش اخیر رسیده که با این وضع آیا اصلاح امور ایران امکان پذیر است و طریقه اصلاح آن از چه قرار میباشد .

بطور قطع و مسلم امید باینکه ایران تنها و خود بخود موفق باصلاح اینهمه مفاسد و بدبختی گردد بسیار ضعیف و بلکه محال بنظر می‌رسد . باید با ایران کمک کرد تا تدریجاً این ریشه‌های گندیده برطرف شده و جوانه‌های تازه رشد و نمو کند بسیاری از فلاسفه معتقدند که یگانه راه اصلاح ایران ابتداء از طریقه اخلاقی و معنوی است نه از طریق مادی و ظاهری و مادام که آن اصول حقیقی و معنوی تغییر نیافته نجات و رستگاری ایران و ایرانیان از جمله محالات است^۱ .

ایران با داشتن راه - راه آهن - تلگراف - تلفن و برق و غیره ممکن است آباد گردد ولی فقط با اخلاق صحیح اصلاح خواهد شد البته برای ساختن وسایل نامبرده باید کوشش و همراهی نمود اما بیش از هر چیز و مقدم بر تمام کارها ریشه کن ساختن این عادات و رسوم پلید دیرین حتم و ضروری میباشد که بدون اقدام بآن هر گونه (رفورم) برای مردم بلاخورده آن کشور بی‌اثر و ثمر خواهد بود .

ویرانی سرتاسر کشور - هنگام مسافرت در ایران چه کاروانسراها و پلها و مدرسه‌ها و مسجد‌ها و پستخانه‌ها و راه‌های ویران و بایر مشاهده نمودم واقعاً جاهائی که محتاج به تعمیر و ترمیم نبود از شماره انگشتان دست تجاوز نمیکرد . مدرسه‌هایی که هنگامی جایگاه دانشجویان بوده - کاخ‌های زیبا و مجلل پادشاهان پیشین به تل‌های خاکروبه مبدل گشته است . غالب این قصرها متعلق به پادشاهان و بزرگان همین سلسله قاجاریه میباشد که در نتیجه سوء اداره باین حال زار افتاده و بدتر هم میشود . اگر راه شوسه یا کاروانسرای آباد یا پل سالمی در ایران به بینید متعلق به دولت نیست بلکه شخص متمولی برای نیکنامی یا جلب دعای زوار و رضای حق تعالی آنرا انجام داده است دولت و مأمورین دولت جز خرابی و غارتگری و وظیفه دیگری بجای نمی‌آورند .

۱- کرزن اشتباه کرده چون امری که محال تصور کرده بدست توانای اعلیحضرت

رضاشاه کبیر و فرزندان تاجدارش عملی گردید . مترجم

اگر بخواهید وضعیت اجتماعی ایران را کاملاً درک کنید چنین فرض نمائید که عده‌ای دور هم نشسته به یکدیگر زور میدهند و فشار وارد می‌سازند هم خودشان زیر منگنه هستند هم دیگران را زیر منگنه می‌گذارند و تدریجاً آنهایی که تاب مقاومتشان کمتر است در هم‌تر کیده خرد میشوند و ساعت به ساعت عده کمتر گشته حلقه اجتماع تنگتر می‌گردد .

مستخدمین دولتی - در ایران مانند کلیه کشورهای شرقی رسم است که مأمورین عالیرتبه عده زیادی نوکر و کلفت داشته باشند میزان تشخیص آقایان ایرانی با شماره این مستخدمین بی حقوق و بی وظیفه و بی مسئولیت تناسب مستقیم دارد ، هرچه شأنشان بیشتر مستخدم آنها هم باید زیادتر باشد. مستخدمین دولتی بر دو قسمند : قسم اول وابسته بمقام رؤسا بوده و بر حسب انتقال مقام رئیس تغییر ارباب میدهند . دسته دوم مستخدمین و کارمندان شخصی که مانند سایه لازم و ملزوم ارباب شده و تا بعد از مرگ هم بعنوان ارثیه در خانواده او می‌مانند. رویهمرفته وضعیت اجتماعی این دو دسته با هم فرق ندارد صدر اعظم ایران سه هزار اتباع و مستخدم برای خود حفظ می‌کند ، سایر وزیران و استانداران و شاهزادگان از پانصد تا پنجاه کارمند شخصی و رسمی نگاه می‌دارند کلیه این کارمندان غیر قانونی از راه فاسد مداخل - پیشکش - رشوه‌زندی می‌کنند ، اینها زالوها و لاشخوران هیئت اجتماعی ایران هستند که از سوء اداره عمومی استفاده کرده و بزور اربابان خود هرچه بخواهند می‌کنند ، کوچکترین سودی از وجود اینان عاید ملت و کشور نمیشود و ثروتی را که دهقان و کارگر ایرانی با انگشتان و ناخن‌ها از میان سنگ و خاک بیرون می‌کشد بطور فجیع و شرم‌آوری میان این مرده خورها پخش می‌گردد^۱.

با این وصف آیا می‌توان گفت که امور اجتماعی ایران قابل اصلاح است؟ باری بدبختانه در ایام اخیر اوضاع ناهنجار (بوروکراسی) اروپا در ایران هم سرایت کرده است وزیران ایران منشی و محاسب و مستوفی و منشی‌های زیادی برای خویش انتخاب کرده‌اند ولی تقسیم کار و تخصص میان این کارمندان وجود ندارد هر کس همه کاره و هیچ کاره است . گزارش - آمار - حساب - بازخواست - مسئولیت - وظیفه در ادارات ایران معمول نمی‌باشد همه جا بی‌نظمی ، هرج و مرج

و نادرستی حکمفرماست .

با آنکه کلیه ارقام و اطلاعات به قید صحت از طرف مقامات رسمی ایران تهیه و توزیع می گردد اما بهیچ يك از مندرجات آن اعتماد و اطمینان نیست تا حدی که اگر از خود آن مقامات عالی رسمی مدارك و دلیل برای صحت گزارش هایشان بخواهید از اثبات آن عاجز می مانند .

پیش گفتیم که در سنوات قبل یکنفر اتریشی بنام « بارون توفن شتن » مدتی مستخدم دولت ایران شد و معلوم نیست بچه مناسبت او را فرماندار ساوه کردند . بارون اتریشی بعقیده و فکر خود مشغول « رفرم » ادارات ساوه گشت و دست بکار اصلاح زد در این ضمن نایب السلطنه امیر کبیر پسر پادشاه مبلغ چهار صد لیره از وی (هدیه) خواست . بارون که در بودجه خود اعتباری برای این هدیه نداشت از پرداخت آن آباء کرد و طبعاً خودش و اصلاحاتش برای همیشه از ایران رفتند . بارون مزبور راجع به سازمان یکی از وزارتخانه های مملکت گل و بلبل چنین می نگارد :

« جناب وزیر عده زیادی اعضاء و اتباع دارد که جا و شغل معین ندارند امور وزارتت گاه در دیوانخانه ، گاه در اندرون ، گاه در سر حمام ، گاه هم در میان خیابان حل و تسویه می شود کارمندان مثل زنبور دنبال وزیر حرکت می کنند ، پرونده ها و اسناد دولتی در جیب بغل آنهاست نوشت افزارشان پرشالشان است در مواقع لزوم کاغذ پاره های مندرسی را از جیب بیرون کشیده با يك چشم بهم زدن امور مالی - قضائی بلکه سیاسی يك خطه را فیصله می دهند و جناب وزیر آنها را امضاء کرده بعرض صدر اعظم می رسانند و در صورت لزوم شاه هم آنها را تصویب و مجری می دارد . »

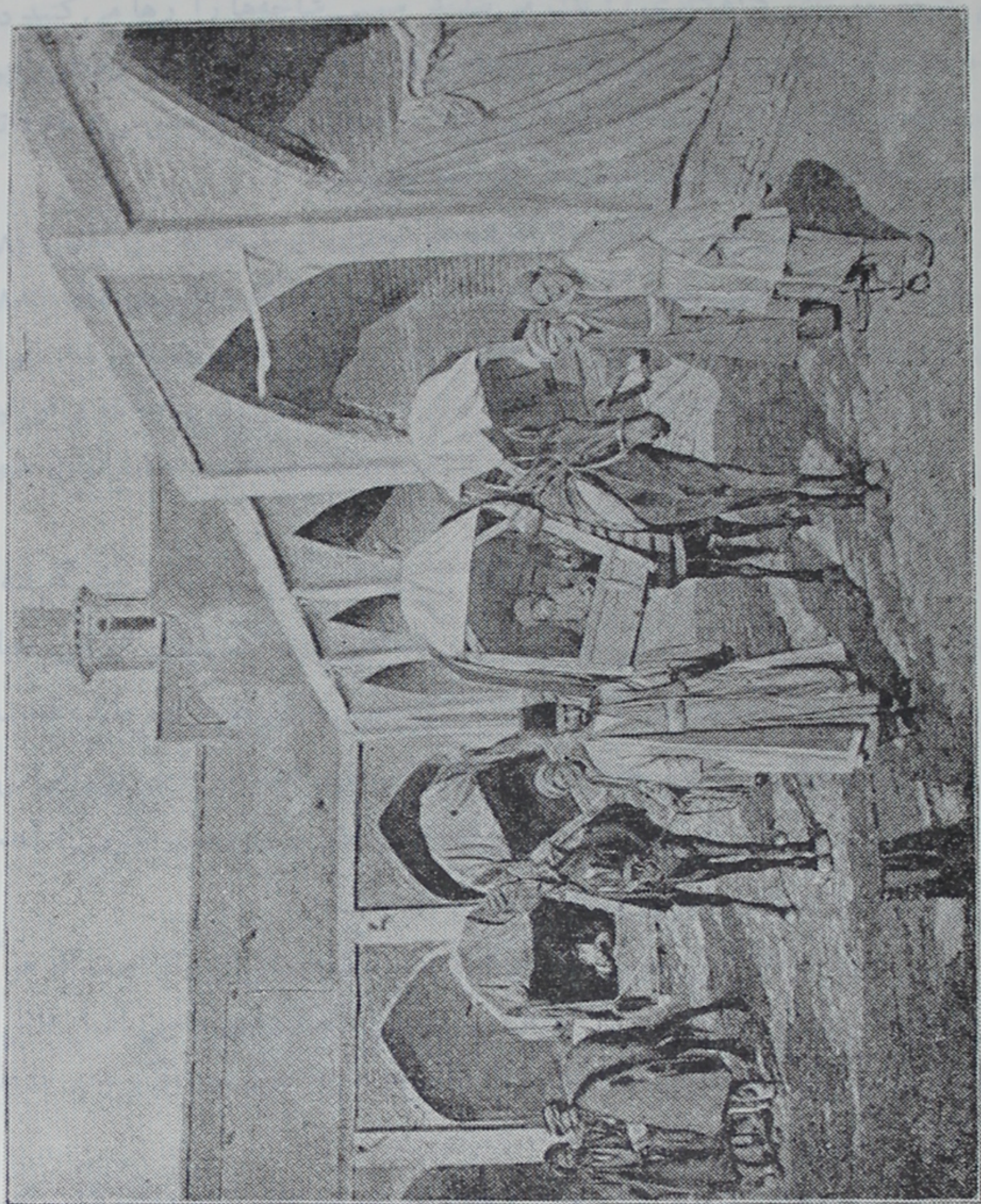
القاب و حقوق مأمورین ایران - در ایران عده معدودی مستخدمین فرنگی هم کار می کنند اینها یگانه مأمورین ایرانند که حقوق بالنسبه منظم دریافت می دارند . مواجب آنها بعنوان برات سر صرافهای بازار حواله می شود و پس از چند هفته دوندگی و جهش وصول می گردد اما مستخدمین غیر فرنگی انتظار و امید و چشم داشت به برات ندارند برای آنها مداخل و رشوه و پیشکش کفایت می کند بعلاوه القاب پر آب و تابی هم دارا هستند .

بیشتر القاب ایران بسه کلمه سلطنه - دوله - ملک ختم می شود که اولی مخصوص شاهزادگان است. جلوی این کلمات واژه های بی معنی و بی منطق بسیاری مانند نگاهبان و یا پناهگاه و غیره قرار داده اند که از حیث مفهوم کاملاً برعکس است و اگر بخواهیم القاب راست و درست به بزرگان ایران بدهیم باید آنها را غارتگر کشور، فاسد کننده سلطنت، خراب کننده امور دولت، برهم زننده نظم، شکننده قانون، بر باد دهنده آبرو و شرافت خطاب کنیم!

امور قضائی - اوضاع قضائی ایران (حقوقی - جزائی) تابع دواصل کلی است که آنرا قوانین شرعی و رسوم عرفی می نامند و اساساً با منطق و عقل و عدالت جور نمی آید ولی رویهمرفته برای يك ملت نیم متمدن و اوضاع و احوال ایران و مردمان آن چندان بی تناسب نیست. قوانین شرع از قرآن و احادیث و رفتار پیغمبر اسلام و امامان شیعه اقتباس شده و کم و بیش بصورت مدون در آمده است. مجتهد های شیعه در فهم قوانین شرعی تخصص دارند در زمان «مالکم» عده آنان از پنج نفر بیش نبوده ولی اکنون خیلی زیاد است مجتهد واقعی در اصطلاح ایرانیان کسی است که اجازه نامه از مجتهد دیگر دریافت داشته و همینطور سلسله مراتب خود را بامام می رساند در زمان صفویه رئیس کلیه مجتهد های کشور صدر الصدور نام داشته و از طرف پادشاه تعیین می شد. نادر شاه افشار عنوان صدر الصدور را ملغی ساخت که تا کنون هم ملغی می باشد. پادشاه فعلی ایران کوشش دارد نفوذ مجتهدین را کم کند و در آغاز سلطنت ناصرالدین میرزا تقی خان امیر کبیر شیخ الاسلام تبریز را توقیف نمود و بست مسجد شاه تهران را در هم شکست.

قوانین عرفی ایران مدون نیست و مطابق میل حاکم و زور و نفوذ دادخواهان و محیط و عادت محل حل می گردد در هر صورت چه قوانین شرعی چه قوانین عرفی باید بدست مأمورین دولتی اجرا گردد و آنها هم حالشان معلوم است کلیه احکام مهم قبل از اجراء بعرض شاه می رسد شاه ایران در عین حال رئیس دیوان کشور هم حساب می شود و حکمی را که او نقض یا ابرام نمود قابل تغییر نخواهد بود.

احکام جزائی ایران بسیار سخت و هولناک می باشد جلوی توپ گذاشتن - چهار میخ کشیدن - گچ گرفتن مردمان زنده - زنده زنده پوست کندن و سوزاندن

لاروانسرا و کجاوه

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

در مجموعه احکام جزائی ایران سابقه زیادی دارد. یکی از احکام سخت جزائی ایران شقه کردن مقصر بادرخت است باین قسم که شاخه‌های کلفت دو درخت بزرگ را خم کرده دو پای گناهکاری را بآن می‌بندند سپس شاخه‌ها را رها می‌کنند در نتیجه با شدت و عنف وحشتناکی مقصر بدبخت دو تیکه می‌شود از قرار معلوم این طرز شکنجه و قتل در ایران سابقه طولانی دارد. اسکندر کبیر «بسوس» نام قاتل داریوش را مطابق رسوم عادی بهمین طریق شقه نمود.

معمدالدوله منوچهرخان که از حکام خونخوار ایران بوده در سال ۱۸۴۱ سیصد نفر را در نزدیکی شیراز زنده زنده گچ گرفت حاکم دیگر در سال ۱۸۸۴ عده‌ای از دزدان را با آهک و آجر لای دیوار نهاد. البته مسافرت اخیر شاه ایران بفرنگ تأثیر کلی در روحیه او نموده و تا اندازه‌ای از حدت این احکام و قوانین جزائی کاسته است معذک سربریدن - خفه کردن - دست بریدن - چشم‌کندن هنوز جزء اعمال روزمره اجراء می‌گردد.

شایع‌ترین وسیله تنبیه در ایران فلک کردن است از فرزندان شاه گرفته تا حمال‌های کوچه باین ورزش ملی معتادند مثل اینکه پوست کف پای ایرانی خیلی ضخیم است چه بسا که يك نفر شش هزار شلاق خورده باز هم زنده مانده است. چوب فلک مانند مبل در غالب خانه‌های بزرگان موجود است. مأمورین ایرانی از چوب زدن هم استفاده پولی می‌کنند، یعنی مراقب کار بوده دست خود را آهسته پائین می‌آورند تا ضربت شلاق یا تر که خیلی اثر نکند.

یکی دیگر از قوانین جزائی ایران قانون معارضه بمثل توراۃ است که قرآن هم آنرا تنفیذ نموده و بالنتیجه در ایران مجری می‌باشد روی همین اصل قاتل را بورثه و کسان مقتول می‌سپارند که بکشند یا به بخشند یا خون بها بگیرند و در طرز اجرای آن قساوت بسیار بکار می‌برند.

در سال ۱۸۸۸ میلادی برابر ۱۳۰۶ هجری قمری یکی از مردمان نامی تهران شاهزاده‌ای را کشته بود شاهزادگان بعنوان (ولی دم) صاحب خون بزدان ریختند و قاتل شاهزاده را با دست و پنجه خویش سلاخی فجیعی کرده و با نفت سوزاندند. زندان ایران - قانون و قضاوت و کیفر در ایران خیلی سریع (بدون تأمل)

و خشن اجراء می شود زیرا منظورشان این نیست که مقصر را اصلاح نمایند بلکه نقطه نظر انتقام و قصاص و ترسانیدن دیگران می باشد از اینرو حبس با اعمال شاقه یا حبس مؤبد در ایران معمول نیست اساساً مدت زندانی مقصرین معین نمی شود و بسته بوسایل مادی و معنوی مقصرین خواهد بود. حکام ولایات در موقع دریافت مالیات یا عوارض دیگر چندین زندانی را جلوی توپ میگذارند و یا سر میبرند تا در دل مردم رعب و وحشت بیندازند عده ای از زندانیها را هم با دریافت وجه نقد مرخص می کنند. در شهر تهران سه نوع زندان است.

اول زندان زیر زمینی ارگ که مقصرین مهم را در آن سیاه چال می اندازند. دوم زندان شهری برای دزدان و آدم کشان در این هر دو زندان کند و زنجیر و پابندها و دست بندهای آهنین بکار می رود.

سوم زندانهای موسوم به تحت نظر که کند و زنجیر ندارد.

خلاصه آنکه همین قوانین و رسوم سخت و وحشتناک هم در ایران بطور عادلانه اجراء نمی گردد و هر کس پول و زورش بیشتر است و یاراه کار را خوب میداند از چنگال جلادان رها می شود و آنکس که بی وسیله است برای ترساندن دیگران هم شده گرفتار شکنجه می گردد.

اصلاحات در ایران - ناصرالدین در دوره خود دست بکار اصلاحاتی شد که همه بی نتیجه ماند از آنجمله در آغاز سلطنت دستور تشکیلات وزارت عدلیه را صادر نمود که اکنون اثری از آن نیست. در سال ۱۸۷۵ میلادی برابر ۱۲۹۲ هجری قمری پس از سفر اول اروپا فرمان داد مجلس شورای دولتی دایر گردد ولی بواسطه مخالفت آخوندها از بین رفت هنگام بازگشت از سفر دوم کوشش کرد بست مشهد را بشکنند و بآنها موفق نشد. موقع مراجعت از سفر سوم در ماه مه ۱۸۸۸ میلادی برابر با ۱۳۰۶ هجری قمری دستخطی راجع بآزادی اهالی ایران و تأمین جان و مال مردم صادر نمود این دستخط را در تمام مسجدها و مجمعهای ایران حتی در دهها برای اهالی خواندند اما افسوس که جز کاغذ پاره ای بیش نبود. در سال ۱۸۸۹ میلادی برابر با ۱۳۰۷ هجری قمری امر ملوکانه به تأسیس دیوان عدالت و تدوین قوانین مدنی و جزائی شرف صدور یافت. من (لرد کرزن) این مؤده بزرگ را در روزنامه

تایمز نقل کردم و مراتب قانون خواهی و عدالت پروری شاهنشاه ایران را بگوش عالمیان رساندم بدبختانه خوش بینی‌های من (لرد کرزن) بزودی تکذیب گشت و کلیه این فرمانها را در سبد زباله ریختند . دیگر از اقدامات عدالت خواهانه شاه این بود که در تمام نقاط ایران صندوقهای عدل کار گذارد تا مردم ستمدیده ایران عریضه‌های خود را در صندوق‌ها ریخته و از قبله عالم دادخواهی کنند ! رجال ستمگر ایران فوری در صدد چاره بر آمدند و باین قسم که هر کس عریضه‌ای در صندوق عدل می‌افکند دچار دژخیم‌ها و میر غضبان می‌گردید . بیچاره مردم از ترس جان صندوقها را ندیده انگاشته از کنار آنها نمی‌گذشتند . پس از چندی شاه ایران فرمان داد صندوقها را بگشایند و بعرض مظلومین رسیدگی کنند اتفاقاً يك عریضه هم در توی صندوقها نیافتند جانشین داریوش و کورش بخود بالید که حتی يك مظلوم هم در سرتاسر ایران یافت نمی‌شود و فوری به برچیدن صندوقها فرمان داد .

پس از اطلاع مختصر از اوضاع قضائی این کشور بخوبی احساس می‌شود که در سرتاسر ایران تزلزل روحی حکمفرماست . رشوه دهنده و رشوه گیرنده هر دو در خطرند . حس وظیفه شناسی از میان مردم رخت بر بسته ، اعتماد دولت از مردم و اطمینان مردم از دولت بکلی سلب شده است . شرافت - افتخار - غرور ملی - تقوی - روح ملی - وطنخواهی - کیفر خائن - تشویق خادم در این سرزمین یافت نمی‌شود فقط در يك موضوع کلیه افراد و طبقات با یکدیگر همکاری جدی می‌کنند و آن عبارت از تعمیم مفاسد اخلاقی می‌باشد .

با چنین وضعی آیا ممکن است باصلاحات امیدوار شد ؟

آیا این درخت کرم خورده آفت زده با پیوند و آبیاری بارور خواهد شد ؟
 بنگاههای اروپائی در ایران - هرگاه وجود بنگاههای اروپائی مانند را جزء اصلاحات بدانیم سرزمین شیروخورشید تا حدی از آن بهره‌مند می‌باشد بدینقرار :

الف - پست

تا سال ۱۸۷۴ میلادی برابر ۱۲۹۱ هجری قمری پست ایران بدست چاپارچی باشی اداره میشد و او هم زیر نظر وزیر (مواصلات) کار می‌کرد بدینقسم که

گیرنده و فرستنده نامه هر دو مبلغی باید پردازند بعلاوه موقع چاپ کردن تمبر صد هزار تمبر هم برای خود چاپارچی باشی طبع می کردند.

بالاخره در سال ۱۸۷۵ میلادی برابر ۱۲۹۲ هجری قمری پستخانه ایران را بشخص اتریشی موسوم به (جی . ریدر) واگذار کردند و برای اولین مرتبه پست ایران هفته یک دفعه از تهران به تبریز ورشت حرکت کرد . در سال ۱۸۷۷ میلادی برابر ۱۲۹۴ هجری قمری دولت ایران بعصویت پست بین الملل پذیرفته شد و همان سال (ستاهل) نام روسی بجای (ریدر) آمد مدت ریاست (ستاهل) خیلی کوتاه بود و پس از وی پستخانه ایران دچار هرج و مرج گردید . پاکتها را باز میکردند یا اصلاً نمیرساندند محتویات پستی را میدزدیدند مردم بوسیله پیک سفارت انگلیس یا مأمورین خط تلگراف هند و اروپا کاغذ می فرستادند ولی دوباره اوضاع پستخانه منظم گردید که تا کنون هم منظم است در سال ۱۸۸۴ میلادی برابر ۱۳۰۲ هجری قمری هفتاد و سه پستخانه در ایران دایر بود .

ب - تلگرافخانه

در سال ۱۸۵۹ میلادی برابر ۱۲۷۶ هجری قمری یکرشته سیم تلگراف میان تهران و سلطانیه دایر گشت سپس در سال بعد تا تبریز و سه سال پس از آن تا مرز جلفا امتداد یافت چندی بعد کمپانی هند و اروپای انگلیسی سیمهای تلگراف جلفا - بوشهر را احداث کرده و بآنوسیله کشور ایران با هند و اروپا ارتباط تلگرافی پیدا کرد .

قریب سه هزار میل خطوط تلگرافی متعلق بدولت ایران و در دست خود ایرانیهاست و کلیه شهرهای ایران تلگرافخانه دارد .

پ - مطبوعات

مطبوعات ایران هم يك موضوع معما آمیز مرموزی است در عین حال که ایران وزارت مطبوعات و مطبعه و روزنامه دارد از هر گونه آزادی قلم و اظهار عقیده و فکر ممنوع است . در سال ۱۸۵۰ میلادی برابر ۱۲۶۷ هجری قمری امیر کبیر يك روزنامه ای در تهران دایر نمود که مدیر و سردبیر آن انگلیسی بود . پس از قتل امیر کبیر روزنامه و مدیرش ناپدید شدند . مجدداً در سال ۱۸۶۶ میلادی برابر

۱۲۸۳ هجری قمری يك روزنامه‌ای بنام (تهران) انتشار یافت و بزودی موقوف شد. اکنون در سال ۱۸۸۹ میلادی برابر ۱۳۰۷ هجری قمری سه روزنامه در تهران دایر می‌باشد. اول ایران‌روزنامه رسمی ماهی دو مرتبه نامرتب تحت نظر وزیر مطبوعات انتشار مییابد. شاه ایران گاهیگاهی مقاله برای روزنامه ایران می‌دهد اخیراً مقاله‌ای راجع بدریاچه قم نگاشته که تماماً اشتباه است ولی روزنامه جرئت انتقاد ندارد.

دوم روزنامه نیم رسمی «اطلاع» تحت نظر وزیر انطباعات بطور نامرتب منتشر می‌گردد.

سوم روزنامه «شرف مصور» عکس وزیران و بزرگان ایران را چاپ میکند. بهای تك شماره هر يك از این روزنامه‌هایك قران است. محتویات روزنامه‌ها تملق از رجال و شاه و درباریان و شرح شکار رفتن قبله عالم و امثال آن است. از ترس سفارتخانه‌های مقیم تهران حق گفتگو در امور سیاسی خارجی ندارند و از بیم سایه خداوند نمی‌توانند در باره ایران و بدبختی‌های آن چیزی بنویسند. وزیر انطباعات سالی پانصد تومان بشاه میدهد و در مقابل تمام امور مطبوعاتی زیر نظر او اداره می‌شود. یکی از مداخله‌های وزیر انطباعات آنست که از رجال ایران پول بگیرد و در باره آنان مداحی کند و عکسشان را چاپ نماید. در اصفهان روزنامه‌ای بنام «فرهنگ» بدستور ظل السلطان چاپ می‌شود که مانند روزنامه‌های تهران است.

روزنامه اختر تا موقعی که در استامبول توسط مهاجرین ایرانی چاپ میشد خیلی خواننده داشت و مرغوب بود اما اکنون آنطور نیست.

هنگامیکه ناصرالدین از سفر اول فرنگ برگشت میرزا حسین خان سپهسالار با كمك يك مدير اروپائی روزنامه‌ای فرانسه و فارسی بنام وطن «لاپاتری» تأسیس نمود. نخستین شماره «لاپاتری» بتاريخ پنجم فوریه ۱۸۷۶ میلادی برابر ۱۲۹۳ هجری قمری منتشر گردید و چون سرمقاله این شماره حاکی از استقلال رأی و انتقاد اوضاع جاری و قصد حمله و اعتراض بود بیش از يك شماره چاپ نشد و برای همیشه

تعطیل گردید .

در سال ۱۸۸۵ میلادی برابر ۱۳۰۳ هجری قمری يك روزنامه فرانسه فارسی دیگر بنام « اکودولاپرس » در تهران انتشار یافت و بزودی تعطیل شد .
يك مجله قشونی هم چند ماهی در تهران چاپ شده و از میان رفت مدرسه دارالفنون در صدد بوده و هست كه مجله بنام مجله علمی طبع و منتشر سازد .
در تبریز يکی دو روزنامه بیرون آمده و نا پدید گشت . بطور خلاصه غالب روزنامه ها و مجله های ایران قبل از تولد وفات یافته و سر لوحه نامشان سنگ مزارشان می گردد !

ت - ضرابخانه سلطنتی

تا سال ۱۸۶۵ میلادی برابر ۱۲۸۲ هجری قمری در هر يك از شهرهای ایران یكنوع اسبابها و چرخهای دستی بود كه با آن نقره و یا طلا سكه میزدند و از حیث ارزش پول و جریان نقدینه اختلال بزرگی در سراسر کشور وجود داشت . در سال مزبور ناصرالدین شاه دستور داد از فرانسه كارخانه سكه زنی وعده ای كارگر بایران بیاورند . كارگران دربندر انزلی پیاده شدند و به تهران آمدند اما وسیله حمل ماشین ها موجود نبود . شاهنشاه ایران فیل های خود را مأمور انجام این كار كرد ولی آنها هم از عهده بر نیامدند و دوازده سال تمام اجرای این اقدام طول کشید ! تا آنكه در سال ۱۸۷۷ میلادی برابر ۱۲۹۴ هجری قمری ضرابخانه تهران تحت نظر امین السلطان دایر شد امین السلطان سالی پنج هزار تومان بشاه می پردازد و کلیه امور ضرابخانه را در اختیار خود دارد .

ث - بانك - جریان پول فلزی در ایران مانند سایر چیزها وضع عجیبی داشت نبودن پول كاغذی - نداشتن وسیله منظم حمل و نقل - نا امنی راهها - عدم تعادل ضرب سكه در شهرهای مختلف باعث شده بود كه در يك شهر تا حدی سكه رایج موجود و در شهر دیگر نایاب می گشت محتكرین و سفته بازان از شخص شاه گرفته تا سربازان و خرده صرافان و كاسب كاران بانواع وسائل مردم را لخت می كردند . نرخ تنزیل پول اسماً ۲۴ درصد ولی تا صد درصد هم رواج داشت بالاخره شركت (نیوارینتال بانك) تصمیم گرفت شعبه هایی در ایران دایر كند و باین منظور ابتداء

در قسمت شرقی میدان توپخانه تهران عمارتی اجاره کرد و نخستین شعبه بانک اروپائی بتاریخ ۱۸۸۸ میلادی برابر ۱۳۰۶ هجری قمری در ایران تأسیس یافت . سال بعد ناصرالدین بجهاتی که بعداً ذکر خواهد شد امتیازات بارون دو رویتز را ملغی نموده امتیاز تأسیس بانک شاهنشاهی را بوی داد . دولت انگلستان هم رسماً ضمانت اعتبار آن بنگاه را اعلام داشت در نتیجه بمحض انتشار آگهی فروش سهام بانک در لندن چند ساعتی بیش طول نکشید که مشتریان پانزده مقابل عرضه تقاضای خرید دادند .

سرمایه بانک یک ملیون لیره تعیین گردید و بزودی در کلیه شهرهای بزرگ ایران شعبه دایر کرد . ایرانیان برای نخستین بار در زندگانی مالی خود مفهوم ودیعه نهادن - وام خواستن با تنزیل عادلانه ، اهمیت اوراق بهادار و سایر مزایای بانکی را درک نمودند و بقدری حسن استقبال کردند که در سال اول سود ویژه بانک به شصت هزار لیره رسید .

اما امتیازات رویتز که بالغای آن اشاره شد باین قرار بود که در سال ۱۸۸۲ با مساعدت و همراهی میرزا حسین خان سپهسالار صدراعظم از طرف دولت ایران یعنی ناصرالدین شاه امتیازات عریض و طویلی به بارون دو رویتز واگذار شد مهم ترین مواد این امتیاز بکشیدن راه آهن در سرتاسر ایران و تراموا - استخراج تمام معدنها - آبیاری اراضی بایر - تأسیس بانک - اداره کردن امور گمرکی - استفاده از جنگلها آغاز میگردد . بارون دو رویتز چهل هزار لیره بعنوان وثیقه بدولت ایران پرداخت و بر طبق ماده هشتم امتیاز نامه هرگاه پانزده ماه پس از امضای قرارداد شروع بکار نمیشد دولت ایران یعنی ناصرالدین شاه حق داشت مبلغ وثیقه را تصرف کند در هر حال همینکه شاه بفرنگستان مسافرت کرد عده از متنفذین تهران با تحریک دربار پترزبورگ برضد شاه و امتیازات رویتز اقدام کردند شاه هم از بروز حوادث بیمناک شده امتیاز رویتز را ملغی نمود و بآنها اکتفاء نکرده چهل هزار لیره وثیقه را به بهانه اینکه رویتز در موقع معین شروع بکار نکرده بمصادره برد در صورتیکه بنا باظهار رویتز برای کشیدن خط آهن در گیلان و آذربایجان شروع به خاکبرداری کرده بودند .

ج - راهها - اساساً در کشورهای شرقی تسطیح و شوسه کردن راهها معمول نیست و آنرا جزء اصلاحات لازم نمیدانند در ایران باستان پاره‌ای راهها موجود بود که بساسانیان و پیش از آنها نسبت می‌دهند سپس در زمان شاه عباس راهی بنام راه مازندران تسطیح گشت و از آن ببعد تا کنون راههای زیر در ایران ارا به رو شده است :

اول راه تهران - قم بمسافت ۱۴۴ کیلومتر تقریباً

دوم راه تهران - قزوین بمسافت بالا تقریباً

سوم راه باجگیران تا مشهد .

چهارم راه تهران تا دوشان تپه بمسافت پنج شش کیلومتر . دوشان تپه یکی از باغها و شکار گاههای درباری است و این راه را برای استراحت عبور و مرور بانوان حرمسرا کالسکه رو ساختند و در سال ۱۸۷۴ میلادی برابر ۱۲۹۱ هجری قمری بایک تجلیلات فوق العاده مراسم افتتاح این راه بعمل آمد و بدرجه بآن اهمیت دادند که میرزا حسین خان صدراعظم بانی و مؤسس راه مزبور بدریافت رتبه عالی سپهسالاری (فیلدمارشال) از طرف شاهنشاه ایران مفتخر گردید و سال بعد باهمان بوق و کرنا و طبل و دهل مراسم افتتاح راه ارا به رو دیگری انجام یافت مسافت این راه هم باندازه مسافت راه دوشان تپه بود و از تهران تا شاه عبدالعظیم امتداد می یافت !

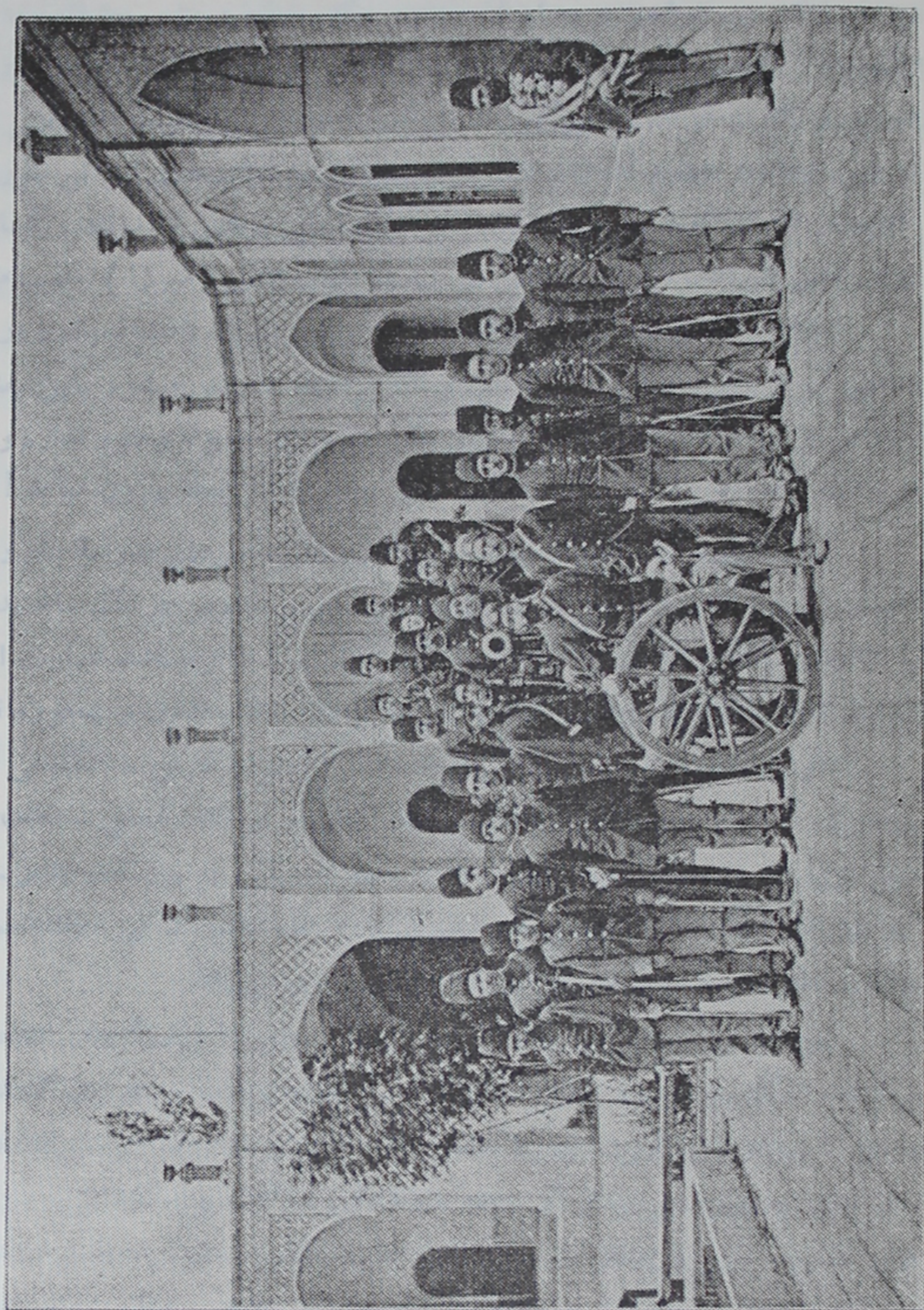
گذشته از این پنج جاده نامی ارا به رو سایر جاده های ایران بنام چاپاری - راه کوره - جاده قاطررو - جاده چارپاداری و غیره شهرت دارد.

در سال ۱۸۸۹ میلادی برابر ۱۳۰۷ هجری قمری شاه ایران امتیاز تسطیح راه تهران - شوشتر - اهواز را به مشیرالدوله واگذار و قرار شد شاخه‌هایی از آن راه به بروجرد و اصفهان بکشند و تهران را با کارون متصل سازند اخیراً این امتیاز از طرف مشیرالدوله به بانک شاهنشاهی انتقال یافته است .

ح - فرهنگ و آموزش و پرورش

بعقیده ایرانیان علم و دانش عبارت از اطلاع و احاطه بر ادبیات ایران و عرب و فهمیدن تفسیر قرآن و فلسفه شرقی میباشد و کلیه معلومات آنان روی همین مبانی

شاگردان مدرسه نظام تهران

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

دور می‌زند. در هر شهر و ده ایران چندین مکتب‌خانه هست. حق‌الزحمه آخوند مکتبی‌ها از ماهی يك قران تا سه قران است. در این بنگاه‌ها خواندن و نوشتن فارسی و تلاوت قرآن را می‌آموزند قرآن را طوطی وار می‌خوانند یعنی کمترین توجهی بمفاد و مفهوم آن ندارند. طرز تدریس در مکتب‌های ایرانی طوری است که بیشتر فارغ‌التحصیل‌ها فارسی را می‌خوانند ولی نوشتن نمی‌دانند، کسانی‌که هر دو هنر یعنی خواندن و نوشتن فارسی را بدانند بلقب عالی (میرزا) ملقب میشوند. مدارس عالی و متوسط بمفهوم اروپائی در ایران یافت نمیشود در مدارس مذهبی ایران بطور عجیبی علوم طب و فقه و فلسفه تدریس میشود باین معنی که در مدارس مزبور برنامه و دوره تحصیلی و سایر مقررات معموله وجود ندارد و هر کس هر وقت بخواهد بآن مدارس رفته و مطابق دلخواه از آنجا بیرون می‌آید!

دارالفنون - ناصرالدین‌شاه در آغاز سلطنت خویش مدرسه بنام دارالفنون تأسیس کرد. عمارت این مدرسه را مطابق اسلوب مدارس فرنگ ساختند و علاوه بر اتاقهای کلاس دارای کتابخانه - سالن کنسرت و تئاتر میباشد عمارت اخیر یعنی سالون تئاتر و موزیک بحکم ملاهای تهران از حیز انتفاع افتاده و مهجور مانده است. مواد درسی این مدرسه عبارت است از فارسی - عربی - انگلیسی - فرانسه - روسی - آلمانی - ریاضی - طب - نقشه کشی - فیزیک - شیمی - معدن شناسی - جغرافی و دروس مربوط به ارتش - هشت معلم اروپائی در دارالفنون تدریس میکنند که عبارتند از يك معلم انگلیسی - سه معلم فرانسه - سه معلم آلمانی - يك معلم لهستانی بعلاوه يك معلم ارمنی جلفائی که زبان روسی درس می‌دهد.

من شخصاً بتمام کلاسها سرکشی کرده و حضوراً از شاگردان امتحان حساب فرانسه، انگلیسی و غیره بعمل آمد بخوبی از عهده برآمدند بطوری که شایع است دانش آموزان دارالفنون نمونه کاملی از هوش و ذكاء ایرانی می‌باشند. شماره کلیه آنان به ۲۵۵ میرسد از آن جمله ۴۰ شاگرد در کلاسهای ابتدائی، ۴۰ در کلاسهای علمی و ادبی و ۷۵ نفر در کلاسهای علوم نظامی مشغول تحصیل هستند. دوره تحصیل ابتدائی و متوسطه و عالی دارالفنون شش تا هفت سال است. شرط ورود ندارد هر کس میتواند فرزند خود را بدارالفنون بفرستد. معمولاً از سن ده سالگی بآنجا می‌روند گذشته از اینکه تحصیلات مجانی است سالی دو دست لباس و روزانه

ناهار هم میدهند و پس از فارغ التحصیل شدن در ادارات دولتی وارد خدمت خواهند شد. ساعات افتتاح مدرسه از هشت صبح تا سه بعد از ظهر میباشد، چوب و فلک معمولی در اینجا هم راه یافته و غالباً بکار میرود بودجه مدرسه سالی ۸۵۰۰ لیره یا سی هزار تومان بدست مخبرالدوله وزیر معارف و مدیر مدرسه سپرده شده است. در شهر تبریز هم مدرسه‌ای شبیه دارالفنون تأسیس کرده‌اند. همینطور ظل السلطان در اصفهان مدرسه‌ای مانند آن دایر کرده است.

جای بسی تأسف است که معارف جدید ایران تا همین اندازه محدود و مقید مانده و از آن بدتر اینکه مدرسه دارالفنون از چهل سال قبل تا بحال همان وضعیت عادی دیرین را که در بدو تأسیس داشته بدون کوچکترین پیشرفتی محفوظ داشته است.

در اینجا دیدار ما از دارالخلافة مبارکه بپایان میرسد و برای ادامه سیر و سیاحت خویش راه کویر را پیش گرفته بسمت جنوب میرویم.

اکنون که می‌خواهیم از شهرهای جنوبی ایران دیدن کنیم بی‌مناسبت نخواهد بود که قبل از رفتن بشهرهای مجاور کویر و دشت لوت مختصری هم از این دو صحرای وسیع سوزان بی‌آب و علف صحبت بداریم.

آری دو صحرای سوزان دوشنزار نمک سوز بخش عمده‌ای از کشور ایران را فرا گرفته است مطالبی که در کتب عهد عتیق از بادهای کشنده - آفتاب مهلك - ریگزار جانگداز شرح داده شده نمونه‌ای از وضع کویرهای ایران میباشد. این دو صحرای خطرناک که حتی در قلب افریقا هم نظیر آن کمتر یافت میگردد بیش از پانصد میل^۱ مربع مساحت دارد و بنام دشت کویر و دشت لوت مشهور است. دشت کویر در ۳۳ درجه تا ۳۶ درجه طول و در ۵۲ درجه تا ۷۵ درجه عرض واقع گشته و برادر دیگرش دشت لوت در ۲۹ تا ۳۲ درجه شمالی طول و از ۵۷ درجه تا ۶۰ درجه عرض میباشد. دشت کویر قریب هزار قدم از سطح دریا بلندتر است. دروجه تسمیه آن بکویر اختلافات زیاد موجود است «مالکم» و «موریه» آنرا دریای کبیر مینامند

۱- هر میل انگلیسی برابر با ۱۶۰۹ کیلومتر است و پنج میل انگلیسی تقریباً هشت کیلومتر میشود.
مترجم

و البته در این نام گزاری اشتباه رفته‌اند اما ژنرال «شنیدر» بیش از آن دقت کرده برای این نام سه راه بنظرش میرسد :

۱- در زبان فارسی گاو بمعنای بزرگ بسیار استعمال شده مانند گاو صندوق یعنی صندوق بزرگ و دشت کوير هم شاید معرب دشت گاو یا دشت (گپ) بمعنای بزرگ است .

۲- در زبانهای بومی افریقائی چنین جاهائی را (کفر) بکسر کاف میخوانند چنانکه هم‌اکنون در مصر بسیاری از دشت‌های خشك باین نام شهرت دارد و دشت کوير فارسی هم از کفر بومیان افریقائی نام گرفته است .

۳- ممکن است که داستان بهرام گور و شکار گورخر هم در نام این صحرای هلاکت مدخلیت داشته و بآن اعتبار « بدشت گور » یا « دشت کوير » مشهور شده باشد .

در پیدایش این دشت نظریه دانشمندان مختلف است . پاره‌ای میگویند که دریا‌های خشك شده این دشت شورزار را تشکیل میدهد و بنا بعقیده عدۀ چشمه‌های شورابی در زمین‌های رسوبی این قطعه آمدو شد دارد و بنا بگفته پاره دیگر از دانشمندان از آغاز چنین بوده و همان خواص اولیه جسم سیمایی را دارا میباشد و تغییر مهمی نیافته است .

علاوه بر «مار کوپولو» بسیاری از جهانگردان فرنگی کوير را دیدن کرده‌اند که از آنجمله دکتر « بوکس » روسی در ۱۸۴۹ میباشد شگفت آنکه هر يك از این مسافران بطرز مخصوصی دشت کوير را توصیف نموده‌اند و از دریاچه‌های نمك خیز شورابه‌ها - باتلاقها - تپه‌های نمکی - نمكسارهای آن مطالب وحشت‌آوری نوشته‌اند . از مسافران قرن ۱۹ میلادی کوير و دشت لوت یکی خانیکوف روسی را میشناسیم که در سال ۱۸۵۹ از نه بندان بکرمان رفت و از دشت لوت گذر کرد سپس دو افسر انگلیسی ارتش هند بنام گایندو و دو گمان که در سالهای ۸-۱۸۸۷ میلادی از کوير و دشت لوت گذر کرده‌اند .

گایندو یکمرتبه در ظرف پنج روز و یکمرتبه در ظرف هفت روز این سفر خطرناك را پیموده است خط سیر گایندو از قریه خور تا دامغان بوده است وی میگوید

دشت لوت يك دریای مواج شن و سنگریزه میباشد مسافرت گایندو فقط در شب - های مهتابی انجام میگرفته چون آفتاب سوزان دشت لوت حتی در وسط زمستان هم قابل تحمل نمیباشد اما دو گمان که از انارك به سمنان رفته و قسمتی از کویر را دیده در یادداشت های خود مینویسد کویر دریائی از نمك است باتلاقها و چشمه سارهای کویر همه شور آب و گاهی سبزرنگ و گاهی سفید رنگ بنظر میآید دو گمان سعی کرده بود که با مته و اهرم عمق دریای نمك را بیابد ولی بقدری سطح این دریای نمك محکم بوده که بیش از نیم متر حفاری ممکن نمیشده است اما دو گمان عقیده دارد که عمق دریای نمك کمتر از چهار متر نیست.

دشت لوت میان کرمان و خراسان واقع شده و در پاره جاها پانصد قدم از سطح دریا ارتفاع دارد وجه تسمیه این دشت هم به لوت چندان محقق نیست و البته انتساب آن به لوط پیغمبر و داستان توراۀ پایه و مایه نداشته و از افسانه ها بشمار میآید بهترین توجیه آنکه لوت ولات در زبان فارسی مخصوصاً لهجه عامیانه بمعنای گدا و بی چیز آمده و این دشت هم از هر موهبت طبیعی بی بهره مانده است چیزی که آنرا از دشت کویر خطرناکتر کرده بادهای سموم و دریای مواج شن آنجاست در غالب فصول سال بادهای شدیدی شن های این بیابان را جا بجا میکند و در عرض چند ساعت فرسخ ها آنرا پس و پیش میاندازد و بقسمی که در يك روز صبح بخشی از دشت لوت کوه های شن زار بوده و عصر همان روز در جای دیگری همان کوه های شنی تشکیل می یابد . بیچاره جاندارانی که در معرض این سیل فنا واقع گشته اند و راه چاره ای جز استقبال مرگ ندارند همینکه طوفان شن جهت وزش خود را تغییر داد و کوه های شن را بطرف دیگر برد آنوقت است که اسکلت این تیره روزان در برابر آفتاب سوزان برشته میگردد چه بسا کاروانهائی که گرفتار این تندباد شن خیز گشته و پس از چندی استخوانهایشان باطراف پراکنده شده است . باری فرنگیان جهانگرد و محقق باین دشت لوت هم سری زده اند و کم و بیش اطلاعاتی در بارۀ آن بدست آورده اند از آن جمله «خانیکف» محقق دانشمند روس در سال ۱۸۵۹ از نه بندان بکرمان رفته و قسمتی از دشت لوت را دیدن نموده و تا حدی آنرا توصیف میکند .

اکنون که صحبت از دشت کویر و دشت لوت بمیان آمد از شهرها و استان های مجاور آن نیز صحبت میداریم و ابتدا از شهرستان یزد سخن میرانیم.

یزد - یزد نام شهرستانی است که در جنوب شرقی اصفهان و دویست میلی آنجا واقع گشته کرسی و حاکم نشین آنرا نیز یزد میگویند. در ایران مرسوم است که برای شهرهای خود لقب میگذارند حال تا چه اندازه این القاب با اوضاع شهر مناسب باشد باید از روح شاعری ایرانیان جویا شد. مثلاً شهر یزد را *دارالعباده* یعنی سرای پرستش میخوانند. من شخصاً این گفته را آزمودم که خیلی مناسب مقام میباشد. زردشتی ها - یهودیها - مسلمانها - بابیهای یزد از هم مسلکان خویش در شهرهای دیگر متعصب ترند. سادات یزد نمونه کامل این گفتار میباشد و از هیچ چیز در راه اجرای تعصبات دینی فرو نمیگذارند بعقیده ایرانیان همینکه زال و رستم و سیستان بفارس میرفتند چندی در یزد اقامت گزیدند. در تاریخ هخامنشی و ساسانی هم نام یزد دیده میشود و پس از حمله عربها این شهر پناهگاه زردشتیان بود و از همین جا دسته‌ای از آنان راه به هندوستان یافته و بسعادت و عزت رسیدند. اتابکان یزد مانند اتابکان لرستان مدت دو قرن در آنجا حکومت کردند و بالاخره بدست غازان خان منقرض گشتند.

شهر یزد مانند سایر شهرهای ایران در روی دشت وسیع بنا شده و در اطرافش خرابه‌های یزد کهنه مشهود میگردد. مسافرینی که از کویر گذر کرده بنزدیک این شهر میرسند از دیدن بادگیرهای زیرزمین - قلعه شهر - مناره‌های مسجد حال عجیبی در خود احساس میکنند و مانند آنست که از دره جهنم گذشته بسر زمین جادوگران رسیده‌اند. طول شهر یزد دو میل و عرض آن $1\frac{1}{4}$ میل میباشد. ارگ یا مقر حاکم در وسط شهر واقع گشته و دیوارهای گلی بلندی دارد که مانند دیوارهای قلعه شهر از هر گونه ارزش نظامی و زیبایی معماری بی بهره است. شهر فعلی یزد هم دو بخش است یزدنو - یزد کهنه. شهر کهنه در جنوب واقع گشته و دارای هفت کوی و دو دروازه است. اما یزد تازه شش کوی و پنج دروازه دارد و میان دو شهر یک دیوار بلند و دو دروازه دیده میشود. آب مشروب مردمان یزد هفتاد چشمه قنات است که از کوه‌های جنوبی و جنوب غربی بطرف شهر سرازیر میشود و در آب انبارهای بزرگ عمیق مخزن میگردد اما جمعیت یزد را از سابق یکصد هزار تخمین میزدند ولی در سالهای ۱۸۶۰ - ۱۸۷۰ یکمرتبه به ۴۰ هزار رسید و اکنون تمام شهرستان یزد صد هزار جمعیت دارد از آنجمله ۷۰ یا ۸۰ هزار نفر در خود شهر مسکن گرفته‌اند عده

یهودیان یزد دوهزار وعده زردشتیان قریب هفت هزار نفر میشود و هر دو گروه ازستم و آزار مسلمانهای متعصب آسوده نمیباشند در موقع خرید املاك باید مالیات مخصوصی بپردازند و هنگام بیرون آمدن از خانه پارچه مخصوصی بلباس خود میدوزند که از مسلمانان متمایز شوند با وجود این هم زردشتیان و هم یهودیان کلیه امور بازرگانی و دهقانی یزد را اداره میکنند. اخیراً چندتن از زردشتیان هندی تبعه انگلیس به یزد آمده و تادرجه ای در کار هم کیشان آنها تسهیل شده است حتی در بمبئی یک انجمن مخصوص برای همراهی و کمک به زردشتیان ستم دیده یزد دایر میباشد. زردشتیان یزد از خود دبستان و آتشکده و برج خاموشی دارند در خانه ها هم برسم ایرانیان قدیم آتشگاه جاودانی تهیه کرده اند. یک سرپرست روحانی و چند ملای درجه دوم جامعه زردشتی یزد را اداره میکنند.

راه های کاروان، شهر یزد را بکرمان و بندر عباس و اصفهان و خراسان و بلوچستان مربوط میسازد این شهر از همان روزگارهای باستانی که «باسکیزار» شهرت داشته مرکز ابریشم کاری ایران مرکزی بشمار میآمده و این ترتیب تا قرنهای اخیر دوام یافت و در اوایل قرن نوزدهم، ۱۸۰۰ کارخانه ابریشم با نه هزار کارگر تنها در شهر یزد موجود بود اما اکنون چنان نیست و صنعت داد و ستد یزدیان خیلی عقب رفته است. فرستاده های عمده یزد عبارت از پنبه، پشم، قالی، نمد، روناس حنا، بادام، پسته و تریاک میباشد. در این سالها بواسطه جنگ چین تریاک یزد ترقی کرده و سالی دوهزار صندوق بخارج میفرستد اما رسیده های یزد بیشتر از همه نفت و شمع و قند و چای و چینی و پارچه است و قسمت عمده آنرا روسها وارد میکنند. بازرگانی روسها نسبت بانگلیسها در شهر یزد چند برابر است و بدست یک عامل روسی و دوسه ارمنی مقیم یزد انجام میگیرد.

دیگر از مزایای یزد آنکه مرکز ترانزیت کالاهای هند بروسیه و کالاهای روسیه به هندوستان میباشد. راه ترکستان - خراسان - کویر - لوت - یزد - کرمان - بندر عباس این دو امپراطوری بزرگ را بهم متصل میکنند.

در آمد یزد در سال ۱۸۷۰ یکصد هزار تومان میشد اخیراً حکومت آنجا را به ظل السلطان پسر شاه دادند او هم پسرش جلال الدوله را بآنجا فرستاد و سال ۱۸۸۸ یکمرتبه مالیات آنجا را به ۲۵۰ هزار تومان بالا بردند، بعلاوه ۴۷ هزار تومان هم

گمرک گرفتند و این دورقم برای یزدیان ناتوان البته بار کمر شکنی محسوب میشود، در یزد یک پستخانه و یک تلگرافخانه از آثار دنیای متمدن وجود دارد جهانگردان فرنگی مانند مارکوپولو - ژرفا بار بارو - تاورنیه - دوربه - گلدسمیث - خانیکف و غیره به یزد آمده اند و مطالبی در باره یزد نوشته اند از آن جمله تاورنیه فرانسوی میوه ها و زنان یزد را ستایش میکند و بهتر از آن در سراسر جهان ندیده است. بعقیده تاورنیه مرد خوش بخت آنکه زن یزدی در خانه داشته نان گندم کرمان بخورد و شراب خلر شیراز بنوشد.

کرمان - این استان را در ایران باستان کارامانیا میخواندند که همان کرمان امروز میباشد و در میان صحرا سر راه خراسان و خلیج فارس واقع است. شهر عمده آنرا کرمان یا گواشیر میگویند. یزدگرد ساسانی پس از غلبه عربها باین شهر فرار کرد و مدتها مقر حکومت آل بویه سلجوقیان خوارزمشاهیان قرختائیان بوده و سپس روزگار بدبختی این سامان سر میرسد و مرتباً معرض کشتار چنگیز - تیمور - افغان نادر و از همه بدتر گرفتار خونخواری آغا محمد خان واقع میشود در سال ۱۸۹۴ میلادی برابر ۱۲۰۹ هجری قمری لطفعلی خان زند باین شهر آمد و خان قاجار بدنبال وی شتافت. لطفعلی از شهر گریخته و کرمانی ها را بشمشیر آبدار آغا محمد تسلیم کرد در نتیجه فقط ۳۵ هزار جفت چشم کرمانی بمحضر خان قاجار بردند و چندین هفته آنها را کشتار کردند و سی هزار زن و بچه کرمانی را باسیری گرفتند. پس از مرگ آغا محمد جانشین او فتحعلی شاه کرمان تازه را بنا کرد که مساحت آن قریب $\frac{3}{4}$ میل مربع و در شمال غربی شهر کهنه است و مانند همه شهرهای ایران یک دیوار بلندگلی و شش دروازه آنرا احاطه میکند و در وسط شهر جائی بنام قلعه مقر حاکم کرمان میباشد از بناهای قابل ذکر کرمان یکی قلعه دختر در سه میلی شهر منسوب باردشیر بابکان و دیگر مسجد جامع شهر تاریخ بنای آن ۷۵۰ هجری قمری است. جمعیت شهر قریب ۳۹ هزار است که ۱۵۰۰ نفر آن زردشتی، صد یهودی و ۲۵ تن هندو میباشد (مطابق سرشماری تاریخ ۱۲۰۱ ر ۱۹۰۱ شهر کرمان تا شعاع شش کیلومتری دارای ۵۰۰۴۸ نفر جمعیت بوده است ع. ج. ۰) مطابق گفته و نوشته کلنل اسمیت در سال ۱۸۷۱ در شهر کرمان ۳۲ حمام - ۲۸ کاروانسرا - ۱۲۰ کارخانه شال بافی - ۶ کارخانه قالی بافی - ۴۲ مسجد - ۵ مدرسه - ۵۰ مکتب خانه و ۴ بازار بوده است.

يك وقتى در كرمان اسلحه هاى خوبى مىساختند كه اكنون جزء داستانهاى افسانه مىباشد. شالهاى كرماني را از كرك و موى بز و يا از پشم گوسفند مىبافند و هر طاقه از ۱۶ تا ۲۴ ليره مىارزد، اما قالىهاى كرماني را از متری ده شلینگ تا متری ده ليره مىخرند. كارخانه هاى قالى بافى و شال بافى كرماني شبیه دخمه هاى سیاہى است كه كارگران لخت نیم جان در آنجاها كار مىكنند. در آمد استان كرماني در سال ۱۸۸۸ بضمیمه بلوچستان ۲۹۰ هزار تومان و ناصرالدوله پسر عموى شاه در آنجا حكومت مىكرد.

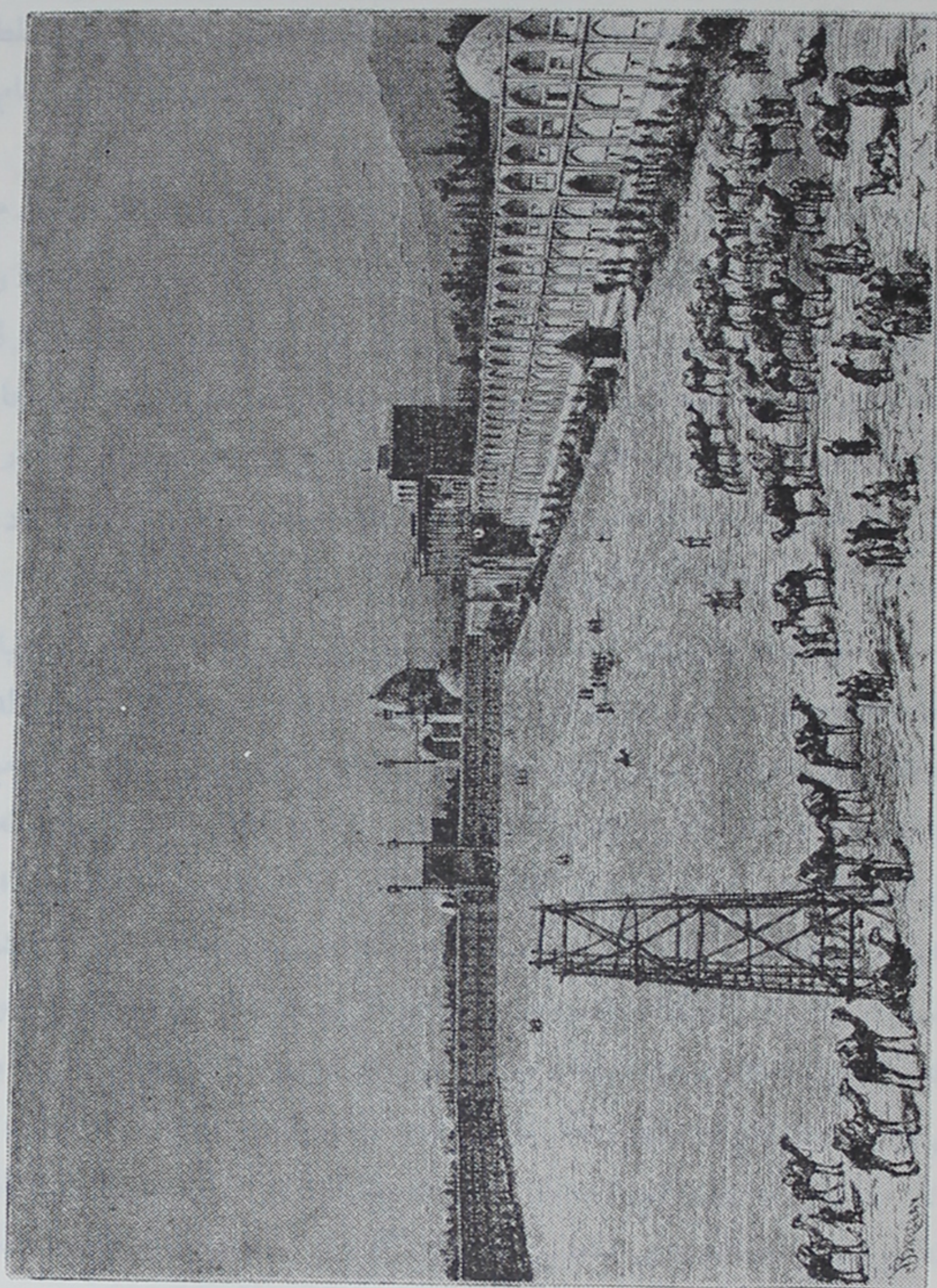
تهران - كاشان - مسافت تهران تا كاشان و منزلهاى میان راه بقرار زیر مىباشد:

۱ - تهران (۳۸۰۰ پا ارتفاع)	تارباط كريم ۷ فرسخ تقريباً.
۲ - رباط كريم تا پيك	۶ فرسخ يا ۲۴ ميل
۳ - پيك تا كوشك بهرام	۴ » » ۱۶ »
۴ - كوشك بهرام	۴ » » ۱۶ »
۵ - رحمت آباد تا قم (۳۰۰۰ پا ارتفاع)	۴ » » ۱۶ »
۶ - قم تا پاسنگان	۴ » » ۱۶ »
۷ - پاسنگان تا سن سن	۷ » » ۲۸ »
۸ - سن سن تا كاشان	۶ » » ۲۴ »

جمع مسافت از تهران تا قم ۲۵ فرسخ يا ۱۰۷ ميل و پنج منزلگاه دارد. مسافت از قم تا كاشان ۱۷ فرسخ و يا ۶۸ ميل و داراى سه منزلگاه مىباشد. جمع كل مسافت از تهران تا كاشان ۴۲ فرسخ و يا ۱۶۸ ميل و شماره منزلگاه ها هشت منزل مىباشد.

براى طى مسافت از طهران تا قم سه جاده وجود دارد اول جاده كاروان رو كه تا چندی پيش همه از آنراه ميرفتند و اخيراً از كار افتاده است، دوم جاده دليجان و كالسكه رو، سوم جاده چاپار.

جاده كاروان رو از دروازه حضرت عبدالعظيم تهران آغاز میگردد و منزل اولش كنار گرد است. از كنار گرد بحوض سلطان ميروند، میان كنار گرد و حوض سلطان دره ملك الموت واقع شده كه بواسطه نا امنی و زيادی راهزنان باين نام

میدان شاه اصفهان

Call No. _____

Acc. No. _____

Date _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

—

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

شهرت یافته والا کوه و گردنه خطرناکی ندارد در نزدیکی حوض سلطان يك کاروانسرای عالی شاه عباسی (ایرانیان همه کاروانسراهای خود را شاه عباسی مینامند) دو رشته قنات و لوازم کامل پذیرائی مسافرین موجود است . از حوض سلطان به پل دلاک و از پل دلاک بقم میرسند . میان حوض سلطان و پل دلاک رودخانه ئی بنام قره چای (تلخ رود) اسباب زحمت کاروانیان می گردد .

راه دوم یعنی راه کالسکه رو در سال ۴ - ۱۸۸۳ میلادی برابر ۲ - ۱۳۰۱ هجری قمری بوسیله امین السلطان پدراتابک دایر گردید و در تمام طول این خط رشته های سیم تلگراف هند و اروپا دیده میشود . برای طی این طریق از دروازه شاهزاده عبدالعظیم تهران حرکت کرده بحسن آباد و از حسن آباد بعلی آباد و از آنجا به منظریه و از منظریه بقم میرسید . مسافت این راه بیست و پنج فرسخ است بدینقرار از تهران تا حسن آباد شش فرسخ از حسن آباد تا علی آباد هشت فرسخ از علی آباد تا منظریه پنج فرسخ از منظریه تا قم شش فرسخ .

راه سوم راه چاپاری است من (لرد کرزن) همین راه اخیر را اختیار کردم . چاپارها و مأمورین دولتی هم از این راه آمدوشد دارند . این راه را امین الدوله وزیر پست و تلگراف ایران تأسیس کرد و همانطور که راه کاروان روقم بدست امین السلطان از کار افتاده راه کالسکه رو امین السلطان هم با پیدایش راه امین الدوله بایرماند باین ترتیب که امین السلطان راه کالسکه رو خود را بعداً مهمانخانه چی اجاره داد آنها هم بنای تعدی و لخت کردن مسافرین را گذاشتند مسافرین قم که بیشتر زوار و تهی دست هستند از راه کالسکه رو صرف نظر کرده دوباره دنبال کاروان و چارپادار افتادند . امین السلطان و مهمانخانه چی ها این خسارت را تحمل نیاورده بفکر چاره جوئی برآمدند و بقول مشهور فکرشان باینجا رسید که پل دلاک را خراب کرده رود قره چای ساوه و انار رود قم را بجاده کاروان بیندازند ! در نتیجه دریاچه تازه هم پدید آمد که موضوع افسانه های مذهبی ایرانیان گردید . بعقیده ایرانیان هنگام ولادت حضرت محمد (ص) دریاچه ساوه خشک شد و مطابق نظر آنان پیدایش جدید دریاچه مزبور نشانه وقوع يك واقعه مهم دیگری خواهد بود ایرانیان بقدری باین دریاچه تازه در آمد اهمیت دادند که ناصرالدین شاه شخصاً ببازدید آن رفت و بنا بمندرجات روزنامه رسمی ایران مورخ دهم و نوزدهم مه ۱۸۸۸ میلادی برابر ۶ - ۱۳۰۶ هجری

قمری عقیده شاه ایران بر آن است که محیط این دریاچه سی فرسخ میباشد و پیدایش آن از چشمه های زیر زمین کویر بوده که بطور فواره از آنجا سر زده است. ولی باید این اظهارات ناصرالدین شاه را شاعرانه پنداشته و از این رهگذر گذشت.

پس از خرابی راه کاروان چند روزی راه کالسکه رو امین السلطان بد نبود، اما بزودی امین الدوله وزیر پست و تلگراف ایران برای پرداخت عوارض و مالیات راه با امین السلطان اختلاف نظر پیدا کرد و بوسیله احداث راه چاپاری جاده کالسکه رو را کور کرد اکنون امین السلطان خود در نظر دارد با یک شرکت خارجی قراردادی بسته و راه کالسکه رو خود را تا شوشتر امتداد دهد.

بطوری که گفته شد من راه چاپاری دولتی را اختیار کرده از دروازه همدان پای تخت ایران را ترك کردم پس از طی شش فرسخ راه بر براط کریم رسیدم. رود کرج از کنار راه میگردد. دیدن آب در میان صحراهای خشک سوزان ایران لذت روح بخشی دارد و انسان را سر کیف میآورد. از رباط کریم به چاپار خانه پیک رسیدیم و از آنجا به منظریه و از منظریه وارد قم شدیم. بالای سردر چاپار خانه منظریه یک شیر و خورشید بزرگی از کاشی زرد و آبی نصب شده که رسمیت آن مکان را اعلام میدارد از منظریه تا قم مزرعه های سبز و خرمی در اطراف راه نمایان است و از پشت کار و کوشش دهقانان ایران حکایت میکند که چسان در این شوره زار بی آب کشت و کار می کنند.

شهر قم - دارالعباده - دارالایمان - دارالامان از عناوین و القاب نیم رسمی این شهر میباشد. ایرانیان آنرا از بناهای تهمورس و کیقباد میدانند و در هر صورت هم قم و هم کاشان پیش از اسلام وجود داشته است. شهر قم در زمان مغول و تیمور چندین بار خراب شد و در ایام صفویه به منتهای آبادی رسید سپس بدست افغانهای متعصب ویران گردید. آبادی تازه شهر قم از زمان فتحعلی شاه قاجار آغاز شده است. این پادشاه در ایام جوانی نذر کرده بود که اگر بسلطنت برسد اولاً از قم مالیات نگیرد ثانیاً آنرا آباد کند. پس از جلوس به تخت ایران شرط دوم را وفا کرده از اولی چشم پوشید چه که شهر قم و توابع آنرا ابوالدّه خود تیول داد والدّه شاه هم کمترین توجهی به نذر فرزند نداشت و آنچه دلش خواست از قمی ها دریافت کرد، اما در قسمت

آبادی و تزین شهر قم با آنکه فتحعلی شاه بامساک شهرت داشت با کمال سخاوت مصرف نمود. باید دانست که شهر قم در اوایل قرن سوم هجری بواسطه یک پیش آمد تاریخی مورد توجه مسلمانان شیعه گردید باین معنی که حضرت فاطمه معصومه (بی گناه) خواهر امام هشتم شیعیان امام رضا (ع) از شهر مدینه برای دیدن برادرش بایران آمد و در نزدیکی قم از مرگ برادر آگاهی یافته بیمار شده همانجا وفات نمود. مرقد حضرت فاطمه معصومه از آن هنگام تا کنون مزار شیعیان است پادشاهان و شاهزاده های شیعه هدایای نفیسی برای این مکان مقدس تقدیم کرده اند. فتحعلی شاه گنبد حضرت معصومه را با خشت های مسین زراندود تزین نمود و یک بیمارستان و یک آموزشگاه روحانی (مدرسه) و یک مهمانسرا در شهر قم بنا کرد و برای خویش مقبره ساخت. قبر فتحعلی شاه و دو پسرش و نواده اش محمد شاه در جوار مرقد معصومه است. پیش از فتحعلی شاه، شاه صفی اول، شاه عباس دوم، شاه سلیمان، شاه سلطان حسین از پادشاهان صفوی در قم مدفون شده اند.

همینکه شخص وارد شهر قم میشود ابتدا به بازار میرسد بازار یعنی آن خیابان های سرپوشیده که مطابق احتیاج آب و هوای مشرق تنظیم شده و در زمستانها گرم و در تابستانها بسیار خنک. در بازار قم آدم و اسب و شتر و قاطر و گاو و گوسفند با هم محشورند و اختیار حرکت از دست میرود، چه بسا که شخص بدون اراده متوقف گشته و یا بلا اراده پشت بمقصد خود رانده میشود. من که موفق نشدم درون صحن و حرم را زیارت کنم زیرا ورود غیر مسلمان در این مکان شریف اکیداً ممنوع است. در شهر قم یهودی و گبر دیده نمیشود فقط در خارج شهر تلگرافخانه انگلیسی دایر شده که از شیعیان متعصب کاملاً برکنار است و زنان انگلیسی در موقع لزوم با چادر از خانه بیرون می آیند و در غیر اینصورت جانشان در خطر است. در شهر قم مزار یک هزار و چهار صد امامزاده است که گنبد و بارگاه پاره آنان خراب شده و پاره دیگر رو بخرابی میرود. قمی ها میگویند روزهای جمعه حضرت امام رضا بدیدن حضرت معصومه می آید و آنروز است که آتش تعصب قمی ها افروخته ترمیگردد و یک جرقه مختصری برای اشتعال آن کافی خواهد بود گرچه من صحن و حرم را ندیدم اما بسیاری از فرنگیان نه تنها صحن و حرم حضرت معصومه بلکه حرم کعبه را نیز زیارت کرده اند بگفته آنان مخصوصاً بنا بروایت «شاردن» اوضاع صحن و حرم از اینقرار است:

همینکه از صحن نیم دایره عبور کرده بکنار پله‌های مرمر رسیدیم کفشهای خود را در آورده زیر بغل مینهیم و یا بکفش دار تسلیم میکنیم و سپس در آستانه را بوسیده وارد حرم میشویم - حرم سه در بزرگ دارد - یکی از درهای حرم را باورقه‌های نقره پوشانده‌اند. ضریح نقره ده پا از زمین مرتفع است و مختصری تا قبر فاصله دارد روی قبر را با کاشی‌های چینی بسیار اعلی پوشانده‌اند چهار گوش ضریح قبه‌های طلا نمایان میباشد. میان قبر و ضریح پرده‌های مخمل زر بفت آویخته‌اند اگر مسافر پولداری مبلغی مایه بگذارد در ضریح را برایش باز میکنند و پرده را پس کرده بزیارت قبر نایل میشود و گرنه باید همان نقره‌های ضریح را ببوسد. قندیل‌های نقره و مجمرهای بزرگ از بالای سقف آویزان است و روی قندیلها و مجمرها آیات قرآن و نسب نامه حضرت معصومه کنده کاری شده است بطوری که میگویند هیچگاه این قندیل‌ها و مجمرها را برای روشنائی و یا سوزاندن بخور بکار نمیرند. یکی از شاهزاده‌های قاجار که حاکم همدان بوده ساعت بزرگی جهت صحن حضرت معصومه آورده و يك گنبد طلای کوچکی هم روی ایوان صحن ساخته است. جمعیت قم در زمان صفویه پنجاه هزار نفر بوده و پس از قتل و غارت افغانها به ده هزار رسید و اکنون قریب سی هزار نفر میشود که قسمت عمده آنرا سادات تشکیل میدهند. این سیدها از اولاد همان امامزاده هائی هستند که در قم بذاك رفته‌اند. از نظر بازرگانی و آمد و شد شهر قم مرکز کاروانیان میباشد. قافله‌های تهران و قزوین و عراق و بروجرد و یزد و اصفهان و کرمان و شیراز در این شهر بهم میرسند و گذشته از مقدس بودن آن اهمیت تجارتی هم دارد. آب شهر قم ناگوار و تابستانش بسیار گرم میشود خیار و انار و خربوزه قم مشهور است يك وقتی قمی‌ها اسلحه‌های خوب میساختند اکنون کفش دوز و کوزه گر خوب میباشند و در ساختن ظرفهای سفالین شهرت یافته‌اند. شاردن میگوید کوزه‌های گلی قم در تابستان چیز گرانبهائی است متمولین قم کوزه‌ها را اول با گلاب شسته سپس پر آب میکنند و آنرا کهنه تر پیچیده بر ابرو میگذارند. آب کوزه بوسیله تبخیر خنك گشته و تا حدی کار آب یخ را میکند. اما پس از يك هفته سوراخها و منافذ کوزه بسته شده باید آنرا عوض کرد و البته فقراء و متوسطین قم از عهده پرداخت این هزینه سنگین بر نمی‌آیند.

صبحگاهان سوار اسب شده و بعزم کاشان شهر قم را وداع گفتم. قریب یکساعت

از کوچه ها و بازارهای شهر قم عبور میکردم بالاخره براه افتادیم . اول منزل ما پاسنگان است و از آنجا بکاروانسرای شوراب رفته عازم سن سن شدیم . سن سن یکی از ده های آباد پر محصول بوده امین الدوله وزیر فتحعلی شاه کاروانسرائی درس سن ساخته بود . در ایام اخیرتر کمن ها از ضعف حکومت مرکزی سوء استفاده کرده تا سن سن آمدند و آبادیهای آنجا را خراب کردند و مردم را غارت نموده رفتند ، از سن سن حرکت کرده بشهر تاریخی کاشان وارد شدیم .

کاشان - کاه افشان ، کی آشیان ، دارالمؤمنین .

مورخین اسلامی ساختمان شهر کاشان را بزبیده زوجة هرون الرشید نسبت میدهند . اما این حرف درست نیست زیرا مطابق نوشته های همان مورخین اسلامی هنگام جنگ عرب و عجم شهرهای کاشان و قم چندین هزار سرباز بکمک یزدگرد ساسانی فرستادند . در وجه تسمیه آن مذکور است که برای نقشه کشی شهر کاه افشانی کردند یعنی دور شهر را کاه افشانند این گفته هم بی اساس است و شاید نام کاشان از «کی آشیان» یعنی آشیان کیان مأخوذ باشد . در هر حال فعلاً بخانه مؤمنان ملقب شده است و به پنج چیز در تمام ایران شهرت دارد . اول کاشی کاری که ظاهراً بواسطه استعداد خاك مخصوص و فراهم بودن مواد رنگین و استادان ماهر نام نیکش عالمگیر شده است و حتی از کارهای چینی هم در پاره ای جاها دست بالا میزند . دوم ابریشم کاری ، سوم مس و برنج سازی ، چهارم پارچه بافی ، پنجم عقرب جراره کشنده که هر یک مبحث جداگانه ای را تشکیل می دهد . فرنگی ها از صنایع و تجارت کاشان شرح های مفصلی داده اند در سال ۱۷۵۳ میلادی برابر ۹۸۱ هجری قمری یک شرکت انگلیسی و روسی برای داد و ستد کالاهای شرق دایر گردید و همان هنگام « ژوفری دوکت » انگلیسی نماینده آن شرکت بکاشان آمد بنا باظهارات ژوفری این شهر مرکز کار و کوشش است ، حتی بچه های پنج ساله بیکار نمی مانند . هر کس از اهالی این شهر که دارای حرفه و صنعتی نباشند باید شهر کاشان را ترك کند بیکاری و قماربازی در کاشان جداً ممنوع است . برای قماربازی کیفر اعدام عملاً اجراء میشود . هندیها از خلیج فارس بکاشان آمده و قسمت عمده از کالاهای کاشان را میخرند و بیشتر از هر کس سروکار کاشیها با هندیها میباشد . در زمان «شاردن» شهر کاشان دو حصار و پنج

دروازه و ۶۵۰۰ خانه ، چهل مسجد ، سه مدرسه ، پنجاه زیارتگاه و مقبره و چندین کاروانسرا داشته است .

پارچه‌های ابریشمی کاشان چه در زمان شاردن و چه اکنون در ایران معروف است . تا چندی پیش در خود کاشان ابریشم بعمل می‌آمد ولی این ایام بیشتر ابریشم کاشان را از گیلان می‌آورند . مخمل کاشان ، قالی بافی مخصوصاً قالی ابریشمی و یک نوع شال مشهور بشال حسینقلی‌خانی از منسوجات عالی کاشان است . کاشیها در ساختن ظروف و افزار برنجی و مسی استادند ، در کاشان و اطراف آن معدن مس موجود نیست و تا چند سال پیش مس خام را از سیواس ترکیه به آذربایجان حمل کرده و از آنجا بکاشان می‌آوردند ، ولی این روزها حمل مس از ترکیه صرف نمیکند و کلیه مصرف مس کاشان از راه هند و انگلستان تأمین میگردد ، بازارهای کاشان بویژه مسگرخانه در جنوب شهر است . کاروانسراهای کاشان دو قسم است اول کاروانسراهای مخصوص فروش و انبار کالاها که شماره آن از بیست متجاوز است دوم کاروانسراهائی که جنبه مهمانخانه هم دارد و قریب چهل باب میشود . جمعیت کاشان را از پنجاه تاسی هزار نفر میگویند (مطابق سرشماری ۱۸۴۱ جمعیت شهر کاشان تا شعاع شش کیلومتری ۴۴۹۹۴ نفر بوده است ع.ج) اما عقرب کاشان که ضرب‌المثل ایران است از قرن دهم میلادی برابر قرن چهارم هجری میان فرنگی‌ها هم شهرت دارد ایرانیان میگویند دشمنت را بگیلان یا کاشان روانه کن که از بدی آب و هوا و یا گزند عقرب نابود شود مردم کاشان از بیم عقرب خودشان در پشه‌بند (یا عقرب بند) میخوابند و عقرب زده را بابراده مس و سرکه و یا باروغن آلوده بجسم عقرب معالجه میکنند چند نفر از فرنگیان که از این شهر گذشته‌اند نیش عقرب کاشان را چشیده‌اند و با روغن عقرب معالجه شده‌اند دیگر از چیزهائی که باعث شهرت کاشان شده ترسو بودن مردمان آن است میگویند نادرشاه افشار پس از مراجعت از هند سپاهیان خود را مرخص کرد و در میان آنان سی هزار تن کاشی بود . سربازان کاشی جرئت نداشتند که تنها بکاشان برگردند و از نادرشاه یکصد سوار مسلح خواستند که آنانرا بوطن برسانند !

در خود شهر کاشان چیز دیدنی فقط يك مسجد بزرگی بنام مسجد میدان میباشد که محراب کاشی کاری و مناره بلند و خم‌شده آن قابل توجه است .

قصبةٔ فین در چهار میلی جنوب غربی شهر واقع شده و شاه عباس صفوی در آنجا کاخ و باغ مصفائی احداث کرد. بنای مزبور در فتنه افغان بکلی ویران گردید و فتحعلی شاه دوباره آنرا تجدید نمود در باغ فعلی يك خیابان سرو، دوجوی مرمر، يك حوض و چند فواره است که آنرا مانند واحه‌ای میان صحرای سوزان جلوه و طراوت روح انگیزی می‌بخشد پرده‌ای نقاشی از فتحعلی شاه و پسرانش در حال شکار جزء تزیینات تالار کاخ فین است این کاخ ابتداء مقر حسینقلی خان برادر فتحعلی شاه بوده ولی بعد تفریح گاه حکمرانان کاشان شد خود فتحعلی شاه هم گاه گاهی به فین می‌آمده است.

در سال ۱۸۱۰ میلادی برابر ۱۲۲۵ هجری قمری سرجان مالکم وزیر مختار انگلیس هنگام عبور از کاشان بباغ فین آمده و در آنجا از طرف خوانسالار قبله عالم پذیرائی شده است در سال ۱۸۵۲ میلادی برابر ۱۲۶۹ هجری قمری صدراعظم خیرخواه و کاردان ناصرالدین یعنی میرزا تقی خان امیر کبیر که شوهر عزت الدوله خواهر شاه هم بوده بامر ناصرالدین بوسیلهٔ فصد بازو در حمام باغ فین کشته شد و از آنروز تا کنون نه تنها مردم ایران بلکه مردم سراسر جهان که از این جنایت هولناک اطلاع یافته‌اند بواسطه قتل آن مصلح بزرگ حمام و باغ فین را با تنفر و انزجار مینگرند.

دارالسلطنة اصفهان

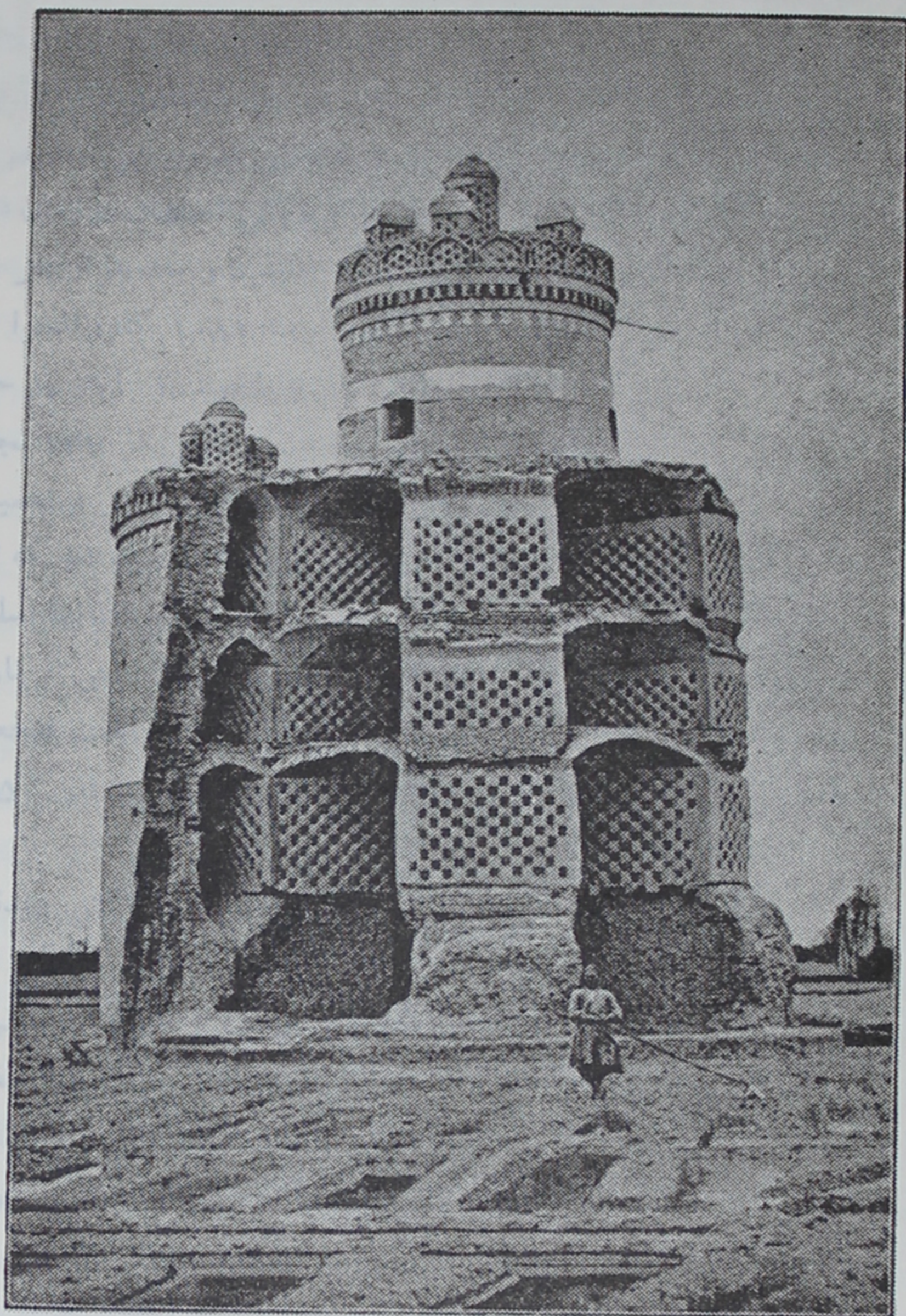
همینکه بشهر نزدیک میشوید گنبدهای آبی و مناره‌های کاشی کاری که مخصوص شهرهای اسلامی مانند دودکش و برج کارخانه شهرهای اروپا بشما سلام میکنند بمحض ورود باصفهان از خیابان چهارباغ و پل اللهوردی خان گذشته مستقیماً بخانهٔ میزبان خود در جلفا رستم و پس از رفع خستگی سراسر این پایتخت قدیم شاه عباس را دیدن نمودم و اینک تفصیلش را برای شما نقل میکنم.

اصفهان عربی با اسپهان پارسی از شهرهای قدیم ایران و شاید همان (آسپادانا) شهر معروف زمان بطلمیوس باشد و ممکن است این نام را از نام خانواده‌های فریدان باسم (آسپیان) گرفته‌اند مطابق مدارک تاریخی در زمان هخامنشی‌ها شهری بنام گابال یا گاوی در همین نقاط بوده که در سال ۶۴۲ میلادی برابر ۲۱ هجری پس از فتح

نهادند ایام خلافت عمر بدست عربها افتاد .

اصفهان اسلام تا سال ۹۳۱ میلادی برابر ۳۱۹ هجری قمری بدو محلهٔ مسلمان نشین (شهرستان) و جهود نشین (یهودیه) تقسیم میشد و میان این دو بخش دیواری بود اما در آنسال رکن الدوله دیلمی هر دو بخش را یکی کرد . استخری در قرن یازدهم میلادی (چهارم هجری) باصفهان آمده و از محصول ابریشم و کتان آن تعریف بسیار میکند سلطان محمود غزنوی آخرین فرمانروای خاندان دیالمه را بر انداخته و اصفهان را ضمیمه قلمرو خود نمود اما غزنویان هم دیری نپائیده جای خود را بسلاجویان دادند . ناصر خسرو جهانگرد نامی ایران در سال ۱۰۵۲ میلادی برابر ۴۴۴ هجری اصفهان را دیده و شماره یهودیان آنجا را پانزده هزار مینویسد پس از سلجوقیان شهر اصفهان دو مرتبه قتل عام گردید یکی زمان مغول و دیگری در ایام امیر تیمور شخص اخیر هفتاد هزار کله از مردمان اصفهان گرد آورد و مناره‌ای بنام منار جمجمه برپا نمود .

شاه عباس بزرگ روی خرابه‌های تیمور و هلاکو پایتخت تازهٔ خویش را بنا کرد میگویند این انتخاب برای آب و هوای قزوین و یا بواسطهٔ بد طالعی سلطانیه بود در صورتی که هیچ‌یک از این حرفها صحت ندارد دلیل عمدهٔ انتخاب اصفهان به پایتختی این بود که شاه عباس پس از فتح گرجستان در صدد برآمد مرکز مناسبی جهت حکمرانی امپراتوری وسیع ایران ایجاد کند که بمرزهای کشور چندان نزدیک نباشد و در ضمن از مزایای طبیعی هم بی‌بهره نبوده چنگی بدل بزند از اینرو شهر اصفهان را بپایتختی برگزید و در انجام این منظور کوچکترین اشتباهی هم نکرد . شاه عباس بسرعت اصفهان را آباد کرد خیابان چهارباغ - مسجدها - مدرسه‌ها بازارها - میدانها - عمارت‌های عالی سلطنتی و خلاصه آنچه برای یک پایتخت بزرگ ضرورت داشت بزودی بامر شاه عباس در اصفهان ساخته شد . آوازه عظمت شاه عباس و پایتخت جدید تا اقصی نقاط دنیای آنروز رفته و دسته دسته نمایندگان رسمی و غیر رسمی از طرف الیزابت ملکه انگلستان هانری چهارم پادشاه فرانسه گوستاو ادولف پادشاه سوئد - اکبر شاه هندی رو باصفهان آوردند و البته این اقدام کار کوچکی نبود که در مدت ده بیست سال شهر تازه‌ای در وسط کویر ایران طوری آباد گردد که از جزایر بریتانیا و شبه جزیره اسکاندیناوی در قرن هیجدهم میلادی نمایندگان

برج کبوتر اصفهان

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

باصفهان بیایند!

فرنگیهائی که برای بازرگانی یا جهانگردی یا بعنوان نمایندگان سیاسی اصفهان را دیده‌اند خوشبختانه اطلاعات مهمی از این پایتخت بزرگ شرقی باقی گذارده‌اند که برای سنجیدن عظمت آنروز و بدبختی امروز ایران مقیاس صحیحی خواهد بود بنا به گفته عده‌ای از این نویسندگان اروپائی اصفهان در زمان شاه عباس و بعد از او بیست و چهار میل وسعت داشته و يك میلیون و صد هزار نفر جمعیت را جا داده بود. دوازده دروازه ۱۶۲ مسجد ۴۸ مدرسه ۱۰۸۲ کاروانسرا ۲۷۳ حمام ۱۲ گورستان در خود شهر و در عین حال هزار و پانصد ده آباد در حوالی شهر وجود داشت در زمان شاه عباس دوم شماره عمارات سلطنتی از ۱۳۷ تجاوز میکرد که غالب آن عمارات برای همیشه مسکون بوده است این آبادی و اهمیت اصفهان تا زمان حمله افغان دوام یافت و در آنموقع چنان ویران و تباه شد که تا چند روز سطح زنده‌رود از نعش مردم پوشیده شد نادر که بعد از اخراج افغانها بسلطنت رسید توجهی باصفهان ننموده بیشتر بتزیین و آبادی مشهد پرداخت. پس از نادرشاه کریم خان زند بشیراز رفت و آغا محمد خان هم تهران را مرکز ساخت فتحعلی شاه گاه گاهی باصفهان سرکشی مینمود و در بهار سال ۱۸۳۴ میلادی برابر ۱۲۵۰ هجری قمری در اصفهان وفات کرد.

میدان شاه اصفهان - این میدان هنوز هم یکی از اماکن دیدنی ایران و شرق میباشد منتها با این فرق که میدان شاه دوره صفویه نمونه بزرگی از عظمت و اقتدار ایران بوده و امروز هم نماینده کامل از ضعف و غفلت فرمانروایان این سرزمین میباشد یکی از اقدامات برجسته شاه عباس بزرگ برای آبادی اصفهان احداث همین میدان بود. درازی این فضای مستطیل ۵۶۰ یارد انگلیسی و پهنای آن ۱۷۴ یارد میشود. اطراف میدان را حجره‌های دوطبقه آجری ساخته‌اند و جلوی حجره‌ها جدولهای آب جاری تنظیم شده بود پای جویهادرختان چنار و تبریزی صف آرائی کرده سایه می‌انداخت در بالا و پائین میدان دو حوض مرمر با فواره‌های بلند آب‌پاشی می‌کرد شاه عباس همینکه پرتغالی‌ها را از کارون و هرمز اخراج کرد مقداری توپ از آنها غنیمت گرفت. متجاوز از صد توپ و مقدار زیادی گلوله‌های توپ را بامر شاه عباس در يك طرف میدان جا داده بودند دو ستون مرمر مخصوص چوگان‌بازی

و يك ستون مرمر به ارتفاع بيست و پنج قدم در وسط و کنار میدان نصب بود . ستون اخير برای نشانه زنی بكار می رفت در روزهای نمایش گوی طلائی بالای آن نهاده مشغول تیراندازی میشدند در جشن های نوروز یا اعیاد رسمی دیگر تمام این میدان را (آذین) می بستند پهلوانان و تیراندازان و چوگان بازان و ورزش کاران مشغول کار میشدند و همه نوع بازیهای پهلوانی و تفریحی ایرانی و فرنگی نمایش میدادند . حجره های اطراف و بالاخانه ها پر از جمعیت بود پادشاه و بزرگان و اعیان در عمارت های عالی قاپو حضور می یافتند . شبهای جشن در همین میدان بطرز مجللی آتش بازی میشد پادشاهان صفوی برای نمایش عظمت و اقتدار خود سفراء و نمایندگان خارجی را با همین تشریفات در میدان شاه پذیرائی میکردند .

نقاره خانه - بطوریکه هم اکنون در تهران و مشهد رسم است در پایتخت صفویه عمارتی بنام نقاره خانه بود عمارت نقاره خانه در شمال میدان شاه جا داشت سر در آنرا با مجلس بزم پادشاهان صفوی نقاشی کرده بودند و هر روز موقع طلوع و غروب آفتاب در آنجا کرنا و دهل مینواختند پهلوی نقاره خانه برج ساعت برپا بود . یکی از صنعتگران انگلیسی مقیم ایران ساعت بزرگی ساخته و تقدیم شاه عباس نمود که در درون این برج کار میکرد بالای برج ساعت زنگ بزرگ برنجی که شاه عباس از پرتغالیها غنیمت گرفته بود دیده میشد ولی در سال ۱۸۰۸ میلادی برابر ۱۲۲۳ هجری قمری ، زمان حاجی محمد حسین خان صدر اصفهانی وزیر اعظم فتحعلی شاه به بهانه تعمیر برج زنگ ساعت را پائین آوردند و دیگر بالا نرفت .

مسجد شیخ لطف الله - این ساختمان مجلل مذهبی در طرف مشرق میدان جا دارد و یکی از هزاران آثار نیک شاه عباس بزرگ است . گنبد مسجد شیخ لطف الله از بیرون و درون شاهکار معماری و کاشی سازی ایران آن دوره را بتمام معنی نمایش میدهد جنب مسجد شیخ لطف الله برج بلندی بتوسط عده ای از استادان اروپائی برای شاه عباس دوم ساخته بودند که در وسط ساعت بزرگی قرار گرفته و هر شصت دقیقه یکمرتبه شکل چندین قسم حیوانات و اشخاص مضحك که از فلزهای رنگین ساخته شده بود از وسط ساعت بیرون می جست .

مسجد شاه - در جنوب میدان شاه وقتی جالیز خربوزه کاری بود شاه عباس کبیر دستور داد که جالیز را تبدیل به مسجد نمایند و ۱۷۵ هزار لیره خرج این کار نمود و معبد مجللی از مرمر و کاشی و سنگ بنا کرد از نفایس این مسجد یکی پیراهن خونین امام حسین و دیگر قرآن خط امام رضا بود که هر دو بغارت رفت اگرچه مسجد شاه چهار مناره بلند دارد اما چون بر عمارات سلطنتی مشرف بود هیچگاه مؤذن بالای آن نمیرفت و جای اذان را به محل کوتاه‌تری برده بودند در مسجد شاه اصفهان را بامر شاه صفی نقره پوش کردند.

علی قاپو - در مغرب میدان شاه در بزرگ مقدسی است که به علی قاپو یا عالی قاپو یا الله قاپو موسوم میباشد و پشت آن تالار بزرگی ساخته‌اند. پادشاهان صفوی روزهای سلام و پذیرائی در این تالار جلوس کرده و از ایوان تالار صحن میدان را تماشا میکردند.

در وجه تسمیه علی قاپو گفتگو زیاد است بعضی‌ها عقیده دارند که شاه عباس یکی از درهای صحن نجف را باصفهان آورده اینجا کار گذارد و بجای آن در جواهر-نشانی بآنجا تقدیم کرد عده‌ای طور دیگر اظهار عقیده میکنند بهر حال این دروازه مقدس در زمان صفویه احترام زیادی داشته و هیچکس حتی خود پادشاهان سواره از آنجا نمیگذشتند و برای احترام در از چند قدمی پیاده میآمدند بزرگان و اعیان ایران که باستانه آن میرسیدند فوری بخاک افتاده چهارچوب را میبوسیدند سوگند بزرگ ایرانیان علی قاپو بود و اگر گناهکاری خود را بآن در میرساند از هر کیفری امان می‌یافت اگرچه گناهش بزرگ بود.

تالار علی قاپو دوازده ستون چوبی دارد و در وسطش حوض و فواره آبی است و از ایوان آن میدان را تماشا میکنند.

عمارات سلطنتی اصفهان

چهل ستون - این عمارت از بناهای شاه عباس است و دارای چهار دستگاه بنای آینه کاری و نقاشیهای بدیع میباشد. در یکی از ایوانهای این عمارت بیست ستون ساخته‌اند و از قرار مشهور چون عکس این بیست ستون در آب استخر جلوی ایوان

میافتند از اینرو آنرا چهل ستون میگویند ولی من (لرد کرزن) این تعبیر را نمی‌پسندم و تصور میکنم اطلاق نام مزبور بعمارت نامبرده هم یکی از اغراق‌های شایع در زبان فارسی است که عمارت تخت جمشید را هم چهل منار و یکی از چشمه سارهای نزدیک تهران را چهل چشمه یا مزار چند زن را چهل دختران و نزدیکتر از همه (لوستر) چند شاخه را بزبان فارسی چلچراغ میگویند در صورتیکه رقم صحیح آن به چهل نمیرسد.

دیگر از عمارات تاریخی اصفهان عمارت سرپوشیده - تالار تخت - عمارت هشت بهشت - تالار اشرف - تالار طویله و بسیاری از عمارات دیگر که با لاجورد و طلا و کاشی و مرمر تزیین یافته و هر کدام آن یک پارچه جواهر گرانبھائی بشمار می‌رفت. خلاصه چهارمیل ونیم از اراضی اطراف میدان شاه و خیابان چهارباغ اصفهان اختصاص به بناهای سلطنتی داشت که در هر وجه آن انواع هنر نمائی‌های استادان ایرانی جلوه گر میشد و اکنون زیر پرده‌های سیاه ویرانی مانده است.

فتحعلی شاه به تقلید پادشاهان صفویه ساختمان ساده‌ای در اصفهان بنا کرده آنرا عمارت نو نام نهاد و بر طبق عادت مألوف دستور داد شکل خودش و پسرانش را در آنجا نقاشی کنند طرز ساختمان و نقاشی و معماری این عمارت نو تنزل فکر معماری و صنعتی ایران کنونی را گواهی صادق میباشد.

خیابان چهار باغ - میگویند چهار تا کستان در این محل بود و بامر شاه عباس خیابان بندی گشته و چهار باغ نامیده شد. چنارهای کهن سال اطراف خیابان در برابر سختی‌های روزگار پایدار مانده‌اند اما از درخت‌های گل سرخ و بوته‌های نسترن و نسرين اثری نیست فعلاً درازی چهار باغ از بازار تا پل الله‌وردی خان ۱۳۵۰ یارد و پهنای آن ۵۲ یارد میشود ولی در زمان صفویه طول آن از پل مزبور تجاوز کرده و قریب يك فرسنگ با درخت کاری و جدول‌های آب و سردرهای کاشی کاری و عمارات مجلل امتداد می‌یافت.

در طرف مشرق چهار باغ فعلی مدرسه مادر شاه واقع شده این مدرسه بامر شاه سلطان حسین بنا گردید و مقر طلاب تحصیل علوم دینی بوده است و مانند سایر عمارات آن زمان کاشی کاریها و مرمر سازیهای عالی داشت مخصوصاً درهای مدرسه که با نقره

وفیروزه و رنگ لاجورد و طلا مزین شده بود . در حال حاضر (زمان کرزن) قسمتی از دالان این دانشکده مذهبی اصطبل غلامان ظل السلطان میباشد .

مسجد جمعه - یگانه بنای مهم اسلامی اصفهان پیش از صفویه مسجد جمعه است که در سال ۱۳۸ هجری قمری برابر ۷۵۵ میلادی زمان المنصور خلیفه عباسی بنا شده و سلاطین دیگر اسلامی مانند ملکشاه سلجوقی آنرا تعمیر نموده‌اند چون پادشاهان صفوی بیشتر بمسجد شاه متوجه بودند مسجد جمعه در روزهای رونق و اهمیت اصفهان کنار افتاده بود و البته حالا بطریق اولی متروک میباشد .

بازار اصفهان - میدان شاه و نقاره‌خانه بلکه تمام حجره‌های سمت مشرق و شمال و مغرب میدان شاه جزء بازار بوده و در ایام عظمت صفوی تجارتخانه‌های آن از چهارسوق استامبول و قاهره هم جلوتر میزد و با کاروانسراها و بازارهای الف لیله بغداد و دمشق رقابت داشت . لازم بتوضیح نیست که در حال حاضر يك صدم آن آبادیها دیده نمیشود و بیشتر آن انبارهای کالا بزباله دان و جای خاکروبه تبدیل یافته است باوجود این اصفهان کنونی از نظر بازرگانی دوم شهر ایران میباشد - تنها تبریز بواسطه نزدیکی با روسیه و ترکیه رقیب اصفهان است . همانطور که صد درصد داد و ستد اصفهان و شهرهای جنوب ایران انبار کالاهای انگلیس است و یا بوسیله انگلیسها از اروپا و آسیا جنس میخرد . تریاک اصفهان سالی ۴۵۰۰ صندوق و هر صندوقی نودلیره انگلیسی به تجارتخانه‌های هند فرستاده میشود همین قسم شصت هزار کیسه تنباکوی اصفهان را بازرگانان هندی و انگلیسی میخرند - بادام و میوه خشک و کتیرا و صمغ و پنبه و قالی از صادرات این شهر است اما رسیده‌ها (واردات) عبارتند از مس - روی - نفت - چیت - فاستونی - حریر - قند و شمع و چای که از خلیج فارس می‌آید .

موقعی شهر اصفهان برای اسلحه سازی شهرت داشت ولی حال بجای اسلحه فلز کاری، قلمدان سازی، قاب سازی، کاشی کاری، قلمکار و پارچه‌های ابریشمی و پشمی غالی تهیه میکند . کلیه این اشیاء اخیر بیشتر جنبه تجملی دارند و چون با دست و کارگاه‌های چوبی آنها با وسایل محدود فراهم میشود طبعاً ارقام مهم صادراتی نخواهد بود بلکه در خود داخله ایران و باندازه معینی مصرف میگردد .

مردمان اصفهان بسیار قانع و هنرپیشه‌اند در بازرگانی و دادوستد بی ذوق نیستند

و در سراسر ایران با فراط در اقتصاد و احتیاط کاری شهرت یافته اند. سر جان مالکم میگوید اصفهانی پنیر را در شیشه میگذارد و درش را محکم میبندد و نان خالی را پشت شیشه مالیده بعشق پنیر فرو میدهد.

اطراف اصفهان - زنده رود یا زاینده رود از زرد کوه لرستان سرچشمه گرفته و در میان راه با رودها و چشمه‌های دیگر پیوسته در نزدیک اصفهان بشکل رودخانه ظهور میکند البته مقصود از کلمه رودخانه به تناسب کویر نمک و بی آبی ایران مرکزی است و گر نه زنده رود در برابر رودخانه‌های عادی دنیا اهمیتی ندارد و غالباً در تابستان بکلی خشک می‌شود با وجود این حاصلخیزی بلوک اطراف اصفهان بسته باین آب باریک است و اگر زنده رود نبود اصفهان نیمه ویران امروز هم وجود نداشت. از سرچشمه تا مصب زنده رود (مرداب گاوخونی) دوازده پل ساخته شده که پنج پل آن در کنار اصفهان میباشد از اینقرار :

۱ - پل مارنان یا ماران بون که محله‌های پائین اصفهان را به قصبه ارمنی نشین جلفا می‌پیوندد عرض پل قریب چهار متر و طول آن قدری از صد متر کمتر است بنای آن از سنگ و گچ و آجر و دارای هفده دهنه است.

۲ - پل الله وردی خان واقع در هزار متری پل مارنان (یا علی وردی خان سردار نامی شاه عباس بزرگ) که خیابان چهار باغ را بخیابان عباس آباد و باغ هزار جریب اتصال میداد. این پل در موقع ساختمان چهل دهانه داشته اما اکنون هفت چشمه آن پر شده و سی و سه چشمه اش باقی میباشد. در روزهای آبادی اصفهان پل الله وردی دو خیابان چهار باغ اینطرف و آنطرف زنده رود را بهم متصل میکرد. درازای آن دو خیابان و پل روی هم دو میل و نیم انگلیسی میشد باینقسم که درازای خیابان چهار باغ فعلی یک هزار و ششصد و بیست یارد (یک یارد انگلیسی مساوی است با ۰.۹۱۲ متر) پل الله وردی چهار صد و نود یارد خیابان چهار باغ آنطرف پل دو هزار و دو بیست یارد میشد باغ هزار جریب پشت رودخانه مانند باغ‌های ملی امروز گردشگاه عمومی بود. در دو طرف این دو میل و نیم راه درختهای چنار، بوته‌های گل، عمارتها با سردرهای کاشی و پیاده‌رو سنگ فرش وجود داشت بقسمی که در همه آسیا بلکه در اروپا هم چنین خیابان باصفائی نبود. آخرین داستانی که از خیابان آباد چهار

باغ و باغ هزار جریب داریم این است که در شب پنجشنبه نهم ربیع الاول ۱۱۴۵ هجری قمری برابر ۱۷۳۲ میلادی نادرشاه افشار تهماسب آخرین فرمانروای خاندان صفوی را بهزار جریب دعوت نمود و از آنجا بزنندان فرستاد.

بنا بگفته تاورنیه درازی پل ۳۵۰ پا و پهنای آن بیست پا بوده است و از شش معبر آن گذر میکردند. اول راه وسط مخصوص سوارو گردونه دوم و سوم دو طرف پل از میان گالاریها برای پیاده‌روها چهارم و پنجم پشت بام‌های گالاری از دو طرف که دور آن نرده داشته و هنگام طغیان رود تفرج گاه قشنگی بود بالاخره گالاریهای پل بوسیله پله‌های ظریف بزیر پل اتصال می‌یافت و از زیر پل هم موقع کم‌آبی عبور میکردند راه ششم از زیر پل بود.

۳- پل جوئی بمسافت صد و پنجاه متر دورتر از پل الله‌وردی از سنگ و آجر و آهک بنا شده درازی آن صد متر و پهنایش چهار متر است و دارای پانزده دهنه می‌باشد در وسط پل برج شش گوشه‌ای بوده و از هر گوشهٔ برج سه جوی آب جاری می‌شد و جمعاً هجده جوی آب از روی این پل بعمارت و باغ‌های سلطنتی میرفت باین جهت این پل را پل جوئی می‌گفتند. عمارات سعادت آباد - هفت دست - آینه خانه - باغ دریاچه - باغ کلاه فرنگی و باغ نمکدان از این پل جوئی مشروب میشد. سرهار فورد جونس و سرگوراوزلی نمایندگان سیاسی دولت انگلیس در سال ۱۸۱۰ میلادی برابر ۱۲۲۵ هجری قمری در باغهای مجاور پل جوئی چند روزی اقامت نمودند و چندی بعد از آن فتح‌علی شاه در تالار باغ سعادت آباد در گذشت و پس از آن جایگاه کاروانیان و چهارپاداران بود بقسمی که در حال حاضر از هر گونه تعمیر بی‌نیاز گشته و تقریباً با خاک یکسان است.

۴- پل خواجو بمسافت سیصد متر دورتر از پل جوئی است طول پل صد و شش متر عرض آن قریب هفت متر طرف راست آن مثل جلوی کشتی تیز و نوک‌دار است که مقابل جریان آب مقاومت کند سمت چپ پله‌های سنگی پهن و بلندی است که تا کف رودخانه اتصال می‌یابد.

پل خواجو بیست و یک دهانه دارد در ابتدا و انتهای پل سمت راست و چپ غرفه‌های یک طبقه ساخته شده است در وسط پل عمارت دو طبقه گچ کاری بنا کرده‌اند

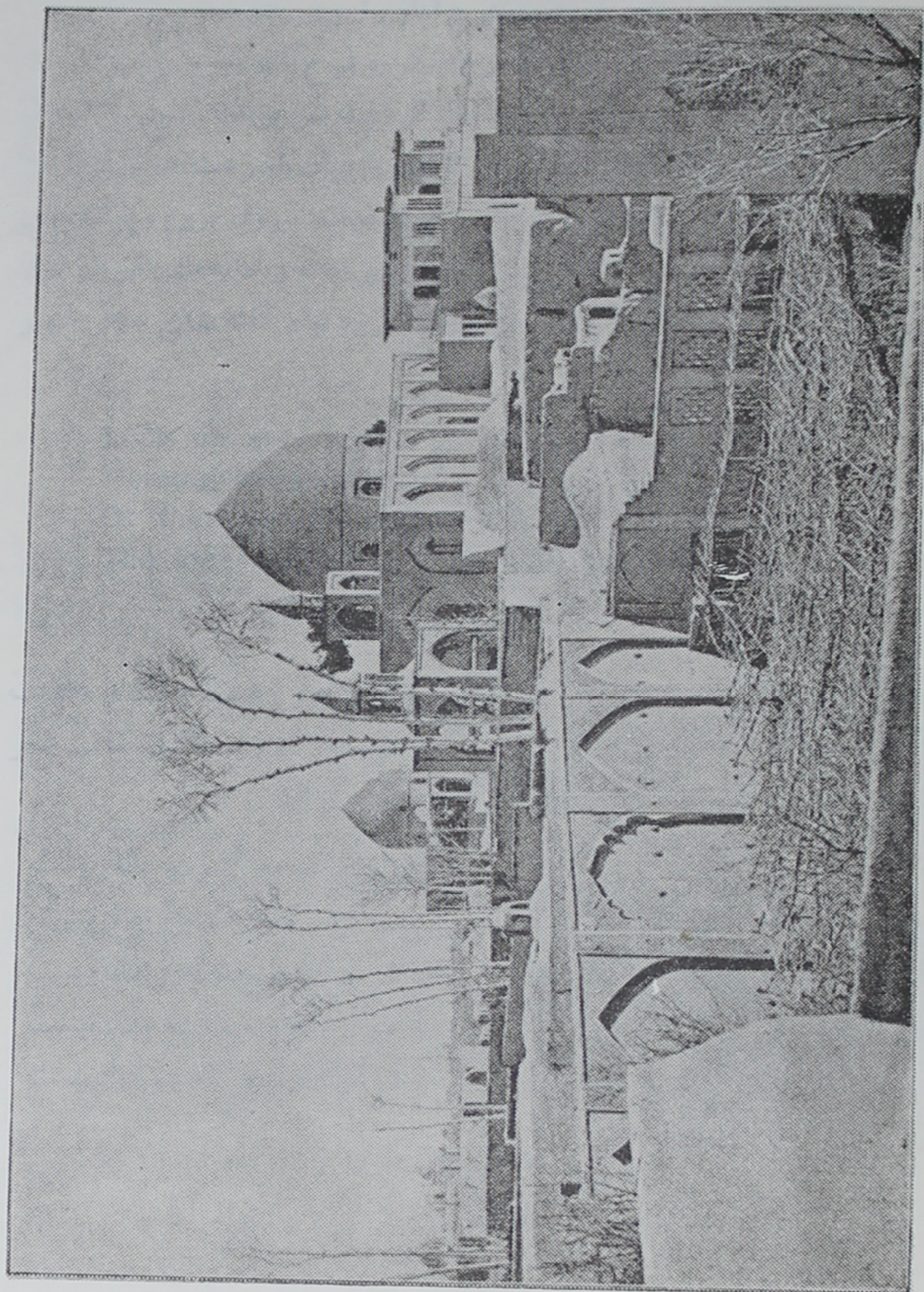
و مانند پل الله وردی خان شش معبر دارد پل خواجو را پل گبر آباد و پل سعادت آباد و پل بابار کن هم می گویند .

۵- پل شهرستان بفاصله يك ميل از پل خواجو یازده دهنه دارد درازی پل چهل متر و پهنایش پنج متر است این پل را از گچ و آجر ساخته اند سابق براین در مدخل پل برج و باروئی بوده که اکنون نیست . شهرستان یکی از محله های قدیم اصفهان نزدیک این پل است و این پل را بنام آن محله پل شهرستان می خوانند این کوی و این پل جایگاه فدائیان اسمعیلی و مرکز عملیات حسن صباح رازی و پیروان وی بود . الراشد خلیفه عباسی که بدست سلطان مسعود سلجوقی اسیر شده و در اصفهان زندانی بود در نزدیکی همین پل شهرستان بتوسط فدائیان اسمعیلی کشته شد خلاصه اینکه تاملت مدیدی در کنار همین پل شهرستان مردمانی بودند که بزرگان امپراتوری عرب و قلمرو ترکمان سلجوقی از بیم آنان آرام نداشتند .

جلفا - در سال ۱۶۰۳ میلادی برابر ۱۰۱۲ هجری قمری شاه عباس کبیر عده ای از ارامنه مقیم جلفای کنار رود ارس را که مورد تعرض و حمله عثمانیان بودند باصفهان آورده و در کنار زنده رود جاداد . در زمان صفویه آبادی جلفا طوری بود که آن بخش به تنهائی شهر کوچک پر جمعیت زیبائی بشمار میرفت و بیش از سی هزار نفر ارمنی و اروپائی بازرگان و هنرپیشه در آن اقامت داشتند اما اکنون بیش از يك دهکده خرابه نیست که کمتر از هزار نفر ارمنی تهیدست باسختی در آن زندگی میکنند .

منار جنبان - در شش میلی مغرب اصفهان قبر شخصی بنام شیخ عبدالله صوفی واقع گشته و در نزدیکی آن دهکده کلادان است در دو طرف قبر شیخ عبدالله دو منار آجری به بلندی بیست پا ساخته اند که بالای هر يك از این منارها بروند و آنرا بجنبانند دیگری نیز تکان می خورد و خم و راست می شود در نظر ایرانیان جنبیدن این منارها جز کرامت شیخ عبدالله چیز دیگری نیست ولی تصور می رود که پایه دو منار بازنجیری بهم وصل گشته و یا آنکه اصل بنا روی نیم کره فلزی قرار داشته باشد در نزدیکی همین منار جنبان قلعه خرابه ای بنام آتشگاه یافت می شود .

قدری دورتر از قصبه جلفا کوه صفه است که در دامنه آن باغ زیبای شاه سلطان حسین سیه روز بنام فرح آباد وجود داشت همینکه افغانها بنزدیک اصفهان رسیدند

کلیسای آرامنه حلفا

Call No. _____

Date _____

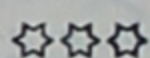
Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

شاه حسین آرزو والتماس می کرد که همین فرح آباد را بوی بدهند و سایر کشور از آن آنها باشد افغانها باین مختصر استدعا هم توجه نکرده فرح آباد را ویران ساختند، شاه سلطان حسین و صدها شاهزاده صفوی را مثل گوسفند سر بریدند. پس از رفتن افغانها خرابیهای ایران جبران نیافت و از آنروز تا کنون ایران با سرعت عجیبی بطرف سقوط و اضمحلال می رود همینکه می خواستم از اصفهان بیرون بروم ویرانه های عمارت سلطنتی، بازارهای بی کالا، کوی و برزنیهای بی خانه و خانه های غیرمسکون این پایتخت نامی شرق را با تأثر بسیار در مد نظر آورده بیاد گفته شلی شاعر شهیر افتادم که می گوید:

Look on my works ye mighty and despair ,
Nothing beside remains , Round the decay
Of that colossal wreck boundless and bare ,
The lone and level sands stretch far away

آنچه را که لرد کرزن از زبان شلی شاعر انگلیسی در وصف جلال و عظمت ایام گذشته اصفهان گفته سخنور توانا و استاد نامی آقای ابوالقاسم حالت بقالب شعر فارسی در آورده و ضمناً اشاره ای بوضع ایران امروز کرده اند.

بنگر بکارها و امید امان مدار	کایام را ز فتنه و آشوب باك نیست
آخر به هر بنا ز خرابی فتد شکاف	کو سینه ای که از غم ایام چاك نیست
زان کاخها که سوی فلک سر کشیده بود	خاکم بسر که هیچ بجای غیر خاک نیست
صدشکر کاین زمان که به هر جا ست فتنه ای	اینجا نشان فتنه و جنگ و هلاک نیست
فرخنده کشوری که ز آسیب ایمن است	میدان جنگ و معرکه هو لناک نیست

دارالعلم شیراز

خوشا شیراز و وضع بی مثالش خداوندا نگهدار از زوالش

حافظ

سه ربع ساعت که از ده زرقان جلو آمدیم ابر و دود غلیظی از فراز کوهها نمایان بود و کمی نزدیکتر درختان کاج و سرو بر بالای تپه ها پدیدار شد این شیراز است شهری که دل مسافرا از وطنش بر می کند و با فردوس برین دعوی همسری دارد سعدی و حافظ از این سرزمین گل و بلبل برخاسته اند غزلیات این دو سخنور نامی راجع بیباغ ها و مرغزارها و پرندگان خوش الحان شیراز است - پیش از ورود به شیراز به تنگ الله اکبر میرسیم الله اکبر - خدا بزرگ است - ایرانیان این جمله را برای اظهار تعجب بکار میبرند من هم الله اکبر گفتم اما نه برای اینکه چیز فوق العاده شگفت - آوری دیده باشم چون هر چه باینطرف و آنطرف نگریم چیز تعجب آوری ندیدم اطراف شیراز جز صحراهای خشک و زمین های بایر چیز دیگری نیست که برای شخص تازه وارد تعجب آور باشد در طرف راست جاده خاکی صورت فتحعلی شاه را با پسرش و یک قلیان بطرز نامطبوعی روی سنگ حجاری کرده اند کمی آنطرف تر نقش رستم و یک شیرویک مرد نیزه بدست آن هم بطرز ناپسند حجاری شده که هر چه فکر کردم دیدم این دو تصویر نامطلوب الله اکبر ندارد معذک من چند بار الله اکبر گفتم زیرا از زحمت اسب سواری و گرما و سرما کمی آسوده شده در شهر شیراز استراحت میکنم .

در زمان صفویه از تنگ الله اکبر تا شیراز جوی بزرگی کنده و آب را بشهر می بردند حالا جوی پر شده و آبش خشک است ، فقط موقع برف و باران سیلابی بزییر

میآید و راه را لجنزار میکند در همین تنگ الله اکبر و دروازه قرآن صندوقی است که قرآن هفده من شیراز در آنجا محفوظ میباشد. میگویند يك برگ این قرآن هفده من و تمام آن نیز هفده من میشود و البته این خود معجزه جداگانه خواهد بود. خط قرآن را بامام زین العابدین نسبت میدهند. پاره میگویند خط سلطان ابراهیم نواده امیر تیمور گورکان میباشد. پس از تنگ الله اکبر و دروازه قرآن بداخل شهر میرسیم پادشاهان صفویه شیراز را بطرح اصفهان خیابان بندی کرده بودند اینجا هم چهارباغ داشت منتهی بجای چنارهای چهارباغ اصفهان در اینجا سرو و کاج کاشته بودند در وسط شهر حوضهای مرمر بوده که از تنگ الله اکبر آب میگرفته و فوارههای آن تا چند متر جستن مینمود اما اکنون کوچکترین اثری از آن باغها و حوضها و فوارهها نیست همه برباد رفته و نابود گشته و از تمام آن آبادیها سه گنبد کاشی کاری آبی و چند دیوار خرابه دیده میشود. گذشته از گنبدهای سه گانه چند تکه زمین محصور هم بنام باغ در اطراف شهر پیدا است که دور تا دور آنرا دیوارهای بلندگلی احاطه کرده و بزحمت نوك درختان از پشت دیوارها سربرون کشیده اند.

شهر شیراز در يك دره واقع گشته که ده میل مسافت دارد و اطراف آنرا کوه های بلند و کوتاه گرفته است اما مساحت خود شهر قریب چهار میل میشود که مانند بیشتر شهرهای ایران بادیوارهای گلی و چند برج و باروی فرو ریخته بد قواره تزین شده است در شیراز زمان کریم خان زند قریب پنجاه هزار نفر سکونت داشتند ولی در این تاریخ (تاریخ مسافرت کرزن بآنجا) جمعیت شیراز از سی هزار بیشتر نیست (بر طبق آمار سرشماری ۱۹۱۱ تا ۱۹۱۲ جمعیت شیراز تا شعاع شش کیلومتر ۱۱۹۰۲۳ نفر بوده است).

شیر بزبان فارسی دو معنی دارد یکی آن درنده ای که پادشاه جانوران خوانده میشود و دیگر شیرنوشابه گوارائی که غذای کامل بشمار میآید. میگویند چون در نزدیک این شهر چراگاههای زیاد بوده و حیوانات شیرده بسیار داشته از آنرو شیراز شده است و یا آنکه شیراز از کلمه شیر و بمناسبت قرب جوار بدشت ارژن و بیشه شیران میباشد. از قرار مشهور در سال ۶۹۴ میلادی برابر ۷۵ هجری قمری محمد بن یوسف سردار نامی عرب این شهر را بنا نهاد. من (لرد کرزن) در این گفته تردید

بسیار دارم چه که در نزدیکی شهر فعلی شیراز آثار حجاریها و کتیبه‌های دوره ساسانی و هخامنشی باقی مانده و ربطی به آثار تخت جمشید ندارد. در شمال شیراز فعلی کوهی است که در دامنه و اطراف آن آثار قلعه‌ها و ساختمانهای قدیمی پیش از اسلام بسیار میباشد و تمام اینها بر وجود شیراز پیش از اسلام گواهی میدهد. بهر حال يك طایفه از پادشاهان نیم مستقل ایران از دیلمستان و مازندران بشیراز آمده و اینجا را پایتخت کردند آب رکن آباد کنونی شیراز (که بقول حافظ نسیمش بوی عطر میدهد) از قناتی است که رکن الدوله دیلمی حفر نمود. بندامیر یا پل مشهور آنطرف شیراز را به عضد الدوله دیلمی نسبت میدهند پس از انقراض سلسله دیالمه آبادی شیراز متوقف ماند ولی عده دیگری از فرمانروایان فارس بنام اتابکان جبران این توقف را نمودند. شریف الدین محمود شاه از اتابکان فارس برج و باروی محکمی برای شیراز بنا کرد. خدمت عمده اتابکان بشیراز و نواحی دیگر فارس آن بود که از قحط و غارت و خرابی‌های مغول جلوگیری نمودند و با آنکه شهر بزرگ اصفهان بدست تاتارهای وحشی با خاک یکسان گردید در اثر کاردانی و حسن سیاست اتابکان کوچکترین آسیبی بشیراز نرسید. ابن بطوطه جهانگرد و جغرافی نویسنده عربی در سال ۱۴۷۴ میلادی برابر ۸۷۹ هجری قمری بشیراز آمده و از مسجد و مزار احمد بن موسی الکاظم فرزند امام هفتم شیعیان بسیار توصیف میکند. بنا به گفته این جهانگرد افریقائی، شیراز آنروز دویست هزار جمعیت و بیست میل مسافت داشته است بعد از انقراض سلسله اتابکان تغییرات مهمی در اوضاع فارس و شیراز پدید آمد و همینکه پادشاهان صفویه شهر اصفهان را پایتخت خود کردند از اهمیت شیراز کاسته شد فقط امام قلی خان سردار نامی صفویه و استاندار فارس با آبادی آنجا توجه بسیار نمود و شاید طرح چهارباغ و میدان و حوض‌های مرمر شیراز در اثر اهتمام امام قلی خان انجام یافت. در هر صورت هجوم افغان و برباد رفتن خاندان صفویه لطمه سختی با آبادی شیراز وارد آورد بحدی که ظهور نادر هم آن خرابی را ترمیم نکرد پس از قتل نادر کریم خان زند از مردمان لرستان بسلطنت رسیده و خود را وکیل الرعایا نایب السلطنه شاهزاده‌های صفویه معرفی کرده خوشبختی شیراز آنکه کریم خان زند از شیراز خوشش می‌آمد و آنجا را برای مقر حکمرانی خویش برگزید حسن نیت و خوش رفتاری کریم

خان طوری بود که تمام مردمان ایران در دوره فرمانروائی وی آسوده زیستند و بیش از هر جا شیراز و شیرازیان از این پیش آمد استفاده کردند. مسجد و کیل، بازار و کیل، قلعه و کیل، حمام و کیل و دیوانخانه کریم خانی هنوز در شیراز دیده میشود. باستان شیراز بارتفاع بیست و هشت پا و ضخامت ده پا از بناهای وکیل الرعایا میباشد و همانطور که تمام کاروانسراها و ابنیه خیریه ایران را بشاه عباس نسبت می دهند هر ساختمان و بنای محکمی که در شیراز باقی مانده منسوب به کریم خان زند میگردد.

در ایام لطفعلی خان پادشاه یا شاهزاده بدبخت خاندان زند آبادی شیراز همچنان برجها ماند «سرها رفورده جانس» رزیدان^۱ انگلیس در بغداد که در سال ۱۷۸۹ از عراق عرب بایران آمده و چندی در شیراز مهمان لطفعلی بود از رونق و عظمت شیراز آنروز شرح بسیاری حکایت میکند.

با ظهور آغا محمد شاه دوران خوشبختی شیراز و شیرازیان بسر رسید و در نتیجه قتل و غارت و خرابی و لشگر کشی ها شیراز بروز سیاه افتاد که تا کنون هم همان روزگار را ادامه میدهد. در زمان سلطنت آغا محمد برادرزاده و جانشین او فتحعلی در شیراز حکومت میکرد و همانطور که ولیعهدهای کنونی قاجار در تبریز بسر میبرند شیراز مقر ولیعهد آغا محمد شاه گشت پس از جلوس فتحعلی شاه مدت زمانی حسین علی میرزای فرمانفرما پسر پادشاه والی فارس بود حسینعلی میرزا با محمدشاه برادر زاده خود مخالفت کرده دعوی سلطنت نمود و بزودی مغلوب شده در تهران درگذشت سه پسر فرمانفرما بانگلستان گریختند. فرایزر جهانگرد نامی انگلیسی در ایران مأمور پذیرائی آنها گردید و دولت بریتانی بجهات مهم سیاسی با این مهمانان خوش رفتاری زیاد نمود. در اوایل سلطنت ناصرالدین فرهاد میرزا معتمدالدوله عموی شاه والی فارس شد ایام حکومت این شاهزاده تا کنون به بدی و انزجار یاد میشود زیرا بی اندازه قساوت بخرج داده بود ولی اکنون (زمان لرد کرزن) فرزندش معتمدالدوله دوم، کرده های پدر را با ملایمت و خوش رفتاری خود جبران مینماید ده سال قبل حکومت فارس از طرف ناصرالدین جزو قلمرو وسیع سلطان مسعود میرزای

۱- رزیدان یا بقول عربها مقيم يك عنوان سیاسی است که اروپائی ها بنمایندگان

خویش در ممالك شرقی میدهند و برزخ میان کنسول و کمیسر عالی میباشد. (مترجم)

ظل السلطان مقرر گردید او هم پسر كوچك چند ساله خود جلال الدوله را اسماً والی فارس تعیین نمود و نایب الحکومه جلال الدوله صاحب دیوان از اعیان مشهور شیراز فرمانروائی میکرد.

ملاقات والی فارس - والی فعلی فارس معتمد الدوله ثانی پسر فرهاد میرزای معتمد الدوله عموی ناصرالدین است من اورا در عمارت ارك حكومتی ملاقات کردم. ارك شیراز هم مثل ارك سایر شهرهای ایران يك حیاط محصورى است كه بادیوار - های گلی احاطه شده و کلیه مساحت آن هشتاد متر درسی متر میشود و برای هنرنمائی چهار برج آجری در اطراف ارك ساخته اند. من بعزم دیدار شاهزاده والی از دو باغ بزرگ گذشتم دریکی از این باغها پایه سنگی مرمری از یادگار دوره کریم خانی دیده میشد دیگر چیز جالب توجه هیچ نبود. شاهزاده والی قریب پنجاه سال دارد خیلی شیک و خوش لباس است، فرانسه را خوب حرف میزند. يك منشی فرانسه دان هم در خدمت وی میباشد خودش چهار مرتبه بفرنگستان رفته از آنجمله هم در سال ۱۸۷۳ میلادی برابر ۱۲۹۰ هجری قمری افتخار ملازمت شاه را داشته است. از اوضاع سیاست جهان اطلاع کامل دارد و موقعیت نظامی و سیاسی کشور خویش را بخوبی میداند انگلیس های مقیم شیراز از او راضی هستند بیشتر اوقات شاهزاده والی بمصاحبت نواب حیدر علی خان هندی از اهالی دکن میگردد که وی چندین سال است هند را ترك گفته و در شیراز اقامت کرده است.

غیر از ارك و عمارت حكومتی يك عمارت سلطنتی دیگر شیراز اکنون محل تلگرافخانه هند و اروپاست و هنگامی مقر حکمرانی کریم خان زند بوده است. میگویند تخت مرمر تهران در این عمارت جا داشت و آغا محمد آنرا بتهران برد اکنون جز يك حوض بزرگ و چند درخت کهن چیز دیگری از آثار پرافتخار گذشته ندارد.

بازار شیراز بهترین معرف بازارهای ایران و شرق میباشد خیابان سرپوشیده که پانصد متر طول آن میشود با سقفهای گنبد مانند بطرز بدیعی ساخته شده، میان هر گنبدی برای تجدید هوا استفاده از آفتاب سوراخهای گردی تعبیه نموده اند در دو طرف این خیابان سرپوشیده دکه هائی است که قند مارسى - شکر جاوه - چینی آلات فرانسه - شمع هلندی - چیت انگلیسی - فاستونی اتریش - ماهوت آلمانی

ادویه هندی - خلاصه آنچه را که در گنجینه حضرت سلیمان نبی سراغ دارید در این نمایشگاههای تاریک پیدا میکنید. از وسط بازار به تیمچه و یا کاروانسرای سرپوشیده دیگری میرسیم وسط تیمچه حوض پر آبی ساخته اند و روی حوض و اطراف آنرا نیمکت های چوبی قرار داده اند. بازرگانان عمامه بسر و یا کلاه دراز شیراز غالب اوقات با قلیان های نقره و فنجان های چائی چهار زانو روی تخته ها نشسته و در مسائل مهم اقتصادی و مالی گفتگو میدارند چه که داخل بازار شیراز پیوسته قال و قیل منطقی جریان دارد و از بامدادان تا شامگاهان هیاهوی فروشندگان و خریداران قطع نمیشود.

این بازار قشنگ پر برکت که امروزه هم بعد از صد سال مرکز اقتصادیات فارس محسوب میگردد و مثل همه چیز خوب دیگر از یادگارهای دوره و کیل است. غیر از این تیمچه سرپوشیده چندین کاروانسرای بزرگ در اطراف بازار هست که مهمترین آن را به گمرکخانه دولتی تبدیل کرده اند گمرک خانه های شرق کوچکترین توجهی به پیشرفت بازرگانی کشور ندارند و تنها وظیفه خود را این میدانند که بر عایدات گمرکخانه بیفزایند اگر چه برای يك قران يك کاروان نابود گردد.

بازار شیراز تنها محل فروش کالاهای بیگانه نیست از همین بازار و کاروانسرا - ها همه ساله مقدار زیادی پنبه - بادام - زرد آلوی خشک - شراب - تنباکو - تریاک بخارج میرود. محصول سالانه تریاک فارس به پانزده هزار صندوق میرسد شیراز بها مردمان عیاش و خوش گذرانی هستند از اینرو شراب و تنباکوی شیراز را بیش از هر کس خودشان مصرف میکنند و اگر از تنباکوی فارس چیزی بماند بترکیه و سوریه میرود. شراب شیراز در تمام ایران مشهور است و من (لرد کرزن) خود این شهرت را تصدیق دارم زیرا از شرابهای کهنه فارس چشیدم و آنرا بهترین شراب سرزمین شیر و خورشید میدانم. شیراز بها در تهیه شراب تخصص بسیار دارند از رنگ سفید گرفته تا باده های عقیق فام در خمره های جوشان و خروشان فارس آماده میسازند. از صنایع نفیس شیراز نقره کاری - خاتم کاری و منبت کاری است قلیانها و جعبه ها و ظروف طلا و نقره ساخت این شهر بیننده را مجذوب میکند مخصوصاً طرز خاتم کاری استادان پارسی که با دقت و مهارت زیادی تیکه های كوچك دسترنج خویش را پهلوی هم چسبانیده و تابلو بسیار زیبایی را نمایش میدهند.

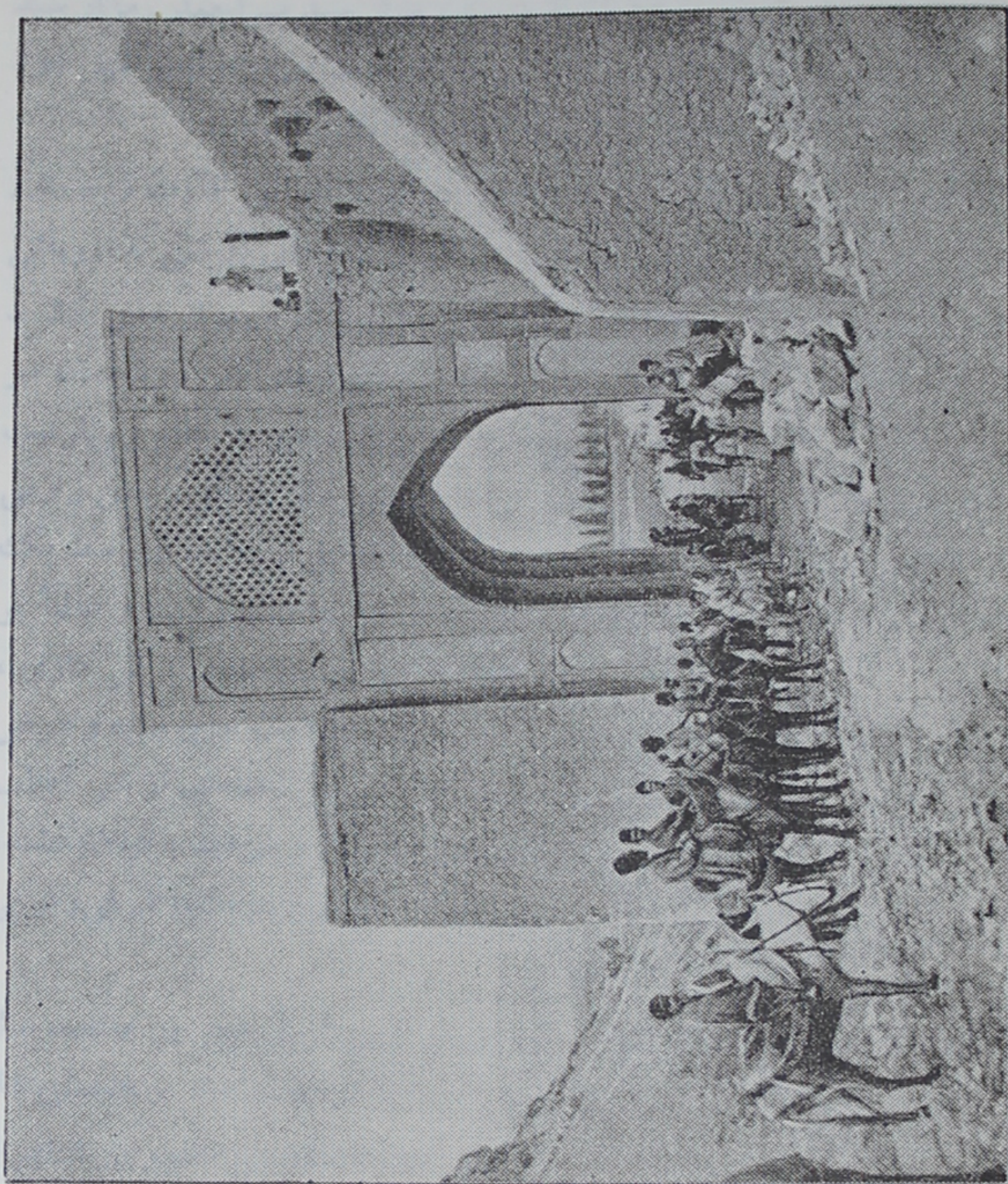
دارالعلم شیراز - پیش گفتیم که شهرهای ایران مانند اعیان و رجال آن کشور القاب و عنوانهای با عظمتی دارند ولی بدبختانه معانی این الفاظ با موضوعشان تطبیق نمیکند مثلاً دارالعلم یعنی سرای دانش برای شیراز که بیشتر مردمانش خواندن و نوشتن هم نمیدانند آری چند مسجد و مدرسه خرابه در شیراز فعلی هست که از گذشته روشن و اوضاع تاریک امروز آن حکایت میکند و شاید بتوانیم از روی این آثار و آمار شیراز آنروز را با لقب (دارالعلم) امروز معرفی نمائیم.

مسجد جمعه - این مسجد قدیمترین و معظمترین معبد شهر است و در سال ۸۷۵ میلادی برابر ۲۶۲ هجری قمری بامر عمرو بن لیث برادر یعقوب بن لیث صفاری بنا گردید و در اثر زلزله های پی در پی و عدم توجه فرمانروایان فارس بحال بدی افتاده است که اکنون کمتر جلب توجه می کند. در وسط این مسجد چهار دیواری بنام خانه خدا بشکل و تقلید خانه کعبه بنا کرده اند و در یکی از دیوارهای آن تیکه سنگ سماقی کار گذاشته اند که نماینده حجر الاسود کعبه باشد. تاریخ بنای این خانه خدا سال ۱۴۵۰ میلادی برابر ۸۵۴ هجری قمری است و قطعاتی از قرآن با خط کوفی بدیوار و کتیبه های آن نگاشته اند.

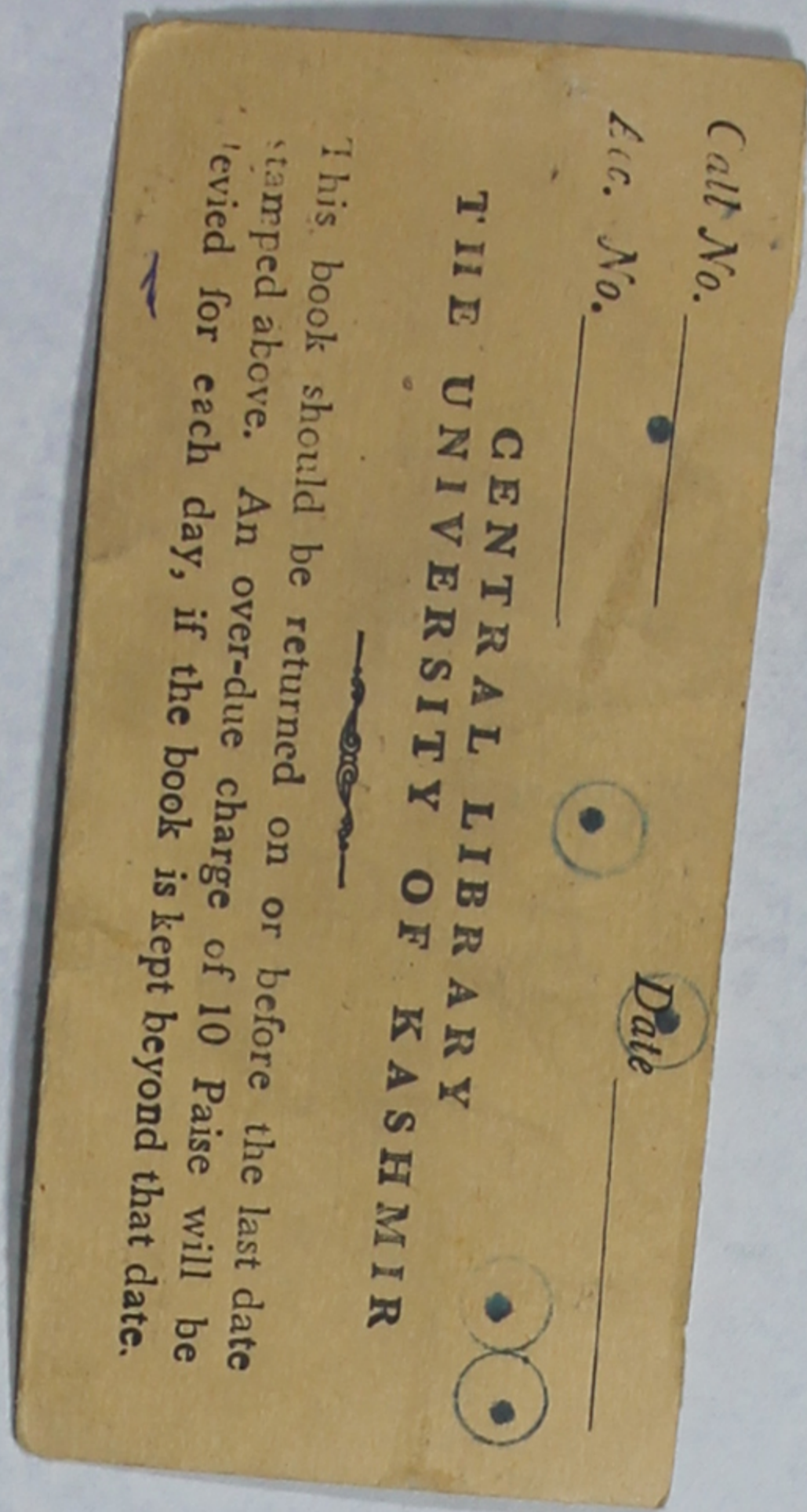
مسجد نو - می گویند در سال ۱۲۲۶ میلادی برابر ۶۲۳ هجری قمری علی ابوسعید از اتابکان فارس نذر کرد که اگر پسرش از بیماری شفا یابد بهترین مایملک خود را در راه خدا وقف کند همینکه پسرش بهبود یافت ملاهای شیراز چنین رأی دادند که باغ و دیوانخانه مسکونی خود را به مسجد تبدیل کند و از این راه بهترین چیز خود را در راه خدا انفاق نماید ابوسعید هم گفته آنانرا پذیرفت و مسجد نو شیراز همان مقر حکمرانی اتابک میباشد خوشبختانه این مسجد کهنه که اشتباهاً بنام نو مشهور شده تدریجاً از آفات آسمانی و زمینی محفوظ مانده و قابل یکی دوبار دیدن می باشد.

مسجد وکیل - نزدیک میدان و مجاور بازار مسجد دیگری است که بامر کریم خان ساخته شده و بواسطه پیش آمد مرگ وکیل ناتمام مانده که هنوز هم نیمه تمام می باشد.

مدرسه ناتمام وکیل و مدرسه خرابه باباخان در بازار سبزی فروشهای شیراز از بهترین و آبادترین معبدها و آموزشگاه های دارالعلم فارس محسوب می گردد.

سواره نظام ظل‌السلطان در تنگه الله اکبر شیراز

پیش از اینکه موضوع معبد‌ها و آموزشگاه‌ها را بپایان برسانیم ناچار به گنبد بزرگ شاه چراغ هم اشاره می‌کنم زیرا این گنبد آبی بر فراز ضریح نقره و قبر امیر احمد بن موسی الکاظم امام هفتم شیعیان قرار دارد مزار سید میراحمد - مزار سید علاء الدین حسین برادر شاه چراغ و مزار شاه میرزا حمزه در بیرون و توی شهر جزء امکنة تاریخی و در عین حال بناهای نیم ویران پایتخت فارس است .

باغهای شیراز - اولاً باید دانست که باغ فرنگی و ایرانی تفاوت زیاد دارد و اینکه از باغ های شیراز سخن می‌رانیم منظورمان همان باغ های ایرانی نه اروپائی خواهد بود . یک تیکه زمین مستطیل یا مربع که دور تا دور آنرا دیوار های بلند بد ترکیب گلی احاطه کرده و چند شاخه سبز از میان این دیوارهای گلی رو با آسمان سر کشیده‌اند در داخل محوطه درخت های میوه‌دار و یا بی‌میوه بطور نا منظم و بی ترتیب کنار هم کاشته‌اند بوته های گل و علف های هرزه خود رو مثل جنگل و چمن زار بی سرپرست مزاحم یکدیگر گشته و منظره درهم و برهمی را تشکیل داده‌اند. در وسط یک حوض بزرگ پر از آب را کد که سطح آن با علف ها و خزه ها مستور گشته و غالباً بو هم می‌دهد این جا باغ ایرانی است . در باغهای ایران خیابان بندی ، گل کاری ، منظره و این گونه نازک کاریهای غربی رعایت نمی‌شود . ایرانیان جای سایه و حوض آبی می‌خواهند که در پناه آن با زن و بچه و دوستان خویش لحظه‌ای از شر آفتاب سوزان کویر استراحت کرده شربتهای خنک و چائی های گرم بنوشند ، قلیان بکشند، شعر بخوانند و دوباره بخانه باز گردند . اینجا تفاوت فکر و ذوق و سلیقه شرقی و غربی معلوم می‌شود اینک باغ های عمده شیراز :

باغ تخت - یا باغ تخت قاجار در یک میل و نیمی شمال شهر در هفتصد سال پیش دیوانخانه اتابک قراجه سلغر بوده و در زمان آغا محمد شاه و فتحعلی شاه ساختمان آن تجدید گردید . سیر گوراوزلی رئیس هیئت انگلیسی مأمور دربار تهران در سال ۱۸۱۱ میلادی برابر ۱۲۲۶ هجری قمری مدت سه ماه با همراهان خود در این باغ اقامت نمود . باغ را روی تپه مرتفعی بنا نموده‌اند و در سابق هفت ایوان زیبا داشته که هر ایوان مشرف بر ایوان دیگری می‌شد و با کاشی کاریهای عالی تزیین یافته بود . عمارت دو طبقه این باغ بر فراز تپه از تمام بناهای آنروز شیراز بلندتر و

شاید بهمان جهت این محل را به باغ تخت لقب داده‌اند. در حال حاضر (زمان کرزن) هم تخت و هم تخت نشین‌ها این ویرانه را ترك گفته‌اند ایوانها فرو ریخته سقف‌ها پائین آمده درختها خشک و حوضش بی آب مانده است.

باغ نو - در طرف راست جاده اصفهان محلی بنام باغ نو مشهور است که از بناهای حسینعلی میرزای فرمانفرما می‌باشد یک وقتی در یکی از اتاقهای این باغ نو تابلوی نقاشی مجلس پذیرائی فتحعلی شاه از سرجان مالکم و همراهان نصب بود که امروز دیده نمی‌شود چندین درخت نارنج کهن یک حوض بزرگ پر آب دو سه اتاق نیم خراب کلیه ساختمان و تزیینات باغ نو را تشکیل می‌دهد.

باغ جهان نما - این جا نیز از بناهای کریم خان و معروف بباغ وکیل بود اما بامر فتحعلی شاه نام آنرا تغییر دادند (ی ح ریچ) رزیدان انگلیس مکتشف آثار کردستان مأمور بغداد بتاريخ پنجم ماه اکتبر ۱۸۲۱ میلادی برابر ۱۲۳۷ هجری قمری بمرض و بادراین باغ وفات کرده و همانجا ب خاک رفته است فعلا جز مزار گمنام این سیاست مدار انگلیسی چند درخت سرو شکسته یکی دو اتاق غیر مسکون ویرانه در این آینه تمام نمای جهان هیچ چیز ندیدم.

باغ دلگشا - قدری بالاتر از باغ جهان نما باغ دیگری است که بدلگشاموسوم است و قریب یک قرن قبل بامرحاجی ابراهیم خان کلانتر شیراز بنا گردید. خوش - بختانه باغ دلگشا برعکس باغ‌های سابق بآبادی پیشین خود باقی مانده است اتاق - هایش مسکون درختانش شاداب جوی آب باریکی از مزار سعدی شاعر مشهور شیراز بدلگشا می‌آید من که بتماشای دلگشا رفتم چندین خانم روبسته ایرانی هم مثل بارهای پنبه متحرك با چادرهای سفید میان درختان انبوه تكان می‌خوردند و بیشتر باشباح پریان و ازما بهتران (تا بنی نوع بشر) شباهت داشتند.

اگر شیراز فعلی تبدیل بویرانه شده سرو و شمشادش خشکیده عماراتش رو بانهدام می‌رود در عوض دو گنج بزرگ در این خرابه پنهان مانده که آرامگاه دو فیلسوف نامی دو سخنور معروف جهان سعدی و حافظ است تا کنون شاید در هیچ کشوری چنین اتفاقی رخ نداده که در ظرف مدت بالنسبه کوتاه دو رب النوع ادبیات از میان يك ملتی برخیزد و این قسم شهرت جهانی و بین المللی پیدا کنند.

شیخ مصلح الدین سعدی شیرازی در سال ۱۱۹۳ میلادی برابر ۵۸۹ هجری

قمری و بنا بگفته دسته دیگر از تذکره نویسان بتاریخ ۱۱۸۴ میلادی برابر ۵۸۰ هجری قمری در همین شیراز کنونی متولد گشته و از اوایل جوانی بجهانگردی و سیروسياحت مشغول بوده است. کمتر کسی از سخنوران و یا فلاسفه اسلام و ایران مانند سعدی پا از خانقاه و تکیه بیرون نهاده و برای کسب اطلاع جهانگردی نموده اند. سعدی با فقدان وسایل آنروزه و تأثیر و نفوذ تعلیمات عرفانی که مردم را بگوشه گیری عادت می داد کلیه بخش های واقع میان هندوستان و دریای مدیترانه را سرکشی کرده است و چنانکه خود می فرماید در گبر و دار جنگ صلیبی ها چندی به بیگاری می گذراند سعدی با آنکه توانائی مالی نداشته است چهارده بار بمکه رفته و شاید در غالب این سفرها پیاده راه می پیمود. مؤلفات سعدی معروف بکلیات مشتمل بر يك مجموعه نثر و نظم فارسی است که بنا باظهار اشخاص متخصص از حیث فصاحت بی نظیر و از حیث مطلب و معنی هم در ادبیات بین المللی نادر می باشد. شیرازیها اصراری دارند که عمر سعدی را صد و پنجاه یا الاقل صد و بیست سال قلم دهند ولی آنچه محقق است از صد سال بیشتر زیسته و در همین شیراز محبوب خودش مدفون می باشد.

اینجا سعدی آرمیده است!

در خارج شهر شیراز نزدیک دامنه کوه حیاط مخروبه ایست^۱ که در وسط یکی از اتاقهای بی در و پنجره آن صندوق سنگی بزرگی افتاده و روی آنرا بعضی ادعیه عربی و آیات قرآنی حجاری کرده اند.

شرح تزیینات مزار فیلسوف و سخنگوی بزرگ ایران بهمین مختصر پایان می رسد. چند سال قبل بالای این صندوق سنگی يك صندوق بزرگ چوبی دیگر هم بود که رنگ سیاهی داشته و یکی از قصائد شیخ را روی آن منبت کرده بودند من (لرد کرزن) صندوق چوبی را ندیدم همینقدر می دانم که زمان اقامت سرجان مالکم در شیراز مزار سعدی ترمیم زیادی لازم داشت و سرجان مالکم اجازه خواست که با هزینه خویش این گلستان خزان زده را آباد کند اکنون هم وضع ویرانی آنروز بلکه قدری هم بدتر برقرار می باشد. بیرون حیاط مقبره چشمه آبی است که از کوه مجاور فرو می ریزد بالای همین کوه جائی بنام گاهواره دیو و آثار چند قلعه خرابه ای است که مربوط بدوره ساسانیان می شود. نزدیک قلعه خرابه دوسه چاه عمیق از میان سنگ تراشیده اند عمق یکی از این چاهها را تا پانصد متر تخمین می زنند. چاه مرتضی ۱- در زمان سلطنت اعلیحضرت رضا شاه کبیر آرامگاه مجلی برای این سخنور نامی بنا شد.

علی قدری دورتر از این دو سه چاه است و آبش را برای تبرک و شفا می نوشند. می گویند زنان بدکار را بامر ملاها در درون این چاه می انداختند که دیگران دنبال آن گونه مفاسد نروند و چند قدمی که از سمت شمال شیراز دور شوید بباغچه و مزار حافظ می رسید. جهانگردان پیشین قبر حافظ را میان درختان سرو و نارنج دیده بودند اما حالا وسط قبرستان افتاده و باغ و سروستانی وجود ندارد. بقرار مشهور سنگ مرمر قبر حافظ را در زمان کریم خان برای حوض باغ جهان نما بردند و سنگ کنونی را که از مرمرهای زرد رنگ یزد می باشد بجای آن کار نهادند. روی سنگ مرمر چند شعری از غزلیات بسیار مناسب خواجه را نگاشته اند و دور آنرا با يك نرده آهنین محصور نموده اند.

ایرانیان بیشتر حرف می زنند و کمتر عمل دارند و گر نه مزار سخنوری را که آنقدر او را گرامی داشته و ستایش می کنند باین وضع رقت بار نمیافکندند. دانت یکی از شعرای اروپائی و معاصر حافظ بود و شاید ده يك شهرت حافظ را هم نداشت اما مزار و آرامگاه او از بناهای مجلل محیط خویش بشمار می رود در صورتیکه مانند قبر حافظ زیارتگاه خودی و بیگانه نیست باری در یکی از اتاقهای قبرستان حافظ تابلو نقاشی ابراهیم و اسحق و یعقوب و در ضمن صورتهای خیالی حافظ و سعدی را گذارده اند که نه از حیث شباهت و نه از حیث صنعت نقاشی اهمیت و اعتبار دارد. نزدیک حافظیه مزار چهل تن و پهلوی آن مزار هفت تن از بناهای کریم خان است و از قرار مشهور چهل و هفت تن از هزارها درویش و صوفی و مردان مقدس ایران در آنجا بخاک رفته اند. این بود مجموعه عمارات ویا ویرانه های شیراز که بعقیده مردمان آنجا خاکش دامن مسافر را بواسطه دلبری و زیبائی رها نمی سازد. من (لرد کرزن) این وطن پرستی و میهن دوستی شیرازی ها را تقدیس می کنم و البته موقع بهار که مزرعه ها سبز و آب چشمه رکن آباد قدری زیاده تر شود بیرون شیراز بهتر از خانه های گل- اندود ویا چهار دیوار محوطه های موسوم بباغ می باشد اما برای اطلاع خوانندگان این حقیقت را تکرار می کنم شیراز هم مانند سرتا سر ایران ویرانه ایست که مشاهده آن جز احساس تأثر بر گذشته با عظمت سرزمین کورش و داریوش نتیجه دیگری ندارد.

اطراف شیراز - اکنون پیاره از نقاط و نواحی شیراز اشاره می کنیم.

۱- در زمان سلطنت اعلیحضرت رضا شاه کبیر آرامگاه مجللی برای این سخنور نامی بنا شد.

قره باغ - باتلاق و نیزار وسیع واقع در دامنه کوه قره باغ در هفت میلی شیراز
 برای هوا خواهان شکار میدان بسیار وسیعی است دریاچه نمک ماهارلو در نزدیک
 نیزار قره باغ بیست میل طول دارد قدری دورتر از دریاچه ماهارلو یکی دیگر از
 دریاچه های بزرگ ایران بنام بختگان دارای منظره زیبایی می باشد چه که بوسیله
 يك جزیره بدو بخش تقسیم می گردد. این دریاچه تازه احداث گشته چونکه
 جهانگردان و نویسندگان قدیم نامی از آن نبرده اند و شاید نخستین جغرافی نویس
 استخری بود که در الممالك و الممالك ذکری از این دریاچه می کند عمق دریاچه
 بختگان بسیار کم و با آنکه از رود کور (کورش) آب می گیرد در شوری و ناگواری
 با آب دریاچه ماهارلو برابری دارد.

مرودشت - از جلگه های حاصلخیز شاداب اطراف شیراز بمساحت پانزده در
 چهل میل امتداد می یابد در روزگارهای پیشین که پادشاهان هخامنشی میان تالارهای
 مرمر تخت جمشید بسلام می نشستند و نمایندگان و فرستاده های پادشاهان روی زمین را
 برای تقدیم باج و خراج بحضور می خواندند پیش از هر چیز آنها را بده ها و مزرعه -
 های آباد پر جمعیت مرودشت متوجه می نمودند که از حیث محصول وعده سپاهی
 مخزن بزرگ جهانگشایان آسیا محسوب می گشت بعد از هخامنشی ها و ساسانیان باز
 مرودشت آباد بوده و تا قرن شانزدهم میلادی شماره ده های آباد آنرا بیش از هزار
 نوشته اند اما حالا فقط پنجاه ده ویرانه دارد! زیرا پل ها و سدهای سابق خراب شده
 مردم آنجا هم در نتیجه نا امنی و بیدادگری و سوء اداره یا مرده اند و یا متواری
 گشته اند. خاک حاصلخیز مرودشت به باتلاق و لجن زاری تبدیل شده بقسمی که
 مسافرین باید راه خود را کج کرده از کنار جاده بشیراز بروند.

قدری دورتر از مرودشت پل مشهور به بند امیر واقع شده که عضدالدوله دیلمی
 در سال ۹۷۰ میلادی برابر ۳۶۰ هجری روی رود کور بنا نهاد و این پل قریب ۱۲۰
 متر طول و سیزده چشمه دارد.

ایلات فارس - بیشتر ایلات ایران در جنوب و جنوب غربی اقامت دارند
 قسمت عمده ایالات جنوبی و جنوب غربی ایران مسکن ایلات کوچ نشینی است که
 در زمستانها و تابستانها تغییر جا می دهند. کلیه این ایلات از سه شعبه مهم پدید آمده اند
 ترك - عرب - لر (ایرانی) و گرچه هر يك از این سه شعبه بشاخه های متعددی تقسیم

می‌شوند اما اصل و تبارشان از همان سه پایه می‌باشد. مهمترین ایلات مجاور شیراز ایل قشقائی و ایل خمسه عرب است. ایل قشقائی را ترك و لر می‌گویند زیرا بنا بر گفته مورخین، قشقائی‌ها با هولاکواز کاشغر مهاجرت کرده و در اطراف شیراز جا گرفته‌اند. باین جهت ترك هستند و چون عادات و رسوم و طرز زندگانی آنان شبیه بایلات ترك نیست و عیناً مانند ایلات لر بختیاری می‌باشند از اینرو لر هستند در هر صورت قشقائی‌ها اراضی وسیعی را اشغال نموده و سالی دوبار کوچ می‌کنند. اول در آغاز فروردین ماه فارسی که چادرهای سیاه را از جا کنده زن و مرد و بچه و حشم و رومه رو بکوهستان می‌روند فقط عده معدودی را در زمین‌های قشلاقی جا می‌گذارند اینان کشاورزان ایل و دروگرانند که باید محصول جو و گندم را از زمینهای قشلاقی جمع‌آوری نموده در سیلوهای طبیعی یعنی چاه‌ها زیر زمین انبار کنند و هنگام بازگشت ایل آنرا تحویل دهند.

هر ایلی دو فرمانده دارد یکی ایلخانی و دیگری ایل بیگی ایلخانی از ایل بیگی بالاتر است و در تعبیر شهرنشین‌ها ایلخانی سپهد و ایل بیگی رتبه سر لشگری دارد. پادشاه ایران برای درهم شکستن نفوذ ایلات، ایلخانی‌ها را بتهران می‌برد و بعنوان گروگان بازداشت می‌کند. ایل بیگی فعلی قشقائی داراب خان و ایلخانی غایب آن سلطان محمد خان است عده قشقائی‌ها سابقاً بیشتر بوده و بالطبع نیرومندتر می‌زیستند ولی قحطی سال ۲ - ۱۸۷۱ میلادی برابر ۱۲۸۸ هجری قمری - تعدی مأموران دولتی - زردوخوردهای داخلی و برهم زدن رسومات قدیمی ایلاتی این همه موجب شده که قوت و عده آنان کاهش یابد اینک عین گزارش که رؤسای ایل قشقائی راجع باوضاع و احوال خود برای من نوشته‌اند:

بیست سال پیش که مرحوم محمد قلی خان پدر سلطان محمد خان ایلخانی فعلی بر ما حکومت می‌کرد عده ایل از شصت هزار خانوار هم متجاوز بود و ما می‌توانستیم در موقع لزوم تا یکصد و بیست هزار سوار آماده سازیم ولی رفته رفته عده ما کم شد پنجهزار خانوار بایل بختیاری پیوستند پنجهزار خانوار بایل خمسه ملحق شدند چهار هزار خانوار ده نشین شدند و اکنون قریب بیست و پنج هزار خانوار از شصت هزار خانوار سابق باقی مانده است.

اما من این ارقام را درست نمیدانم و معتقدم شماره ایل قشقائی در حال حاضر میان ده هزار تا دوازده هزار خانوار است که هر ساله یکنوع مالیات سرانه‌ای بشاه ایران می‌دهند و در بقیه امور مطابق عادات هزار ساله خویش آزاد و مختارند .

دیگراییل خمسه عرب که شماره آن از پنج هزار خانوار بیش نیست و در دزدی و غارتگری از قشقائی ها جلوترند مثلی است مشهور که ایل خمسه یا قشقائی اگر از جایی چیزی ربودند تا آن یغما تمام نشده کسی آنها را نمی‌بیند .

بنادر جنوب و خلیج فارس

بندر عباس - همینکه از کشتی پیاده شدیم بزمین لجن زار باتلاقی تصادف کردیم ناچار حمال ها یا آدم کش ها که هم باروهم انسان زنده را بدوش می‌گیرند ما را مانند لنگه بار از میان مرداب و گل ولای و لجن بدوش گرفته و تا خشکی آوردند .

ابتدای آبهای بندر چندین دکان خرما فروشی است کشمشها و خرماها و میوه های دیگر همینطور در مقابل آفتاب و هوا و باد و باران روی هم توده شده و میلیارد ها پشه و مگس سطح آنها را مستور می‌داشت از بازار بکوچه های تنگ و باریک می‌رسیم و باشخاص و طوایف مختلف بر می‌خوریم .

برهمن های هندی که پیشانی خویش را بعلامت زهد و تقوی خال قرمز زده‌اند از طرفی ، دزدهای دریائی عرب ، بلوچهای آدم کش ، ایرانیان ریش حنائی ناخن قرمز ، غولهای سیاه افریقائی از طرف دیگر در آمد و شد بودند . در بندر عباس بر عکس بندر لنگه نخل خرما کم است عمارت گمرک و خانه نایب الحکومه در وسط شهر قرار گرفته . دو برج خرابه از آثار قلعه های شاه عباس در گوشه ای نمایان است و در پانزده میلی شهریک رشته کوه های بلند با ارتفاع ۸۵۰۰ قدم دیده می‌شود . اهالی بندر عباس در گرمای شدید تابستان بهمین کوهها و یا بنادر دیگر پناه می‌برند و از اینرو جمعیت شهر بمناسبت فصل تغییر می‌کند و بطور متوسط بیش از پنج هزار نخواهد شد .

در زمان صفویه که راه تبریز و قفقاز باز نبود و از بوشهر و شیراز هم آمد و شد نمیشد بندر عباس یگانه مدخل و مخرج بازرگانی ایران بشمار می‌آمد اما اکنون چنین نیست و اعتبار و اهمیت سابق را ندارد فقط پاره کالای هند از این بندر به یزد و کرمان و کاشان و تهران و یا بیرجند و تربت حیدری و مشهد و یا بیرجند و هرات و کابل حمل و نقل

می‌گردد و بعضی از آن کالاها دوباره از افغان و ایران به ترکستان می‌رود.

بندر بوشهر

من بزحمت اینجا را بندر می‌خوانم چه که از هر گونه مزایا و لوازم بندری برکنار است و مانند بندر عباس اسکله و لنگرگاه ندارد اینجا هم مسافرین و بار با هم روی دوش حمل و نقل می‌شوند در صورتی که سالانه ۹۱ هزار تومان گمرک آنجا را اجاره می‌دهند و اضافه بر این مال الاجاره قانونی حاکم آنجا پنج شش هزار تومان سرقفلی از مستأجر گمرک دریافت می‌کند و اگر مختصری از این وجوه را در هر سال صرف آبادی و ساختمان آنجا بکنند بندر زیبایی خواهد شد. از توی کشتی منظره شهر بسیار زیبا می‌نماید. عمارات دو طبقه سنگی، کوچه‌های سنگ فرش و سرسبزی‌های نخل جلوه‌گرایی دارد. باری این شهر قدیمی نیست و شاید بیش از ۱۵۰ سال از تاریخ آن نمی‌گذرد در سال ۱۸۵۶ میلادی برابر ۱۲۷۳ هجری قمری بدست انگلیس‌ها افتاد و اگر تا کنون آنرا در دست داشتند البته یکی از بندرهای معمور دنیا می‌بود. در کارنامه اردشیر بابکان مسطور است که مؤسس سلسله ساسانی از بیم پارتها باین نواحی آمد و همینکه چشمش بدریا (خلیج فارس) افتاد خدا را شکر گفت و در آنجا آتشگاهی ساخته آنرا (باخت اردشیر) نام نهاد که شاید ریشهر (نه بوشهر) فعلی باشد ریشهر در شش میلی جنوب بوشهر است در خرابه‌های آن سنگها و آجرها با نقوش و خطوط میخی یافت میشود که از قدمت تاریخی آن حکایت مینماید اما بندر بوشهر تا ۱۵۰ سال قبل يك دهکده ماهی‌گیری بیش نبود نادرشاه در آنجا دستگاه کشتی‌سازی بنا کرد و پس از قتل نادر کمپانی هند شرقی نماینده‌ای نزد کریم‌خان زند فرستاد و با اجازه او در بوشهر کارخانه‌های دایر نمود. جمعیت فعلی بندر بوشهر قریب پانزده هزار میشود. آب و هوای آن گرم و تا حدی سالم است و درجه گرما در سایه تا صد درجه فارنهایت میرسد. مساحت کلیه شبه جزیره که بوشهر در منتهی الیه آن بناگشته از یازده میل طول و پنجاه میل عرض تجاوز نمی‌کند زمانی که من (لرد کرزن) به بوشهر آمدم سعد الملك برادر نظام السلطنه والی خوزستان در آنجا حکومت میکرد و امور اجاره داری گمرک هم با وی بود. سیصد سرباز بی اسلحه، چهل پنجاه توپچی و چند عدد توپ پوسیده زنگ زده ته پر کلیه نیروی جنگی این بندر را تشکیل می‌داد.

بندر لنگه

این بندر در منتهی الیه خلیج فارس واقع گشته و تا بوشهر ۳۰۹ میل دریائی مسافت دارد. بندر لنگه زیباترین بندرهای جنوبی ایران است خلیج آبی رنگ از طرفی و کوه های بلند قرمز (تا ارتفاع ۳۹۰۰ پا) از طرف دیگر در وسط باغستان و نخلستان های لنگه و خانه های زرد رنگ يك پرده نقاشی دلکشی را تشکیل می دهد. اهالی لنگه کرجیها و کشتی های بادی خوب می سازند اما از نداشتن چوب درز حمتند و مصالح کشتی سازی را از سواحل افریقا می آورند. بیشتر صادرات و واردات بندر لنگه با لارستان می باشد. هنگام صید مروارید تجار و دلالهای متمول به لنگه آمده و بازار مکاره تشکیل می یابد که قریب نیم ملیون لیره در سال داد و ستد می کنند بعلاوه تنباکو و پارچه نخی در آنجا خارج و وارد می شود. جمعیت بندر لنگه را تا پانزده هزار نفر می گویند.

ولی چنانکه بارها یاد آور شده ایم هیچگونه آماری از روی ارقام در ایران بدست نمی آید و کلیه اظهارات مقامات رسمی در این خصوص مبنی بر حدس و تخمین و قابل تردید خواهد بود.

لنگه دارای دو برزن و يك بازار و يك استخر آب باران برای نوشیدن و چندین آب انبار خصوصی است. در فصول بارانی آب باران (فقط سه هفته در سال) از میان جویهای طبیعی جاری گشته بآب انبارها میریزد روی آب انبارها گنبد ساخته اند که بجای بادگیر حساب میشود آب این مخزنها مانند آب مخزنهای بندر بوشهر مولد امراض گوناگونی است که مهمترین آن بیماری رشته میباشد. اهالی این بندر نیز مانند مردم بندر عباس مخلوطی از نژادهای سفید و سیاه و زرد هستند.

خلیج فارس

همینکه از اقیانوس هند و خلیج عمان بگذریم بلافاصله وارد خلیج وسیع دیگری میشویم که از روزگار باستان تا کنون بنام خلیج فارس نامیده میشود چون نخستین حکومت رسمی ایرانیان توسط شاهنشاهان هخامنشی در اقلیم پارس و در

کنار همین خلیج تشکیل یافت و پارسیان که تیره‌ای از قوم آریا میباشند بواسطه همین خلیج از راه دریا با سراسر دنیای آنروز ارتباط پیدا کردند و هنوز که هنوز است ایرانیان بنام این خلیج افتخار میکنند و مانند تمام مردم دنیا آنرا خلیج فارس مینامند این تکه آب بقدری حوادث تاریخی دارد که برای هر گوشه آن کتاب جداگانه‌ای باید نوشت. از زمانی که کورش و داریوش بخیال افتادند نیروی دریائی آبرومندی برای ایران در این خلیج تهیه کنند تا امروز که تمام نیروی ایران منحصر بیک تخته پاره موسوم به پرس پلیس میباشد صدها قبایل و ملل مختلف بقصد جهانگردی - بازرگانی و جهانگیری از روی این خلیج گذشته‌اند. خونها ریخته‌اند - مبارزه‌ها نموده‌اند، فتح کرده‌اند، شکست خورده‌اند و بالاخره خودشان و آثارشان ناپدید شده است اما سطح آب نیلگون خلیج فارس همچنان ساکت و آرام بنظر میرسد گویا میل ندارد این همه وقایع و نکات تاریخی را از درون سینه خود بیرون بریزد.

خلیج فارس بدرازی ۵۷ درجه و پهنای ۲۶ درجه از خلیج عمان آغاز گشته است از یک طرف در سمت مشرق به بندر گواتر سرحد ایران و بلوچستان انگلیس از طرف دیگر در سمت مغرب به شهر محمره (خرمشهر) و شط العرب وصل میگردد. در جنوب خلیج فارس حکومت های مسقط و عمان واقع شده که بشبه جزیره عربستان اتصال دارند. سکنه بومی کرانه‌های خلیج را عربها و ایرانیان و بلوچها تشکیل میدهند و در واقع کرانه های خلیج میدان مبارزه و رقابت ترکها و ایرانیها و عربهاست که البته انگلیسها نیز بواسطه موقعیت هند بر هر سه دسته (یعنی اعراب و ایرانیان و عثمانیان) نظارت دارند.

اینک بشرح آبادیهای اطراف خلیج فارس می‌پردازیم و ابتداء از بخش نهائی شط العرب آغاز میکنم یک وقتی ایل شیعی عرب معروف به ایل بنی کعب در سراسر خلیج و خوزستان ایران حکومت میکرد و اکنون که ایران و عثمانی دست عربها را کوتاه کرده بنی کعب فقط در نواحی خوزستان پیشرفت دارند. شیخ مزعل رئیس ایل بنی کعب از طرف شاه تهران فرماندار عربستان و رئیس کل قوای نبودی سرحدی است سپس از رود جراحی تا بندر دیلم و بندر معشور و بندر هندیان زیر نظر فرماندار بهبهان است که خود او تابع استاندار فارس میباشد. از بندر دیلم به بالا بندر ریگ بندر

بوشهر جزیره خارك و خار كوثر - كانگون - طاهری - لنگه - جزیره قشم و بندر عباس واقع شده و بندر اخیر (بندر عباس) منتهای متصرفات ایران در خلیج میباشد .

اداره امور بنادر ایران باسعدالملک برادر نظام السلطنه والی خوزستان است که هر چند روز يك مرتبه سوار آن کشتی شکسته موسوم به پرس پلیس شده پرچم ایران را بلند میکند و توپ و تفنگ خالی نموده بدینوسیله از اهالی بنادر بنامهای گوناگون پول میگیرد . بندردیلم در قرن هیجدهم میلادی از بندرهای بزرگ شرق بود هلندیها در آنجا بنگاه های مهمی دایر کرده بودند و بوسیله ایجاد راه شوسه دیلم را به بهبهان و داخله ایران مربوط ساختند اکنون آن راه شوسه خراب شده و بندردیلم به دهکده کوچکی تبدیل یافته است و سالانه هشت هزار تومان کرایه گمرک - خانه بدولت ایران می پردازد و از دیلم تا اصفهان از راه بوشهر و شیراز ۳۴۵ میل میباشد در صورتی که راه مستقیم هلندیها از دیلم تا اصفهان کمتر از صد و پنجاه میل میشد اما اکنون آنرا خراب است ده ها و شهرهای آبادی که آنروزها سر راه بود اکنون وجود ندارد راهزنان و غارتگران در کمین نشسته اند و اگر کسی از آنجا ها عبور کند لختش میکنند بعلاوه آذوقه و آب علف هم پیدا نمیشود و از هر حیث مسافرت از آن راه خطر دارد . بندر ریگ واقع در جنوب شاخه رود شاپور در سال ۱۷۵۴ میلادی برابر ۱۱۶۸ هجری قمری در دست کمپانی شرقی هند و انگلیس اداره میشد ولی هلندیها مشغول دسیسه کاری شده نمایندگان کمپانی را از بندر ریگ اخراج نمودند سپس بزودی نیروی انگلیسی بندر ریگ را متصرف گشته و میرمهنا شیخ عرب که رئیس دزدان دریائی خلیج بود بدست افسران رشید انگلیسی گرفتار و کشته شد .^۱

بندر بوشهر - سابقاً راجع باین بندر صحبت داشتیم و اکنون نیز میگوئیم که بندر مزبور از بیرون بسیار زیبا و از نزدیک ویرانه و حشتناکی است که آب و آبادی ندارد مردمان بوشهر بیشتر عرب هستند و تا چهل سال پیش از ورود من (لرد کرزن) بآنجا حاکم بوشهر شیخ عرب بود اما ایرانیان از کشمکش و نفاق عربها استفاده کرده بوشهر را از چنگ آنها در آوردند در سال ۱۸۵۷ میلادی برابر ۱۲۷۴ هجری قمری بوشهر بتصرف انگلیسها در آمد ولی بدبختانه برای مردم بوشهر بلکه برای تمام خلیج دوباره بوشهر بایران باز گشت که در نتیجه اکنون هم بهمان حال ویرانی

۱ - میرمهنا پس از اینکه بر اثر طغیان زیر دستان به بصره گریخت در آنجا بدست حاکم بصره کشته شد . (مترجم)

باقی میباشد همینکه با کشتی از بوشهر بگذرید کوه‌های بلندی را بنام خر موج مانند دیوار سمنت کاری می‌بینید. پاره‌از قله‌های این کوه تا ۶۵۰۰ پا ارتفاع دارد و گاهی همین کوه - ها بقدری کوتاه می‌شوند که زیر آب خلیج پنهان میمانند بامدادان که اشعه‌ زرین آفتاب بر کوه‌های کرانه خلیج می‌تابد مثل آنستکه تمام این پستی‌ها و بلندیها را با رنگ طبیعی قرمز رنگ آمیزی کرده‌اند از ظهر بآن طرف رنگ کوه‌ها خاکستری و قهوه‌ای گشته تدریجاً سیاه فام می‌گردد ولی نه شبها و نه روزها کوچکترین اثری از زندگانی و سبزی در این سرزمین پست و بلند دیده نمی‌شود و مثل آنست که از آغاز آفرینش طبیعت هم باین قسمت‌ها خشمگین بوده است. درسی میلی غربی بوشهر جزیره خارك واقع است که آنهم جزء قلمروهای سعدالملک می‌باشد. جزیره خارك بدرازی سه میل و پهنای چهار میل و نیم بتصرف هلندیها در آمد هلندیها آنروز از ترکان عثمانی رنجیده و از بصره به جزیره خارك آمدند و در ظرف سه سال جمعیت خارك از چهارصد نفر بدوازده هزار رسید زیرا آبادی و آسایش و امنیت پیدا شد و تمام اهالی بندرهای مجاور بخارك هجرت کردند در نزدیکی جزیره خارك جزیره کوچك خارکواست که قسمت عمده میوه و محصول خارك بزرگ را از آنجا می‌آورند. آبادی و شادابی خارك چندان دوام نیافت زیرا کلنی هلندیها در خلیج فارس روبانقراض رفت و بجای آن مردان بازرگان هنرپیشه یکدست دزد دریائی عرب خارك را اشغال نمودند و طبعاً مردم آنجا پراکنده و آبادی جزیره روبویرانی نهاد. در زمان کریم خان زند مسیو « پیرول » نماینده فرانسه در بصره با وکیل الرعایای ایران مذاکره نمود که خارك را برای کمپانی شرقی فرانسوی اجاره کند اما پیش از آنکه مذاکرات کریم خان و پیرول پایان یابد بساط کمپانی فرانسه در هندو خلیج فارس برچیده شد. در زمان ناپلئون دوباره تصرف خارك مورد توجه فرانسویان واقع گشت این دفعه سرجان مالکم نماینده دولت بریتانی در ایران نه تنها نقشه خارك بلکه تمام نقشه ناپلئون را در خاور میانه برهم زد چندی نگذشت که روسها دربار ایران را تحریک کردند بافغانستان حمله کند و هرچه دولت انگلیس شاه را از عواقب این کار خطرناك ترسانید بخرجش نرفت ناچار در تابستان ۱۸۳۸ میلادی برابر ۱۲۵۴ هجری قمری یک عده کوچکی از قشون هندی و انگلیسی مأمور تصرف بنادر خلیج شده و اول از همه خارك را گرفتند و رزیدان انگلیسی بوشهر بآنجا انتقال یافت و با آنکه

جنگ ایران و افغان در پائیز سال ۱۸۳۸ بشکست و تسلیم ایرانیها پایان یافت خارك هم چنان تا سال ۱۸۴۲ میلادی برابر ۱۲۵۰ هجری قمری در تصرف انگلیسها بود مجدداً در سال ۱۸۵۶ میلادی برابر ۱۲۶۰ هجری قمری شاه ایران گول روسها را خورده و بطور ناگهان بهرات حمله کرد ، شهر گرسنه بی پناه هرات ناچار تسلیم قشون ایران گردید و متعاقب آن قشون انگلیس و هندی تمام بنادر ایران را گرفته و تا محموره و برازجان پیش آمدند ولی بر طبق پیمان صلح پاریس مورخ ۱۸۵۷ میلادی برابر ۱۲۷۴ هجری قمری خارك بایران بازگشت . اگرچه روسها چند سال یکمرتبه شهرت می دهند که انگلیسها خارك را گرفته اند اما بعد معلوم می شود که خارك مال ایران است و جائی را که بزور دیپلوماسی ربوده اند آشوراده بوده است نه خارك . در جنوب شرقی بوشهر تا دویست میل راه قسمتی از کرانه خلیج فارس بدشتی و دشتستان موسوم است این نقاط را در سالهای پیش امین السلطان صدراعظم یک جا اجاره می داد و هر کس مزایده را می برد فرمانروای آن نواحی می شد و هر چه می خواست می کرد اکنون جزو قلمرو سعدالملک حاکم بنادر می باشد . بندرهای عمده این قسمت عبارتند از طاهری - کانگون - شیو - چارك - جزیره شیخ شعیب - جزیره قیس بندر لنگه - خامیر - ینوجاسک - قشم - هرمز - لارك - هنجان - سیری که موقعی مرکز بازرگانی و کشتی رانی پرتغالی ها - هلندیها - اسپانیولی ها و فرانسویها بود و از رود جیحون گرفته تا کوههای هند و کش در تحت نفوذ اقتصادی آنان اداره می شد حالا قلعه های خراب آنان که روزی سالون پذیرائی دریا نوردان نامی جهان بوده است جایگاه دزدان دریائی عرب و یا قاطرچی های بی سرو پای بلوچی می باشد .

بندر لنگه - در فصل گذشته شرح مفصلی راجع باین بندر نوشتیم که مانند واحه میان صحراهای سوزان و آبهای شور شهر پر نعمت سبز شادابی می باشد جمعیت آن قریب ده هزار نفر و سالانه دوازده هزار تومان گمرک می دهد . بندر لنگه لنگرگاه و مرکز بازرگانی بخش لارستان فارس می باشد جزیره قشم یا جزیره الطویله (جزیره دراز) پنجاه و چهار میل درازی و سه تا سیزده میل پهنا دارد از قرار تحقیق علمای زمین شناسی جزیره قشم ابتداء شبه جزیره بوده و تدریجاً از دریا جدا شده است یک وقتی سیصد و شصت آبادی بزرگ و کوچک در این جزیره وجود داشت شهر و یا قریه بزرگ آن را (بروکس) می گویند . لیمو و خرما و انواع میوه های

گوناگون در این جزیره فراوان است. شکارهای پرنده و چرنده آن تا مدتی جهان - گردان را مشغول می‌دارد - کبک - تیهو - قمری - آهو - گراز - خرگوش و بسیاری از مرغان خوش پر و بال در این جزیره فراوانند. زلزله و سوء اداره دولت ایران جزیره قشم را مثل همه جای پر نعمت و با برکت ایران بحال و روز ویرانی انداخته است. فعلا تمام سکنه جزیره بیش از ده و دوازده هزار نفر گدای پا برهنه نیست و دولت ایران گذشته از اجاره گمرک هر ساله مبلغی بعنوان مالیات از این گدایان برهنه اخاذی میکند.

جزیره قشم مانند کلیه بنادر مهم جزایر آباد خلیج فارس مدتی دست پر تغالی ها و اسپانیولی ها و هلندیها بود و در همان روزها جمعیت و آبادی قشم با بهترین جزایر و بنادر اروپا برابری می کرد. انگلیسها در سال ۱۸۲۰ يك انبار و دوسه خانه در قشم ساختند و از آنجا به رأس الخیمه و نقاط مجاور دیگر که مرکززدان عرب و غارت - گران دریائی بود حمله بردند و پس از زد و خوردهای بسیار دست آنانرا کوتاه ساختند. اهمیت کنونی جزیره قشم یکی برای چشمه های نفت و دیگر محصولات طبیعی و موقعیت نظامی آن است و انگلیسها علاوه بر انبار زغال سنگ و مرکز توقف ناوهای بازرگانی و نظامی يك پناهگاه اخلاقی هم دایر کرده اند باین معنی که کنیزان و غلامان اطراف خلیج و لارستان و فارس اگر بتوانند خود را بجزیره قشم برسانند آزاد خواهند شد و از تعذبات آدم فروشها محفوظ می مانند.

داستان توماس هرتون انگلیسی در جزیره قشم

يك قرن پیش شخصی در شهر نیو کاسل از شهرهای انگلستان بنام توماس هرتون دکان خیاطی داشت توماس هرتون بقدری بلند همت بود که پیوسته از جنگهای تاریخی خدمات بزرگ و شرح حال مردان ماجراجو صحبت می داشت و همینکه از جنگ روسیه و سوئد آگهی یافت دکان خیاطی خود را ترك کرده داوطلبانه بارتش سوئد ملحق شد و چندی در ارتش سوئد خدمت کرده از آنجا بروسیه رفت و در زد و خورد روسها و تاتارها شرکت نمود. توماس هرتون دریکی از شهرهای شبه جزیره کریمه عده زیادی مغولان و تاتاران را دور خود جمع نمود و بر ضد دولت روس قیام کرد، مسها تا مدتی گرفتار توماس بودند و بالاخره عده کافی به جنگ وی فرستاده

مغلوبش کردند. هرتون از کریمه فرار کرد و با نام عوضی یکی از خوانین مغول به مکه رفت و مدت‌ها در شبه جزیره عربستان بعنوان خان مغول اقامت داشت و بادسته‌ای از کاروانیان عرب که باستامبول می‌آمدند راه ترکیه و قفقاز را پیش گرفت در قفقاز وارد خدمت روسها گشته ریاست بازرسی بحر خزر را عهده دار شد و با اینکه زندگانی منظم و آرامی داشت با روسها بهم‌زد مثل اینکه توماس هرتون نمی‌توانست یکجا بماند و از همه بالاتر آنکه با روسها میانه خوبی نداشت چونکه ابتداء با سوئدیها همدست گشته به جنگ روسها رفت و همین‌طور در شبه جزیره کریمه بدشمنان روسها یعنی تاتارها کمک کرد این دفعه نیز با روسها زد و خورد می‌کرد تا درجه‌ای که فرمان فرمای قفقاز حکم قتل او را صادر نمود اما توماس پیش از اجرای حکم بطرف آسیای صغیر فرار کرد و با زحمت زیادی به بصره آمد و همان شغل بازرسی دریا را بدست آورد ولی بعد از ششماه با يك کشتی هلندی به جزیره قشم آمد و در خدمت شیخ قشم بنام حاجی عبادالله بغدادی مشغول خدمت بود چند روزی از این استخدام جدیدوی نگذشته با شیخ عرب مخالفت کرد و او را کشته عیالش را برای خود عقد کرد و از روی عادات و رسوم معمولی جانشین شیخ قشم گردید حاجی عبادالله بغدادی یا توماس هرتون انگلیسی تمام گناه‌های قابل اجراء را مرتکب شده بود و مطابق هر قانون و نظاماتی استحقاق کیفرهای سخت داشت خودش هم پیش رفا و آشنایان می‌گفت که هر کاری از او ساخته است و هر چه را که در قاموس انسانیت خطا و گناه بگویند وی انجام داده و یا حاضر برای انجام آن بود اما همین که شنید يك کشتی انگلیسی با عده‌ای زن و بچه در نزدیکی جزیره قشم بسنگ خورده و در خطر است فوری خود را بآنان رسانیده گفت من در عین حال که حاجی عبادالله بغدادی و فرمانفرمای جزیره قشم و اول گناهکار دنیا هستم نام اصلی من توماس هرتون و از مردمان انگلستانم و اینک برای کمک بشما آماده‌ام توماس هرتون پس از اصلاح کشتی و انجام کمکهای شایان با هم‌میهنان خود بانگلستان بازگشت.

جزیره هنگام - در جنوب قشم بفاصله دوازده میل جزیره کوچك دیگری است که آنرا هنگام می‌نامند. این جزیره مدت‌ها در تصرف هلندیها بوده و پیش از آن عربها آنرا آباد نگاه می‌داشتند باقی مانده خانه‌های سنگی و مسجدهای آجرکاری و

کاشی کاری هنگام و آب انبارهای سمنتی و کارخانه های خراب نشان می دهد که يك روزی در جزیره هنگام عده زیادی بازرگانان مسلمان و هلندی اقامت داشتند اما اکنون چنین نیست و از بسکه وضعیت جزیره خراب و نا امن گشته عربها زن و بچه خود را بآنجا نمی آورند و سرتا سر جزیره را دویست سیصد نفر مرد عرب یا دزدان صحرائی و دریائی خطرناك اشغال کرده اند. دولت ایران هم دل خوش دارد که جزیره هنگام جزء متصرفات اوست و هر وقت حاکم بنادر زورش برسد چند تومانی از آن دزدان عرب دریافت می دارد جزیره لارك مانند جزیره هنگام روزی آباد بوده و اکنون ویران است.

بندر هرمز - تاریخ این بندر از زمان اردشیر بابکان شروع می شود و بطوری که مورخین اروپائی و شرقی معتقدند ساختمان بندر هرمز میان سالهای ۲۴۱-۲۱۱ میلادی بوده است و پس از انقراض ساسانیان عربها آنرا بزرگتر و آبادتر نمودند. مارکوپولو جهانگرد مشهور ایتالیا بندر هرمز را دومرتبه در سالهای ۱۲۷۲ میلادی و ۱۲۹۳ میلادی برابر ۶۷۱ هجری قمری و ۶۹۳ هجری قمری دیده است. مارکوپولو می گوید ادویه هند - مروارید بحرین - جواهرات ایران - عاج و ابریشم هند و چین در بازارهای بندر هرمز خرید و فروش می شد در سال ۱۳۰۰ میلادی برابر ۷۰۰ هجری قمری قطب الدین پادشاه بومی بندر هرمز از حمله مغولها ترسیده بندر را ترك گفت و به جزیره هرمز رفته و در آنجا شهر تازه ای بنا کرد که چهار میل دریائی تا بندر هرمز فاصله داشت. مدت دویست سال تمام اولاد و جانشین های قطب الدین عرب در جزیره هرمز حکومت داشته و قلمرو فرمانروائی آنان تا بحرین و بصره امتداد می یافت از آن تاریخ به بعد تیموریان به جزیره و بندر هرمز حمله کرده و از پادشاهان عرب باج می گرفتند. در سال ۱۴۴۲ میلادی برابر ۸۴۶ هجری قمری سفیر شاه رخ شاه تیموری در دربار هند به جزیره هرمز رفته و آنجا را بهترین بندرهای جهان مینویسد بنا بگفته این سفیر بازرگانان هفت اقلیم جهان در هرمز گرد آمده اند و بهترین کالاهای عالم در هرمز بفروش می رود. سی سال بعد از آن يك بازرگان جهانگرد روسی بنام آثاناسیوس نی کی پتن گذارش به بندر و جزیره هرمز افتاده از آبادی آن تعریف زیاد میکند. در آغاز قرن شانزده میلادی پرتغالی ها از پیدا کردن دماغه امید استفاده نموده

مسقط را گرفتند و شاه هرمز ناچار خراج گذار پرتغالی‌ها بود. در سال ۱۵۱۴ میلادی برابر ۹۲۰ هجری قمری پرتغالی‌ها صفی‌الدین پادشاه هرمز را خلع وزندانی نمودند سپس بروی ترحم آورده آزادش کردند بشرطی که مالیات و باج خراج هرمز را از پانزده هزار (صیراف) به صد هزار (صیراف) برساند صفی‌الدین از ناچاری پیشنهاد آنانرا پذیرفت ولی چندی نگذشت که پرتغالی‌ها پادشاهان محلی را خلع کرده جزیره و بندر را متصرف شدند.

در زمان پرتغالی‌ها جزیره هرمز خیلی ترقی کرد و جمعیت آن به چهل هزار رسید شراب و عطر و ابریشم و چینی آلات و مروارید و پارچه و ادویه و هر گونه کالاهای شرقی و غربی در هرمز پیدا میشد عجب آنکه در خود جزیره يك برگ سبزیافت نمی‌شود و محصول طبیعی آن خاك قرمز - آهن - نمك و سولفور است. تپه‌های وسط جزیره با نمك پوشیده شده وزیر اشعه آفتاب برق میزند پرتغالی‌ها برای جزیره هرمز لنگرگاه ساخته بودند و تمام لوازم اهالی حتی آب نوشیدنی از خارج می‌آمد در سراسر جزیره هرمز که دوازده میل مساحت آن است يك چشمه و یا قنات آب نیست و فقط چند آب انبار بزرگ از زمان پرتغالی‌ها ساخته شده که آب باران را آنجا جمع میکنند ولی اکنون آن آب انبارها هم قابل استفاده نیست و اهالی بدبخت جزیره از هر جهت در زحمت هستند.

در سال ۱۵۸۳ میلادی برابر ۹۱۰ هجری قمری چند نفر بازرگان برای تفتیش و بازدید جزیره هرمز با نجارفتند ولی بمحض ورود از طرف پرتغالی‌ها دستگیر گشته و به هندوستان تبعید شدند در آن ایام پرتغالی‌ها در هند نایب السلطنه داشتند نایب - السلطنه هند بازرگانان انگلیسی را بزندادان افکند اما چندی نگذشت که انگلیسیها از زندان گریخته به میهن خود باز آمدند و شرح مفصلی از اوضاع هرمز و پرتغالی‌ها گزارش دادند.

بهر حال پرتغالی‌ها همینکه جزیره هرمز و بندر هرمز را مسخر نمودند بخیال تسخیر نقاط دیگر برآمدند و ابتداء با پادشاه لارستان در افتاده بندر کامرون را از وی ربودند. مسافت بندر کامرون تا هرمز دوازده میل میباشد و تصرف آن اسباب پیشرفت بازرگانی پرتغالی‌ها شد در این ضمن دولت صفویه در ایران مستقر گشته و تدریجاً تا

آبهای خلیج پیش آمدند پرتغالی‌ها نمی‌خواستند با مستعمره‌های خود خوش رفتاری کنند و هر جا می‌رسیدند نرخ کالاها را پیش خود تعیین نموده بر مردم تحمیل می‌نمودند عربها و هندیها و ایرانی‌ها از ظلم آنان به تنگ آمده و مرتباً شورش میکردند شاه عباس صفوی از این قضایا آگاه شد ولی چون نیروی دریائی کافی نداشت نمی‌توانست با پرتغالیها طرف شود بالاخره با کمپانی شرقی انگلیسی پیمان بسته و بر پرتغالیها حمله نمود نیروی دریائی و توپهای دورزن انگلیسی جزیره هرمز را محاصره کردند داود خان برادر امامقلی خان والی فارس از طرف شاه عباس مأموریت یافت از راه خشکی به پرتغالی‌ها حمله نماید و پس از چند بار پیروزی و شکست طرفین در سال ۱۶۲۲ میلادی برابر ۱۰۳۲ هجری قمری انگلیسها و ایرانیان پرتغالی‌ها را از قشم و هرمز اخراج نمودند و قرار شد دولت ایران بحرین را به پادشاه مسقط بدهد در عوض تمام شهرهای کرانه خلیج مال ایران باشد. انگلیسها با آنکه در این جنگ کمک زیادی بایران نمودند و اگر نیروی دریائی آنها نبود هیچگاه ایران از عهده پرتغالی‌ها بر نمی‌آمد معذلک آنطور که باید ایرانیان پادشاه انگلیسها را ندادند و شرایط پیمان مطابق قرارداد انجام نگرفت. پس از فتح جزیره هرمز بندر کامرون نیز از تصرف پرتغالی‌ها درآمد و با فتح شاه عباس بزرگ نام آنرا بندر عباس گفتند در زمان شاه عباس بندر عباس رو بآبادی نهاد هلندیها و فرانسویها با اجازه دولت ایران در آنجا قلعه‌ها و کارخانه‌های محکمی بنانهادند و اطراف بندر را حصار گلی کشیدند. در سال ۱۶۹۸ میلادی برابر ۱۱۱۰ هجری قمری هلندیها با اجازه دولت ایران شهر تازه‌ای در وسط بندر عباس ساختند که تا سال ۱۷۲۲ میلادی برابر ۱۱۳۵ هجری قمری دوام یافت همینکه افغانها بایران تاختند و آبادی و بازرگانی و امنیت ایران را بباد فنا دادند از آنروز بندر عباس و آبادی آن سقوط کرد که هنوز هم در همانحال سقوط میباشد.

بعد از ظهور نادر شاه بوشهر جای بندر عباس را گرفت و قرار بود در آنجا ناوگان مهمی برای ایران تهیه کند مثل اینکه نادر احساس کرده بود از عهده اداره کردن امپراتوری وسیعی مانند ایران بر نمی‌آمد لذا هر جائی را که میگشود با جاره واگذار میکرد یا مبلغی نقد گرفته آنجا را تخلیه مینمود چنانکه درباره هند و بنادر خلیج فارس^۱

۱- کرزن اشتباه میکند شاهنشاهی مانند نادر شاه که تمام مورخان جهان او را جهانگیر و جهان مدار معرفی کرده‌اند نباید اینطور معرفی شود.

این کار را کرد. قضایای هند و نادر را میدانیم اما در قسمت بندرعباس و جزیره قشم و هرمز نادرشاه تمام آن نواحی را به شیخ بنی حسن اجاره داد شیخ بنی حسن مال-الاجاره مختصری بدولت ایران داده و آتش بیداد در سراسر خلیج روشن کرد تا حدی که ایرانیان ازدولت متبوع خود نومید شده به شیخ مسقط پناه بردند. شیخ مسقط به قشم و هرمز و بندرعباس حمله کرده دست بنی حسن را از آنجا کوتاه نمود و ضمناً متعهد شد همان مال الاجاره سالیانه را بدربار تهران بپردازد تا آنکه در سال ۱۸۵۲ میلادی برابر ۱۲۶۹ هجری دربار تهران از رفتن پادشاه مسقط بزنګبار آگاه گشت و عده ای را به بندرعباس فرستاده حاکم پادشاه مسقط را از آنجا اخراج نمود. پادشاه مسقط از زنګبار برگشته و با حاکم ایرانی مبارزه نمود اما پیشرفتی حاصل نکرد ناچار قراردادی با ایران بست که سالی شانزده هزار تومان مال الاجاره آن نواحی را به دولت ایران بپردازد و مدت بیست سال تمام مستأجر بندرعباس و قشم و هرمز باشد. دوسه سال بعد پادشاه مسقط کشته شد و نماینده او متعهد گشت که مال-الاجاره دولت ایران را از قرار سالی بیست هزار تومان بدهد پادشاه جدید مسقط این قرار داد را ملغی دانسته بطرف بندرعباس حمله نمود اما بوساطت انگلیسها سلطان مسقط با دولت ایران صلح کرده قرار شد بندرعباس و توابع آن برای مدت هشت سال دیگر در اجاره پادشاه مسقط بماند و پادشاه مسقط سالی سی هزار تومان بدولت ایران بپردازد و همینطور هم قرارداد بستند اما در همان سال عقد قرارداد یعنی سال ۱۸۶۸ میلادی برابر ۱۲۸۵ هجری قمری شورش در مسقط پیاشده سلطان سید سلیم پادشاه آنجا را اخراج و خلع کردند و بندرعباس و توابع آن بتصرف دولت ایران درآمد بندرعباس برعکس بندرلنگه کمترین زیبایی و محسنات ندارد آب و هوایش کشنده است و گویا هیچگونه نژادی نمیتواند در آنجا زیست کند بندرعباس مثل سایر بندرهای ایران فاقد لنگرگاه و وسایل لازم دیگر بندری است.

بندر مینو (مین او) پنجاه میل بطرف مشرق از بندرعباس بگذرید بندر کوچك دیگری بنام بندر مینو یا مین او (بمعنای آب گل آلود) دیده میشود. درخت های بلند خرما - نارنجستان های انبوه و انواع بوته های گل گرمسیری این بندر کوچك را مانند دسته گل زیبایی نمایش میدهد. اهالی هرمز و بندرعباس برای تغیر آب و

هوا و گردش باین بندر میآیند و در زیر سایه های نخل و نارنج و لیمو از شعله آفتاب سوزان خلیج محفوظ میمانند. در وسط بندر چند توپ کهنه و یک قلعه خرابه ای از یادگار پرتغالی ها باقی است بیشتر داد و ستد اهالی گندم و جو و میوه خشک و پشم است که به خارج و داخل ایران حمل میکنند. دولت ایران گمرک و مالیه و همه چیز بندر مینو را سالی ۳۵۰۰ تومان اجاره میدهد.

تنگه هرمز - بلوچستان ایران

از مینو که بگذریم باید خلیج فارس را وداع گفته وارد تنگه هرمز و بنادر بلوچستان ایران بشویم. نخستین بندر مهم این قسمت را جاسک یا جک یا رأس-الجاسک میگویند و مطابق تحقیقاتی که من (لرد کرزن) بجا آورده ام نخستین بندری که محل اقامت و لنگرگاه کشتی های کمپانی هند شرقی گردید همین بندر جاسک بود که در سال ۱۶۱۵ میلادی برابر ۱۰۲۴ هجری قمری «مستر ریچارد استیل» از طرف کمپانی هند شرقی انگلیس مأمور بازرسی بنادر خلیج عمان و فارس شد ولی پس از انجام مأموریت خود بندر جاسک را مورد توجه قرار داده توصیه نمود که نمایندگی کمپانی در آنجا تأسیس گردد سپس در سال ۱۶۱۶ میلادی برابر ۱۰۲۵ هجری قمری «مستر الکساندر چایلد» با کشتی موسوم به (کینگ جیمز) از بندر سورات یکسره به جاسک آمد. الکساندر چایلد شرح مفصلی از ماهی گیری جاسک و موقعیت مهم بازرگانی آن نگاشته و نیز از حسن رفتار فرماندار مغوستان تمجید میکند. چهار سال بعد یعنی در سال ۱۶۳۰ میلادی برابر ۱۰۴۰ هجری قمری ناوگان انگلیسی و پرتغالی در کرانه جاسک جنگ سختی نمودند و پرتغالی ها شکست سختی خورده از بندر جاسک اخراج شدند. در همین واقعه اندولیرشیلی دریا سالار انگلیسی بواسطه ابراز رشادت فوق العاده کشته شد و در جاسک ب خاک رفت پس از این فتح نمایان و جانبازی سربازان و ملوانان انگلیسی ایرانیان حساب کار خود را کرده با انگلیسها دوست شدند و نخستین کارخانه و انبار دریائی کمپانی هند شرقی در جاسک بنا شد و رشته سیم کابل دریائی انگلیسی که در کرانه بوشهر سربزیر آب کرده است پس از طی ۴۹۹ میل

راه دریائی از بندر جاسک سر بیرون میآورد و به سیم صحرائی متصل میگردد و از آنجا تا کراچی بمسافت ۶۸۴ میل راه خشکی را میپیماید ولی يك رشته کابل دیگر همچنان راه دریائی را ادامه داده و تا کرانه‌های هند از آب بیرون نمیآید باری در سال ۱۸۷۹ میلادی برابر ۱۲۹۷ هجری قمری قرار شد پادگان هندی انگلیسی مقیم بندر (بوسعیدو) در جزیره قشم به هندوستان بازگردند ولی یکصد سپاهی نیرومند هندی برای نگاهبانی خطوط تلگرافی و کمک به کشتی‌های انگلیسی در بندر جاسک بمانند در آن موقع جاسک جز صحرای ویرانه بی آب و علف چیز دیگری نبود و کلیه ساختمان و آبادی آن از دو دستگاه عمارت تلگرافخانه انگلیسی تشکیل می‌یافت و برای اقامت سپاهیان تازه وارد یک سربازخانه هم به آن افزوده شد خیلی دورتر از این دو بنای بالنسبه تازه چندین کلبه گلی و حصیری وجود داشت که اهالی بومی (بلوچ‌ها) مانند حیوانات اهلی در آنجا اقامت داشتند تدریجاً آمد و شد کشتی‌های انگلیسی و احتیاجات سربازان هندی و مأمورین تلگرافخانه انگلیسی مردمان سایر بنادر را به جاسک متوجه ساخت و از اطراف برای فروش نان و میوه و غیره به جاسک مهاجرت کردند جمعیت آنجا به پانصد نفر رسید که ناگاه از طرف دربار تهران یک مأمور عالی رتبه برای حکومت و اداره کردن امور سیاسی بزرگانی مأمور جاسک گردید. این نماینده دیپلمات فوری گزارش مفصلی به تهران داد که انگلیسها عده زیادی قشون (مقصود او همان صد سرباز هندی بوده است) در جاسک آماده دارند و میخواهند دولت بلوچستان مستقلی تشکیل داده تمام خلیج را از ایران بگیرند بعلاوه چون دولت انگلیس سالی چهل پنجاه روپیه بمأمورین بلوچی بابت نگاهبانی خط سیم تلگراف در بلوچستان میپرداخت نماینده دولت ایران ضمن گزارش خویش اضافه کرد که دولت انگلیس برای مسلح ساختن بلوچها روزی هزارها لیره خرج میکند! دولت ایران هم باظهارات مأمور با اطلاع خود اهمیت بسیار داده مقرر داشت که با اختیارات تمام در ریشه کن ساختن نفوذ انگلیسها و سرکوبی بلوچها اقدام نماید. در نتیجه نماینده ایران دو نفر شیخ ناتوان بلوچی را که جز عصای دست و کلبه حصیری خود اسلحه و پناهگاهی نداشتند زنجیر بگردن روانه تهران کرد و شرح مفصلی به قبله عالم عریضه نگارش کرد که با اسارت این دو نفر هفده شهر و بندر بزرگ

بلوچ بتصرف ایران درمیآید و اوضاع این سامان قرین آرامش خواهد شد. چیزی که هست باید خود دولت در موضوع سپاهیان هندی مقیم جاسک اقدام کند دربار تهران فوری نشان و فرمان و حمایل مجللی برای انجام این همه خدمت و دستگیری (سرکشان) بعنوان حاکم جاسک فرستاد و از طریق دیپلوماسی تقاضای انتقال سپاهیان را کرد. رزیدان انگلیسی مقیم خلیج و نایب السلطنه هند بهیچ وجه نمیتوانستند این خواهش نا معقول شاه را بپذیرند چه که اقامت صد نفر سپاهی هندی بعنوان نگاهبان انبار و کالاهای بازرگانی انگلیسی و حفظ جان و مال مأمورین آن نقطه ابداً با استقلال و شرافت ایران تماسی نداشت بویژه که از آنروز تا کنون دولت ایران کوچکترین قوائی برای حفظ منافع و یا اتباع خویش و بیگانه در این نقاط نگماشته است و پیوسته دزدان و غارتگران دریائی و صحرائی سراسر خلیج را بباد قتل و غارت میدهند با وجود این اصرار و التماس شاه ایران روی این اصل بود که چون روسها از این قضیه آگاه گشته اند بدولت ایران سخت فشار میآورند که یا سپاهیان هندی از جاسک بروند و یا قزاقهای روس انزلی را اشغال خواهند کرد بنابراین موافقت شد که سپاهیان هندی جاسک را ترک گفته و حفاظت اموال و اتباع انگلیس را بعهدۀ پلیس مسلح هندی واگذار کنند و قلعه و سربازخانه هندیهارا به جناب خان حاکم جاسک بدهند که در آنجا اقامت نماید و با خاطری آسوده شرح فتوحات خود را به تهران گزارش دهد.

دولت ایران چنانکه گفتیم در سراسر خلیج هیچگونه قدرت و نفوذی ندارد ایلات مستقل عرب و بلوچ دشمن خونی مأمورین ایران هستند چه که بطور توارث آنها را مأمورین ظالم متجاوزی تشخیص داده اند که فقط و فقط برای غارت و چپاول و پول در آوردن از تهران حرکت میکنند و از هیچگونه تعرض بناموس و جان و مال اهالی خودداری ندارند.^۱

عمارت تلگرافخانه و منزل نماینده کمپانی هند شرقی مانند واحه سبز خرم در میان بیابان سوزان جاسک چشم و دل هر مسافری را روشن میکند. درخت های شاداب - جوی آب شیرین - میدان تنیس - چراغ برق - تلگراف و انواع وسایل آسایش در آن محوطه کوچک موجود میباشد نه تنها جاسک بلکه از پلیموت گرفته تا

«یو کاهاما» هر جا که پرچم جک (مقصود کرزن بیرق رسمی انگلیسهاست) برافراشته شده همین آبادی و آزادی ودقت وانضباط را مشاهده خواهید کرد . بهر حال گمرک و در آمد جاسک رویهمرفته سالی پانصد تومان میشود . محصول عمده آن ماهی است که مردم جاسک به بندرهای اطراف برده میفروشند شگفت آنکه بهترین ماهی های خوش خوراک جاسک مانند ساردین و غیره برای کود دادن درخت های خرما و مرکبات مصرف میگردد .

در بیست میلی بندر جاسک تپه مرتفعی است که آنرا جبل با احمدی میگویند و ۳۱۰۰ پا بلندی دارد .

بلوچستان ایران

گفتیم که بندر جاسک از بنادر بلوچستان ایران و تابع آن استان میباشد اینک قدری از استان بلوچستان صحبت میداریم .

در تاریخ ایران باستان محلی بنام (گدروسیا) یا (درون جیانا) ذکر شده که بطور حتم همان بلوچستان امروزی میباشد و همینکه اسکندر کبیر تمام ایران را مسخر نموده عازم هند گشت دریا سالار نامی خویش (نرگوس) را مأمور باز دید گدروسیا نمود . پس از این واقعه تا سال ۱۸۰۹ میلادی برابر ۱۲۲۴ هجری قمری هیچیک از ملتهای اروپائی ببلوچستان نیامدند و خبری از آن نداشتند تا آنکه در سال مزبور (۱۸۰۹) روسها و فرانسویها شاه تهران را فریفته و میخواستند از ایران بهند بیایند سر جان مالکم نخستین دیپلمات نامی انگلیسها در شرق بمحض ورود بایران کاپیتان گرانت را (این کاپیتان بعدها هنگام مسافرت در لرستان ایران کشته شد) مأمور نمود که راه پلوچستان و هند را بررسی کرده و گزارش دهد که آیا ممکن است از آن نواحی خطری متوجه هند گردد یا نه بنابراین کاپیتان گرانت دومین مرد اروپائی است که پس از (نرگوس) دریا سالاریونانی به بلوچستان پاگذارده است . پس از کاپیتان گرانت چندین نفر جهانگرد انگلیسی دیگر بخاک بلوچستان آمدند و اطلاعات جامعی راجع بآن نواحی تهیه نمودند در سال ۱۸۳۱ میلادی برابر ۱۲۴۷ هجری قمری سرگرد

لیچ انگلیسی رزیدان کلات حاج عبدالنبی خان افغانی را مأمور سیاحت بلوچستان نمود این جهانگرد محقق افغانی هم مطالب سودمندی از آنجا تهیه کرده و انتشار داد. در نیمه قرن هیجدهم میلادی نادرشاه افشار سراسر بلوچستان را مسخر کرد و شاید از آن موقع این ناحیه بنام یکی از چندین ایلات مقیم آن سرزمین به بلوچستان موسوم شد. نادرشاه در سال ۱۷۳۹ میلادی برابر ۱۱۵۹ هجری قمری ناصر خان براهونی از خوانین محلی آنجا را به حکومت بلوچستان تعیین کرده و مطابق عادات آن زمان او را بیگلربیگی یا استاندار لقب داد پس از قتل نادر مدتی بلوچستان با جگزار احمد شاه دورانی پادشاه افغان گشت و همینکه احمد در سال ۱۷۹۵ میلادی برابر ۱۲۱۰ هجری قمری درگذشت حکومت بلوچستان بطور ملوک الطوائفی میان خوانین محلی تقسیم شد و امارت‌های کوچکی مانند امارت (سرباز) (وگه) (باهو) (بامپور) تشکیل یافت این اوضاع تا سال ۱۸۴۹ میلادی برابر ۱۲۶۶ هجری قمری اوقات سلطنت محمد شاه قاجار دوام داشت. و این پادشاه علیرمز قاجار با آنکه از هر گونه استعداد و هوش و لیاقت نظامی بی بهره بود عشق غریبی به کشور گشائی داشت و خود را (غازی) یعنی جهانگیر و فاتح لقب داده بود و بنا بر همین تمایلات و خودخواهی باستاندار کرمان دستور داد به بلوچستان حمله کند.

ابراهیم خان فرماندار بم و نرماشیر فرمان شاه را اطاعت نموده بطرف بلوچستان تاخت و از ضعف و اختلاف و بدبختی خانهای بلوچی استفاده کرده پیشرفت‌هایی حاصل نمود اتفاقاً در همان مواقع سرگلد سمید از طرف دولت انگلستان مشغول سیم‌کشی و انجام مطالعات علمی در بلوچستان شده بود و البته جار و جنجال سربازان ایرانی و بلوچ‌های لخت و پابرهنه مانع پیشرفت کار وی می‌گشت بویژه که خان کلات خود را تحت‌الحمایه انگلیسها دانسته و از تعدیات مأمورین ایران شکایت داشت لذا دولت انگلستان فوری بدربار تهران نصیحت نمود که از جوش و خروش خود بکاهد و پس از یک رشته مذاکرات و گفتگو در سال ۱۸۷۲ میلادی برابر ۱۲۸۹ هجری قمری موضوع اختلاف بلوچستان ایران و انگلیس پایان یافت و خط مرزی کنونی با نظر سرگلد سمید ترسیم و تعیین گردید.

بندر گوادر- از گواتر که آخرین بندر بلوچستان است قریب پنجاه میل خط ساحلی دیگر جزء قلمرو خان کلات میباشد.

شهر و بندر مهم این قسمت را (گوادر) میگویند که قریب صد سال در تصرف سلطان مسقط بود ولی در سال ۱۸۵۱ میلادی برابر ۱۲۶۸ هجری قمری عبدالعزیز برادر کوچک سلطان مسقط که پیوسته با برادر بزرگ خویش جنگ می کرد از مسقط بگوادر تاخته و آن شهر را با بندر چاه بهار تصرف کرد البته سلطان مسقط این تعدی و تجاوز برادر را چشم پوشی نکرده بسر کوبی او لشکر کشی نمود دولت ایران از جنگ و ستیز این دو برادر استفاده نموده عده سرباز به آن صفحات فرستاد و در نتیجه عبدالعزیز مغلوب و فراری گشت و چاه بهار بدست دولت ایران افتاده گوادر را سلطان مسقط ربود که تا اکنون (تاریخ مسافرت کرزن) هم در دست پادشاه مسقط است.

گوادر روی يك تپه بلند شنی بنا شده و دو طرف آنرا دو خلیج كوچك احاطه دارد. جمعیت این بندر چهار هزار نفر است ولی یگانه خانه و عمارت مسكون آن همان عمارت تلگرافخانه هند و اروپا میباشد یكوقتی بندر گوادر بواسطه آب و هوای سالم و سازگار آن مرکز تفریح و آسایشگاه انگلیس ها بود و مأمورین انگلیسی از تمام نقاط مکران به گوادر می آمدند اما اخیراً معلوم شد که در آبهای ساحلی گوادر مقدار زیادی مواد هیدرژن سولفور ه یافت می شود و باعث مرگ ماهیها می گردد و لاشه ماهیها تولید عفونت نموده پشه مالاریا احداث می کند این است که دیگر بندر گوادر آسایشگاه اروپائیان نخواهد بود و تنها دو سه نفر انگلیسی در تلگرافخانه آنجا کار میکنند. در مشرق خلیج گوادر صخره بزرگی است که ۱۳۶۰ پا ارتفاع دارد و در قله صخره دو تیکه سنگ سفید از هم جدا گشته و شبیه به دو گوش دراز گوش آویزان میباشد اهالی این صخره را جبل مهدی میگویند.

باری موقعیت گوادر از آنرو اهمیت دارد که يك روزی راه آهن سیستان و بلوچستان بآنجا میرسد و بندر گوا در مرکز تقاطع کشتی رانی اقیانوس هند و فلات آسیا خواهد شد اما فعلاً گوادر دهکده کوچکی بیش نیست که مقداری پشم و پنبه و ماهی در آنجا بفروش میرسد.

در شهر گوادر آثار زیادی از بازار گانان و سیاستمداران پرتغال دیده می شود که از آنجمله آب انبارهای بزرگ و قلعه های بلند و برج و باروهای بسیار محکم میباشد در سال ۱۶۱۳ میلادی برابر ۱۰۲۲ هجری قمری سر رابرت شرلی با کشتی موسوم به «اکسپدیشن» از خلیج فارس به بندر گوادر آمده و نزدیک بود خودش و همراهانش کشته شوند. والی آنروز کلات بمحض اینکه خبردار شد یک دسته مسافر نامسلمان وارد بندر گوادر خواهند شد سواران مسلح خویش را برای کشتار آنان فرستاد ولی رابرت شرلی بآنان فهماند که سفیر کبیر پادشاه ایران است و از دربار سلاطین اروپا باز می گردد و آنان از سرخونش در گذشتند.

بحرین - در میان خلیج کوچکی که بشکل ۷ تشکیل شده در آن قسمت از خلیج فارس که ناحیه القطر و القطیف از هم جدا می شوند یک دسته جزایر کوچک و در عین حال جالب توجهی است که آنرا جزایر بحرین می نامند.

بحرین کلمه عربی است و بمعنای دو دریا استعمال می شود و شاید برای اینکه جزایر نامبرده میان دو قطعه آب واقع گشته آنرا بحرین گفته اند در هر حال نام باستانی این جزایر تیلوس یا تیلون بوده و مردمان بابل و کلدی و آشور باین جزیره ها توجه مخصوص داشتند و بعقیده آنان خدای ماهی که اسباب نجات کشتی هاست از جزیره تیلوس پدید آمده بود. بنابراین شکل آنرا روی کشتی ها نقش میکردند تا غرق نشوند.

طول بزرگترین جزایر بحرین سی میل و پهنای آن از شش تا نه میل می شود شهر و بندر عمده بحرین منامه و شهر و بندر دیگر آن (المحرق) یا زمین سوزان نام دارد. در داخل جزیره شهر كوچك دیگری است که آنرا (رفا) میگویند و از اینجا تا دریا هفت میل مسافت است. پاره از جغرافی نویسان قرون وسطی شماره شهرها و دیه های بحرین را تا ۳۶ آبادی نوشته اند که اکنون ده يك آن هم پیدا نیست در قرن شانزدهم میلادی پرتغالی ها به بحرین حمله ور شده و پس از مختصر زد و خوردی آنجا را متصرف شدند اگرچه مرکز داد و ستد پرتغالی ها بندر القطیف بود اما در جزایر بحرین هم آب انبارها و قلعه های محکمی ساختند که آثار ویرانه آن با بقیه خرابه های مسجدهای اسلامی و کاخ های عربی هنوز دیده می شود.

پرتغالی‌ها مانند عربها و مردمان دیگری که به بحرین هجوم آوردند بیشتر به عشق مرواریدهای آن جزایر بود. موسم صید مروارید بحرین از اوایل ماه ژوئن (خردادماه) تا اکتبر (آبان‌ماه) ادامه دارد. صید ماهی منحصر به اطراف بحرین نیست بلکه تا منتهای کرانه‌های عربستان هم ممتد می‌شود با این فرق که محصول مروارید بحرین بهتر و بیشتر از نقاط اطراف است همینکه بادهای موسمی ماه ژوئن در خلیج فارس آغاز می‌گردد کشتی‌سازها و غواصان و ملاحان اسباب شکار مروارید را آماده می‌سازند تنها از کرانه‌های خود بحرین قریب دو هزار کشتی بادی و همینقدر هم از سواحل عربستان و کویت و سایر بنادر خلیج رو به بحرین می‌آیند در هر یک از کشتی‌های بادی پنج تا چهارده نفر غواص و ملوان می‌نشیند و مجموع مسافرین جزایر در فصل مرواریدگیری متجاوز از سی هزار نفر می‌شود. شیخ بحرین از اول سال بانتظار ورود این مهمانان و مسافران است و در واقع اگر این شکارچیان نباشند شیخ و مردم بحرین هیچ چیز ندارند.

منظره زیبای شکارچیان و همراهان آنان بسیار زیباست که دسته دسته در اطراف جزایر بحرین و سواحل عربستان گرد آمده و خود را تسلیم قضا و قدر نموده‌اند کرانه‌های جزایر بحرین از سنگ مرجان و صخره‌های رنگارنگ تشکیل یافته و بیشتر جلب توجه سیاحان و تماشاچیان را مینماید.

ابن بطوطه سیاح مشهور عرب که در قرن چهاردهم میلادی برابر قرن هشتم هجری قمری به بحرین آمده تفصیلات زیادی از غواصان بحرین نقل می‌کند من جمله اینکه غواص‌ها کاسه لاک پشت را روی صورت خود می‌گذارند تا آب بدماغ و دهانشان نرود پاره از آنان یکساعت تا دو ساعت زیر آب می‌مانند. من (لرد کرزن) از گفته این جهانگرد عرب در شگفتم زیرا حد اکثر توقف غواصان مروارید در آب پنجاه ثانیه بلکه قدری هم کمتر است در اینصورت چگونه در زمان ابن بطوطه دو ساعت زیر آب می‌ماندند شاید غواصهای آنروز از جنیان و پریان بوده و با عربهای امروز تفاوت داشتند و یا اینکه ابن بطوطه این حرف را از مردمان غیر موثق شنیده و عیناً نقل کرده باشد در هر حال طرز صید مروارید عربهای فعلی با غواصهای زمان ابن بطوطه چندان توفیری نکرده و بهمان حال اول بدوی میباشد چه که ابتداء سنگ

بزرگی به پای غواص می‌بندند و سوراخ گوش‌هایش را با موم می‌گیرند و بسوراخ‌های بینی آنان شاخ‌های بلندی مینهند که مانع ورود آب می‌شود هر غواصی یک زنبیل بکمرش بسته و در دستش خنجر است که با آن مروارید را میبرد ملوانان و دریا شناسان مدعی هستند که نقاط عمده شکار مروارید را میدانند باین جهت قایق‌ها را بنقاط مخصوص آورده غواص‌ها را بقعر دریا می‌فرستند. سرطناب در دست ملوانان می‌ماند و سنگینی سنگ غواص‌ها را بسرعت زیادی فرو میبرد بیشتر غواص‌ها در میان راه با شمشیر ماهی و یا ماهی کوسه تصادف کرده کشته میشوند بعضی‌ها هم بواسطه فشار زیاد آب در همان قعر دریا جان می‌سپارند اما عده‌ای که زنده بمانند باید هرچه تندتر کارد را بکار انداخته شاخه‌های مروارید را ببرند و در زنبیل بگذارند آنگاه طناب را بعلامت اتمام کار تکان بدهند تا ملوانان توی کشتی آنها را بالا بکشند کلیه این جریان‌ات خطرناک چنانکه گفتیم بیشتر از چهل پنجاه ثانیه طول نمیکشد. ماتیو آرنولد شاعر شهیر انگلیسی زبان در وصف غوص مروارید و زندگی غواص بحرین و خلیج فارس چنین می‌گوید:

And dear as the wet diver to the eyes of his pale wife; who waits and weeps on shore.

By sands of Bahrein in the Persian Gulf
Plunging all doz in the blue waves at night,
Hawing made up his take of precious pearls
Rejoins her in their hut upon the shore.

یعنی:

زن رنگ و رو پریده غواص در کنار کلبه خویش نشسته بموج‌های خروشان دریا نگاه میکند و اشک خون‌بار از دیدگان فرو میریزد تا شوهرش در تنگ آب‌های آبی رنگ بحرین خلیج فارس رفته شاخه‌های مروارید را بالا بیاورد و همسر چشم براهش را از دیدار خود شاد نماید.

غواص که از شمشیر ماهی و ماهی کوسه و فشار آب محفوظ مانده خود را بیالای آب میرساند فوری کلیه محصول خویش را که به بهای خویش جمع‌آوری شده بدامان ناوبان می‌اندازد زیرا غواص مزدور اوست و ناوبان هم کشتی و هزینه

سال خویش را از سرمایه‌دار دیگری گرفته و در واقع نتیجه جانفشانی غواص و زحمت‌های ملوان تمام و کمال به جیب آن سرمایه‌دار می‌رود که مبلغ مختصری به آنان وام داده و اکنون مرواریدهای آنانرا بابت وام و سود سنگین آن دریافت می‌دارد. بیچاره غواص و ملوان بویژه غواص همینکه از زیر آب بیرون بیاید دلش خوش است که می‌تواند وام‌های سنگین خویش را بپردازد و دیگر آمیدی بزندگانی بهتر نخواهد داشت فقط امید دارد که شاید سرمایه‌دار دوباره بوی وامی دهد و بتواند تا سال آینده خود و کسانش را زنده نگاهدارد.

سرمایه‌دار برای جور کردن مرواریدها افزارها و کارشناسان آماده ساخته است که از آنجمله سه نوع الك سیمی با سوراخهای مختلف می‌باشد و ابتداء مرواریدها را در الك درجه اول ریخته غربال می‌کنند آنچه از سوراخهای درشت این غربال باقی بماند بهترین مروارید است و آنرا رأس گویند قسمت دوم در الك‌های درجه دوم غربال می‌شود و آن قسمت از مرواریدها را باطن می‌گویند مرواریدهای درجه سوم آنست که در غربال سوم ریخته شده و پست‌ترین مرواریدها می‌باشد پس از آن کارشناسان مروارید، دانه‌های این گوهر گرانبها را از روی صافی و خوش‌رنگی و شفافیت و خوش‌ترکیبی جور می‌کنند و آنقدر آنرا زیور و مینمایند تا از میان چند کیلو مروارید يك رشته دانه‌های براق صاف درشت بنام گوهر شب چراغ انتخاب می‌کنند آنوقت است که بازرگانان هندی نقره و طلا در مقابل مرواریدها ریخته آن گوهرها را می‌خرند و به هندوستان می‌برند و آنجا مرواریدها را در لفاف‌ها و قوطی‌های لوکس پیچیده دوباره بایران و عربستان می‌آورند و بابهای گزافی می‌فروشند.

غیر از بحرین کرانه‌های سیلان هند هم مروارید دارد اما این فرق که مروارید آنجا را نمیشود همه ساله صید کرد بلکه هر پنج سال یکبار محصول آن قابل جمع‌آوری خواهد بود و از اینرو دولت هند دستور مخصوصی راجع بصید مروارید سیلان تنظیم نموده است بعلاوه مروارید بحرین گرانبها تر از مروارید سیلان می‌باشد چنانکه در سال ۱۸۸۸ - ۱۸۸۹ میلادی برابر ۷-۱۳۰۶ هجری قمری چهار صد و سی هزار لیره بهای مروارید بحرین و خلیج عمان شد و در برابر آن مقدار زیادی غله و خرما و منسوجات و قهوه و توتون به بحرین وارد گشت.

دیگر از مناظر زیبا و بی نظیر بحرین فواره‌های آب شیرین است که بارتفاع پانزده متر از وسط آب‌های شور دریا بالا می‌زند.

حکومت بحرین - در سال ۱۶۲۲ میلادی برابر ۱۰۳۲ هجری قمری دولت ایران با کمک مستقیم انگلیسها پرتغالی‌ها را از آنجا اخراج نمود ولی خودش هم نمیتوانست بحرین را اداره کند و از آنروز تا بحال جنگ و غوغای ترکها و عربها و ایرانی‌ها بر سر حکومت بحرین ادامه دارد. انگلیسها هم با کمال بیطرفی ناظر این جار و جنجالها هستند مگر موقعیکه منافع مستقیم آنان در مخاطره باشد خلاصه آنکه از سال ۱۶۲۲ میلادی تا سال ۱۷۸۳ ایرانیان در بحرین حکومت میکردند اگرچه در ظرف مدت مزبور هم گاه‌گاهی حکومت ایرانیان قطع می‌شد و عربها یا ترکها بر آنجا می‌تاختند اما در تاریخ ۱۷۸۳ میلادی برابر ۱۱۹۸ هجری قمری عربهای شبه جزیره بر بحرین تاختند سپس در سال ۱۸۰۱ سلطان مسقط عربهارا بیرون کرده بحرین را تصرف نمود و تا سال ۱۸۱۰ در آنجا فرمانروائی داشت. در آن تاریخ وهابی‌ها به بحرین تاختند و مدت کمی در آنجا ماندند تا اینکه دو مرتبه همان عربهای (عقوبی) برای بار دوم به بحرین تاخته وهابی‌ها را اخراج کردند ولی خودشان چنانکه باید از عهده اداره امور بحرین برنمی‌آمدند و در يك موقع هر سه پرچم ایران و ترك و انگلیس بر فراز بحرین اهتزاز داشت در عین حال شیخ بحرین هم پرچم مخصوصی جهت خود تهیه کرده بود.

آن روزها در سراسر خلیج دزدی دریائی - خرید و فروش کنیز و غلام - بازرگانی قاچاق - نا امنی بحد کمال رسیده هیچکس اطمینان بهیچ چیز پیدا نمی‌کرد، دزدان و یاغیان دریائی علناً بشهرهای کرانه پیاده شده مال مردم را میبردند زن و بچه را میکشتمند و سوار کشتیهای خود شده فرار میکردند.

پر واضح است که دولت‌های ترك و ایران کوچکترین قدرتی برای جلوگیری از این نا امنی‌ها نداشتند ناچار دولت انگلیس برای تأمین بازرگانی و راه آمد و شد هند يك سلسله اقدامات اساسی در خلیج انجام داد که از آنجمله پیمان حفظ امنیت و جلوگیری از راهزنی دریائی بود که در سال ۱۸۲۰ میلادی برابر ۱۲۳۶ هجری قمری با شیخ سلیمان بن محمد شیخ بحرین منعقد کرد بموجب پیمان مزبور

شیخ بحرین متعهد شد در حدود توانائی خود از این گونه شرارت‌ها جلوگیری کند پس از آن در سال ۱۸۴۷ میلادی برابر ۱۲۶۴ هجری قمری دولت انگلستان پیمان دیگری راجع بالغای تجارت غلام و کنیز با شیخ محمد بن خلیفه نواده شیخ سلیمان امضاء نمود شیخ محمد نامبرده برعکس جدش شیخ سلیمان مرد سالمی نبود و هر ساعت بشاخی جسته برای خود و دیگران زحمت تولید میکرد چنانکه يك روز خود را هم پیمان ایرانیها و روزی همدست تركها و موقعی شريك دزدان عرب معرفی میکرد و با هر دسته‌ای طوری صحبت میداشت . دولت انگلیس در سال ۱۸۶۱ میلادی برابر ۱۲۷۸ هجری قمری قرار داد دیگری با شیخ محمد بست شیخ مزبور در ضمن این قرارداد تعهد کرد از تجارت کنیز و غلام جلوگیری کند و با دزدان دریائی همدست نگردد نسبت به تركها و ایرانی‌ها و انگلیسها دسیسه و فتنه جوئی نکند در مقابل از کالاهای صادر و وارد بحرین صدی پنج دریافت دارد پس از امضای این قرارداد انگلیسها تا مدت زمانی ویرا آزاد گذاردند و ناظر اعمال و حرکات او شدند اما آن روباه پیر مکار نه بقرارداد توجه داشت نه قول شرف خود را اهمیت میداد تا آنکه محقق گردید مماشاة و مدارا با شیخ سودی ندارد از اینرو در سال ۱۸۶۷ میلادی برابر ۱۲۸۴ هجری قمری که دزدیها و مفسده‌جوئی‌های شیخ بحد کمال رسیده بود نیروی دریائی انگلیس شهر منامه پای تخت شیخ را بمباران کرد و شیخ خیانت کار پیمان شکن را دستگیر نموده بعدن فرستاد و بارضایت اهالی بحرین شیخ عیسی آل خلیفه فرزند شیخ محمد بر جای پدر فرمانروای بحرین گردید که تا اکنون نیز بهمان سمت سابق میباشد و درسهای عبرت آمیزی از پدر آموخته کاملاً مطیع و آرام گردید و در نتیجه این حسن سیاست یعنی استقرار امنیت و کوتاه شدن دست دزدان دریائی و توجه شیخ باصلاحات داخلی و صرف نظر کردن از مفسده جوئی و دسته بندی جزایر بحرین سرسبز و شاداب گردیده است جمعیت و تجارت آن روز بروز توسعه می‌یابد مردم در رفاه و آسایش زندگی میکنند اما چند قدم دورتر از بحرین در القطیف و القطر که عربها و ترکها حکومت دارند خرابی و ناامنی و بدبختی روز مردم آن سامان را تیره نموده است و درست نمونه

از جهنم ناامنی در برابر بهشت جاویدان آزادی و آبادی میباشد^۱.

خوزستان

همینکه از خلیج فارس بطرف شطالعرب سرازیر میشوید سرزمین خوزستان یا جایگاه کوچ نشینان پدیدار میشود. خوزستان از طرف مغرب برود کرخه و محمره (خرمشهر) از طرف شمال بکوههای بختیاری از طرف جنوب به شطالعرب و خلیج فارس و از طرف مشرق برود هندیان محدود میباشد. عربستان ایران در اصطلاح جغرافی نویسان باستان به ایلام و شوشان و در میان مورخین مسلمان به خوزستان شهرت یافته و بعقیده عالم شهیر «موردت مان» خوزستان از کلمه خور بمعنای شکر مشتق شده چه در این ناحیه نیشکر بخوبی دست میآمده است و در هر صورت عربستان فعلی یا خوزستان قدیم دارای هشت بخش است از اینقرار:

۱- دزفول یا پل دژ

۲- شوشتر

۳- هویزه

۴- محمره

۵- فلاحیه

۶- اهواز

۷- ده ملا

۸- رام هرمز

در پاره از این بخشها بخشداری و یا فرماندار فارس و یا شیخ عرب حکومت میکند و هر که باشد مقدار زیادی دارائی و محصول اهالی را بنام مالیات شاه چاپیده قدری باستاندار میدهد و بیشتر را خودش میخورد و او هم مقدار بیشتری از جوه و اشیاء دریافتی را برای خود ذخیره کرده قسمت کمترین را بدربار تهران میفرستد و

۱- گفتهها و نوشتههای لرد کرزن راجع به بحرین ابداء مورد تصدیق نیست و جزیره بحرین طبق مدارک مسلم جزء لایتجزای ایران میباشد.

شیخ مزعل برادر خزعل خان

Call No. _____ Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

بطوری که مکرر گفته ایم در اجرای این قانون عادلانه یعنی چاپیدن مال مردم بعنوان مالیات شیخ عرب و بخشدار فارس چون شیر و شکر بایکدیگر متحد هستند و هیچگونه اختلاف نظری ندارند و عموم اهالی را دشمن مشترك خود میدانند آنچه که مسلم است همینکه عربها ایران را فتح کردند از آب و هوای گرم و جلگه صاف و مسطح خوزستان خوششان آمد از اینرو خودشان و دامهایشان در آن نقاط حاصل خیز اقامت نمودند چنانکه مغولها و تاتارها آب و هوای سرد کوهستانی آذربایجان را پسندیدند و در آن نقاط رحل اقامت افکندند پس از چندین قرن قبایل دیگری از اعراب نجد و بادیه الحجاز نیز در اثر قحطی و خشکسالی و یا علل دیگر به عربهای خوزستان پیوستند تا آنکه در زمان شاه اسمعیل شیعی عدۀ زیادی از عربهای شیعه- مذهب بهمین نقاط ورود کردند و کم کم فارسهای مقیم خوزستان را عقب زده تا رود جراحی پیش رفتند و در آنجا با ایل افشار اصطکاک سختی پیدا کرده مدتی باهم کشمکش داشتند. بالاخره ایل بنی کعب که در فلاحیه کنار رود دورق قلعه‌ها و پناه گاههایی ساخته بودند از مرگ نادرشاه و هرج و مرج ایران استفاده کرده افشار را بیرون کردند و شیخ سلیمان یا شیخ سلیمان سرپرست ایل بنی کعب تمام خوزستان را مسخر کرد و برای تحکیم موقع خویش چندین کشتی ساخته و در شط العرب و کارون بآب انداخت. کریم خان زند ابتدا بامذاکره و سپس با اعزام عده سپاهی در صدد مقهور ساختن شیخ سلیمان برآمد ولی شیخ مکار بسرداران کریم خان رشوه داده آنها را دست خالی برگردانید بعلاوه سدهای مهم رود کارون را شکسته دشت خوزستان را سراسر باتلاق نمود. کلنل مونیث انگلیسی که در سال ۱۸۱۰ میلادی برابر ۱۲۲۵ هجری قمری بخوزستان آمده میگوید در اثر شکستن سدها رود تازه‌ای بنام کارون العمیاء (کارون کور) در دشت خوزستان راه افتاده بود و از هر گوشه‌ای سیلی جاری شده تمام صحرا باتلاق و لجن زار بنظر میآمد.

شیخ سلیمان پس از مغلوب ساختن کریم خان با کمپانی هند و انگلیس ستیزه- جوئی نمود و کشتی‌های آنان را غارت کرد کمپانی هند و انگلیس چندین کشتی مأمور سرکوبی شیخ سلیمان کرد اما نتیجه‌ای عاید نگشت تا آنکه شیخ سلیمان باجل طبیعی در گذشت و پس از مرگ او قدرت ایل کعب تحلیل رفت بقسمی که هم باج- گزار ایران و هم باج گزار دولت عثمانی شدند و بدتر از همه اختلافات داخلی ریشه

آنان را متزلزل ساخت و در مدت نود سال دوازده شیخ بر ایل کعب حکومت کردند و ده تن از این دوازده تن بدست پسران و برادران و کسان خویش کشته شدند.

در سال ۱۸۳۱ میلادی برابر ۱۲۴۷ هجری قمری که استومگر انگلیسی بایران آمده بود در فلاحیه شیخ مبارک نواده شیخ سلیمان را ملاقات نمود. استومگر میگوید شیخ مبارک سالی شصت هزار تومان بدولت ایران مالیات میدهد پنجاه هزار سوار و پانزده هزار پیاده در اختیار دارد و يك قورخانه بالنسبه مهمی از بقایای اسلحه پرتغالیها در میدان کهنه فلاحیه تشکیل داده است جانشین شیخ مبارک برادرش شیخ ثامر ابتداء آدم کش و غارتگر ولی بعدها ملایم و باانصاف شد و تا اندازه ای که عقل و توانائی يك شیخ عرب بدوی اجازه میدهد در ساختن راه و ترویج زراعت و تجارت کوشش نمود در سال ۱۸۱۲ میلادی برابر ۱۲۲۷ هجری قمری یکی از شیوخ آل محیسن از ایلات بنی کعب شهری در کنار شط العرب بنا کرده آنرا محمره نامید و قصدش این بود که در مقابل بندر بصره بندری ایجاد کند والی بغداد که از اقدام شیخ خبردار گردید در سال ۱۸۳۷ میلادی برابر ۱۲۵۳ هجری قمری به محمره تاخته تمام مردم آنجا را قتل عام کرد و شهر را آتش زد. دولت ایران بجای اینکه از عثمانیان انتقام بکشد پولی از شیخ جابر خان گرفته او را بفرمانداری محمره ویران تعیین کرد شیخ جابر بظاهر از حکومت ایران اطاعت داشت ولی شیخ ثامر بر عکس علناً یاغی بود حتی در سال ۱۸۴۰ میلادی برابر ۱۲۵۶ هجری قمری محمد تقی خان رئیس ایل بختیاری را که برضد دولت ایران قیام کرده بود نزد خود پناه داد دولت ایران با کمک شیخ جابر خان به شیخ ثامر حمله نمود او نیز تاب مقاومت نیاورده بعراق عرب گریخت و برادر زاده اش شیخ فارس والی فلاحیه شد و در واقع با فرار شیخ ثامر حکومت و اقتدار شیوخ فلاحیه پایان رسید اگر چه تا اکنون (زمان لرد کرزن) هم باز ماندگان آنان در ده فلاحیه و اطراف مختصر قدرت و نفوذی دارند اما در حقیقت دست نشانده شیخ محمره هستند شیخ جابر خان فرماندار محمره نخستین شیخ آل محیسن و بنی کعب است که در محمره مدت مدیدی حکومت کرد و رسماً از دولت ایران تبعیت داشت شیخ جابر در سال ۱۸۸۱ میلادی برابر ۱۲۹۹ هجری قمری بمرگ طبیعی درگذشت و پسرش شیخ مزعل جانشین او شد شیخ مزعل هر سال در شب عید نوروز از شاه ایران خلعت می گیرد معنای این خلعت آنست که شیخ

مزعل تا سال دیگر حاکم محمره است و باید پول خوبی بقبله عالم تقدیم کند بعلاوه قبله عالم در سال ۱۸۸۹ میلادی برابر ۱۳۰۷ هجری قمری علاوه بر خلعت معمولی شب عید نوروز شیخ مزعل را به لقب پرافتخار معزالسلطنه سرافراز فرمود و مبلغ فوق العاده ای از وی دریافت داشت . شیخ مزعل در یک میلی شهر محمره ویلای قشنگی بنام فیلیه برای خود ساخته و پرچم ایران را بر فراز آن افراشته است و چند توپ کهنه هم روی قصر شیخ کار گذارده اند و هر وقت که کشتی های انگلیسی از آنجا میگذرند چند تیر توپ بعنوان سلام شلیک می کنند و توپچی های شیخ بوسیله توپ جواب میدهند علت مبادله این تعارف آنست که شیخ جابر پدر مزعل در چند سال قبل کشتی های بازرگانی انگلیسی را از دزدان دریائی نجات داد و بدین جهت خانواده اش استحقاق این احترام را دارند . برادر بزرگ شیخ مزعل بنام شیخ محمد خان مدتی در تهران گروگان بود اکنون به محمره آمده و در کاخ مخصوص خویش دور از برادر زندگی می کند شاه تهران سالی هزار و دویست تومان به شیخ محمد خان مواجب می دهد و او را برای دشمنی و مقاومت بابرادرش (مزعل) آماده میدارد برادر کوچکتر مزعل بنام خزعل باخود شیخ در قصر فیلیه است و از وی اطاعت دارد من (لرد کرزن) باشیخ مزعل ملاقات کردم مرد خوش هیكل خوش سیمائی است می گویند پانزده عیال دارد و هیچکدام برای او فرزندی نیاورده اند شیخ از این بابت بسیار دلننگ است در مقابل مادیانها و کره اسبهای زیاد در اصطبل شیخ موجود است که بیشتر آنها را به هند برده می فروشند شیخ مزعل از راه تربیت و فروش اسب و مادیان هم در آمد خوبی دارد و بطور کلی از رجال پولدار ایران است .

سیاست ایران - سیاست معمولی ایران نسبت بایلات و عشایر آن است که حتی الامکان آنان را نیست و نابود سازد و رؤسا و بزرگان آنها را از میان بردارد در صورتی که همین ایلات و رؤسای آنان بهترین نیروی فداکار و مهم ترین عامل مولد ثروت ایران هستند فقط در صورتی که نسبت بآنها مختصر عدالت و محبتی اجراء گردد بدبختانه دولت ایران تمام اتباع خود بویژه ایلات را چون گوسفند شیردهی می داند که باید شیرش را بخورد و سرش را ببرد ازینرو یک نوع خصومت طبیعی میان دولت و مردم ایران مخصوصاً ایلات دیده می شود و اگر هم اطاعت و امتثالی از دولت دارند فقط در نتیجه ترس از بیم کیفرهای سخت در بارهای شرقی

می باشد شیخ مزعل هم بنا بر همین اصل از قبله عالم اطاعت می کند ولی قلباً از تهران متنفر است. شیخ مزعل از کسان و اطرافیان خود نیز سوء ظن دارد هیچگاه سوار کشتی نمی شود که مبادا او را بجاهای نامطلوبی ببرند فقط کشتی بخاری كوچك خودش بنام کارون پشت کاخ فیلیه لنگر انداخته تا در موقع لزوم میان آن جسته خود را از هر گونه غائله رها کند. اخیراً که دولت ایران بانگلیس ها اجازه کشتی رانی روی کارون را داده و گمرک و اداره های شبیه فرنگی در عربستان افتتاح یافته نفوذ و قدرت شیخ مزعل کم شده و تصور آن میرود که یکباره دست شیخ عرب از سر زمین موسوم بعربستان قطع گردد.

اوضاع عمومی خوزستان - هیچ يك از اراضی ایران به حاصلخیزی و پر آبی عربستان نیست چهار رود بزرگ کارون - هندیان - جراحی - کرخه این خاکهای پر قوت پر برکت را مشروب می سازد بامختصر توجهی هزارها تن گندم - جو - برنج - نیشکر - پنبه - تریاک - نیل - باقلا و سایر حبوبات در این استان بدست می آید اگر خوزستان یا عربستان را مصر ایران بگوئیم اغراق نگفته ایم زیرا هم آب فراوان و هم خاک پر قوت دارد اما چه فایده که سوء رفتار تهران و نادانی عربهای مقیم آنجا طوری است که در چنین نقاطی مردم از گرسنگی می میرند و باید از هند و عراق غله و حبوبات وارد کنند حتی خرما که از محصول بومی این نقاط است و باید جنگل های انبوه آن در عربستان دیده شود آنقدرها فراوان نیست زیرا حکومت های محلی ظالم و نادان هستند و مردم را بکارهای نیک تشویق نمی کنند خلاصه آنکه اهالی خوزستان بوسیله همان سدهای خراب و شکسته و آلات و افزار کهنه قدیمی مختصر جو و گندم و خرمائی بدست می آورند و از موی بز و پشم شتر خیمه ها و پلاسه های نامطبوعی تهیه می کنند. بدبختانه شیخهای محلی و فرستاده های دربار تهران آنها را باهمین زندگانی بدوی ناچیز آسوده نمی گذارند و شاید روزی برسد که مردمان تیره روز ایران از ترك و كرد ولر و عرب برای حفظ منافع مشترك خود قیام نموده و رژیم بیدادگری دربار تهران را برهم بزنند آن روزمانند موقعی است که نجات دهنده بنی اسرائیل آنان را خطاب نموده بگوید :

ای ستمدیدگان ، ای محنت زدگان هنگام رستاخیز و رهائی از دست

بیدادگران فرا رسید برخیزید و فرعونیان را برود نیل در اندازید.^۱

۱- اهواز

در محلی که بروزگار پیشین شهر قشنگ و آباد پر جمعیت «آگی نیز» در میان نخلهای خرما و درختهای زیتون و مزرعه‌های گندم و نی شکر برپا بوده اکنون چندین کلبه حصیری دودزده سیاه برجای مانده و عده عرب صحرانشین در ساحل چپ کارون میان این کلبه‌ها اقامت دارند. اینجا اهواز و جانشین شهر «آگی نیز» سابق است. شماره این عربها به هزار نمی‌رسد از آبادیها و سرسبزی‌های پیش فقط چند درخت خرما باقی مانده و گنبد گچ‌کاری قبر «علی بن مهزیار» میان آن درختان خرما سرافراشته است. سدها شکسته - جویها خشک شده - پلها خراب گشته و شهرها و ده‌های آباد بویرانه‌های بیغوله تبدیل یافته است.

ابوالفداء از مورخین نامی عرب جمعیت این نواحی را در ایام خلفای اسلام تا چندین میلیون شمرده است. شهر اهواز در فتنه صاحب الزنج بروزگار عباسیان صدمه بسیار خورد و از آنروز تا کنون روی آبادی ندیده و مقر دزدان و راهزنان ایل بنی کعب عرب و ایلات دیگر میباشد.

همینکه انگلیس‌ها در سال ۱۸۵۷ برابر ۱۲۷۴ هجری قمری شهر محمره (خرمشهر فعلی) را گرفتند يك سروان انگلیسی با سیصد سرباز و سه توپ بطرف اهواز روی آورد. فرمانده کل قوای ایران با عده قریب هشت هزار نفر در کنار کارون اردو زده بود بمحض اینکه سربازان انگلیسی را دیدند پنا بفرار نهادند. انگلیس‌ها بدون مقاومت اهواز را متصرف شدند و همین که اوضاع جنگ پایان یافت فرمانده کل قوای خوزستان هشت هزار تومان (از قرار هرسربازی يك تومان) بصدر اعظم داده و از قبله عالم يك شمشیر مرصع و نشان افتخار برای آنهمه هنرنمائی‌ها دریافت نمود!

در سال ۱۸۸۸ میلادی برابر ۱۳۰۶ هجری قمری کشتی رانی کارون برای فرنگیان مجاز شد و از همان موقع در نزدیکی اهواز بندر کوچکی بنام ناصری (منسوب بناصرالدین شاه) بنا گشت.

۱- این رستاخیز عظیم خوش بختانه بدست توانای سردار رشید ایران اعلیحضرت

رضاشاه کبیر انجام پذیرفت.

ورود به بندر ناصری

دو سه خانه گلی و چند کلبه از حصیر و نی بالای یکی از کلبه‌ها بیرق ایران و پهلوی آن يك توپ ته‌پر زنگ زده روی چرخهای رطوبت کشیده و پوشیده منظره عمومی بندر ناصری، منزل نایب الحکومه و مجموع نیروی نگاهبان این سامان را تشکیل می‌داد. آقا میرزا علی اکبر فرماندار بندر ناصری و نماینده نظام السلطنه والی خوزستان و سرحد دار قبله عالم در همین کلبه حصیری مجاور توپ نم‌خورده اقامت دارد. بلافاصله کلبه رئیس کمپانی کشتی رانی «لینچ» دیده می‌شود که در پناه خان حاکم اقامت گزیده است. رئیس لینچ بازحمت زیادی این محل عالی را تهیه کرده و سالی ششصد تومان اجاره آن را می‌پردازد.

نماینده انگلیس از بوشهر نامه‌ای بنظام السلطنه والی خوزستان نوشته بود و تمنی داشت که اجازه دهند مرا با کشتی (شوش) بشوشر برسانند. از اهواز تا شوشر قریب ۵۶ میل است و ممکن بود با اسبهای خودم این مسافت را بپیمایم اما بواسطه خرابی راه و گل ولای و بارندگی مشکل می‌نمود از اینرو خدمت خان حاکم پیام داده اجازه ملاقات خواستم. حاکم در ابتداء بعد از کسالت خواهش مرا رد کرد ولی من اصرار ورزیدم که کار فوری است و باید خدمت برسم. میرزا حاکم هم ناخوشی دروغی را فراموش کرده مرا بار داد اما دربار میرزا حاکم چنین بود که قالیچه‌ای روی زمین گسترده و دو صندلی کنار آن چیده بودند. میرزا روی زمین جلوس کرد دو نفر هم زانو بزانونی او نشسته قلیان می‌کشیدند. من و رئیس لینچ روی صندلی نشستیم شمع هم در میان می‌سوخت. من توصیه نامه را تقدیم و حاجتم را شرح دادم. میرزا حاکم گذرنامه مرا خواست و با اینکه يك کلمه زبان خارجی نمی‌دانست پشت جلد گذرنامه و مندرجات آنرا بدقت نگاه کرد سپس وارد سیاست گشته از همان حرفهای دروغین سیاست مداران کهنه ایران آغاز گردید که ایران و انگلیس برادرند و هر دو دشمن خونی روسها هستند. عقد اتحاد ایران و انگلیس در آسمان بسته شده و بامر خدا بایکدیگر رفیق شده‌اند بعلاوه خود میرزا عاشق و هواخواه انگلیس هاست (در صورتیکه رئیس لینچ از اذیت و بد رفتاری او دل خونی داشت) بالاخره میرزا استدعای ما را قبول کرد و قرار شد فردا صبح ساعت هفت

کنار کارون آمده سوار کشتی (شوش) بشوم . موقع خدا حافظی با حاکم و دونفر رفیق او مراسم تودیع بجا آوردم و گمان کردم آن دونفر از بزرگان میباشند ولی بعداً معلوم شد که هردونفر قاتلند و نزد حاکم محبوسند و چون زندان و توقیف گاهی دربندر ناصری نیست قاتل ها شب و روز خدمت حاکم بسر می برند و باوی نزد رئیس لینیچ بمهمانی می آیند و می مینوشند و بدمستی می کنند سپس بهوش آمده آنها قاتل و این حاکم میماند .

هنوز يك ربع به هفت مانده بود که من کنار کارون حاضر شدم اما افسوس که خان حاکم از قول خود برگشته و در حکم دیروزی تجدید نظر کرده بود . کشتی شوش یگانه قایق موتوری است که روی کارون کار می کند و چندی پیش از طرف دولت انگلیس بایرانی ها واگذار شد و بدست نظام السلطنه اداره می شود . ناخدای آن يك ترك بغدادی است که مختصری از کشتی رانی سر رشته دارد . کشتی شوش کمتر برخلاف جریان کارون حرکت میکند و اگر هم برود در مواقع عادی است که آب طغیان ندارد و بطور کلی سرعت سیر آن از دو میل در يك ساعت تجاوز نمی کند باری پنج ساعت تمام دوباره با (میرزا) کشمکش و داد و بیداد کردم تا تجدید اجازه حاصل شد و مرا سوار کردند . بعد هم مدتی اصلاحات کشتی طول کشید و بالاخره بعد از ظهر راه افتادیم اما چه حرکتی که پیاده های ساحل از ما جلو میزدند ! و اگر با اسب های خود میان گل و باران می رفتیم صدبار راحت تر از این کشتی سواری بود و زودتر بمنزل می رسیدم .

ب - شوشتر

هر چه بشهر نزدیکتر می شدیم آثار تمدن و عظمت سابق و علایم ویرانی و خرابی های تازه زیاده تر بود . پل های خراب سدهای درهم شکسته جویهای خشک انبارهای بی آب چند درخت خرما و مقدار زیادی درخت کنار (سدر) بجای آنهمه باغ ها و مزرعه ها باقی میبود . گنبد امامزاده عبدالله هم بامنازه ها و گلدسته های معلق نیم خراب منظره مهیجی باین ویرانه ها می داد و از همه بدتر برج های بلندی در اطراف شهر ساخته اند که مانند نقاط مجاور تر کمن علامت ناامنی و راهزنی و قتل و غارت حتی در نزدیکی شهر می باشد .

نام شوشتر بعقیده بعضی از مورخین از کلمه شوشا و سوسا یعنی مطبوع و دلپسند مشتق است و بعضی دیگر آنرا «شاه شاتر» یعنی شهر شاه می دانند و در هر حال یکی از مراکز عمده تاریخی و جایگاه تمدن باستانی بوده است. نام این شهر در کتاب مقدس بسیار آمده و همین جاست که دانیال نبی رؤیای خود را مشاهده نموده و داستان آنرا نقل می کند. بقدری آثار عتیقه شوشتر مورد دقت و توجه بوده و هست که می توان مدتها در باره آن گفتگو کرد و بیش از هر کس یادگارهای شاپور پادشاه فاتح ساسانی در شوشتر یافت می شود.

در موقع حمله عربها مردمان شوشتر مقاومت زیادی نشان دادند و عاقبت بواسطه خیانت یکی از اهالی شهر نامبرده تسلیم گردید. در زمان مغول و تیمور، شوشترها درس عبرت از زمان عربها گرفته و بدون مقاومت صلح کردند. چنانکه گفتیم در شوشتر و اطراف آن پلها و سدهای بسیار بود که از آنجمله سد قیصر و پل قیصر است. این سد را از سنگ و آهن ساخته بودند. پل قیصر چهل و چهار چشمه ۵۸۰ متر درازی و ۱۵ متر پهنا داشته است. این پل و سد چندین بار خراب گشته و آنرا تعمیر کرده اند از آنجمله در سال ۱۸۸۵ میلادی برابر ۱۳۰۳ هجری قمری قسمتی از پل را آب برد و تاملتی بحال خرابی ماند. بالاخره در چهارپنج سال بعد شروع بساختن آن کردند باینقسم که سبدهائی را پر از شن کرده جلوی جریان آب قرار دادند که تادرجهای از شدت آن بکاهد و بتوانند پل را ترمیم نمایند ولی این هندسه ساده مفید واقع نگشته سبدها را آب برد و پل تعمیر نشد.

اما وجه تسمیه آن به پل و سد قیصر نسبت بواقعه مشهوری است که در سال ۲۶۰ میلادی والرین امپراطور روم بدست شاهپور ساسانی اسیر گشت. مدت هفت سال در همین شهر شوشتر زندانی بود بنا بروایت شاهنامه شاهپور آزادی امپراطور را مشروط بساختن سد و پل نمود و بالاخره شخصی بنام «اورانوش» رومی ساختمان آنرا تمام کرد. در هر حال محقق نیست که خود قیصر روم شخصاً در ساختن این پل مداخله داشته و یا با پول و دستور وی آن را ساخته اند.

شهر شوشتر در ایام صفویه مرکز تبلیغات و تعصبات مذهبی شیعه بود در اوایل قاجاریه بدست محمد علی میرزا فرزند بزرگ فتحعلی شاه اداره میگشت و در سال ۱۸۳۱ میلادی برابر ۱۲۴۷ هجری قمری و سال پس از آن طاعون و وبای شدیدی

به شوشتر آمده قریب بیست هزار نفر را بخاك برد و تا كنون شوشتر بماتمزدگی آنروزها باقی است جمعیت فعلی شوشتر قریب به ده هزار نفر میشود و كمتر شهری مانند شوشتر اینقسم دچار بدبختی های زمینی و آسمانی گشته است .

علاوه بر طاعون و وبا حاكم ها و مأمورین دولتی ایران كه از هر گرك گرسنه خونخوارتر و درنده تر میباشد هر دمان بدبخت این ناحیه را بروز سیاه نشانده اند.

شوشتر از تهران دور افتاده و سایل حمل و نقل و آمد و شد ندارد و بعلاوه اطراف آنرا ایلات لر و بختیاری احاطه کرده وزیر دست جلادان مركزی دست و پا میزند پس عجب نیست كه در وسط شهر شوشتر مانند اصفهان و دیگر شهرهای ایران خانه های ساخته و پرداخته بی صاحب می بینیم كه سكه آن از ظلم و جور و ناامنی یا مرده اند و یا پا بگریز نهاده، از شوشتر یا از ایران رخت بر بسته اند. خانه های شوشتر بر عكس سایر شهرهای دیگر ایران گلی نیست بلکه از سنگ و آجر ساخته شده، پاره از خانه ها دو طبقه میباشد و جائی بنام ایوان برای پذیرائی دارد. شاودان یا شابدان زیر زمین هائی است كه تا شصت قدم گود میشود و جایگاه تابستانی اهالی میباشد.

مبالهای شوشتر روی بام است و بوسیله ناودانها بكوچه ها متصل میشود و در روزهای بارانی سراسر معبرهای عمومی غرق كثافات و قاذورات میگردد و پس از نیم خشك شدن برای كود تریاك خریداری میشود .

بیشتر اهالی شوشتر را سیدها تشكيل میدهند و روی هم رفته کلیه مردمان این شهر از خلق خوش و روی زیبا محرومند و علتش هم آنستكه هوای شوشتر ناسازگار و آبشان ناگوار و از همه بدتر آنكه شوشتریان كوچكترین مراعاتی از قوانین صحی نمیکنند. همین نكات مهم کافی است كه مردمان ناسالم تیره روزی بكار آورد. شوشتر يك بازار كوچكى هم دارد. كاروانسرا در این شهر نیست اهالی از صنایع و هنرهای زیبا بی بهره اند و فقط یكنوع فرشهای پشمی و پشم و نخى معروف بشوشتری می - بافند . لباس عموم اهالی قباهای بلند و گشاد و عمامه هائی شبیه به عمامه های افغانی است كه از جلو و عقب دنباله آنرا آویزان می کنند . زنان و مردان شوشتر بجامه های خود نیل میزنند زیرا نیل كاری یگانه شغل عمده كشاورزان شوشتر است كه از سابق

تاکنون ادامه دارد .

یکی از بدبختی‌های شهر شوشتر وجود خانها و آقاهاى محلى است که هر کوى و برزنى چندین آقا و خان دارد و طبعاً در اثر اصطکاک منافع باهم رقابت میکنند و هرچند روز یکمرتبه اسلحه کشیده بجان هم میافتند . معلوم است که مردمان عادى و کاسب کار تاچه حد از این زد و خوردها زیان میبینند . ناخوشى - بدى آب و هوا - ناسازگارى آب - جهالت و فقر - ظلم و تعدى مأمورین دولت و بالاخره جنگ داخلى آقاها و خانها در خارج شهر و حمله و هجوم ایلات و راهزنان در بیرون شهر سبب گشته است که مرکز عظمت و جلال پادشاهان بزرگ شرق به يك ماتمکده ویرانى مبدل گردد .

ورود بشوشتر - ملاقات باوالى - بمحض ورود توصیه و اعتبارنامه خود را نزد والى (نظام السلطنه) فرستادم او هم مقدارى نان شیرینی و میوه برایم فرستاد . حسبالمعمول ایران چندین برابر بهای هدیهها بنوکرهای والى انعام دادم و بعد از ظهر همان روز در قلعه خدمت اورسیدم . شهر شوشتر روی صخره‌ای بنا گشته و قلعه بر فراز شهر قرار دارد . عربها اینجارا قلعه سلاسل نامیده‌اند و از زمان شاهپور بلکه پیشتر تاکنون مقر فرمانروایان خوزستان است . سربازخانه و قورخانه هم جنب قلعه قرار گرفته . دروازه قلعه بطرز نامطبوعى کاشی کاری شده است از دروازه قلعه گذشته به باغ زیبائی رسیدم . والى فعلى يك عمارت دو طبقه تازه در قلعه ساخته توى یکی از اتاقها حوض آب و بالای آن تختی زده بودند که در هوای گرم شوشتر خیلی ارزش داشت . مساحت تمام قلعه قریب سه جریب میشود و از فراز قلعه منظره دلربای کارون و باغهای اطراف نمایان گردید .

نظام السلطنه دو سال است در خوزستان حکومت می کند و مردم از حسن اداره و رفتار او تعریف می کنند . تا من وارد شدم باز همان حرفهای معمولی رجال ایران و عشق و علاقه و محبت بانگلیسها شروع شد که دولت و شاه ایران عاشق انگلیسها هستند باضافه خود خان والى دیوانه وار آنها را دوست میدارد . اگرچه من چندی است در ایرانم و بشنیدن این یاوه‌ها عادت کرده‌ام باوجود این طاقت نیاورده یکی موضوع بد رفتاری میرزا على اکبر حاکم اهواز و دیگر موضوع کشتی رانى کارون را پیش کشیدم و البته به قسمت دوم بیشتر اهمیت دادم که چرا با کمپانی لینچ برای

کشتی رانی روی کارون کمک نمیکنند . والی برخلاف واقع تأکید کرد که در این باب همه نوع مساعدت کرده و باز هم خواهد کرد در صورتی که هیچ نوع مساعدتی نمیکند و کشتی رانی کارون را به برادرش سعدالملک بخشیده است .

میگویند در قورخانه شوشتر سه هزار تفنگ ورنندل موجود میباشد ولی هیچ يك از سربازان مقیم شوشتر اسلحه ندارد بعلاوه مشهور است که سه توپ برنجی کهنه هم یافت می شود یکی توپی است که نیکلای اول در سال ۱۸۲۸ میلادی برابر ۱۲۴۴ هجری قمری پس از پیمان ترکمن چای به عباس میرزا داد ولی رجال ایران میگویند در میدان جنگ از روسها گرفته ایم . دوم توپی است که نادرشاه افشار آنرا در هویزه ساخته و سومی یکی از توپهای یادگار دوره صفویه میباشد . همینکه عازم حرکت از شوشتر شدم نظام السلطنه دو نفر نوکر همراه من فرستاد که تا اهواز بیایند ضمناً پیشنهاد نمود که با اسبهای او برگردم ولی چون میخواستم از راه کارون بروم نتوانستم پیشنهاد وی را بپذیرم بعلاوه يك دست قهوه خوری نقره کنده کاری نزد من فرستاد بدبختانه این هدیه اخیر را نتوانستم بپذیرم زیرا بر عکس میوه ها و شیرینی های مرحمتی هنگام ورود بهای این هدیه آخری خیلی زیاد بود و من استطاعت پرداخت آنرا در خود نمی دیدم و مطابق معمول ایران « کاسه جائی می رود که باز آرد قدح » . باری همینکه باهواز رسیدم بلافاصله میرزای حاکم با حال پریشان و گریه کنان نزد من آمده اظهار داشت که شکایت من تأثیر زیادی کرده و میخواهند حقوق یکساله او را جریمه نمایند گرچه رفتار سابق او برخلاف مهمان نوازی و قول شرف بود با وجود این بگریه و زاری او رحم آوردم و رضایت نامه لازم را نوشتم در پایان بایکدیگر آشتی نموده از اهواز رفتم .

کردستان - نام بخشی از اراضی کردنشین است که مساحت آن قریب پنجاه هزار کیلومتر مربع و از طرف شمال بارمنسان، از طرف جنوب بلرستان امتداد می یابد و میان دو دولت ایران و ترکیه تقسیم شده است . عدد تمام کردها را قریب دو میلیون تخمین میزنند که سه ربع آن در ایران و يك ربع ساکن ترکیه هستند . در باب نژاد و تبار کردها اختلاف زیادی پیدا شده که آیا آریا و یا تورانی هستند ولی ما اکنون وارد آن قسمت نخواهیم شد .

صلاح الدین ایوبی از میان همین کردها برخاسته و قهرمان جنگهای صلیبی گردید. در سال ۱۵۱۴ میلادی برابر ۹۲۰ هجری قمری سلطان سلیم عثمانی شخصی را بنام شیخ ادریسی از میان کردان برگزیده بحکومت آنان گماشت و در سال ۱۶۳۹ میلادی برابر ۱۰۴۹ هجری قمری دولتین ایران و عثمانی باهم سازش کرده کردستان را تقسیم نمودند که تا کنون نیز بهمان حال برقرار میباشد.

کردان مقیم ترکیه و ایران در بیسوادی و تعصب مذهبی بایکدیگر برابرند با این فرق که کردهای ایران بیشتر بگله داری و زراعت مشغولند اما کردان عثمانی بحال ایلاتی و چادرنشینی زیسته از راهزنی و غارت زندگی می کنند. در کردستان ایران هم که کردها بالنسبه به تمدن نزدیکترند از هرده هزار کرد يك نفر خواندن و نوشتن میداند و چون بیشترشان سنی مذهبند از هر جهت مورد تنفر و بی مهری شیعیان میباشد. دولت شیعه ایران که نسبت به اتباع شیعی خویش اینگونه بی علاقه و بی رحم است البته نسبت باتباع کرد سنی خیلی خشن تر میباشد گرچه میان کردهای ایران شیعه و حتی علی اللهی هم یافت میشود ولی آنان هم مانند برادران کرد سنی خود در بحبوحه جهل و فساد و ظلم و تعدی حکومت مرکزی تهران غوطه ورنند! باتمام اینها باید کردهای مقیم ایران را نسبت بکردهای مقیم ترکیه مردمان متمدن فارغ البال خوشبختی فرض نمائیم چه که حال و روز کردهای ترك هزار بار از کردهای ایران خرابتر است.

باری در سال ۱۸۸۰ میلادی برابر ۱۲۹۸ هجری قمری شیخ عبیدالله پسر شیخ طاهر از پیشوایان مذهبی و رئیس قبیله اورامار (از نواحی کردنشین عثمانی) مقیم اطراف شروان بخیال استقلال طلبی افتاد و از قرار معلوم باب عالی (مقصود شهر استامبول و مقر خلافت عثمانی است) هم برای سرکوبی ارمنیهای مسیحی با این خیالات کردهای مسلمان همراهی داشت. شیخ عبیدالله با چندین هزار سپاهی بمرز ایران حمله کرد. شهر ساوجبلاغ بدست شیخ عبدالقادر فرزند شیخ عبیدالله مسخر گردید و آتش قتل و غارت و خرابی بشدت روشن شد. کردها در میان دو آب که قصبه کوچکی بیش نبود سه هزار نفر را کشتند و با این وحشت و هراس بطرف ارومیه (رضائیه) رهسپار گشته ندر رئیس مبلغین امریکائی مقیم آنشهر با کردها مذاکره نموده و

مردم آنجا را از قتل عام نجات داد .

دربار تهران که این اخبار مرگبار را شنید بی اندازه پریشان گشت و شاهزاده حشمت الدوله را بایست هزار قشون مأمور جلوگیری نمود . حشمت الدوله در میان راه مرد و محمد حسین خان سپهسالار جای او را گرفت . ناصرالدین شاه از روسیه کمک و از انگلستان چاره و از عثمانیها غرامت می طلبید . خوشبختانه برای شاه همین که شیخ عبیدالله نزدیک تبریز رسید میان اتباعش اختلاف پدید آمده و خود بخود متفرق گشتند . شیخ عبیدالله بنا بتقاضای انگلیس و روس در تابستان ۱۸۸۱ میلادی برابر ۱۲۹۹ هجری قمری باستامبول احضار گشت و چنانکه معمول باب عالی بود یکسال بعد از استامبول فرار کرده دوباره باصرار دولتهای اروپائی دستگیر و به مکه روانه شد و پس از یکسال اقامت در مکه همانجا در گذشت پایتخت و مرکز حکمرانی کردستان ایران شهر سنندج است که شاهزاده فرهاد میرزا معتمدالدوله عموی ناصرالدین شاه در آنجا حکومت دارد .

شهر کرمانشاه هم از شهرهای کردنشین ایران محسوب میشود . این شهر و نواحی آن یکی از نقاط مهم غلهخیز ایران میباشد و سالانه در آنجا یکصد و ده هزار تن غله اضافه بر مصرف داخلی بدست می آید ولی بواسطه نداشتن وسایل حمل و نقل هر خروار گندم را بچندقران میفروشند و نمی توانند بداخل ایران ببرند . کلیه جمعیت شهر را قریب چهل هزار نفر میگویند ضمناً سالی بیش از صد هزار زوار ایرانی به کرمانشاه آمده و بکربلا می روند .

بنای کرمانشاه را به (واراهران) برادر یاسر شاپور سوم ساسانی نسبت داده اند که گویا حاکم کرمان هم بوده و از آن جهت اینجا را کرمانشاهان گفته اند محمد علی میرزای دولتشاه فرزند ارشد فتحعلی شاه و پسر او امامقلی میرزا مدتها در کرمانشاه حکومت داشتند و آنجا را آباد نمودند . نماینده ما (دولت انگلیس) در شهر کرمانشاه حاجی محمد حسن و کیل الدوله بود . این شخص را «سررالینسن» از بغداد بایران آورد و بنمایندگی انگلیس در کرمانشاه برگماشت . حاجی بواسطه کاردانی و مهارت در امور بازرگانی بزودی ثروت زیادی پیدا کرد بقسمی که صدقویه برای خود خرید و شش کاروانسرا ساخت و باغ و عمارت دلگشا متعلق به محمدعلی

میرزا را خریداری نمود البته سر عمده پیشرفت کار و کیل الدوله این بود که در حمایت دولت انگلیس میزیست و مأمورین دولت ایران نمی توانستند ساعت بساعت او را غارت کنند. حاجی محمد حسن و کیل الدوله در جشن تولد ملکه ویکتوریا تمام شهر کرمانشاه را چراغان کرد و باعیان و بزرگان شام و ناهار داد و باین طریق مقام و آبروی نمایندگی ما را بخوبی حفظ نمود. پس از مرگ حاجی محمد حسن پسرش حاجی عبدالرحیم (و کیل الدوله) انگلیسی شد.

گفتم که کردهای ایران پاره زارع و پاره گله دارند که بحال ایلاتی زندگانی می کنند ایلات کردستان ایران در سرحدات و در مرکز کردستان زیست دارند.

اسامی پاره از ایلات مهم کردهای سرحدی بدینقرار میباشد:

۱- شکاک، سنی و غارتگرند.

۲- هرکی، تابستانها بایران می آیند.

۳- اورامار، زمستانها بموصل میروند.

۴- آق پاپاخ، شیعه اند.

۵- منکوری، در نزدیکی ساوجبلاغ آذربایجان منزل دارند.

۶- ماماشی، در جنوب ساوجبلاغ بسر میبرند.

۷- زیزا: در نزدیکی کوههای اشتهو اقامت دارند.

اما ایلات کرد داخل ایران از اینقرار است:

تایلاکو - کل بیکی - مندامی - مامی - سنجابی - کلهر - گوران - کرنندی -

زنگنه - هماوند - سنقر و غیره که تماماً شیعه مذهب و علی اللهی هستند.

آذربایجان

بعد از خراسان آذربایجان یکی دیگر از ایالات ایران است که بیش از هر جا

مورد حمله و هجوم واقع میگردد. مردمان این ناحیه را کردها - ارمنیها - آشوریها -

نسطوریها و ایرانیها تشکیل می دهند و زبان عمومی آنها ترکی به لهجه آذربایجانی

میباشد. دره های حاصلخیز آذربایجان که دامنه کوههای پربرف و کنار رودخانه های

شاداب واقع گشته این قطعه از ایران را پر نعمت ترین قطعات کشور می سازد.

رود ارس که پس از پیمان ترکمن چای خط مرزی ایران و روس را تشکیل می دهد

در شمال ورود قزل اوزن (رود دراز قرمز) در جنوب این ایالت را مشروب نموده و بر نعمت و برکت فراوان آن میافزاید.

آب و هوای آذربایجان در تابستان گرم و در زمستان بسیار سرد اما در بهار و پائیز معتدل و مطبوع میگردد. برف و بارندگی و یخبندان بقسمی است که مرکب توی اتاق آتش دار در دوات و آب در کوزه منجمد می شود. بعقیده بعضی از مسافران سرمای آذربایجان شبیه بکانادا و گرمای آن نظیر هندوستان میباشد. مساحت این ایالت را قریب چهل هزار میل مربع و جمعیت آن را متجاوز از دو میلیون گفته اند که از آن جمله پنجاه هزار نسطوری - سی هزار ارمنی و نیم میلیون کرد هستند.

۱- تبریز

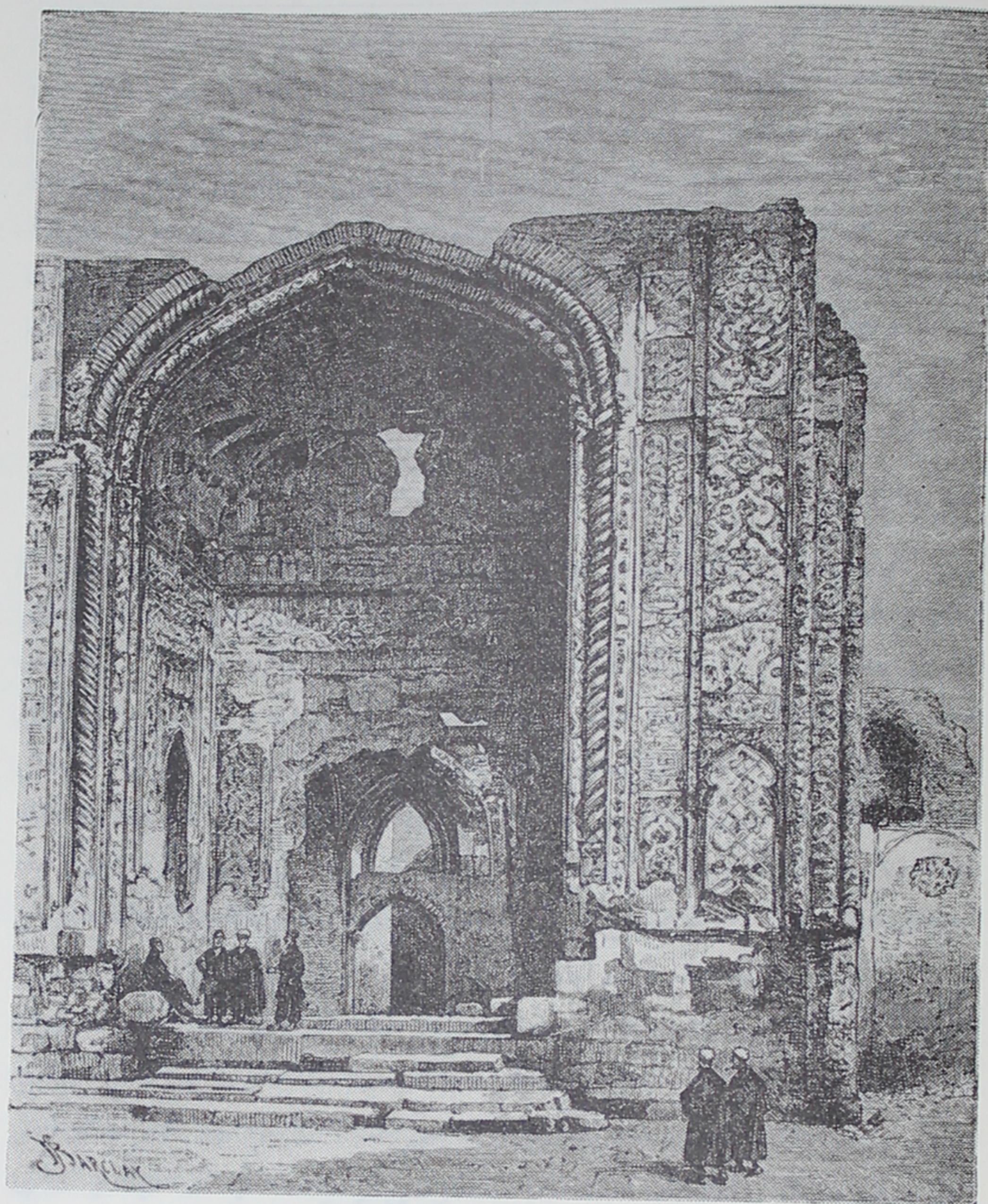
حاکم نشین و مقر ایالت آذربایجان و جایگاه ولیعهد ایران مانند مشهد دارای موقعیت نظامی و بازرگانی مهمی میباشد. رود آجی چای (تلخ رود) از یک سمت قلعه برفی کوه سهند از سمت دیگر، تپه های زرد قرمز و آبی مزرعه های شاداب گندم منظره بس دلکشی باین شهر داده است. عربها - سلجوقیان - مغولان - عثمانیان - روسها زلزله های مکرر - وبا - طاعون و قتل عامهای پیاپی از این شهر دیدن نموده و آنرا زیر و زبر ساخته است چنانکه در سال ۱۷۲۱ میلادی برابر ۱۱۳۴ هجری قمری هشتاد هزار نفر از زلزله مردند و در سال ۱۷۸۰ میلادی برابر ۱۱۹۵ هجری قمری چهل هزار نفر دیگر تلف گشتند و عجب آنستکه باوجود این خرابیهای پیاپی و موجود بودن سنگهای مرمر و سنگهای عالی ساختمان در نزدیکی شهر هنوز خانه های تبریز از خشت و گل بالا می رود و یک خیابان وسیع عالی در سراسر شهر نساخته اند شاید در اثر زلزله ها و هجوم دشمنان تبریزیها دست و دل از دنیا شسته اند! بهر حال مورخین شرقی معتقدند که شهر تبریز را بمناسبت خوبی آب و هوا (تبریز) نامیده اند و زوجه هرون الرشید آنرا بنا نمود. این ملکه اسلامی بعقیده مورخان مسلمان بانی بسیاری از شهرهای ایران میباشد ولی در صحت آن تردید کامل حاصل است. شاید در زمان هرون اصلاحاتی در ساختمان شهر کرده باشند و اما کلمه تبریز باصح اقوال مرکب از کلمه تاب آریائی بمعنای گرما و ریز بمفهوم جریان است و وجه تسمیه آن بمناسبت چشمه های آب گرمی است که در اطراف شهر وجود دارد.

مار کوپولو از شهر تبریز تعریف زیادی کرده (کلاویجو) جهانگرد اسپانیولی در سال ۱۴۰۴ میلادی برابر ۸۰۷ هجری قمری يك هفته و سال بعد از آن نوزده روز هنگام رفت و آمد بسمرقند در تبریز توقف کرده است و بنا بر گفته او تبریز آنروز دویست هزار جمعیت داشته است. مسافرین ونیسی در قرن پانزده میلادی به تبریز آمده از تجارت پرسود و زنان سفید پوست نازك بدن تبریز توصیفها نموده اند. بعقیده تاورنیه فرانسوی در شهر تبریز پول طلا مانند ریگ بدست می آید بنا بر اظهار شارن جهانگرد دیگر فرانسوی تبریز در آن زمان (ایام صفویه) پانزده هزار خانه همانقدر دکان سیصد کاروانسرا دویست و پنجاه مسجد و نیم میلیون جمعیت داشته است.

این شهر مدتی مقرر حکومت کردهای قره قوینلو بود و از سال ۱۸۰۵ میلادی برابر ۱۲۲۰ هجری قمری مقرر ولیعهدهای قاجار شد. در سال ۱۸۲۷ میلادی برابر ۱۲۴۳ هجری قمری روسها بآن شهر حمله کردند. مردمان تبریز که از حاکم رنجیده خاطر بودند وی را کت بسته بروسها تسلیم نمودند و قشون امپراطور بدون کوچکترین مقاومتی شهر را گشود ولی دربار پترزبورگ تصرف و تسخیر آن شهر را با مقاومت و خونریزیهای بسیار شرح داد و با آنکه شهر هشت دروازه بیش نداشت بدستور پسکویچ سردار امپراتور پانزده کلید آهنین ساخته بمسکو فرستادند که نشانه از پانزده دروازه شهر و تصرف هر دروازه بازحمات زیاد سردار فاتح بوده باشد!

اکنون شهر تبریز (زمان لرد کرزن) قریب دویست هزار جمعیت، ۱۶۶ کاروانسرا و بیش از چهل هزار دکان دارد. آثار قدیمی تبریز بواسطه زلزلههای شدید از میان رفته و فقط دو جای دیدنی در آن هست:

اول کبود مسجد که دارای کاشی کاریهای عالی و از آثار جهانشاه قره قوینلو میباشد. دوم عمارت ارك که ساختمان آن را به علیشاه نسبت میدهند. عباس میرزا پسر فتحعلی شاه با كمك مهندسین انگلیسی این بنا را مبدل بقورخانه (تخشائی) نمود ارتفاع بنای قلعه ۱۲۰ قدم وضخامت آن در قاعده بنا ۲۵ قدم است و تاملتی زنان بدکار را از فراز برج قلعه به پائین پرت میکردند اتفاقاً چادریکی از آنها مانند چتر نجات ویرا از مرگ حتمی نجات داد و تبریزیان این تصادف را حمل بر معجزه دویی گناهی آنزن نموده اساساً اجرای چنین کیفری را موقوف ساختند.

مسجد کبود تبریز

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

بازرگانی تبریز - در اوایل قرن نوزدهم میلادی برای دادوستد ایران و اروپا دوراه عمده تأسیس یافت. اول راه ترابزون- تبریز دوم راه تفلیس- تبریز. در قسمت اول عباس میرزا ولیعهد ایران کمکهای شایان نمود و نمایندگان برای ازدیاد روابط بازرگانی با انگلستان فرستاد و «مستر آرمسترنگ» با تشویق ولیعهد کارخانه‌های پارچه بافی در اطراف تبریز و خوی تأسیس کرد و لی در سال ۱۸۴۸ میلادی برابر ۱۲۶۵ هجری قمری محمد شاه با تحریک روسها با افغانستان حمله کرد^۱ و خواه ناخواه بساط صنعت و تجارت انگلستان در آذربایجان برچیده شد. در هر حال تجارت و صادرات و واردات این ایالت با ممالک فرنگستان از تمام ایالت‌های ایران بیشتر و مهمتر میباشد.

ب - اردبیل

واقع میان دریای خزر و کوه پر برف آتش‌فشان سبلان (بارتفاع ۱۵۷۸۱ پا) یکی از شهرهای مشهور ایران بوده و اکنون در زاویه فراموشی افتاده است اگر هم شهرتی دارد برای آنست که تبعیدگاه مقصرین سیاسی دولت میباشد. در زمان صفویه زیارتگاه شیعیان دنیا و مانند مشهد اهمیت دینی داشت. قبر شیخ صفی‌الدین جد پادشاهان صفویه از احفاد امام موسی کاظم امام هفتم شیعیان و قبر شاه اسمعیل مؤسس خاندان صفوی در اردبیل است. همایون امپراتور بزرگ هند در زمان شاه تهماسب پسر شاه اسمعیل يك ضریح چوبی عالی با عاج کاری نفیس برای مزار شاه اسمعیل اهداء کرد اکنون ضریح مزبور و چندین قالی و پرده و شال‌گرانها مخصوص مزار شیخ صفی در يك مسجد نیم آبادی دیده میشود. در مجاورت مزار شیخ چینی - خانه و کتابخانه عالی دایر بود. ظروف چینی را شاه عباس کبیر برای غذا دادن زوار وقف نمود و در کتابخانه نسخه‌های خطی نادرالوجود یافت میشود همینکه پسکوویچ سردار روسی بآذربایجان رسید بسیاری از نفایس بقعه را به پترزبورگ و مسکو حمل کرد در صورتیکه واقفان آن لعنت نامه مخصوصی بر هر قطعه از آن اشیاء و کتابها نقش کرده بودند که هر کس آنها را بر باید به نفرین و خشم الهی گرفتار شود.

۱- در سال ۱۸۴۸ ناصرالدین‌شاه پادشاهی ایران رسیده و لشکر کشی به هرات در سال

۸ - ۱۸۳۷ میلادی که مطابق با سال ۱۲۵۴ هجری قمری است انجام گرفته است.

پ - دریاچه شاه‌ی یا دریاچه ارومیه

این دریاچه در جنوب قله پر برف کوه آرارات و در مشرق کوه سهند (۱۱۸۰۰ پا ارتفاع) واقع شده و سطح آن ۴۱۰۰ پا از دریا بلندتر است. خلیج‌های کوچک قشنگ و قله‌های پر برف اطراف - جزیره‌های متعدد وسط دریاچه منظره بس زیبایی بآن می‌دهد طول دریاچه ۴۸ میل و عرض آن از ۲۰ تا ۳۰ میل میشود. بعقیده بعضی از محققین این دریاچه در سابق بزرگتر بوده و اکنون کوچک شده است اما ایرانیان این تحقیق را نمی‌پسندند و معتقدند که سال بسال دریاچه بزرگتر میشود حداکثر گودی آن ۴۵ پا و عمق حد وسط ۱۵ پا میشود و بقدری نمک و آهک دارد که در آن شناوری مشکل است و چشم را زیان میرساند بعلاوه هیچگونه ماهی در آن پرورش نمی‌یابد فقط مقداری ریه البحر در کرانه دریاچه دیده میشود که پرندگان آنرا میربایند. نمک این دریاچه را تا ۲۲ درصد آب تعیین کردند و مقدار زیادی بر نمک بحرالمیت فزونی دارد و بهمین جهت سواحل و جزایر آن خشک و خالی و از شصت جزیره که بعضی از آن دارای پنج میل مساحت است فقط سه جزیره سرسبز و چراگاه میباشد.

دریاچه ارومیه کمتر طوفانی میشود در اطراف آن شهرهای حاصل خیز و ده‌های پر جمعیت است که هر کدام به محصول دیگری نهایت احتیاج را دارند مثلاً در جنوب دریاچه مزرعه‌های غله فراوان و سکنه شمال دریاچه بغلات محتاجند با این وصف شاید تصور کنید که کشتی‌رانی دریاچه شب و روز دوام دارد و مردم آذربایجان از این نعمت خدا داد بحدا کمال بهره می‌برند.

تا سال ۱۸۳۸ میلادی برابر ۱۲۵۴ هجری قمری یکی دو قایق بزرگ روی دریاچه آمد و شد داشت ولی عموی شاه که در آذربایجان حکومت مینمود وجود کرجی‌های مزبور را مخالف انحصار بازرگانی و امور باربری خویش دانسته آنها را سوزاند! و از آنروز تا کنون جانشین‌های او همین سیاست عاقلانه! دیرین را بشدت تعقیب و اجراء میکنند فقط فرماندار مراغه مبلغی بوالی آذربایجان پرداخته و سه کرجی چند تنی روی دریاچه انداخته است که بسود خود او باربری نمایند و تاریخ کشتی‌رانی این دریاچه بزرگ بهمین دوسه قایق خاتمه می‌یابد.

در کرانه شرقی دریاچه بمسافت شش میل قصبه دهخوارقان واقع شده و در نزدیک آن ده چشمه ها یا چاه های مرمر وجود دارد که پیوسته از آن موادی بیرون ریخته و پس از لحظه ای تبدیل بوقیه های مرمر رنگارنگ بسیار عالی میگردد. مرمرهای گورامیر در سمرقند (قبرامیر تیمور) بطور قطع از همین مرمرهاست که بآنجا حمل کرده اند در آمریکای شمالی هم ناحیه «پلوستون» پارك وهات سپرینك دارای همین مواد و همین ترکیبات طبیعی میباشد.

ت - ارومیه (رضائیه)

در مغرب دریاچه ارومیه در دشت حاصل خیز و دامنه کوه های پر آب کردستان شهری بنام ارومیه واقع شده است بعقیده کلدانی های ساکن این نواحی وجه تسمیه شهر از دو کلمه سامی (مای) آب و (اور) نزدیک و قرب جوار آن با دریاچه ورودخانه ها و چشمه سارها بوده است و بقدری اطراف آن آباد و شاداب میباشد که نظیر آن را فقط در دامنه جبال هیمالیا و کنار دریاچه زوریخ و استان زر افشان لمباردی می یابیم. مطابق افسانه های قدیم این شهر مولد زرتشت بوده و چندین آتشگاه در آنجا ساخته بودند اکنون جمعیت آن قریب سی هزار نفر میشود و بقرار مذکور چهارصد ده آباد در اطراف ارومیه موجود است که هر دهی انبار نعمت های گوناگون برای مردمان دور و نزدیک می باشد.

در داخل شهر چیز دیدنی فقط قورخانه است که با دیوارهای بلند و ضخیم برپا و مثل سایر شهر های ایران چند توپ کهنه زنگ زده در میان قلعه قورخانه باقی مانده است.

شهر ارومیه و اطراف آن بواسطه اقامت عده بالنسبه زیادی مسیحیان شرقی - کلدانی - آسوری - ارمنی و نسطوری برای اروپائیان و امریکائیان مورد توجه است. مطابق تواریخ اروپائی در سال ۴۳۱ میلادی کشیش بزرگ قسطنطنیه بنام (نستور) با علمای معاصر خود راجع بوجود مسیح اختلاف نظر پیدا کرد و در نتیجه از امپراطوری روم بایران مهاجرت کرد. اتباع نسطور مدتها در ایالات شمالی و شمال غربی ایران میزیستند و پس از هجوم تیمور و قتل عام اهالی به بین النهرین رفتند و اکنون هم در آنجا و قسمتی از ایالات سرحدی ایران اقامت دارند. نسطوریهای شرق این داستان

رانمی پذیرند و خود را از عربهای سوری نژاد میدانند. در هر حال شمارهٔ نسطوریان را در ایران و ترکیه قریب دویست هزار گفته‌اند که کمتر از یک ربع آن در ایران هستند. زبان نسطوریها از کلمات فارسی - کردی - عربی و لهجهٔ قدیم سوریه مخلوط شده است اما ارمنی‌های آذربایجان قریب سی هزار نفر میشوند و برعکس نسطوریان چندان توالد و تناسل ندارند بعلاوه ارمنی‌ها مردمان هرجائی هستند و کمتر در یک نقطه اقامت میگزینند همین کوچ کردن و تغییر فکر و عقیده باعث شده که ارمنی‌ها مردمان غیر قابل اعتماد و ستیزه جوی پر شر و شوری شده‌اند و برعکس یهودیها هیچگاه آرام نمیگیرند.

وجود طوایف مسیحی در این نقاط سبب شده که هیئت‌های مختلف مذهبی اروپائی و آمریکائی بارومیه و اطراف آن بیایند مهمترین این هیئت‌ها هیئت پروتستانی آمریکائی است که از سال ۱۸۲۹ میلادی برابر ۱۲۴۵ هجری قمری باین نواحی آمده‌اند و علاوه بر مسیحیان کاتولیک مسلمانان را نیز بدین مسیح دعوت میکنند. در تعقیب اقدامات مبلغین پروتستان آمریکائی پاپ روم سخت به تشویش افتاده و او هم یک هیئت مبلغین کاتولیک فرانسوی برای حفظ پیروان و اتیکان بارومیه فرستاد. انگلیس‌ها نیز در اینجانبگاههای علمی و مذهبی دایر کرده و مشغول تبلیغات دینی هستند هر یک از این هیئت‌ها مدارس و بیمارستان‌های سودمندی دایر ساخته‌اند که بحال مسلمانان هم بسیار نافع است حتی پزشک مخصوص ولیعهد ایران مقیم تبریز هم از میان پزشکان همین بیمارستانهای مبلغین انتخاب میگردد. بدبختانه در سال ۱۸۸۹ میلادی برابر ۱۳۰۷ هجری قمری شاه ایران فرمان داد که دیگر مدارس مسیحی تازه در کشور نگشایند و البته این کار بیشتر بزیان خود ایرانیان مسلمان خواهد بود.

رویه گرفته مسیحیان مقیم آذربایجان ایران بمراتب راحت تر و سعادتمند تر از مسیحیان مقیم ترکیه هستند و از تعدیات و قتل‌عامهای ترکان متعصب محفوظ میباشند اگر چه در ایران هم یکی دو فقره از قوانین اسلامی بآنان کم و بیشی صدمه میزند مثلاً مطابق قانون اسلام شهادت مسیحی برضد مسلمان مسموع نیست و یا اینکه مسیحی جدیداً الاسلام مالک تمام تر که مورث غیر مسلمان خود میگردد. دیگر موضوع روابط رعایای مسیحی با اربابهای مسلمان یا (آقایان) میباشد که اخیراً از طرف هیئت‌های

مبلغین اشخاصی بنام سرپرست تعیین شده و باینوسیله از اجحاف آقایان جلوگیری مینمایند. دولت ایران از اتباع مسیحی خود سرباز نمیگیرد و در مقابل سالی پنجقران مالیات سرانه میدهند و مالیات دیگر بنام (به بین و بگير) از هر خانه مسلمان سالی پنج قران و از خانه هر مسیحی سالی هشت قران دریافت میشود .

ث - مراغه

مراغه نیز یکی از شهرهای فراموش شده ایران است که مدتها پایتخت آذربایجان بلکه تمام ایران بود. هولاکو نواده چنگیز برادر قوبلای خان پس از تسخیر بغداد و انقراض عباسیان بمراغه آمد و آنجا پایتخت قرارداد و عده زیادی از علماء و شعراء را گرد آورد. خواجه نصیرالدین طوسی عالم شهیر ایران بدستور هولاکو در مغرب مراغه زیجی بنا کرد که به زیج ایلخانی شهرت دارد.

گرچه در شهر مراغه جائی بنام قبر هولاکو معروف شده اما قطعاً قبر او نیست و شاید مادرش یا یکی از زنانش در آنجا بخاک رفته و قبر خود هولاکو در شبه جزیره شاهی میباشد .

مازندران - استرآباد - گیلان

این بخش از کشور ایران بادیگر بخش‌ها از حیث منظره - محصول - معادن - اهالی - دام‌ها - ددها و غیره تفاوت بسیار دارد. بعضی‌ها این ایالات را به هندوستان ایران تعبیر میکنند. اگرچه از حیث سرسبزی و پر نعمتی تشبیه مناسبی میباشد ولی از پاره جهات دیگر به بخش‌های جنوب اروپا تا به هندوستان بیشتر شباهت دارد. این ایالات واقع در کنار دریای خزر بچهار منطقه متمایز تقسیم میشود :

اول - منطقه کنار دریا که مستقیماً با آبهای کرانه و بادهای ساحلی تماس می‌یابد و در نتیجه تپه‌های شنی احداث نموده در میان آن تپه‌ها ، رودهای کوچک و جویها پدید می‌آید. آب و هوای معتدل و ملایم دریائی، باران فراوان و کم و بیش اشعه آفتاب سبب گشته که در این منطقه گیاه‌ها - بوته‌ها - درخت‌ها - حشرات - مرغان و ماهی‌ها یافت شود .

دوم - منطقه چمن‌ها و باتلاقها و مردابها که بواسطه پشه‌های مالاریائی ،

رطوبت بسیار و حشره های گزنده دیگر هوايش ناسازگار میگردد و از آنرو در ایران مشهور است که مرگ میخواهی برو گیلان یا آنکه چون فلان کس مغضوب شاه بود حاکم گیلان شد. ولی باید دانست که این ناسازگاری مربوط به بومیان نیست چه که آنها در اثراقامت طولانی و عادت بورزش های کوه پیمائی و دیگر کارهای کشاورزی از هر گونه آسیب ایمن هستند تنها بیگانگان بمجرد ورود در این نواحی دچار مالاریا و انواع تب های عفونی دیگر گشته از پای در می آیند چنانکه شاه عباس بزرگ قریب سی هزار ارمنی را از کنار جلفای ارس بمازندران کوچ داد و در مدت محدودی عده آنان به چهار هزار نفر رسید.

سوم - منطقه جنگلی - در این بخش جنگل های انبوه پر قیمت شروع گشته و بکوهستان و چراگاه ها منتهی میگردد. در این منطقه درخت های سرو - کاج - شمشاد - انگور - انجیر - سیب - گلابی - انار و هر نوع درختان گوناگون گرانبهای صنعتی و میوه وجود دارد بعلاوه بوته های توت فرنگی - تمشک - زرشک - سماق - گل های رنگارنگ سنبل و نرگس و کندوهای عسل جنگلی آشیانه مرغان اهلی و وحشی لانه خرس و گراز و ببر و پلنگ و شغال و روباه و کفتار موجود است.

در همین بخش جنگل، شهرهاودیه های آباد، مزرعه های برنج، تلمبارهای ابریشم - باغ های مرکبات و زیتون و انواع میوه های دیگر هم دیده میشود.

چهارم - منطقه کوهستانی و چراگاه ها که از دامنه تا قله کوه در فصل تابستان با گیاهها و گلها و در سایر فصول بابر فستور میشود. مردمان کنار دریا و جنگل خودشان و دام هایشان از اوایل تابستان بدامنه و اطراف این کوهستانها و چمنزارها کوچ نموده مدتی در آنجا بسر میبرند و در نتیجه استفاده از هوای کوهستانی و آب گوارای چشمه سارها تندرست و نیرومند گشته با هوای ناسازگار کرانه مقاومت مینمایند.

هر سه ایالت نامبرده در این چهار منطقه واقع گشته و در عین حال هر ایالتی دارای مزایا و خصوصیات جداگانه میباشد.

۱ - مازندران - وجه تسمیه آنرا از کلمه پارسی ماز (پیچ و شکن کوه) میدانند.

در تاریخ ایران باستان بنام (هیرکانیا) موسوم بوده و حکایت هائی راجع به کیکاوس و دیوسپید و رستم پهلوان از آن میگویند که بیشتر جنبه افسانه دارد. در دوره ساسانیان و مسلمانان نام این ایالت به تاپورستان (طبرستان) و دیلمستان شنیده میشود و همینکه

اسمعیل سامانی مؤسس خاندان سامانیان عمرولیث صفاری مدعی خلیفه بغداد را مغلوب ساخت معتضد خلیفه عباسی بیاداش آن خدمت فرمانروائی مازندران را بوی بخشود پس از آن یکسلسله سادات علوی که از بیم خلفای عباسی بمازندران فرار کرده بودند در این نواحی حکومت یافتند و مهمترین آنان خاندان کارکیا و سادات مرعشی میباشند سید قوامالدین جد مادری شاه عباس بزرگ از همین سادات و از فرمانروایان مازندران بوده است پس از پیدایش پادشاهان صفویه و تجدید امپراتوری دیرین ایران گیلان و مازندران هم جزء سایر ایالات ایران در آمد در زمان شاه عباس کبیر اهالی گیلان و مازندران شورش کردند و پس از قتل عام و کشتار فراوان آرام گشتند در ایام سلطنت شاه سلطانحسین، پتر بزرگ امپراتور روسیه نماینده هائی بآن صفحات فرستاد و از تعدیات لزگی های شماخی نسبت به بازرگانان روس شکایت نمود و مطالبه غرامت کرد نمایندگان پتر در بهار سال ۱۷۲۲ میلادی برابر ۱۱۳۵ هجری قمری به پایتخت رسیدند در آنموقع محمود افغان بجای سلطان حسین جلوس کرده بود. محمود بفرستادگان «پتر» گفت خودتان لزگی ها را تنبیه کنید و هرچه میخواهید بگیرید. فرستادگان پتر با این اجازه کلی بمسکوباز گشتند. پتر هم موقع را غنیمت شمرده سی هزار سپاهی بطرف قفقاز فرستاد (آنوقت ها تمام قفقاز از آن ایران بود) و تا نزدیک شماخی پیش آمد اما دولت عثمانی که خود نیز سهمی از ایران را تقاضا داشت در مقابل پتر ایستاده بوی راه نداد پتر هم مجدداً سپاهیانی گرد آورده بقصد تسخیر مازندران و گیلان و گرگان اعزام داشت. این مرتبه حکمران گیلان خود باستقبال روسها شتافت و آنان را پیاده نمود در پائیز همانسال شاه تهماسب پسر شاه سلطانحسین سفیری نزد پتر فرستاده باوی قراردادی منعقد نمود باین ترتیب که امپراطور روسیه افغانها را از ایران بیرون کند و تهماسب را به تخت بنشانند در مقابل مازندران و گیلان و استرآباد از آن روسها باشد و بازرگانی ایران و روسیه آزاد بماند اگرچه پتر بزرگ پیمان نامبرده را امضاء نمود ولی هیچگاه با اجرای آن اقدام نکرد چه که پیش از امضای پیمان گیلان را گرفته بود و تصرف مازندران و گرگان هم اشکالی نداشت در این اثناء نادر شاه افشار پدید آمد و پتر کبیر هم همان اوقات بدروود زندگانی گفت. روسها گیلان را تخلیه کردند و فقط دربندرانزلی

نمایندگی برای انجام کارهای بازرگانی گماشتند پس از مرگ نادر شخصی بنام هدایت خان در این نواحی قیام کرد و او هم بدست آغا محمد خان کشته شد و از آن تاریخ تا کنون مازندران و دو ایالت دیگر جزء قلمرو شاه ایران میباشد.

شهرهای مازندران

آ- آمل- مقر حکمرانی مازندران در زمان یاقوت حموی مؤلف معجم البلدان از بزرگترین شهرهای مازندران بوده است ولی اکنون دهکده بزرگی بیش نیست و قریب هشت هزار نفر جمعیت دارد. رود هراز از کنار آن میگذرد. سید میر بزرگ قوام الدین جد مادری شاه عباس در این شهر مدفون است و شاه عباس برای وی مقبره‌ای ساخته که حالا رو بخرابی میرود چندین برج و مناره بلند در داخل شهر دیده میشود و بنا بگفته عوام آنجا آتشگاه پارسیان بوده ولی قطعاً چنین نیست و مقبره سادات علوی از فرمانروایان مازندران میباشد که بطرز معماری عرب روی قبرها بنا کرده‌اند. در آمل پارچه‌های پنبه و نوعی قالی و گلیم می‌بافند که چندان لطفی ندارد.

ب- اشرف (بهشهر)-- در پنج میلی جنوب خلیج استرآباد واقع شده است. شاه عباس يك جاده سنگ فرش عالی از استرآباد تا اشرف ساخته بود که از بندرگز هم عبور میکرد. شاه عباس این جا را اشرف البلاد یا نجیب ترین شهرهای ایران لقب داد و عمارت‌های مجلل عالی در آن بنا نمود که هر وقت از قال و قیل اصفهان بستوه می‌آمد رو به میهن مادر خویش (مازندران) آورده و در باغهای دلکش و کاخ‌های عالی اشرف بسر میبرد. قصرهای سلطنتی اشرف عبارت بودند از:

باغ شاه که بطرز عمارت چهل ستون اصفهان بنا شده بود و ایوانی مانند چهل ستون اصفهان داشت از تمام آن ایوانها و تالارها و اتاقهای چند طبقه جز مشتی خاک چیزی باقی نیست فقط درختهای تنومند سرو و شمشاد و نارنج و مرکبات آن با حوادث روزگار مقاومت کرده و سربآسمان افراشته‌اند. دیگر عمارت حرمخانه - باغ تپه - باغ صاحب الزمان - باغ و عمارت سرچشمه و باغ صفی آباد است. این بنای اخیر را شاه صفی نواده شاه عباس برای دختر خویش در نیم فرسخی اشرف بنا کرد.

خوانین بختیاری

Call No. _____

Acc. No. _____

Date _____

CENTRAL LIBRARY
THE UNIVERSITY OF KASHMIR

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of 10 Paise will be levied for each day, if the book is kept beyond that date.

پ - فرح آباد - این شهر در سه میلی دریای خزر و کنار رود تجن بناگشته و بقدری باغ‌های دلگشا و قصرهای عالی و منظره‌های زیبا داشته که آنرا فرح آباد یا سرای شادمانی نامیده بودند. شاه عباس در سال ۱۶۲۸ میلادی برابر ۱۰۳۸ هجری قمری در یکی از کاخهای فرح آباد بدرود زندگانی گفت و از آنروز تا کنون سرور و نشاط فرح آباد مبدل بماتم و ویرانی گشته و یک دهکده ویرانی جایگزین آن سرای شادمانی شده است.

ت - ساری درسی و پنج میلی اشرف البلاد واقع است در روزگار صفویه بسیار آباد بوده و جمعیت آن به چهل هزار نفر میرسید آغامحمد شاه قاجار در ابتدای سلطنت آنرا پای تخت خویش قرار داد ولی بزودی آنجا را ترك كرد در داخل شهر چیزی دیدنی نیست جز چند مناره بلند که آرامگاه شاهزادگان دیلمی یا سادات مرعشی فرمانروایان مازندران میباشد.

ث - بارفروش (بابل) - یکی از مراکز مهم بازرگانی ایران و روسیه است این شهر در میان کوهستان و جنگل و دریا واقع گشته محصول عمده آن برنج و پنبه و نیشکر است بیشتر امور بازرگانی بدست یهودیان اداره میشود.

ج - مشهدسر (بابلسر) - بندر دریائی بارفروش است و پانزده میل تابارفروش مسافت دارد این بندر هم مانند سایر بنادر ایران از هر گونه مزایای بندری بی بهره است فقط یک گمرکخانه و یک فانوس دریائی همیشه خاموش و یک امامزاده در آن یافت میشود.

باری مازندران مانند گیلان و گرگان سرچشمه ثروت‌های هنگفتی است که میتواند کلیه مردمان ایران را از هر چیز بی نیاز سازد ولی دولت و ملت غافل ایران کمترین توجهی باین گنج‌های خداداد ندارند تا درجه ای که حد اقل استفاده از این همه نعمت برای آنان میسر نمیشود آیا جای تعجب نیست که چوب‌های صنعتی جنگل‌های مازندران تا دورترین نقاط اروپا بکار میرود و مردم ایران حتی از وجود آن بی خبرند! فقط یک مرتبه در تاریخ ایران نادرشاه افشار «جان‌التن» مهندس انگلیسی رام‌آور نمود که از چوب‌های جنگل مازندران در کرانه دریای خزر استفاده کرده کشتی بسازد و مقداری از آن چوب‌ها را به خلیج فارس فرستاد تا بحریه‌ای برای ایران تهیه کند ولی این اقدام

هم بواسطه مرگ نادر ناتمام مانده چوبهای کشتی سازی در کرانه خلیج طعمه حریق شد.

تنها منافع ماهیگیری این ایالات برای اداره کردن قسمت عمده از کشور ایران کفایت میکند چه که در دهانه سفید رود پاره روزها تا چهار هزار ماهی بدست میآید ولی دولت بی اطلاع ایران تمام این درآمدهای سرشار ماهیگیری و خاویار را در مقابل سالی ۶۵ هزار تومان بیک کمپانی روسی اجاره داده است!

گذشته از ماهی و چوبهای صنعتی میوههای جنگلی، مرکبات، گلها و گیاههای طبیعی و صنعتی مرغها دامها ددها شکارها معدنیهای مس و آهن و زغال آبشارها آبهای معدنی و صدها نعمتهای بی نظیر مازندران بدون توجه و استفاده هدر میرود و مردم بدبخت تیره روز ایران بر سر این گنجها نشسته از فرط جهالت باشکم گرسنه جان میسپارند.

در سال ۱۸۸۹ میلادی برابر ۱۳۰۷ هجری قمری در آمد نقدینه مازندران قریب ۱۴۰ هزار تومان و هزینه عام المنفعه دولتی به پنج هزار تومان میرسید. ارقام بالا بخوبی نشان میدهد که دولت ایران تا چه درجهای نسبت باین نواحی زرافشان بیعلاقه میباشد که حتی حاضر نیست با مختصر اقداماتی عایدات هنگفتی برداشت کند.

تنها اقدامی که از آغاز سلطنت ناصرالدین برای عمران مازندران بعمل آمده یکی این بوده است که در سال ۱۸۷۷ میلادی برابر ۱۲۹۴ هجری قمری ژنرال گاستیگر خان اتریشی بدستور ناصرالدین جاده بالنسبه همواری از آمل تا تهران بنا کرد که طول آن ۱۲۰ میل میشود و در یکی از منزل گاهها میان «بندبریده» و «دهرینه» به تقلید پادشاهان ساسانی شکل ناصرالدین را روی سنگی حجاری کرده اند. شاه بالای اسب نشسته ده تن وزیر در طرف راست و چپ او ایستاده اند. دیگر اینکه حاج محمد حسن امین الضرب از شاه امتیاز گرفت يك رشته راه آهن اسبی در مازندران احداث کند و برای این منظور از بلژیک مهندس ولو ازم راه آهن وارد کرد و بندر محمود آباد را در مصب رود هراز و دوازده میلی آمل مرکز قرارداد و در آنجا کاروانسرا و دکانهایی بنا کرد اما افسوس که بزودی با مهندس بلژیکی نزاع کرده از آن خیال منصرف شد و بایک مهندس روسی همدست گشته در شهر آمل کارخانه

قند و شکر و چوب سازی دایر کرد .

یکی از محصولات مهم مازندران ابریشم کاری است . اصطخری در کتاب «المسالک والممالک» شرحی از ابریشم مازندران نگاشته و خود نیز از ری بساری آمده و دستگاه ابریشم کاری مازندران را دیده بود . پس از وی مارکوپولو جهانگرد مشهور ایتالی شرحی از ابریشم مازندران مینویسد . انگلیسها و هلندیها و بالاخره روسها مکرر برای خرید ابریشم ایران بمازندران آمده و اقداماتی کرده‌اند .

در سال ۱۶۳۷ میلادی برابر ۱۰۴۷ هجری قمری تمام محصول ابریشم ایران بیست هزار کیسه بوده و هر کیسه از آن دوشلینگ و نیم ارزش داشته است در همان سال تنها از مازندران دو هزار کیسه و از گیلان هشت هزار کیسه ابریشم بدست می‌آمد شاه عباس به تجارت ابریشم و مخصوصاً ابریشم مازندران توجه داشت و ارمنی‌ها را برای فروش این کالا بااروپا میفرستاد . پس از انقراض صفویه و هرج و مرج و قتل و غارت ابریشم کاری ایران روبه تنزل نهاد بعلاوه تخم کرم ابریشم ایرانی آفت یافت، گرچه از ژاپون و ترکیه و فرانسه تخم‌های تازه آوردند اما اصلاح اساسی در آن بعمل نیامد . ابریشم کارهای ایران هم بجای ابریشم بزراعت توتون و زیتون و ترباک و برنج مشغول شدند باوجود این هنوز هم محصول ابریشم ایران جالب توجه می‌باشد و علاوه بر مازندران و گیلان و گرگان در خراسان و آذربایجان و کرمان و کاشان و یزد ابریشم کاری دایر است و در کارگاه‌های دستی پارچه‌های ابریشمی می‌بافند . ابریشم آذربایجان و گیلان و مازندران و گرگان هم در داخله مصرف میشود و هم بخارج حمل میگردد و قسمت عمده آن در بندر ماری بفرش میرسد . کارگاههای ابریشم بافی ایران يك وقتی اهمیت بسیار داشته مخمل کاشی ، حریرهای یزدی، رشتی و خراسانی در تمام آسیا مشهور بود اما اکنون روبانخطاط و تنزل میرود و چون در شرع اسلام پوشیدن لباس ابریشم خالص برای مردان منع شده غالب پارچه‌های ابریشمی ایران را با نخ و پشم مخلوط می‌بافند . در کاشان و سلطان آباد عراق يك نوع قالی ابریشمی بافته میشود که از حیث رنگ آمیزی جوهری (آنی لین) و پستی نقشه جنس بسیار نا مرغوبی میباشد . باری مردمان مازندران در سراسر ایران بدلاوری و نیرومندی شهرت دارند قسمتی از داستانهای شاهنامه روی

همین مردمان سلحشور جمع آوری شده است و اگر يك روز دولت عاقل با اطلاعی در ایران پیدا شود از این مردمان رشید کار آمد و محصولات بی نظیر سرزمین آنان سودهای زیادی خواهد برد ولی اکنون استعداد اهالی مانند محصولات مازندران بطور شرم آوری تلف میشود.

لباس مازندرانی ها از يك نوع پارچه پشمی است که «چوخا» مینامند و برای مقاومت باخارها و بوته های تیغ دار بسیار مفید میباشد مازندرانی ها برای اینکه در محیط جنگلی خود چابك و چالاک باشند عموماً كت و شلوار کوتاه میپوشند و برعکس سایر ایرانیان قبای بلند ندارند و بساق پایشان بندهائی می پیچند که آنها «پاتاوا» میگویند. کفش یا چاروخ مازندران از پوست خام تهیه شده و کلاهشان هم تیکه از پوست گوسفند است و باین ساز و برگ ساده برای زندگی در کوهستان و کرانه درمیان جنگل آماده هر گونه کار میگردند.

۲- استرآباد - گرگان (جرجان)

واقع در کنار رود گرگان و دشت ترکمان مجاور دریای خزر خاکش از مازندران و گیلان حاصلخیز تر است همینقدر با انگشت زمین را بخراش و دانه بیفشان بدون هیچ زحمت چندین برابر تخم درو خواهی کرد. علاوه بر محصولات که در مازندران و گیلان بدست میآید استرآباد مرکز انواع غلات مانند جو و گندم و باقلا و عدس میباشد. شاه عباس بزرگ يك جاده سنگ فرش عالی از استرآباد تا گیلان ساخته بود که از میان جنگل ها و باتلاقها عبور میکرد و در اطراف آن کاروانسراها و دیه های آباد موجود بود اکنون آن راه ها و آن کاروانسراها و آن دیه ها با مردمانش تباه شده اند ولی برکت و نعمتهای طبیعی گرگان همچنان باقی و پایدار مانده و برایگان هدر میرود. ایلات ترکمان که قاجاریه نیز از آنان هستند با چارپاها و سیاه چادرها و سایر مختصات خود در این نقاط پراکنده اند. مردمان بومی استرآباد از هر جهت بمازندرانی ها شباهت دارند و شغل عمده آنان زراعت و گله داری بطرز بدویان میباشد صابون و باروت هم درست میکنند در کنار رود اترک گیاهی میروید که از آن گیاه قلیای مخصوصی جهت صابون پزی تهیه میشود برای تهیه باروت از مشهد نترات و از بساد کوبه سولفور آورده با ذغال بید محلی مخلوط میکنند و از آن باروت میسازند.

مرکز حکمرانی این ایالت شهر استرآباد است که در قاموس رسمی دولت ایران به دارالمؤمنین یا خانه مردمان دین دار شهرت دارد و بنا بعقیده مورخین مسلمان این شهر را «یزید بن مهلب» در زمان سلیمان خلیفه اموی بسال ۷۲۰ میلادی برابر ۱۰۲ هجری بنا کرد و تا زمان ظهور تیمور بسیار آباد بوده در آن هنگام بباد قتل و غارت رفت و تا کنون بآبادی سابق خود برگشته است. دور تا دور شهر قریب سه میل و نیم میشود. دیوارهای بلندگلی خندقهای خراب اطراف آنرا احاطه کرده و از جنگل جدا میسازد. چهار دروازه استرآباد خالی از هرگونه زیبائی و صنعت معماری است در داخل شهر چیز جالب توجه و دقتی نیست غیر از يك عمارت قدیمی که در سال ۱۷۶۱ میلادی برابر ۱۱۷۵ هجری قمری بامر آغا محمد شاه بنا گردید و اکنون رو بخرابی میرود. دیگر مزار امامزاده عبدالله برادر امام رضا و شش مدرسه علوم دینی که دارای موقوفات زیادی بوده ولی آخوندها و سیدهای متنفذ که در همه جای ایران بلای این نوع خیرات و مبرات هستند در آمد موقوفه ها را بلعیده و مدرسه ها را بی طلاب یا با طلاب گرسنه رها کرده اند.

خانه های استرآباد و اطراف آن از آجر قرمز بنا شده و پایه ها آن روی چهار تیر بار تفاع یکی دو متر بالای سطح زمین قرار دارد که از آسیب رطوبت برکنار باشد اگر چه در تمام ایران حتی در آذربایجان که معادن سنگ فراوان است خانه ها را مانند کلبه های افریقا از خاک و خشت بنا میکنند و در نتیجه کلیه شهرهای ایران با این دیوارهای گلی و پایه های خشتی منظره عبوس هولناکی بخود میگیرد ولی خوشبختانه در گیلان و مازندران و استرآباد رطوبت و بارندگی از این تنبلی و کاهلی ایرانیان جلوگیری کرده و ناچار خانه ها را با سنگ و چوب و آجر ساخته اند که بر زیبائی و قشنگی طبیعی این سرزمین مینو نشان میافزاید.

۳ - گیلان

بندر مهم این ایالت انزلی است که کنار مردابی بهمان نام واقع گشته و دارای دهانه خطرناکی میباشد چه بسا که مسافرین از بندرهای روسیه سوار کشتی شده تا دهانه انزلی آمده اند و مجبور بمراجعت گشته اند. مسافر بدبخت باید دوباره از کنار انزلی بگذرد و در باد کوبه پیاده شده چندی در میان نفت و قیر و مازوت بخوابد سپس مجدداً

بانزلی روی آورد و شاید سه باره مجبور به برگشتن شود خوشبخت مسافری که اوضاع دریا بوی اجازه پیاده شدن میدهد آنوقت هم تازه که از دهانه و موج شکن گذشت باید تمام مرداب را باقایق طی کند و به بندر انزلی برسد. من تکرار میکنم که کلمه بندر درباره انزلی و یا بوشهر و سایر لنگرگاه های ایران بيمورد است پس بهتر که این نقاط را توقف گاه طبیعی کشتی بخوانیم باری از انزلی بفاصله شش میل بشهر رشت میرسیم.

رشت - مرکز ایالات گیلان در میان جنگل و باتلاق و مردابهای راكد قرار گرفته، از اینرو هوایش بسیار عفونی و ناسالم است چه بسا اروپائیان که برای سیاحت و یا تجارت و یا مأموریت های سیاسی باینجا آمده و پس از مختصر توقفی بخاك رفته اند با وجود بدی آب و هوا شهر رشت در سابق خیلی آباد و پر جمعیت بوده و همینکه در ایام پتر بزرگ روسها باینجا آمدند اصلاحاتی در اطراف شهر بعمل آوردند جنگل های نزدیک را بریده زمین را تسطیح نمود و از اینراه به تصفیه هوای رشت كمك شایانی شد و بر آبادی و ترقی آن افزود اما بزودی و با و طاعون بشهر بی پناه رشت حمله برد ابریشم کاری و سایر محصولات آن در اثر بی مبالاتی دچار آفت گردید و يك مرتبه جمعیت آن از هشتاد به سی هزار تنزل یافت. جنگلهائی که روسها بریده بودند دوباره روئید علفهای هرز - چمن - باتلاق - مرداب - آفت همه نوع بدبختی باین مرکز عمده بازرگانی و کشاورزی ایران هجوم آور گشت تا حدی که میتوان با اطمینان کامل شهر رشت را بدبخت ترین مراکز صادرات و واردات جهان دانست.

دولت تنبل ایران برای انجام هر گونه اصلاحاتی در این نقاط و سایر جاهایك بهانه دروغی دارد و آن اینکه اگر گیلان را اصلاح کنیم راه هجوم و حمله روسها تسهیل میگردد در صورتیکه این گفته کاملاً خطاست دولتی که از ترس حمله دشمن با اصلاحات حیاتی خود اقدام نوزد قادر بحفظ حیات خود نخواهد بود و خواه ناخواه چه دشمن حمله کند چه نکند آن دولت نالایق محکوم بفنا و نیستی خواهد شد از آن گذشته با ترقیات علمی امروزه راه خراب یا آباد رشت مانع پیشرفت قوای مهاجم نخواهد بود و ضمناً اگر هم دهانه انزلی یا کوه گردنه رشت و تهران برای آمدن روسها تولید اشکال کند از راههای دیگر میرسند پس نمیتوان این عذر ها و بهانه های غیر معقول دولت ایران را پذیرفت و باید گفت که

اصولاً ایرانی‌ها بفکر این کارها نیستند.

در هر حال اتباع روس در گیلان زیادند چندین ده جزء املاك آنان میباشد. ژنرال کوروپاتکین فرمانده قوای ماورای بحر خزر برای تسخیر هند نقشه دقیق تنظیم نموده و البته تسخیر خراسان و آذربایجان و گیلان و مازندران جزء مقدمات واجب آن نقشه است کثرت نفوذ و عملیات جدی روسها در این سه ایالت مخصوصاً در گیلان ورشت حسن توجه آنانرا با اجرای نقشه کوروپاتکین تأیید میکند.

لرستان

لرستان - در جنوب کرمانشاه نزدیک کردستان ایران منطقه ایل نشین دیگری است که به لرستان یا جایگاه لرها شهرت دارد. مردم لرستان مانند تمام ایلات ایران زندگانی بیلاقی و قشلاقی خود را در میان جلگه‌های سبز و کوه‌های پر برف و چمن-زارها ادامه میدهند و جزدزدی و راهزنی پیشه دیگری ندارند مختصر زراعت- تربیت چهارپا و قالی بافی هم میان آنها رایج است اما عمومیت پیدا نمی کند.

لرها بدو دسته تقسیم میشوند: لر کوچک که در اطراف خرم آباد فیلی مقیم هستند و لر بزرگ که به بختیاری مشهور بوده و از اصفهان تا نزدیک آب دیز یا رود دز فول آمد و رفت میکنند.

خیلی تعجب است که لرهای بزرگ و کوچک تا کنون در میان علماء و دانشمندان علاقمند مجهول‌الهی و باقی مانده و اطلاعات صحیحی از نژاد و تبارشان در دست نیست پاره آنها را سامی و پاره تورانی نژاد و عده دیگری از علماء آنها را آریائی خالص دانسته‌اند چهره و اندام و زبان و لباس و عادات آنها طوری درهم و برهم است که زمینه این اختلاف نظر را بیشتر تأیید میکند و در هر حال مطالب بسیاری از اوضاع تاریخی و جغرافیائی قابل مطالعه و نا معلوم مانده است که یکی هم همین موضوع لرها میباشد. بر طبق آمار تخمینی سال ۱۸۸۱ میلادی برابر ۱۲۹۹ هجری قمری یکی از جهانگردان فرنگی، جمع کل خانوارهای لر از لر بزرگ و لر کوچک به ۴۲۱ هزار خانواده میرسید و اگر چه لرها زنان متعدد میگیرند و اولاد زیاد دارند

با این همه شمارش نامبرده بنظر من (لرد کرزن) بیش از میزان حقیقت است. لره‌های بخش فیلی بدو قسمت پشت کوه (مقصود کبیر کوه است) و پیش کوه تقسیم میشوند و تا زمان آقا محمد شاه قاجار لره‌های پشت کوه و پیش کوه هر دو تابع يك فرمانروا و کم و بیش از حکومت مرکزی ایران اطاعت داشتند ولی آقا محمد شاه قسمت پیش کوه را از لرها گرفته آنرا ضمیمه حکومت تهران نموده و در قسمت پشت کوه چون زورش بجائی نرسید آنها را بحال خود باقی گذارد.

مرکز لرستان شهر خرم آباد فیلی است که دو هزار نفر جمعیت دارد و چون لره‌های این بخش پیوسته در حال شورشند بنابر این بنام فیلی یعنی شورشی خوانده میشوند و تمام لره‌های پیش کوه در اطراف این شهر چادر نشین میباشند. در نزدیک خرم آباد شهر خرابه دیگری که پایتخت اتابکان لرستان بوده و از آثار آن شهر يك برج چهار گوش آجری باقی مانده که تاریخ ساختمان آن ۱۱۲۳ میلادی برابر ۵۱۷ هجری قمری میباشد قدری دورتر از این خرابه قلعه خرابه دیگری مانند مغاره دزدان روی سنگ بزرگی نمایان است که آنهم از آثار اتابکان میباشد. محمد علی میرزای دولت‌شاه پسر فتح‌علی شاه وقتی والی لرستان بود قلعه‌ای پهلوی قلعه اتابکان بنا کرده که آنهم ویران شده است. پل خرم آباد بیست دهانه دارد و گرچه از سنگ و آجر بنا گشته اما بزودی مانند قلعه و شهر ویرانه اتابکان فرومی‌نشیند من که به خرم آباد رسیدم یکی دودهانه پل فرو رفته بود و امیدی هم بترمیم آن نمیرفت در هر حال پاسبانان و نیروی مقیم پیش کوه عبارت از سیصد چهارصد لریا برهنه ایست که بدون اسلحه و مهمات بنام سرباز ایران در آن نواحی اقامت دارند.

پشت کوه - این قسمت از لرستان چنانکه گفتیم کاملاً آزاد و مستقل است حکومت تهران همینقدر دلخوش است که خان پشت کوه مختصر مالیاتی میدهد و ظاهراً سرکشی نمیکند کوه‌ها و دره‌ها و پیچ و خم‌های پشت کوه طوری است که کمتر فاتح و جهانگشائی میتواند بر این نواحی دست یابد در زمان اتابکان هر دو قسمت لرستان باختیار آنان بود و چنانکه صاحب شرفنامه مینویسد حکومت اتابکان از قرن ششم تا یازدهم هجری طول کشید. مارکوپولو جهانگرد نامی ایتالیائی امارت لرستان را یکی از هشت امارت مستقل آنروز ایران نام میبرد. همینکه مانگوی مغول برادر خویش هولاکو را مأمور تسخیر ایران نمود بوی دستور داد لرستان را مسخر

حسینقلی خان والی پشت کوه و پسرش

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

نماید وای هولاکو بانجام این کار موفق نگشت پس از مغولها تیمور لنگ نیز قصد سرکوبی آنها را کرد اما کاری انجام نداد. با آنکه خرم آباد و بروجرد را مسخر نمود بر لرهای پشت کوه فایق نیامد بالاخره شاه عباس بزرگ آخرین فرمانروای اتابکان را که شاه وردی خان نام داشت بقتل رسانیده تمام لرستان را مسخر ساخت و از آنروز بعد عنوان فرمانروای لرستان از اتابک بوالی تبدیل یافت ایران در دوره صفویه چهار والی نشین داشت که جزء خراج گذاران دربار اصفهان بوده و کم و بیش از شاه اطاعت داشتند بدین ترتیب:

والی گرجستان - والی کردستان - والی خوزستان - والی لرستان. اکنون گرجستان و کردستان از ایران جدا گشته اند و فقط مختصری از کردستان در دست ایران است اما لرستان و عربستان (خوزستان) همچنان والی دارند.

والی فعلی پشت کوه حسینقلی خان ابوقداره است و فرمانروای خونخوار ستمگری میباشد و با اینکه پنجاه و پنج سال بیشتر از عمرش نگذشته بی اندازه پیر و شکسته مینماید زیرا در باده پیمائی افراط میکند و همیشه مست است بنا بگفته مورخین ایران ابوقداره از اولاد ربیع بن عامر از مشایخ عراق عرب میباشد و اجدادش چند قرن پیش بایران مهاجرت کرده اند این گفته نویسندگان ایران کمترین دلیلی ندارد و من (لرد کرزن) نیز بدون اعتماد و اتکاء بیک سند و مدرک تاریخی حرف آنها را نقل کردم و البته ضمانت صحت آنرا نمیکنم سروان گرانت و ستوان فوشر بنگهام انگلیسی نخستین مردان اروپائی بودند که در سال ۱۸۱۰ میلادی برابر ۱۲۲۵ هجری قمری برای اطلاع از اوضاع مردمان پشت کوه بآنجا رفته و هردوی آنها بدست کلبعلی خان والی پشت کوه کشته شدند. این دو افسر انگلیسی قسمت پشت کوه و بلوچستان ایران را کشف نموده و اطلاعات گرانبھائی برای خدمت بتاریخ و جغرافیا بیادگار گذاشتند حسینقلی خان والی از طرف دولت ایران امیر تومان یعنی (سرلشکر) لقب گرفته و پسرش رضا قلی خان عنوان سرتیپ دارد رضاقلی بیست و هشت ساله است و بر عکس پدرش مهربان و ملایم میباشد از خونخواری و ستمگری بیزاری می جوید و مدتی بعنوان گروگان نزد ظل السلطان زندانی بود. حسینقلی خان زمستانها را در ده حسینیہ نزدیک بین النهرین اقامت میکند و پیوسته با عربهای بنی لام می جنگد.

لرهای پشت کوه مردمان خوش روی ظریف اندامی هستند و طبعاً مهربان و زود آشنا میباشند علاقه زیادی بساز و آواز دارند من قطع دارم که خوی دزدی و راهزنی و خونریزی آنان بواسطه سوء اداره حکومت های ایران بوده و گر نه با حسن تدبیر و ملایمت میتوان آنها را ببهترین طرزی تربیت کرد و استفاده های زیادی از وجود آنان نمود. لرهای پشت کوه اسماً مسلمان هستند اما بقرآن و پیامبر و احکام اسلام کوچکترین توجهی ندارند در میان لر ها رسم است که اشخاصی را بنام پیر انتخاب میکنند و دستور آنان را اجراء میدارند مزار یکی از این پیران بنام بابا بزرگ زیارتگاه لرهای پشت کوه میباشد. تعدد زوجات از عادات دیرین لر ها است و پاره از خانهای آنها سی چهل زن دارند زنان لر رو نمیگیرند و در اسب سواری و تیراندازی با مردان شریکند جای تأسف است که بیچاره ها از زیادی کار و زحمت در سن بیست سالگی پژمرده و کوفته شده و در زمرة پیر زنان میروند.

بروجرد - دیگر از شهرهای مهم لرستان بروجرد است که دارای هفده هزار نفر جمعیت است مساحت شهر بروجرد را پنج میل تخمین میزنند. دور شهر دیوارهای گلی کشیده و پنج دروازه بی قواره برای آمد و شد بدرون شهر بنا کرده اند بروجردی ها يك نوع چیت مرغوبی می بافند و با دست و قالب های چوبی آنها با سمه میزنند.

دزفول - یا دژ پل شهر سوم لرستان است و بنام پل و قلعه ای که در کنار آن بنا گشته شهرت پیدا کرده است درازی پل فعلی دزفول ۴۳۰ یارد (یارد انگلیسی چند سانتیمتر از متر کمتر است) و بیست و دو دهانه دارد. بنای آنرا بدوره ساسانیان نسبت میدهند بیشتر دهانه های دژ پل از هم ریخته و عبور از روی این پل تهور بسیاری میخواهد. مردمان دزفول که شماره آنها بشانزده هزار نفر میرسد مانند شوشتریان متعصب و نادان و عقب افتاده اند از زمان پیشین تا کنون نیل کاری در دزفول رواج داشته و رنگرزیهای متعددی در شهر دایر است.

صابی ها - يك دسته مردمان گمنام عرب زبان در شوشتر و دزفول دیده میشوند که آنها را صبی یا صابی میگویند گذشته از شوشتر و دزفول عده ای از آنها در عراق عرب هم هستند سابقاً شماره اینان خیلی بیشتر بوده و کم کم رو به کمی میرود کتاب مذهبی صابی ها (سدرا) نام دارد و بزبان آرامی نوشته شده است عادات

و رسوم آنها مخلوطی از مسیحیت و یهودیگری میباشد. پارهٔ آنان را ستاره پرست و بعضی آنها را پیروان یحیی میدانند در هر حال صابی‌ها يك زن بیش نمیگیرند پسران را ختنه نمیکند بآب روان خیلی علاقه دارند و غالب رسوم مذهبی آنان در نزد يك آب بویژه آب روان انجام می‌پذیرد. صابی‌های شوشتر و دزفول از مردمان بومی آن دو شهر خراب بدبخت‌تر و گداتر هستند و بیشتر به برزگری و باغبانی مشغولند.

خاك بختیاری - خاك بختیاری از کوههای مجاور خرم‌آباد فیلی آغاز گشته و تا کرانه خلیج فارس کشیده میشود خاك بختیاری بدو بخش عمده کوهستانی و جلگه تقسیم میگردد. بخش کوهستانی دارای قله‌هایی است که سیزده هزار پا ارتفاع دارد و چراگاه‌های بسیار مناسبی را تشکیل میدهد اما در قسمت جلگه‌ای باغها و مزرعه‌ای است از آنجمله در نزدیکی اصفهان در بخش فریدن بسیاری از ارمنی‌ها و گرجی‌ها با بختیاریها هم خاك هستند یعنی برای اربابهای بختیاری زراعت میکنند این ارمنی‌ها و گرجی‌ها از زمان شاه عباس بایران آمده و در این نواحی اقامت کرده‌اند.

بختیاریها مردمان جنگجوی دلیری هستند و از روزگارهای قدیم که در این جلگه‌ها و کوهستانها جا گرفته‌اند تا کنون زیر بار حکومتی نرفته‌اند و اگر اسماً از حکومت‌های مرکزی اطاعت داشته‌اند عملاً آزاد و سرخود میزیستند. مادها - پارس‌ها - یونانی‌ها - پارتها - عربها مکرر بقصد تسخیر زمینهای بختیاری و بطور کلی لرستان لشکر کشی کرده و دست خالی برگشته‌اند. کمینگاه‌های طبیعی و زندگانی سلحشور ایلاتی مانع از آنست که کسی از خارج بر لرها دست بیابد از فرمانروایان بومی بختیاری خاندان فضلویه خیلی شهرت دارند که از قرن ششم تا هشتم هجری (برابر قرن دوازده و چهارده میلادی) در آن نواحی حکومت داشتند و مرکز حکمرانی قشلاقی آنان شهر ایزه (مال امیر کنونی) و مرکز ییلاقیشان (ونگاشت) بوده است. ابن بطوطه جهانگرد مشهور عرب از اتابك افراسیاب حکمران خاندان فضلویه و شهر ایزه در سفرنامه خویش صحبت میکند. شاردن بختیاریها را از امرای نیم مستقل ایران مینویسد هنگامی که افغانها باصفهان حمله آوردند قاسم خان بختیاری با دوازده هزار نفر بكمك شاه سلطانحسین آمد اما کاری

انجام نداد سپس پاشای موصل از هرج و مرج ایران استفاده کرده بقصد تسخیر لرستان بخواك بختیاری حمله برد و بزودی شکست خورده فرار کرد. نادرشاه عده‌ای از آنان را بخراسان کوچانید که مانند سایر ایلات دیگر از مرکز نیاکان خویش دور باشند اما مهاجرت آنان دیری نپاییده همگی بخواك بختیار باز گشتند نادرناچار از در آشتی تو آمد و در فتح قندهار و هرات از وجود سواران بختیاری استفاده زیاد کرد همینکه نادر کشته شد رشید خان ایلخانی بختیار باصفهان تاخته خزانة و دارائی دولت را غارت کرد سپس با برادر بزرگترش علیمردان خان باصفهان باز آمد و یکی از برادرزاده‌های سلطان حسین را بنام شاه اسمعیل سوم بر تخت نشاند و علیمردان را نایب السلطنه معرفی کرد. کریم خان زند که بوزیری شاه اسمعیل برگزیده شده بود علیمردان خان پیر را کشته خودش نایب السلطنه گشت آغا محمد قاجار در سال ۱۷۸۵ میلادی برابر ۱۲۰۰ هجری قمری بخواك بختیاری لشکر کشیده و مانند پیشینیان بدون نتیجه مراجعت کرد. در زمان فتحعلی شاه اسد خان ایلخانی ایل هفت لنگ بختیار تا دروازه تهران آمده شروع به قتل و غارت نمود ولی در پایان بامحمد علی میرزای دولتشاه والی لرستان آشتی کرده تسلیم شد. بختیارها بدو قسمت هفت لنگ و چهار لنگ تقسیم میشوند و هر یکی از این دو بخش هم بشاخه‌ها و شعبه‌های زیاد تقسیم شده‌اند از قرار گفته خود بختیارها در ایام قدیم یکی از خانهای آنان چهارپسرو خان دیگری هفت پسر داشت ازینرو به چهارلنگ و هفت لنگ مشهور و بخاندان آن دو خان منسوب هستند. عده دیگر از بختیارها میگویند که يك دسته از ما در زمینهای حاصلخیز و دشت‌های شاداب منزل داریم و مالیات ایلخانی را به نسبت $\frac{۱}{۴}$ دارائی میپردازیم. دسته دیگر که در کوهها بسر میبرند و از خود نان و آبی ندارند مالیات را به نسبت $\frac{۱}{۷}$ میپردازند بهمان جهت يك دسته هفت لنگ و دسته دیگر چهار لنگ شده‌اند.

در سال ۱۸۴۰ میلادی برابر ۱۲۵۶ هجری قمری محمد تقی خان ایلخانی در نتیجه لیاقت و استعداد فطری ریاست هر دو دسته هفت لنگ و چهارلنگ را بعهدہ گرفت و بزودی يك رشته تغییرات اساسی در زندگانی لرها داد. محمد تقی خان بخوبی میدانست که کلیه ایلات از راه ناچاری و گرسنگی براهزنی مشغولند و برای جلوگیری از این کار زشت آنها را بزراعت و گله‌داری وادار نمود و محصولاتشان

را به بهای خوبی خریده بیازارهای داخلی و خارجی فرستاد تا هم خودش ازدادوستد آن بهره‌ای ببرد و هم افراد ایل را از گرسنگی و دزدی رهایی دهد. این تدبیر نیک بزودی اثرات خود را بخشید و نه تنها لرها بلکه بیشتر ایلات مجاور هم حاضر شدند فرمانبردار محمد تقی خان بشوند. محمد شاه قاجار که این نفوذ و پیشرفت را دید بر سلطنت خود هراسیده بجای اینکه محمد تقی خان را تشویق باین اقدام خیر نماید عده‌ای را مأمور دستگیر نمودن او ساخت. سپاهیان شاه بطوریکه انتظار میرفت از تقی خان شکست خوردند و بعاتت معهود بنای خدعه را نهادند باین قسم که قرآن مهر کرده نزد ایلخانی فرستادند ایلخانی باطمینان قرآن عازم تهران شد و بمحض ورود زندانی گشته و در سال ۱۲۶۸ هجری قمری برابر ۱۸۶۱ میلادی در زندان تهران جان سپرد و برادران و پسرانش نیز زیر تیغ دژخیمان تهران درگذشتند. پس از این واقعه دیگر لرها روی خوش ندیدند دربار تهران که از کشتار کسان تقی خان آسوده شد چراغعلی خان را بریاست ایل چهارلنگ گماشت و جعفر قلی خان پسر اسدخان بریاست هفت لنگ معین شد جعفر قلی برای اینکه مدعیان را از پای در آورد چهارده تن از برادران و کسان خود را بقتل رسانید و سپس بنای مخالفت با تهران را گذاشت ولی در برابر سپاهیان تهران تاب نیاورده به دزفول گریخت تهران هم او را از خانی عزل نمود و کلبعلی خان دورقی را بریاست ایل هفت لنگ منصوب کرد اما حسینقلی خان پسر جعفر قلی خان برسر کلبعلی خان تاخته او را هلاک کرد و خود ایلخانی شد. ظل السلطان پسر ناصرالدین شاه مجدد با همان قرآن مهر کردن و تدبیرهای معمولی دربار شرق حسینقلی خان را باصفهان آورده و در زندان خفه کرد. پس از معزول شدن ظل السلطان اسفندیار خان صمصام السلطنه پسر حسینقلی خان که مدتی هم زندانی بود ایلخانی شد که اکنون نیز همان سمت را دارد (البته زمان لرد کرزن) بختیارها مانند دیگر لرها بظاهر مسلمانند اما به هیچیک از عادات و رسوم اسلامی پابند نیستند چنانکه در میان ایل تا کنون مسجد نساخته‌اند و بقرآن و دعا علاقه ندارند میان بختیاری هم چندین مرشد و پیرو وجود دارد که بجای ملاهای شهری طرف توجه لرها هستند.

همسایه‌های ایران

دولت ایران دو همسایه مسلمان و دو همسایه مسیحی دارد. همسایه‌های مسلمان ایران یعنی افغان و عثمانی هر دو سنی مذهبند و البته در نظر شیعیان متعصب بمراتب منفورتر از مسیحیان میباشند. افغان‌ها و عثمانیان صدها میل با ایران هم مرز شده‌اند و در نتیجه اختلافات بسیاری میان آنها تولید گشته است. دولت ایران قسمت غربی افغانستان فعلی را که وقتی مشرق خراسان را تشکیل میداد جزء خاک ایران میداند و از برافراشتن پرچم افغان در شهر هرات خشمگین است. دولت ایران میگوید هیچگونه اختلاف نژادی و جغرافیائی میان هرات و خراسان فعلی موجود نیست و هر دو قسمت جزء ایران هستند بنابر همین فکر از آغاز تأسیس سلسله قاجاریه چندین بار ایرانی‌ها با افغان حمله کرده‌اند و در مرتبه اخیر این قشون کشی منجر به جنگ و قطع روابط با انگلیس گردید اما دولت انگلیس هیچگاه راضی نخواهد شد قلعه هرات که کلید هندوستان است بدست شاه ایران یا خادم مطیع امپراتور روسیه بیفتد و اگر هم کسی از سیاست مداران انگلیس مانند لرد کورنسفیلد و امثال او معتقد هستند با تسلیم هرات بایران و تعیین رزیدان انگلیس در آنشهر غائله به نفع ما خاتمه می‌یابد کاملاً اشتباه میروند هرات و توابع آن باید همیشه در دست افغانها بماند و دولت ایران از مرز فعلی خراسان به بالا تجاوز نکند.

دولت انگلیس در سالهای اخیر مشکل سیستان را بطرز حکمیت میان ایران و افغان خاتمه داد و قبل از آن واقعه هم دولت ایران برای استمالت افغانها امیر ایوب خان را که مخالف انگلیسیها بود در تهران پذیرفت معذک کوچکترین تخفیفی در کینه جوئی افغانها و ایرانی‌ها راجع به هرات و سیستان و رود هیرمند

روی نداده است و اگر دولت ایران با افغان حمله نکرده برای آنست که سفارت انگلیس مقیم تهران مقابل شاه ایستاده و فریاد میزند «از افغان دور شو فکر افغان را نکن خطرناک است».

در قسمت روابط ایران و عثمانی علاوه بر اختلافات و منازعات مذهبی کشمکش‌های مهمی در باب شط العرب - بندر محمره - کردستان ایرانی و عثمانی وجود دارد. موضوع اخیر در سال ۱۸۸۴ میلادی برابر ۱۳۰۲ هجری قمری منجر بظهور شیخ عبیدالله و شورش آذربایجان شد بعلاوه ملت ایران از این بابت بسیار خشمگین هستند که اماکن مقدسه شیعه مانند کربلا نجف کاظمین سامراء در دست عثمانیان متعصب است و آرزو دارند روزی خودشان فرمانروای این نقاط متبرکه باشند همین اختلافات سیاسی و مذهبی باعث گردید که ناصرالدین شاه در سفر اخیر اروپای خود مسافرت به ترکیه را از برنامه خویش انداخت و بدون ملاقات سلطان بایران باز آمد. در هر حال روابط کنونی ایران و عثمانی روی عهدنامه ارضروم مورخ ۱۸۴۷ میلادی برابر ۱۲۶۴ هجری قمری استوار میباشد و خوشبختانه برای صلح و آسایش طرفین بقدری ضعیف و گرفتارند که قدرت بر هم زدن این پیمان را ندارند و کینه جوئی دیرین را با قتل عام اتباع یکدیگر و یا فحش و دشنام و امثال آن اجراء میدارند.

روس و انگلیس - پیش از آنکه وارد موضوع شویم گفته سودمند سر - رالنسن مرد سیاسی ایران شناس را برای خوانندگان خود یادآور میشویم او چنین میگوید:

«ظاهراً برای يك سیاستمدار انگلیسی مطالعه اوضاع يك کشور عقب افتاده آسیائی درجه دوم مانند ایران خستگی آور و بی اهمیت میباشد اما این اشتباه است ایران از نظر امپراتوری شرقی بریتانیا در درجه اول اهمیت قرار دارد پس هر کس با امپراتوری بریتانیا علاقه مند است باید ایران را بخوبی بشناسد و اوضاع آن کشور را با کمال دقت بررسی کند زیرا ایران کلید هند است و وجود امپراتوری بریتانیا در شرق بوجود هند بسته است حال که چنین است و دانستن اوضاع ایران برای سیاستمداران انگلیسی بسیار ضروری میباشد ابتداء مختصری از روابط سیاسی ایران و روس و سپس ایران و انگلیس صحبت میداریم.

ایران و روس - دولت تزاری روس از آغاز قرن نوزدهم تا کنون قسمت‌های مهمی از ایران را ربوده و با تحمیل معاهده تر کمانچای ایران را بصورت يك دولت تحت‌الحمایه خویش در آورده است اقتصاد - سیاست - دربار - بازرگانی و همه چیز ایران تحت نظر فرمانداران پترزبورگ اداره میشود و هیچکس نمیتواند این حقایق را منکر باشد بدبختانه برای ایران سیاست تزاری روس چنین اقتضاء کرده که ایران کنونی را بحال يك مستعمره ویران نگهدارد روسها نه خودشان میگذارند ایران آباد شود نه اجازه میدهند دولت دیگری (اگر چه هر قدر هم دور و بیطرف باشد) در آبادی و عمران مداخله کند. روسها با ساختن جاده‌ها - راه آهن‌ها - بندرها استخراج معادن - اصلاح کشاورزی - توسعه بازرگانی - پیشرفت فرهنگ و بهداری در ایران جداً مخالفت میکنند دربار پترزبورگ معتقد است که اگر ایران آباد و اصلاح شود بهانه‌ای برای تصرف و تسخیر این کشور باستانی برای آنها باقی نمیماند. ایران باید ویران باشد تا امپراتور روس بدنیای متمدن بگوید برای جلوگیری از سرایت توحش ایرانی‌ها باروپا آن مملکت را مسخر ساختم و مردمانش را با اصول تمدن جدید آشنا کردم.

در سال ۱۸۷۲ میلادی برابر ۱۲۸۹ هجری قمری دولت ایران يك سلسله امتیازاتی به بارون رویتر راجع باحداث خط آهن و استخراج معادن و غیره اعطاء کرد اما روسها چنان برآشفتنند که هنگام ورود ناصرالدین به پترزبورگ علناً بوی تغیر نمودند و در تهران ملاها را تحریک نموده اساس سلطنت قاجاریه را تهدید کردند ناصرالدین ناچار امتیاز بارون رویتر را ملغی نمود. دو سال بعد از آن یعنی در سال ۱۸۷۴ میلادی برابر ۱۲۹۱ هجری قمری دولت ایران چند افسر اطریشی را برای تنظیم امور لشکری خود بایران دعوت کرد ولی روسها آنقدر اشکال تراشی کردند که افسران نامبرده بدون کوچکترین اقدامی از ایران رفتند سالهاست که در ایران سرویس منظم پستی وجود دارد اما دولت روس اجازه نمیدهد ایران هم جزء اتحادیه بین‌المللی پستی درآید. دولت انگلیس پس از مذاکرات زیاد امتیاز کشتی رانی رود کارون را از شاه ایران گرفت ولی تا چندین سال صدراعظم و حکام خوزستان از اجرای این منظور جلوگیری میکردند و مرتباً از روسها رشوه میگرفتند و بالاخره همینکه دولت انگلیس توانست مفاد امتیاز نامه را عملی سازد دولت روس بعنوان

خوانین بختیاری

Call No. _____ Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

غرامت جنگ چندین امتیاز بزرگتر از ایران گرفت بعلاوه دولت ایران متعهد شد که دیگر خودسرانه بچنین کارهایی مبادرت نورزد. اگر کسی بستون اعلانات روزنامه تایمز لندن مراجعه کند صدها اعلان راجع بافتتاح مؤسسات و شرکتهای بازرگانی - کشاورزی و صنعتی ایران خواهد دید که بمحض انتشار آن از طرف دولت تزاری روس متوقف مانده و جزء آگهی‌های مربوط به متوفیات بایگانی شده است.

پتر اول به جانشینان خود دستور داده که سعی کنید ایران ویران باشد تا باسانی از آن گذشته و خود را بآبهای گرم خلیج و سرزمین زرخیز هندوستان برسانید جانشینان پتر با کمال جدیت این نقشه و دستور را مراعات میکنند بعقیده آنان عبور قزاقهای روس از يك بیغوله ویران آسانتر از عبور از يك کشور آباد میباشد روسها میگویند باید در فساد و خرابی ایران کوشید تا هرچه زودتر از پای در آمده جزء ترکستان و قفقاز در آید.

اگر روسها ایلات وحشی ترکمن را مطیع کرده در جرگه مردمان متمدن در آورده‌اند البته اقدامشان شایسته تقدیر میباشد یا اگر تاتارهای نادان ترکستان را از هرگونه فساد و شرارت باز داشته‌اند کار خوبی کرده‌اند اما تهران تا بخارا و عشق‌آباد خیلی فرق دارد.

دولت روس از جلو گیری ترقی و اصلاح امور ایرانیان که از باهوش‌ترین و عالی‌ترین نژادهای آریاست قابل هرگونه توبیخ و ملامت است مردمان خراسان و آذربایجان و فارس و کرمان و عراق عجم بهترین نمونه صنعت دوستی دانشپوری اقوام آسیا هستند این مردمان با استعداد ممکن است در کمترین وقتی بعالیترین درجات تمدن و ترقی ارتقاء یابند.

و در حال حاضر هم تمدن آنها دست کمی از تمدن غالب اقوام روس ندارد هیچکس نیست از روسها بپرسد شما به ایرانیان بدبخت چه کار دارید آیا میخواهید تمدن نبودی خود را بر آنان تحمیل کنید؟ خود شما (روسها) از بیشتر ملت‌های آسیائی وحشی‌ترید در اینصورت چه حق دارید با مردمانی که از هزاران سال پیش علمدار تمدن جهان بوده‌اند اینطور رفتار کنید.

ایرانیان با هوش از شاه تا گدا این مطلب را درک کرده‌اند که همراهی با

روسها یعنی از دست دادن همه چیز ایران و مخالفت با آنان باعث احیای استقلال و عظمت ایران میگردد بدبختانه ظلم و تعدی در بارهای قدیم و جدید ایران طوری روح مردم را خفه کرده که جرئت قیام و مخالفت ندارند. چیز عجیبی است مخاطرات روزگار در پاره ملت‌ها مانند ملل بالکان موجب شجاعت و تقویت حس مقاومت میگردد ولی در ایرانیان اسباب یأس و نومیدی فراهم ساخته است نومیدی که منجر بمرگ و نیستی قطعی میباشد شاید این برای آنست که ایرانیان از حیث اخلاق و عقاید پابند بقضا و قدر هستند و انجام هر کاری را به آسمان واگذار میکنند.

ایران و انگلیس - سی و پنج سال قبل از این (زمان مسافرت لرد کرزن بایران) ایران و انگلیس با هم جنگ داشتند اما بقدری روابط آنها صمیمی و دوستانه شد که از ده نفر انگلیسی نه نفر اصلاً از جنگ نامبرده خبر ندارند و یکنفر هم که خبری دارد آنرا جزء اختلافات عادی دو دوست و همسایه فرض میکند. از روزی که نخستین وزیر مختار انگلیس سرجان مالکم در سال ۱۸۰۰ میلادی برابر ۱۲۱۵ هجری قمری دربندر بوشهر پیاده شد تا امروز ما کراراً از استقلال و حیثیت ایران دفاع کردیم و اگرچه یکی دو مرتبه ایرانی‌ها با ناپلئون نزدیک شدند و یا برخلاف مصالح ما با روسها ساخته بافغان حمله بردند اما خوش بختانه فوری بخیط خود متوجه شده دانستند که انگلیس‌ها برعکس روسها ایران آباد و آزاد مستقلى را طالب هستند مأمورین رسمی انگلیس نه تنها از دولت ایران در مقابل تعدیات روسها دفاع کردند بلکه در پاره موارد از مظالم و بیداد مأمورین خودسر در بار هم به نفع توده ستمدیده ایران جلوگیری نمودند زیرا منظور مهم دولت انگلیس این بوده و هست که ملت ایران بحقوق خود آشنا شده و بتواند مقام مهم بین الملل خویش را احراز نماید چه بسا سرمایه‌ها و مردان کاری انگلیس که بایران آمده و با وجود مخالفت روسها و فساد رجال ایران ورشوه خواری و جاسوسی آنان بسود ایران شروع با اقدامات کرده‌اند. هر کس میداند که روسها در خراسان و سیستان چه تدارکاتی دیده‌اند و چگونه منتظر فرصت هستند تا کار ایران را یکسره نمایند فقط بیم و ملاحظه از انگلیسهاست که روسها بکارهای خطرناك شروع نمیکند روسها جز در برابر زور به هیچ چیز تسلیم نمیشوند فقط زور میتواند روسها را سرجای خود بنشانند روسها با همان نظر آسیای میانه را مسخر کرده بطرف ایران رو آوردند و در اینجا با مقاومت

شدید انگلیسها مواجه گشتند و از روی ناچاری بطور موقت آرام گرفته‌اند .
 هر کس میدانند امپراتوری بریتانی يك وجب از خاک ایران را نمیخواهد .
 در سال ۱۸۵۶ میلادی برابر ۱۲۷۳ هجری قمری سپاهیان انگلیس بوشهر و محمره
 و اهواز و جزیره خارک را متصرف شدند اما بمحض اینکه ارتش ایران از افغانستان
 برگشت تمام این نقاط بدولت ایران پس داده شد حتی بندر بوشهر که از نظر حفظ
 منافع بریتانی در خلیج خیلی اهمیت داشت . ایرانیان خودشان باور نمی‌کردند که
 بوشهر را دوبار بآنها می‌دهیم و وقتی که بوشهر را در اختیار خود دیدند سیاستمداران احمق
 تهران شهرت دادند که انگلیسها از شاه ترسیدند و ناچار بوشهر را واگذار نمودند .
 در ماه ژوئیه ۱۸۸۹ میلادی برابر ۱۳۰۹ هجری قمری که ناصرالدین شاه در
 عمارت گیلدهال لندن برای صرف ناهار دعوت شده بود لرد سالیسبوری نخست‌وزیر
 انگلیس سیاست انگلیس و ایران را بطور آشکار ضمن نطق خویش تصریح نموده
 گفت :

«اکنون که دولت اعلیحضرت همایونی در صدد اصلاح و آبادی ایران برآمده‌اند
 دولت انگلیس با نهایت مسرت و قدردانی از اجرای این نقشه‌ها پشتیبانی میکند و
 آرزوی تکامل و توسعه آنها دارد ما امیدواریم دولت ایران بیش از پیش خود را
 بعالم اروپا نزدیک سازد زیرا یگانه وسیله پیشرفت و ترقی ایران یا هر کشور دیگر
 شرقی منوط بآن است که حتی الامکان بدنیای متمدن امروز تماس پیدا کند ما بوجود
 يك ایران قوی علاقمند هستیم ایرانی که از حیث اخلاق - سیاست - اقتصاد و همه
 چیز نیرومند باشد تا بتواند صلح و سلام خاور نزدیک را با نیرومندی خود تأمین
 سازد .

اگر دولت انگلیس با ایران اظهار دوستی میکند برای آنست که منافع خود
 را در عظمت و ترقی ایران تشخیص میدهد ...»

ممکن است کسی بپرسد در اینصورت چرا انگلیسها کمک نمیکنند تا دولت
 ایران با روسها بجنگد و ایالات از دست رفته خود را باز بگیرد ؟

باید دانست از روزی که ما با ایران روابط سیاسی برقرار داشتیم همه روزه
 این پرسش تکرار میشد و در پاسخ میگفتیم که آنطور همراهی با ایران اشکالات
 بزرگی برای دولت انگلستان ایجاد میکند و ممکن است بوقوع جنگهای خونین در

اروپا منجر گردد مگر اینکه سیاست و منافع بیشتری جنگ روس و انگلیس را ایجاب نماید در آن موقع بهترین فرصت برای همراهی با ایران و استرداد ایالات از دست رفته پیدا میشود. خلاصه این گفتگوها تا مدت زمانی جریان داشت و بالاخره در سال ۱۸۷۷ میلادی برابر ۱۲۹۴ هجری قمری آن فرصت نایاب بدست آمد زیرا در آن موقع دولت انگلیس بنا بر تعقیب یک سلسله مصالح کلی با روسها مشغول جنگ بود و مرتباً آنها را در کریمه و سایر جبههها شکست میداد در همان روزها که برای ایران بهترین موقع طلائی بود، بدولت ایران اشاره شد بر علیه روسها وارد جنگ گردد و از مساعدت کامل انگلیسها بهره‌مند شود افسوس که شاه و رجال پول پرست ایران منافع شخصی خود را بر مصالح عالیۀ ایران ترجیح دادند و بمقدار ناچیزی از رشوه روسها راضی شده بجای اینکه بر علیه روسها اعلان جنگ بدهند عده سپاهی به آذربایجان و کرمانشاه و خوزستان یعنی سرحدات ایران و عثمانی روانه نمودند و باین طریق با دریافت چند منات طلای روسی بهترین فرصت را ضایع ساختند!

باری اگر چه روسها مدعی هستند در سراسر ایران مالک الرقاب میباشند اما در نتیجه اقدامات عاقلانۀ مأمورین انگلیسی در قسمت‌های جنوبی و غربی ایران نفوذ آنان هیچ است بلکه اگر از سیستان تا بروجرد و همدان خطی بکشید و از آنجا تا خلیج فارس پیش بروید کمترین نفوذی از عقاب روسی نخواهید دید.

حال راجع به تهران و نفوذ روس و انگلیس در پای تخت شاه قدری صحبت بداریم وقتی که من در تهران بودم امین السلطان آشکارا بمن گفت نفوذ انگلیس در تهران بسختی بیمار شده و اگر معالجه‌اش نکنید خواهد مرد وزیر مختار فرانسه مقیم تهران نیز عقیده داشت که پادشاه حقیقی ایران در ارك نیست بلکه در گوشۀ سفارت روس نشسته و از آنجا بر قبلة عالم و اتباعش حکومت دارد. دکتر «ویلز» جهانگرد و سیاست مدار نامی انگلیسی در کتاب خود اظهار داشته که سیاست انگلیس در ایران نسبت بسیاست روسها قدری هم از صفر پائین تر است.

من (لرد کرزن) تمام این گفته‌ها را اغراق میدانم و شاید مربوط بایام محمد شاه و اوایل ناصرالدین شاه بوده است اما در حال حاضر چنین نیست ما در تهران و نقاط جنوبی و غربی ایران متنفذهستیم مردم ایران همانقدر که از روسها متنفر هستند ما را دوست دارند رؤسای ایلات بختیاری - قشقائی - کردها - لرها - شیوخ عرب

همه در تحت نفوذ و اختیار ما میباشند اگر قدری بآنها کمک کنیم در برابر روسها صف آرائی میکنند حتی خود شاه هم حاضر است با پشت گرمی ما بروسها پاسخ سربالا بدهد.

سفارت انگلیس در تهران - در پایان قرن هیجدهم که منافع ما در هندوستان ایجاد روابط سیاسی با ایران را ایجاب نمود فوری این موضوع پیش آمد که آیا کمپانی هند شرق ویا وزارت امور خارجه انگلیس در تهران سفارت تأسیس کند. سیاست مداران انگلیسی در این باب عقاید مختلفی ابراز کردند و چون گفتگوی آنان بجائی نرسید در یک موقع دو وزیر مختاریکی سر جان مالکم و دیگر «سرها» - فورد جانز» بتهران آمدند و همین قسم قریب نیم قرن گاهی هند و گاهی انگلستان به تهران نماینده میفرستادند بالاخره سرالینسن از نمایندگی هند در ایران استعفاء داده و تابع مقررات وزارت امور خارجه لندن گشت، اما حقوق سفارت انگلیس در تهران از بودجه هند پرداخت میشد در سال ۱۸۷۰ کمیسیون خارجه پارلمان انگلستان قضیه را مورد بررسی قرار داده و چنین رأی داد:

« اساساً بواسطه قرب جوار و تناسب روحیه شرقی بهتر است که از طرف هندوستان در ایران نماینده باشد اما اگر وزارت امور خارجه صلاح نمیداند و خودش نماینده تعیین میکند در اینصورت باید از سالی دوازده هزار لیره بودجه سفارت تهران مبلغ عمده اش را خود وزارت امور خارجه بپردازد و بار حکومت هند را سبک کند.»

گزارش کمیسیون خارجه در قسمت اعزام نماینده لندن به تهران عملی گردید ولی تاکنون (زمان لرد کرزن) دوازده هزار لیره بودجه سفارت را تماماً از هندوستان میگیرند. بطور کلی پاره از سیاست مداران مامعتقد هستند که ایران يك کشور شرقی و همسایه نزدیک هند میباشد اگر روسها بایران حمله کنند سربازان هندی باید به کمک بیایند دولت انگلستان هیچگاه نمیتواند از پرت موث انگلستان بخراسان و سیستان قشون کشی کند دیگر آنکه قسمت عمده تجارت و داد و ستد ایران باهند است نه با انگلستان. ایرانیان از حیث زبان و اخلاق و عادات و روحیه کاملاً با هندیها شباهت دارند و از انگلیس ها دورند خط تلگراف ایران به هند وصل میشود و از آنجا باروپا میرود در واقع هنداست که ایران را در نظر ما بااهمیت میسازد و گر نه دولت

انگلیس بدون هند کوچکترین توجهی بایران ندارد در اینصورت نماینده حکومت هند مناسبتر از نماینده انگلیسی در تهران خواهد بود .

دسته دیگر از رجال سیاسی ما معتقد هستند که کشور ایران علاوه بر قرب جوار باهند با روسیه و عثمانی هم جوار است و موضوع خاور نزدیک با امور ایران بستگی کامل دارد و هرروزه در برلن و پترزبورگ و استانبول صحبت شرق نزدیک و ایران مطرح میباشد در این صورت نماینده هند در تهران چگونه میتواند در باره سیاست عمومی اروپا و خاور نزدیک مداخله نماید بویژه که ممکن است روسها و آلمانها از موقع استفاده کرده احساسات ایرانیها را بر علیه ما تحریک کنند که چون دولت انگلیس دربار تهران را لایق ندانست لذا کار آنجا را به هند محول نموده است نظر بمراتب مذکور فعلا (زمان لرد کرزن) بودجه سفارت تهران از طرف حکومت هند پرداخت میگردد و مأمورین آنجا را وزارت امور خارجه لندن تعیین میکند .

آیا ایران اصلاح می شود ؟

نمی شود - می شود

اصلاح نمی شود ؟

هر کس آثار گذشته و اوضاع و احوال فعلی ایران و ایرانیان را بادقت در نظر بگیرد و حکومت های فاسد سابق و لاحق و ملت نیم جان بیرمق ایران کنونی را از نزدیک به بیند و بگوید ایران يك کشور عادی است و مردم ایران زندگانی معمولی دارند چنین شخصی یا نادان و یا دشمن ایران میباشد .

ایرانی امروز از هر جهت ناتوان و ناخوش و درمانده است زراعت و تجارت و صنعت آن بدرجه صفر رسیده منابع عایدات و زندگانی خشک شده بهداری و فرهنگ و بدتر از همه ملکات فاضله که لازمه حیات هر قومی است در این مردم نایاب شده است وضع طبیعی ایران در نتیجه همین مفاسد تغییر نموده جنگلها تباه - رودها خشک - قناتها بایر - پلها شکسته - سدها ویران - باغها و کاخها بیغوله ، بازارها بی - دکان - دکانها بی کالا - شهرها بی سکنه - دهها بی دهقان و خلاصه آنکه علائم مرگ و

فنا در سراسر کشور نمایان می‌باشد در نتیجه این خرابی‌ها یعنی از میان رفتن جنگلها و باغها و رودها باران ایران کم شده و محصول کشاورزی نسبت به سکنه بسیار محدود می‌باشد.

اگر دولت ایران لیاقت داشت از همین تر کمن‌ها و کردها و لرها بهترین سربازان جنگجو تهیه می‌کرد که تا مرز ایران را از شر هر دشمنی محفوظ دارند بدبختانه دولت ایران نه تنها موفق بانجام این کار نگردید بلکه بادیست خود تر کمن‌های تبعه ایران را تسلیم روسها نمود زیرا از اداره کردن آنها عاجز بود. راه تهران - مشهد قریب نیم قرن بدست چند نفر تر کمن غارتگر افتاده و هر سال عده زیادی زن و مرد ایرانی که غالب آنان از مردمان نامی بودند اسیر تر کمنها می‌شدند. دولت نالایق تهران با آنها همه ادعاهای و لاف و گزافها نتوانست این چند تر کمن یاغی را مطیع کند و بالاخره از روی تنبلی و نادانی از روسها خواهش کرد بخش تر کمن نشین ایران را تصرف کنند آنان نیز که منتظر بهانه بودند فرصتی بدست آورده آن لقمه لذیذ را بلعیدند و اکنون همان تر کمن‌هایی که مأمورین دولت شاهنشاهی ایران و قبله عالم را عاجز کرده بودند بهترین کشاورز صحراهای ترکستان روسیه شده‌اند و از وجودشان استفاده‌های کلی می‌شود.

ملت ایران در عین حال که از این دولت نالایق پوشالی تنفر دارد آنقدر همت نمی‌کند که حق خود را مطالبه نماید و بادیست ظالم عاجز را کوتاه سازد. درجه تنبلی مردم ایران بحدی رسیده که دهاتی در نزدیکی چشمه‌های صاف زلال منزل دارد ولی از شدت تنبلی و بی‌حالی حاضر نیست که چند قدم راه رفته از چشمه آب بیاورد و از همان آب کثیف چاله‌های متعفن گذران میکند مأمورین دولت همین دهقانهای تنبل ناتوان را لخت می‌کنند آنها هم اگر دستشان برسد از مأمورین میدزدند. قوه ابتکار و ابداع از محیط ایران رخت بر بسته است منابع سرشار عایدی مانند معدنها - جنگلها - آبشارها - خاک پر قوت - رودخانه‌ها بقدری در ایران زیاد است که صد میلیون جمعیت را زنده و خوشبخت نگاه می‌دارد ولی دولت و ملت نیم مرده ایران کوچکترین توجهی باین قسمت‌ها ندارند و مانند حیوانات عادی بهمان مواد ساده اولیه قانع می‌باشند مثلاً در غالب شهرهای ایران معدنهای سنگ مرمر هست

و به آسانی استخراج می شود عجب آنکه در کنار همین معدنهای سنگ مرمر تمام خانه ها را از گل و خشت می سازند و آنقدر بخود زحمت نمیدهند که سنگ رایگان را از معدن بیرون بیاورند و خانه بسازند. تمدن اروپا که از شمال و جنوب بایران نزدیک گشته مورد قبول و پسند این مردم نیست ایرانی مانند مرغ شب کور سعی دارد خود را در جاهای تاریک پنهان کند و بهمین زندگی آلوده حیوانی باقی باشد و دنبال هیچ چیز نرود از این حیث اوضاع ایران صددرصد مخالف اوضاع ژاپون است ژاپونی ها که تا چند سال پیش هزار بار بدتر از ایرانیها بودند بمحض آشنائی با تمدن اروپا دودستی بآن چسبیدند و از پیر و جوان وزن و مرد در انتشار و ترویج آن کوشیدند.

آیا جای تأسف نیست که حتی جوانان ایران هم مخالف تمدن اروپا هستند و میل ندارند اثری از آن در ایران باقی بماند. جوانان ایرانی مانند پیران آن سرزمین از آزادی وطن خواهی و مفاخر امروزه اجتماعی بی بهره اند. دلشان هم نمیخواهد که با این اصول جدید آشنا شوند.

انصاف باید داد که ملاهای نادان متعصب شیعه در ابقای این وضع تیره اصرار غریبی دارند و هر اصلاحی را بنام مخالفت مذهب زیر پا میگذارند دولت هم که جز غارت و تعدی بمردم منظوری ندارد باملاها هم داستان میشود عادات و رسوم ناهنجار که مربوط بقرن حجر و دوره بربریت است در محیط ایران بنام آثار ملی و مذهبی ریشه دوانیده و ملاهای نفهم باتمام قوا از آن دفاع می کنند با این وضع عده ای را عقیده بر آن است که مرگ و فنای ایران بدست خودشان و یا بوسیله همسایه ها بخصوص روسها امری حتمی می باشد و بزودی این داستان غم انگیز پایان میرسد.

اصلاح میشود

پاره دیگر از علمای علم اجتماع و سیاست مداران معتقدند که این کشور زیبا و مردمان هوشیار با استعداد آن هیچگاه نابود نخواهند شد ایران فرانسه آسیاست و همانطور که ملت فرانسه در برابر تمام حوادث پایداری نموده و بدبختی ها را گذرانیده ایران هم استعداد این پیشرفت را دارد. فاتحین بزرگی از دو هزار سال پیش باین سرزمین آمده و خواسته اند آنرا از آن خود سازند اما هوش و

رضاقلی خان و خوانین لرستان

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

زرنگی فرزندان کویر لوت کاری کرده که فاتحین بزرگ و بازماندگان آنان جزء ایران در آمده اند هر گاه گردش روزگار مختصر فرصتی باین مردم بدهد در ظرف پنجاه سال بلکه کمتر ایران یکی از عالیت‌ترین کشورهای دنیا خواهد شد زیرا که تمام وسایل ترقی چه از حیث استعداد آب و خاک و چه از حیث هوش و زرنگی اهالی در ایران وجود دارد و با مختصر اصلاحی دوباره جنگلها انبوه، مزرعه‌ها سبز، باغها پر میوه و آبهای رفته بجوی بر میگردد بدبختانه تا کنون فرصت مزبور بدست نیفتاده بلکه هر گاه که پزشکی سرفقت این بیمار محتضر آمده و برای بهبود آن نسخه‌ای نوشته فوری همسایه‌های شمالی ایران که منتظر مرگ بیمار هستند نسخه پزشک را پاره کرده‌اند و لگدی هم به بیمار زده‌اند بنابراین برای ترقی و پیشرفت و اصلاح ایران کوچکترین مانع طبیعی وجود ندارد بلکه مقتضیات از هر جهت مساعد است و یگانه مانع آن تا حدی فساد دولت و مخالفت‌های خارجی میباشد.

نیروی دریائی ایران !

قلمفرسائی در این خصوص مانند آنست که کسی بخواهد کتابی راجع به مارهای ایسلند تألیف کند و از طرز زندگانی و توالد و تناسل مار در آن سرزمین پر برف و یخ صحبت بدارد همانطور که در ایسلند مار پیدا نمیشود در ایران هم بحریه و نیروی دریائی جزء حرف است عجیب آنکه نداشتن نیروی دریائی منحصر بایران ناتوان ورشکسته امروز نیست بلکه هر قدر هم جلوتر برویم ایران را با همین وضع می‌بینیم که میان دو دریا نشسته و از آب گریزان میباشد. ایرانیان بطور کلی دارای صفات متضاد هستند مثلاً در عین حال که طبعاً مردمان شجاعی هستند از آب میترسند بهترین عصر طلائی ایران زمان هخامنشیان بود که به یونان قشون کشی میکردند و ممالک مصر و آسیای صغیر را مسخر میساختند اتفاقاً آن وقت هم ایرانیان بحریه نداشتند و مطابق تحقیقات صحیحی که بعمل آمده خشایارشا و سایر کشور- گشایان ایران در موقع لشکر کشی کشتی‌های جنگی همسایه‌ها را اجاره میکردند و خودشان ناوگان نداشتند. در نقشهای تخت جمشید و طاق بستان و هرجای دیگر که آثار عظمت ایران باستان حجاری شده کمترین نشانه‌ای از ناوگان دیده نمیشود و

نامی از آن نمیبهرند فقط یکنفر از مورخین دوره ساسانی مینویسد که شاپور ذوالاكتاف برای نخستین بار ناوهای بازرگانی در خلیج فارس ساخته و از آن راه با هندوستان داد و ستد باز کرد در سال ۱۴۴۲ میلادی برابر ۸۶۰ هجری قمری عبدالرزاق نامی از طرف شاه نواده امیر تیمور بعنوان سفیر ایران مأمور هند شده و از راه دریا به هندوستان رفت و بزودی باز آمد این مأمور عالی رتبه سیاسی شرح مسافرت دریائی خود و زحمات و بدبختیهای خویش را بطور مؤثری شرح میدهد که برای نمونه چند جمله آنرا ذکر میکنیم . سفیر دریا ندیده ایران چنین مینویسد :

«تا بوی دریا بمشامم رسید قلبم از حرکت ایستاد سه روز تمام در گوشه کشتی مثل مرده افتاده بودم و هیچکس باور نمیکرد زنده باشم صدای مردم کشتی را میشنیدم اما چشم نداشتم بآنها نگاه کنم زبانم بند آمده بود و حرف زدن نمیتوانستم لبانم مانند کرانه دریا خشک و چشمانم چون ابر بهاری اشک میبارید استخوانم آب شده بود مغزم از شدت هول و هراس کار نمیکرد و مانند ماهی در روی خاک خشک پروبال میزد و هر ساعت مرگ از خدا میخواستم تا از شر دریانوردی راحت شوم .»

واقعه دیگری که بیم ایرانیان را از دریا مدلل میدارد داستان مشهور خواجه حافظ شیرازی است که پادشاه هند ویرا دعوت نمود خواجه حافظ از راه خلیج عازم هند گشت ولی هنوز به بندر هرمز نرسیده بازگشت و از عطایای پادشاه هند صرف نظر نمود و قصاید بسیاری در مذمت دریانوردی سرود و مردم ایران را بکناره گیری از دریا توصیه کرد . عربها برعکس ایرانیان عشق زیادی بآب دارند و از قرن هشتم تا شانزدهم میلادی ناوهای بازرگانی عرب بطور انحصار در آبهای چین و هند کار میکرد و ناوهای جنگی عرب تا نزدیکی جاوه و اقیانوسیه هم پیش میرفت و اکنون هم که عربها از حیث تمدن و نیرومندی مانند ایرانیها بلکه پست تر از آنها شده اند باز هم تمام آبهای خلیج فارس بدست عربها اداره میشود و فرضاً که يك حاکم و یا مأمور قبله عالم بخواهد از این شهر خلیج بآن شهر برود عربها باید او را سوار و پیاده کنند . بعد از هخامنشیان و ساسانیان نیرومندترین پادشاهان ایرانی بعد از اسلام صفویه بودند و نیرومندترین پادشاهان صفویه شاه عباس کبیر

است ولی همان پادشاه بزرگ هم برای بیرون کردن پرتغالی‌ها از هرمز متوسل به نیروی دریائی انگلیسها شد و حتی ایران نیرومند آن روز يك کشتی هم در خلیج فارس نداشت.

از پادشاهان دورهٔ اخیر ایران فقط نادر باین فکر افتاد که برای تجدید عظمت و استقلال کشور برای نخستین بار در تاریخ مملکت گل و بلبل يك نیروی جنگی دریائی در خلیج فارس و دریای خزر تأسیس کند و خوشبختانه در قسمت دریای خزر کار را بدست مرد کاردانی سپرد که با وجود تمام مشکلات در مدت کوتاهی منظور نادرشاه را عملی ساخت. این مرد کارشناس جان‌التن انگلیسی میباشد که در سال ۱۷۳۹ میلادی از انگلستان بروسیه آمده و برای ازدیاد روابط بازرگانی ایران و روس در استانهای کنار دریای خزر با اقدامات مهمی دست زد. عده از بازرگانان انگلیسی نیز همراه جان‌التن بودند و از حاجی طرخان و سایر نقاط روسیه بایران آمد و شد میکردند دریکی از همین مسافرتها جان‌التن بخدمت نادرشاه رسید ناپلیون آسیا با هوش و استعداد ذاتی خود دریافت که موضوع ساختن ناوگان جنگی بدست خود ایرانیان اداره نخواهد شد بنابراین در تاریخ ژانویه ۱۷۴۳ میلادی برابر ۱۱۵۶ هجری قمری فرمانی بعنوان جان‌التن صادر نمود و او را جمال بیک دریابیکی لقب داده مأمور تهیه ناوگان جنگی ساخت. جمال بیک علاوه بر ساختن کشتی‌های جنگی موظف بود کرانه‌های شرقی دریای خزر را از شر دزدان دریائی ترکمن و کرانه‌های غربی را از دستبرد لزگی‌ها محفوظ دارد. جان‌التن پیش از اینکه ناوگان ایران را تکمیل کند با کشتی خصوصی خود موسوم به (ملکه روسیه) تمام سواحل بحر خزر را بازدید نموده با کمک سپاهیان ایرانی سراسر آن نقاط را امن و امان ساخت بقسمی که دریای خزر يك حوضچه آزاد ایرانی شد و بازرگانی آن بخوبی پیشرفت نمود سپس‌التن به گیلان آمده با چوبهای جنگلی چند کشتی بازرگانی و جنگی برای ایران تهیه کرد. ناوبان‌های این کشتی‌ها عدهٔ روسی و هندی و انگلیسی و کمی هم ایرانی بودند کشتی‌های جنگی ایران با بیرق شیر و خورشید بتمام بندرهای اروپائی و آسیائی بحر خزر میرفتند و مورد کمال احترام واقع می‌شدند البته دولت روس از این واقعه بسیار خشمگین گشته مرتب کارشکنی مینمود. اتفاقاً بازرگانان انگلیسی هم با دولت روس همدست شدند ولی جان‌التن یا جمال بیک دریابیکی به پشت گرمی

نادرشاه افشار هم روسها را سرجای خود نشاند و هم بازرگانان انگلیسی را از مداخله در امور بازرگانی ایران ممنوع ساخت تا آنکه نادرشاه افشار کشته شد و پس از آن دشمنان ایران جمال بیک دریابیکی را تیر زدند (۱۷۵۱ میلادی برابر ۱۱۶۵ هجری قمری) با قتل نادر و جان التن تاریخ کوتاه ولی پرافتخار نیروی دریائی ایران در دریای خزر یکسره پایان یافت و تا کنون نیز کسی نتوانسته است آنرا تجدید نماید بلکه بالعکس چنانکه بعداً خواهیم دید دریای خزر از هر جهت تحت اختیار دولت روس درآمد و ایران از داشتن هرگونه ناوگانی در آنجا برای همیشه محروم ماند.

اما اقدامات نادر برای تشکیل نیروی دریائی خلیج فارس چنین است که ابتداء بفرمان شاهنشاه ایران سی کشتی جنگی و بازرگانی ساخت اروپا از پرتغالی‌ها و انگلیسها برای ایران خریدند ناوبانهای این کشتی‌ها عموماً اروپائی و یا عربهای سنی بودند و آنطور که باید زیر بار ایران نمی‌رفتند در صورتی که دولت ایران بیش از همه با عربها و عثمانی‌های سنی مقیم اطراف خلیج سروکار داشت. دریابیکی و فرمانده کل نیروی دریائی ایران در خلیج میرزا مهدی خان اصلا از دریا و کشتی اطلاعی نداشت و بدون اینکه خلیج فارس را ببیند بر آبهای آنجا فرمانروائی مینمود نادرشاه این نقیصه را درك کرده دستور داد از مازندران و گیلان چوب به بوشهر بیاورند و از دریاشناسان بحر خزر استفاده کرده آنها را به بنادر خلیج اعزام دارند اما عمرش برای انجام این کار وفا نکرد تا چندی پس از کشته شدن نادرشاه کارخانه کشتی‌سازی بوشهر با مصالح و لوازم دیده میشد از آن به بعد مانند هر بنای ناتمام ایران بکلی محو گردید.

پس از نادرشاه صادق خان برادر کریم خان زند در سال ۱۷۷۵ میلادی برابر ۱۱۸۹ هجری قمری برای حمله به بصره و جنگ با عثمانیان مجبور شد سی کشتی از عربها کرایه کند و به عراق عرب حمله نماید از آن تاریخ به بعد در خلیج فارس مانند دریای خزر ناوگان ایرانی وجود نداشته و دولت ایران که بوسیله خلیج فارس میتواند تا قطب شمال نیز پیش برود حتی برای حمل و نقل پست معمولی خود در خلیج فارس وسیله ندارد!

پس از شکست ایران و انعقاد پیمانهای ننگین گلستان و ترکمنچای برطبق ماده پنجم عهدنامه اولی و ماده هشتم پیمان دومی ایران متعهد شده است که در دریای خزر کشتی جنگی نداشته باشد بلکه این حق را برای روسها اعتراف کند که جز آنان کسی نتواند در دریای خزر ناوگان جنگی اداره کند. تا کنون در تاریخ سیاسی و نظامی هیچ ملت مغلوبی این نوع تحمیل دیده نشده که دولت مغلوب علاوه بر آنکه در آبهای طبیعی خود نتواند کشتی رانی کند در عین حال موظف باشد که نگذارد جز دشمنش کسی در آنجا نیروی جنگی بیاورد و در واقع دولت ایران بایستی خود را انگاهبان منافع دولت روس در بحر خزر بداند در نتیجه این تعهد ایرانیان ایالت های شمالی خود را هر ساعت تحت تهدید روسها قرار داده اند و بطور قطع اقتدار ایران در آن صفحات بیش از يك دولت مستعمره نیست که در هر کاری مجبور به پیروی نظر روسها خواهد بود شگفت آنکه روسهای (تزاری) طمع کار باین هم قناعت ننموده بسیاری از جزایر ایرانی واقع در دریای خزر را تصرف کردند باین تفصیل که در خلیج استرآباد جزیره بنام آشوراده متعلق بایران بود ولی ایران از عهده اداره کردن ترکمنهای یاغی آنجا بر نمی آمد ناچار از دولت روس خواهش کرد دو قایق جنگی بایران بدهند تا دست ترکمنهای دزد را کوتاه سازد امپراتور روس در پاسخ این تقاضا فرمان داد جزیره آشوراده را تصرف نمایند و ایران ناتوان را از زحمت اداره نمودن این جزیره پرخطر آسوده سازند و پس از آن پاره اراضی دیگر نیز بهمین علت در خلیج حسینقلی و اطراف آنجا بدست روسها مسخر شد دولت ایران هم خوشحال بود که ترکمنهای یاغی از حوزه فرمانروائی قبله عالم اخراج شدند اکنون یگانه حقی که برای ایران در دریای خزر باقی مانده آمد و شد در کرانه های ایرانی بحر خزر است و آنهم بوسیله کشتی های كوچك بازرگانی و دولتی روس انجام می پذیرد.

ناو سلطنتی - ناصرالدینشاه در این ایام يك کشتی كوچك مستعمل برای آمد و رفت شاهانه در کرانه های دریای خزر از خود روسها خریداری نموده و در مرداب انزلی بآب انداخت. روسهای بی انصاف حتی با بودن همین کشتی مندرس ساخت روسیه هم راضی نبودند زیرا چندی پیش که ناو سلطنتی ایران برای گردش و بازدید از بندر انزلی به باد کوبه رفت و نزدیک بندر رسید از لنگرگاه صدای تیر

توپ و تفنگ برخاست دریا سالار ایرانی بگمان اینکه مقدم ناو سلطنتی را تبریک میگویند جواب سلام داد ولی طولی نکشید که گلوله به پرچم سلطنتی اصابت نمود و گلوله دیگر به چرخ کشتی خورده از کار افتاد آنگاه معلوم شد که ناو سلطنتی قبله عالم حق ندارد با پرچم رسمی شیر و خورشید ایران به بندر بادکوبه نزدیک گردد ناچار ناو سلطنتی پادشاه پادشاهان بدون بازدید بادکوبه عقب نشینی نمود!

ناصرالدینشاه در سال ۱۸۶۵ میلادی از دولت انگلیس خواهش کرد که دو سه کشتی جنگی در خلیج فارس بوی بفروشند تا امور سواحل آنجا را مستقیماً منظم سازند اما چون این تقاضای شاه مشکوک بنظر رسید و تصور تحریکات دیگران میرفت پاسخ رد داده شد تا اینکه در سال ۱۸۸۳ میلادی ناصرالدینشاه با اجازه دولت انگلیس تصمیم گرفت يك ناو جنگی که ظرفیت آن کمتر از هزار تن باشد در خلیج فارس تهیه کند و برای انجام این منظور یکی از پسرهای مخبرالدوله را به اروپا فرستاد. پسر مخبرالدوله که تحصیلاتش را در آلمان پایان رسانیده بود در ژانویه ۱۸۸۵ میلادی برابر با ۱۳۰۳ هجری قمری به آلمان رفت (ظاهراً مقصود لرد کرزن از پسر آلمان فیل مخبرالدوله مرحوم جعفرقلی خان صنیعالدوله است که عاقبت هم به تیر شقاوت روسها در راه ایران دوستی شهید شد ع ج) و يك کشتی ششصد تنی با قوه ۴۵۰ اسب بمبلغ سی هزار لیره از آلمانها خریداری نمود و به خلیج فارس فرستاد. ناوبانان این کشتی همه آلمانی هستند کارگران و عملهها را از ایرانیان و عربها و هندیها انتخاب نموده اند بودجه این کشتی سالی سه هزار و پانصد لیره است و نامش پرس پلیس (تخت جمشید) میباشد. پرس پلیس چند توپ ته پر ایرانی و دو توپ هفت سانتی متری کروپ دارد وظایفی که بعهده آن محول گشته از اینقرار میباشد:

اولا - حاجیها را برای زیارت مکه حمل و نقل کند.

ثانیاً - در عیدها و جشنها باروت زیادی مصرف کرده شب و روز شلیک نماید.

ثالثاً - فرمانداران دولت شاهنشاهی را از این بندر بآن بندر انتقال دهد و

گاه گاه هم برای والی فارس و قبله عالم خرماي عالی بیاورد.

اتباع ایران در کرانههای خلیج که جز يك دسته مردمان گدای بیمار ماهی گیر

بیش نیستند از دیدن پرس پلیس بقدر کافی ترسیده‌اند و در همان روزهای عید که صدای توپ پرس پلیس بلند میشود حساب کار خود را نموده هرچه مأمورین عدالت خواه دولت شاهنشاهی تقاضا نمایند فوری می‌پردازند. پرس پلیس هم بوظایف قانونی خود رفتار نموده مشغول خرما آوردن و حاجی بردن میشود و تا کنون يك تیر جنگی خالی ننموده است. وقتی که من (لرد کرزن) در بندر لنگه بودم کشتی پرس پلیس برای اجرای دستورهای مربوط بآنجا آمد چهار ناوبان آلمانی و چهل عملة ایرانی و عرب در آن کار میکردند پرس پلیس سالنهای زیبای مجللی دارد و بیشتر از هر چیز به يك کشتی زیبای مسافربر تا يك رزم ناو شبیه است. اتاقهای خواب پرس پلیس با تمام لوازم آن در اختیار چهار افسر آلمانی میباشد چه که فرمانداران و بزرگان ایران عادت ندارند روی تخت خواب بخوابند و اگر ناچار کشتی سوار شوند رختخواب آنها را روی کف اتاق کشتی میاندازند در صورتی که تا صبح از بیم غرق شدن بیدارند و منتظر هستند هرچه زودتر بخشکی رسیده خواب راحتی بکنند.

پسر مخبرالدوله گذشته از پرس پلیس يك کشتی كوچك دیگری بظرفیت ۳۶ تن بنام شوش برای کشتیرانی روی رود کارون از آلمان خرید. بدبختانه من (لرد کرزن) هنگام مسافرت از اهواز بشوشتر با این ناوچه باد پیما حرکت کردم و مدت يك هفته تمام در روی کارون سرگردان ماندم زیرا چند قدم راه نه پیموده جریان کارون کشتی را عقب میزد و یا اینکه موتورش خراب میشد لنگر می انداختیم دریا سالار کشتی شوش یکی از ترکهای بغدادی است که ظاهراً در آن شهر دکان آهنگری داشته است. درازی شوش هشتاد پا و پهنای آن شانزده و آب گیری آن کمتر از چهار پا میباشد.

داستان نیروی دریائی ایران در خلیج فارس و دریای خزر از آغاز پیدایش دولت شاهنشاهی تا امروز بهمین چند سطر غم انگیز پایان می‌یابد. من (لرد کرزن) خود نیز متأسفم که بیش از این نتوانستم اطلاعاتی درباره کشتی رانی و نیروی دریائی ایران جمع آوری نمایم ولی تصور میکنم که شاید هر محقق دیگری نیز مطالبی بهتر و بیشتر از آنچه من نوشتم راجع به کشتی رانی ایران بدست نمیاورد.

آرتش ایران

جنگهای ایران و یونان سبب شد که در دو هزار سال پیش برای اولین دفعه سربازان ایرانی و فرنگی با هم روبرو شوند در همانموقع هرودت مورخ بزرگ یونان (فصل نهم) و تاریخ نویسان دیگر فرنگ اعتراف نمودند که دلیری و سلحشوری سرباز ایران بهیچوجه از سرباز فرنگی کمتر نیست آن گفته تاریخی شاید تا امروز هم مصداق واقعی خود را از دست نداده و هر کس بگوید راه اغراق را نه پیموده است.

کارد جاویدان فنا ناپذیر هخامنشیان با نیزه‌های بلند و گوی زرین بر سر نیزه‌ها همینقسم چابک سواران و تیراندازان و سپهبدان دلیر ایران موضوع مهم جهانگردان و تاریخ نویسان شرق و غرب را تشکیل میدهند ولی در این مختصر که ما راجع به آرتش ایران چیزی مینویسیم البته کلیه آن وقایع را نمیتوانیم خاطر نشان کنیم بلکه منظور از تاریخ آرتش ایران در این فصل چهار دوره عمده ایست که از زمان شاه عباس بزرگ تا اکنون بر آرتش ایران گذشته و پستی و بلندیهای که برای سربازان کشور داریوش پیش آمد نموده است باین ترتیب میباشد:

۱ - دوره ترقی و تعالی زمان شاه عباس بزرگ.

۲ - دوره انحطاط و پستی موقع شاه سلطان حسین و حمله افغان.

۳ - دوره سربلندی زمان نادر و آغا محمد شاه قاجار.

۴ - دوره فساد و خرابی از زمان فتحعلیشاه تا کنون.

در این چهار دوره مختلف افسران و آموزگاران بسیاری از انگلستان و فرانسه و روسیه و آلمان و اتریش به ایران آمده اند و کارهای نیک و زشتی انجام داده اند که از روی پرونده‌ها و اسناد تاریخی و بررسیهای شخصی خودم (لرد کرزن) بقرار زیر است:

آموزگاران انگلیسی -- شاه عباس بزرگ پس از مطالعات بسیار دریافت که سواران ایلخی ایرانی هر قدر هم دلیر باشند در برابر سپاهیان بالنسبه منظم عثمانی تاب مقاومت ندارند همانطور که شمشیر تیز و نیزه بلند آنان با توپ و خمپاره و باروت ترکها قادر بمبارزه نیست ناچار شاه عباس در جستجوی افسران فرنگی

برآمد و گمشته خود را در برادران شرلی (سر آنتونی شرلی - سر روبرت شرلی) بدست آورد. برادران شرلی نخستین افسران اروپائی هستند که به ایرانیان توپ خالی کردن و گلوله در کردن بطرز جدید اروپا آموخته و سپاهیان ایران را مطابق اسلوب نظامیان فرنگ پرورش دادند. البته برادران شرلی نمیتوانستند در مدت کوتاهی با نداشتن همکار و وسایل تمام سپاهیان ایران را تحت تنظیم در آورند و طبعاً دایره عملیات آنان تا حدی محدود بود بقسمی که موقع جنگ ایرانیان و پرتغالیها در زمان شاه عباس کبیر همینکه انگلیسها قشون برهنه و گرسنه ایران را دیدند بی اندازه در شگفت ماندند. ادوارد مونو کس رئیس کمپانی هند شرقی پس از مشاهده اوضاع قشون ایران چنین مینویسد :

« ما از نادانی دولت متحد خود ایران تعجب داریم که سربازان خود را بی اسلحه - بی پول - بی خوراک - بی لباس برای همراهی مامیفرستد بدتر از همه آنکه فرماندهان این قشون برهنه و گرسنه کوچکترین اطلاعی از فنون جنگی ندارند ، بدون مطالعه وارد میدان کارزار میشوند و بدون شرمساری از آنجا فرار میکنند.»

با وجود این در نتیجه استعداد نظامی شخص شاه عباس همین قشون برهنه و گرسنه توانست يك امپراتوری بزرگی تشکیل داده و آنرا امن و امان نگهدارد اما بمحض اینکه شاه عباس در گذشت یکمرتبه شیرازه همه چیز بویژه سازمان ارتش ایران از هم گسیخت شاردن میگوید در زمان شاه عباس دوم در میدان نقش جهان اصفهان سپاهیان ایران رژه میرفتند و هر فوجی ده تا دوازده مرتبه جلوی شاه میآمد و دوباره بر میگشت شاردن یادآور میشود که همانموقع سپه سالار ایران تبسمی نموده اظهار داشت قشون ایران برای سان دادن خیلی تعریف دارد اما بدرد جنگ نمیک خورد.

این ضعف و انحطاط و تنبلی کار قشون ایران را بجائی کشانید که بیست هزار افغان گرسنه برهنه خسته از کابل تا اصفهان پیش آمدند و در هیچ جا بهیچ مانعی برنخوردند و با يك حمله مختصر پایتخت امپراتوری بزرگ چند صد ساله را قتل عام نمودند و شاهنشاه ایران را مانند گوسفند سر بریدند پس از این پستی و خواری دوره سربلندی نادر رسید که بدست همین مردم سراسر آسیا را بلرزه در آورد و با دویست هزار مرد جنگی تا دهلی تاخت نموده بدرستی ناپلیون شرق شد.

پاره از مورخین را عقیده بر آنست که ضعف و تزلزل ارکان دولت مغول هندی و ناتوانی عثمانیها در پیشرفت سپاهیان ایران عامل مهمی شمرده میشد گذشته از آن سپاهیان نادر همه ایرانی نبودند بلکه از ترك و تركمن و بلوچ و عرب و افغان و فارس تشکیل میشدند با تمام این احوال جای انکار نیست که قدرت معنوی سپاهیان ایران و لیاقت نظامی شخص نادرشاه عامل مهمی بود که سربازان بیروح شاه سلطان حسین را تا این اندازه سلحشور و دلاور نمود.

پس از مرگ نادر در مدت مختصری سپاهیان ایران بواسطه نداشتن فرمانده لایق بحال پریشانی افتادند اما این مدت فترت چندان بطول نینجامید و سربازرشید دیگری بنام آغا محمد شاه این دسته پریشان را زیر پرچم ایران جمع آوری کرد. پس از قتل آغا محمد شاه مجدداً دوران ناتوانی و پریشانی قشون ایران فرا رسید فتحعلیشاه برعکس نادرشاه و شاه عباس و آغا محمدشاه هیچگونه استعداد و لیاقت فرماندهی نداشت منتهی کاری که از وی ساخته بود آنکه در حرمسرا بماند و بر تعداد شاهزادگان بیفزاید یا جواهراتی که نادرشاه افشار از هندوستان آورده بسروریش و سینه خود بیاویزد و بر تخت طاووس جلوس کرده نمایندگان خارجی را بحضور بپذیرد غیر از این دو کار فتحعلیشاه چیز دیگری نمیتوانست و بدتر از همه آنکه فتحعلیشاه بواسطه خست فطری مانع پیشرفت سازمانهای ارتش میشد و هر قدر ولیعهد و فرزند رشیدش عباس میرزا کوشش میکرد نظام ایران را سرو صورتی بدهد فتحعلیشاه از نظر امساک مانع اجرای نقشه‌های او میشد.

آموزگاران فرانسوی. بی لیاقتی فتحعلیشاه و رشادت پسرش عباس میرزا سبب شد که مرکز ارتش ایران معناً از تهران به تبریز (مقر ولیعهد ایران) انتقال یافت و در اثر اقدامات عباس میرزا يك دسته آموزگاران اروپائی برای نظام ایران استخدام شدند باین معنی که در سالهای ۷-۱۸۰۸ ناپلئون برای جلب دوستی ایران بقصد حمله به هند يك هیئت نظامی بریاست ژنرال گاردان مأمور ایران نمود تا درباره مسائل سیاسی و نظامی با فتحعلیشاه مذاکره نماید عباس میرزا که وجود آموزگاران اروپائی را ضروری میدانست فتحعلی شاه را مجبور باستخدام افسران فرانسوی کرد و در واقع اقدامی که دو یست سال قبل شاه عباس آغاز نموده بود بوسیله عباس میرزا مجدداً عملی گردید. افسران فرانسوی در تبریز و کرمانشاه و اصفهان مشغول سربازگیری شدند

ایل‌خانی‌ها و سرداران ایرانی که فرم نظام را ندیده بودند از پوشیدن آن امتناع داشتند و حتی برای شورش و یاغی‌گری اقدام میکردند عباس میرزا از روی کمال‌دانائی خودش و فرزندانش فرم جدید را پوشیدند و در کوچه و بازار با آن لباسهای جدید آمد و شد نمودند تا کم‌کم ایرانیان متعصب را بپوشیدن آن لباسها آماده ساختند اما دوره آموزگاری فرانسویان دیرنپائید و دولت انگلستان در سال ۱۸۰۸ «سرها ر فور د جانز» را مأمور ایران نمود که با فتح‌علی‌شاه پیمانهای نظامی و سیاسی منعقد نماید. سر - هار فور د جانز در بهار سال ۱۸۰۹ موفق شد فتح‌علی‌شاه را بدوستی با انگلیس‌ها و ادار سازد در مقابل دولت انگلستان سالی دویست هزار تومان بدولت ایران کمک خرج بدهد و بقدر لازم افسران انگلیسی جهت سازمانهای ارتش ایران اعزام دارد سال بعد سر جان مالکم و پس از آن «سر گور اوزلی» با افسران مجرب بایران آمدند و ورود افسران انگلیسی با اخراج افسران فرانسوی مصادف بود عباس میرزا افسران انگلیسی را در نقاط مختلف ایران بویژه در آذربایجان فرستاد و خود شخصاً به حمایت و نگاهبانی آنان قیام کرد در میان افسران نامبرده ستوان لیدزی بیش از همه مورد توجه عباس میرزا بود ابتداء و لیعهد ریش‌دار ایران نمیخواست با يك افسری که ریش خود را میتراشد کار کند ولی پس از چند روز دریکی از میدانهای آموزش باروت ریش بلند عباس میرزا را سوزانید و او را هم شکل ستوان لیندزی نمود لیندزی چهل سال تمام در ایران خدمت کرد و بعدها فرمانده کل قوای ایران و از طرف دولت انگلستان دارای عنوان (بارون) شد این افسر رشید انگلیسی که قدش از هفت پا بلندتر بود پیوسته ایرانیان را بیاد رستم زابلی میانداخت. بارون لیندزی پس از چهل سال خدمتگزاری بایران در تهران بسال ۱۸۵۱ میلادی مرد و در گورستان ارامنه آن شهر بخاك رفت.

بهر حال در سال ۱۸۱۲ خبر رسید که دولت انگلیس و روس با یکدیگر آشتی کردند سیر گور اوزلی وزیر مختار ایران بلافاصله دستور داد افسران انگلیسی از ارتش ایران بروند عباس میرزا که اهمیت و ارزش آموزگاران نظامی انگلیس را میدانست دست بدامن وزیر مختار شده مانع رفتن آنان بود اما تقاضای عباس میرزا مورد قبول واقع نگشته افسران عالی‌رتبه انگلیسی ایران را ترك گفتند باستثنای بارون لیندزی و چند افسر دیگر که اقامت در ایران و کمک بایرانیان را ترجیح دادند از جمله افسرانی که

پس از این حوادث در ایران ماندند سروان «کریستن» است این افسر رشید وفادار در راه خدمت بایران در جنگ آصلاندوز کشته شد. دیگر ماژور هارت که در مزاج فتحعلی شاه نفوذ بسیاری داشت بقسمی که شاه خسیس به خواهش او مبالغ زیادی پول برای قشون میفرستاد. ماژور هارت مقررات سخت نظام را بدون استثناء در میان تمام بزرگان و شاهزادگان ایرانی مجری مینمود و هنگامی که پسران عباس میرزا نخواستند دستورهای فرمانده را بپذیرند فرمان ماژور هارت سه روز تمام در توقیف گاه ماندند و جز نان خشک چیزی برای آنها نمیدادند با وجود این سخت گیریها هم شاه و هم ولیعهد و هم سربازان ایرانی ماژور هارت را از جان و دل دوست داشتند و برای مرگ او رسماً عزادار شدند.

ماژور هارت در سال ۱۸۳۰ موقعی که بیرون شهر تبریز اردو زده بود بمرض وبا در گذشت و همینکه میخواستند نعش او را بداخل شهر تبریز آورده در کلیسای ارامنه خاک کنند تبریزیها مانع میشدند زیرا بعقیده آنان مرده را نباید از خارج بشهر آورد لذا عباس میرزا دستور داد ماژور هارت را زنده قلمداد کرده لباس رسمی پوشانیدند و با تخت روان بشهر تبریز آوردند و پس از چند ساعت خبر وفات مجدد ویرا منتشر ساخته به کلیسا انتقال دادند.

پس از عهدنامه گلستان مجدد پیمان نظامی دیگری در ماه نوامبر ۱۸۱۴ میان ایران و انگلیس منعقد شد و مقرر گردید کارشناسان انگلیسی برای ایران تخشائی بسازند و در تبریز و تهران شروع با اقدامات کنند اما فتحعلی شاه که بعقیده خود از جنگ روسها خلاصی یافته بود دیگر حاضر نمیشد برای امور ارتش پول بدهد. عباس میرزا هم اگرچه باصلاح نظام ایران اظهار علاقه میکرد اما آن ثبات و استقامتی که برای انجام چنین امر مهمی ضرورت دارد در وی یافت نمیشد. در نتیجه مطابق دستور شاه قرار شد يك عده ده هزار نفری سرباز و جان باز در آذربایجان بمانند و بقیه مرخص شوند این اقدام خطرناك موقعی بود که روسها در مرز ایران مشغول ساختن استحکامات و تهیه مقدمات جنگ ۱۸۲۸ میشدند. دولت غافل ایران یعنی فتحعلی شاه باین جریانات اهمیتی نمیداد و عقیده داشت که پس از پیمان گلستان دیگر احتیاجی بقشون نیست لذا طبعاً قورخانه و ذخیره و سربازخانه ایران تعطیل شده افسران انگلیسی راه میهن خود را پیش گرفتند و آنها هم که ماندند وجودشان منشأ اثری نبود تا آنکه

جنگ ۱۸۲۸ پیش آمد و به پیمان ننگین ترکمن چای خاتمه یافت .

در سال ۱۸۱۵ تقریباً تمام افسران ارشد انگلیسی ایران را ترك گفتند علتش هم معلوم بود شاه پیر خسیس تصور میکرد سپاهیان منظم را میتوان مانند ایلات و عشایر با غارت و راهزنی نگاهداری نمود عباس میرزا هم با اینکه به تنظیم سپاهیان ایران علاقه داشت نمیتوانست یا نمیخواست منظور خود را عملی سازد در هر حال پس از رفتن افسران انگلیسی عباس میرزا بطرف فرانسویها رو آورد و چند نفری از پاریس به تهران آمدند و از تهران بکردستان و آذربایجان مأمور شدند . محمدعلی میرزادولت شاه پسر ارشد فتحعلی با كمك همین افسران فرانسوی در کرمانشاه يك هنگ جدیدی ترتیب داد بدبختانه افسران تازه وارد فرانسوی هم نتوانستند اوضاع بیسابقه دربار ایران را تحمل نمایند و بزودی رو بفرانسه بازگشتند در این ضمن حمله های دوم روس شروع شد و پس از شکست های جبران ناپذیر ایران و یکسال و نیم عقب نشینی و فرار در سال ۱۸۲۸ پایان یافت در همین موقع يك فوج افراد روسی در ارتش ایران می بینم که آنانرا بهادران ارس می نامیدند و در سال ۱۸۲۶ موقع زرد و خورد روس و ایران باردوگاه ایرانیان آمده تسلیم گشتند . بهادران روس کلاه خود بلند با پیرسبز، نیم تنه قرمز و مغزی آبی چکمه بلند و شلوار زرد پا میکردند . فرمانده آنان سامسون خان نام داشت و از روی صمیمیت بدولت ایران خدمتگزاری میکرد شاه ایران هم تعهد کرده بود حقوق و جیره این افراد را مرتب بپردازد ولی افسوس که این تعهد بیش از دوسه سال عملی نگردید و در سال ۱۸۴۰ بهادران روس منحل گشت، پاره از آنها بروسیه رفته و عده هم در ایران مشغول کاسبی و داد و ستد شدند .

چند ماه پیش از مرگ فتحعلی شاه بمناسبت اغتشاش اوضاع افغانستان حکومت هند تصمیم گرفت شاه ایران را تقویت نماید لذا در ماه مارس ۱۸۳۴ عده افسران انگلیسی بایران آمدند و در آذربایجان و کردستان و کرمانشاه و خراسان و فارس دست بکار تشکیلات شدند در این اثناء فتحعلی شاه مرد و صدها پسران و نواده های نافرمان او برضد محمد شاه نواده فتحعلی شاه قیام کردند . افسران انگلیسی بحمايت محمد شاه برخاسته او را از تبریز به تهران آوردند و حسینعلی میرزا فرمانفرما عموی شاه را که در شیراز یاغی شده بود مغلوب ساختند محمد شاه بقدری خوشحال شد که مبلغی برای حقوق و انعام افسران انگلیسی تخصیص داد بعلاوه چهار صد لیره جهت تشکیل دسته موزيك

پرداخت دولت انگلیس هم این حسن توجه شاه را استقبال نموده مقداری اسلحه و مهمات بشاه ایران هدیه داد و تدریجاً موضوع تنظیم قشون ایران سروصورتی گرفت و هنگامی که (سراج الیس) وزیر مختار انگلیس مأمور دربار تهران در بهار ۱۸۳۵ به زنجان رسید از طرف دولت ایران صد سوار و یک افسر انگلیسی باستقبال او آمدند وزیر مختار میگوید این سواران مانند بهترین گاردهای سلطنتی لندن لباس داشتند افسرشان بانگلیسی بآنان فرمان میداد و آنها نیز دستورهای افسر را بخوبی درک میکردند وزیر مختار انگلیس امید داشت که پس از یکی دو سال ارتش کوچک منظمی با کمک افسران انگلیسی تأسیس خواهد شد افسوس که آرزوهای وزیر مختار راجع باصلاح قشون ایران اجراء نگردید. علت عمده اصلی همان نرسیدن پول بود که اساساً دولت ایران به پرداخت آن عقیده نداشته و ندارد شاه ایران که قسمت عمده از بودجه کشور را صرف حرمسرا و بازیهای بچگانه و حقوق مفت خورهای درباری مینمود نمیخواست قسمت کوچکی از آنرا برای اداره کردن ارتش تخصیص دهد روسهام در این قضیه خیلی دست داشتند و نمیگذارند کار قشون این ملت بدبخت رونقی بگیرد و بقدری میان وزیران و بزرگان دزد و طمع کار ایران حقه بازی راه انداختند که در سال ۱۸۳۶ محمدشاه ناخوش را برای فتح هرات از رختخواب بیرون آوردند. سیرماک نیل وزیر مختار انگلیس مقیم تهران هر قدر بشاه ایران نصیحت نمود که از این خیال خام صرف نظر نماید سودی نبخشید لذا پرچم بریتانی را پائین کشیده راه انگلستان را پیش گرفت و البته افسران انگلیسی هم پس از او در ایران نماندند بعد از وقایع هرات اگرچه وزیر مختار انگلیس دوباره به تهران باز آمد اما افسران انگلیسی در کار قشون ایران دخالت مهمی نداشتند و تا چندی هرج و مرج کامل در دوایر قشونی ایران حکمفرمائی داشت ناصرالدین جانشین و پسر محمدشاه در سال ۱۸۵۲ دست بدامان امپراتور اتریش شده چند نفر افسر و پزشک و داروساز از آنجا استخدام کرد محتاج بتوضیح نیست که سرنوشت افسران اتریشی هم بهتر از سرنوشت همکاران انگلیسی و فرانسوی آنها نبود باینقسم که بعضی از این افسران در ایران مردند و بعضی هم که نمردند پس از دوسه سال سرگردانی و بی پولی و بی - تکلیفی به اتریش باز رفتند سپس در سال ۱۸۵۴ چند نفر افسر و کارشناس نظامی اهل ناپل و ونیس که بطور فراری بایران آمده بودند برای تنظیم قشون ایران مأموریت

یافتند دوره خدمتگزاری اینها هم بیش از سه سال طول نکشید و بهمان دردهای بیدرمان سابقین گرفتار شدند. مستر مونسی کاردار سفارت انگلیس مقیم تهران میگوید در پائیز سال ۱۸۷۰ این افسران آواره را در خیابانهای تهران دیدم بجای تفنگ عصای کلفتی در دست داشتند و در عوض نیم تنه و شلوار مغزی دار سرداری سیاه اتریشی پوشیده بودند عینک سیاهی در جلوی چشمشان دیده میشد و شاید برای آن بود که اشکهای حسرت خود را از تماشاچیان پنهان دارند.

در سال ۱۸۵۹ ناصرالدین متوجه پاریس شده و چند افسر فرانسوی برای تنظیم سپاهیان سرگردان خود استخدام کرد سردهسته این هیئت نظامی ماژور «برونارد» بود که کمتر از تمام همکاران پیشین خویش در تهران زیست نمود زیرا در اواخر سال ۱۸۶۱ دوباره قشون ایران بی سرپرست ماند و ناصرالدین برای استخدام افسران به لندن روی آورد ولی دولت بریتانی که آن سوابق تلخ را در نظر داشت از قبول خواهش شاه سرپیچید. ده سال دیگر نیز بهمان حال بی تکلیفی گذشت و در سال ۱۸۷۰ ناصرالدین مجدد از انگلیسها تقاضای مستشار نظامی نمود و پاسخ رد شنید سررالینسن وزیر مختار انگلیس مقیم تهران ضمن گزارشهای خود بوزارت امور خارجه انگلستان یاد آور شد که اگر ده هزار قشون منظم در تحت ریاست افسران انگلیسی برای ایران تهیه شود امنیت داخلی این کشور تأمین خواهد گردید ولی وزارت امور خارجه انگلستان توجهی باین گزارش نکرد و اوضاع ارتش قبله عالم مثل سابق ماند تا آنکه در سال ۱۸۷۸ شاه ایران به وین رفت و هنگام رژه قشون اتریش از لباس آنها خوشش آمده عده از افسران شهربانی و جنگ اتریش را استخدام نمود. این هیئت اخیر در ژانویه ۱۸۷۹ وارد تهران شدند نقشه آنها این بود که ستاد ارتش خود را در اراک قرار دهند و ابتداء هفت لشکر و هر لشگری هشتصد نفر بعنوان نمونه برای شاهنشاه بزرگ آماده سازند پیشنهاد و نقشه اتریشیها بقدری مورد تمجید و تحسین شاه قرار گرفت که حقوق ششماه افسران اتریشی را پیشکی داد ولی مطابق سیستم معمول ایران فوری دسته بندی و مخالفت افسران ایرانی و عمال درباری و از همه بدتر تلون مزاج و بی ثباتی ناصرالدین مانع کار آنان گشت و افسران اتریشی نیامده راه وطن را پیش گرفتند بعضی از آنها هم که در ایران ماندند بعنوان آموزگار در مدرسه دارالفنون تهران ریاضیات تدریس میکردند! سپس روسها بجان شاه و

در باریان افتادند که باید مستشار نظامی ایران از افسران قزاق باشد و بالاخره سر هنگ دومان تو بیج بایران آمده و مأمور تأسیس قزاقخانه ایران شد. دومان تو بیج چندی پیش با ژنرال تر کو کازوف بایران آمده و در جنگهای ترکمن شرکت داشت امپراطور روس همینکه بمقصود خود نایل گشته قزاقخانه روسی را در ایران دایر نمود چندین توپ مسی و چند هزار تفنگ و مقداری فشنگ برای شاه ایران هدیه داد. سیاستمداران کله پوک ایران نیز مانند همیشه از این پیش آمد مست و مغرور گشته همه جا میگفتند که امپراطور روس با جگدار و خراج پرداز قبله عالم شده علاوه بر اینکه افسران خود را مأمور خدمتگزاری سربازان ایران نموده است این هدیه های نفیس را نیز به خاک پای همایونی تقدیم میدارد !!

اکنون که تاریخچه مختصر ارتش ایران و آمدن و رفتن مستشاران رنگارنگ خارجی را دانستیم اینک به پاره از گفته های کارشناسان فرنگی راجع بارتش ایران اشاره میکنم :

ژنرال فریه فرانسوی که چندی رایزن قشون ایران بوده میگوید : سرباز ایرانی با فسرش احترام نمیگذارد اطاعت ندارد دیسیپلین نمیداند. افسر ایرانی هم بسربازش محبت ندارد برای خودش حیثیت و شرافت قایل نیست فاقد لیاقت و راهنمایی میباشد و بدتر از همه آنکه افسر ایرانی انتظار ندارد که حقوق وجیره بگیرد در مقابل هم دولت ایران از او توقع هیچگونه خدمتی نمیکند. یکی از افسران انگلیسی که در ایران مستشار نظامی بوده چنین میگوید : سرباز ایران شجاعترین صبورترین مطیع ترین سرباز روی زمین است باشکم گرسنه و پای برهنه باستقبال مرگ میشتابد اما این سرباز بدبخت کوچکترین نوازش و حتی مختصر پاداش از دولت و یا افسر بالادست خود نمی بیند همانقدر که سربازان ایران عالیتترین سربازان دنیا هستند افسران ایرانی هم پست ترین افسران میباشند همین بس که افسر ایرانی برای خودش هیچگونه شرافت و حیثیتی قائل نمیشود^۱.

۱- این گفته مورد تصدیق مانیست در سرزمین ایران افسران رشید میهن دوست درستکار همیشه وجود داشته و خواهد داشت.

سرجان مالکم وزیر مختار انگلیس در زمان فتحعلی شاه میگوید :

مادام که ایران بودجه مرتبی ندارد پیدایش ارتش منظم در آن کشور عملی نیست ژنرال یرمولف روسی همینکه شنید فتحعلی شاه با کمک افسران انگلیسی مشغول تشکیل ارتش جدید شده با کمال مسرت اظهار داشت :

«از شر ایلات سلحشور ایران راحت شدیم اینها يك دسته سربازان فداکاری- جیره مواجب بودند که در مواقع لزوم بمیدان میآمدند البته ایران نمیتواند يك ارتش کافی منظم تهیه کند ایلات هم بتدریج خلع سلاح خواهند شد» .

چگونگی و شماره ارتش ایران - ارتش ایران از حیث چگونگی بسه دسته تقسیم میشود : اول ایلات و عشایر داخلی و سرحدی که بقول یرمولف روسی قشون بی جیره و مواجب ایران هستند اما خودشان از هر قشون دشمن خطرناکترند بهر جا که برسند چه زمین دوست چه دشمن آنجا را ویران میسازند و اگر ایلخانی امر کند با خود قبله عالم هم جنگ میکنند ازینرو پادشاهان قاجار پیوسته سعی دارند ایلات را خلع سلاح کرده از شر آنان راحت بمانند .

دوم افراد نظامی عادی که لباس فرم دربر دارند و کم یا زیاد چیزی بعنوان حقوق میگیرند .

سوم تفنگچی که هر يك از اشراف و اعیان ایران بقدر توانائی برای حفظ اموال و املاك خویش و یا تجمل و اظهار قدرت دور خود جمع میکنند و در پاره مواقع این تفنگچیان را بكمك قبله عالم میفرستند .

شماره ارتش ایران مانند شماره هر چیز آن کشور مبهم و مجهول است و بقول خود ایرانی ها جز خدای دانا هیچکس حساب ارتش ایران را نمیداند ولی مدارکی که از روی آن میتوان حدس و تخمین زد از اینقرار میباشد :

۱ - سالنامه وزارت جنگ ایران شماره سپاهیان ایران را به یکصد و پنجاه هزار سرباز تحت سلاح و پنجاه هزار احتیاطی قلمداد میکند اما این صد و پنجاه هزار سرباز در کجا هستند و چه قسم اداره میشوند و پوشاك و خوراك آنان را چطور میدهند و اسلحه آنان چه خواهد بود هیچ معلوم نیست بنابراین باید این رقم سالنامه را به هیچ انگاشته از آن چشم پوشید .

۲ - شایعاتی که ممکن است در صورت لزوم از ایلات و سربازان و قشونی تهیه نمود و تعداد آنرا به نود هزار نفر رسانید .

۳ - آنچه که بطور قطع مسلم است و دولت فعلی ایران میتواند بمیدان کارزار بفرستد از قزاق و سرباز و ایلات و تفنگچی و شمشالچی و زنبور کچی بیش از سی هزار نفر نخواهد بود .

آرتش ایران چنانکه گفتیم دارای دو جنبه است یکی رسمی و روی کاغذ و دیگری حقیقی و عملی که هر کس میتواند از آن باخبر شود اما در قسمت رسمی و کاغذی چنین است که در هر شهر ایران هر قدر هم کوچک باشد يك نفر بنام وزیر لشکر یا لشکر نویس باشی یا لاقل لشکر نویس هست اینها باید شماره سربازان و افسران و هنگها و اسلحهها و ساز و برگهای آنان را سیاه کرده و از دهقان پابرهنگه گدای ایران بنام این موجودهای دروغی پول بگیرند مطابق آن مدارك و اسناد پوچ در سال ۱۸۸۶ میلادی برابر ۱۳۰۶ هجری قمری آرتش دولت ایران در نقاط مختلف کشور عبارت بود از:

۱- آذربایجان ۲۶ هنگ (هر هنگ را لشکر نویس باشی هزار نفر حساب میکند)

۲ - خراسان ۱۲ » ۷ - قزوین ۳ هنگ

۳ - مازندران ۷ » ۸ - کرمانشاه ۴ »

۴ - اصفهان ۵ » ۹ - کزاز و فراهان ۶ »

۵ - خمسه ۵ » ۱۰ - لرستان ۲ »

۶ - دماوند ۴ » ۱۱ - همدان ۴ »

۱۲ - برای گیلان و ملایر و نهاوند و کردستان و گروس و گلپایگان هر کدام يك

هنگ قابل میشدند .

در صورتیکه بیشتر افراد این هنگها یا مرده بودند و یا از ابتداء وجود نداشتند. سرباز ایرانی نه اسلحه دارد نه حقوق و نه انتظار گرفتن حقوق و یا بدست آوردن اسلحه در وی احساس میشود . در زمان عباس میرزا مقداری تفنگهای ته پر میان سربازان ایرانی تقسیم کردند که هنوز هم دست آنها دیده میشود و برای پریدن از جوی آب یا ترسانیدن سگها و بکار میبرند . آن غرور و اشتیاقی که در سرباز دنیا برای بدست

آوردن و بکار بردن اسلحه هست در سرباز ایرانی وجود ندارد من خود مکرر اسلحه سربازان ایرانی را از آنان گرفته و تماشا کردم جز تیکه آهن زنگ خورده چیز دیگری نبود و سرباز خونسرد ایرانی کوچکترین تمایلی برای پس گرفتن آن اسلحه ابراز نمیداشت افسران ایرانی هم عجیب ترین افسران روی زمین میباشند زیرا نه مدرسه رفته اند و نه جنگ دیده اند و نه تجربه آموخته اند و حتی طرز فرار کردن را هم نمیدانند و بطور توارث یا خرید و فروش مقام عالی افسری را تصاحب مینمایند. من خود در روز سلام نوروز که افتخار شرفیابی حضور قبله عالم را داشتم يك سپهبد یازده ساله را با تمام نشانها و افتخارات سپهبدی دیدم که سر تیپها و سر لشگرهای پیر مرد باو سلام میدادند در اینصورت معلوم است روحیه چنین فرماندهان و سربازانی چه خواهد بود؟

مشهور است که در جنگ اخیر ایران و روس هنگ همدان از صدای شلیک شیپور حاضر باش خود ایرانیان ترسیده پابفرار گذاردند. در زد و خورد ساده ۱۸۷۵ ایرانیان با انگلیسها (این واقعه ساده را نمیتوان جنگ نامید) ده هزار سرباز و توپچی ایرانی که در محمره بودند از سیصد سرباز انگلیسی شکست خورده تاشو شتر گریختند در سال ۱۸۶۰ دسته کوچکی از ترکمنهای مرو عموی قبله عالم وسی هزار سوار و پیاده و توپچی او را درهم شکستند و بالاخره شاهنشاه مجبور شد دفع شر ترکمنها را از روسها تقاضا نماید.

مطالبی که راجع به بزدلی و گریز سربازان ایران گفتیم چیزهایی است که فقط در نتیجه سوء اداره و فساد مطلق سازمانهای دولتی بر این مردم دلیر بردبار سلحشور تحمیل شده است و گرنه به تصدیق تمام کارشناسان جنگی از زمان هرودوت تا کنون دلیرترین و پایدارترین و درست کارترین سربازهای آسیا در فلات ایران جای دارند. از کوههای آرات گرفته تا کرانه خلیج فارس مردانی را خواهید دید که دارای عضله های مفتولی - چشمان براق - پاهای چابک و استوار و دل شیر و کله بی باکی هستند. سرالنسن میگوید: «سرباز ایرانی با همین بی ساز و برگ و بی اطلاعی از فنون جنگ اگر چند روزی تربیت شود بمراتب از سربازان هندی - ترك - روس سودمندتر و دلیرتر میگردد. جای تأسف است که دسته از همین مردان بی باک در تحت نظر افسران روسی تربیت شده و منافع ما (انگلیسها) را تهدید

میکنند در صورتی که اگر قضیه برعکس بود و مردان رشید کرد-- آذربایجانی - لر - ترکمن - بلوچ بانظر ما پرورش می یافتند میتوانستند هم از خود و هم از منافع مابه بهترین طرزی دفاع نمایند يك سوار بختیاری یا قشقائی یا هریک از ایلات ایران خود را در تیکه پاره پیچیده با كمك اسب نجیب تندرو بردبار خود روزی سی میل از کوه های پر برف و یا کویر سوزان نمك گذشته دشمن را از گرسنگی و تشنگی نابود میسازد . اسب های ایرانی مانند سواران ایران نیرومند وقانع و بردبارند . زمستان بامشتی گاه و یونجه خشك و گاه گاهی کمی جو در تابستان تنها با علف بیابان میسازند اما در هنرمندی و پایداری و وفاداری با بهترین اسب های تربیت شده اسکا تلندی برابری میکنند خلاصه هر قدر که انسان بیشتر از استعداد های خداداد سرباز ایرانی -- اسب ایرانی - شتر ایرانی مطلع باشد و در عین حال بحال تیره و پریشانی این مردم لایق آگاه تر گردد تأثرش بیشتر میشود و مانند همیشه باید بگوید :

افسوس برای ایران با همه چیز افسوس برای ایران بی همه چیز .

بنگاه های نظامی ایران - در مدرسه دارالفنون تهران يك شعبه ای بنام شعبه علوم نظامی دایر کرده اند . موقعی که من تهران بودم دو معلم اتریشی ۴۵ دانشجوی صنف پیاده ۳۰ دانشجوی صنف توپخانه در آن شعبه بود . در سال ۱۸۸۵ میلادی نایب السلطنه کامران میرزا پسر ناصرالدین شاه دلش خواست يك آموزشگاه نظامی در تهران تأسیس کند و سالی دوازده هزار تومان باین عنوان از پدرش بگیرد این آموزشگاه نظامی را اتاق نظام میگویند و قریب یکصد و پنجاه شاگرد دارد که بیشترشان پسر بچه های زیبائی هستند و کمتر استعداد نظامی شدن را دارند و گویا غالب آنان جزء گارد مخصوص و یادسته های موزيك در آیند !

ناصرالدین پس از مسافرت بارو پا و دیدن اوضاع آرتش آنجا در صدد برآمد در تهران يك بیمارستان نظامی تأسیس کند بیمارستان نظامی تهران بیست تخت خواب دارد بودجه آنرا به یکی از افسران پیر میدهند که حسب المعمول نصف آنرا بشاه و صدر اعظم تقدیم داشته نصف دیگر را با کمال آسودگی به جیب میزنند بدیهی است که چنین بیمارستانی هیچوقت پزشك و دارو و پرستار نخواهد داشت و هر وقت هم که از اوضاع آنجا تحقیق کنند میگویند سپاس خدای را که تمام سربازان و جان بازان

قبله عالم کوچکترین ملالی ندارند ولی در یکی از روزهای اخیر ناصرالدین اظهار داشت فلان روز به بازدید بیمارستان خواهد رفت. يك ساعت قبل از رسیدن موکب ملوکانه افسر پیر رئیس بیمارستان چند نفر سربازی را که در همان خیابان انگور میفروختند زیر لحاف خوابانید و بمحض ورود شاهنشاه بیماران دروغی بنای ناله را گذاشتند شاه که خود از قضیه باخبر بود سربازان را نوازش فرموده گفت آسوده باشید بزودی معالجه میشوید - اتفاقاً فرموده شاه هم درست بود زیرا همینکه قبله عالم سوار کالسکه خود شد سربازان از روی تخت خواب جسته دنبال انگورفروشی خود رفتند.

در شهر تهران و سایر شهرهای بزرگ ایران بناهایی بنام سربازخانه وجود دارد در این سربازخانه‌ها فرش و چراغ و لوازم زندگی دولتی دیده نمیشود هر سربازی باید وسایل زندگانی خود را بطوری که میل دارد تهیه کند با این تفصیل بیشتر عمارات نامبرده به مزبله تبدیل گشته و سربازان گرسنه بی خانمان آنرا ترك گفته اند.

رژه آرتش - در ایران رسم است که سالی يك مرتبه هنگهای شهرستانها را به تهران احضار کرده و در حضور قبله عالم رژه میدهند منظور عمده از این اقدام آنست که رئیس هنگ و لشکرنویس باشی هدایای لازم را بآستان شاه تقدیم داشته خلعت و انعام و نشان دریافت دارند و گر نه آنکس که چوب بالاتر را زده جای آنها را میگیرد هنگامی که من از مشهد به تهران میآمدم هنگ سیستان احضار شده بود و یکی دو منزل افتخار دیدار آنها را داشتم افسران و فرماندهان این هنگ سوار یابوهای خود شده از عقب میآمدند سربازان که بیشترشان پیاده بودند سماور حلبی و دیزی و رخت خواب و سایر لوازم سفر را روی دراز گوشها گذارده پیش پیش میرفتند. هیچکدامشان اسب نداشتند همینکه این سپاهیان پیاده به يك دهی میرسیدند صدای شیون زننها بلند میشد زیرا مانند دوره چنگیزی و مغول غارت ده شروع میشد و هرچه را که خوب و قابل استفاده میدیدند بزور میربودند پاره ازردها که متعلق به خوانین و شاهزادگان میباشد از خود تفنگچی دارند و بمحض اینکه قشون دولتی نزدیک بیاید شلیک میکنند سربازان هم حساب کار خود را کرده راه را کج مینمایند پاره دهها در این قبیل مواقع بکلی تخلیه میشود و مردم آن سربه -

بیابان میگذارند تا آن سیل خطرناک از سر راهشان رد شود .

اصلاح ارتش ایران - از زمانی که برادران شرلی در دوره صفویه بایران آمدند تا امروز چه رجال خیرخواه ایران و چه مستشاران و افسران بیگانه تصمیم داشتند ارتش پریشان روزگار ایران را اصلاح نمایند در میان رجال درستکار و وطن دوست ایران باید مرحوم میرزا تقی خان امیر کبیر و مرحوم میرزا حسین خان سپه سالار قزوینی را نام ببریم که هر دو وقتی صدراعظم ناصرالدین بودند و جدیتی برای اصلاح قشون ایران ابراز داشتند اما میرزا تقی خان بطور آشکار و میرزا حسین خان بطرز محرمانه در نتیجه سوء سیاست دربار و شاه و رجال پول پرست خائن ایران کشته شدند و اوضاع قشون ایران بد از بدتر گشت . اکنون در تمام ایران فقط يك دسته ارتش منظم هست که عبارت از قزاق باشد قزاقهای ایرانی لباس و شکل و تعلیمات و احساسات و تمایلات و همه چیزشان تابع افسران و آموزگاران روسی است و با آنکه شماره آنان محدود میباشد ممکن است روزی همین دسته كوچك بزرگترین مخاطره را برای ایران و ایرانیان فراهم سازند افراد قزاق دودسته اند بومی و مهاجر دسته اول را از میان افراد ایرانی انتخاب کرده و دسته دوم اهل قفقازند و اخیراً بایران مهاجرت نموده اند شکی نیست که افسران روسی حقوق و امتیازات بیشتری برای دسته دوم که تازه از قفقاز مهاجرت کرده اند قائل میشوند .

راه آهن ایران

وقتی که من در تهران بملاقات امین السلطان بزرگترین وزیر ناصرالدین شاه رفتم او بمن چنین گفت :

«در سفر اخیر که راه آهن های فرنگ را دیدم و بعد از رشت به تهران آمدم در میان راه برای بدبختی ایران زار زار گریه کردم و دانستم که تا ایران راه آهن پیدا نکند هیچ ندارد» .

اتفاقاً خود ناصرالدین - ایلخانی صحرا نورد قاینات - رکن الدوله برادر شاه والی خراسان و هر يك از محترمین ایران را که ملاقات نمودم با امین السلطان هم ناله بودند و از نبودن راه آهن در ایران زار زار میگریستند - حال ببینیم که آیا جز گریه کار دیگری هم برای راه آهن ایران انجام می یابد و این رجال پول دار

زور دار قدمی در انجام این منظور برداشته اند یا برنداشته اند ؟

قطعاً برنداشته اند زیرا نمیتوانند هم قدمی بردارند پاره تصور میکنند که چون راه آهن ایران باید از دل کوه های بلند و دره های عمیق و رود های پر آب بگذرد ناچار عملی کردن آن محال و یا لا اقل بسیار مشکل میباشد و انجام آن هزینه و وقت بسیار میخواهد. البته مشکلات نامبرده قابل انکار نیست ولی ترقی علم هندسه و تخصص علمای مربوط بقدری توسعه یافته که کوه های آلپ و هیمالیا و دره های آپنین و امثال آن بخوبی مسطح گشته و از مدتی پیش راه آهن در آنها کار میکند پس چه شده است که موضوع راه آهن ایران اینقسم را کد مانده و بقول مشهور در طلسم افتاده است علت عمده اش اینکه طرح نقشه راه آهن و انجام ساختمان آن بدست مهندس ها و کارشناسان نبوده بلکه باید در سفارتخانه های بیگانه و ادارات سیاسی لندن و پترزبورگ اجراء گردد و مادام که آن دودولت تصمیمی نگرفته اند راه آهن ایران عملی نخواهد شد چه بسا کمپانی ها و ملیونرها و کارشناسان خارجی که بقصد ساختن راه ایران عازم تهران گشته و یا نمایندگان خود را بآن شهر فرستاده اند و بعد از اینکه درباریان پول دوست دروغگوی شاه جیب آنان را خالی کرده اند بآنان گفته اند معذرت میخواهیم^۱ کار از دست ما خارج است اینک تاریخچه مختصری از راه آهن در ایران :

آغاز تقاضای امتیاز راه آهن ایران از سال ۱۸۶۵ میلادی میباشد که هرچند روزیک بار فرانسویها - اتریشی ها - آلمانی ها - امریکائی ها - بلژیکی ها - ایتالیائی ها و در پاره مواقع خود روسها و انگلیسها بقصد تحصیل امتیاز و کشیدن راه آهن بایران آمده اند اما نتوانسته اند طلسم آنرا بشکنند. مهمترین این اقدامات در سال ۱۸۷۲ بود که بارون روتر انگلیسی امتیازات مهمی از دولت ایران بدست آورد از آنجمله امتیاز راه آهن ایران که بایستی از دریای خزر تا خلیج فارس امتداد یابد و راه های فرعی آن طوری باشد که تمام شهرهای مهم ایران را بیکدیگر اتصال دهد مدت این امتیاز هفتاد سال بود که پس از انقضای آن مدت تمام راه آهن متعلق

۱- ای کاش کرزن زنده بود و میدید راه آهن ایران بدست ایرانی و با سرمایه ایرانی

بایران میشد و در ظرف این مدت کمپانی رویتر بیست درصد سود ویژه را بایران می‌پرداخت. زمین و سنگ و خاک و شن و سنگریزه را برای هر گونه ساختمان از طرف دولت ایران برایگان میدادند کالاهای لازم بدون پرداخت حقوق گمرکی بایران می‌آمد. بارون رویتر بمحض امضای قرارداد شروع به نقشه برداری و خاکریزی نمود و از مرداب انزلی گرفته تا بیرون شهر رشت خاکریزی کرد اما همانموقع ناصرالدین در اروپا بود و هنگام عبور از روسیه چنان مورد خشم و تهدید دربار پترزبورگ واقع گردید که فوری امتیاز رویتر را لغو کرد و نقشه راه آهن ایران را بامر روسها برهم زد.

دو سال بعد از آن ژنرال یا بهتر بگوئیم بارون فالخن هاگن افسر و مهندس بازنشسته روسی که راه آهن گرجستان را ساخته بود به تحریک روسها به تهران آمد و برای راه آهن تبریز - جلفا - تفلیس مذاکراتی کرد اما حرفش بجائی نرسید و نوید باز گشت سپس در سال ۱۸۷۸ يك ارمنی تبعه فرانسه ساکن استانبول بنام آلتون بنمایندگی يك شرکت پارسی به تهران آمد و برای راه آهن رشت - تهران بوشهر مذاکراتی نمود که البته آن هم بجائی نرسید در سال ۱۸۸۰ مستر وینستون وزیر مختار و مأمور مقیم اتازونی در تهران بفکر تحصیل امتیازی برای راه آهن تهران بوشهر افتاد ولی پس از شنیدن حرفهای پوچ درباریان شاه و دیپلماتهای بی - شعور تهران مأیوس گشت در سال ۱۸۸۱ انگلیسها خواستند از کنار کارون تا تهران راه آهن احداث کنند و با شاه و صدر اعظم و سیاست مداران کله پوک ایران وارد مذاکره گشتند ولی به هیچ نتیجه نرسیدند فقط این مذاکرات سبب گشت که رجال و شاه ایران خود را بیشتر بروسها چسبانیده چند مناتی از آنان دریافت نمودند. در سال ۱۸۸۵ مسیو بواتال فرانسوی با زحمت زیاد امتیازات بسیاری از قبله عالم گرفت که از آنجمله ساختن راه آهن ایران بود محتاج بتوضیح نیست که تیربواتال هم در قسمت راه آهن بسنگ خورده و از این کار خطرناك منصرف شد فقط امتیاز برق و گاز تهران را که قبلا گرفته بود عملی ساخت و چندی بعد امتیاز راه آهن تهران شاه عبدالعظیم را بيك کمپانی بلژیکی واگذار کرد.

کمپانی بلژیکی مزبور بنام سوسیته آنونیم امتیاز راه آهن تهران شاه عبدالعظیم

را از بواتال گرفته و مشغول ساختمان آن شد لوازم کار را با زحمت زیاد و هزینه بسیار از بلژیک و فرانسه و روسیه وارد کردند و در ماه ژوئیه ۱۸۸۸ ناصرالدین شاه راه آهن مزبور را افتتاح کرد. حضرت عبدالعظیم یکی از رجال مقدس مذهبی ایرانیان میباشد که در نزدیکی خرابه های ری دفن شده و از قرار مشهور سالی سیصد هزار نفر از تهران و سایر جاها بزیارت آن بقعه می روند کمپانی بلژیکی با امیدهای دور و درازی این راه آهن شش میلی را که پهنای آن هشتاد سانتی متر است برای مؤمنین تهران ساخت ولی از بخت بد کمپانی چند روز پس از گشایش راه يك نفر از تهرانی های بی تجربه در موقع حرکت ترن بالا پرید و فوری پایش لغزش خورده زیر چرخ رفت. توده زوار که این پیش آمد را دیدند به راننده لکوموتیو که مردی روسی بود حمله ور شدند راننده روسی هم خود را بی تقصیر میدانست و با رولور از خود دفاع نمود همین اتفاق نا مطلوب سبب شد که راه آهن حضرت عبدالعظیم - تهران مورد خشم و کینه مسلمانان تهران واقع گشت و تا مدتی کساد ماند ولی کم کم این موضوع فراموش شد و تهرانیان الاغ سواری را ترك گفته رو به ترن آوردند به قسمی که در روزهای تابستان سود ویژه کمپانی بروزی پانصد تومان میرسد و در زمستانها این مبلغ بروزی سه تومان تنزل می یابد راه آهن نامبرده چهار لکوموتیو بیست و پنج واگون پنج کارشناس فرنگی و شصت کارگر ایرانی دارد.

همان کمپانی در سال ۱۸۸۹ از مسیو بواتال امتیاز تراموای اسبی را خریداری نموده و مشغول ساختمان آن گردید. خط تراموای تمام تهران قریب پنج میل میشود و چهل کارگر و صد و پنجاه اسب روسی آنرا اداره میکند میگویند که روزی این تراموای اسبی تهران تا قلعه که محل ییلاقی سفارت انگلیس است خواهد رسید کمپانی بلژیکی بعد از این موفقیت ها به طمع افتاد که راه آهن شاه عبدالعظیم تهران را تا شهر قم امتداد دهد و البته مبالغ زیادی باعیان و اشراف پول پرست تهران تقدیم نمود باوجود این کوشش های کمپانی بهدر رفته راه آهن در همان حضرت عبدالعظیم متوقف ماند در عین حال کمپانی نامبرده توانست با کمک مسیو بواتال امتیاز يك خط فرعی از وسط راه حضرت عبدالعظیم تا معدنهای گچ و آهك و امتیاز خط دیگری تا کان زغال سنگ فشن دریافت نماید مشروط بر اینکه خط اولی از سی کیلومتر و خط دومی از هشتاد کیلومتر تجاوز ننماید و واگن های مسافربری را در این دو خط بکار نبرند،

بهر حال اکنون که پایان قرن نوزدهم است يك ايستگاه راه آهن محقری بنام ايستگاه تهران - حضرت عبدالعظیم در بخش جنوب تهران دیده میشود ولی من (لرد کرزن) تصور میکنم که در قرن بیستم همین ايستگاه محقر بایستگاه مجللی تبدیل گشته و بجای راه آهن شش میلی تهران - حضرت عبدالعظیم راه آهن معظمی از کوههای بلند و دره‌های عمیق فلات ایران گذشته دریای خزر را به خلیج فارس متصل سازد .

در این ضمن که کمپانی‌ها و اشخاص خارجی دسته دسته برای تحصیل امتیاز راه آهن بایران رومی آوردند و نو مید و دست خالی بر میگشتند ، یکی از بازرگانان و مردان نیم رسمی ایران توانست امتیاز چند میل راه آهن شمال را بدست بیاورد . این شخص حاجی محمد حسن امین الضرب یا رئیس ضرابخانه تهران بود که قرار شد از محمود آباد بندر واقع در کنار دریای خزر تا شهر آمل بفاصله دوازده میل (۱۸ کیلو متر) راه آهن ایجاد کند و هزینه سنگین این کار را بوسیله سبك کردن مقدار نقره و طلای مسكوك ایران و افزودن عیار آن بپردازد . راه آهن حاجی و ساختمان آن چندان دوام نیافت زیرا نتوانست حقوق مهندسین بلژیکی و کارشناسان آلمانی را مرتب بپردازد آنها هم که بدریافت حقوق منظم عادت داشتند تحمل وضع عادی ایران را نیاورده حاجی را رها کردند و پس از رفتن لکوموتیوچی آلمانی یکنفر سیاه افریقائی بجای او تعیین گشت و در نتیجه نادانی این کارشناس یا کارناشناس دیگ بخار حاجی ترکید و راه آهن محمود آباد و آمل برای همیشه تعطیل شد . اما حاجی امین الضرب از این شکست دلسرد نگشته در مازندران کارخانه‌های شکر سازی و غیره دایر نمود و بجای راه آهن بخار يك تراموای اسبی در آن نواحی راه انداخت و چندین مغازه و يك کاروانسرا در محمود آباد بنا کرد .

در سال ۱۸۹۰ «پالاشکوسکی» متصدی راه آهن قفقاز موفق شد امتیاز خط آهن غازیان تارشت را تحصیل کند . غازیان بندر کوچکی است که کنار مرداب انزلی و در نزدیکی شهر رشت میباشد پس از آن «پولیا کوف» کنسول افتخاری ایران در «ادسا» که خود تبعه روس بود برای تحصیل امتیاز راه آهن از جلفا تا تهران و از تهران تا محمره بدست و پا افتاد و البته حرف او هم مثل حرف دیگران بجائی نرسید و پس از

مذاکرات و وعده‌های پوچ امتیاز راه آهن، به تحصیل امتیاز بانک استقراضی روس مبدل شد که برابر بانک شاهنشاهی انگلیس در ایران رقابت کند.

اینک باید پرسید که چرا انجام راه آهن ایران عملی نمی‌گردد؟

اگرچه قبلاً پاسخ این پرسش داده شده ولی باز تکرار میشود که اولاً آخوندها و مردمان مرتجع ایران با احداث راه آهن ایران موافقت ندارند. چه که می‌ترسند پس از پیدا شدن راه آهن و ارتباط ایران با تمدن اروپا نفوذ و استیلای کنونی آنان برهم بخورد و اقتدار بی‌منتهای آنان در میان توده گمگشته ایران پایان یابد، دیگر آنکه سرمایه داران حتی ماجراجویان اروپا جرئت نمی‌کنند در کشور هرج و مرج ایران سرمایه بیاورند چه که شاه و دولت ایران هم حاضر نیست حفظ حقوق و سرمایه آنان را ضمانت نماید دلیل سوم آنکه از نظر اقتصادی ساختمان راه آهن ایران هزینه بسیار و سود کمی خواهد داشت آهن و سایر فلزات در ایران نیست حتی چوب لازم بقدر کفایت در غالب نقاط ایران یافت نمیشود. متخصص و کارشناس که ابداً وجود ندارد خلاصه اینکه بانبودن راه شوسه در ایران و عدم وسایل باربری و مصالح و مواد ساختمانی همه چیز راه آهن ایران را باید از خارج وارد کرد و هزینه گزافی مصرف نمود و تازه در آمد آن بسیار ناچیز میباشد. بدتر از همه روسها که دارای نفوذ و اقتدار بسیاری در ایران هستند با هر گونه ترقی و اصلاح آن کشور مخالفند و فقط راه آهن را که با منافع آنان مخالفتی نداشته باشد موافقت میکنند باینقسم که می‌خواهند از مرزهای خراسان و گیلان و آذربایجان تا تهران راه آهن بکشند و کلیه امور آن راه آهن را در دست خود نگاهدارند.

در سال ۱۸۸۸ میلادی دولت انگلیس امتیازی راجع به کشتی رانی کارون از ایران گرفت که نه تنها انگلیسها بلکه هر دولت دیگر هم بتواند در روی کارون کشتی رانی کند اما روسها بمجرد شنیدن این خبر وزیر مختار خود «پرنس دلگو روکی» مقیم تهران را مأمور نمودند که بعادت معهود شاه ایران را لای منگنه بگذارد. وزیر مختار روس نخستین چیزی که در مقابل این گناه بزرگ (امتیاز کشتی رانی کارون) از شاه خواست آنکه دولت ایران تعهد نماید لا اقل تا مدت پنج سال امتیاز راه آهن ایران را بدون اطلاع و موافقت روسها به هیچکس ندهد. شاه بیچاره ایران ناچار

این تعهد را پذیرفت و همینکه در سال ۱۸۹۰ «پوتزوف» وزیر مختار تازه روس به تهران آمد از شاه تقاضا نمود که مدت تعهد نامبرده از پنج سال به دهسال ادامه یابد و در نتیجه روسها باین فتح بزرگ نایل آمدند که تا مدت دهسال از اصلاح اوضاع ایران و ترقی يك ملت بدبخت گرسنه جلو گیری کنند غافل از اینکه باتعقیب این رویه بیش از پیش در نظر مردم ایران منفور خواهند شد و البته نتایج آن در سیاست آسیائی روس تأثیرات بدی مینماید

دارائی

حال میخوایم قدری از اوضاع مالیه و در آمد و هزینه این کشور صحبت بداریم و ابتداء از انواع مالیاتها سخن میگوئیم . در ایران دو نوع مالیات معمول است یکی مالیات ثابت و دیگر مالیات اتفاقی که آنرا باصطلاح مالی ایران سیورسات میگویند. مالیات ثابت ایران به چهار قسمت عمده تقسیم میشود از اینقرار .

۱ - مالیات مستقیم اراضی - دامها - اشخاص و غیره .

۲ - در آمد خالصه .

۳ - گمرک .

۴ - حق الامتیاز و مال الاجاره بنگاههای دولتی .

مالیاتهای اتفاقی ایران سه قسم است :

اول مصادره یعنی ضبط کردن اموال اهالی .

دوم پیشکشهای معمولی که هر سال دو مرتبه یکی در عید نوروز آغاز سال ایرانیان و دیگر در هفدهم ماه ربیع الاول روز عید مولود حضرت پیغمبر انجام می یابد در این دو روز تمام کارمندان عالی رتبه دولت باید به پادشاه پادشاهان پول و یا متاع گرانبهائی پیشکش نمایند و گرنه جان و مال آنان در خطر میافتد .

سوم پیشکشهای فوق العاده که رقم برجسته آنرا رشوه و ضبط اموال و غارت و اختلاس و چپاول و سایر تعدیات و اجحافات تشکیل میدهد و جزء درآمدهای قانونی دولت ایران بشمار میرود .

اینک شرح و تفصیل هر يك از آن ارقام :

آ - مالیات ثابت که به چهار نوع تقسیم میشود .

۱ - مالیات مستقیم ارضی و غیره

بخش مهم این مالیات پولی است که از کشتزارها ، تاکستانها ، نخلستانها چراگاهها و مانند آن دریافت میشود و تقریباً يك پنجم آن از عین محصول و بقیه را نقداً میپردازند . تازمان فتحعلی شاه مقدار این مالیات برابر $\frac{1}{4}$ کل محصول بود ولی از آن موقع يك مرتبه دو برابر گردید و اکنون بمیزان $\frac{2}{3}$ یا بیست درصد عاید دولت میشود ولی اقلای سی درصد محصول را از دهقان سروپا برهنه ایران میگیرند و بیست درصد آنرا بدولت میدهند . محتاج به توضیح نیست که همه جور هرج و مرج و بی اعتدالی فاحش در طرز وصول همین سی درصد جاری است ، چه بسا دهها و کشتزار - هائی که از سالهای پیش ویران مانده و شاید وجود خارجی ندارد اما مأمورین عدالت پرور قبله عالم مالیات آنرا از رعایای مجاور و حتی غیر مجاور دههای نبودی میگیرند گاه هم بالعکس پاره دههای تازه در ایران پیدا شده ولی چون گماشتگان شاه شاهان از وجود آن بی خبرند و یا اینکه نام آن دهها در کتابچه دولتی نیست باین جهت از پرداخت مالیات معافند البته اتفاق اخیر بسیار نادر است چه که باین طرز حکومت ایران و هجوم انواع بدبختی ها کمتر ده تازه و آبادی نو در ایران پیدا میشود .

تحصیل مالیات ارضی در هر جای ایران بطرز مخصوصی انجام میگیرد . در بعضی نقاط ملاک پرداخت عین محصول است در پاره ای جاها به گاو بندی مراجعه میکنند ، در برخی دهها مالیات ارضی از روی تعداد نفرات اهالی ده پرداخت میشود و گاه هم هر سه میزان را بکار میاندازند . مثلاً در آذربایجان که مهمترین استان حاصلخیز ایران میباشد اولاً $\frac{1}{4}$ محصول را نقداً یا جنساً برداشت مینماید سپس دهقانان را سرشماری کرده از هر مردی سه شلینگ و از هر زن و هر بچه يك شلینگ و نیم دریافت میدارند (هر شلینگ دوازده پنس است لیره انگلیسی برابر با بیست شلینگ میباشد در زمان تألیف کتاب کرزن يك لیره انگلیسی $\frac{1}{4}$ ۳۳ ریال بوده است) و بالاخره از هر جفت گاو بندی نیز یازده شلینگ دریافت مینمایند .

حال موضوع دیگر پیش می آید که آیا این مالیات منظم عادلانه قانونی!! را

مالك ويا مستأجر و يا دهقان بايد بدهد البته اين كار هم مطابق دستور معينی انجام نمی پذیرد و در غالب اوقات مأمورین شاهنشاهی هر سه دسته (مالك - مستأجر - دهقان) را المخت میکنند اماشکی نیست که یگانه مؤدی واقعی هر سه نوع مالیات همان دهقانان گرسنه و برهنه سرزمین خشك ایران است که با ناخنهاي خویش از میان ریگزار و کویر نمك محصول ناچیزی بیرون کشیده و دو دستی به مالك و مستأجر و مأمورین قبله عالم تقدیم مینمایند.

دیگر از انواع مالیاتهای مستقیم ثابت پولی است که بابت چارپایان از دهقانان و ایلات دریافت میدارند. بیشتر ایلات ایران گله داری میکنند. ایل بیکی ها و ایل خانی ها موظفند همه ساله مالیات دامهای خود را به نرخ مرسوم جمع آوری نموده و به نزدیکترین فرماندار بتوسط کدخداهای وریش سفیدان پرداخت کنند.

نوع سوم از مالیاتهای ثابت و مستقیم درآمدی است که از بازرگانان و پیشه‌وران دریافت میگردد و حداکثر آن بیست درصد عایدات آنها میباشد.

۲ - عایدات املاك خالصه

از زمانهای خیلی قدیم پاره دهها و مزرعه‌ها متعلق بدولت شده باین معنی که شاه وقت آن املاك را از رعایای گناهکار خود گرفته و اکنون مال دولت است و در واقع ویران ترین املاك ایران همین نوع املاك میباشد چه که مالك معینی ندارد و بیشتر اوقات درازای مال الاجاره ناچیزی برای مدت مدیدی باشخاص متنفذ و اگذار میگردد مستأجر مزبور نیز بحد امکان از آن محل استفاده برده و طوری آنرا ویران میسازد که مستأجر دیگری برای اجاره آن پیدا نشود.

۳ - درآمد گمرک

گمرک ایران را فرمانداران و استانداران بمزایده میگذارند. در این مزایده يك مبلغ علنی و آشکار برای شاه منظور میشود و يك مبلغ غیر رسمی هم برای خود استاندار و نزدیکان او باید پرداخت شود و همینکه آن معامله قانونی پایان یافت مستأجر گمرک وارد میدان عملیات میگردد و آنچه را که بخواهد برای جبران خسارات خویش انجام میدهد. مثلاً شخص پولداری در چند سال قبل مبلغی به قبله عالم

پیشکش نموده و شایسته استانداری کرمان گردید که البته حل و فصل امور گمرکی آن صفحات نیز یکی از چندین هزار منصب وی بود استاندار بمحض ورود بدارالحکومه چوب مزایده گمرک را زمین زده مستأجر جدید که آخرین و بالاترین مال الاجاره را تعهد کرده بود جلادانی را برای تحصیل حقوق گمرکی مأمور ساخت که بهر جا و هر کس حمله نمایند تا خسارات ارباب تلافی گردد از آنجمله برای چند نفر تاجر هندی تبعه انگلیس مقیم کرمان مبلغ گزافی بعنوان حقوق گمرکی معین نمودند. هندیها به کنسول انگلیس مراجعه نموده و مواد قرارداد بازرگانی منعقد میان ایران و انگلیس را متذکر شدند که بر طبق این قرارداد میزان بدهی آنان نباید از صدی پنج تجاوز کند در صورتیکه مبلغ مورد تقاضا از صدی پنجاه هم زیادتر میشود و همینکه کنسول انگلیس از استاندار سیاستمدار کرمان راه حل قضیه را تقاضا نمود آن عالیجناب فرمودند اینها بمن مربوط نیست من که با دوائت انگلیس قراردادی امضاء نکرده‌ام اگر شاه امضاء کرده بر وید از خودش بپرسید. من از این چیزها خبر ندارم. شاهنشاه بزرگ چندین هزار تومان بابت گمرک از من پول پیشگی گرفته است که باید از همین اشخاص جمع آوری نمایم !!

درآمد گمرک که از سایر درآمدها چرب تر و سهل الوصول تر است متعلق به کیسه مخصوص قبله عالم میباشد. هزینه حرم سرا و مستمری فرزندان شاه از این محل قابل پرداخت است. در سال ۱۸۹۰ درآمد گمرک بوشهر اسماً ۹۱ هزار تومان میشد ولی علاوه بر آن مستأجر گمرک سالی پنج هزار تومان بفرماندار میداد و مبلغی هم بسایر متصدیان و مأمورین دولت پرداخت مینمود و از آن گذشته يك نفع بیست درصدی هم برای خویش منظور میداشت و جمع کل آنرا از مردم میگرفت.

۴ - آخرین انواع مالیات ثابت مستقیم ایران در آمد حق الامتیاز و مال الاجاره پستخانه و ضرابخانه و تلگرافخانه و غیره است که از طرف شاه مانند گمرک باشخاص مختلف واگذار میگردد و مبلغ کلیه آن در سال ۱۸۸۸ قدری کمتر از صد و ده هزار تومان میشد.

ب - مالیاتهای اتفاقی یا سیورسات که از فجیعترین و پست ترین درآمدهای جهان محسوب میشود و انواع آن سه قسم است :

۱ - مصادره

سابقاً گفتیم که هر چیز ایران بویژه مهر و یا خشم دربار و دولت نسبت بمردم تیره روز آن کشور قانون و حساب معینی ندارد گفتن یا نگفتن يك حرف، کردن یا نکردن يك کار و از همه بالاتر شهرت یافتن به پولداری بزرگترین گناهی است که کفاره آن مصادره و یا ضبط اموال بوسیله مأمورین قبله عالم خواهد بود اهالی بدبخت ایران همینکه میشنوند شاه شاهان یکی از بزرگان و پولداران را غضب فرموده و دارائی آنرا مصادره کرده است بی اختیار خشنود میشوند که اموال ظالمی بر باد رفته و خانه اش خراب گشت غافل از اینکه مرد ظالم از خود چیزی نداشته و آنچه را که اکنون شاه ایران از وی گرفته همان است که وی از خود آن مردم پریشان روزگار ربوده و جانشین ها و بازماندگان او دوباره چندین مقابل اموال ضبط شده را از توده خواهند ربود.

باری مصادره انواع و اقسام دارد مثلاً موقعی قبله عالم از بروجرد میگذشت و یکی از اسبهای سفید خاص سواری وی در اطراف شهر سقط شد همین اتفاق ناگوار سبب گردید که حسب الامر ملوکانه هر ساله مبلغی از اهالی بروجرد بابت خون بهای اسب شاه دریافت نمایند با اینکه در سال ۱۸۷۳ شاه ایران بفرنگستان رفت و کتابی راجع بمسافرت خود تألیف نمود از آن موقع تاکنون همه ساله مبلغی بعنوان بهای سفرنامه مزبور از ایلات و حشی ایران که اصلاً با کتاب سروکار ندارند دریافت میشود.

هزینه قشون کشی، پذیرائی سفیر خارجه، ساختن حرم سرا، مخارج مسافرت شاه نیز باید از محل سیورسات یا مالیاتهای اتفاقی پرداخت گردد. در سال ۱۸۹۰ کردهای مقیم سرحد آذربایجان شورش کردند و از طرف دربار تهران عدهای مأمور سرکوبی یا غیان گردید و چون در بودجه کل مملکتی هیچگاه اعتباری برای اینگونه مخارج درج نمیشود ناچار باید بطور سیورسات مصارف لازم را جمع آوری نمود و در نتیجه مأمورین لشگری و کشوری تا توانستند از اهالی آذربایجان بعنوان مخارج قشون کشی نقد و جنس گرفتند و پس از پایان غائله مردم آن سامان را مجبور ساختند که مازاد همان جنس را به بهای گرانتری از آنها بخرند. مثلاً يك دهاتی

آذربایجانی که گوسفندی را برای هزینه لشکر کشی قبله عالم تقدیم داشته بود و اتفاقاً گوسفند وی از شکم حریص مأمورین گرسنه شاه زیاد آمد بیچاره دهقان مجبور شد گوسفند خویش را بچند برابر قیمت واقعی از آن غارتگران باز پس بخرد، چه که افسران فاتح قبله عالم موقع مراجعت به تهران پول میخواستند نه گوسفند! پادشاهان ایران باین نوع درآمدها عشق و علاقه زیادی دارند ازینرو گماشتگان آنان هر روز يك نوع سیورسات و یا مالیات اتفاقی جدید اختراع میکنند که از آن جمله مالیات اعمال منافی عفت میباشد باین ترتیب که حاکم یا داروغه شهر زن بدکاری را بخانه بازرگان و یا ملای پولداری روانه میکند و بلافاصله پاسبانان را برای دستگیری ورسوا ساختن صاحب خانه مأمور میسازد و مرد بیچاره که کاملاً بی خبر از قضیه است سراسیمه نزد فرماندار و یاسر پاسدار میرود و آبروی خویش را بامبلغ هنگفتی میخرد و یا آنکه مأمورین شاه میان اشخاص پولدار تولید اختلاف و کشمکش کرده خودشان حاکم قضیه میشوند و از طرفین مبلغ لازم را برای اجرای عدالت!! و رفع اختلاف میگیرند شاه ایران از اینگونه درآمدهای اتفاقی لذت بسیار میبرد و به مخترعین و مکتشفین آن پادشاهای نیکو میبخشد ازینرو روز بروز میزان این نوع درآمدها رو بترقی است و کیفیت آن پیوسته متنوع تر میگردد.

۲ - پیشکش عید نوروز و عید مولود^۱

این رسم باستانی دربار ایران است که علاوه بر مالیاتهای ثابت مستقیم این نوع مالیاتهای غیر مستقیم را از اتباع خود دریافت دارند. شکی نیست که پرداخت کننده همین مالیات هم کارگران و دهقانان ایران میباشد زیرا هر چه را که فرماندار و یا وزیر بزرگ بشاهنشاه ایران پیشکش داده ده برابر آن را از رعیت بینوا دریافت خواهد داشت و در واقع این همان خون بهای رعیت ناتوان است که بشاه پیشکش میدهند. سرجان مالکم مبلغ پیشکشی عید نوروز فتحعلی شاه را در حدود يك ملیون و دویست هزار تومان نوشته بود ولی تقریباً نصف همان مبلغ را باید بشاه رشوه بدهند تا از ناچیزی پیشکش علنی آنان چشم بپوشد دیگر وای بحال فرماندار یا وزیری که پیشکش او بعلت ناقابلی مسترد شود.

۱ - مربوط به گذشته است ربطی به حالا ندارد.

۳ - پیشکش‌های فوق‌العاده

این نوع اخیر تحت هیچ جدول منظمی وارد نیست و بطور کلی رشوه‌مهمترین ارقام عادی این در آمد میباشد. هر کس از خارجی و داخلی برای انجام هر گونه کاری بدربار ایران مراجعه نماید از پرداخت این مالیات حتمی (رشوه) معاف نخواهد بود گرچه بخواهد مبلغ هنگفتی برای درماندگان و فقرای ایران اعانه بدهد چه تا مالیات قانونی دربار شاهنشاهی را نپرداخته حق ندارد از گدایان ایران دستگیری نماید!

این بود خلاصه از وضع در آمد ایران و چگونگی جمع‌آوری و وصول آن. در سال ۱۸۸۸-۹ جمع کل در آمد ایران ۵۵۳۶۹۵۱۶ قران (ریال) بود که اگر بانرخ هر لیره $\frac{۱}{۳۳}$ قران تبدیل نمائیم جمع کل در آمد ایران در سال نامبرده ۱۶۵۲۸۲۰ لیره انگلیسی میشد و جمع کل هزینه کشور در همانسال بالغ بر ۴۲۲۳۳۴۷۲ قران میشد که با نرخ هر لیره $\frac{۱}{۳۳}$ قران ۱۲۶۰۷۰۰ لیره میگردد از مبلغ هزینه بالا قریب يك مليون قران یا صد هزار تومان بیهوده بمصرف بنگاه موسوم بوزارت امور خارجه ایران میرسد چه که محتاج بتوضیح نیست در کشوری مانند ایران دیپلوماتها و سیاستمداران از چه مردمانی تشکیل یافته‌است و سیاستی که آنان در دست دارند چه سیاست احمقانه‌ای خواهد بود. قریب چهار صد هزار قران هم صرف امور فرهنگی ایران میگردد و مبلغی بابت حقوق صدها سپهد و سپهدار و سپه سالار و سردار و سرلشگرها پرداخت میکنند در صورتی که غالب این سپهدها در گاهواره یا در دل خاک غنوده بودند و جز نوکرها و کلفت‌های حرم سرا سرباز و تابین دیگری نداشتند. بقیه ارقام بودجه برای پرداخت مستمری و مواجب ملاها، شاهزاده‌ها، بانوان حرم، تقلیدچی‌ها و مانند آن مصرف میشود که کوچکترین ثمری برای ملت و مملکت ایران ندارد.

بهر حال در سال ۱۸۸۸-۹ از روی صورت کتابچه‌بندی مزبور مبلغ ۱۳۱۳۶۰۴۴ قران یا ۳۹۲۱۲۱ لیره دولت ایران اضافه عایدی داشته است که مطابق معمول در خزانه قبله عالم جمع میشود بنا به تحقیقاتی که بعمل آمده تا این تاریخ (زمان تألیف کتاب لرد کرزن) ذخیره خزانه شاه ایران از جواهرات و طلا و نقره مسکوک و غیر

مسكوك جمعاً قريب چهار مليون ليره ميشود و اين خود نادانی و غفلت بزرگی از دولت نالایق ایران است که کشور را باین حال تباه نگاهداشته قدمی برای اصلاحات فرهنگی، بهداشتی و امثال آن برندارند و هر سال مبلغ بیشتری از مردم سروپا برهنه نادان جمع آوری کرده صرف هوا و هوس این و آن کنند!

منابع ثروت ایران

اول - جمعیت

یکی از عوامل مهم تولید ثروت بلکه مهمترین عامل تولید ثروت در هر کشوری جمعیت است که با دست آنان میتوان از مواد اولیه داخل و خارج استفاده نموده بنیان اقتصادی و در نتیجه شالوده نظم و هر گونه اصلاحات را استوار کرد، حال به بینیم ایران از حیث جمعیت تا چه اندازه موفق و یا مغلوب میباشد.

مورخین در باره جمعیت ایران باستان عقاید مختلفی اظهار داشته اند، مثلاً پاره ای معتقد هستند که در زمان هخامنشیان همین ایران فعلی (نه امپراطوری ایران) دارای پنجاه میلیون جمعیت بوده است. «شاردن» میگوید که زمان صفویه جمعیت ایران قریب به چهل میلیون میشده است، از طرف دیگر هم مشاهده پاره آثار مانند شهرهای بزرگ کم جمعیت، دههای ویران، قناتهای خشک، بازارهای خالی و مزرعه‌هایی که اکنون چمنزار و ریگستان گشته گواه صادقی بر زیادی جمعیت ایران قدیم میباشد. ولی این نکته نیز مسلم خواهد بود که ایرانیان از شاه تا دهقان طبعاً میل دارند جابجا شوند و از محلی بمحل دیگر انتقال یا بند مثلاً همین چند تن پادشاهان اخیر قاجار هر کدام برای خویش کاخ‌ها و ویلاهای تزیین شده دادند که پس از مرگشان بایر مانده است. بنا بر این اصل قطعی نمیتوان کلیه دهها و شهرهای خالی امروز را دلیل بر جمعیت بیشمار ایران دیروز دانست بر فرض هم که گفته شاردن در باب چهل میلیون جمعیت ایران صفویه مقرون بصحت باشد با وجود این باید دانست که ایران باین وسیعی از حیث داشتن جمعیت حتی در آنروز هم بسیار فقیر بوده و هست چه که شاردن در ضمن اشاره بجمعیت ایران آنروز میگوید همین چهل میلیون نفر هم بیش از $\frac{1}{12}$ خاک ایران را اشغال نکرده اند و بقیه $\frac{11}{12}$ بیغوله مانده است شاردن معتقد است که گذشته از ریگستانها و کویرهای غیر مسکون ایران سرزمینهای حاصلخیز آن کشور

نیز بی جمعیت میباشد زیرا :

اولاً ، حکومت مستبد ایران مانع از آنست که اهالی اطمینان جانی و مالی داشته در يك نقطه سکونت نمایند . پادشاهان و حکام ایران بمجرد سوء ظن مختصر یا القاء شبهه یا طغیان و شورش اهالی فرمان قتل عام ، یا چشم کندن یا غارت کردن يك شهر بلکه يك استانرا صادر میکنند بدیهی است که در چنین محیط تیره و وحشت هیچگاه امید برومندی و حاصل خیزی پیدا نخواهد شد .

ثانیاً ، ازدواجهای غیر صحی و نامتناسب که غالباً در آغاز خردسالی واقع میگردد و دختران هشت نه ساله بامردان مسن و یا پسران پانزده ساله هم بستر میگردند و بالطبع نژاد ایران رنجور گشته در اوایل جوانی از پادر آیند .

ثالثاً - شهوت رانی غیر طبیعی که بدبختانه میان زنان و مردان ایرانی رواج دارد .

پس از انقراض صفویه و کشتارها و جنگهای داخلی که قریب یکقرن بطول انجامید جمعیت ایران بطرز عجیبی سقوط کرد، چنانکه در اوایل سلطنت فتحعلی شاه شماره نفوس این کشور ویران را بشش میلیون تخمین زدند .

دکتر «اف ج پولاک» که مدتها در تهران و سایر شهرهای ایران به طبابت اشتغال داشته جمعیت ایرانرا در سال ۱۸۷۳ میلادی قریب شش میلیون نوشته است و برای این کسری عجیب و در واقع غیر مسکون بودن اراضی حاصلخیز ایران دلایل زیر را ابراز میدارد :

۱- وضع اجتماعی زن بسیار خراب است هر مردی میتواند با مختصر احساس بی مهری زنرا طلاق بگوید، دخترها از سن هفت سالگی بخانه شوهر میروند و در چهارده سالگی مطلقه و یا در همان خانه بازنشسته میگردند و دختران جوانتری جانشین آنان میشوند .

۲ - در ایران بهداشتی وجود ندارد بیماریهای تیفوس - تیفوئید - اسهال خونی و با - طاعون - آبله و اخیراً سل بطور مزمن و ساری در سراسر ایران یافت میشود .

۳- در مرزهای ایران بویژه در خراسان و بلوچستان خرید و فروش آدم رایج است

و هر ساله عده زیادی پسر و دختر ایرانی را در ازای پرداخت بهای ناچیزی معامله میکنند.

۴ - اقلیت‌های غیر مسلمان مانند یهودیان، ارمنیها، کلدانیها و اخیراً بابی‌ها دسته دسته از ایران میروند زیرا از بیم توده و مأمورین دولت هیچگونه تأمینی ندارند.

۵ - بی آبی، آمدن سن و ملخ، قحطی، نبودن وسایل حمل و نقل و احتکار خواربار سبب می‌شود که در بیشتر مواقع ایرانیان از بی‌خوراکی یا کم‌خوراکی بمیرند.

۶ - سوء اداره، ظلم، اجحاف، تعدی علت عمده ایست که پیوسته جمعیت ایران را رو بتهاهی میبرد و در واقع همین علت اخیر یعنی سوء اداره و ظلم باعث ابقاء و پیشرفت سایر علت‌های فوق میگردد.

«سر رالینسن» معتقد است که در سال ۱۸۵۰ جمعیت ایران قریب ده میلیون میشده ولی در نتیجهٔ بروز وبا، طاعون و قحطیهای متوالی در سال ۱۸۷۳ این شماره بشش میلیون تنزل کرده و در این ایام (ایام جهانگردی لرد کرزن در ایران) تعداد نفوس این کشور را از پنج میلیون تا ده میلیون حدس میزنند در صورتی که برای هیچیک از این دو میزان حداقل واکثر، مدرک قابل اعتمادی در دست نیست ایرانیان معتقدند که سرشماری مخالف امور مذهبی و اجرای آن باعث مرگ و میر نفوس خواهد گشت بعلاوه وسایل تهیه آمار در ایران وجود ندارد و آنچه را که مقامات خودی و بیگانه اظهار نمایند حدس ساده‌ای بیش نیست اینک برای نمونه دو فقره از تخمین‌ها و حدسیاتی را که راجع بجمعیت ایران نوشته‌اند درج مینمائیم:

اول آمار تخمینی دکتر «شنیدلر» در سال ۱۸۸۴ بقرار زیر است:

مساحت ایران فعلی ۶۲۸,۰۰۰ میل مربع.

شهرهای کوچک ۹۹ دارای ۳۶۳,۶۳۰ خانواده که جمعاً ۱,۹۸۳,۸۰۰ جمعیت

شهرنشین دارد بعلاوه قریب سه میلیون و نیم دهاتی درده‌ها و آبادیهای مجاور شهرها اقامت دارند.

اما تعداد افراد ایلات ایران از این قرار می‌باشد:

۱۴۴,۰۰۰

ترك

۱۳۵,۰۰۰

کرد و لر

۵۲,۰۲۰

عرب

۴,۱۴۰

بلوچ

۴۶,۸۰۰

بختیاری

جمع کل افراد ایلات ۳۸۱,۹۶۰

و با این حساب جمعیت ایران قدری هم از هشت میلیون بیشتر خواهد شد.
مطابق آمار دکتر شنیدلر نفوس ایران از حیث مذهب بطبقات زیر تقسیم
می شوند :

شیعه قریب هفت میلیون

سنی قریب يك میلیون .

ملل متنوعه کمتر از يك میلیون .

دوم - آمار تخمینی مسیو «زالاتاف» عضو انجمن جغرافیائی روس بقرار ذیل:

۱ - فارس سه میلیون

۲ - ترك يك میلیون

۳ - کرد و عرب و ترکمن و لر قریب دو میلیون

بنظر من (لرد کرزن) این دو آمار با قرائن واقعی نیز تطبیق نمیکنند و آنچه من
معتقد هستم جمعیت ایران در حال حاضر (زمان آمدن کرزن بایران) قریب نه میلیون
میشود زیرا هنوز پاره از نقاط ایران برای جهانگردان و محققین فرنگی مجهول
میباشد و حتی خود ایرانیان هم چیزی در باره آن نقاط نمی دانند و کمتر بآنجاها
رفته اند .

در هر صورت با قبول فرض اخیر که جمعیت ایران را نه میلیون بدانیم و اطلاع
براینکه مساحت ایران سه برابر خاک فرانسه و جمعیتش پنج مرتبه کمتر از نفوس آن
کشور میباشد اوضاع تیره ایران بخوبی معین میشود که روی این گنجهای بی صاحب
(منابع ثروت طبیعی ایران) چه ویرانه های وسیعی ایجاد کرده اند .

دوم - زمین‌های زراعتی

کمتر از يك پنجم زمین‌های ایران قابل زراعت می‌باشد و بیش از دو سوم مردم بکشاوری مشغول هستند. زمین‌های زراعتی ایران را میتوان بچهار بخش تقسیم کرد:

۱- خالصه یا دیوانی زمین‌ها و املاکی است که پادشاهان ایران از گناهکاران و ثروت‌مندان گرفته‌اند. نادرشاه افشار قسمت عمده از اراضی موقوفه را ضبط کرده جزء خالصه نمود، همانطور که هانری هشتم پادشاه انگلستان نیز از کشیشان رنجیده املاک کلیساها را تصرف کرد. اراضی و املاک خالصه ویران‌ترین مستغلات ایران است چه که در واقع صاحب معین ندارد و هر کس از درباریان و رجال ایران که زورش بیشتر باشد آن املاک را بعنوان اجاره طویل‌المدة تصرف کرده و بحال ویرانی بدولت بازپس میدهد.

۲- تیول این قسمت از اراضی عبارت از املاک و دهاتی است که پادشاه وقت مادام‌الحیوة یا برای مدت چندین سال بیکى از زنان یا بستگان و حتی خنیاگران مرحمت میکند و در پاره‌مواقع رؤسای ایلات مرزی مورد این مرحمت ملوکانه واقع میشوند.

۳- وقف که متعلق باماکن مقدسه است و از پرداخت هرگونه عوارض و مالیاتی معاف میباشد نادرشاه افشار که در صدد بود اصلاحاتی در باره امور مذهبی بعمل آورد پیش از هر کار املاک موقوفه را ضبط کرد و لی‌پس از کشته شدن نادر قسمتی از املاک وقفی بحال اول بازگشت مهمترین موقوفات ایران موقوفات آستانه حضرت رضا علیه السلام میباشد که حتی در دورترین نقاط بنادر خلیج فارس هم زمین‌هایی متعلق بامام رضا دیده میشود و مردم ایران که پیوسته از ظلم عمال دولتی در زحمت هستند و هر ساعت مورد تهدید ضبط و غصب و مصادره میباشد برای فرار از این بدبختی‌ها املاک خود را وقف می‌کنند باین قسم که تا زنده‌اند خودشان از آن استفاده برده و پس از مرگشان متعلق بیکى از اماکن مذهبی گردد و از همین يك موضوع میتوان تأمین مالی و حفظ حقوق مردم ایران را درك کرد که تا چه اندازه دستخوش تعدی دولت میشود بهر حال در این سالها میزان کل درآمد موقوفات امام رضا را سالانه شصت هزار تومان نقد و ده هزار خروار

جنس میگویند شاه ایران بعنوان تبرک (نه باسم مالیات) سالی هزار تومان از عایدات امام رضا بجیب میزند.

۴ - اراضی اربابی - بطور کلی مالکین اراضی ایران زارع نیستند و کشاورزان ایران مالک اراضی نمیشوند. مالک یا ارباب ایرانی آسوده در خانه میخوابد و ملک خویش را بمزارعه یا اجاره بدهقان گرسنه زحمتکش میسپارد و در موقع برداشت سهم خود را میگیرد. در مازندران و گیلان محصول پنج قسمت میشود آب و بذر و کار و گاو و زمین هر کدام سهم جداگانه میبرند. در آذربایجان یک دهم محصول متعلق برباب است در صورتی که گاو و بذر مال رعیت باشد و گرنه برای آن هم سهم جداگانه خواهد برد. در ایران مرکزی و حتی در حاصلخیزترین نقاط آذربایجان و کردستان و لرستان طرز آبیاری و کشاورزی بسیار اشکال دارد و دهقان نادان ایران بواسطه نداشتن هیچگونه وسیله مادی و یا معنوی مجبور است با ناخن از میان شوره زار و ریگ و سنگ خارا محصولاتی بدست آورده تسلیم مالک کند و سهم ناچیزی برای خود و خانواده پریشان خود برداشت نماید بویژه اگر خشک سالی و ملخ خوارگی و یا سوزدگی در ایران پدید آید که دولت و مالک بدرون خانه غنوده دهقانان و کشاورزان را بچنگال مرگ میدهند و بمحض اینکه دوره تابستان و پائیز سپری میگردد و مختصر علفی که یگانه خوراک زارع ایرانی بوده بپایان میرسد این مخلوقهای بیگناه مانند پشه و مگس در مقابل تند باد زمستان دسته دسته جان میسپارند و دهها و آبادیهای آنان بگورستان سرد و تاریکی مبدل میگردد.

یکی از اقدامات بسیار ضروری برای اصلاح اوضاع کشاورزی ایران تهیه و جمع آوری آب میباشد. ایران رودخانهها و چشمهها و قناتهای زیادی داشته که در نتیجه غفلت و سوء اداره ویران شده است و با مختصر توجهی ترمیم میگردد از آثار آبادی و اقدامات سلاطین اخیر ایران تنها سد قهرود (کوه رود) قم باقی است که بفرمان شاه عباس کبیر انجام یافته و تا کنون مورد استفاده میباشد، دیگر چیز قابل توجهی در سراسر ایران یافت نمیشود. کسانی که بجزیره سیلان هند (سراندیب) مسافرت کرده اند و طرز سدبندی و آبیاری و آب انبار سازی آنجا را دیده اند میتوانند فواید و محاسن يك حکومت عادل آبادیخواه را پیش خود مجسم سازند که هرگاه نصف

آن اقدامات در همین ایران بیصاحب اجراء میگردید لاقلاً چهار پنجم زمینهای آن بخوبی سیراب میشد .

طریقه تصرف قانونی اراضی در ایران سه قسم است :

اول - خریدن . دوم بخشیدن یا بارث مالک شدن و سوم احیاء موات باینقسم که هر کس حق دارد قناتی کنده و شوره زاری را آباد نماید و مالک آن بشود .

سوم - محصولات ارضی ایران - محصولات ایران بسیار متنوع و مورد توجه و دقت کامل میباشد باینقسم که از محصولات مخصوص استوائی گرفته تا محصولات منطقه‌های معتدله و سردسیر در ایران یافت میشود و هرگاه دولت دلسوز دانائی در ایران حکومت کند می‌تواند از همین اختلاف و تنوع منطقه‌ها و محصولات استفاده‌های عمده‌ای بدست آورد اینک پاره از محصولات عمده :

الف - گندم و جو

تقریباً در تمام نقاط ایران بدست می‌آید و بیش از هر جادر استانهای آذربایجان، کردستان، کرمانشاه، فارس، خراسان، کرمان، عراق عجم و خوزستان وفور دارد . روسها در سال ۱۸۸۰ هزاران تن غله خراسان را خریدند و بالنتیجه در شهرهای داخلی آن استان قحطی شدید پدید آمد و مطابق اسناد محرمانه سیاسی و نظامی که در دست میباشد دولت روس تصرف استان خراسان را جزء برنامه استعماری خود قرار داده و در اولین فرصت آنرا اجراء میکند چه تهیه خواربار میلیونها قشون که برای فتح هندوستان ضرورت دارد بدون غله خراسان امکان پذیر نخواهد بود .

بهر حال با آنکه آب در ایران بسیار کم و دهقان ایرانی نادانترین دهقانهای عصر حاضر میباشد، در اثر حاصلخیزی زمین کافی است که مختصر خراشی با بیل در مزرعه‌های ایران انجام داده و تخمی بیفشانند و در اول تابستان محصولی بمیزان شصت هفتاد بلکه صد درصد برداشت کنند . در سالهای عادی جو و گندم ایران بروسیه و هند و عثمانی بلکه انگلستان نیز حمل میشود و بقدری ارزان و فراوان است که حمل آن بدورترین نقاط اروپا هم صرفه میکند .

ب - برنج

گیلان و مازندران و گرگان سرزمین بومی کشت این محصول میباشد و سالیانه

قریب شصت هزار تن آن در مقابل يك ميليون و نیم تومان بروسیه صادر میگردد گذشته از گیلان و مازندران در اصفهان و خوزستان و فارس نیز مقداری برنج بدست میآید.

پ - شکر

حوضه کارون و اراضی خوزستان یکی از نقاط شکر خیز ایران و آسیا بوده است.

در روزگارهای باستان که سد کارون دایر بوده شکرستانهای بیمانندی در خوزستان وجود داشت بعلاوه در گیلان و مازندران نیز نی شکر میکاشته اند و کارخانه ها و پالشگاههایی برای تهیه شکر داشته اند همین قسم در یزد يك نوع قند و شکری میساخته اند ولی اکنون آن کارخانه ها بایر مانده و شکرستانهای ایران شوره زار شده است و با آنکه چغندر در تمام نقاط ایران بخوبی تهیه میشود دولت و ملت ایران از کشت چغندر و نی شکر چشم پوشیده با قند روسیه و فرانسه شیرین کام میشود.

ت - پنبه

پنبه در غالب نقاط ایران میروید و سالانه صدهزار عدل بهندوستان صادر میشود مازندران، خراسان، سمنان، کاشان، اصفهان، آذربایجان از اراضی پنبه خیز ایران میباشد چیزی که هست رشته پنبه ایران بسیار کوتاه و محتاج باصلاحات زیادی خواهد بود، گذشته از پنبه نخ جوت برای گونی بافی در مازندران موجود است ولی کمتر از آن استفاده میشود تا حدی که گونی و کیسه های نخی ساخت خارجه یکی از اقلام عمده واردات این کشور شده است.

ث - ابریشم

محصول ابریشم ایران در ایام پیش از حیث مقدار و خاصیت خیلی عالی تر از روزهای اخیر بوده است در سال ۱۸۶۴ آفت خطرناکی به کرم ابریشم ایران وارد آمد و تا چند سال بواسطه نادانی و بی اطلاعی اهالی باقی ماند اما تدریجاً رو به اصلاح گزارد در سال ۱۸۹۰ بهای ابریشم صادر از ایران قریب سی هزار لیره میشده است.

خراسان یکی از نقاط ابریشم خیز ایران میباشد و کلیه محصول آن را برای کارخانه‌های یزد - کاشان - اصفهان میفرستند و بیش از پانزده هزار بافنده آن تارهای ظریف را با انگشتان خود به پارچه‌های لطیف تبدیل میکنند.

در مازندران و گیلان هم ابریشم کاری زیاد است و سالانه چهل هزار من از محصول ابریشم این دو استان از راه روسیه بمارسی حمل میگردد بعلاوه ده هزار من هم به بغداد میفرستند.

ج - توتون و تنباکو

در تمام شهرها و ده‌های آسیای غربی از تنباکوی ایران و عطر و کیف آن صحبت میکنند فرنگیان هم راجع به قلیان و دود و نشئه آن چیزهایی گفته و نوشته‌اند اگرچه من خود (لرد کرزن) دود استعمال نمیکنم ولی تنباکوی شیراز بقدری مکیف و معطر است که استشمام بوی خوش آن انسان را مست و سرخوش میدارد و البته بایستی کلیه عملیات مقدماتی آن از قبیل خشک کردن و سائیدن و نم کردن و سر قلیان گذاردن و آتش چیدن مرتباً انجام یابد و سپس دود تنباکو را با مهارت لازم از زیر آتش بیرون کشیده در آب خنک ببرند و پس از تلطیف بدهان فرو برده و بیرون دهند در هر حال تنباکوی ایران مقدار زیادی نیکوتین دارد و همان ماده مکیف باعث گیرندگی تنباکو میگردد تنباکوی ایران از حیث خوبی جنس بدرجات زیر تقسیم میگردد.

شیراز - کاشان - طبس - اصفهان - قم - نهاوند - ورامین - سمنان - شاهرود.
بهای تنباکو موقعی که روی زمین باشد از يك من سه قران تجاوز نمیکند اما همینکه ببازار رسید تا يك من دوازده قران هم میرسد آقای کتابچی خان مدیر کل گمرک تخمین زده است که در ایران سالی ۵۲۲۳۰ تن تنباکو مصرف میکنند ولی بعقیده من تخمین مزبور خیلی از حقیقت دور است هر ساله قریب ۴۳۵۰ تن تنباکو از ایران به ترکیه و هند و افغانستان حمل میگردد.

ناصرالدین شاه در سال ۱۸۸۰ امتیاز خرید و فروش کلیه مواد توتونی و تنباکوئی ایران را برای مدت پنجاه سال به يك کمپانی انگلیسی واگذار کرد کمپانی نامبرده با سرمایه ۶۵۰ هزار لیره مشغول بکار شد ملایان ایران به تحریک و همدستی خارجی‌ها غوغای عظیمی راه انداختند و ناچار امتیاز مزبور ملغی گشت گذشته از

تنباکویك قسم توتونى هم در كردستان و آذربایجان و استانهای کنار دریای خزر بدست میآید که با آن سیگار تهیه میکنند و اگر توجهی به طرز کشت و تهیه آن بشود رقیب بزرگی برای توتون ترکیه خواهد بود.

ح - تریاک

آنچه که محقق است کاشتن خشخاش از مدتهای خیلی قدیم در ایران و مخصوصاً در یزد معمول بوده است پزشکان ایرانی استعمال آنرا بعنوان مسکن درد تجویز مینمودند و پیرمردان برای تقویت مزاج روزانه قدری از این دارو می بلعیدند در سال ۱۸۵۳ برای اولین بار قسمتی از محصول تریاک ایران بخارج حمل شد و در سالهای ۵ - ۱۸۶۴ که ابریشم ایران را آفت زد کشت خشخاش رو بفزونی نهاد و گرچه در ابتداء دولت با این رویه مخالفت میکرد زیرا با کمی وسایل زراعت کشت خشخاش را باعث تقلیل محصول غله میدانست (بویژه که سود مستقیمی نیز عاید دولت نمیشد) معذک همینکه مشتریان خارجی در صدد خرید تریاک ایران برآمدند زراعت آن سال بسال توسعه یافت و بازارش رواج پیدا کرد در این اثنا عدهای از بازرگانان کوتاه نظر بقصد استفاده موقت مشغول دغلکاری گشتند و مواد فاسدی مانند نشاسته و شیرۀ انگور و غیره در افیون ایران داخل نمودند بدیهی است که عکس العمل آن فوری پدیدار گشته و بسرعت عجیبی تریاک ایران در بازارهای جهان و اخورد خوش بختانه این وضع چندان ادامه نداشت و مجدد تریاک بی غل و غش ایران بی بازار آمد.

جدول زیر نمونه کوچکی از میزان ترقی و تنزل تریاک صادر از ایران میباشد.

سال	صندوق	بها بروپیه
۱۸۷۱ - ۲	۸۷۰	۶۹۶۰۰۰
۱۸۷۶ - ۷	۲۵۷۰	۲۳۱۳۰۰۰
۱۸۸۰ - ۸۱	۷۷۰۰	۸۴۸۰۰۰۰
۱۸۸۹ - ۹۰	۵۱۹۰	۴۹۵۰۰۰۰

تقریباً در تمام شهرهای ایران تریاک کاری معمول است - تریاک خوزستان از راه محمره به زنگبار حمل میشود در سال ۱۸۸۹ - قریب ۵۲ هزار لیره بهای تریاک

خراسان بود که از راه هند به چین صادر گردید محصول تریاک تهران - اصفهان - کردستان - آذربایجان مستقیماً باروپا میرود در اصفهان بیش از سایر نقاط ایران تریاک بدست میآید و در بعضی سالها محصول اصفهان و اطراف آن به ۲۵۰ تن بالغ میگردد یکی از بازرگانان این شهر برای من نقل میکرد که محصول تریاک کل کشور بالغ بر هشت هزار جعبه و بهای آن بیش از هفتصد هزار لیره میشود مطابق این تخمین هر جعبه را از قرار نود لیره قیمت میگذارند ولی طبق تحقیقات دیگری که من بعمل آوردم بهای هر جعبه تریاک در بنادر جنوب بیش از ۷۰ لیره نمیشود.

قسمتی از تریاک ایران را برای استعمال طبی به لندن حمل میکنند و مرفین آنرا استخراج مینمایند تریاک ایران بقدری عالی است که از ده تا دوازده درصد مرفین میدهد و بدین جهت از تریاک هندوچین و ترکیه جلوتر افتاده و بمراتب خریدارش بیشتر است.

کشت و تهیه تریاک - معمولاً در ماه نوامبر خشخاش را میکارند و در اوایل بهار بوته آن سر کشیده تا نیم متر و قدی هم بیشتر بلند میشود آنگاه گلهای سفید و ارغوانی و رنگارنگی داده سپس گرز خشخاش پدید میآید.

در اوایل تابستان زنان و مردان دهاتی دسته دسته با تیغ مخصوص لبه پهن و کاسه‌های مسین به صحرا آمده خشخاش را تیغ میزنند و شیرۀ آنرا که همان افیون مشهور است توی کاسه میریزند هرگاه پس از تیغ زدن خشخاش باران ببارد شیرۀ افیون خراب میشود و میزان مرفین آن تقلیل مییابد در هر صورت شیرۀ را بطریق مخصوصی خمیر کرده میورزند سپس آنرا بطور قرص درست کرده میان برگ مو یا برگ انجیر میگذارند و به بازار میفرستند.

خ - گیاه‌های صنعتی - طبی

در کشور ایران که مناطق مختلفی وجود دارد انواع و اقسام گیاه‌های صنعتی طبی و رنگی یافت میشود ولی کمتر مورد استفاده خود اهل و واقع میگردد و قسمت‌های عمده آن بکشورهای اروپا حمل شده در کارخانه‌های شیمیائی و دواسازی آن نقاط تبدیل بداروها و مواد صنعتی سودمند میگردد.

کثیراً در غالب نقاط ایران موجود است و بیشتر در کرمان و اصفهان و کردستان

و فور دارد. کنیراهای درجه اول ایران در بازارهای انگلستان بفروش میرسد و قسمت های درجه دو و سه آنرا بروسیه میبرند.

صمغ عربی از درخت های معروف به (کنار) در نواحی جنوب و جنوب غربی ایران بدست میآید.

اشق - باریچه - سگبینج - جاشیر - سقمونیا - حنظل - انقوزه از گیاه های معطر و سودمند طبی است که در غالب نقاط ایران روئیده و بخارج حمل میگردد مخصوصاً انقوزه که بوته آن در خراسان و بلوچستان ایران زیاد است، ایرانیان از برگ و ساقه آن مطبوخی تهیه کرده برای رفع سردرد و سرماخوردگی میخورند و عصاره آنرا پیرمردان جهت تولید قوه بیهام مفید میدانند. ریشه انقوزه بقدری کلفت است که از ساق پای آدم معمولی هم بزرگ تر میشود معمولاً از اول بهار تا اواخر پائیز ساقه انقوزه را تیغ زده و شیره آنرا میگیرند.

شیرین بیان یا سوس که خواص طبی و صنعتی بسیار دارد در صحراهای ایران بطور طبیعی میروید.

از گیاهان رنگی ایران حنا و نیل و روناس اهمیت بسیار دارد حنادر اطراف یزد و کرمان میروید و از قرار معلوم این گیاه مفید شش مرتبه بیش از سایر گیاه های هم وزن خویش مواد رنگی میدهد. ایرانیان حنا را برای رنگ کردن ریش و موی سر و دم اسب و غیره بکار میبرند الان که من (لرد کرزن) این قسمت را مینویسم ریش قرمز براق میرزا عباس خان منشی کنسولگری انگلیس در مشهد و همینقسم دم های حنا بسته اسبان کالسکه قبله عالم پیش چشمم مجسم میگردد.

نیل را در خوزستان و لرستان میکارند و برای رنگ کردن پارچه های پنبه استعمال میکنند روناس و زعفران در یزد و بجنورد بدست میآید.

از بلوط کردستان نیز يك قسم مواد رنگی تهیه میشود در ایام اخیر که رنگ های فاسد جوهری (آنیلین) بی بازارهای ایران آمده رنگ های طبیعی نباتی کمتر مصرف میگردد و این يك بدبختی تازه ایست که صنایع ملی ایران را بطور خطرناکی تهدید میکند.

گزن - یکی دیگر از گیاه های سودمند بوته گزن است که شیره آنرا بنام گزانگبین در ساختن شیرینی بکار میبرند در قرآن و توراۃ راجع بداستان مهاجرت بنی اسرائیل

مکرر نام (مانا) ذکر شده که در بیابانهای فلسطین و سوریه نصیب یهودیان میشد باید دانست که گزانگبین ایران عیناً همان (مانا) و یامن مذکور در توراۃ است درخت گز در اطراف اصفهان بطور خود رو و فور دارد. از اول تابستان ماده سفید چسبناک شیرینی مانند عسل روی برگ درخت گز جمع میشود و دهاتیان آنرا در ظرف های گلی ریخته بشهر میآورند و با مغز پسته و بادام و هل مخلوط کرده شیرینی مخصوصی میسازند که بسیار لذیذ میشود.

شاردن معتقد است که ماده مزبور مانند شب نم روی برگ درختان جمع میشود ولی پاره عقیده دارند که گزانگبین مانند عسل از لعاب حشره سبز رنگی روی برگهای درخت گز تولید میگردد.

د - چوبهای ساختمانی

چنانکه مکرر گفته ایم در ایران فعلی بواسطه کمی باران و آب جنگل و باغ و درخت بسیار نادر است و پس از آنکه شخص مسافر مدتهای مدیدی از صحراهای سوزان و کوههای خشک عبور نمود چشم خسته اش به چند درخت می افتد و دوباره گرفتار بی درختی میشود در داخل عمارتهای قدیمی تهران و شهرهای دیگر ایران چنارهای تنومندی است که در نظر ایرانیان مقدس میباشد. در استان مازندران و گیلان جنگلهای انبوهی بوده که هر نوع چوبهای صنعتی و ساختمانی در آن یافت میشد و مخصوصاً چوب درخت شمشاد آن تا شهر لیورپول میآمد و در ساختمانهای صنعتی بکار میرفت. «جان التن» دریانورد بدبخت انگلیسی باطمینان چوبهای صنعتی گیلان و مازندران در صدد برآمد برای نادرشاه نیروی دریائی فراهم سازد پس از مرگ نادر جنگلهای ایران مانند همه چیز آن بواسطه سوء اداره بحال بسیار تباهی افتاد و روز بروز بدتر میشود فعلاً درختهای زبان گنجشگ، نارون، قوسه، زان در جنگلهای مازندران و گیلان فراوان است در عربستان درخت کنار در فارس سرو در خراسان توت و گردو در کردستان و لرستان درخت یلوط بسیار است.

ذ - گلهای و میوهها

باغ ایران بر عکس باغ اروپائی گل کاری و زیبائی بسیاری ندارد و ایرانیان

که کمتر رنگ آب و سبزی می بینند هر جائی که چند درخت با میوه و بی میوه بکارند و جوی آبی روان سازند آنجا را باغ میگویند. بوته گل سرخ در بیشتر خانه‌های ایران هست سعدی و حافظ دو شاعر نامی ایران راجع بگل و بلبل اشعار شیرینی سروده‌اند در پاره‌نقاط ایران سنبل و نرگس هم میروید اما مردم ایران ترتیب عطر سازی و استفاده از گل و مواد آن را نمیدانند میوه ایران تنوع بسیار دارد و همه قسم میوه‌های گرمسیری و سردسیری در آنجا پیدا میشود خشکبار ایران را بیشتر بروسیه میفرستند میان رشت و ده‌های موسوم به رودبار زیتون کاری زیاد است و تا این تاریخ (تاریخ مسافرت کرزن بایران) قریب صد هزار درخت در آن نواحی کاشته‌اند هر درخت زیتون معمولاً سه تا شش کیلو روغن میدهد طریقه روغن گیری بسیار بد و ناهنجار میباشد بقسمی که مقدار زیادی از روغن هدر می‌رود ایرانیان معمولاً زیتون را در خمره بزرگی میریزند تا تخمیر گردد آنگاه با پا آنرا لگد میزنند سپس میان سنگ آسیا فشار میدهند تا روغن بدهد، بهای هر لیتری روغن زیتون در رشت و تهران تقریباً پنج ریال است و بیشتر بمصرف صابون پزی میرسد در سال ۱۸۸۹ شاه ایران انحصار زیتون را بروسها واگذار کرد.

تاك - انگور و کشمش ایران از دیر زمان در آسیا مشهور بوده و اکنون قسمت عمده کشمش را بروسیه و ترکیه میبرند همینقسم از فارس و کنار خلیج انگور تازه را در صندوق گذارده و به هند میفرستند شراب ایران مانند انگور آن رنگارنگ و جور بجور است. هرودت میگوید ایرانیان میگسارترین مردمان آسیا هستند بعقیده هربرت از نویسندگان و جهانگردان عصر جدید ایران عبارت است از شراب - تریاک - زن - شعر و شاعری، دیگر هیچ چیز مهمی ندارد. تاورنیه در باره شراب ایران چنین گفته است اصفهانیها معتقدند شراب اگر چه برای معده سرد است اما به کله آتش میزند من در قسمت معده تصدیق ندارم اما میدانم يك جرعه شراب ایران برای گرم کردن دماغ تا مدت مدیدی کافی است. شاردن راجع به پادشاهان صفوی و شرابخواری آنان چنین مینویسد:

«کار عمده این فرمانروایان آن است که باده بنوشند الواطی کنند مهمانان و درباریان را با زور شراب از پا در آورند و از بد مستی آنان بخندند.»

اگرچه قرآن شراب را بر مسلمانان حرام کرده اما ایرانیان مسلمان بآن گوش

نمیدهند و برای رفع کسالت یا غصه و اندوه نوشیدن آنرا لازم میدانند و از این جهت در تمام شهرهای ایران کارخانه های شراب سازی دایر است و بقدری شراب ایران ارزان و فراوان میباشد که میتوان آنرا بخارج حمل کرد و سود فراوانی برد در میان شرابه های ایران شراب شیراز و همدان از همه معروفتر است و يك بطری آن بیش از نیم قران نمیارزد شاه ایران از روی کمال نادانی انحصار شراب سازی ایران را به يك کمپانی بلژیکی در برابر سالی هفت هزار لیره واگذار کرده در صورتی که شهر تهران به تنهایی چند برابر این مبلغ عایدات شراب دارد.

ایرانیان میگسار عرق را بیش از شراب می پسندند چه که مقصودشان آنست که زودتر مست و از خود بیخود گردند و عرق بهتر از سایر نوشابه ها آنرا مست میکند علاوه بر عرق و شراب ایرانی ها مکیف دیگری بنام بنگ استعمال میکنند و آنرا از برگ و مغز شاهدانه میگیرند.

ر - دام ها - ماهی - پوست و پشم

مشهورترین دام های ایران اسب است و مشهورترین اسب های ایران اسب نژاد ترکمان میباشد سپس اسب عربی در شهرهای کنار خلیج فارس و اسب مخصوص فارسی است که میان بختیارها و کردها زیاد است.

قاطر از اسب قویتر و بار برتر میباشد قاطر ایران میتواند روزی سی میل راه برود و قریب صد و پنجاه کیلو بار ببرد قاطر از اختلاط الاغ و مادیان بدست میآید و بیشتر ایلات ایران به پرورش قاطر مشهورند.

شتر يك کوهانه و دو کوهانه ایران در صحرا های خشك از دام های سودمند میباشد و بقول سعدی خار میخورد و بار میبرد و شب و روز آهسته آهسته میخرامد.

ماهی - در جنوب دریای خزر همه نوع ماهی وفور دارد و از همه بهتر ماهی خاویار آنجاست که در سراسر دنیا منحصر بفرد است روسها مدتی پیش حق انحصار آنرا از دولت نادان ایران گرفته اند و در برابر پرداخت مبلغ مختصری سودهای سرشاری از آن برداشت میکنند.

دیگر از محصولات ایران پوست و پشم است اگر چه پوست ایران بخوبی پوست حاجی طرحان نیست ولی برای تهیه بسیاری از مواد چرمی بدرد میخورد پشم بز و بزغاله و گوسفند ایران تا انگلستان میآید اما چون بسیار کثیف و آلوده

است کمتر خریدار پیدا میکند در داخله ایران از همان پشم‌ها پارچه‌های لطیف مانند شال کرمان و شال شیروان تهیه میکنند و بطور کلی سالی پنج شش هزار تن پشم ایران را بخارج میبرند.

ز - کانه‌ها

در باره معدنهای ایران عقاید مختلفی اظهار شده است بعضی مانند سرجان مالکم عقیده دارند که در ایران معادن مهمی نیست و عده مانند پولاک و غیره بخلاف آن معتقدند و اظهار میدارند که ایران از حیث معدنهای گرانبها متمول ترین کشورهای آسیای غربی میباشد و البته گفته دوم مورد قبول دانشمندان عصر حاضر است.

معادن ایران مانند سایر منابع ثروت آن بکلی معطل مانده و دولت یا ملت هیچکدام از این گنجهای بی پایان اطلاع درستی ندارند در زمان شاه عباس تصمیم گرفتند که از آهن و مس و سرب و سایر معدنهای محلی استفاده کنند ولی بواسطه بی علمی نتوانستند سودی از این اقدام خودببرند و ناچار دست کشیدند. نادرشاه افشار در شهر آمل از شهرهای مازندران يك کارخانه گلوله سازی دایر کرد که پس از کشته شدن او برچیده شد در ایام عباس میرزا یکی دو مهندس انگلیسی باطراف قراباغ آذربایجان رفته و در صدد استخراج آهن و زغال سنگ برآمدند و ماشین‌ها و کارگرانی نیز از انگلستان خواستند بدبختانه این اقدام هم مانند سایر اقدامات سودمند دیگر نیمه کار متروک شد. ناصرالدین شاه بیش از هر چیز بمعدن طلا علاقه دارد و قسمتی از وقت خود را صرف پیدا کردن معدن طلا مینماید و غالباً هم گول میخورد چندی پیش دزدی مقداری طلا از ضرابخانه ایران دزدیده و آنرا در مغاره‌ای پنهان ساخته بود ولی چوپانی آنرا پیدا کرد و بلافاصله دستگیر شد مأمورین احمق دولت ایران به قبله عالم خبر دادند که معدن طلا پیدا شده و نمونه آنرا که عبارت از چند تیکه طلای خالص مهبای سکه زدن بود بحضور آوردند مضحك آنکه عده‌ای از همان مأمورین و خبرگزاران احمق به محل واقعه رفته تا معدن طلای تازه را کشف کنند و مدت زمانی چوپان بیچاره را آزار میدادند که محل معدن را نشان بدهد!! اینگونه اتفاقات مکرر واقع شده و باره اوقات هم سنگهای مختلفی بحضور شاه آورده‌اند که در میان آن مواد براقی یافت میشده و قسم‌ها خورده‌اند که سنگ از

معدن طلا میباشد بدیهی است که بیشتر این کارشناسان معدنی ایران از میان درویشان و جادوگران و کسانی هستند که از روی رمل و اسطرلاب میتوانند گنج پیدا کنند.

در سال ۱۸۹۰ میلادی بانک شاهنشاهی ایران امتیاز استخراج تمام معادن ایران حتی نفت و آهن و ذغال سنگ و غیره را از دولت ایران گرفت معدنهای طلا و نقره از آن امتیاز مستثنی شده‌اند زیرا شاه ایران و کارشناسان او کشف این گنجهای گران بهار را بخود اختصاص داده‌اند مدت این امتیاز شصت سال و سرمایه شرکت یک میلیون لیره میباشد بلافاصله بعد از امضای قرارداد مهندسین و متخصصین انگلیسی با اسباب و لوازم علمی بایران آمده و مشغول انجام تحقیقات شدند اگرچه سرما - گرما - نا امنی - نبودن وسایل - نادرستی و نادانی مأمورین محل مشکلات زیادی برای اجرای نقشه آنان فراهم ساخت ولی پشت کار و سعی و کوشش کارشناسان بحدی بود که تمام موانع را برطرف ساخته و در مدت بالنسبه کوتاهی جامع‌ترین اطلاعات لازم مربوط بمعادن ایران را تهیه کردند.

نتیجه تحقیقات و مطالعات کمیسیون‌های خارجی این بود که بخش‌های معدن خیز ایران به شش قسمت تقسیم میشوند از اینقرار :

اول آذربایجان - مهمترین معدنهای آهن و مس ایران در ناحیه قره داغ واقع است اروپائیان و خود ایرانیها تا حدی که وسایل محدود آنان اجازه میدهد از معدن مزبور استفاده میکنند. سرلندزی بنثری که در چند سال پیش به قره داغ رفته و کانه‌های مس و آهن آنجا را بررسی نموده ضمن گزارش خود تصریح کرده‌است که تمام سنگهای کوهستان قره داغ بمقدار شصت تا هفتاد درصد آهن دارد و میتوان آنرا بهترین معدنهای آهن دانست خلخال از ده‌های اطراف تبریز بواسطه معدن سرب مشهور میباشد زغال سنگ و جیوه بطور فراوان در اطراف زنجان مشاهده شده‌است، در دهخوار قان معدن سنگ مرمر هست که مرمر آن از مرمر یزد شفاف‌تر و سفیدتر میباشد.

دوم دامنه‌های جبال البرز - که از تهران تا دریای خزر امتداد مییابد در قسمت عمده این نقاط بویژه در مازندران و قزوین زغال سنگ و آهن بسیار است در نزدیکی آمل از شهرهای مازندران معدن آهن هست و باسانی استخراج میشود اما در همان ایالت مازندران هم آهن روسیه را با بهای گرانی خرید و فروش میکنند

بهترین معدنهای زغال سنگ این ناحیه میان تهران و قزوین واقع شده و معروف بمعدن آب يك میباشد علاوه بر آن در فشم هم زغال سنگ خوب بدست میآید مصرف سوخت زغال سنگ تهران در سال ۱۸۸۸ قریب پانزده هزار تن بوده است قیمت زغال سنگ در کنار معدن از قرار هر تن ۱۴ تا ۲۴ قران میباشد اما چون وسائل حمل و نقل ایران بسیار کم و گران است لذا در خود تهران هر تن زغال را تا هفتاد قران هم میفروشند .

سوم خراسان - وقتیکه من در مشهد بودم والی خراسان از روی کمال نادانی میگفت در این ایالت معدن طلا و فیروزه داریم چونکه مطابق فکر او جز طلا و فیروزه معدن دیگری قابل توجه نیست در صورتیکه در خراسان معدنهای گرانبهای آهن - زغال سنگ - مس و سرب وجود دارد . نادر شاه افشار برای ساختن توپ و گلوله پاره‌ای از معادن خراسان را کشف و استخراج نمود و اگرچه وسایل استخراج آنان خیلی عادی و سطحی بود اما مقدار مهمی مواد فلزی بدست میآمد پس از مرگ نادر و نا امنی های زیاد معدنهای خراسان از کار افتاد و در این اواخر تر کمن های وحشی اطراف آن را پر کرده اند .

چهارم کرمان - کرمان بدبخت ترین نقاط ایران است زیرا آب ندارد از مرکز دور افتاده است راه ارتباط آن بسیار کم است کویر سوزان اطراف آنرا محاصره میکند با وجود این از زمان مار کوپولو تا کنون هر جهانگردی که از این نقاط تیره بخت گذشته از معدنهای عمده آن اظهار شگفتی مینماید پنبه معدنی - براکس - مرمر - مس ماگنیز - سرب در نزدیک کوه بنان و ماهون و اطراف شهر کرمان بطور و فوریافت میشود .

پنجم عراق عجم - در نزدیکی قم و قمصر کاشان هم چنین اطراف اصفهان نیکل - جیوه - مس - آنتیمون - زغال سنگ بسیار است ولی اهالی این نقاط بقدری نادان و متعصب میباشند که از هر چیز تازه گریزان میشوند مثلاً چند سال پیش یکی از اهالی تهران مقداری زغال سنگ از اطراف قم به شهر آورد و ترتیب سوزانیدن آن را بمردم آنجا یاد داد . در شهری مانند قم که جنگل و درخت نیست و در نتیجه چوب و زغال چوب بسیار گران و کمیاب میباشد زغال سنگ خیلی مطلوب و مرغوب خواهد بود و میتوان با صرفه زیادی آن را بجای هیزم بکار برد بدبختانه مردم قم

که از مردم سایر جاهای ایران متعصب تر و نادان ترند از دود و بوی زغال سنگ ترسیدند و آنرا به مواد جهنمی تعبیر نموده سوزاندن آنرا قدغن کردند ملاحظاتی قم میگفتند در این شهر مقدس نباید چنین دود غلیظ و بوی کثیفی بلند شود! لذا سوختن زغال سنگ بدستور آخوندهای قمی ممنوع گشت.

ششم نواحی خلیج فارس -- در دالکی از نواحی دشتستان چند چشمه آب گرم هست که ۹۵ درجه فارنهایت حرارت دارد و بوی تند گوگرد میدهد در جزیره قشم و بسیاری از نقاط مجاور محمره نفت هست مخصوصاً در شوشتر و دزفول نفت سیاه از روی سطح زمین میجوشد و بالا میآید اما اهالی طریقه تصفیه آنرا نمیدانند و یگانه اسفاده‌ای که از آن میبرند این است که شترهای زخمی را با نفت سیاه مرهم میزنند.

در بیشتر جزایر خلیج فارس معدن نمک هست و عده از ایرانیان با بیل و کلنگ تیکه‌های بزرگ سنگ نمک را از معدن بیرون کشیده بکنار دریا میآورند و از آنجا به هند و افریقا میفرستند بهای این سنگهای نمکین که استخراج آن با قیمت جان ایرانی‌های بینوا برابر است بسیار نازل و از قرار هر تن نه قران بفروش میرسد با وجود این چون در ایران منابع عایدی بسیار محدود شده همین در آمد ناچیز هم مورد کشمکش و نزاع بسیاری از آنان میباشد.

در نزدیکی بهبهان کوهی است که آنرا کوه مومیا میگویند زیرا از شکافهای آن کوه عصاره قیرمانندی بنام مومیا بیرون میچکد ایرانیها مومیا را برای معالجه استخوان شکسته و زخم بندی بکار میبرند و اشعار مناسبی درباره استخوان شکسته و مومیائی گفته‌اند در صورتیکه مطابق قوانین علمی جدید خواص طبی این ماده هنوز معلوم نشده است.

بهر حال آنچه محقق شده در سراسر ایران معدنهای گوناگون بسیار مناسبی هست پاره‌ای از این معدنها تا هفتاد درصد مواد خالص میدهد و استخراج آن بسیار صرفه دارد فقط نبودن امنیت - بدی آب و هوا - نبودن راه - نبودن وسایل حمل و نقل و بدتر و بالاتر از همه وجود مأمورین دولتی دزد و خائن و رشوه بگیر و طماع ایران مانع از آنست که اروپائیان نزدیک بیایند و این گنجهای زیر زمین را

بیرون آورده سهمی به اهالی گرسنه و گدای ایران بدهند و سهمی را نیز برای خود ببرند .

صنایع ایران

اینک مختصری هم از صنایع دستی ایران صحبت بداریم وقتی که ماشین و قوه برق و بخار ایجاد نشده بود ایرانیان مانند تمام شرقیان دارای صنایع ظریف و پردوام و گران بها بودند اما اکنون مدتی است که صنایع دستی ایران روبزوال میرود زیرا نمیتواند با قوه ماشین رقابت کند از آثار صنایع دستی ایران یگانه صنعت قابل توجه قالی بافی مانده است سابقاً این متاع نفیس را با نقشه های اصیل شرق و رنگهای طبیعی نباتی تهیه میکردند و برای زینت کاخ های مجلل بزرگان اروپا و امریکا میفرستادند اما چند سالی است که رنگهای مصنوعی آنیلین و نقشه های یکنواخت فرنگی قالی ایران را زمین زده است و هرچند که از طرف دولت ایران برای جلوگیری از این خرابکاری ها مثلاً اقدام شده اما مثل همه اقدامات دیگر دولت ایران فایده ای نبخشیده است .

بافندگان قالی ایران بدبخت ترین کارگران روی زمین هستند چون با مزدی بسیار ناچیز (روزی پنج شاهی یا یک ربع قران) در خطرناک ترین دخمه های مرطوب و بد هوا قالی می بافتند از اینرو بیشتر قالی بافان مسلول هستند و یا امراض دیگری دارند حد متوسط عمر این قالی بافان از بیست سال تجاوز نمیکند در هر حال قالی هائی که بدست این کارگران مسلول و بیمار بافته میشود از نظر بهداشت خطرناک است زیرا حامل انواع میکروب ها میباشد و باید گندزدائی بشود .

شال کرمان که از موی بز می بافند برك خراسان که از پشم و موی شتر تهیه میشود اشیاء منبت کاری - مینا کاری - فلزهای تراشیده - کاشی سازی - قدک و مخمل و اطلس و تافته ایران از صنایع دستی این سرزمین است که در حال حاضر رو بانقرض و فنا میرود .

آری این بود خلاصه ای از وضع صنایع و معادن ایران که مانند هر چیز این کشور موجب اندوه و تأثر میگردد .

راه بوشهر

چنانکه گفتیم در ایران راه نیست ولی وقتی که راه شیراز و بوشهر را در نظر بیاوریم سایر راه های ایران را بآن نسبت باید راه آهن و جاده اسفالتی نامید. راه بوشهر - شیراز یعنی خط سیری که از ارتفاع ۷۵۰۰ قدم با پای پیاده یا با قاطر سواری روی نردبانهای تیز سنگی از میان برف از وسط دره پر آب، از فراز قله، از پرتگاههای عمیق در آفتاب سوزان باید طی شود. بعقیده من از آغاز آفرینش تا کنون کوچکترین اصلاحی در این مسیر غیر طبیعی عمل نیامده و فقط نوك سم قاطر ها و یابوها که بیشتر شان هم سقط شده اند توانسته اند دست گیره هائی تهیه کرده و از پله های تیز خطرناك بگذرند این خود نمونه از طرز فکر شرقی است که هر چیزی را بهمان حال طبیعی و امیگذازد و در برابر هر مشکلی تسلیم میگردد ایرانی ها معتقدند راه بوشهر همینطور که هست خواهد بود هیچگاه هم اصلاح نمیشود چاپار و چاپارخانه که در پاره از راههای ایران دایر گشته در این راه وجود ندارد و هر کس مجبور بعبور از این راه بشود باید از قاطر های آزموده و قاطرچی های کار دیده استفاده کند و گرنه رفتن و مردنش حتمی میباشد منزل های میان این راه بیراهه خطرناك از اینقرار است :

۱ - شیراز بارتفاع ۴۷۵۰ قدم

۲ - زینان بارتفاع ۶۱۰۰ قدم بمسافت هفت فرسخ

۳ - دشت ارژن بارتفاع ۶۴۰۰ قدم بمسافت سه فرسخ

۴ - کتل میان بارتفاع ۵۵۰۰ قدم بمسافت سه فرسخ

۵ - کازرون بارتفاع ۲۷۵۰ قدم بمسافت شش فرسخ

۶ - کماریج بارتفاع ۲۹۵۰ قدم بمسافت پنج فرسخ

۷ - کنار تخته بارتفاع ۱۸۰۰ قدم بمسافت سه فرسخ

۸ - دالکی بارتفاع ۲۵۰۰ قدم بمسافت چهار فرسخ

۹ - برازجان بارتفاع ۱۰۰ قدم بمسافت چهار فرسخ

۱۰ - شیف بمسافت هفت فرسخ

۱۱ - بوشهر بمسافت شش فرسخ

شبی که میخواستیم از شیراز حرکت کنیم چندین چهارپا دار ماهر کارشناس را

به باغ شیخ که اقامتگاه من بود دعوت کردند و از میان آنان کربلائی نوروز علی که پیرمرد با اطلاعی بود برای بردن من انتخاب گردید و او هم چندین قاطر بر جسته که هر يك دارای نشانهای مخصوص بودند و سالها با این راه هولناك آشنائی داشتند جهت سواری و باربری برگزید پیش کرایه و ترتیب پرداخت پس کرایه تعیین گردید و پس از انجام مراسم وداع و توکل بر خدای متعال و استمداد از ارواح پاکان ساعت شش صبح از باغ شیخ بیرون آمدیم هنوز چند میلی راه نه پیموده به محلی رسیدیم که آنرا راه دارخانه میگویند و در آنجا راه داران دولت شاهنشاهی ایران برای چنین راه بیراهی از مسافران مالیات راه داری میگیرند من تصور میکنم در هیچ جای دنیا چنین مالیاتی معمول نباشد که برای راه نبودن پول راهداری بخواهند ولی اینجا ایران و سرزمین عجایب است^۱

خلاصه پس از پرداخت پول براه افتادیم و از کنار رود قره آقاج گذشته نزدیک ظهر به زینان رسیدیم مشیر الملک وزیر شیرازی سال پیش در آنجا کاروانسرائی ساخته که اکنون خرابه است در همین کاروانسرای مخوف بسال ۱۸۶۰ مسیومینو تولی وزیر مختار دولت پروس مأمور دربار تهران وفات کرد این دیپلومات تیره روز از سختی ها و بدبختی های راه بوشهر بیمار گشته و در کاروانسرای زینان در گذشت و در سال ۱۸۷۱ کلنیز سرجوخه انگلیس که با زن و بچه و همراهان برای اداره تلگرافخانه بوشهر میرفت در همین کاروانسرا با کلیه همسفران بدست دزدان کشته شد. فرهاد میرزا والی فارس قاتلان را بطرز هولناکی در بیرون کاروانسرا گچ گرفته است که هنوز هم آثار آن مشهود میباشد بهر حال پس از صرف ناهار و کمی استراحت دوباره براه افتادیم و از کوه و کتل و تپه ها گذشته بدشت ارژن یا دشت بادام کوهی رسیدیم. در اینجا دریاچه ایست که بیشتر اوقات سال باتلاق میشود شب را در دشت ارژن ماندیم میگویند شیربی یال، پلنگ و کفتار و گراز و ببر در اینجا زیاد است ولی ما جز چند آهو و یکی دو خرگوش چیزی ندیدیم صبح زود از دشت ارژن راه افتادیم و پس از ساعتی به قدمگاه رسیدیم مشهور است که حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام با قاطر مشهور خود موسوم بدلدل از این جا گذشته و جای پای او زیارتگاه میباشد از قدمگاه به کتل پیرزن رسیدیم که ارتفاع آن ۷۴۰۰ قدم است و بایستی سه هزار پا

سرازیر شویم من از یابو پیاده شده و از پله‌های سنگی سرازیر گشتم از کتل پیر زن به کتل دختر و از آنجا به کتل میان رفتم و از روی صخره‌های تیز و دره‌های گود گذشته بشهر کازرون نزدیک شدیم.

کازرون - در اینجا آب و هوای کوهستانی سرد سیر تغییر کرد به صحرای گرمسیر میرسیم درخت‌های نارنج و لیمو و نخل خرما برنج کاری این نقاط مثل آنست که وارد هند شده‌ایم کازرون در سابق خیلی آباد بوده ولی حالا ده خرابه بیش نیست و منتهی سه هزار نفر جمعیت دارد جعفرخان زند آخرین آبادی کازرون را بباد داده و آن را با خاک یکسان ساخت در این روزها کازرون آسایشگاه قاطرها و چارپا داران میباشد که پس از تحمل هزاران رنج و محنت و عبور از کتل‌ها و صخره‌ها یکی دوشب در ابن آبادی بسر میبرند و در آغوش زنهای موقت (صیغه) استراحت مینمایند تنباکو و تریاك از محصولات مهم کازرون است در بیرون شهر محلی بنام تخت تیمور و یا نقش تیمور دیده میشود که نمونه از خود خواهی شاهزادگان قاجار است.

تخت تیمور چیست؟؟ - تیمور میرزا پسر حسینعلی میرزا فرمانفرما پسر فتحعلی‌شاه چندی حاکم کازرون بوده و به تقلید پادشاهان بزرگ هخامنشی و ساسانی دستور داده شکل ویرا روی تخته سنگی حجاری نمایند تیمور میرزا در نقش مزبور به پشت اسب سوار است و عده از همراهان با بازشکاری اطراف وی ایستاده‌اند يك شیر بزرگی هم جلوی اسب تیمور خوابیده است حسینعلی میرزا پدر تیمور پس از مرگ فتحعلی شاه یاغی شد ولی بزودی مغلوب گردید.

کماریج - از تنگه ترکان که گذشتیم به يك پرتگاه سرازیری پر سنگ و ریگی ورود نمودیم اینجا است که جان مسافر در دست فاطر است و جان قاطر بیچاره هم در دست تصادف است تصادف كوچك یعنی جستن يك سنگ ریزه در رفتن يك دستگیره قاطر کافی است که مسافر و قاطر هر دو ده هزار متر سرازیری بروند و چنان خرد شوند که هر تیکه آنان را بزحمت تشخیص بدهند، آری لااقل ده هزار متر به شیب سی کیلومتر در دقیقه روی صخره‌های تیز سنگ‌های نوک دار پلکانهای دندانه‌ای این راه بوشهر مینامند. خلاصه پس از طی چنین راه یا بیراهه هولناکی بدشت کماریج رسیدیم در کنار این دشت دهکده ویرانه‌ای بهمین نام دیده میشود دهکده‌های ایران که در میان آب و

جنگل و سبزی واقع شده جمعیت و آبادی ندارد. کماریج از گردنه خشک ترکان آغاز گشته به کتل خطرناک کماریج پایان می یابد و البته از هر نعمت و آسایشی محروم خواهد بود من مدتی بحال آن مخلوقات سیاه آفتاب سوخته و برهنه کماریج تأسف خوردم که چگونه دست طبیعت یا تصادف یا بیرحمی این موجودات را از همه چیز دنیا محروم ساخته است کاپیتان «ناپیر» انگلیسی چندی پیش در همین دشت بدست ایل ممسنی افتاده کشته شد. از کماریج بطرف کتل کماریج حرکت کردیم البته در نظر دارید که بعد از کتل پیرزن و کتل دختر، کماریج سومین کتل است. راه تنگ، دره سرازیر صخره های تیز و از همه بدتر قاطر باید از روی سنگ های صاف و صیقلی بگذرد مثل اینکه سنگ های کتل کماریج را برای رقص صاف و صیقلی کرده اند با این فرق که سالون رقص کماریج صدها متر سربالا و صدها متر سرازیر می رود ناچار از قاطر پیاده شده بیاد یخ بازی کوه های آلپ کتل کماریج را پیمودیم. در سال ۱۷۵۳ میلادی که نادر شاه کشته شد اسد افغان خود را باین دشت و کتل رسانید و بنای یاغی گیری را گذاشت باین قسم که در موقع مقتضی سوارانش بآبادی و شهرهای نزدیک تاخته سورات و مهمات غارت مینمودند و در پناه کتل و دشت کماریج با دشمن مقاومت میکردند کریم خان زند از کتل های سه گانه پیرزن و دختر و کماریج گذشته میان همین سنگ های صاف سرازیر اسدخان را اسیر و دستگیر ساخت.

کنار تخته - بعد از کتل کماریج به ده کنار تخته رسیدیم. رود شاهپور از کنار این ده میگذرد. پوتی دلاکروا در تابستان ۱۸۷۴ از این دهکده گذشته و بقدری از گرما صدمه دیده بود که از طلوع تا غروب آفتاب وسط آب رود خانه دراز کشید پوتی دلاکروا میگوید ماهی های قزل آلا چندان زیاد بودند که مرتب دور من آمده دستم را گاز میگرفتند من هر کدام را که میخواستم بآسانی از آب بیرون میانداختم بیچاره ماهی های کنار تخته از گرمی آب جان و رمق نداشتند.

من (لرد کرزن) چند ساعتی در کنار این رود اقامت کردم خار شتر بوته های تمر هندی تک تک درخت خرما نمونه سرسبزی و آبادی کنار تخته است از کنار تخته بطرف کتل (ملو) عزیمت نمودیم ملو مخفف کلمه عربی ملعون میباشد این چهارمین کتل خطرناک راه بوشهر و شیراز است اما باندازه آن سه کتل هولناک نیست من گمان میکنم کتل کماریج بواسطه صافی و سرازیری سنگها از هر کتلی ملعون تر است از

کنار کتل ملو رود دالیکی میگذرد این رود از جنوب فارس سرچشمه گرفته بطرف شمال غربی میرود و در هر نقطه تغییر اسم میدهد و در دشتستان بارود شاپور همراه گشته در نزدیکی بوشهر به خلیج فارس میریزد. راه کتل ملو گرچه چندان دشوار و هولناک نیست اما خیلی پیچ واپیچ دارد و پس از ده ساعت و بیست دقیقه سواری یا پیاده روی کتل ملو را طی کرده برودخانه میرسیم روی رودخانه دوپل یکی خرابه و دیگری درسته است پل تازه را از سنگ و آجر بدستور مشیرالملک مردخیرخواه شیرازی بنا کرده اند يك برج كوچك اینطرف پل سنگی بود و مأمور مخصوص راهداری دولت شاهنشاهی درمقابل این برج ایستاده و مالیات راه تقاضا دارد من (لرد کرزن) تعجب میکنم که چگونه مأمورین بیشرم شاه برای چنین پرتگاههایی حق العبور میخواهند و از مسافری که جان و هستی خود را در کف نهاده باین جهنم دره ها می آید باز هم پول می طلبند از قراری که شنیدم حاکم بوشهر باید سالی دوهزار تومان بعنوان مالیات راه برای قبله عالم بفرستد لذا سالانه چهار هزار تومان بیراهه بوشهر را اجاره میدهد و مال الاجاره را از چار پایان - ایلات - مسافرین - گوسفند و بز و غیره میگیرد چنانکه اگر شخصی بامر غش از پل بگذرد باجی برای خود و باجی برای مرغک میدهد.

دالیکی - رود دالیکی بنام دهکده ویرانه دالیکی مشهور گشته است. در این ده هم چیز تازه ای نیست جز اینکه گیاهی بنام (کالاب) در آنجا میروید بوته کالاب ده پا ارتفاع دارد برگ های آن پهن و خاکستری رنگ است و گل خوشبوی سفیدوار غوانی روی ساقه های کالاب میروید پس از آنکه برگ های گل ریخت، تخمدان بزرگی پیدا میشود و دور تخمدان رشته های زیادی می پیچد يك موقعی که مردم ایران هنرمند و کاردان بودند از رشته های کالاب ابریشم مصنوعی میساختند و تارهای لطیف آنرا برای بافتن پارچه بکار میبردند ولی اکنون آن هنرمندیها را ندارند و رشته کالاب را بجای پر و پشم در بالشت و متکامیریزند. قدری دورتر از رود دالیکی جوی آب معدنی است که بوی سولفور آن چشم و دماغ را میسوزاند و پائین تر از جوی گوگرد چشمه نفت روی زمین جاری است مردمان دالیکی خبر ندارند که چه نعمت های خدا دادی مانند سولفور - نفت - قوه آب - ماهی های متنوع در آب و خاک آنان ودیعه است. اهالی آب گوگرد را برای معالجه زخم شتر بکار میبرند ماهی را نیز به چار پایان میدهند

شگفت این است که چارپایان بردبار ایران چون علف نمی یابند برخلاف ذوق و سلیقه حیوانی خویش ماهی میخورند. نفت دالیکی بمصرف اندود کردن تیرها میرسد که از شر موریانه محفوظ بماند اگرچه در دالیکی خانه مناسبی یافت نمیشود اگر هم باشد با خاک و خشت بنا کرده اند. در سال ۱۸۸۴ میلادی آقایان هوتز و کمپانی با هزار زحمت امتیاز استخراج نفت دالیکی را از وزیران پول پرست قبله عالم گرفتند و مشغول نقب زدن شدند اما به نتیجه نرسیدند و دوباره مشغول جستجو گشته اند و تا هشتصد قدم پائین رفته اند.

برازجان - میگویند در اطراف این ده یا شهر ایرانی گراز زیاد بوده و از اینرو آنجا را گراز دان یا جایگاه گرازان گفته اند سپس بتدریج گرازان را برازجان کرده اند. از دالیکی به برازجان رسیدیم از دور برجها و بناهای قلعه مانندی دیده شد من تصور کردم در برازجان قلعه های نظامی ساخته اند اما همینکه نزدیک رسیدم معلوم شد کاروانسرای بار انداز است. برازجان هم مانند ایران از دور منظره های مهمی بخاطر میآورد ولی در نزدیکی بی اهمیتی آن آشکار میگردد و خلاصه این کاروانسرا را هم مشیرالملک شیرازی در سال ۱۸۷۵ از سنگ و آجر بنا کرده طویله و بار بند و بالاخانه و ایوانهای خوبی ساخته اند و مطابق عادات ایرانیان جای زنان از مردان مجزا میباشد من (لرد کرزن) تمام اطاقهای این کاروانسرا را سرکشی کردم محکم و مناسب آب و هوای گرمسیر ساخته اند اما ایرانیان خود خواه در و دیوار این کاروانسرا را بعاتت زشت خود یادگار کشیده اند مخصوصاً بسیاری از مسافرین شکل کشتی را روی دیوار نقاشی نموده اند و شاید برای آنست که از ترس کشتی سواری و دریا نوردی خیال تمرین داشته اند از روی پشت بام کاروانسرا دشت برازجان را تماشا کردم در سال ۱۸۵۷ میلادی ایرانیان ترسو بدون اینکه يك گلوله خالی کنند در همین دشت برازجان^۱ پابگریز نهادند و مهمات و لوازم خویش را بسر بازان انگلیس وا گذاردند. بچه های برازجانی بیرون کاروانسرا بازی میکردند مردها هم تپانچه بلند بی تناسبی در کمر داشتند من در هیچ جای ایران جز برازجان مردمان عادی را با اسلحه ندیدم میگفتند علتش آنست که مردم برازجان جر غارت و حمله به یکدیگر کار و کاسبی

دیگری ندارند و هر کس که تپانچه ندارد^۲ مورد حمله دیگران واقع میگردد دیگر از عادات اهالی برازجان خونخواهی است باین قسم که اگر چندین سال پیش مردی از فلان کوچه بر ازجان بدست مرد دیگری از کوچه دیگر کشته شده باشد ساکنین کوچه مقتول حق دارند هر موقعی که مناسب بدانند یکی از اهالی کوچه قاتل را بانتقام خون هم محله خود بکشند با این عادت و رسم معمول است که هیچکس در برازجان امنیت جانی ندارد و هر کس منتظر حمله دیگری خواهد بود.

موقعی که من (لرد کرزن) به برازجان رسیدم ملخ چیزی برای آنان باقی نگذاشته بود مختصر زراعت - نخاستان حتی بوته های خار را هم ملخها خورده بودند. برازجانی هم از هیچکس و از هیچ جا انتظار کمک را نداشت بقصد انتقام ملخها را جمع کرده می پخت و می خورد یا آنکه نپخته نمک میزد و سدجوع مینمود و قبله عالم و وزیرانش که جز داخل قصرها و حرم سراهای خویش جایی را نمیدانند البته از وجود برازجان بی خبرند چه رسد باینکه برای قحطی زدگان برازجان فکری بکنند منتهی فکر آنان اینست که از همین گرسنگان هم پولی بنام باج راه و بیراه جمع کنند.

خوشاب - در شش میلی برازجان ده كوچك دیگری است که خوشاب نام دارد این دهکده بواسطه زد و خورد ایران و انگلیس در سال ۱۸۵۷ شهرت تاریخی پیدا کرده است چنانکه میدانیم شاه ایران در اثر تحريك روسها برخلاف عهد و پیمان و مقررات مجدد بقصد هرات لشگر کشی نمود بعلاوه با مأمورین و اتباع بریتانیا بنای بد رفتاری را گذاشت و هر قدر نماینده انگلیس او را نصیحت کرد فایده نه بخشید بالاخره در دسامبر ۱۸۵۷ سربازان انگلیسی وهندی وارد بوشهر شدند وبدون کمترین مقاومتی شهر و بندر را تصرف کردند دریادار و بندر دار وفرماندار وسالار وسپه دار و سردار ایران که معمولاً از يك مشت اسم و عنوان تو خالی تشکیل می یابد در برابر سپاهیان انگلیس تاب مقاومت نیاوردند و پا بگریز نهادند. سر، ج. - او ترام فرماندار نیروی انگلیس در فوریه سال بعد به تعاقب ایرانیان عزیمت نمود و تا برازجان پیش رفته در نزدیکی دهکده خوشاب سپاهیان طرفین بیکدیگر رسیدند و مشغول آرایش شدند سر کرده ایرانیان شجاع الملك (یعنی دلیر ترین مردان کشور) لقب داشت پنجهزار پیاده هشتصد سواره هیجده توپ در اختیار وی بود، سراو ترام دوهزار و

دویست سرباز انگلیسی دو هزار هندی و بلوچ دو هنگ کوهستانی هیجده توپ چهارصد و بیست سواره نظام هندی همراه برد. شجاع‌الملک بدون اینکه اجازه شلیک بدهد یا کوچکترین مقاومتی بنماید مثل باد صرصر فرار کرد و مهمات و توپخانه و چادر و اثاثیه خویش را بجا گذاشت در صورتی که ممکن بود با جنگ و گریز نیروی انگلیس را به کتل ملو آورده خسارات کلی وارد سازد سر او ترام دستور داد باروت و فشنگ ایرانیان را آتش زده باز گردند موقع مراجعت در نزدیکی خوشاب عده‌ای از سواران دشتستانی با انگلیس‌ها شبیخون زده و مجبور بفرار شدند در این تصادف هفتصد نفر ایرانی و شانزده نفر انگلیسی و هندی کشته شدند. سر او ترام پس از این شبیخون یا نمایش بی‌فایده ایرانیها رو به بوشهر برگشت و از بوشهر بطرف خرم شهر و اهواز رفت و در آن نقاط هم مثل بوشهر و بر ازجان و خوشاب و دالیک سواران و سپهداران ایران فرسخ‌ها از جلوی انگلیس‌ها میگریختند و دقیقه آرام نداشتند تا آنکه در بهار همان سال نماینده ایران در پاریس تقاضای صلح نمود و معاهده تازه منعقد گشت شاه ایران متعهد شد که هیچگاه نام افغانستان و هرات را بر زبان نراند و از بد رفتاریهای خود دست بکشد انگلیس‌ها هم با اینکه میتوانستند بوشهر و خرمشهر و اهواز را در تصرف داشته باشند با ایران پس دادند اگر چه این اقدام بزیان ایرانیان تمام شد چه که ممکن بود بندر بوشهر در تحت نظارت انگلیس‌ها مانند بمبئی آباد گردد.

خلاصه از خوشاب تا بوشهر دو راه هست یکی راه احمدی و مسیله (سیل گیر) دیگر راه شیف که بندر کوچکی واقع در کنار خلیج می باشد من راه دوم بین بندر شیف را برگزیدم چه در آنجا از طرف نماینده مقیم بوشهر باستقبال من آمده بودند از خوشاب تا شیف راه صاف است و کوچکترین پستی و بلندی ندارد همینکه آفتاب بلند شد (سراب) از پیش چشم ما نمودار گردید داستان سراب و بیابانهای سوزان ایران و افریقا در همه جا مشهور است که از دور منظره‌های باغ و آب و دریا و آبشار نمودار میشود بهر حال پس از پیمودن بیست و پنج میل راه به بندر شیف رسیدیم بندر شیف از يك کاروانسرا خرابه و دو کرجی ماهی گیری و ده بیست نفر عرب پابرهنه گرسنه تشکیل می‌یابد مقابل شیف ده دیگری است که شیخ سعد نام دارد و در آبادی

و سر سبزی از شیف بدتر است . کرجی بخار (موتور بوت) انگلیسی بیا پرچم (یونین جک) انتظار مرا داشت آب دریا - قایق بخار - پرچم انگلیس - سوار هندی در مقابل کتل ملو - یابوی لنگ - صخره های تیز - سراب صحرا - بر از جان خشک و سوزان افکار متضادی را مجسم میساخت . خدا حافظای کتل ها ای دره های بیراهه ها ای پر تگاهها خدا حافظ برای همیشه ولی پیش از آنکه سوار کرجی شده از شیف حرکت کنیم لازم دانستم اطلاع مهم دیگری راجع براه بوشهر - شیراز بنویسم و آن اینست که غیر از راه معمولی پر خطری که من آمده ام راه دیگری نیز معروف براه فیروز آباد شیراز و بوشهر را بهم ربط میدهد متتهی مسافت آن قریب دویست و هشت میل و از راه معمولی درازتر است .

فیروز آباد که راه نامبرده بآن منتسب گشته مقر ایلیخانی قشقائی است، فیروز آباد در زمان هخامنشیان و ساسانیان بنام دژ گور یا جور مشهور بوده و سپس عضدالدوله دیلمی از فرمانروایان آل بویه بجای آن فیروز آباد را بنا کرد از پیشینیان در فیروز آباد اکنون آثار زیر باقی است :

- ۱ - قلعه دختر در شمال شهر روی تپه بر فراز تنگ آب.
- ۲ - صورت اردشیر و هرمز و چند سوار کار .
- ۳ - کاخ ساسانی یا آتشکده.
- ۴ - برج مارپیچ سنگی که با احتمال قوی آتشگاه بوده است.

قمشه (شهرضا)

مسافرین فرنگی که باصفهان می آیند مجبورند در جلفا اقامت نمایند چونکه اقامت آنها در اصفهان متعصب بی مهمانخانه امکان پذیر نیست من (ارد کرزن) نیز در جلفا بودم ولی چون چاپارخانه در اصفهان است ناچار از جلفا با اصفهان باز گشته سوار اسب چاپاری شدیم و براه افتادیم منزلگاه اول قبرستان ارامنه واقع در دامنه کوه صفه است ارمنی های جلفا با آنکه مسیحی هستند گورستانشان مانند گورستان مسلمانها خشک و بی آب و علف است کبوترخانه - برج ها - منارها - پلها با تمام حوادث تاریخی آن در یک دقیقه از نظر گذشت پس از گورستان جلفا به منزل مرغ (به فتح اول) رسیدیم مرغ جز يك کاروانسرای کثیف چیز دیگری نداشت و بدون تأمل از آنجا

حرکت کردیم و بعد از پیمودن چند میل راه به کتل اورچین رسیدیم کتل اورچین در برابر کتل‌های راه بوشهر- شیراز مثل خیابانی است که تازه اسفالت کرده باشند و نمیدانم از چه جهت نام این راه ساده را کتل گذارده‌اند همینکه کتل باراه ناهموار اورچین را طی کردیم بدشت مایار رسیدیم در اینجا شش مسافر ناشناس روسی را دیدم که بقول خودشان عازم شیراز بودند در صورتیکه بعداً معلوم شد مقصد آنان حبشه بوده است و از راه اصفهان- شیراز- بوشهر به بمبئی و از آنجا با کشتی به حبشه می‌رفتند وزارت امور خارجه روسیه این مسافران گمنام را برای مقاصد سیاسی بسیار مهمی بافریقا روانه نموده بود و کسی از منظور آنان آگاهی نداشت.

نزدیک دشت مایار دهی هم بهمان نام است که سابقاً خیلی آباد بوده و اکنون ویرانه می‌باشد مادرشاه عباس کاروانسرائی در آن جا بنا کرده که حالا مزبله است در زمان تاورنیه جمعیت مایار هزار خانواده بوده و فعلاً صد خانواده کمتر می‌باشد.

قمشه - قمشه یا (کومو) یکی از شهرهای مهم واقع میان شیراز و اصفهان است. نخستین منظره که هر مسافر تازه وارد از شهرهای ایران می‌بیند گورستان خشک و کثیف آن شهر است مسلمانان چنانکه میدانیم اطراف گورستان را حصار نمی‌کشند و درخت و سبزی و آب در گورستانهای ایران نیست. گورستان قمشه نیز با همین وضع اسفناک از مسافر استقبال مینماید موقع غروب بود که من بقبرستان قمشه رسیدم مرده‌ای را بخاک می‌سپردند و چنانکه عادت و رسم ایرانیان است زنها و مردها با صدای شیون و ناله اطراف گور را احاطه داشتند.

از گورستان که گذشتیم به برج و باروی گلی خندق‌های خراب خانه‌های سیاه و زنان و مردان پابرهنه رنگ پریده بیمار برخوردیم در میان این کلبه‌های سیاه گنبد آبی رنگ شاهرضا از وسط چنارهای انبوه سرکشیده بود و یگانه زیبائی شهرهای تاریک و تارشرقی را نمایش میداد. شاهرضا بقرار مشهور نواده امام رضا است و دست تصادف او را از حجاز باین قسمت از ایران آورده است ایرانیان شیعه در اطراف مزار شاهرضا جمع شده و شهر و آبادی بنا کردند اما افغانان متعصب سنی در سال ۱۷۲۲ میلادی شهر قمشه و بناهای امامزاده را چنان خراب کردند که تاکنون نیز

ویران میباشد تاورنیه در ایام صفویه که ایران خیلی تعصب نداشت بداخل صحن و حرم شاهر ضارفته از ماهی‌های طلائی غازها و اردک‌های آن تعریف میکند تاورنیه از زنجیر بست شهرضا اطلاعات مفصلی داده که هر گناهکاری پس از ورود به صحن و بوسیدن زنجیر در پناه شاهرضا میماند و هیچکس را یارای تعرض وی نبود فعلاهم زنجیر بست باقی مانده وعده زیادی درویشهای ژولیده پشت زنجیر بنگ و حشیش و تریاک میکشند .

ژنرال انگلیسی در قمشه - هر انگلیسی که به قمشه میآید ناچار بیاد رشادتهای يك ژنرال انگلیسی میافتد که در سال ۱۸۳۵ شاه ایران را از خطر نیستی و اضمحلال نجات داد این ژنرال انگلیسی سر-اچ - لیندزی نام داشت که از زمان فتحعلی شاه جزء مستشاران نظامی ایران درآمد و همینکه فتحعلی شاه مرد نواده او محمد شاه به تخت نشست پسرهای متعدد فتحعلی شاه بر علیه برادر زاده قیام کردند از آنجمله حسنعلی میرزای فرمانفرمای فارس و برادرش شجاع السلطنه بودند که با عده زیاد و مهمات فراوان از شیراز عزیمت کردند روبه طهران میآمدند محمد شاه که از زیادی افراد و کثرت مهمات عموها خبردار بود از ژنرال انگلیسی خواهش کرد هر چه زودتر برای جلوگیری حرکت کند سرلیندزی با چهار هزار نفر سوار و پیاده که یگانه ذخیره قبله عالم بود بطرف شیراز عزیمت نمود و در بیرون شهر قمشه هردو سپاه بیکدیگر رسیدند ولی مه غلیظی میان دو سپاه را احاطه داشت تا آنکه ناگهان زوجه ارمنی سرهنگ (شی) از فرماندهان انگلیس که زن دلیر و کاردانی بود از میان مه تیری خالی کرده و مرکز دشمن را تشخیص داد سرلیندزی بلافاصله حمله نمود و پس از دو ساعت جنگ بیست هزار سرباز پیاده و سواره شجاع السلطنه و فرمانفرما در مقابل چهار هزار سرباز فرار کرد «لیندزی» هردو عموی شاه را مانند بره دستگیر نموده روانه تهران ساخت.

همینکه از قمشه حرکت میکنید باید از میان تپه‌های پیچ پیچ و دره‌های گود بصحراهای خشک بی‌آب و از آنجا بگردنه‌های کوتاه و کوچک بگذرید . در میان راه دره‌های آباد و مزرعه‌های شاداب نمی‌بینید همه جا خشکی -- بی‌آبی و اگر هم

دهی بوده خرابه آن باقی است تنهاده آباد سر راه ده مقصود بیکی است. میگویند مقصود بیک ناظر و خوانسار شاه عباس بزرگ بوده و این ده را او ساخته است که البته تا امروز چیز مهمی از آن نمانده است. از ده مقصود بیک به ده امین آباد میرسیم که بنا بگفته مورخین ایرانی از بناهای داود خان برادر امامقلی خان والی فارس در زمان شاه عباس میباشد در آن روزها ایلات دزد بختیاری و قشقائی بیشتر کاروانها را که از اصفهان بشیراز میرفتند غارت میکردند برادر امامقلی خان قریه امین آباد را بمنزله پاسگاه ژاندارم در آنجا ساخت تا مسافری را از شردزدان ایلاتی راحت سازد اکنون از امین آباد فقط یک قلعه خرابه گلی - یک مسجد نیم ویرانه و یک حمام بایر دیده میشود آمار و آثار زندگی در امین آباد و سایر نقاط این راه بسیار نادر است گاهی کاروان شتر مانند قافله وهم و خیال از میان این ریگزارها گذشته صدای زنگ گردن چهار پایان تا مدتی در دامنه تپه های سوخته و برشته از آفتاب منعکس میگردد از سر سبزی این شوره زارها تنها یک نوع کتیرائی، زیاد است که حتی در اوایل بهار هم مشاهده بوته هان آن لطفی ندارد.

از امین آباد وارد خاک فارس میشویم همانجائی که موطن نژاد پارس و منشأ ایران امروزی و دیروزی میباشد. پادشاهان هخامنشی در شهرهای بازار گاد، استخر و تخت جمشید فارس کاخهای با عظمت بنا کرده اند و آرامگاههای مجلل ساخته اند که بعد از چند هزار سال مورد احترام علماء روی زمین میباشد. پس از هخامنشیان ساسانیان هم در استان فارس شهرها و عمارات عالی بنا کردند و همینکه عرب ها ایران را گرفتند نخستین فرزند دلیر ایران یعقوب لیث صفاری در قرن نهم میلادی از سیستان بفارس آمد چون میدانست کانون استقلال و هستی ایرانیان فارس است یعقوب لیث مدتها با خلفای عرب جنگید و کرمان و خراسان و سیستان و فارس را از دست آنان بیرون آورد پس از مرگ وی بفاصله اندکی دلاورانی از گیلان برخاسته و نظر یعقوب لیث را در انتقال بفارس و شیراز تأیید کردند. این دسته از فرمانروایان خالص ایرانی را که مدتی در شیراز اقامت داشتند آل بویه یا دیالمه میگویند.

پس از اینکه سلجوقیان ترك ایران را مسخر نمودند يك دسته از ترکمن های سلغری که از طرف آنان در فارس حکومت داشتند کم کم برای خود حکومت

مستقلی تشکیل داده و قریب یکقرن در آنجا ماندند سعدی شاعر و سخنور نامی ایران معاصر ابو بکر سعد زنگی یکی از همان فرمانروایان تر کمن فارس است که آنها را اتابك یا نایب السلطنه می‌گفتند. در زمان اتابکان بلای چنگیز در ایران ظهور کرد ولی این فرمانروایان تر کمن در اثر ابراز نهایت عقل و احتیاط استان فارس را از شر آنها محفوظ نگاهداشتند و دختر یکی از اتابکان بعقد پسر هولاکو نبیره چنگیز در آمد با این ترتیب فارسی‌ها از قتل و غارت مغول در امان ماندند پس از اتابکان فارس سلسله آل مظفر بدست مبارزالدین محمد مظفر تأسیس یافت و در زمان پنجمین حکمران آل مظفر بلای دیگری بنام تیمور لنگ رو بایران حمله ور گشت. تیمور بر عکس هولاکو شخصاً بشیراز آمد و شاه منصور آل مظفر ابتداء تسلیم وی گشته سپس یاغی شد تیمور بی رحم هم پس از بازگشت بشیراز تمام خاندان آل مظفر را کشتار نمود پس از آن مدتی خوانین تر کمن قره قوینلو و آق قوینلو در فارس حکومت داشتند و از زمان تأسیس سلسله صفوی تا کنون فارس یکی از استانهای تابع دولت ایران میباشد.

ایزدخواست - نخستین آبادی استان فارس ایزدخواست است که معنای معمولی آن خواست الهی میباشد و کمتر محلی در ایران بشگفتی ایزدخواست میباشد

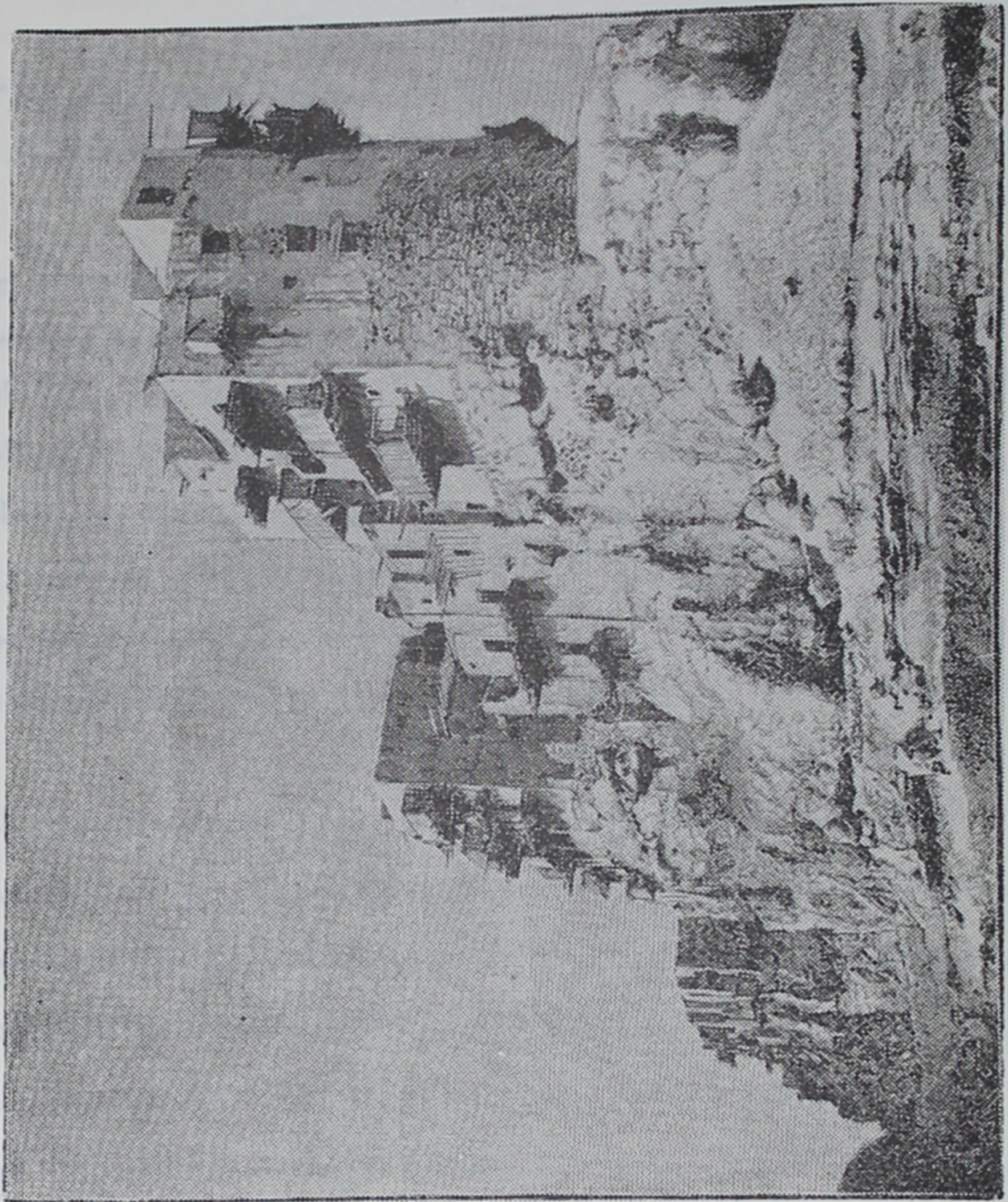
باینقسم که در وسط صحراهای مسطح گودالی به عمق صدپا دیده میشود و مثل آنست که این گودال را بدون هیچگونه پله و سراسیمب کنده باشند و تا انسان بکنار آن پرتگاه نرسد از بودن آن آگاه نمیشود. «فرایزر» معتقد است که دره مزبور دوست یارد پهنا دارد و از میان آن يك رود كوچك کثیفی میگذرد میگویند از ایزدخواست تا شهر یزد سه روز راه است اما کسی تا کنون آنرا نه پیموده است در وسط دره، صخره بزرگی بطول ۳۰۰ تا ۴۰۰ یارد و به بلندی ۱۲۰ تا ۱۵۰ یارد دیده میشود. روی این صخره‌ها کلبه‌های کوچکی ساخته‌اند که مجموعه آن شهر عجیب ایزدخواست را تشکیل میدهد و هر کس آنرا می‌بیند بیاد باغچه‌های معلق بابل میافتد در طرف مشرق صخره يك پل چوبی و دروازه كوچك چوبی است که یگانه راه آمد و شد از همانجا میباشد من پیاده وارد ایزدخواست شدم کوچه‌های شهر عیناً تونل است و از زیر سقف‌های تاریك و دالانهای پر پیچ و خم وارد خانه‌ها میشوند. خانه‌ها غالباً ایوانهای چوبی دارد که رو به دره باز میشود و اگر کسی پایش بلغزد و از روی آن چوبها به دره بیفتد مرگش

حتمی خواهد بود.

امامزاده پراولاد - شهر ایزدخواست از جاهای عجیب ایران است اتفاقاً امامزاده ایزدخواست هم از عجایب امامزاده‌ها میباشد امامزاده سید علی فرزند ارشد امام موسی کاظم امام هفتم شیعیان بعثت غیر معلومی از حجاز بایران آمده و شهر ایزدخواست را برای سکونت خود برگزیده و همین جا هم وفات کرده است. این امامزاده بزرگوار بقدری عیال و اولاد داشته که پس از مرگش هزار دختر و پسر و نوه و نبیره او در ایزدخواست اقامت داشتند. میگویند هر وقت داستان امامزاده سید علی و اولادهایش را برای فتحعلی شاه میگفتند او قاتش تلخ میشد زیرا میل داشت این هنر را غیر از او کسی نداشته باشد که بتواند هزار بچه در زمان حیات خو راه بیندازد.

داستان خونین ایزدخواست - غالب شهرها بلکه ده‌های ایران سر نوشت های خونین مرگباری دارند در هر گوشه این محنت کده گوش‌ها زبانه‌ها بریده شده از کله‌ها منارها ساخته‌اند و با سنگ و ترازو چشم مردم را کشیده‌اند زنده زنده گچ گرفته‌اند زیر خاک کرده‌اند و ازینرو در سراسر ایران روح آزادی و مقاومت مرده و نابود گشته و در خاک پهنآوری که قدری از اروپا کوچکتر میباشد فقط چند ملیون افراد مرعوب و ا همه زده در حال احتضار روزگاری بسر میبرند یکی از آن وقایع شوم هم داستان رعب انگیز زنده بگور کردن مردمان ایزدخواست میباشد باینقسم که در اواخر قرن هجدهم میلادی زکی خان برادر مادری کریم خان زند با خواهرزاده خود علی مراد خان برای سلطنت جنگ میکرد علیمراد بایزدخواست آمد و مردمان تیره روز آنجا از ترس یا هرچه دیگر او را راه دادند و همینکه زکی خان بایزدخواست دست یافت عده‌ای از اهالی آنجا را زنده زنده زیر خاک کرد و زنان و دختران آنها را میان لشکریان تقسیم نمود و بقدری در این عمل بی شرمی و بی رحمی بخرج داد که همان سربازان و افسران از وی متنفر گشته شبانه طناب چادرش را بریدند و دیرک را بسرش انداخته خفه‌اش کردند سیر آر - ک - پورثر جهانگرد انگلیسی در سیاحت نامه خود چنین مینویسد :

«سال ۱۸۱۸ میلادی بایزدخواست رسیدم پیرمردی از اشخاص زنده بگور نزد من آمد و در حضور سایرین داستان بدبختی خود را شرح میداد که چگونه زکی

شهر ایزدخواست

Call No. _____ Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

خان او را پیش از مردن خاک کرد و چگونگی جلادان و درخیمان او بآه و ناله زن و کودکانش رحم کرده سوراخی از قبر دروغی برایش درست کردند و او از آن سوراخ بمیان راه آب رفته و از چاه خانه همسایه سر در آورد و اتفاقاً در همان شب زکی خان را سپاهیان خفه کردند و همه مردم ایزدخواست زنده ماندند.

آری در روزهایی که کریستف کلوب امریکا را کشف میکرد و کم کم اختراعات برق و بخار و چاپ رو به تکمیل میگذاشت ایرانیان دچار چنین فرمانرواهائی بودند که آنها را زنده زیر خاک میگذاشتند.

از ایزدخواست به شولگستان رفتیم در اینجا راه شیراز دو قسمت میشود، یکی راه پستی که از بازار گاد و دشت مرغاب میگذرد و دیگر راه ده جرود، آسوپاس اوجان - مائین که بیست و پنج میل از راه پستی کوتاه تر میباشد بعقیده ایرانیان بهرام گور در نزدیکی منزلگاه اوجان دنبال گور خر دوید و به باتلاق فرو رفت باری من راه پستی را پیمودم و از شولگستان تا آباده جز بیابان بی آب و علف و بوته های خار آثار حیاتی ندیدم فقط در شولگستان محل کثیف خرابه بنام امامزاده محمد دیده شد که گنبدش را از کاشی های سبزی ارزشی ساخته اند، میگویند سید محمد پسر امام زین العابدین امام چهارم شیعیان است و باز هم بعلت غیر معلومی شولگستان را برای آرامگاه ابدی خویش برگزیده است.

آباده - اطراف این ده بزرگ را چندین باغ میوه با دیوارهای بلند گلی احاطه کرده است انگلیسها در آباده تلگرافخانه دارند و مأمورین آن از شدت تنهایی دو بچه گفتار گرفته و در باغ تلگرافخانه نگاهداشته اند قاشق های شربت خوری، جعبه های چوبی منبت کاری های زیبا از چوب گلابی و شمشاد در آباده زیاد است. از آباده به ده سورمک میرویم و در آنجا هم اثری از آبادی و سرسبزی ندیدیم از سورمک جاده مختصری به ابرقو و شهر یزد کشیده اند. از ده سورمک کم کم راه ارتفاع پیدا میکند و در ده بید که مرتفع ترین نقاط میان شیراز و اصفهان است به ۵۷۰۰ پا میرسد میان سورمک و ده بید کاروانسرائی است که آنرا خان خموره میگویند در تمام این جاده جز ریگستانهای تفته و شوره زارهای هولناک چیز دیگری یافت نمیشود اتفاقاً در خود ده بید هم یک درخت بید ندیدم و از هر کس سراغ گرفتم

او هم درخت بیدی نمیدید اسامی ایران غالباً برخلاف حقیقت است و جایی را که نه ده و نه بید دارد ده بید میگویند ده بید يك پستخانه و چند کلبه گلی بیش نیست در کنار ده بید يك گنبد خشك و گلی دیدم که ظاهراً معبد آتش پرستان بوده ولی بگفته چهارپا دارهای ایران یکی از نشانه های تیررس بهرام گور بوده است ایلات دزدقشقای و بختیاری در این کمین گاه ها مشغول راهزنی میباشند و در موقع ییلاق و قشلاق از آنجا ها گذشته بعنوان مبادله ماست و شیر یا گندم و جو ، کاروانیان و دهاتیان را غارت مینمایند .

دشت مرغاب - چهارده میل راه پیچ پیچ را از میان تپه های گل و سنگ گذشته برودخانه میرسیم این رودخانه قسمت علیای رود پلوار مشهور است که پس از سیراب ساختن دشت مرغاب و حاجی آباد برود کور میریزد . روی این رود پل پنج چشمه ای ساخته اند که در نزدیکی آن کاروانسرای کریم خانی دیده میشود . در دشت مرغاب اردك های وحشی و سایر مرغ های آبی زیادند بقسمی که میتوان آنها را با دست گرفت در نزدیکی دشت مرغاب ده دیگری هست که آنرا ده نو میگویند در صورتی که هیچگونه آثار نوی در آن دیده نمیشود بلکه برعکس در مجاورت این ده آثار باستانی ایران و پای تخت با عظمت کورش کبیر قرار دارد از آنجائی که اصطلاحات معمولی ایران برعکس سایر جاهاست این محل باستانی را هم ده نو میگویند .

پایان

فهرست اعلام

Call No. _____

Acc. No. _____

Date _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

فهرست اعلام

«آ»

آرم سترنگ ۱۳ ، ۱۹۳	آباد ۲۹۳
آریائی ۳۲ ، ۱۵۴ ، ۱۸۷ ، ۱۹۱ ، ۲۰۷ ، ۲۱۷	آباقاخان ۲۹
آریامهر ۲	آبدیز ۲۰۷
آسپادانا ۱۲۷	آبیک ۲۷۶
آسپیان ۱۲۷	آتشکده آسیاباد ۶۷
آسوپاس ۲۹۳	آتشگاه ۱۳۶
آستانه حضرت رضا (ع) ۲۶۳	آثاناسیوس نی کی پتن ۱۶۰
آسوری ۱۹۵	آخال تپه ۲۵
آسیا ۱۴ ، ۲۷ ، ۳۰ ، ۳۳ ، ۳۹ ، ۱۳۳ ، ۱۳۴ ، ۱۶۹ ، ۲۰۳ ، ۲۳۳ ، ۲۴۳ ، ۲۶۶ ، ۲۷۲	آذربایجان ۱۱۱ ، ۹۳ ، ۹۱ ، ۸۴ ، ۸۳ ، ۶۸ ، ۳۰ ، ۱۲۶ ، ۱۲۷ ، ۱۹۰ ، ۱۹۱ ، ۱۹۳ ، ۱۹۴ ، ۱۹۶ ، ۱۹۷ ، ۲۰۳ ، ۲۰۵ ، ۲۰۷ ، ۲۱۵ ، ۲۱۷ ، ۲۲۰ ، ۲۳۵ ، ۲۳۷ ، ۲۴۲ ، ۲۵۱ ، ۲۵۳ ، ۲۵۶ ، ۲۶۴ ، ۲۶۸ ، ۲۷۵
آسیاباد ۶۷	آارات ۲۴۳ ، ۱۹۴ ، ۶۴
آسیای صغیر ۱۵۹ ، ۲۲۵	آرامگاه طغرل ۶۶
آسیای غربی ۲۱ ، ۲۶۷ ، ۲۷۴	آرامی ۲۱۰
آسیای مرکزی ۴ ، ۱۶ ، ۱۷	آرتش ایران ۲۳۲ ، ۲۴۰ ، ۲۴۲ ، ۲۴۶
آسیای مرکزی (کتاب) ۱۶	آرشیو محرمانه وزارت خارجه و وزارت جنگ
آسیای میانه ۲۱۸	روسیه ۱۶
آشپزخانه حضرتی مشهد ۳۷	
آشور ۱۷۰	
آشوراده ۱۵۷	
آشوریها ۱۹۰	

- آغا محمد خان قاجار ۳۵ ، ۴۱ ، ۴۴ ، ۴۵ ، ابن سینا ۹
 ۴۷ ، ۵۰ ، ۶۰ ، ۶۸ ، ۱۱۹ ، ۱۲۹ ، ابن سینا (مؤسسه مطبوعاتی) ۲ ، ۳
 ۱۴۱ ، ۱۴۲ ، ۱۴۵ ، ۲۰۰ ، ۲۰۱ ، ابوالحسن خان ۲۴
 ۲۰۵ ، ۲۰۸ ، ۲۱۲ ، ۲۳۲ ، ۲۳۴ ، ابوالفداء ۱۸۱
 آفریقا ۵۱، ۱۶
 آق قویونلو ۲۹۱
 آگی نیزا ۱۸۱
 آلئون ۲۴۸
 آلبرت هال ۵۶
 آل بویه ۶۵ ، ۱۱۹ ، ۲۸۷ ، ۲۹۰
 آلپ ۲۴۷ ، ۲۸۲
 آلمان ۵ ، ۴۶ ، ۹۰ ، ۲۳۰-۲۳۲
 آلمانها ۶۴ ، ۲۲۲ ، ۲۳۰ ، ۲۴۷
 آل محیسن ۱۸۷
 آل مظفر ۲۹۱
 آمریکای جنوبی ۵
 آمریکای شمالی ۱۹۵
 آمل ۲۰۰ ، ۲۰۲ ، ۲۵۰ ، ۲۷۴ ، ۲۷۵
 آنتونی شرلی ۲۳۳
 احمد شاه دورانی ۲۶ ، ۳۱ ، ۳۲ ، ۵۱ ، ۱۶۸
 اداره هواپیمائی ۵
 ادبیات ایران و عرب ۱۱۲
 ادسا ۲۵۰
 ادوارد اول ۱۲
 ادوارد مونو کس ۲۳۳
 اراک ۲۳۹
 اردبیل ۱۹۳
 اردشیر بابکان ۱۱۹ ، ۱۶۰ ، ۲۸۷
 ارغون خان ۱۲ ، ۲۹
 ارك سلطنتی (تهران) ۴۷ - ۴۹ ، ۵۷
 « الف »
 ابراهیم آبدار ۹۰
 ابراهیم تیموری (سلطان) ۱۳۹
 ابراهیم خان ۱۶۸
 ابراهیم کلانتر ۱۴۶
 ابرقو ۲۹۳
 ابریشم ایران ۲۶۶ ، ۲۶۷
 ابریشم مازندران ۲۰۳
 ابن بطوطه ۱۱ ، ۳۴ ، ۱۴۰ ، ۱۷۱ ، ۲۱۱

- ارک شیراز ۱۴۲
 ارک قوچان ۲۳
 ارک مشهد ۴۲
 ارک یزد ۱۱۷
 ارمنستان ۱۸۷
 ارمنی - ارمنی‌ها ۵۹ ، ۶۴ ، ۹۰ ، ۱۳۶ ، ۱۸۸ ، ۱۹۰ ، ۱۹۱ ، ۱۹۵ ، ۱۹۶ ، ۱۹۸ ، ۲۰۳ ، ۲۱۱ ، ۲۶۱ ، ۲۸۷
 اروپا ۷ ، ۹ ، ۱۱ ، ۱۶ ، ۲۴ ، ۴۰ ، ۶۰ ، ۶۳ ، ۷۸ ، ۷۹ ، ۸۸ ، ۹۷ ، ۱۰۲ ، ۱۰۶ ، ۱۳۳ ، ۱۳۴ ، ۱۷۰ ، ۱۹۳ ، ۱۹۷ ، ۲۰۳ ، ۲۱۶ ، ۲۱۹ ، ۲۲۲ ، ۲۲۸ ، ۲۳۰ ، ۲۳۲ ، ۲۴۴ ، ۲۶۵ ، ۲۶۹ ، ۲۷۸
 ارومیه ۶۸ ، ۱۸۸ ، ۱۹۵ ، ۱۹۶
 ازبکها ۳۴ ، ۳۵ ، ۳۷
 اسپانیا ۴۳
 اسپانیاییها ۱۵۷ ، ۱۵۸ ، ۱۹۲
 استاک (دکتر) ۸۷
 استخر ۲۹۰
 استرآباد ۲۳ ، ۱۹۷ ، ۱۹۹ ، ۲۰۰ ، ۲۰۴
 ۲۰۵
 استوارت (کلنل) ۶۸-۷۰ ، ۸۰
 استومگر ۱۷۸
 استوارت (کلنل) ۱۷ ، ۶۸ ، ۶۹ ، ۷۰
 اسد افغان ۲۸۲
 اسدخان بختیاری ۲۱۲ ، ۲۱۳
 اسفندیار ۴۶
 اسکندیناوی ۱۲۸
 اسکندر ۸ ، ۳۰ ، ۶۵ ، ۱۰۵ ، ۱۶۷
 اسکویث ۴
 اسلام ۱۱ ، ۳۰ ، ۸۰
 اسلامبول ۱۳ ، ۴۶ ، ۶۰ ، ۸۲ ، ۱۰۹ ، ۱۵۹ ، ۱۸۹ ، ۲۲۲
 اسلحه خانه ۵۳
 اسماعیل سامانی ۱۹۹
 اسماعیل سوم صفوی (شاه) ۲۱۲
 اسماعیل صفوی (شاه) ۳۶ ، ۶۷ ، ۱۷۷ ، ۱۹۳
 اشرف - بهشهر
 اشرف افغان ۳۴
 اشرف البلاد - بهشهر
 اشکانیان ۴۰ ، ۶۵
 اشک اول ۶۵
 اصطخری ۳۰ ، ۴۳ ، ۶۶ ، ۱۲۸ ، ۱۴۹ ، ۲۰۳
 اصفهان ۳۴ ، ۴۳ ، ۴۷ ، ۵۳ ، ۵۸ ، ۵۹ ، ۷۹ ، ۸۴ - ۸۶ ، ۱۰۹ ، ۱۱۲ ، ۱۱۴ ، ۱۱۷ ، ۱۱۸ ، ۱۲۴ ، ۱۲۷ - ۱۳۷ ، ۱۳۹ ، ۱۴۰ ، ۱۵۵ ، ۱۸۴ ، ۲۰۷ ، ۲۰۹ ، ۲۱۱ ، ۲۱۲ ، ۲۳۳ ، ۲۳۴ ، ۲۴۲ ، ۲۶۶ ، ۲۶۷ ، ۲۶۹ ، ۲۷۶ ، ۲۸۷ ، ۲۸۸ ، ۲۹۰ ، ۲۹۳
 اصلاحات ارضی ۲۲۳
 اعتمادالدوله (آقاخان نوری) ۷۷
 اعتمادالسلطنه (محمد حسنخان) ۹۲
 افراسیاب ۲۹
 افریقا ۱۱۴ ، ۲۰۵ ، ۲۷۷ ، ۲۸۶ ، ۲۸۸
 افغانستان ۴ ، ۲۶ ، ۲۷ ، ۳۰ - ۳۳ ، ۵۱ ، ۹۱ ، ۱۵۲ ، ۱۵۶ ، ۱۹۳ ، ۲۱۴ ، ۲۱۵ ، ۲۱۹ ، ۲۳۷ ، ۲۶۷ ، ۲۸۶

- افغانها ۱۲ ، ۳۷،۳۵ ، ۴۴ ، ۱۱۹ ، ۱۲۲ ، ۱۴۰ ، ۱۶۲ ، ۲۹۰ ،
 امامقلی میرزا ۱۸۹ ، ۱۲۹،۱۲۶،۱۳۷، ۱۴۰، ۱۹۹،
 امام هفتم (ع) ۲۹۲ ، ۲۱۱،۲۱۴، ۲۱۸، ۲۳۲-۲۳۴، ۲۸۸،
 امانلو (ایل) ۲۳ ،
 اقدسیه ۶۴ ،
 اقیانوس هند ۱۵۳ ، ۱۶۹ ،
 اقیانوسیه ۲۲۶ ،
 اکبر شاه هند ۱۲۸ ،
 الب ارسلان ۸ ،
 البرز ۶۱ ، ۶۳ ،
 الجزایر ۱۶ ،
 الراشد عباسی ۱۳۶ ،
 الفلیله ۵۰ ،
 القطر ۱۷۰ ، ۱۷۵ ،
 القطیف ۱۷۰ ، ۱۷۵ ،
 الکساندرچایلد ۱۶۴ ،
 المحرق ۱۷۰ ،
 المسالك والممالك ۱۴۹ ، ۲۰۳ ،
 الیزابت اول ۱۲ ، ۱۲۸ ،
 الیس ۶۸ ، ۲۳۸ ،
 امام جمعه تهران ۸۲ ،
 امام چهارم (ع) ۲۹۳ ،
 امام حسن (ع) ۳۸ ،
 امام حسین (ع) ۵۶ ، ۱۳۱ ،
 امام رضا (ع) ۱۶ ، ۲۰ ، ۲۵ ، ۳۴ ، ۳۶ -
 ۳۸ ، ۴۱ ، ۱۲۳ ، ۲۰۵ ، ۲۶۳ ، ۲۸۸ ،
 امامزاده سیدعلی ۲۹۲ ،
 امامزاده عبدالله ۱۸۳ ، ۲۰۵ ،
 امامزاده محمد ۲۹۳ ،
 امام قلی (منزلی نزدیک قوچان) ۱۹ ،
 امامقلیخان ۱۴۰ ، ۱۶۲ ، ۲۹۰ ،
 امامقلی میرزا ۱۸۹ ،
 امام هفتم (ع) ۲۹۲ ،
 امانلو (ایل) ۲۳ ،
 امپراطور اتریش ۵۹ ،
 امپراطور چین ۵۶ ،
 امپراطور روسیه ۲۲ ، ۲۵ ،
 امتیاز استخراج تمام معادن ایران ۲۷۵ ،
 امتیاز استخراج نفت دالیکی ۲۸۴ ،
 امتیاز برق و گاز تهران ۲۴۸ ،
 امتیاز تراموای اسبی ۲۴۹ ،
 امتیاز توتون و تنباکو ۲۶۷ ،
 امتیاز راه آهن تهران - شاه عبدالعظیم (ع) ۲۴۸ ،
 امتیاز رویترا ۱۱۱ ، ۲۱۶ ، ۲۴۸ ،
 امتیاز کشتیرانی رود کارون ۲۱۶ ، ۲۵۱ ،
 امریکا ۲۵ ، ۲۷۸ ،
 امیر تیمور - تیمورلنگ ۹۳ ، ۳۲ ،
 امیر قائن ۳۲ ، ۹۳ ،
 امیر کبیر ۶۳، ۷۶، ۸۴، ۹۷، ۱۰۴، ۱۰۸،
 ۱۲۷، ۲۴۶ ،
 امیر گناه خان ۲۴ ،
 امیر نظام گروسی ۸۳، ۸۴، ۸۷، ۹۱، ۹۲،
 امیریہ ۸۷ ،
 امین آباد ۲۹۰ ،
 امین اقدس ۷۵ ، ۸۲ ،
 امین الدوله ۹۰ ، ۹۲ ، ۱۲۱، ۱۲۲، ۱۲۵ ،
 امین السلطان ۸۹-۹۲ ، ۱۱۰، ۱۲۱، ۱۲۲،
 ۱۵۷، ۲۲۰، ۲۴۶ ،
 امین الضرب ۲۰۲ ، ۲۵۰ ،

انار رود ۱۲۱	اوزون آدا (بندر) ۱۵ ، ۱۶
انارک ۱۱۶	اوزون حسن ۶۷
انجمن جغرافیائی پادشاہی انگلستان ۷	اولیویر ۴۴
انجمن جغرافیائی روس ۲۶۲	اھواز ۱۷۶ ، ۱۸۱ ، ۱۸۲ ، ۱۸۶ ، ۱۸۷ ،
انجیل ۱۰۰	۲۱۹ ، ۲۳۱ ، ۲۸۶
اندولیر شیلی ۱۶۴	ایتالی ۲۳ ، ۲۰۳ ، ۲۰۸ ، ۲۴۷
انزلی ۱۱۰ ، ۱۶۶ ، ۱۹۹ ، ۲۰۵ ، ۲۰۶	ایذہ ۲۱۱
انقلاب سفید ۹۶ ، ۱۰۲ ، ۲۲۳	ایران - دراغلب صفحات
انگلیس ۲ ، ۴ ، ۶ - ۸ ، ۱۲ ، ۱۳ ، ۲۵ ،	ایران مرکزی ۲۶۴
۲۷ ، ۳۱ ، ۴۰ ، ۵۱ ، ۵۴ ، ۵۸ ، ۶۲ ،	ایزد خواست ۲۹۱ - ۲۹۳
۶۴ ، ۶۸ ، ۸۳ ، ۸۵ - ۸۷ ، ۹۰ ، ۹۱ ،	ایستگاہ تہران - حضرت عبدالعظیم (ع) ۲۵۰
۹۳ ، ۱۰۸ ، ۱۱۸ ، ۱۲۷ ، ۱۳۵ ، ۱۴۱ ،	ایسلند ۲۲۵
۱۷۵ ، ۱۹۳ ، ۲۱۶ ، ۲۱۸ ، ۲۲۱ ، ۲۳۰ ،	ایل آق پاپاخ ۱۹۰
۲۳۵ ، ۲۳۷ ، ۲۶۵ ، ۲۷۰ ، ۲۷۳ ، ۲۷۴ ،	ایلات ترکمن ۲۰۴
۲۸۵	ایلات فارس ۱۴۹
انگلیسھا ۱۶ ، ۱۸ ، ۴۱ ، ۴۲ ، ۴۷ ، ۷۹ ،	ایلات لر بختیاری ۱۵۰ ، ۲۲۰ ، ۲۹۰ ،
۸۵ ، ۱۱۸ ، ۱۳۳ ، ۱۴۲ ، ۱۵۲ ، ۱۵۴ -	۲۹۴
۱۵۶ ، ۱۵۸ ، ۱۶۲ ، ۱۶۳ ، ۱۶۵ ،	ایل افشار ۳۴ ، ۱۷۷
۱۶۹ ، ۱۷۴ ، ۱۸۱ ، ۱۸۶ ، ۱۹۰ ،	ایلام ۱۷۶
۱۹۶ ، ۲۰۳ ، ۲۱۳ ، ۲۱۹ ، ۲۲۰ ،	ایل اورامار ۱۹۰
۲۲۸ ، ۲۳۲ ، ۲۳۳ ، ۲۴۷ ، ۲۵۱ ، ۲۸۶ ،	ایل بنی کعب ۱۵۴ ، ۱۷۷ ، ۱۷۸ ، ۱۸۱ ،
۲۹۳	ایل تایلاکو ۱۹۰
انوشیروان ۸	ایل چہارلنگک ۲۱۲ ، ۲۱۳
انیس الدولہ ۷۹	ایلخانی (امیر حسین خان شجاع الدولہ)
اوترام ۲۸۵ ، ۲۸۶	شجاع الدولہ
اوجان ۲۹۳	ایلخانی قائنات ۲۴۶
اورامار ۱۸۸	ایلخانی قاجار ۵۵
اورانوش ۱۸۴	ایل خمسہ عرب ۱۵۰ ، ۱۵۱
اورنگ زیب ۵۱	ایل زعفرانلو ۲۱ ، ۲۳
اوریان اکسپرس ۱۳	ایل زنگنہ ۱۹۰

- ایل زیر ۱۹۰
 ایل سنجایی ۱۹۰
 ایل سنقر ۱۹۰
 ایل شاهدلو ۲۳
 ایل شکاک ۱۹۰
 ایل قاجار - قاجار
 ایل قشقائی ۱۵۰ ، ۱۵۱ ، ۲۲۰ ، ۲۹۰ ، ۲۹۴
 ایل کرندی ۱۹۰
 ایل کل بیکی ۱۹۰
 ایل کلهر ۱۹۰
 ایل گوران ۱۹۰
 ایل ماماشی ۱۹۰
 ایل مامی ۱۹۰
 ایل ممسنی ۲۸۲
 ایل مندامی ۱۹۰
 ایل منکوری ۱۹۰
 ایل هرکی ۱۹۰
 ایل هفت لنک ۲۱۲ ، ۲۱۳
 ایل هماوند ۱۹۰
 ایوان نادری ۳۰
 ایوب خان (امیر) ۲۱۴
- باتوم ۱۳-۱۵
 باجگیران ۱۹
 باخت آردشیر ۱۵۲
 بادکوبه ۱۴ ، ۱۵ ، ۲۰ ، ۲۰۴ ، ۲۰۵ ، ۲۲۹ ، ۲۳۰
 بادیه الحجاز ۱۷۷
 بارفروش - بابل
 بارون دورویتر - رویتر
 بازار اصفهان ۱۳۳
 بازار تهران ۴۸ ، ۵۷ ، ۵۸
 بازار سبزی فروشهای شیراز ۱۴۴
 بازار شاه عبدالعظیم (ع) ۶۵
 بازار شیراز ۱۴۲ ، ۱۴۳
 بازار وکیل ۱۴۱
 باستان شیراز ۱۴۱
 باسکینزار ۱۱۸
 باطن ۱۷۳
 باغ ایلخانی قوچان ۲۲
 باغ تپه ۲۰۰
 باغ تخت ۱۴۵ ، ۱۴۶
 باغ جهان نما ۱۴۶ ، ۱۴۸
 باغ دلگشا (شیراز) ۱۴۶
 باغ دلگشا (کرمانشاه) ۱۸۹
 باغ سرچشمه ۲۰۰
 باغ سعادت آباد ۱۳۵
 باغ شاه (بهشهر) ۲۰۰
 باغ شیخ ۲۸۰
 باغ صاحب الزمان ۲۰۰
 باغ صفی آباد ۲۰۰
 باغ کلاه فرنگی ۱۳۵
- باب عالی ۱۸۸ ، ۱۸۹
 بابل ۶۵ ، ۱۷۰
 بابل (بارفروش) ۲۰۱
 بابلسر ۲۰۱
 بابی ها - بابیه ۷۷ ، ۸۵ ، ۲۶۱
- « ب »

- باغ نمکدان ۱۳۵
 باغ نو ۱۴۶
 باغ وکیل ۱۴۶
 باغهای معلق بابل ۲۹۱
 باغ هزار جریب ۱۳۴ ، ۱۳۵
 بالا خیابان ۳۵
 بالکان ۱۳ ، ۲۱۸
 بامپور ۱۶۸
 بانک اروپائی ۱۱۱
 بانک استقراضی روس ۲۵۱
 بانک شاهنشاهی ۷ ، ۴۷ ، ۱۱۱ ، ۱۱۲ ، ۲۵۱ ،
 ۲۷۵
 باهو ۱۶۸
 بجنورد ۲۴ ، ۲۷۰
 بحرالمیت ۱۹۴
 بحرخر ۱۵۹
 بحرین ۱۶۰ ، ۱۶۲ ، ۱۷۰ - ۱۷۶
 بخارا ۴۰ ، ۵۸ ، ۲۱۷
 بختیاری ۲۱۱ ، ۲۶۲
 بختیارها ۲۱۱ ، ۲۷۳
 برادران شرلی ۲۴۶
 برازجان ۱۵۷ ، ۲۷۹ ، ۲۸۴ - ۲۸۷
 بربری ۳۵
 برج بمبئی ۶۷
 برج چهارگوش آجری (خرم آباد) ۲۰۸
 برج کبرها ۶۷
 برج یزید ۶۶
 برک خراسان ۲۷۸
 برلن ۲۲۲
 برنیه ۵۳
 بروجرده ۱۱۲ ، ۱۲۴ ، ۲۰۹ ، ۲۱۰ ، ۲۲۰ ،
 ۲۵۶
 بروکس ۱۵۷
 برونارد (ماژور) ۲۳۹
 بریتانیا - انگلستان
 بست مشهد ۱۰۶
 بسطام ۶۶
 بسفر ۱۴
 بسوس ۱۰۵
 بصره ۱۵۵ ، ۱۵۶ ، ۱۵۹ ، ۱۶۰ ، ۱۷۸ ،
 ۲۸۸
 بطلمیوس ۱۲۷
 بغداد ۸ ، ۶۶ ، ۱۳۳ ، ۱۴۱ ، ۱۴۶ ، ۱۷۸ ،
 ۱۷۹ ، ۱۹۷ ، ۲۶۷
 بلژیک ۶۰ ، ۲۰۲ ، ۲۴۹
 بلژیکها ۲۴۷
 بلوچ ۳۲ ، ۳۵ ، ۱۶۵ ، ۲۶۲
 بلوچستان ۱۱۸ ، ۱۳۰ ، ۱۶۴ ، ۱۶۵ ، ۱۶۷ -
 ۱۶۹ ، ۲۰۹ ، ۲۶۰ ، ۲۷۰
 بلوچستان انگلیس ۱۵۴
 بمبئی ۱۱۸ ، ۲۸۶ ، ۲۸۸
 بنارس ۵۸
 بند امیر ۱۴۰ ، ۱۴۹
 بند بریده ۲۰۲
 بندرالمحرق ۱۷۰
 بندر انزلی ۲۲۹
 بندر بوسعیدو ۱۶۵
 بندر جاسک ۱۵۷ ، ۱۶۴ - ۱۶۷
 بندر چارک ۱۵۷
 بندر چاه بهار ۱۶۹

- بندر خامیر ۱۵۷
بندر دیلم ۱۵۴، ۱۵۵
بندر ریگ ۱۵۴، ۱۵۵
بندر سورات ۱۶۴
بندر سیری ۱۵۷
بندر شیف ۲۸۶
بندر شیو ۱۵۷
بندر طاهری ۱۵۷
بندر عباس ۱۱۸، ۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۵، ۱۶۲، ۱۶۳
بندر غازیان ۲۵۰
بندر کامرون ۱۶۲
بندر کانگون ۱۵۷
بندر گز ۲۰۰
بندر گواتر ۱۵۴، ۱۶۹، ۱۷۰
بندر لارک ۱۵۷
بندر لنکه ۱۵۱، ۱۵۳، ۱۵۷، ۱۶۳، ۲۳۱
بندر مارسی ۲۰۳
بندر محمود آباد ۲۰۲، ۲۵۰
بندر معشور ۱۵۴
بندر منامه ۱۷۰
بندر مینو ۱۶۳، ۱۶۴
بندر ناصری ۱۸۱-۱۸۳
بندر هرمز ۱۶۰، ۲۲۶
بندر هنجان ۱۵۷
بندر هندیان ۱۵۴
بنگاههای اروپائی در ایران ۱۰۷
بنی اسرائیل ۵۸، ۱۸۰، ۲۷۰
بنی لام ۲۰۹
بوئنس آیرس ۵
بواتال فرانسوی ۲۴۸، ۲۴۹
بوشهر ۲۸، ۱۵۱-۱۵۳، ۱۵۵-۱۵۷، ۱۶۲
۱۶۴، ۱۸۲، ۲۰۶، ۲۱۹، ۲۲۸، ۲۷۹
۲۸۰، ۲۸۳، ۲۸۵-۲۸۸
بوکس (دکتر) ۱۱۵
بومیان افریقا ۱۱۵
بهادران ارس ۲۳۷
بهبهان ۱۵۴، ۱۵۵، ۲۷۷
بهرام ساسانی ۷۱، ۱۱۵، ۲۹۳، ۲۹۴
بهشهر ۲۰۰، ۲۰۱
بهمن میرزا ۸۱
بیجار ۹۱
بیرجند ۱۵۱
بیزانس ۸
بیستون ۶۵
بیمارستان حضرتی مشهد ۳۷
بیمارستان نظامی تهران ۲۴۴، ۲۴۵
بین النهرین ۱۹۵، ۲۰۹
بی نینگ ۷۰، ۸۱

« پ »

- پائین خیابان ۳۵
پاپ رم ۲۲، ۱۹۶
پاتاوا ۲۰۴
پارت ۱۵۲، ۲۱۱
پارسیان ۸، ۱۰، ۵۹، ۲۱۱
پارک تهران ۹۰
پارک وهات سپرنیک ۱۹۵
پاریس ۱۳، ۴۶، ۸۰، ۹۱، ۲۳۹، ۲۸۶
بندر ۱۵۷
بندر ۱۵۴، ۱۵۵
بندر ۱۵۴، ۱۵۵
بندر ۱۶۴
بندر ۱۵۷
بندر ۲۸۶
بندر ۱۵۷
بندر ۱۵۷
بندر ۱۱۸، ۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۵، ۱۶۲، ۱۶۳
بندر ۲۵۰
بندر ۱۶۲
بندر ۱۵۷
بندر ۲۰۰
بندر ۱۵۴، ۱۶۹، ۱۷۰
بندر ۱۵۷
بندر ۱۵۱، ۱۵۳، ۱۵۷، ۱۶۳، ۲۳۱
بندر ۲۰۳
بندر ۲۰۲، ۲۵۰
بندر ۱۵۴
بندر ۱۷۰
بندر ۱۶۳، ۱۶۴
بندر ۱۸۱-۱۸۳
بندر ۱۶۰، ۲۲۶
بندر ۱۵۷
بندر ۱۵۴
بنگاههای اروپائی در ایران ۱۰۷
بنی اسرائیل ۵۸، ۱۸۰، ۲۷۰
بنی لام ۲۰۹
بوئنس آیرس ۵

- بازارکاد ۲۹۳، ۲۹۰
 پاسنگان ۱۲۵، ۱۲۰
 پاشای موصل ۲۱۲
 پالاشکوسکی ۲۵۰
 پترزبورگ ۱۲، ۱۷، ۸۶، ۹۱، ۱۱۱،
 ۱۹۲، ۱۹۳، ۲۰۶، ۲۱۶، ۲۲۲، ۲۴۷
 پتر کبیر ۱۶، ۱۹۹، ۲۱۷
 پرا ۴۶
 پرترا آر کر ۴۷، ۶۲، ۶۶
 پرتقالیها ۴۷، ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۵۷، ۱۵۸،
 ۱۶۰-۱۶۴، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۴، ۱۷۸،
 ۲۲۷، ۲۲۸
 پرتموث ۲۲۱
 پرس پلیس (کشتی) ۱۵۴، ۱۵۵
 پروس ۲۸۰
 پست ایران ۱۰۷
 پست بین الملل ۱۰۸
 پسکویچ ۱۹۲، ۱۹۳
 پشتکوه ۲۰۸، ۲۰۹
 پل اللهوردیخان ۱۲۷، ۱۳۲، ۱۳۴-۱۳۶
 پل بابرکن ۱۳۶
 پل جوئی ۱۳۵
 پل خرم آباد ۲۰۸
 پل خواجو ۱۳۵، ۱۳۶
 پل دزفول ۲۱۰
 پل دژ دزفول
 پل دلاک ۱۲۱
 پل سعادت آباد ۱۳۶
 پل شهرستان ۱۳۶
 پل قیصر ۱۸۴
 پل گبرآباد ۱۳۶
 پل مارنان ۱۳۴
 پل وستون ۱۹۵
 پلیس تهران ۵۸
 پلیموت ۱۶۶
 پوتزوف ۲۵۲
 پوتی دلاکروا ۲۸۲
 پورتر ۲۹۲
 پولاک ۲۶۰
 پولیاکوف ۲۵۰
 پیتر و دولاول ۴۳
 پیترول ۱۵۶
 پیشکوه ۲۰۸
 پیغمبر اسلام (ص) ۹۳، ۱۰۴
 پیک ۱۲۰
 پیمان ترکمن چای ۱۸۷، ۱۹۰، ۲۱۶، ۲۲۹،
 ۲۲۷
 پیمان حفظ امنیت و جلوگیری از راهزنی ۱۷۴
 پیمان صلح پاریس ۱۵۷
 پیمان گلستان ۲۲۹، ۲۳۶
 پیمان نظامی ایران و انگلیس در ۱۸۱۴ میلادی
 ۲۳۶
 تئودوس یونانی ۴۳
 تابلو نقاشی مجلس پذیرائی فتحعلیشاه ۱۴۶
 تاپورستان = طبرستان
 تاتار ۱۴، ۲۳، ۶۸، ۱۴۰، ۱۵۸، ۱۵۹،
 ۱۷۷، ۲۱۷
 «ت»

- تاج سلام نوروز ۵۰
 تاج فتحعلیشاه ۵۰
 تاجهای صفویه ۵۰
 تاج کیانی ۵۱
 تاریخ مفصل ایران (کتاب) ۱۳
 تازیها ۸
 تاق بستان ۱۳
 تالار اشرف ۱۳۲
 تالار تخت ۱۳۲
 تالار تخت مرمر ۴۹
 تالار طویل ۱۳۲
 تامسن ۶۴
 تانرورا ۴۳
 تاورنیه ۴۴، ۴۸، ۵۲، ۵۳، ۱۱۹، ۱۳۵
 ۱۹۲، ۲۷۲، ۲۸۸، ۲۸۹
 تایمز = روزنامه تایمز
 تبریز ۵۸، ۶۱، ۷۰، ۷۹، ۸۳، ۱۰۸، ۱۱۰
 ۱۱۴، ۱۳۳، ۱۴۱، ۱۵۱، ۱۸۹
 ۱۹۲، ۱۹۳، ۱۹۶، ۲۳۴، ۲۳۶، ۲۳۷
 ۲۷۵
 تپه خرگوش = دوشان تپه
 تپه نادر ۲۲
 تجریش ۶۴
 تجهیزات شرقی (کتاب) ۱۶
 تخت تیمور ۲۸۱
 تخت جانشین داریوش ۲۲
 تخت جمشید ۸، ۱۳۲، ۱۴۰، ۱۴۹، ۲۲۵
 ۲۹۰
 تخت شاه ۲۲
 تخت طاووس (تهران) ۴۳، ۵۲، ۵۳، ۶۲
 ۲۳۴، ۷۹
 تخت طاووس (هند) ۵۲، ۵۳
 تخت مرمر ۴۹، ۱۴۲
 ترابزون ۱۹۳، ۶۷
 تربت حیدریه ۱۵۱
 ترك - تركها ۵، ۱۳، ۱۴، ۶۴، ۱۵۴
 ۱۷۴، ۲۳۴، ۲۶۱
 ترکان سلجوقی ۱۳۶
 ترکان عثمانی ۹، ۱۱، ۱۵۶
 ترکستان روس ۱۶، ۱۱۸، ۱۵۲، ۲۱۷
 ۲۲۳
 ترکمان جالیر ۳۰
 ترکمن ۱۶، ۱۷، ۱۹، ۲۴، ۲۷، ۳۵
 ۴۰، ۱۲۵، ۱۸۳، ۲۱۷، ۲۲۲، ۲۲۹
 ۲۳۴، ۲۴۳، ۲۶۲، ۲۷۳، ۲۷۶
 ترکمنهای سلغری ۲۹۰
 ترکوکازوف ۲۴۰
 ترکهای گرانیلی ۲۱
 ترکیش (کشتی) ۱۴
 ترکیه ۱۲۶، ۱۳۳، ۱۴۳، ۱۵۹، ۱۸۷
 ۱۹۶، ۲۰۳، ۲۱۵، ۲۶۷، ۲۶۹
 ۲۷۲
 تریاک اصفهان ۱۳۳
 تریاک ایران ۲۶۸
 تریاک خوزستان ۲۶۸
 تفلیس ۱۴، ۱۵، ۱۹۳
 تکیه دولت ۵۶
 تلخ رود ۱۲۱، ۱۹۱
 تلگرافخانه ایران ۱۰۸
 تلگرافخانه هند و اروپا ۱۴۲

تنباکوی اصفهان ۱۳۳

تنباکوی شیراز ۲۶۷

تنگ الله اکبر ۱۳۸ ، ۱۳۹

تنگه ترکان ۲۸۱

تنگه هرمز ۱۶۴

توپ مروارید ۳۶ ، ۴۷

تورات ۱۰۵ ، ۱۱۶ ، ۲۷۰ ، ۲۷۱

تورانی ۱۸۷ ، ۲۰۷

توفن شتن اتریشی ۱۰۳

تولوزان ۷۳

توماس هربرت ۴۴

توماس هرتون ۱۵۸ ، ۱۵۹

تونل سرخ ۱۴

تهران ۲۴ ، ۲۷ ، ۲۹ ، ۳۲ ، ۳۵ ، ۳۶ ،

۴۲ - ۴۷ ، ۵۲ ، ۵۳ ، ۵۵ - ۵۷ ،

۵۹ - ۶۱ ، ۶۶ ، ۶۹ ، ۷۱ - ۷۳ ،

۷۷ - ۷۹ ، ۸۳ ، ۸۵ ، ۸۷ - ۹۰ ، ۹۳ ،

۹۴ ، ۱۰۵ ، ۱۰۶ ، ۱۰۸ ، ۱۱۰ ،

۱۲۰ ، ۱۲۴ ، ۱۲۹ ، ۱۴۲ ، ۱۵۱ ،

۱۶۵ - ۱۶۷ ، ۱۸۰ ، ۲۱۳ ، ۲۱۶ ،

۲۱۷ ، ۲۲۰ - ۲۲۲ ، ۲۳۴ - ۲۳۷ ،

۲۴۴ ، ۲۴۵ ، ۲۴۷ ، ۲۴۹ ، ۲۵۱ ،

۲۵۷ ، ۲۶۹ ، ۲۷۱ - ۲۷۳ ، ۲۷۵ ،

۲۷۶ ، ۲۸۹

تهماسب اول صفوی (شاه) ۱۲ ، ۳۴ ، ۳۶ ،

۴۳ ، ۶۷ ، ۱۹۳

تهماسب دوم صفوی (شاه) ۶۸ ، ۱۳۵ ، ۱۹۹ ،

تهمورس ۱۲۲

تیمچه سرپوشیده شیراز ۱۴۳

تیمور دورانی ۳۱

تیمور شاه هندی ۵۲

تیمور لنگ (امیر) ۱۱ ، ۲۲ ، ۳۱ ، ۳۴ ،

۶۶ ، ۶۷ ، ۱۱۹ ، ۱۲۲ ، ۱۲۸ ، ۱۳۹ ،

۱۸۴ ، ۱۹۵ ، ۲۰۵ ، ۲۰۹ ، ۲۹۱

تیمور میرزا ۲۸۱

«ج»

جاجرود ۶۰ ، ۶۳

جاده آمل - تهران ۲۰۲

جاده استرآباد - اشرف ۲۰۰

جاسک = بندر جاسک

جان التن ۲۰۱ ، ۲۲۷ ، ۲۲۸ ، ۲۷۱

جان کمپ بل ۵۳

جان ملکم ۱۳ ، ۵۳ ، ۶۲ ، ۸۹ ، ۹۸ ،

۱۰۴ ، ۱۱۴ ، ۱۲۷ ، ۱۳۴ ، ۱۴۷ ،

۱۵۶ ، ۱۶۷ ، ۲۱۸ ، ۲۲۱ ، ۲۳۵ ،

۲۴۱ ، ۲۵۷ ، ۲۷۴

جاوه ۲۲۶

جبل با احمدی ۱۶۷

جبل مهدی ۱۶۹

جزایر تیلوس - تیلون ۱۷۰

جزیره آشوراده ۲۲۹

جزیره بحرین ۱۷۰

جزیره خارك ۱۵۵ ، ۱۵۶ ، ۲۱۹ ،

جزیره خارکو ۱۵۵ - ۱۵۷

جزیره شیخ شعیب ۱۵۷

جزیره طاهری ۱۵۵ ، ۱۵۷ ،

جزیره قشم ۱۵۵ ، ۱۵۷ - ۱۵۹ ، ۱۶۲ ،

۱۶۳ ، ۱۶۵ ، ۲۷۷

جزیره قیس ۱۵۷

جزیره لارك ۱۶۰

جزیره هرمز ۴۷، ۱۵۷، ۱۶۰، ۱۶۳ -

جزیره هنگام ۱۵۹، ۱۶۰

جعفر (میرزا) ۳۷

جعفرخان زند ۲۸۱

جعفرعلیخان بختیاری ۲۱۳

جلال الدوله ۸۷، ۱۱۸، ۱۴۲

جلفای ارس ۶۱، ۱۰۸، ۱۳۶، ۱۹۸

جلفای اصفهان ۱۲۷، ۱۳۴، ۱۳۶، ۲۸۷

جمال بینک دریا بیگی - جان التن

جمشید ۳۰

جنگ آصلاندوز ۲۳۶

جنگ انگلیس و ایران ۳۱

جنگ اول جهانی ۵

جنگ ایران و افغان ۱۵۷

جنگ ایران و پرتغالیها ۲۳۳

جنگ ایران و روس ۲۴۳

جنگ چین ۱۱۸

جنگ روس و تاتار ۱۵۸

جنگ روس و سوئد ۱۵۸

جنگ روس و عثمانی (کتاب) ۱۶

جنگ صلیبی ۱۴۷، ۱۸۸

جنگهای ایران ۲۷۱

جنگهای ایران و یونان ۲۳۲

جنگ هرات ۲۴

جواهر کلام (علی) ۳

جهانشاه قره قویونلو ۱۹۲

جهانگیرخان (وزیر صنایع) ۴۷، ۹۲

جیقہ محمد شاه ۵۰

« چ »

چاپارچی باشی ۱۰۷

چاپارخانه پیک ۱۲۲

چارک ۱۵۷

چاه بهار = بندر چاه بهار

چاه مرتضی علی ۱۴۷

چخانتوره ۳۳

چراغعلی خان بختیاری ۲۱۳

چرچیل (لرد راندولف) ۸۶

چرچیل (وینستون) ۸۶

چشمه علی ۶۶، ۶۷

چناران ۲۳، ۲۴

چنار عباسعلی ۵۵

چنگیزخان ۲۹، ۳۱، ۶۵، ۱۱۹، ۱۹۷،

۲۹۱

چنگیزی ۶۷

چوخا ۲۰۴

چهار باغ ۱۲۷، ۱۳۲، ۱۳۴، ۱۳۹

چهار باغ شیراز ۲۰۴

چهارسوق استامبول ۱۳۳

چهارسوق قاهره ۱۳۳

چهل تن ۱۴۸

چهل چشمه ۱۳۲

چهل دختران ۱۳۲

چهلستون ۱۳۱، ۱۳۲، ۲۰۰

چهل منار ۱۳۲

چین ۵۶، ۲۲۶، ۲۶۹

حمزة بن موسی النکظم (ع) ۶۵، ۴۳

حواریون ۲۲

حوض سلطان ۱۲۰، ۱۲۱

حیاط تخت مرمر ۴۹

حیاط گلستان ۵۳

حیدرعلی خان هندی ۱۴۲

«خ»

خارک = جزیره خارک

خارکو = جزیره خارکو

خامیر ۱۵۷

خاندان سلطنتی انگلیس ۵۱

خان خوره ۲۹۳

خاورمیانه ۱، ۱۵۶

خاور نزدیک ۲۱۹، ۲۲۲

خاویار ۲۷۳

خانیکوف ۳۵، ۳۷، ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۱۹

خدا بنده (سلطان محمد) ۶۷

خراسان ۱۶، ۱۸، ۲۱، ۲۹، ۳۰، ۳۸، ۳۹، ۴۱

۴۲، ۶۱، ۶۸، ۷۹، ۸۸، ۹۳، ۹۹، ۱۱۶

۱۱۸، ۱۱۹، ۱۹۰، ۲۰۳، ۲۰۷، ۲۱۲

۲۱۴، ۲۱۸، ۲۲۱، ۲۳۷، ۲۴۲، ۲۵۱

۲۶۰، ۲۶۵ - ۲۶۷، ۲۶۹ - ۲۷۱

۲۷۶، ۲۹۰

خرم آباد ۲۰۷ - ۲۰۹، ۲۱۱

خرمشهر (محمده) ۱۵۴، ۱۵۷، ۱۷۶، ۱۷۸

۱۷۹، ۱۸۱، ۲۱۵، ۲۱۹، ۲۴۳

۲۶۸، ۲۷۷، ۲۸۶

خزعل ۱۷۹

«ح»

حاجی آباد ۲۹۴

حاجی طرخان ۷۹، ۲۲۷، ۲۷۳

حاجی میرزا آقاسی ۶۰

حافظ ۹، ۷۲، ۱۳۸، ۱۴۰، ۱۴۶، ۲۲۶

۲۷۲

حافظیه ۱۴۸

حالت (ابوالقاسم) ۱۳۷

حبشه ۲۸۸

حجاز ۲۸۸، ۲۹۲

حجر الاسود ۱۴۴

حرمخانه (بهشهر) ۲۰۰

حسام السلطنه ۸۷

حسن آباد ۱۲۱

حسن صباح رازی ۱۳۶

حسین صفوی (شاه سلطان) ۱۲، ۳۶، ۳۷

۴۴، ۱۲۳، ۱۳۲، ۱۳۶، ۱۳۷

۱۹۹، ۲۱۱، ۲۱۲، ۲۳۲، ۲۳۴

حسینعلی میرزا = فرمانفرما

حسینقلی خان (برادر فتحعلیشاه) ۱۲۷

حسینقلی خان ابوقداره ۲۰۹

حسینقلی خان بختیاری ۸۵، ۲۱۳

حشمت الدوله ۱۸۹

حکومت بریتانیا در هند (کتاب) ۵

حمام باغ فین ۱۲۷

حمام مرمر ۶۲

حمام وکیل ۱۴۱

حمدالله مستوفی ۴۳

خسرو پرویز ۸ خیابان سفیران ۴۸

خشایارشا ۸، ۴۹، ۲۲۵ خیابان عباس آباد ۱۳۴

خط تلگراف جلفا - بوشهر ۱۰۸ خیابان گالاتا ۴۶

خط تلگراف هند و اروپا ۹۲، ۱۰۸، ۲۲۱ خیابان ناصریه ۴۸

خط کوفی ۲۲، ۳۶، ۶۶، ۱۴۴ خیام ۹

خلخال ۲۷۵

خلعت پوشان ۹۸

خلیج استرآباد ۲۰۰، ۲۲۹

خلیج حسینقلی ۲۲۹

خلیج عمان ۱۵۳، ۱۵۴، ۱۶۴، ۱۷۳

خلیج فارس ۴، ۱۲، ۹۰، ۱۱۹، ۱۲۵

۱۵۲-۱۵۴، ۱۵۶-۱۵۸، ۱۶۲-۱۶۵

۱۷۰-۱۷۲، ۱۷۶، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۱۱

۲۱۷، ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۲۶-۲۲۸، ۲۳۰

۲۴۳، ۲۴۷، ۲۵۰، ۲۶۳، ۲۷۲، ۲۷۳

۲۷۷، ۲۸۳، ۲۸۶

خلیج گوادر ۱۶۹

خلیل سلطان ۶۶

خمسه ۲۴۲

خواجه ربیع ۴۱

خوارزمشاهیان ۱۱۹

خور ۱۱۵

خوزستان ۸۵، ۱۵۲، ۱۷۶، ۱۷۷، ۱۸۰

۱۸۶، ۲۰۹، ۲۱۶، ۲۲۰، ۲۶۵

۲۶۶، ۲۷۰

خوشاب ۲۸۵، ۲۸۶

خوی ۱۹۳

خیابان الماسیه ۴۷

خیابان پرا ۴۶

خیابان دولت ۴۸

«دال»

دارا (کدمان) ۶۵

داراب خان قشقائی ۱۵۰

دارالعباده = یزد

دارالفنون ۱۱۳، ۱۱۴، ۲۳۹، ۲۴۴

دارویل (کلند) ۸۰

داریوش بزرگ ۸، ۹، ۴۹، ۶۰، ۶۵، ۷۱، ۹۲

۱۰۵، ۱۰۷، ۱۴۸، ۱۵۴، ۲۳۲

داستانهای مسافرت (کتاب) ۵

داغستان ۶۸

داغستانیها ۱۴

دالکی ۲۷۷، ۲۷۹، ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۸۶

دامغان ۱۱۵

دانت ۱۴۸

دانشگاه آکسفورد ۴

دانیال نبی ۱۸۴

داوودخان ۱۶۲، ۲۹۰

دران ۶۸

دربند ارغون شاه ۲۷، ۲۹، ۳۰

دربند چوب بست ۳۰

دربند ده شاه ۳۰

دربند کوشتانی ۳۰

دربند نفتا ۳۰

- درگز ۲۴
 دروازه حضرت عبدالعظیم (ع) ۱۲۰
 دروازه قرآن ۱۳۹
 دروازه همدان ۱۲۲
 درون جیانا ۱۶۷
 دره ملك الموت ۱۲۰
 دریاچه ارومیه ۱۹۴ ، ۱۹۵
 دریاچه بختگان ۱۴۹
 دریاچه زورینخ ۱۹۵
 دریاچه ساوه ۱۲۱
 دریاچه شاهی = دریاچه ارومیه
 دریاچه قم ۱۰۹
 دریاچه ماهارلو ۱۴۹
 دریاچه هامون ۳۳
 دریای خزر ۱۰ ، ۱۲ ، ۱۵ ، ۱۶ ، ۶۱ ، ۶۴ ، ۱۹۳ ، ۱۹۷ ، ۲۰۱ ، ۲۰۴ ، ۲۲۷ - ۲۲۹ ، ۲۴۷ ، ۲۵۰ ، ۲۶۸ ، ۲۷۳ ، ۲۷۵
 دریای سیاه ۱۳ ، ۱۴
 دریای کبیر ۱۱۴
 دریای مدیترانه ۱۳ ، ۱۴۷
 دریای نور ۵۱
 دزاشیب ۶۴
 دزفول ۱۷۶ ، ۲۱۰ ، ۲۱۱ ، ۲۱۳ ، ۲۷۷
 دژپل ۲۱۰
 دژگور ۲۸۷
 دسپوتیا ۶۷
 دشت ارژن ۱۳۹ ، ۲۷۹ ، ۲۸۰
 دشت بادام کوهی ۲۸۰
 دشت ترکمان ۲۰۴
 دشتستانی ۲۸۶
 دشت کماریج ۲۸۱
 دشت کویر ۱۱۴ - ۱۱۶ ، ۱۲۲
 دشت گور = دشت کویر
 دشت لوت ۱۱۴ - ۱۱۶
 دشت مایار ۲۸۸
 دشت مرغاب ۲۹۳ ، ۲۹۴
 دشتی (دشتستان) ۱۵۷ ، ۲۷۷
 دکن ۱۴۲
 دلافوا (مادام) ۸۱
 دلشاد الملك ۶۶
 دلگورو کی ۲۵۱
 دماغه امید ۱۶۰
 دماوند ۴۵ ، ۴۴ ، ۲۴۲
 دمشق ۳۹ ، ۱۳۳
 دوبادام ۱۹
 دوربه ۱۱۹
 دوست محمدخان ۳۱
 وشان تپه ۶۳ ، ۷۴ ، ۷۵ ، ۱۱۲
 دوگان ۱۱۵ ، ۱۱۶
 دولتشاه (محمد علی میرزا) ۸۳ ، ۱۸۹ ، ۲۱۲ ، ۲۳۷ ، ۲۰۸
 دومانقویج (سرهنگ) ۲۴۰
 ده امین آباد ۲۹۰
 ده بید ۲۹۳ ، ۲۹۴
 ده حسینیه ۲۰۹
 دهخوارقان ۱۹۵ ، ۲۷۵
 ده رینه ۲۰۲
 ده سورمک ۲۹۳
 ده شیخ سعد ۲۸۶

دهلی ۵۲، ۲۳۳

ده مقصود بیکی ۲۹۰

ده ملا ۱۷۶

ده نو ۲۹۴

دیالمه ۱۲۸، ۱۴۰

دیکسن (دکتر) ۷۳

دیلمستان ۱۹۸، ۱۴۰

دیلمیان ۲۹۰، ۲۰۱

دیوانخانه قوچان ۲۳

دیوانخانه کریم خائی ۱۴۱

دیوان عدالت ۱۰۶

دیو سپید ۱۹۸، ۴۶

راه آهن ماوراء قفقاز ۲۹، ۲۰

راه آهن محمودآباد - آمل ۲۵۰

راه احمدی ۲۸۶

راه باجگیران - مشهد ۱۱۲

راه پستی ۲۹۳

راه تهران - دوشان تپه ۱۱۲

راه تهران - شوشتر و اهواز ۱۱۲

راه تهران - قزوین ۱۱۲

راه تهران - قم ۱۱۲

راه تهران - مشهد ۲۲۳

راه دارخانه ۲۸۰

راه ده جرود ۲۹۳

راه شیراز - بوشهر ۲۸۷، ۲۸۲، ۲۸۰، ۲۷۹

۲۸۸

راه شیف ۲۸۶

راه فیروزآباد ۲۸۷

راه کالاسکهر و امین السلطان ۱۲۲

راه مازندران ۱۱۲

رباط کریم ۱۲۰، ۱۲۲

ربیع بن ختیم ۴۱

ربیع بن عامر ۲۰۹

رحمت آباد ۱۲۰

رستم ۲۹، ۳۰، ۴۶، ۱۱۷، ۱۳۸، ۱۹۸

۲۳۵

رستم آباد ۶۴

رشت ۶۱، ۱۰۸، ۲۰۶، ۲۴۶، ۲۴۸، ۲۵۰

۲۷۲

رشید خان بختیاری ۲۱۲

رضائیه = ارومیه

رضاشاه کبیر ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۸۱

« ر »

رأس ۱۷۳

رأس الجاسك = بندرجاسك

رأس الخیمه ۱۵۸

رابرت شرلی ۲۳۳، ۱۷۰

رابی بن یامین ۱۱

راجیس = ری

رازی ۹

رالینسن ۱۳، ۱۸۹، ۲۱۵، ۲۲۱، ۲۳۹، ۲۴۳

۲۶۱

رامهرمز ۱۷۶

راه آهن ایران ۱۱۱، ۲۴۶-۲۴۸

راه آهن تبریز - جلفا - تفلیس ۲۴۸

راه آهن تهران - ری ۱۱۲، ۲۴۸، ۲۴۹

راه آهن سیستان، بلوچستان ۱۶۹

راه آهن گرجستان ۲۴۸

رضاقلی (پسر امیر گناه خان) ۲۴

رضاقلی بیک ۸۱

رضاقلی خان ۲۰۹

رضاقلی میرزا ۴۴

رفا ۱۷۰

رکن آباد ۱۴۰، ۱۴۸

رکن الدوله (محمد تقی میرزا) ۷۰، ۴۲، ۳۸

۲۴۶، ۸۸

رکن الدوله دیلمی ۱۲۸، ۱۴۰

رمضانعلی خان ۲۶

رمضانی (ابراهیم) ۲

رود آجی چای ۱۹۱

رود ارس ۱۹۰

رودبار ۲۷۲

رود پلوار ۲۹۴

رود تجن ۲۰۱

رود جراحی ۱۵۴، ۱۷۷، ۱۸۰

رود جیحون ۱۵۷، ۶۷

رود دالیک ۲۸۳

رود دزفول ۲۰۷

رود دورق ۱۷۷

رود شاپور ۱۵۵

رود شاهپور ۲۸۲، ۲۸۳

رود قره آقاج ۲۸۰

رود قره چای ۱۲۱

رود قزل اوزن ۱۹۱

رود کارون ۱۸۰، ۱۷۷، ۱۱۲، ۱۸۱

۲۵۱، ۲۳۱، ۲۱۶، ۱۸۷، ۱۸۶، ۱۸۳

۲۶۶

رود کر ۱۴۹، ۲۹۴

رود کرج ۱۲۲

رود کرخه ۱۷۶، ۱۸۰

رود گرگان ۲۰۴

رود نیل ۱۸۱

رود هراز ۲۰۰، ۲۰۲

رود هندیان ۱۷۶، ۱۰۸

رود هیرمند ۳۳، ۲۱۴

روز سلام ۵۴

روزنامه اختر ۱۰۹

روزنامه اطلاع ۱۰۹

روزنامه اکو دولایرس ۱۱۰

روزنامه تان ۷۲

روزنامه تایمز ۱، ۳، ۴، ۶، ۷، ۷۲

۲۱۷

روزنامه تهران ۱۰۹

روزنامه رسمی ۱۰۹، ۱۲۱

روزنامه شرف مصور ۱۰۹

روزنامه فرهنگ ۱۰۹

روزنامه لایتری ۱۰۹

روس - روسیه ۲، ۱۴ - ۱۶، ۱۸، ۲۶

۲۷، ۲۹، ۴۰، ۴۴، ۸۰، ۸۶-۸۸

۱۳۳، ۱۵۸، ۱۸۹، ۱۹۹، ۲۰۵

۲۰۷، ۲۱۴، ۲۱۵، ۲۲۲، ۲۲۷

۲۳۲، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۶۶، ۲۶۷

۲۷۲

روسها ۱۴، ۱۵، ۱۹، ۲۱، ۲۵، ۴۱

۴۲، ۷۹، ۸۶، ۱۱۸، ۱۵۶، ۱۵۷

۱۵۹، ۱۶۶، ۱۶۷، ۱۸۲، ۱۸۷

۱۹۱ - ۱۹۳، ۲۰۳، ۲۰۶، ۲۱۶

۲۲۲، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۶، ۲۳۸

۲۴۲، ۲۴۷، ۲۵۱، ۲۷۰، ۲۷۳

۲۸۵

روسیه و آسیای مرکزی (کتاب) ۵

روم ۸، ۱۹۵

رومانوس دیوجانس ۸

رونجت سدار سینک ۵۱

رویتز ۵۷، ۱۱۱، ۲۱۶، ۲۴۷، ۲۴۸

ری ۶۴، ۴۳ - ۶۷، ۲۰۳، ۲۴۹

ریه البحر ۱۹۴

ریح ۱۴۶

ریچارد استیل ۱۶۴

ریسر داتریشی ۱۰۸

ریشر ۱۵۲

ریگستان قرم ۱۵

«ز»

زاین ۲۰۴، ۲۲۴

زاینه ۱۹۵

زود چهارم ۵۱

زود باربارو ۱۱۹

زوال عیندار = عیندار

زوال گاردان = گاردان

زود فرمود کت ۱۹۵

زولین ۸

«ز»

زال ۴۰، ۱۱۷

زالانف ۲۶۴

زایشه رود = زنده رود

زیده ۱۹۵

زودشت ۸، ۱۹۵

زودشتی ۴۰، ۴۸، ۱۱۷، ۱۱۸

زود کوه ارستان ۱۴۴

زودقان فارس ۱۴۸

زودگنده ۶۴

زود شاه عباس ۵۰

زهرالمو (ایل) ۲۱، ۲۳

زکی خان ۲۹۴، ۲۹۴

زنجان ۲۲۸، ۲۷۵

زندان زیرزمینی ارك ۱۰۶

زندان شهری ۱۰۶

زندانهای تحت نظر ۱۰۶

زنده رود ۱۴۹، ۱۴۴، ۱۴۶

زنگبار ۱۶۴

زیج ایلخانی ۱۹۷

زیشان ۲۷۹، ۲۸۰

«س»

صادات طوی ۱۹۹، ۲۰۰

صادات مرعشی ۱۹۹، ۲۰۱

صادی ۴۴، ۲۰۱، ۲۰۴

ساحانی ۸، ۱۱، ۳۱، ۳۶، ۱۱۲، ۱۱۷، ۱۱۸

۱۴۰، ۱۴۷، ۱۴۹، ۱۵۲، ۱۶۰، ۱۶۰

۱۹۸، ۲۰۴، ۲۱۰، ۲۱۶، ۲۸۱، ۲۸۸

۴۹۰

ساگستان = سیستان

ساگنها ۴۰

سالتانه وزارت جنگ ایران ۲۵۱

سالیسوری (ارد) ۴، ۸۶، ۲۱۹

سامانیان ۱۹۹

سام خان ۲۴

سامراء ۲۱۵

سامسون خان ۲۴۷

سامی ۲۰۷

- ساوجبلاغ ۱۸۸، ۱۹۰
 ساوه ۹۴، ۱۰۳
 سبزه میدان ۵۷
 سپهسالار (میرزا حسینخان) ۵۷، ۹۱، ۱۰۹،
 ۱۱۱، ۱۱۲، ۲۴۶
 ستاهل روسی ۱۰۸
 سجستان = سیستان
 سدر ۲۱۰
 سدقهرود ۲۶۴
 سد قیصر ۱۸۴
 سدکارون ۲۶۶
 سرانندیب ۲۶۴
 سرباز ۱۶۸
 سرخ حصار ۶۳
 سعدالملک ۱۵۲، ۱۵۵-۱۵۷، ۱۸۷
 سعدی ۹، ۷۲، ۱۳۸، ۱۴۶، ۱۴۷، ۲۷۲،
 ۲۹۱، ۲۷۳
 سفارت آلمان ۶۰
 سفارت اتریش ۶۰
 سفارت ایتالی ۶۰
 سفارت انگلیس ۴۸، ۵۹، ۶۰، ۶۳، ۶۴،
 ۷۳-۷۹، ۱۰۸، ۲۱۵، ۲۲۱
 سفارت انگلیس در اسلامبول ۱۳
 سفارت روس ۴۸، ۶۰، ۶۴، ۲۲۰
 سفارت عثمانی ۶۰، ۶۴
 سفارت فرانسه ۶۰
 سفرنامه تاورنیه ۱۱
 سفرنامه شاردن ۱۱
 سفرنامه ناصرالدین شاه ۴۲، ۲۵۶
 سفید رود ۲۰۲
 سقاخانه طلا ۳۶
 سکارسدیل ۴
 سلام نوروز ۲۴۳
 سلجوقیان ۶۵، ۱۱۹، ۱۲۸، ۱۹۱، ۲۹۰
 سلسله دورانی ۳۱
 سلطان آباد ۲۰۳
 سلطانیه زنجان ۶۳، ۱۰۸، ۱۲۸
 سلطنت آباد ۶۴
 سلوکوس ۶۵
 سلوکیدها ۶۵
 سلیمان اموی ۲۰۵
 سلیمان صفوی (شاه) ۴۴، ۱۲۳
 سلیم عثمانی (سلطان) ۱۸۸
 سمرقند ۱۹۲، ۱۹۵
 سمنان ۱۱۶، ۲۶۶، ۲۶۷
 سنا باد ۳۴
 سن سن ۱۲۰، ۱۲۵
 سنگ مرمر قبر حافظ ۱۴۸
 سنندج ۹۱، ۹۳، ۱۸۹
 سنی ۱۵، ۱۶، ۳۴، ۳۵، ۴۴، ۱۸۸، ۲۱۴،
 ۲۶۲
 سوئد ۱۲۸، ۱۵۸
 سورمک ۲۹۳
 سوریه ۶۷، ۱۴۳، ۱۹۶، ۲۷۱
 سوسیته آنونیم ۲۴۸
 سه کوه ۳۲، ۳۳
 سیام ۴
 سیرک سلطنتی! = تکیه دولت
 سیری ۱۷۵
 سیستان ۳۰-۳۳، ۱۱۷، ۲۱۴، ۲۱۸، ۲۲۰،
 ۲۹۰، ۲۲۱
 سیستان خاص ۳۲
 سیستان دورافتاده ۳۲
 سیلان ۱۷۳، ۲۶۴
 سیواس ترکیه ۱۲۶

«ش»

شریف‌الدین محمود شاه ۱۴۰
 شش‌ماه در ایران (کتاب) ۸۴
 شط‌العرب ۱۷۶-۱۷۸، ۲۱۵
 شعبه علوم نظامی دارالفنون ۲۴۴
 شکرالله میرآخور ۲۸، ۲۷
 شکوه السلطنه ۸۱
 شلی ۱۳۷
 شماخی ۱۹۹
 شمس‌العماره ۴۸، ۵۵، ۵۶
 شمشیر آغامحمدخان ۵۰
 شمشیر امیر تیمور ۵۰
 شمشیر شاه اسماعیل ۵۰
 شمیران ۶۳، ۸۷
 شنیدر (ژنرال) ۱۱۵
 شنیدلر (دکتر) ۲۶۱، ۲۶۲
 شوراب ۱۲۵
 شورای دولتی ۸۸، ۸۹، ۹۲، ۱۰۶
 شوروی ۵
 شوشاناو ۱۷۶
 شوشتر ۱۲۲، ۱۷۶، ۱۸۲-۱۸۷، ۲۱۰، ۲۱۱، ۲۳۱، ۲۷۷
 شولگستان ۲۹۳
 شهرستان ۱۱۸، ۱۳۶
 شهرستان نمرود = نیمروز
 شهرضا ۲۸۷-۲۸۹
 شهر کهنه کرمان ۱۱۹
 شی (سرهنگ) ۲۸۹
 شیخ احمد احسائی = احسائی
 شیخ ادریس ۱۸۸
 شیخ الاسلام تبریز ۱۰۴
 شیخ بحرین ۱۷۴، ۱۷۵
 شیخ بنی‌حسن ۱۶۳
 شیخ ثامر ۱۷۸
 شیخ جابر خان ۱۷۸، ۱۷۹

شاپور ساسانی ۱۸۴، ۱۸۶، ۲۲۶
 شاپور سوم ۱۸۹
 شاردن ۳۶، ۴۴، ۴۷، ۴۸، ۶۴، ۹۳، ۲۲۳-۲۲۶، ۱۹۲، ۲۱۱، ۲۵۹، ۲۷۱، ۲۷۲
 شاطرهای شاهی ۵۹
 شال حسینقلی‌خانی ۱۲۶
 شال شیروان ۲۷۳
 شال کرمان ۲۷۴، ۲۷۸
 شام ۳۹
 شانزه لیزه ۳۵
 شاوردان ۱۸۵
 شاه جهان ۵۲
 شاه چراغ ۴۷، ۱۴۰، ۱۴۵
 شاه‌دلو (ایل) ۲۳
 شاه‌رخ افشار ۳۴، ۳۵، ۳۷
 شاه‌رخ تیموری ۳۴، ۳۷، ۶۶، ۱۶۰، ۲۲۶
 شاه‌رود ۲۶۷
 شاه شاتر = شوشتر
 شاه شجاع ۵۱
 شاه عبدالعظیم ۶۴، ۶۵
 شاهنامه ۱۸۴، ۲۰۳
 شاه وردی‌خان ۲۰۹
 شاهی (شبه‌جزیره) ۱۹۷
 شجاع‌الدوله (امیر حسین خان) ۱۹-۲۶
 شجاع السلطنه ۲۸۹
 شجاع‌الملک ۲۸۵، ۲۸۶
 شراب شیراز ۱۴۳، ۲۷۳
 شراب همدان ۲۷۳
 شرفنامه ۲۰۸

- شیخ خزعل ۱۷۹
 شیخ سعد ۲۸۶
 شیخ سلمان ۱۷۷، ۱۷۸
 شیخ سلمان بن محمد ۱۷۴، ۱۷۵
 شیخ طاهر ۱۸۸
 شیخ عبدالله صوفی ۱۳۶
 شیخ عبدالقادر ۱۸۸
 شیخ عبیدالله ۱۸۸، ۱۸۹، ۲۱۵
 شیخ علی میرزا ۸۱
 شیخ عیسی آل خلیفه ۱۷۵
 شیخ فارس ۱۷۸
 شیخ محمد بن خلیفه ۱۷۵
 شیخ محمد خان ۱۷۹
 شیخ مزعل ۱۵۴، ۱۷۸-۱۸۰
 شیخ مسقط ۱۶۳
 شیخی ۸۴
 شیراز ۳۰، ۴۷، ۵۸، ۵۹، ۶۱، ۸۴، ۹۳، ۱۰۵،
 ۱۲۴، ۱۲۹، ۱۳۸-۱۵۱، ۱۵۵، ۲۶۷،
 ۲۷۹، ۲۸۷-۲۸۹، ۲۹۰، ۲۹۱، ۲۹۳
 شیر پنجاب (رو بخت سدارسینک)
 شیر علی ۳۱
 شیروان ۲۴
 شیعه، شیعیان ۱۵، ۱۶، ۲۰، ۲۲، ۳۴، ۳۶، ۳۷،
 ۴۴، ۵۹، ۹۳، ۱۰۴، ۱۲۳، ۱۸۴، ۱۸۸،
 ۲۱۴، ۲۲۴، ۲۶۲، ۲۸۸
 شیف ۲۷۹، ۲۸۶، ۲۸۷
 شیندلر (ژنرال) ۶۴
 شیو ۱۵۷
- صادق خان زند ۲۲۸
 صحن حضرت معصومه (ع) ۱۲۳
 صحن نجف ۱۳۱
 صدراصفهانی (حاج محمد حسین خان) ۱۳۰
 صدراصدور ۱۰۴
 صفوی، صفویه ۱۱، ۱۲، ۳۱، ۴۳، ۶۷، ۶۸، ۷۱،
 ۷۸، ۱۰۴، ۱۲۲-۱۲۴، ۱۲۹-۱۳۳،
 ۱۳۵-۱۴۰، ۱۵۱، ۱۶۱، ۱۸۴، ۱۸۷،
 ۱۹۲، ۱۹۳، ۱۹۹، ۲۰۱، ۲۰۳، ۲۰۹،
 ۲۲۶، ۲۴۶، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۷۲، ۲۸۹
 ۲۹۱
 صفی الدین (پادشاه جزیره هرمز) ۱۶۱
 صفی الدین اردبیلی ۱۹۳
 صفی صفوی (شاه) ۱۲۳، ۱۳۱، ۲۰۰
 صلاح الدین ایوبی ۱۸۸
 صمصام السلطنه (اسفندیار خان) ۲۱۳
 صنایع دستی ایران ۲۷۸
 صنایع الدوله ۹۲، ۲۳۰، ۲۳۱
 صنایع الملك (ابوالحسن خان غفاری) ۵۱

« ض »

- ضرابخانه سلطنتی ۱۱۰، ۲۵۰، ۲۷۴
 ضریح نقره حضرت معصومه (ع) ۱۲۴

« ط »

- طاقستان ۲۲۵
 طاووس خانم ۵۳
 طبرستان ۱۹۸
 طبس ۲۶۷
 طغرل سلجوقی ۶۶
 طوس ۲۹، ۳۴، ۴۱

« ص »

- صابی ها ۲۱۰، ۲۱۱
 صاحب الزنج ۱۸۱
 صاحب دیوان (فتح الله خان شیرازی) ۹۲، ۱۴۲

عرب ۳۰، ۳۲، ۳۵، ۴۱، ۶۵، ۱۱۷، ۱۱۹، ۱۲۸،
 ۱۳۶، ۱۵۹، ۱۶۲، ۱۷۱، ۱۷۴، ۱۷۷،
 ۱۸۴، ۱۹۱، ۲۱۱، ۲۲۶، ۲۳۰، ۲۳۴.

۲۹۰

عربستان ۱۵۴، ۱۵۹، ۱۷۱، ۱۷۳، ۲۷۱،
 عزالدوله (عبدالصمد میرزا) ۸۸
 عزتالدوله ۸۴، ۹۱، ۱۲۷
 عزیزالسلطان ۵۴، ۷۵، ۸۲
 عشق آباد ۱۵-۱۸، ۲۰، ۲۷، ۶۱، ۸۰، ۲۱۷
 عضدالدوله ۸، ۱۴۰، ۱۴۹، ۲۸۷
 عفتالدوله ۸۱

عقوبی‌ها ۱۷۴

علی (ع) ۴۱، ۹۳

علی ابوسعید ۱۴۴

علی اصغر خان = امین السلطان

علی اکبر (آقامیرزا) ۱۸۲، ۱۸۶

علی‌اللهی ۱۸۸، ۱۹۰

علیخان ۳۱

علیشاه ۱۹۲

علیمرادخان زند ۴۴۴، ۲۹۲

علیمردانخان بختیاری ۲۱۲

علی وردی خان ۱۳۴

عمارت آینه‌خانه ۱۳۵

عمارت ارك تبریز ۱۹۲

عمارت باغ دریاچه ۱۳۵

عمارت باغ کلاه فرنگی ۱۳۵

عمارت باغ نمکدان ۱۳۵

عمارت سعادت آباد ۱۳۵

عمارت نادری ۳۰

عمارت نقاره‌خانه ۴۱

عمارت نگارستان = نگارستان

عمارت نو ۱۳۲

عمان ۱۵۴

عمر ۱۲۸

« ظ »

ظل السلطان ۲۸، ۸۱-۸۷، ۹۳، ۱۰۹، ۱۱۴،
 ۱۱۸، ۱۳۳، ۱۴۱، ۲۰۹، ۲۱۳
 ظهیرالدوله ۵۴

« ع »

عادلشاه افشار ۶۸

عالی قاپو ۱۳۰، ۱۳۱

عبادالله بغدادی (توماس هرتون)

عباس خان ۲۷۰

عباس دوم صفوی (شاه) ۳۶، ۱۲۳، ۱۲۹، ۱۳۰،
 ۲۳۳

عباس کبیر (شاه) ۹، ۱۱، ۲۳، ۳۴، ۳۷، ۴۳

۶۸، ۱۱۲، ۱۲۷-۱۳۱، ۱۳۴، ۱۳۶

۱۴۱، ۱۵۱، ۱۶۲، ۱۹۳، ۱۹۸-۲۰۱

۲۰۳، ۲۰۴، ۲۱۱، ۲۲۶، ۲۳۲-۲۳۵

۲۹۰، ۲۷۴

عباس میرزا ۲۱، ۲۳، ۲۴، ۳۶، ۷۰، ۷۲، ۹۳

۸۱، ۸۲، ۱۸۷، ۱۹۲، ۱۹۳، ۲۳۴-۲۳۷

۲۴۲، ۲۷۴

عباس میرزا (پسر محمدشاه قاجار) ۶۹، ۸۸

عباسیان ۱۸۱، ۱۹۷

عبدالرزاق ۲۲۶

عبدالعزیز ۱۶۹

عبدالنبی خان افغانی ۱۶۸

عثمانی - عثمانیان ۱۴، ۱۶، ۴۴، ۸۲، ۹۳، ۱۳۶

۱۵۴، ۱۷۷، ۱۸۹، ۱۹۱، ۱۹۹، ۲۱۴

۲۲۰، ۲۲۲، ۲۲۸، ۲۳۲، ۲۳۴، ۲۶۵

عراق ۴۴، ۶۹، ۸۸، ۱۲۴، ۱۴۱، ۱۷۸، ۱۸۰

۲۰۹، ۲۱۰، ۲۲۸

عراق عجم ۲۱۷، ۲۶۵، ۲۷۶

عمرو بن لیث ۱۴۴، ۱۹۹

عهد عتیق ۱۱۴

عهد نامه ارض روم ۲۱۵

عهد نامه صلح پاریس ۳۱

عید قربان ۳۹

عید مولود پیغمبر (ص) ۲۵۲، ۲۵۷

عید نوروز ۹۴، ۹۸، ۲۵۲، ۲۵۷

« غ »

غازان خان ۱۱۷

غازیان ۲۵۰

غزالی ۹

غزنویان ۱۲۸

« ف »

فارس ۴۴، ۷۹، ۸۵، ۹۴، ۱۱۷، ۱۴۰، ۱۴۱

۱۴۵، ۱۵۳، ۱۵۴، ۱۵۸، ۱۷۶، ۲۱۷

۲۳۴، ۲۳۷، ۲۶۲، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۷۱

۲۷۲، ۲۸۳، ۲۹۰، ۲۹۱

فاطمه معصومه (ع) ۱۲۳، ۱۲۴

فالخن هاگن ۲۴۸

فتحعلی خان قاجار ۴۱، ۶۸

فتحعلیشاه قاجار ۱۳، ۲۱-۲۴، ۳۶، ۴۴-۴۶

۴۹-۵۱، ۵۳، ۵۴، ۵۷، ۶۱، ۶۳، ۶۶، ۷۱

۷۲، ۷۹، ۸۰-۸۳، ۹۸، ۱۱۹، ۱۲۲، ۱۲۳

۱۲۵، ۱۲۷، ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۲، ۱۳۵

۱۳۸، ۱۴۱، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۸۴، ۱۸۹

۱۹۲، ۲۰۸، ۲۱۲، ۲۳۲، ۲۳۴-۲۳۷

۲۴۱، ۲۵۳، ۲۵۷، ۲۶۰، ۲۸۹، ۲۸۱

۲۹۲

فدائیان اسماعیلی ۱۳۶

فرانسه ۹، ۱۳، ۱۶، ۵۱، ۱۱۰، ۱۲۸، ۲۰۳

۲۲۴، ۲۳۲، ۲۴۹، ۲۶۲، ۲۶۶

فرانسویها ۱۵۷، ۱۶۲، ۱۶۷، ۲۳۵، ۲۳۷

۲۴۷

فرایزر ۳۷، ۵۳، ۱۴۱، ۲۹۱

فرح آباد ۱۳۶، ۱۳۷، ۲۰۱

فردوسی ۹، ۲۹، ۳۰، ۴۱

فرمانفرما (حسینعلی میرزا) ۱۴۱، ۱۴۶

۲۳۷، ۲۸۱، ۲۸۹

فرنک، فرنکیها ۱۲، ۲۰، ۵۰، ۷۰-۷۳، ۷۸

۸۱، ۸۸، ۹۰، ۱۰۵، ۱۰۹، ۱۱۱، ۱۴۲

۱۹۳، ۲۳۲، ۲۵۶، ۲۶۷

فروید ۲۹

فرهاد میرزا (معمداالدوله)

فریدان ۱۲۷

فریدن ۲۱۱

فربه (ژنرال) ۲۴۰

فشم ۲۷۵

فشن ! ۲۴۹

فضلویه ۲۱۱

فلات ایران ۲۴۳

فلاحیه ۱۷۶-۱۷۸

فلسطین ۲۷۱

فلسفه شرقی ۱۱۲

موشربنگهام (ستوان) ۲۰۹

فیروز آباد ۲۸۷

فیلیه ۱۷۹، ۱۸۰

فین ۱۲۷

« ق »

قائم مقام (میرزا ابوالقاسم) ۶۲، ۶۳

قائم مقام (میرزا بزرگ) ۶۲

- قاجار - قاجاریه ۱۲، ۲۴، ۴۱، ۵۴، ۶۷، ۸۲، ۹۳، ۱۰۱، ۱۸۴، ۲۰۴، ۲۱۴، ۲۸۱، ۲۵۹، ۲۴۱، ۲۱۶ -
- قاسم خان بختیاری ۲۱۱
- قالی ایران ۲۷۸
- قاهره ۶۰، ۵۸
- قاین ۳۲
- قبرستان ارامنه ۲۸۷
- قبر علی بن مهریار ۱۸۱
- قبر هلاکو ۱۹۷
- قدمگاه ۲۸۰
- قرآن ۲۲، ۳۶، ۷۱، ۳۷، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۲۴، ۱۴۴، ۲۷۰، ۲۷۲،
- قرآن بخط امام رضا (ع) ۱۳۱
- قرآن هفده من شیراز ۱۳۹
- قراخانیان ۱۱۹
- قرارداد بازرگانی ایران و انگلیس ۲۵۵
- قرارداد مرزی ایران و روس ۸۱
- قرارداد منع تجارت کنیز و غلام ۱۷۵
- قربان آشپز ۹۷
- قره باغ ۱۴۹، ۲۷۴
- قره داغ ۲۷۵
- قره قویونلو ۱۹۲، ۲۹۱
- قزاق ایرانی ۲۴۶
- قزاقخانه ۲۴۰
- قزوین ۶۱، ۸۸، ۱۲۴، ۱۲۸، ۲۴۲، ۲۷۵
- قسطنطنیه ۱۹۵، ۶۷
- قشم (جزیره قشم)
- قصر فیروزه ۶۳
- قصر قاجار ۶۳، ۴۵
- قصر نگارستان ۶۱، ۶۲
- قطب الدین ۱۶۰
- قطب شمال ۲۲۸
- قفقاز ۱۶، ۱۵۱، ۱۵۹، ۱۹۹، ۲۱۷، ۲۴۶
- قلعه ایرج ۶۷
- قلعه خاموشان ۶۷
- قلعه دختر ۱۱۹
- قلعه دختر فیروز آباد ۲۸۷
- قلعه سلاسل ۱۸۶
- قلعه کرمان ۱۱۹
- قلعه وکیل ۱۴۱
- قلعه دماوند ۶۴
- قلهک ۶۳، ۶۴، ۲۴۹
- قم ۴۲، ۱۲۰ - ۱۲۵، ۲۴۹، ۲۶۴، ۲۶۷، ۲۷۶، ۲۷۷
- قمشه (شهرضا)
- قمصر ۲۷۶
- قندهار ۶۷، ۲۱۲
- قوام الدوله ۵۴، ۹۱، ۹۲
- قوام الدین (سید) ۱۹۹، ۲۰۰
- قوام شیرازی (حاجی ابراهیم) ۶۲
- قوبلای خان ۱۹۷
- قوچان ۱۳، ۱۵، ۱۷-۲۷، ۸۰
- قورخانه ارومیه ۱۹۵
- قورخانه شوشتر ۱۸۷
- قوللر آقاسی باشی ۵۴
- قیصر ۱۰۰

« ك »

- کابل ۳۰، ۱۵۱، ۲۳۳
- کاپیتان کرانت (کرانت)
- کاخ ساسانی ۲۸۷
- کاخ ورسای ۶۳
- کاخ وندسور ۶۳
- کارخانه سکه زنی ۱۱۰

۱۹۰ ، ۲۲۰ ، ۲۲۳ ، ۲۵۶ ، ۲۶۲ ،
 ۲۷۳
 کردستان ۲۳ ، ۸۵ ، ۹۱ ، ۱۴۶ ، ۱۸۷ -
 ۱۸۹ ، ۱۹۵ ، ۲۰۷ ، ۲۰۹ ، ۲۱۵ ،
 ۲۳۷ ، ۲۴۲ ، ۲۶۴ ، ۲۶۵ ، ۲۶۷ ،
 ۲۶۸ ، ۲۷۰ ، ۲۷۱
 کردهای قوچان ۲۱ ، ۲۴
 کرزن (لیدی آیرن) ۵
 کرمان ۳۰ ، ۵۹ ، ۷۹ ، ۸۴ ، ۱۱۵ ، ۱۱۶ ،
 ۱۱۸ - ۱۲۰ ، ۱۲۴ ، ۱۵۱ ، ۱۶۸ ،
 ۱۸۹ ، ۲۰۳ ، ۲۱۷ ، ۲۵۵ ، ۲۶۵ ،
 ۲۶۹ ، ۲۷۰ ، ۲۷۶ ، ۲۹۰
 کرمانشاه ۱۳ ، ۸۵ ، ۹۱ ، ۹۳ ، ۱۸۹ ،
 ۱۹۰ ، ۲۰۷ ، ۲۲۰ ، ۲۳۷ ، ۲۴۲ ،
 ۲۶۵
 کره ۴
 کره جواهر ۵۰ ، ۵۱
 کریستف کلمب ۲۹۳
 کریستن (سروان) ۲۳۶
 کریمخان زند ۱۰ ، ۱۲ ، ۴۱ ، ۴۴ ، ۴۵ ،
 ۴۷ ، ۴۹ ، ۵۰ ، ۷۶ ، ۱۲۹ ، ۱۳۹ ،
 ۱۴۲ ، ۱۴۶ ، ۱۴۸ ، ۱۵۲ ، ۱۵۶ ،
 ۱۷۷ ، ۲۱۲ ، ۲۲۸ ، ۲۸۲ ، ۲۹۲
 کریمه ۱۵۸ ، ۱۵۹ ، ۲۲۰
 کزاز ۲۴۲
 کشتی اکسپدیشن ۱۷۰
 کشتی پرس پولیس ۲۳۰ ، ۲۳۱
 کشتی شوش ۱۸۲ ، ۱۸۳ ، ۲۳۱
 کشتی کینگ جیمز ۱۶۴
 کشتی ملکه روسیه ۲۲۷
 کعبه ۱۲۳ ، ۱۴۴
 کلات نادری ۲۶-۲۹ ، ۳۴ ، ۱۶۸ ، ۱۷۰
 کلادان ۱۳۶
 کلاویجو ۱۱ ، ۴۳ ، ۱۹۲

کارخانه کشتی سازی بوشهر ۲۲۸
 کارخانه گلوله سازی ۲۷۴
 کار کیا ۱۹۹
 کارنامه اردشیر بابکان ۱۵۲
 کاروانسرای زنیان ۲۸۰
 کاروانسرای شاه عباسی ۱۲۱
 کاروانسرای کریمخانی ۲۹۴
 کارون ۱۲۹ ، ۱۷۷ ، ۱۸۰
 کارون العمیاء ۱۷۷
 کازرون ۲۷۹ ، ۲۸۱
 کاشان ۱۲۰ ، ۱۲۲ ، ۱۲۴ - ۱۲۷ ، ۱۵۱ ،
 ۲۰۳ ، ۲۶۶ ، ۲۶۸ ، ۲۷۶
 کاشغر ۱۶ ، ۱۵۰
 کاظمین ۲۱۵
 کامپری ۷۹
 کامرون ۱۶۱
 کانادا ۱۹۱
 کانگون ۱۵۵ ، ۱۵۷
 کبود مسجد ۱۹۲
 کبیر کوه ۲۰۸
 کتابچی خان ۲۶۷
 کتابخانه حضرتی مشهد ۳۷
 کتابخانه سلطنتی ۵۳
 کتل اورچین ۲۸۸
 کتل پیره زن ۲۸۰-۲۸۲
 کتل دختر ۲۸۱ ، ۲۸۲
 کتل کماریج ۲۸۲
 کتل ملو ۲۸۲ ، ۲۸۳ ، ۲۸۶ ، ۲۸۷
 کتل میان ۲۷۹ ، ۲۸۱
 کراچی ۱۶۵
 کراسوس ۸
 کربلا ۱۵ ، ۳۴ ، ۷۲ ، ۱۸۹ ، ۲۱۵
 کرج ۶۰
 کرد - کردها ۲۳ ، ۳۰ ، ۱۸۷ ، ۱۸۸

کلبعلی خان ۲۰۹

کلبعلی خان دورقی ۲۱۳

کلدانی ۱۹۵، ۲۶۱

کلده ۱۷۰

کلیات سعدی ۱۴۷

کلیسای ارامنه ۴۸، ۲۳۶

کلیسای پروتستانهای امریکائی ۴۸

کلینز ۲۸۰

کماریج ۲۷۹، ۲۸۱، ۲۸۲

کمپانی بلژیکی سوسیته آنونیم ۲۴۸، ۲۴۹

کمپانی روتر ۲۴۸

کمپانی شرقی فرانسوی ۱۵۶

کمپانی کشتیرانی لینچ ۱۸۲، ۱۸۶

کمپانی هند شرقی ۱۵۲، ۱۵۵، ۱۶۲، ۱۶۴

۱۷۷، ۲۲۱، ۲۳۳

کمپانی هند و اروپای انگلیسی ۱۰۸

کمیته خیریه انگلستان ۴۶

کنار تخته ۲۷۹، ۲۸۲

کنار گرد ۱۲۰

کنفرانس برلن ۱۴

کنیسه ۵۹

کوروش بزرگ ۸، ۹، ۴۹، ۶۰، ۷۱، ۹۲

۱۰۷، ۱۴۸، ۱۵۲، ۲۹۴

کورمیک (دکتر) ۷۲

کورنسفلید (لرد) ۲۱۴

کورویاتکین (ژنرال) ۱۶، ۱۷، ۲۰۷

کوشک بهرام ۱۲۰

کومو ۲۸۸

کوه آرات (آرات)

کو اشتو ۱۹۰

کوه البرز ۲۷۵

کوه بختیاری ۱۷۶

کوه بناب ۲۷۶

کوه رود ۲۶۴

کوه سبلان ۱۹۳

کوه سهند ۱۹۱، ۱۹۴

کوه شاه جهان ۲۱

کوه صفه ۱۳۶، ۲۸۷

کود قره باغ ۱۴۹

کوه مومیا ۲۷۶

کوه نور ۵۱

کوه هندو کوش ۱۵۷

کویت ۱۷۱

کویر ۶۴، ۱۱۴-۱۱۸، ۱۳۴، ۲۲۵

کیانی ۳۱

کیخسرو ۲۹

کیقباد ۳۱، ۱۲۲

کیکوس ۱۹۸

کیوانلو (ایل) ۲۳

« گ »

کابل ۱۲۷

کاردان (ژنرال) ۴۵، ۶۲، ۲۳۴

کارد جاویدان ۲۳۲

کاسیکر خان (ژنرال) ۱۸، ۲۰۲

کالانا ۴۶

گاهواره دیو ۱۴۷

کانیدو ۱۱۵، ۱۱۶

کبر - کبرها ۵۹، ۶۷

کدروسیا ۱۶۷

کرانت (سروان) ۲۰۹

کرانت (کاپیتان) ۱۶۷

کرجستان ۱۴، ۱۲۸، ۲۰۹

کرجیها ۱۴، ۲۱۱

کردنه خشک ترکان ۲۸۲

کرگان ۴۴، ۶۶، ۶۸، ۱۹۹، ۲۰۱، ۲۰۳

۲۰۴، ۲۶۵

لر کوچك ۲۰۷ ، ۲۰۸
 لرهای پشتكوه ۲۰۹ ، ۲۱۰
 لزكیها ، ۱۴ ، ۶۸ ، ۱۹۹ ، ۲۲۷
 لطفعلی خان زند ۱۱۹ ، ۱۴۱
 لمباردی ۱۹۵
 لمر فرانسوی ۵۸
 لندزی بنری ۲۷۵
 لندن ۱۱۱ ، ۹۱ ، ۷۹ ، ۷۵ ، ۷۲ ، ۵۶ ، ۳۲ ، ۲۸ ، ۵
 ۲۲۱ ، ۲۳۹ ، ۲۴۷ ، ۲۶۹
 لنكه ۱۵۵
 لوئی فیلیپ ۵۶
 لوط ۱۱۶
 لیج (سرگرد) ۱۶۸
 لیندزی (ستوان) ۲۳۵ ، ۲۸۹
 لیورپول ۲۷۱

« م »

مأمون ۳۴ ، ۳۶
 ماتیو آرنولد ۱۷۲
 مادها ۲۱۱
 ماران بون ۱۳۴
 مارتا ۶۷

مارسی ۲۰۳ ، ۲۶۷ ، ۲۷۶
 مارکوپولو ۱۱ ، ۱۱۵ ، ۱۱۹ ، ۱۶۰ ، ۱۹۲
 ۲۰۳ ، ۲۰۸

ماریا وویکتوریا لیتر ۵
 مازندران ۴۴ ، ۶۴ ، ۹۱ ، ۱۴۰ ، ۱۹۷ - ۲۰۴
 ۲۲۸ ، ۲۴۲ ، ۲۵۰ ، ۲۶۴ - ۲۶۷ ،
 ۲۷۱ ، ۲۷۴ ، ۲۷۵

ماك لین (ژنرال) ۲۷
 ماك نیل (سر) ۲۳۸

گروس ۲۴۲
 گریبایدوف ۴۸
 گریگوری ارمنی ۲۷ ، ۲۹
 گزنفون ۱۱
 کلپایکان ۸۵ ، ۲۴۲
 گلد سمید ۳۲ ، ۱۱۹ ، ۲۶۸
 گمرك بوشهر ۲۵۵
 گنبد حضرت معصومه (ع) ۱۲۳
 گنجینه سلیمان ۱۴۳
 گواشیر ۱۱۹
 گوبلین ۵۶
 گوراوولی (سر) ۶۲ ، ۱۳۵ ، ۱۴۵ ، ۲۳۵
 گور امیر تیمور ۱۹۵
 گورستان آرامنه تهران ۲۳۵
 گورستان قمشه ۲۸۸
 گوستاو آدولف ۱۲۸
 گوهرشاد ۳۴
 گوهر شبچراغ ۱۷۳
 کیلان ۹۱ ، ۱۱۱ ، ۱۲۶ ، ۱۹۷ - ۱۹۹ ، ۲۰۱
 ۲۰۳ - ۲۰۷ ، ۲۲۷ ، ۲۲۸ ، ۲۴۲ ،
 ۲۵۱ ، ۲۶۴ - ۲۶۷ ، ۲۷۱ ، ۲۹۰
 کیلد هال ۲۱۹

« ل »

لابای (دکتر) ۷۲
 لارستان ۱۵۳ ، ۱۵۷ ، ۱۵۸ ، ۱۶۱
 لاوك ۱۵۷
 لاسوف ۴۰ ، ۴۱
 لربزرگ (بختیاری) ۲۰۷
 لرستان ۸۵ ، ۱۴۰ ، ۱۶۷ ، ۱۸۷ ، ۲۰۷ -
 ۲۱۲ ، ۲۴۲ ، ۲۶۴ ، ۲۷۰ ، ۲۷۱

- مال امیر ۲۱۱
 مانگوی مغول ۲۰۸
 ماهون ۲۷۶
 مبارزالدین محمد مظفر ۲۹۱
 مبلغین امریکائی ۱۸۸
 متوکل عباسی ۶۵
 مجلس دوما ۸۹
 مجلس شورای ملی انگلستان ۲۵ ، ۲۶
 مجلس لردها ۴
 مجله راه آهن ۲
 محمد بن یوسف ۱۳۹
 محمد تقی خان بختیاری ۱۷۸ ، ۲۱۲ ، ۲۱۳
 محمد حسن خان نقاشباشی ۶۲
 محمد حسین خان ۲۴
 محمد حسین خان سپهسالار ۱۸۹
 محمد خان قشقائی ۱۵۰
 محمد شاه قاجار ۶۸ ، ۶۳ ، ۶۲ ، ۶۰ ، ۵۶ ، ۴۵ ، ۷۰ ، ۷۲ ، ۷۹ ، ۱۲۳ ، ۱۴۱ ، ۱۶۸ ، ۱۹۳ ، ۲۱۳ ، ۲۲۰ ، ۲۳۷ ، ۲۳۸ ، ۲۸۹
 محمد شاه هندی ۵۱ ، ۵۳
 محمد علی میرزا ۱۸۴
 محمد قلی خان قشقائی ۱۵۰
 محمد کریم خان (حاجی) ۸۴
 محمره = خر مشهر
 محمود آباد = بندر محمود آباد
 محمود افغان ۳۴ ، ۱۹۹
 محمود غزنوی ۶۵ ، ۱۲۸
 مخبرالدوله (علینقی خان) ۹۲ ، ۱۱۴ ، ۲۳۰
 مدرسه باباخان ۱۴۴
 مدرسه مادرشاه تهران ۵۷
 مدرسه مادرشاه اصفهان ۱۳۲
 مدرسه مروی ۵۷
 مدرسه وکیل ۱۴۴
 مدینه ۱۲۳
 مراغه ۱۹۴ ، ۱۹۷
 مرداب اتزلی ۲۰۵ ، ۲۲۹ ، ۲۴۸ ، ۲۵۰
 مرداب گاوخونی ۱۳۴
 مرغ ۲۸۷
 مر کوری (کمپانی کشتیرانی) ۱۵
 مرمر یزد ۲۷۵
 مرو ۳۰ ، ۳۴ ، ۶۸
 مروارید بحرین ۱۷۱ ، ۱۷۳
 مرودشت ۱۴۹
 مریم ۲۲
 مزار احمد بن موسی الکاظم ۱۴۰ ، ۱۴۵
 مزار امامزاده (قوچان) ۲۲
 مزار بابابزرگ ۲۱۰
 مزار چهل تن ۱۴۸
 مزار حافظ ۱۴۸
 مزار سعدی ۱۴۶ ، ۱۴۷
 مزار سید علاءالدین حسین ۱۴۵
 مزار سید میراحمد ۱۴۵
 مزار شاه میرزا حمزه ۱۴۵
 مزار هفت تن ۱۴۸
 مسائل خاور دور ۵
 مسجد جامع کرمان ۱۱۹
 مسجد جمعه اصفهان ۱۳۳
 مسجد سپهسالار ۵۷ ، ۹۱
 مسجد سلطان ابوسعید ۶۷
 مسجد شاه اصفهان ۱۳۰ ، ۱۳۳

- معتمد عباسی ۱۹۹
 معتمدالدوله (فرهاد میرزا) ۱۴۱، ۹۴،
 ۱۴۲، ۱۸۹، ۲۸۰
 معتمدالدوله (منوچهر خان) ۱۰۵
 معتمدالدوله دوم ۱۴۱، ۱۴۲
 معجم الادباء ۴۳
 معجم البلدان ۴۳، ۲۰۰
 معدن آهن آمل ۲۷۵
 معدن زغال سنگ آبیك ۲۷۶
 معدن زغال فشم ۲۷۶
 معدن سرب خلخال ۲۷۵
 معدن سنگ مرمر دهخوارقان ۲۷۵
 معدنهای ایران ۲۷۴
 معز السلطنه (شیخ مزعل) ۱۷۹
 معصومعلی خان ۳۲
 معمارباشی ۸۱
 مغاره علاءالدین ۵۰
 مغول ۱۱، ۱۲، ۱۴، ۴۰، ۶۵، ۱۲۲،
 ۱۲۸، ۱۴۰، ۱۵۸ - ۱۶۰، ۱۷۷،
 ۱۸۴، ۱۹۱، ۲۰۹، ۲۹۱
 مغول هندی ۲۳۴
 مقبره سلطان خلیل ۶۶
 مقبره نادر ۳۰
 مقصودیك ۲۹۰
 مقصودیكي ۲۹۰
 مكران ۱۶۹
 مكه ۱۵، ۱۴۲، ۱۸۹، ۲۳۰
 ملایر ۲۴۲
 ملك التجار (حاجی) ۱۸، ۱۹
 ملكشاه سلجوقی ۱۳۳
- مسجد شاه تهران ۴۸، ۵۷، ۱۰۴
 مسجد شیخ لطف الله ۱۳۰
 مسجد كبود ۱۹۲
 مسجد گوهرشاد ۳۴
 مسجد مادرشاه ۵۷
 مسجد مروی ۵۷
 مسجد میدان کاشان ۱۲۶
 مسجد نو ۱۴۴
 مسجد وکیل ۱۴۱، ۱۴۴
 مسعود سلجوقی (سلطان) ۱۳۶
 مسعودی ۴۳
 مسعودیه ۸۶
 مسقط ۱۵۴، ۱۶۱، ۱۶۳، ۱۷۴
 مسكو ۱۴، ۲۶، ۷۹، ۸۱، ۱۹۲، ۱۹۳،
 ۱۹۹
 مسكر خانه کاشان ۱۲۶
 مسیح ۲۵، ۱۰۰، ۱۹۵
 مسیحی ۱۲، ۲۲، ۲۹، ۸۰، ۱۹۶، ۱۹۷،
 ۲۱۱، ۲۱۴
 مسیحیان شرقی ۱۹۵
 مشروطه ۸۹
 مشهد ۱۵، ۱۷، ۲۰، ۲۲، ۲۶، ۲۷، ۲۹،
 ۳۴ - ۴۲، ۵۷، ۷۲، ۱۲۹، ۱۳۰،
 ۱۵۱، ۱۹۳، ۲۰۴، ۲۴۵، ۲۷۰،
 ۲۷۶
 مشهدسر = بابلسر
 مشیرالدوله (یحیی خان) ۵۷، ۹۱، ۱۱۲
 مشیرالملك ۲۸۰، ۲۸۳، ۲۸۴
 مصر ۱۱۵، ۲۲۵
 مظفرالدین شاه ۸۱ - ۸۵، ۸۷، ۹۱

ملیون ترك ۵

منار جمجمه ۱۲۸

منار جنبان ۱۳۶

منامه ۱۷۰ ، ۱۷۵

منچستر ۹

منصور آل مظفر (شاه) ۲۹۱

منصور عباسی ۱۳۳

منظریه ۱۲۲

منیرالسلطنه ۸۱

موردت مان ۱۷۶

موریه ۴۵ ، ۱۱۴

موزه سلطنتی ۵۰ ، ۵۶

موصل ۱۹۰

مونت فورت (کنت) ۵۸ ، ۵۹

مونسی ۲۳۹

مونیت (کلنل) ۱۷۷

مهدیخان ۲۲۸

مهردار سلطنتی ۴

مهمانخانه لندن (تفلیس) ۱۵

میامی ۲۴

میاندوآب ۱۸۸

میدان توپخانه ۳۶ ، ۴۷ ، ۴۸ ، ۱۱۱

میدان رژه (مشهد) ۴۲

میدان شاه اصفهان ۱۲۹ - ۱۳۳

میدان شاه تهران ۴۸

میدان کهنه فلاحیه ۱۷۸

میدان مشق تهران ۴۸

میدان نقش جهان ۲۳۳

میر مهنا ۱۵۵

مینوتولی ۲۸۰

« ن »

نایل ۵۹ ، ۲۳۸

نایلیون شرق (نادر) ۴۱ ، ۲۲۷ ، ۲۳۳

نایلیون ۱۵۶ ، ۲۱۸ ، ۲۳۴

نایپر (کاپیتان) ۲۸۲

نادرشاه ۱۰ ، ۱۲ ، ۲۲ ، ۲۳ ، ۲۶ ، ۲۹

۳۱ ، ۳۴ ، ۳۶ ، ۳۷ ، ۴۱ ، ۴۴ ، ۴۷

۵۰ ، ۵۱ ، ۵۳ ، ۶۸ ، ۱۰۴ ، ۱۱۹

۱۲۵ ، ۱۲۹ ، ۱۳۵ ، ۱۴۰ ، ۱۵۲

۱۶۲ ، ۱۶۳ ، ۱۶۸ ، ۱۷۷ ، ۱۸۷

۱۹۹ - ۲۰۲ ، ۲۱۲ ، ۲۲۷ ، ۲۲۸

۲۳۲ - ۲۳۴ ، ۲۶۳ ، ۲۷۱ ، ۲۷۴

۲۷۶ ، ۲۸۲

نادر میرزا ۳۷

نارنجستان ۵۵

ناسخ التواریخ ۸۱

ناصرالدوله ۱۲۰

ناصرالدین شاه ۴ ، ۲۲ ، ۳۸ ، ۴۰ ، ۴۲

۴۵ ، ۴۹ - ۵۱ ، ۵۴ ، ۵۹ ، ۶۲ ، ۶۴

۶۸ - ۷۲ ، ۷۴ ، ۷۶ ، ۷۸ ، ۷۹ ، ۸۱

۸۴ ، ۸۷ - ۹۱ ، ۹۳ ، ۹۷ - ۹۹ ، ۱۰۴

۱۰۶ ، ۱۰۹ - ۱۱۱ ، ۱۱۳ ، ۱۲۱

۱۲۷ ، ۱۴۱ ، ۱۸۹ ، ۱۹۳ ، ۲۰۲

۲۱۳ ، ۲۱۵ ، ۲۱۶ ، ۲۱۹ ، ۲۲۹

۲۳۰ ، ۲۳۸ ، ۲۳۹ ، ۲۴۴ ، ۲۴۵

۲۴۸ ، ۲۴۹ ، ۲۶۷ ، ۲۷۴

ناصرخان براهونی ۱۶۸

- ناصر خسرو ۱۲۸
 نایب السلطنه (کامران میرزا) ۵۴، ۶۹، ۸۱
 ۸۷، ۹۲، ۱۰۳، ۲۴۴
 نایب السلطنه هند ۴، ۸
 نجد ۱۷۷
 نجف ۱۵، ۳۴، ۱۳۱، ۲۱۵
 نرگوس ۱۶۷
 نزهة القلوب ۴۳
 نسطوریها ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۵، ۱۹۶
 نشان شیر و خورشید الماس ۸۰
 نصراله میرزا ۳۷
 نصرت آباد ۳۲
 نصیرالدین طوسی (خواجه) ۱۹۷
 نظام اتریشی ۸۵
 نظام السلطنه ۱۵۲، ۱۵۵، ۱۸۲، ۱۸۳
 ۱۸۶، ۱۸۷
 نفت ۱۴، ۱۵
 نفت دالیکی ۲۸۴
 نقاره خانه اصفهان ۴۷، ۱۳۰، ۱۳۳
 نقاره خانه تهران ۴۷، ۴۸
 نقاره خانه مشهد ۴۱
 نقاره خانه یزید ۶۶
 نقش تیمور ۲۸۱
 نقش رستم ۴۶
 نگارستان ۶۱-۶۳
 نوباد گلدی تر کمن ۲۷
 نوح ۶۷
 نوروز ۴۹
 نوروز علی ۲۸۰
 نهاوند ۱۲۸، ۲۴۲، ۲۶۷
- نه بندان ۱۱۵، ۱۱۶
 نیاوران ۶۴
 نیروی دریائی انگلستان ۲۲۷
 نیروی دریائی ایران ۲۲۵، ۲۲۸، ۲۳۱
 نیشابور ۴۰
 نیکلای اول ۱۸۷
 نینوا ۶۵
 نیمروز ۳۰
 نیوار نیتال بانک ۱۱۰
 نیوکاسل ۱۵۸

«و»

- واتیکان ۱۹۶
 واراهران ۱۸۹
 وارثا ۶۵
 والرین ۸، ۱۸۴
 والی خراسان ۲۷، ۲۸
 وان ۱۸۸
 ورامین ۶۰، ۶۴، ۶۵، ۶۷، ۲۶۷
 وزارت امور خارجه انگلیس ۲۲۱، ۲۲۲
 وزارت امور خارجه ایران ۲۵۸
 وزارت امور خارجه روسیه ۲۸۸
 وزارت عدلیه ۱۰۶
 وزارت مطبوعات ۱۰۸، ۱۰۹
 وزیر امور هند ۴
 وزیر لشکر ۲۴۲
 وصیت نامه پتر کبیر ۱۶
 وکیل الدوله (حاجی محمد حسن) ۱۸۹
 وکیل الدوله (حاجی عبدالرحیم) ۱۹۰

- وکیل الرعایا ۱۴۰
وگه ۱۶۸
ولتر ۷
وندیدا ۶۵
ونکاشت ۲۱۱
ونوس ۵۶
ونیزی ۱۹۲
ونیس ۱۱، ۲۳۸
وولف (دکتر) ۳۹
وهابی‌ها ۱۷۴
ویس کنسول انگلیس ۲۹
ویکتوریا ۳، ۴۸، ۵۶، ۱۹۰
ویلز (دکتر) ۸۳، ۸۴، ۲۲۰
وین ۸۲، ۲۳۹
وینستون ۲۴۸
- « ه »
- هارت (ماژور) ۲۳۶
هارفرد جونز ۶۲، ۱۳۵، ۱۴۱، ۲۲۱
۲۳۵
هارون الرشید ۳۶، ۱۲۵، ۱۹۱
هانری چهارم ۱۲۸
هانری هشتم ۲۶۳
هخامنشیان ۸، ۱۱، ۶۵، ۱۱۷، ۱۲۷
۱۴۰، ۱۴۹، ۱۵۳، ۲۲۵، ۲۲۶
۲۳۲، ۲۵۹، ۲۸۱، ۲۸۷، ۲۹۰
هدایت‌خان ۲۰۰
هرات ۳۱، ۸۸، ۱۵۱، ۱۵۷، ۱۹۳، ۲۱۲
۲۱۴، ۲۳۸، ۲۸۵، ۲۸۶
هربرت ۲۷۲
- هرمز ۱۲۹، ۲۲۷
هرمز ساسانی ۲۸۷
هرودوت ۱، ۱۰، ۱۱، ۲۳۲، ۲۴۲، ۲۷۲
هشت بهشت ۱۳۲
هفت تن ۱۴۸
هلاکو ۲۹، ۱۲۸، ۱۵۰، ۱۹۷، ۲۰۸
۲۰۹، ۲۹۱
هلند ۶۰
هلندیها ۱۵۵-۱۶۰، ۱۶۲، ۲۰۳
همایون (امپراطور هند) ۱۹۳
همدان ۸۵، ۱۲۴، ۲۲۰، ۲۴۲
هنجان ۱۵۷
هند - هندوستان ۴، ۵، ۸، ۲۷، ۲۹-۳۲
۳۶، ۳۷، ۴۱، ۴۷، ۵۱، ۵۳، ۹۱
۱۱۷، ۱۱۸، ۱۲۵، ۱۳۳، ۱۴۲
۱۴۷، ۱۵۱، ۱۵۴، ۱۶۰، ۱۶۲
۱۶۵، ۱۶۷، ۱۷۳، ۱۷۹، ۱۸۰
۱۹۱، ۱۹۷، ۲۰۷، ۲۱۴، ۲۱۵
۲۱۷، ۲۲۱، ۲۲۶، ۲۳۴، ۲۶۵-
۲۶۷، ۲۶۹، ۲۷۲، ۲۷۷، ۲۸۱
هندو ۳۵
هند و آریا ۸
هندوچین ۴، ۱۶۰، ۲۶۹
هندو کوش ۱۵۷
هنری سوم ۱۱
هنک اصفهان ۷۷
هنک سیستان ۲۴۵
هنک همدان ۲۴۳
هوتزو کمپانی ۲۸۴
هویزه ۱۷۶، ۱۸۷
هیئت پروتستانی امریکائی ۱۹۶

هیئت مبلغین کاتولیک فرانسوی ۱۹۶
 هیئت نظامی فرانسوی ۲۳۴
 هیرکانیا ۱۹۸
 هیمالیا ۱۹۵، ۲۴۷

« ی »

« یادداشتهای مربوط به تسخیر ایران و تصرف
 هند » ۱۶

یافت ۶۷
 یاقوت حموی ۴۳، ۲۰۰
 یحیی ۲۱۱
 یرمولف (ژنرال) ۲۴۱
 یزد ۴۳، ۴۹، ۵۹، ۷۹، ۸۶، ۸۷، ۱۱۶ -

۱۱۹، ۱۲۴، ۱۴۸، ۱۵۱، ۲۰۳،
 ۲۶۶ - ۲۶۸، ۲۷۰، ۲۹۱، ۲۹۳
 یزد کهنه ۱۱۷
 یزدگرد ۳۰، ۱۱۹، ۱۲۵
 یزدنو ۱۱۷
 یزید بن مهلب ۲۰۵
 یعقوب بیک ۱۶
 یعقوب لیث ۳۰، ۱۴۴، ۲۹۰
 یوکوهاما ۱۶۷
 یونان ۲۲۵، ۲۳۲
 یونانی‌ها ۲۱۱
 یهودی ۵۹، ۸۰، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۹۶،
 ۲۰۱، ۲۱۱، ۲۶۱، ۲۷۱

پایان

KASHMIR UNIVERSITY
 LIBRARY

Acc. No. 89928.....

Date 29.11.72

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

Call No. _____

Acc. No. _____

Date _____

CENTRAL LIBRARY
THE UNIVERSITY OF KASHMIR

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of 10 Paise will be levied for each day, if the book is kept beyond that date.

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

CENTRAL LIBRARY
THE UNIVERSITY OF KASHMIR

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of 10 Paise will be levied for each day, if the book is kept beyond that date.

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

بها : ۲۵۰ ریال

انتشارات ابن سینا

طرح جلد : احمد صنعتی